6 Daarom, so waar as Ek leef! spreek
die Here HERE: Gewis, Ek sal jou tot
bloed maak, en bloed sal jou vervolg;
waarlik, jy het bloed gehaat, en bloed sal
jou vervolg.
7 En Ek sal die berg Seïr 'n woesteny
en 'n wildernis maak, en uit hom uitroei
die wat deurtrek en wat terugkom.
8 En Ek sal sy berge vol maak met die
wat uit hom verslaan is; jou heuwels en
jou dale en al jou klowe—die wat verslaan
is deur die swaard, sal daarin val.
9 Ewige wildernisse sal Ek jou maak,
en jou stede sal nie bewoon word nie; en
julle sal weet dat Ek die HERE is.
10 Omdat jy sê: Die twee nasies daar en
die twee lande sal myne wees, en ons sal
dit in besit neem—terwyl tog die HERE
daar gewees het—
11 daarom, so waar as Ek leef! spreek
die Here HERE: Ek sal handel volgens
jou toorn en jou naywer waarmee jy uit
jou haat teen hulle gehandel het; en Ek
sal onder hulle bekend word as Ek jou
oordeel.
12 En jy sal weet dat Ek, die HERE, al
jou lasterlike woorde gehoor het wat jy
teen die berge van Israel gespreek het
deur te sê: Hulle lê woes, hulle is aan ons
gegee om op te eet.
13 So het julle dan jul groot gehou teen
My met julle mond en julle woorde teen
My opgehoop; Ek het dit gehoor.
14 So sê die Here HERE: As die hele
aarde vrolik is, sal Ek jou 'n wildernis
maak.
15 Soos jy vrolik was oor die erfdeel
van die huis van Israel, omdat dit verwoes
is, so sal Ek met jou maak: jy sal 'n
wildernis word, o berg van Seïr en die
hele Edom, almal saam! En hulle sal weet
dat Ek die HERE is.

Die land van Israel word herstel.

36 EN jy, mensekind, profeteer vir
die berge van Israel en sê: Berge
van Israel, hoor die woord van die
HERE!
2 So sê die Here HERE: Omdat die
vyand ha, ha, oor julle roep; en: Die
ewige hoogtes het vir ons 'n besitting
geword!—
3 daarom profeteer en sê: So spreek die
Here HERE: Omdat, ja omdat hulle julle
van alle kante verwoes en vertrap het,
sodat julle vir die oorblyfsel van die
nasies 'n besitting kan wees, en van julle
kwaad gespreek en julle deur die mense
beskinder is—
4 daarom, o berge van Israel, hoor die
woord van die Here HERE: So sê die
Here HERE vir die berge en die heuwels,
vir die klowe en die dale, vir die ver-
woeste puinhope en die verlate stede wat
'n buit en 'n spot geword het vir die oor-
blyfsel van die nasies wat rondom is—
5 daarom, so sê die Here HERE: Waar-
lik, in die vuur van my ywer spreek Ek
teen die oorblyfsel van die nasies en teen
die hele Edom wat my land vir hulleself
as besitting bestem het—in volle vreug-
de van die hart, met diepste veragting—
om dit uit te suiwer tot plundering.
6 Daarom profeteer oor die land van
Israel, en sê vir die berge en die heuwels,
vir die klowe en die dale: So spreek die
Here HERE: Kyk, Ek spreek in my
ywer en in my grimmigheid, omdat julle
die smaad van die nasies gedra het.
7 Daarom, so sê die Here HERE: Ek
hef my hand op: Waarlik, die nasies wat
rondom julle is—hulle sal hul smaad dra.
8 Maar julle, o berge van Israel, sal jul
takke gee en jul vrugte dra vir my volk
Israel; want hulle koms is naby.
9 Want kyk, Ek kom na julle en draai
My na julle toe, en julle sal bewerk en be-
saai word.
10 En Ek sal mense op julle vermenig-
vuldig, die hele huis van Israel, almal
saam; en die stede sal bewoon en die
puinhope opgebou word.
11 Ja, Ek sal mense en diere op julle
vermenigvuldig, en hulle sal vermenig-
vuldig en vrugbaar wees; en Ek sal julle
laat bewoon soos in jul voortyd en *aan
julle* weldoen meer as in jul vroeër dae,
en julle sal weet dat Ek die HERE is.
12 En Ek sal mense op julle laat loop,
my volk Israel; en hulle sal jou in besit
neem, en jy sal vir hulle 'n erfenis wees
en hulle verder nie meer kinderloos maak
nie.
13 So spreek die Here HERE: Omdat
hulle vir julle sê: 'n Mens-eter is jy en
een wat sy eie nasie kinderloos maak—
14 daarom sal jy nie meer mense opeet
en jou nasie nie meer laat struikel nie,
spreek die Here HERE.
15 En Ek sal nie meer teen jou laat ver-
neem die skimp van die nasies nie, en die
smaad van die volke sal jy nie meer dra
nie; en jy sal jou nasie nie meer laat
struikel nie, spreek die Here HERE.

16 Verder het die woord van die HERE
tot my gekom en gesê:
17 Mensekind, toe die huis van Israel
in hulle land gewoon het, het hulle dit
verontreinig met hul wandel en met hul
handelinge; hulle wandel was voor my
aangesig soos die besoedeling van die
maandelikse onreinheid.
18 Daarom het Ek my grimmigheid
oor hulle uitgegiet, terwille van die bloed
wat hulle in die land vergiet het terwyl
hulle dit met hul drekgode verontreinig
het.
19 En Ek het hulle verstrooi onder die
nasies en hulle is versprei in die lande;
Ek het hulle geoordeel volgens hul wan-
del en hul handelinge.
20 En toe hulle by die nasies kom waar-
heen hulle getrek het, het hulle my hei-
lige Naam ontheilig deurdat van hulle
gesê is: Hierdie mense is die volk van
die HERE, en hulle het uit sy land uitge-
trek.
21 Toe het dit My ter harte gegaan om
my heilige Naam ontwil wat die huis van
Israel ontheilig het onder die nasies waar
hulle gekom het.
22 Daarom sê vir die huis van Israel:
So spreek die Here HERE: Ek doen dit
nie om julle ontwil nie, o huis van Israel,
maar terwille van my heilige Naam wat
julle ontheilig het onder die nasies waar
julle gekom het.
23 En Ek sal my grote Naam heilig wat
onder die nasies ontheilig is, wat julle
onder hulle ontheilig het; en die nasies
sal weet dat Ek die HERE is, spreek die
Here HERE, as Ek My in julle voor hul
oë as die Heilige laat ken.
24 En Ek sal julle uit die nasies gaan
haal en julle uit al die lande bymekaar
laat kom, en Ek sal julle in jul land
bring.
25 Dan sal Ek skoon water op julle
sprinkel, sodat julle rein kan word; van
al jul onreinhede en van al jul drekgode
sal Ek julle reinig.
26 En Ek sal julle 'n nuwe hart gee en 'n
nuwe gees in jul binneste gee; en Ek sal
die hart van klip uit julle vlees wegneem
en julle 'n hart van vlees gee.
27 En Ek sal my Gees in jul binneste
gee en sal maak dat julle in my insettinge
wandel en my verordeninge onderhou en
doen.
28 En julle sal woon in die land wat Ek
aan jul vaders gegee het; en julle sal vir
My 'n volk en Ek sal vir julle 'n God
wees.
29 En Ek sal julle verlos van al jul on-
reinhede; en Ek sal roep na die koring en
dit vermenigvuldig, en Ek sal geen hon-
gersnood op julle lê nie.
30 En Ek sal die vrugte van die bome
en die opbrings van die veld vermenig-
vuldig, sodat julle die smaad van hongers-
nood nie meer hoef te verdra onder die
nasies nie.
31 Dan sal julle dink aan jul verkeerde
weë en aan jul handelinge wat nie goed
was nie; en julle sal vir julleself walglik
wees oor jul ongeregtighede en oor jul
gruwels.
32 Ek doen dit nie om julle ontwil nie,
spreek die Here HERE—laat dit julle be-
kend wees! Skaam julle, en bloos oor jul
weë, o huis van Israel.
33 So sê die Here HERE: In die dag as
Ek julle reinig van al jul ongeregtighede,
sal Ek die stede laat bewoon, en die
puinhope sal opgebou word.
34 En die verwoeste land sal bewerk
word, in plaas dat dit 'n wildernis is voor
die oë van almal wat verbygaan.
35 En hulle sal sê: Hierdie land wat ver-
woes was, het geword soos die tuin van
Eden; en die stede wat in puin gelê het
en verwoes en afgebreek was, is versterk
en bewoond.
36 Dan sal die nasies weet wat rondom
julle oorgebly het, dat Ek, die HERE,
opgebou het wat afgebreek was, beplant
het wat verwoes was. Ek, die HERE, het
dit gespreek en sal dit doen.
37 So sê die Here HERE: Ook dit sal
Ek My laat vra deur die huis van Israel
om vir hulle te doen: Ek sal hulle mense
vermenigvuldig soos skape.
38 Soos die geheiligde skape, soos die
skape van Jerusalem op sy feestye, so sal
die stede wat in puin lê, vol wees van
kuddes van mense; en hulle sal weet dat
Ek die HERE is.

Die volk van Israel word herstel.

37 DIE hand van die HERE was
op my, en Hy het my uitgebring
deur die Gees van die HERE en my neer-
gesit in die laagte; en dit was vol
bene.
2 En Hy het my by hulle laat verby-
gaan na alle kante toe; en kyk, daar het
'n groot menigte oor die laagte gelê, en
kyk, hulle was baie dor.

3 Toe sê Hy vir my: Mensekind, kan
hierdie bene lewendig word? En ek
antwoord: Here HERE, U weet dit.
4 Daarop sê Hy vir my: Profeteer oor
hierdie bene en sê vir hulle: Dor bene,
hoor die woord van die HERE!
5 So sê die Here HERE vir hierdie bene:
Kyk, Ek bring gees in julle in, sodat
julle lewendig kan word.
6 En Ek sal senings op julle lê en vlees
oor julle laat opkom en 'n vel oor julle
trek en gees in julle gee, sodat julle
lewendig kan word; en julle sal weet
dat Ek die HERE is.
7 Toe het ek geprofeteer soos my beveel
was. En sodra ek geprofeteer het, was
daar 'n geruis, en kyk—'n beroering!
En die bene het nadergekom, elke been
na sy been.
8 Toe kyk ek en—daar was senings op
hulle, en daar het vlees op gekom, en 'n
vel is bo-oor hulle getrek, maar daar
was geen gees in hulle nie.
9 Daarop sê Hy vir my: Profeteer vir die
gees, profeteer, mensekind, en sê vir die
gees: So spreek die Here HERE: Kom
aan uit die vier windstreke, o gees, en
blaas in hierdie dooies, dat hulle kan
lewendig word.
10 En ek het geprofeteer soos Hy my
beveel het. Toe het die *gees* in hulle
gekom, en hulle het lewendig geword
en op hulle voete gaan staan—'n ont-
saglike groot leër!
11 Toe sê Hy vir my: Mensekind,
hierdie bene is die hele huis van Israel.
Kyk, hulle sê: Ons bene is verdord, en
ons verwagting is verlore; dit is klaar
met ons!
12 Daarom, profeteer en sê vir hulle:
So spreek die Here HERE: Kyk, Ek
sal julle grafte oopmaak en julle uit jul
grafte laat opkom, o my volk! En Ek
sal julle bring in die land van Israel.
13 En julle sal weet dat Ek die HERE
is as Ek julle grafte oopmaak en julle
uit jul grafte laat opkom, o my volk!
14 En Ek sal my Gees in julle gee, dat
julle lewendig kan word; en Ek sal julle
bring in jul land; en julle sal weet dat
Ek, die HERE, dit gespreek en gedoen
het, spreek die HERE.
15 Verder het die woord van die HERE
tot my gekom en gesê:
16 En jy, mensekind, neem vir jou 'n
stuk hout, en skrywe daarop: Vir Juda
en vir die kinders van Israel, sy bond-
genote; en neem 'n ander stuk hout, en
skrywe daarop: Vir Josef (die hout van
Efraim) en die hele huis van Israel, sy
bondgenote.
17 Bring hulle dan vir jou bymekaar,
die een by die ander, om een stuk hout
te wees, en laat hulle een word in jou
hand.
18 En as die kinders van jou volk met
jou spreek en sê: Sal u ons nie te kenne
gee wat u met hierdie dinge bedoel nie?
19 sê dan vir hulle: So spreek die Here
HERE: Kyk, Ek sal die stuk hout van
Josef neem, wat in die hand van Efraim
is, en die stamme van Israel, sy bond-
genote, en Ek sal hulle by hom sit, by
die stuk hout van Juda, en hulle een stuk
hout maak; en hulle sal een word in my
hand.
20 So moet dan die houte waar jy op
skrywe, in jou hand wees voor hulle oë;
21 en sê vir hulle: So spreek die Here
HERE: Kyk, Ek gaan die kinders van
Israel haal tussen die nasies uit waar-
heen hulle getrek het, en Ek sal hulle
van alle kante bymekaar laat kom en
hulle bring in hul land.
22 En Ek sal hulle een volk maak in
die land, op die berge van Israel; en
een Koning sal vir hulle almal koning
wees; en hulle sal nie meer twee nasies
wees nie en verder nie meer in twee
koninkryke verdeeld wees nie.
23 En hulle sal hul nie meer verontreinig
met hulle drekgode en hulle verfoeisels
en met al hulle oortredinge nie; en Ek
sal hulle verlos uit al hulle woonplekke
waar hulle in gesondig het, en sal hulle
reinig. So sal hulle dan vir my 'n volk
wees, en Ek vir hulle 'n God wees.
24 En my kneg Dawid sal koning oor
hulle wees, en hulle sal almal een herder
hê; en hulle sal in my verordeninge
wandel en my insettinge onderhou en
dit doen.
25 En hulle sal woon in die land wat
Ek aan my kneg Jakob gegee het, waar
julle vaders in gewoon het; ja húlle sal
daarin woon, hulle kinders en hulle
kindskinders tot in ewigheid; en my
kneg Dawid sal hulle vors wees vir ewig.
26 En Ek sal 'n verbond van vrede met
hulle maak, dit sal 'n ewige verbond met
hulle wees; en Ek sal hulle *daar* neersit
en hulle vermenigvuldig; en Ek sal my
heiligdom onder hulle stel vir ewig.
27 En my tabernakel sal oor hulle wees,

en Ek sal vir hulle 'n God wees, en hulle
vir my 'n volk wees.
28 En die nasies sal weet dat Ek die
HERE is wat Israel heilig as my heilig-
dom vir ewig onder hulle sal wees.

Gog trek op teen Israel.

38 VERDER het die woord van die
HERE tot my gekom en gesê:
2 Mensekind, rig jou aangesig teen
Gog, in die land van Magog, die vors
van Ros, Meseg en Tubal, en profeteer
teen hom
3 en sê: So spreek die Here HERE:
Kyk, Ek het dit teen jou, o Gog, vors
van Ros, Meseg en Tubal!
4 En Ek sal jou weglok en hake in jou
kakebene sit en jou laat uittrek en jou
hele leër, perde en ruiters, almal pragtig
aangetrek, 'n groot menigte met die
groot en die klein skild, wat almal die
swaard hanteer;
5 Perse, Kusiete en Putéërs saam met
hulle, almal met skild en helm;
6 Gomer en al sy leërs, die huis van
Togarma, in die uithoeke van die noorde,
en al sy leërs—baie volke saam met jou.
7 Hou jou reg en maak jou klaar, jy
en al jou menigtes wat by jou vergader
het; en wees vir hulle 'n wag.
8 Ná baie dae sal jy bevel ontvang;
aan die end van die jare sal jy 'n land
intrek wat van die swaard weer regge-
kom het, wat versamel is uit baie volke,
op die berge van Israel wat gedurigdeur
as puinhoop daar gelê het—ja dit is uit
die volke uitgebring, en hulle woon
almal in veiligheid.
9 Dan sal jy optrek soos 'n onweer wat
aankom, jy sal wees soos 'n wolk om
die land te oordek, jy en al jou leërs en
baie volke saam met jou.
10 So sê die Here HERE: In dié dag
sal daar gedagtes in jou hart opkom, en
jy sal 'n listige plan beraam
11 en sê: Ek sal optrek teen die land
wat ooplê, ek sal kom by rustige mense
wat in veiligheid woon; wat almal woon
sonder muur en geen grendel of poorte
het nie;
12 om buit te maak en roof te rowe,
om jou hand uit te steek teen die puin-
hope wat *weer* bewoon is, en teen 'n
volk wat uit die nasies versamel is, wat
vee en goed verwerf het, wat in die
middel van die aarde woon.
13 Skeba en Dedan en die koopmans
van Tarsis en al sy jong leeus sal vir
jou sê: Kom jy om buit te maak? Het
jy jou menigte bymekaar laat kom om
roof te rowe? Om silwer en goud weg
te dra, om vee en goed weg te neem,
om 'n groot buit te maak?
14 Daarom, profeteer, o mensekind, en
sê vir Gog: So spreek die Here HERE:
Sal jy dit nie opmerk in dié dag as my
volk Israel veilig woon nie?
15 Dan sal jy kom uit jou woonplek,
uit die agterhoeke van die noorde, jy en
baie volke saam met jou wat almal op
perde ry, 'n groot menigte en 'n magtige
leër;
16 en jy sal optrek teen my volk Israel
soos 'n wolk om die land te oordek.
Aan die einde van die dae sal dit wees—
dan sal Ek jou teen my land laat aankom,
sodat die nasies My kan ken as Ek My
in jou, o Gog, voor hulle oë as die
Heilige laat ken.
17 So sê die Here HERE: Is jy dit van
wie Ek in die voortyd gespreek het deur
my knegte, die profete van Israel, wat
in dié dae geprofeteer het, jarelank, dat
Ek jou teen hulle sal laat aankom?
18 Maar in dié dag, die dag as Gog
teen die land van Israel aankom, spreek
die Here HERE, sal my grimmigheid in
my neus opkom.
19 Ja, in my ywer het Ek gespreek, in
die vuur van my grimmigheid: Waarlik,
in dié dag sal daar 'n groot aardbewing
wees in die land van Israel,
20 sodat van my aangesig af weg sal
bewe die visse van die see en die voëls
van die hemel en die wilde diere van die
veld en al die diere wat op die grond
kruip en al die mense wat op die aarde
is; en die berge sal omvergegooi word
en die kranse inmekaarstort en al die
mure op die aarde val.
21 En Ek sal die swaard oproep teen
hom na al my berge, spreek die Here
HERE; die swaard van die een sal teen
die ander wees.
22 En Ek sal met hom in die gereg
gaan deur pes en deur bloed; en oor-
stromende stortreëns en groot haelstene,
vuur en swawel op hom laat reën en op
sy leërs en op baie volke wat saam met
hom is.
23 So sal Ek My dan as groot en as
heilig laat ken, en Myself bekend maak
voor die oë van baie nasies; en hulle sal
weet dat Ek die HERE is.

Gog word vernietig.

39 EN jy, mensekind, profeteer teen Gog, en sê: So spreek die Here HERE: Kyk, Ek het dit teen jou, o Gog, vors van Ros, Meseg en Tubal.

2 En Ek sal jou weglok en jou lei en jou laat optrek uit die agterhoeke van die noorde en jou laat kom op die berge van Israel.

3 Maar Ek sal jou boog uit jou linkerhand slaan en jou pyle uit jou regterhand laat val.

4 Op die berge van Israel sal jy val, jy en al jou leërs en die volke wat saam met jou is; vir die roofvoëls van allerhande vere en vir die wilde diere van die veld het Ek jou as voedsel gegee.

5 Op die oop veld sal jy val; want Ek het dit gesê, spreek die Here HERE.

6 En Ek sal 'n vuur slinger in Magog en onder hulle wat in die kuslande veilig woon; en hulle sal weet dat Ek die HERE is.

7 En Ek sal my heilige Naam bekend maak onder my volk Israel en sal my heilige Naam nie meer laat ontheilig nie; en die nasies sal weet dat Ek die HERE is, die Heilige in Israel.

8 Kyk, dit kom en gebeur, spreek die Here HERE. Dit is die dag waar Ek van gespreek het.

9 En die inwoners van die stede van Israel sal uitgaan en vuur maak en stook met die wapens: klein en groot skilde, met boë en pyle en knopkieries en spiese; en hulle sal daarmee vuur maak sewe jaar lank;

10 sodat hulle geen hout uit die veld sal dra of in die bosse sal kap nie, maar met die wapens vuur sal maak; en hulle sal plunder die wat hulle geplunder het en berowe die wat hulle beroof het, spreek die Here HERE.

11 En in dié dag sal Ek aan Gog 'n plek gee waar 'n graf sal wees in Israel, die dal van die deurtrekkers aan die oostekant van die see, en dit sal vir die deurtrekkers die pad toemaak; en daar sal hulle Gog begrawe en sy hele menigte en dit noem: Die dal van Gog se menigte.

12 En die huis van Israel sal hulle begrawe om die land te reinig, sewe maande lank.

13 En al die mense van die land sal begrawe, en dit sal hulle roem wees, die dag as Ek My verheerlik, spreek die Here HERE.

14 Ook sal hulle vaste manne afsonder—die wat deur die land trek *en* die wat begrawe saam met die deurtrekkers—*om te begrawe* die wat bo die grond oorgebly het, om dit te reinig. Aan die end van sewe maande sal hulle dit deursoek.

15 En die deurtrekkers sal deur die land trek, en as een 'n mensebeen sien, dan sal hy daarby 'n merkteken oprig, totdat die begrawers dit begrawe het in die dal van Gog se menigte.

16 En ook sal die naam van 'n stad wees Hamona. So sal hulle dan die land reinig.

17 En jy, mensekind, so spreek die Here HERE: Sê vir die voëls van allerhande vere en vir al die wilde diere van die veld: Kom bymekaar en kom aan, versamel julle van alle kante by my slagoffer wat Ek vir julle slag, 'n groot slagoffer op die berge van Israel; en eet vlees en drink bloed!

18 Vlees van die helde moet julle eet en bloed van die vorste van die aarde drink—ramme, lammers en bokke *en* stiere, vetgemaakte kalwers van Basan almal saam—

19 vet moet julle eet totdat julle versadig is, en bloed drink totdat julle dronk is, van my slagoffer wat Ek vir julle geslag het.

20 En julle sal versadig word aan my tafel van perde en rydiere, van helde en alle soorte van krygsmanne, spreek die Here HERE.

21 En Ek sal my heerlikheid onder die nasies openbaar, en al die nasies sal my strafgerig sien wat Ek geoefen het, en my hand wat Ek op hulle gelê het.

22 En die huis van Israel sal weet dat Ek die HERE hulle God is, van die dag af en verder.

23 En die nasies sal weet dat die huis van Israel om hulle ongeregtigheid ontwil in ballingskap gegaan het; omdat hulle teen My troubreuk begaan het, het Ek my aangesig vir hulle verberg en hulle in die hand van hul teëstanders oorgegee, sodat hulle almal deur die swaard geval het.

24 Volgens hulle onreinheid en hulle oortredinge het Ek met hulle gehandel en my aangesig vir hulle verberg.

25 Daarom, so sê die Here HERE: Nou sal Ek die lot van Jakob verander en My ontferm oor die hele huis van Israel en ywer vir my heilige Naam.

26 En hulle sal hul skande vergeet en al hul ontrou wat hulle teen My begaan het as hulle in hul land veilig woon en daar niemand is wat hulle skrikmaak nie.

27 As Ek hulle terugbring uit die volke en hulle versamel uit die lande van hulle vyande, dan sal Ek my in hulle as die Heilige laat ken voor die oë van baie nasies.

28 En hulle sal weet dat Ek, die HERE, hulle God is, daaraan dat Ek hulle in ballingskap laat gaan het na die nasies, maar hulle *weer* bymekaargemaak het in hulle land en dáár niemand meer uit hulle agter laat bly het nie.

29 En Ek sal my aangesig nie meer vir hulle verberg nie, omdat Ek my Gees oor die huis van Israel uitgegiet het, spreek die Here HERE.

Die nuwe tempel. Die voorhowe met die poorte.

40 IN die vyf-en-twintigste jaar van ons ballingskap, in die begin van die jaar, op die tiende van die maand, in die veertiende jaar nadat die stad ingeneem is, op daardie selfde dag, was die hand van die HERE op my, en Hy het my daarheen gebring.

2 In goddelike gesigte het Hy my in die land van Israel gebring en my neergesit op 'n baie hoë berg, en daarop iets wat soos 'n stad gebou was, teen die suide.

3 En Hy het my daarheen gebring; en kyk, daar was 'n man wat gelyk het of hy van koper was; en in sy hand was 'n linnetou en 'n meetroede; en hy het by die poort gestaan.

4 En die man het met my gespreek: Mensekind, kyk met jou oë en hoor met jou ore en gee ag op alles wat ek jou sal laat sien; want om jou dit te laat sien, is jy hierheen gebring. Verkondig aan die huis van Israel alles wat jy sien.

5 En kyk, daar was 'n muur aan die buitekant van die huis al rondom, en in die man se hand was die meetroede van ses el (elke el was 'n el en 'n handbreed lank); en hy het die breedte van die bouwerk gemeet: een roede, en die hoogte: een roede.

6 Toe het hy gekom by die poort waarvan die voorkant na die ooste lê, en hy het met sy trappe opgegaan en die drumpel van die poort gemeet: een roede die breedte, en die ander drumpel: een roede die breedte.

7 En *elke* sykamer: een roede die lengte en een roede die breedte; en tussen die sykamers: vyf el; en die drumpel van die poort langs die voorportaal van die poort aan die binnekant: een roede.

8 Ook het hy die voorportaal van die poort aan die binnekant gemeet: een roede.

9 Toe het hy die voorportaal van die poort gemeet: agt el, en sy deurposte: twee el; en die voorportaal van die poort was aan die binnekant.

10 En die sykamers van die poort na die ooste was drie aan die een en drie aan die ander kant; al drie het dieselfde afmeting gehad; ook het die deurposte aan weerskante dieselfde afmeting gehad.

11 Verder het hy die wydte van die poortingang gemeet: tien el; die lengte van die poort: dertien el.

12 En daar was 'n afskorting voor die sykamers van een el *aan die een kant*, en 'n afskorting van een el aan die ander kant; en *elke* kamer was ses el aan die een, en ses el aan die ander kant.

13 Toe het hy die poort gemeet van die dak van die een sykamer af na die dak van die ander toe: die breedte was vyf en twintig el, deur teenoor deur.

14 Ook het hy die deurposte gemaak: sestig el; en die voorhof, al rondom die poort, het gekom tot by die deurposte.

15 En *van* die voorkant van die ingangspoort af tot by die voorkant van die voorportaal van die binneste poort: vyftig el.

16 En daar was vensters van latwerk in die sykamers *ingebou* en in hulle deurposte na binne toe in die poort al rondom; so ook in die voorportale; ja vensters was al rondom na binne toe, en op die deurposte was palmbome.

17 Verder het hy my in die buitenste voorhof gebring, en kyk, daar was kamers en 'n plaveisel wat in die voorhof gemaak is al rondom; dertig kamers was op die plaveisel.

18 En die plaveisel was aan die symuur van die poorte, ooreenkomstig die lengte

van die poorte; *dit was* die onderste plaveisel.

19 Toe het hy die breedte gemeet van die voorkant van die onderste poort af tot by die buitenste voorkant van die binneste voorhof: honderd el, aan die ooste- en aan die noordekant.

20 Aangaande die poort wat na die noorde lê, by die buitenste voorhof—hy het sy lengte en sy breedte gemeet.

21 En sy sykamers was drie aan die een en drie aan die ander kant; en sy deurposte en sy voorportaal het dieselfde afmeting gehad as by die eerste poort: vyftig el sy lengte en die breedte vyf en twintig el.

22 En sy vensters en sy voorportaal en sy palmbome het dieselfde afmeting gehad as by die poort waarvan die voorkant na die ooste lê; en 'n mens kon daarin opklim met sewe trappe; en sy voorportaal was daarvoor.

23 En die poort van die binneste voorhof was teenoor die poort na die noorde en na die ooste; en hy het gemeet van poort tot poort: honderd el.

24 Daarop het hy my na die suide laat gaan; en kyk, daar was 'n poort na die suide; en hy het sy deurposte en sy voorportaal gemeet volgens dié mate.

25 En dit het vensters gehad, ook sy voorportaal, al rondom soos dié vensters; die lengte was vyftig el en die breedte vyf en twintig el.

26 En sy trap het sewe trappies gehad, en sy voorportaal was daarvoor; en dit het palmbome gehad, een aan die een en een aan die ander kant, op sy deurposte.

27 Ook was daar 'n poort in die binneste voorhof na die suide; en hy het van poort tot poort gemeet, na die suide: honderd el.

28 Verder het hy my deur die suidpoort gebring na die binneste voorhof; en hy het die suidpoort gemeet volgens daardie mate.

29 En sy sykamers en sy deurposte en sy voorportaal was volgens dié mate; en dit het vensters gehad, ook sy voorportaal, al rondom; die lengte was vyftig el en die breedte vyf en twintig el.

30 En daar was voorportale al rondom; die lengte was vyf en twintig el en die breedte vyf el.

31 En sy voorportaal het na die buitenste voorhof gelê; ook was daar palmbome op sy deurposte, en sy trap het agt trappies gehad.

32 Daarop het hy my na die binneste voorhof gebring, na die ooste; en hy het die poort gemeet volgens dié mate.

33 Ook sy sykamers en sy deurposte en sy voorportaal volgens dié mate; en dit het vensters gehad, ook sy voorportaal, al rondom; die lengte was vyftig el en die breedte vyf en twintig el.

34 En sy voorportaal het na die buitenste voorhof gelê; ook was daar palmbome op sy deurposte aan weerskante; en sy trap het agt trappies gehad.

35 Daarop het hy my na die noordpoort gebring; en hy het gemeet volgens dié mate:

36 sy sykamers, sy deurposte en sy voorportaal; ook het dit vensters gehad al rondom; die lengte was vyftig el en die breedte vyf en twintig el.

37 En sy deurposte was na die buitenste voorhof toe; ook was daar palmbome op sy deurposte aan weerskante; en sy trap het agt trappies gehad.

38 En 'n kamer met sy ingang was by die deurposte by die poorte; daar het hulle die brandoffer afgespoel.

39 En in die voorportaal van die poort was twee tafels aan die een en twee tafels aan die ander kant om daarop die brandoffer en die sondoffer en die skuldoffer te slag.

40 En aan die buitenste symuur, noord van wie na die ingang van die poort opgaan, was twee tafels; en aan die ander symuur wat by die voorportaal van die poort was, twee tafels:

41 vier tafels aan die een en vier tafels aan die ander kant, by die symuur van die poort: agt tafels waar hulle op geslag het.

42 En daar was vier tafels vir die brandoffer, van gekapte klippe, die lengte 'n el en 'n half, en die breedte 'n el en 'n half, en die hoogte een el—daar het hulle die gereedskap op neergesit waarmee hulle die brandoffer en die slagoffer geslag het.

43 En die gaffelvormige hake was 'n handbreed *lank*, vasgesit aan die binnekant al rondom; en op die tafels was die offervleis.

44 En buitekant die binneste poort was kamers vir die sangers, in die binneste voorhof wat aan die symuur van die noordpoort was; en hulle voorkant was na

die suide toe; een was aan die sykant van die oospoort, met die voorkant na die noorde toe.

45 En hy het vir my gesê: Hierdie kamer, waarvan die voorkant na die suide lê, is vir die priesters wat die diens van die huis waarneem.

46 En die kamer waarvan die voorkant na die noorde lê, is vir die priesters wat die diens van die altaar waarneem; dit is die seuns van Sadok wat uit die kinders van Levi na die HERE toe naderkom om Hom te dien.

47 En hy het die voorhof gemeet: die lengte honderd el en die breedte honderd el, 'n vierkant; en die altaar was voor die huis.

48 Toe het hy my gebring in die voorportaal van die huis; en hy het *elke* deurpos van die voorportaal gemeet: vyf el aan die een, en vyf el aan die ander kant; en die breedte van die poort: drie el aan die een, en drie el aan die ander kant.

49 Die lengte van die voorportaal was twintig el, en die breedte elf el, en dit by die trappe waarmee 'n mens daarheen opgaan; ook was daar pilare by die deurposte, een aan die een, en een aan die ander kant.

Die Heilige en die Allerheiligste.

41 VERDER het hy my in die hoofvertrek gebring; en hy het die deurposte gemeet: ses el die breedte aan die een, en ses el die breedte aan die ander kant, die breedte van die tent.

2 En die breedte van die ingang: tien el, en die symure van die ingang: vyf el aan weerskante; ook het hy die lengte daarvan gemeet: veertig el, en die breedte: twintig el.

3 Daarop het hy ingegaan na die binneste, en hy het die deurpos van die ingang gemeet: twee el, en die ingang: ses el, en die breedte van die ingang: sewe el.

4 Ook het hy die lengte daarvan gemeet: twintig el, en die breedte: twintig el na die kant van die hoofvertrek. En hy het vir my gesê: Dit is die Allerheiligste.

5 En hy het die muur van die huis gemeet: ses el, en die breedte van die aanbousel: vier el, aan alle kante rondom die huis.

6 En die sykamers was kamer bo kamer, drie *verdiepings*, en dit dertig maal; en hulle het in die muur ingespring wat die huis na die sykamers toe gehad het, al rondom, om *daarop* te dra; maar hulle het nie gedra *op balke* in die muur van die huis nie.

7 En daar was 'n verwyding en 'n insluiting na die maat van die sykamers, hoe hoër hoe meer; want die insluiting van die huis was hoe hoër hoe meer, al rondom die huis; daarom was daar 'n verwyding aan die huis boontoe; en so het die onderste na die boonste opgegaan na gelang van die middelste.

8 En ek het 'n verhoging aan die huis gesien al rondom; die fondamente van die sykamers, 'n volle roede; ses el na die verbinding toe.

9 Die breedte van die muur wat die sykamers buitentoe gehad het, was vyf el, en so ook wat oopgelaat is, die ruimte vir die sykamers wat by die huis behoort het.

10 En tussen die kamers was 'n breedte van twintig el, aan alle kante rondom die huis.

11 En die deur-opening van die sykamers was na die plek toe wat oopgelaat is: een deur na die noorde en een deur na die suide; en die breedte van die plek wat oopgelaat is: vyf el al rondom.

12 En die bouwerk wat teenoor die afgeslote ruimte na die westekant toe lê, was sewentig el breed, en die muur van die bouwerk vyf el breed al rondom, en die lengte daarvan negentig el.

13 Verder het hy die huis gemeet: die lengte honderd el; ook die afgeslote ruimte en die gebou en die mure daarvan: die lengte honderd el.

14 En die breedte van die voorkant van die huis en van die afgeslote ruimte na die ooste toe: honderd el.

15 So het hy dan gemeet die lengte van die gebou teenoor die afgeslote ruimte, wat aan die agterkant daarvan lê; en die galerye daarvan aan weerskante: honderd el, en die binneste tempel en die voorportale van die voorhof;

16 die drumpels en die vensters van latwerk en die galerye rondom al drie—teenoor die drumpel was geskaafde hout al rondom—en die grond tot by die vensters—die vensters was bedek—;

17 tot bokant die deur en tot in die binneste huis sowel as buitekant, en op die hele muur al rondom, binnekant en buitekant,—*orals* was daar *vaste* mate.

18 En dit is gemaak met gérubs en palmbome, en daar was 'n palmboom tussen gérub en gérub; en elke gérub het twee gesigte gehad:

19 die gesig van 'n mens na die palmboom toe aan die een, en die gesig van 'n jong leeu na die palmboom toe aan die ander kant; in die hele huis al rondom is dit *so* gemaak;

20 van die grond af tot bokant die deur is die gérubs en die palmbome gemaak; ook aan die muur van die hoofvertrek.

21 Die deurposte van die hoofvertrek was reghoekig; en die voorkant van die heiligdom het dieselfde voorkomste gehad.

22 Die altaar was van hout, drie el hoog, en sy lengte twee el, en dit het sy hoekstukke gehad; en sy voetstuk en sy sykante was van hout. En hy het vir my gesê: Dit is die tafel wat voor die aangesig van die HERE is.

23 En die hoofvertrek en die heiligdom het *elkeen* twee deure gehad.

24 En die deure het twee vleuels gehad, twee vleuels wat kon draai; twee vir die een deur en twee vleuels vir die ander een.

25 En daarop, op die deure van die hoofvertrek, is gérubs en palmbome gemaak soos daar op die mure gemaak is; en daar was 'n afdak van hout vooraan die voorportaal buitekant.

26 En daar was vensters van latwerk en palmbome aan weerskante op die symure van die voorportaal; en *aan* die sykamers van die huis en die afdakke.

Die heilige kamers.

42 DAARNA het hy my uitgebring na die buitenste voorhof op die weg na die noorde toe; en hy het my gebring na die kamers wat teenoor die afgeslote ruimte en wat teenoor die bouwerk teen die noorde lê,

2 *naamlik* aan die voorkant van die lengte van honderd el, by die noordelike ingang; en die breedte was vyftig el;

3 teenoor die twintig *el* wat by die binneste voorhof behoort, en teenoor die plaveisel wat by die buitenste voorhof behoort, was galery teenoor galery in die derde verdieping.

4 En voor die kamers was 'n gang van tien el breedte, na binnetoe, honderd el lank; en hulle deure was teen die noorde.

5 En die boonste kamers was korter, want die galerye het ruimte van hulle weggeneem in vergelyking met die onderstes en die middelstes in die bouwerk;

6 want hulle het drie verdiepings gehad, maar geen pilare soos die pilare van die voorhowe nie; daarom is daar ruimte weggeneem in vergelyking met die onderstes en die middelstes, van die grond af.

7 En 'n muur wat buitekant was, wat ewewydig met die kamers geloop het, na die buitenste voorhof toe, vooraan die kamers, was vyftig el lank.

8 Want die lengte van die kamers wat na die buitenste voorhof lê, was vyftig el; en kyk, teenoor die tempel was honderd el.

9 En onder hierdie kamers was die ingang van die oostekant af as iemand na hulle toe ingaan uit die buitenste voorhof uit.

10 In die breedte van die muur van die voorhof, na die suide toe, vooraan die afgeslote ruimte en vooraan die bouwerk, was daar kamers,

11 met 'n weg voor hulle, soos die voorkomste van die kamers wat na die noorde toe lê, net so lank en so breed as hulle, en al die uitgange en inrigtinge soos by hulle. En soos hulle ingange,

12 so was ook die ingange van die kamers wat na die suide lê, 'n ingang by die begin van die weg, *naamlik* die weg voor die ooreenkomende muur, na die ooste toe, as 'n mens na hulle toe aankom.

13 Toe het hy vir my gesê: Die noordelike kamers *en* die suidelike kamers wat teenoor die afgeslote ruimte lê, hulle is die heilige kamers waar die priesters wat na die HERE naderkom, die hoogheilige gawes moet eet; daar moet hulle die hoogheilige gawes neersit: die spysoffer en die sondoffer en die skuldoffer, want die plek is heilig.

14 As die priesters ingaan, dan mag hulle nie uit die heiligdom uitgaan na die buitenste voorhof nie, maar daar moet hulle hul klere neersit waarin hulle diens gedoen het; want dié is heilig; hulle moet ander klere aantrek en dan naderkom na die ruimte wat vir die volk bestemd is.

15 En toe hy klaar was met die mate van die binneste huis, het hy my na die poort toe uitgebring waarvan die voorkant na die ooste lê, en dit gemeet al rondom.

16 Hy het die oostekant met die meetroede gemeet: vyf honderd roede, met die meetroede rondom.

17 Hy het die noordekant gemeet: vyf honderd roede, met die meetroede rondom.

18 Die suidekant het hy gemeet: vyf honderd roede, met die meetroede.

19 Hy het hom begewe na die westekant *en* gemeet vyf honderd roede, met die meetroede.

20 Hy het dit aan vier kante gemeet; dit het 'n muur gehad al rondom; die lengte was vyf honderd en die breedte vyf honderd, om skeiding te maak tussen wat heilig en onheilig is.

Die heerlikheid van die HERE trek in.

43 TOE het hy my gelei na die poort, die poort wat na die ooste kyk.

2 En kyk, die heerlikheid van die God van Israel het van die oostekant af gekom; en die geruis daarvan was soos die geruis van baie waters, en die aarde is verlig deur sy heerlikheid.

3 En die gesig wat ek gesien het, het gelyk soos die gesig wat ek gesien het by my koms om die stad te verwoes; en dit was gesigte soos die gesig wat ek gesien het by die Kebarrivier; en ek het op my aangesig geval.

4 En die heerlikheid van die HERE het in die huis ingetrek deur die poort waarvan die voorkant na die ooste lê.

5 En die Gees het my opgeneem en my in die binneste voorhof gebring; en kyk, die heerlikheid van die HERE het die huis vervul.

6 En ek het een gehoor wat met my spreek uit die huis terwyl die man by my staan.

7 En Hy het vir my gesê: Mensekind, *dit is* die plek van my troon en die plek van my voetsole waar Ek vir ewig sal woon onder die kinders van Israel; en die huis van Israel sal my heilige Naam nie meer verontreinig nie, hulle en hulle konings met hulle hoerery en met die lyke van hulle konings, *met* hulle hoogtes;

8 deurdat hulle hul drumpel by my drumpel gemaak het en hul deurpos langs my deurpos, sodat *net* die muur tussen My en hulle was; en hulle het my heilige Naam verontreinig met hulle gruwels wat hulle begaan het, sodat Ek hulle in my toorn verteer het.

9 Nou sal hulle hul hoerery en die lyke van hul konings ver van My af verwyder; en Ek sal vir ewig onder hulle woon.

10 Jy, o mensekind, beskryf vir die huis van Israel die huis, sodat hulle beskaamd kan staan vanweë hul ongeregtighede, en laat hulle die voorbeeld nameet.

11 En as hulle beskaamd staan oor alles wat hulle gedoen het, maak hulle dan bekend die vorm van die huis en sy inrigting en sy uitgange en sy ingange en al sy vorme en al sy verordeninge, ja al sy vorme en al sy wette; en skrywe dit voor hulle oë op, sodat hulle sy hele vorm kan bewaar en al sy verordeninge en dit kan uitvoer.

12 Dit is die wet van die huis: Op die top van die berg sal sy hele gebied al rondom hoogheilig wees. Kyk, dit is die wet van die huis.

Die brandofferaltaar en sy inwyding.

13 EN dit is die afmetinge van die altaar in elle (die el is 'n el en 'n handbreed): die voetlaag 'n el *hoog* en 'n el die breedte; en die opstaande rand daarvan aan die buitekant daarvan rondom: een span; en dit is die verhoog van die altaar.

14 En van die voetlaag op die grond tot by die onderste omlysting: twee el, en die breedte: een el; en van die kleinste omlysting tot by die grootste omlysting: vier el, en die breedte: een el.

15 En die vuurherd: vier el; en van die vuurherd af en boontoe die horings, vier in getal.

16 En die vuurherd: twaalf *el* lank by twaalf *el* breed, vierkantig na sy vier kante.

17 En die omlysting: veertien *el* lengte by veertien *el* breedte na dié se vier kante toe; en die opstaande rand daar rondom: 'n halwe el; en die voetlaag daaraan: 'n el rondom; en sy trappe het oos gekyk.

18 En hy het vir my gesê: Mensekind, so spreek die Here HERE: Dit is die verordeninge van die altaar: Op die dag as dit gemaak word om brandoffers daarop te bring en om bloed daarteen uit te gooi,

19 moet jy aan die Levietiese priesters wat uit die geslag van Sadok is, wat na My toe naderkom—spreek die Here HERE—om My te dien, gee 'n jong bul as sondoffer.

20 En jy moet van sy bloed neem en dit

stryk aan die vier horings daarvan en aan die vier hoeke van die omlysting en aan die opstaande rand rondom; so moet jy dit dan ontsondig en versoening daarvoor bewerk.

21 Dan moet jy die sondofferbul neem, en hulle moet hom verbrand in die daarvoor bestemde plek van die huis, buitekant die heiligdom.

22 En op die twede dag moet jy 'n bokram sonder gebrek as sondoffer bring; en hulle moet die altaar ontsondig soos hulle dit met die bul ontsondig het.

23 As jy klaar het met die ontsondiging, moet jy 'n jong bul sonder gebrek en 'n ram sonder gebrek uit die kleinvee bring.

24 En jy moet hulle bring voor die aangesig van die HERE; en die priesters moet sout daarop strooi en dit as brandoffer aan die HERE bring.

25 Sewe dae lank moet jy daagliks die sondofferbok gereedmaak; ook moet hulle 'n jong bul en 'n ram uit die kleinvee, altwee sonder gebrek, klaarmaak.

26 Sewe dae lank moet hulle vir die altaar versoening bewerk en dit reinig en dit inwy.

27 En hulle moet die dae voleindig; dan moet die priesters op die agste dag en verder julle brandoffers en julle dankoffers op die altaar klaarmaak; en Ek sal 'n behae in julle hê, spreek die Here HERE.

Die dienaars van die heiligdom.

44 TOE het hy my teruggebring na die buitenste poort van die heiligdom wat na die ooste kyk; en dit was gesluit.

2 En die HERE het vir my gesê: Hierdie poort moet toegesluit bly, dit mag nie oopgemaak word nie, en niemand mag daardeur ingaan nie, omdat die HERE, die God van Israel, daardeur ingegaan het; daarom moet dit gesluit bly.

3 Wat aangaan die vors, hy moet as vors daarin sit om brood te eet voor die aangesig van die HERE; van die voorportaal van die poort af moet hy ingaan en op dieselfde weg daar uitgaan.

4 Daarop het hy my gebring na die noordpoort, aan die voorkant van die huis; ek kyk toe en sien dat die heerlikheid van die HERE die huis van die HERE vervul; toe het ek op my aangesig geval.

5 En die HERE het vir my gesê: Mensekind, gee ag daarop en kyk met jou oë en hoor met jou ore alles wat Ek jou sal sê aangaande al die verordeninge van die huis van die HERE en al die wette daarvan; en gee ag op die toegang in die huis deur al die uitgange van die heiligdom.

6 En sê vir die wederstrewiges, vir die huis van Israel: So spreek die Here HERE: Laat dit genoeg wees met al julle gruwels, o huis van Israel!

7 Omdat julle uitlanders ingebring het, onbesnedenes van hart en onbesnedenes van vlees, om in my heiligdom te wees, om dit, my huis, te ontheilig; toe julle my brood, vet en bloed gebring, en hulle my verbond verbreek het by al julle gruwels.

8 En julle het die diens van my heilige gawes nie waargeneem nie, maar het *hulle* aangestel om my diens in my heiligdom vir julle waar te neem.

9 So sê die Here HERE: Geen uitlander, onbesnede van hart en onbesnede van vlees, mag in my heiligdom ingaan, van al die uitlanders wat onder die kinders van Israel is nie.

10 Maar die Leviete wat ver van My afgewyk het by die afdwaling van Israel, wat van My af weggedwaal het agter hulle drekgode aan, hulle moet hul ongeregtigheid dra:

11 hulle moet dienaars wees in my heiligdom as wagte by die poorte van die huis en bedienaars van die huis; hulle moet die brandoffer en die slagoffer vir die volk slag en voor hulle staan om hulle te dien.

12 Omdat hulle hul gedien het voor hulle drekgode en vir die huis van Israel 'n struikelblok tot ongeregtigheid was, daarom het Ek my hand teen hulle opgehef, spreek die Here HERE, sodat hulle hul ongeregtigheid moet dra.

13 En hulle mag na My toe nie naderkom om die priesteramp vir My te bedien nie en om nader te kom na al my heilige gawes, na die hoogheilige gawes nie; maar hulle moet hul skande dra en hul gruwels wat hulle bedryf het.

14 En Ek sal hulle aanstel om die diens van die huis waar te neem, vir die hele bediening daarvan en vir alles wat daarin gedoen moet word.

15 Maar die Levietiese priesters, die kinders van Sadok, wat die diens van my heiligdom waargeneem het toe die kinders van Israel van My af weggedwaal

het, hulle moet na My toe naderkom om My te dien en voor my aangesig staan om aan My die vet en die bloed te offer, spreek die Here HERE.

16 Hulle moet in my heiligdom ingaan, en hulle moet na my tafel toe naderkom om My te dien en my diens waarneem.

17 En as hulle na die poorte van die binneste voorhof ingaan, moet hulle linneklere aantrek; maar wol mag op hulle nie kom as hulle dien in die poorte van die binneste voorhof en daar binnekant nie.

18 Linne-hoofversiersels moet op hulle hoof wees en linnebroeke moet aan hulle heupe wees; hulle mag hul nie gord met *iets wat laat* sweet nie.

19 En as hulle uitgaan na die buitenste voorhof, *naamlik* na die buitenste voorhof, na die volk toe, moet hulle hul klere uittrek waar hulle in gedien het, en dit neersit in die heilige kamers en hulle moet ander klere aantrek, sodat hulle die volk nie heilig maak met hul klere nie.

20 En hulle moet hul hoof nie kaal skeer of die hare lank laat groei nie; behoorlik moet hulle hul hoofde skeer.

21 Ook mag geen priester wyn drink as hy in die binneste voorhof ingaan nie.

22 Ook mag hulle geen weduwee of een wat verstoot is vir hulle as vrou neem nie; maar jongmeisies uit die geslag van die huis van Israel of 'n weduwee wat deur 'n priester as weduwee agtergelaat is, mag hulle neem.

23 En hulle moet my volk die onderskeid leer tussen wat heilig en onheilig is, en hulle bekend maak die onderskeid tussen wat onrein en rein is.

24 En oor 'n regsaak moet hulle optree om reg te spreek, volgens my verordeninge moet hulle dit uitoefen; en hulle moet my wette en my insettinge hou op al my feestye en my sabbatte heilig.

25 En hy mag by 'n mens se lyk nie kom, sodat hy onrein word nie; net maar aan 'n vader of 'n moeder of 'n seun of 'n dogter, aan 'n broer of 'n suster wat nie aan 'n man toebehoort nie, mag hulle hul verontreinig.

26 En ná sy reiniging moet hulle vir hom sewe dae tel.

27 En op die dag as hy in die heiligdom ingaan, in die binneste voorhof, om in die heiligdom te dien, moet hy sy sondoffer bring, spreek die Here HERE.

28 En dit sal vir hulle 'n erfdeel wees: Ek is hulle erfdeel; en julle mag vir hulle geen besitting in Israel gee nie: Ek is hulle besitting.

29 Die spysoffer en die sondoffer en die skuldoffer, dié moet hulle eet; en alles wat in Israel onder die ban is, moet vir hulle wees.

30 En die beste van al die eerstelinge van alles en elke offergawe van alles, van al julle offergawes, moet vir die priesters wees; ook moet julle die eerstelinge van julle growwe meel vir die priester gee, om 'n seën op jou huis te laat rus.

31 Geen aas of iets wat verskeur is, van voëls of van vee, mag die priesters eet nie.

Verdeling van die land. Die vors en sy pligte. Offers en feeste.

45 EN as julle die land as erfenis verdeel, moet julle 'n offergawe aan die HERE afgee, 'n heilige plek uit die land; aangaande die lengte: vyf en twintig duisend *roede* die lengte, en die breedte: twintig duisend; dit moet in sy hele omvang rondom heilig wees.

2 Hiervan moet vir die heiligdom wees vyf honderd by vyf honderd, vierkantig rondom; en dit moet 'n strook hê van vyftig el rondom.

3 En van dié stuk wat afgemeet is, moet jy meet 'n lengte van vyf en twintig duisend en 'n breedte van tien duisend; en daarin moet die heiligdom, die hoogheilige, lê.

4 Dit moet die heilige plek wees uit die land; dit moet wees vir die priesters wat die heiligdom bedien, wat naderkom om die HERE te dien; en dit moet hulle dien as ruimte vir huise, en 'n heiligdom vir die heiligdom.

5 En vyf en twintig duisend in lengte en tien duisend in breedte moet *die stuk* vir die Leviete, die dienaars van die huis, wees—'n besitting vir hulle, vir stede om in te woon.

6 En as besitting van die stad moet julle gee 'n breedte van vyf duisend en 'n lengte van vyf en twintig duisend langs die heilige offergawe; vir die hele huis van Israel moet dit wees.

7 En vir die vors: aan weerskante van die heilige offergawe en van die stadsbesitting, langs die heilige offergawe en langs die stadsbesitting, aan die weste-

kant na die weste en aan die oostekant na die ooste; en die lengte moet wees ooreenkomstig een van die *stam*gedeeltes, van die westelike grens na die oostelike grens.

8 Aangaande die grond, dit sal aan hom behoort as besitting in Israel, en my vorste sal my volk nie meer verdruk nie, maar aan die huis van Israel die land gee volgens hulle stamme.

9 So sê die Here HERE: Dit is nou genoeg, o vorste van Israel! Verwyder geweld en verdrukking, en doen reg en geregtigheid; hou op om my volk uit hulle besittings te verdring, spreek die Here HERE.

10 Julle moet 'n regte weegskaal hê en 'n regte efa en 'n regte bat.

11 'n Efa en 'n bat moet 'n vaste maat hê, sodat 'n bat die tiende van 'n homer bevat; ook 'n efa die tiende van 'n homer; die reëling daarvan moet wees volgens die homer.

12 En die sikkel moet twintig gera wees; twintig sikkels, vyf en twintig sikkels, vyftien sikkels moet vir julle 'n mina wees.

13 Dit is die offergawe wat julle moet afgee: die sesde van 'n efa van 'n homer koring; ook moet julle die sesde van 'n efa gee van 'n homer gars.

14 En die bestemde deel van olie (van 'n bat olie): die tiende van 'n bat uit 'n kor, dit is tien bat, 'n homer; want tien bat is 'n homer.

15 Verder van die kleinvee: een stuk uit twee honderd, uit die waterryke weiveld van Israel—as spysoffers en brandoffers en dankoffers om versoening vir hulle te doen, spreek die Here HERE.

16 Al die mense van die land moet hierdie offergawe vir die vors in Israel opbring.

17 En op die vors rus die verpligting van die brandoffers en die spysoffer en die drankoffer op die feeste en op die nuwe mane en op die sabbatte, op al die feestye van die huis van Israel; hy moet die sondoffer en die spysoffer en die brandoffer en die drankoffers klaarmaak, om versoening te doen vir die huis van Israel.

18 So sê die Here HERE: In die eerste *maand*, op die eerste van die maand, moet jy 'n jong bul sonder gebrek neem en die heiligdom ontsondig.

19 En die priester moet van die bloed van die sondoffer neem en dit aan die deurposte van die huis stryk en aan die vier hoeke van die omlysting van die altaar en aan die deurposte van die poort van die binneste voorhof.

20 So moet jy ook doen op die sewende in die maand terwille van die wat hulle uit swakheid of uit onwetendheid misgaan het; so moet julle dan vir die huis versoening doen.

21 In die eerste *maand*, op die veertiende dag van die maand, moet vir julle die pasga wees; 'n fees van sewe dae; ongesuurde brode moet geëet word.

22 En die vors moet op dié dag vir homself en vir die hele volk van die land 'n sondofferbul klaarmaak.

23 En die sewe dae van die fees moet hy daagliks as brandoffer aan die HERE gereedmaak sewe bulle en sewe ramme sonder gebrek, gedurende die sewe dae, en daagliks 'n bokram as sondoffer.

24 Ook moet hy as spysoffer klaarmaak 'n efa vir 'n bul en 'n efa vir 'n ram en 'n hin olie vir 'n efa.

25 In die sewende *maand*, op die vyftiende dag van die maand, moet hy op die fees dieselfde *offers* gereedmaak gedurende die sewe dae: dieselfde sondoffer, dieselfde brandoffer en dieselfde spysoffer en dieselfde olie.

46 SO sê die Here HERE: Die poort van die binneste voorhof wat na die ooste kyk, moet gedurende die ses werkdae gesluit wees; maar op die sabbatdag moet dit oopgemaak word; ook moet dit op die dag van die nuwe maan oopgemaak word.

2 En die vors moet deur die voorportaal van die poort van buite af ingaan en by die deurpos van die poort gaan staan, en die priesters moet sy brandoffer en sy drankoffers klaarmaak; en hy moet aanbid by die drumpel van die poort en *dan* uitgaan; maar die poort moet nie gesluit word tot die aand toe nie.

3 Ook moet die volk van die land aanbid voor die ingang van dié poort, op die sabbatte en op die nuwe mane, voor die aangesig van die HERE.

4 En die brandoffer wat die vors aan die HERE moet bring op die sabbatdag, is ses lammers sonder gebrek en 'n ram sonder gebrek;

5 en die spysoffer: 'n Efa vir die ram; maar vir die lammers moet die spysoffer

wees 'n vrywillige gawe; en 'n hin olie vir 'n efa.

6 Maar op die dag van die nuwe maan: 'n jong bul sonder gebrek en ses lammers en 'n ram—sonder gebrek moet hulle wees;

7 en as spysoffer moet hy gereedmaak: 'n efa vir die bul en 'n efa vir die ram, maar vir die lammers volgens wat hy kan bekostig; en 'n hin olie vir 'n efa.

8 En as die vors ingaan, moet hy deur die voorportaal van die poort ingaan en met dieselfde weg *weer* uitgaan.

9 Maar as die volk van die land voor die aangesig van die HERE kom op die feestye, dan moet hy wat deur die noordpoort ingaan om te aanbid, deur die suidpoort uitgaan; en hy wat deur die suidpoort ingaan, moet deur die noordpoort uitgaan; hy mag nie teruggaan deur die poort waar hy deur ingegaan het nie, maar moet reguit vorentoe uitgaan.

10 En die vors moet tussen hulle ingaan as hulle ingaan; en as hulle uitgaan, moet hulle *saam* uitgaan.

11 Verder moet op die feeste en op die feestye die spysoffer wees: 'n efa vir 'n bul en 'n efa vir 'n ram, maar vir die lammers 'n vrywillige gawe; en 'n hin olie vir 'n efa.

12 En as die vors 'n vrywillige offer gereedmaak, 'n brandoffer of dankoffers as vrywillige offer aan die HERE, dan moet hulle vir hom die poort oopmaak wat na die ooste kyk; en hy moet sy brandoffer en sy dankoffers klaarmaak soos hy op die sabbatdag doen; en as hy uitgaan, moet hulle die poort sluit nadat hy uitgegaan het.

13 Verder moet jy 'n jaaroud-lam sonder gebrek daagliks klaarmaak as brandoffer aan die HERE; elke môre moet jy dit klaarmaak.

14 En jy moet elke môre daarby as spysoffer gereedmaak: 'n sesde van 'n efa en 'n derde van 'n hin olie om die fynmeel nat te maak, as spysoffer aan die HERE—ewige insittinge, altyddeur.

15 So moet hulle dan die lam en die spysoffer en die olie elke môre toeberei as 'n voortdurende brandoffer.

16 So sê die Here HERE: As die vors aan een van sy seuns 'n geskenk gee *van* sy erfdeel, dan moet dit vir sy seuns wees: dit is hulle besitting as erfenis.

17 Maar as hy van sy erfdeel 'n geskenk gee aan een van sy dienaars, dan sal dit syne wees tot by die jaar van vrylating; dan moet dit aan die vors terugval; net sy erfdeel is dit—vir sy seuns moet dit wees.

18 En die vors mag niks neem van die erfdeel van die volk om hulle uit hul besitting gewelddadig te verdring nie; van sy besitting moet hy aan sy seuns 'n erfdeel gee, sodat my volk nie verstrooi word elkeen uit sy besitting nie.

19 Daarop het hy my gebring deur die ingang wat by die symuur van die poort was, na die kamers wat heilig is aan die priesters en na die noorde kyk; en daar was 'n plek aan die agterkant, na die weste toe.

20 En hy het vir my gesê: Dit is die plek waar die priesters die skuldoffer en die sondoffer moet kook, waar hulle die spysoffer moet bak, dat hulle dit nie uitbring in die buitenste voorhof waardeur hulle die volk sou heilig nie.

21 Toe het hy my uitgebring in die buitenste voorhof en my verder gelei na die vier hoeke van die voorhof; en kyk, in elke hoek van die voorhof was daar nog 'n voorhof.

22 In die vier hoeke van die voorhof was daar afgeslote voorhowe, veertig *el* die lengte en dertig die breedte; al vier die hoekruimtes het dieselfde afmeting gehad.

23 En daar was 'n ringmuur in hulle rondom, om al vier, en daar is kookplekke gemaak onderaan die ringmure rondom.

24 En hy het vir my gesê: Dit is die kombuise waar die dienaars van die huis die slagoffer van die volk moet kook.

Die heilige waters.

47 DAARNA het hy my teruggebring na die ingang van die huis, en kyk, daar het waters uitgestroom onder die drumpel van die huis uit, na die ooste toe; want die voorkant van die huis was na die ooste toe; en die waters het van onder af gestroom, van die regtersymuur van die huis uit, suid van die altaar.

2 En hy het my uitgebring deur die noordpoort en my buitekant om laat gaan na die buitenste poort wat na die ooste kyk; en kyk, die waters het gevloei uit die regtersymuur uit.

3 Toe die man na die ooste uitgegaan het met 'n meetsnoer in sy hand, het

hy duisend el gemeet; en hy het my deur die waters laat deurgaan—waters tot aan die enkels.

4 Toe het hy *nog* duisend gemeet en my deur die waters laat deurgaan—waters tot aan die knieë; en hy het *nog* duisend gemeet en my laat deurgaan—waters tot aan die heupe.

5 Verder het hy *nog* duisend gemeet—'n stroom wat ek nie kon deurgaan nie! Want die waters was diep—waters om in te swem, 'n stroom wat 'n mens nie kan deurloop nie.

6 En hy het vir my gesê: Het jy dit gesien, mensekind! Toe het hy my weer terug laat loop aan die kant van die stroom.

7 Terwyl ek teruggaan, het ek aan die kant van die stroom 'n menigte bome gesien, aan altwee kante.

8 En hy het vir my gesê: Hierdie waters vloei weg na die oostelike landstreek en loop in die Vlakte af en gaan na die see; in die see word dit uitgelei, sodat die waters *daarvan* gesond kan word.

9 En al die lewende wesens wat wemel orals waar die dubbele stroom kom, sal lewe; en daar sal 'n menigte visse wees, omdat hierdie waters daarheen gekom het; en *dié waters* sal gesond word, en alles sal lewe waar die stroom kom.

10 Ook sal vissers daaraan staan, van Engedi af tot by En-Eglaim: 'n droogmaakplek vir die nette sal dit wees; na hulle soorte sal daar visse in wees soos die visse van die Groot See, 'n menigte.

11 Die moerasse en kuile daarvan—húlle sal nie gesond word nie: vir sout is hulle bestemd.

12 En by die stroom sal aan altwee kante allerhande bome groei om van te eet, waarvan die blare nie sal verdor en die vrugte nie sal opraak nie; elke maand sal hulle nuwe vrugte dra; want die waters waar hulle aan staan—uit die heiligdom stroom hulle; en hulle vrugte sal wees om te eet en hulle blare om te genees.

Die grense van die land.

13 SO sê die Here HERE: Dit moet die grondgebied wees waarin julle die land as erfdeel sal verwerf volgens die twaalf stamme van Israel—vir Josef *twee* dele.

14 En julle moet dit erwe, die een soos die ander, omdat Ek my hand opgehef het om dit aan julle vaders te gee; en hierdie land moet julle as erfenis toeval.

15 En dit moet die grens van die land wees: aan die noordekant van die Groot See af, langs die weg van Hetlon, tot by die ingang na Sedad toe:

16 Hamat, Berota, Sibraim wat tussen die gebied van Damaskus en die gebied van Hamat lê, die middelste Haser wat op die grens van Hauran is.

17 So moet dan die grens van die See af wees tot by Hasar-Enon, op die grens van Damaskus, en wat die noorde betref noordwaarts, Hamat is die grens; dit is die noordekant.

18 En aan die oostekant: tussen Hauran en Damaskus en Gílead en die land van Israel uit—die Jordaan: van die grens af tot by die Oostelike See moet julle dit meet; dit is die oostekant.

19 En aan die suidekant na die suide toe van Tamar af tot by die twiswaters van Kades, *dan* na die spruit *van Egipte* tot by die Groot See; dit is die suidekant na die suide toe.

20 En aan die westekant die Groot See, van die grens af tot reg teenoor die plek waar die ingang na Hamat is; dit is die westekant.

21 En julle moet hierdie land aan julle uitdeel volgens die stamme van Israel.

22 En julle moet dit as erfenis verdeel aan julle en aan die vreemdelinge wat onder julle vertoef, wat kinders onder julle verwek het; en hulle sal vir julle wees soos 'n kind van die land onder die kinders van Israel; saam met julle moet hulle 'n erfdeel kry onder die stamme van Israel.

23 En in die stam waar die vreemdeling by vertoef, daar moet julle *hom* sy erfdeel gee, spreek die Here HERE.

Verdeling van die land.

48 EN dit is die name van die stamme. Aan die noordekant langs die weg van Hetlon na die ingang van Hamat tot by Hasar-Enan op die grens van Damaskus, na die noorde toe langs Hamat—hy moet die ooste *en* die westekant hê—Dan een *deel*.

2 En op die grens van Dan, van die oostekant af tot by die westekant: Aser een *deel*.

3 En op die grens van Aser, van die oostekant af tot by die westekant: Náftali een.

4 En op die grens van Náftali, van die oostekant af tot by die westekant: Manasse een.

5 En op die grens van Manasse, van die oostekant af tot by die westekant: Efraim een.

6 En op die grens van Efraim, van die oostekant af tot by die westekant: Ruben een.

7 En op die grens van Ruben, van die oostekant af tot by die westekant: Juda een.

8 En op die grens van Juda, van die oostekant af tot by die westekant, moet die offergawe wees wat julle moet afgee: vyf en twintig duisend *roede* breed en net so lank as een van die dele, van die oostekant af tot by die westekant; en die heiligdom moet in die middel daarvan wees.

9 Die offergawe wat julle aan die HERE moet afgee, moet vyf en twintig duisend *roede* lank wees en tien duisend breed.

10 En aan hulle, aan die priesters, moet die heilige offergawe toebehoort: teen noord *'n lengte* van vyf en twintig duisend en teen wes 'n breedte van tien duisend en teen oos 'n breedte van tien duisend en teen suid 'n lengte van vyf en twintig duisend; en die heiligdom van die HERE moet in die middel daarvan wees.

11 *Dit moet wees* vir die priesters wat geheilig is, die seuns van Sadok, wat my verordening onderhou het, wat nie afgedwaal het by die afdwaling van die kinders van Israel soos die Leviete afgedwaal het nie.

12 So moet dit dan vir hulle 'n offergawe wees uit die offergawe van die land, iets hoogheiligs, op die grens van die Leviete.

13 Verder moet die Leviete, ewewydig met die grens van die priesters, kry 'n lengte van vyf en twintig duisend en 'n breedte van tien duisend; die hele lengte moet wees vyf en twintig duisend en die breedte tien duisend.

14 En hulle mag niks daarvan verkoop of verruil nie, en die beste van die land mag nie in ander hande oorgaan nie; want dit is heilig aan die HERE.

15 Maar die vyf duisend wat in die breedte oorgebly het, langs die vyf en twintig duisend—dit sal nie heilig wees nie, *maar is bestemd* vir die stad as woonplek en weiveld; en die stad moet in die middel daarvan wees.

16 En dit is die afmetinge daarvan: Die noordekant vier duisend vyf honderd *roede*; en die suidekant vier duisend vyf honderd; en die oostekant vier duisend vyf honderd; en die westekant vier duisend vyf honderd.

17 En as weiveld moet by die stad behoort: Teen noord twee honderd en vyftig, en teen suid twee honderd en vyftig, en teen oos twee honderd en vyftig, en teen wes twee honderd en vyftig.

18 En wat oorgebly het in die lengte, ewewydig met die heilige offergawe, tien duisend teen oos en tien duisend teen wes—dit moet ewewydig wees met die heilige offergawe; en die opbrings daarvan sal as onderhoud dien vir die werksmense van die stad.

19 En wat aangaan die werksmense van die stad—uit al die stamme van Israel moet hulle dit bewerk.

20 Die hele offergawe moet wees vyf en twintig duisend by vyf en twintig duisend—vierkantig moet julle die heilige offergawe afgee saam met die stadsbesitting.

21 En wat oorbly behoort aan die vors, aan weerskante van die heilige offergawe en die stadsbesitting, langs die vyf en twintig duisend, die offergawe, tot by die grens teen oos, en na die weste toe langs die vyf en twintig duisend tot by die grens teen wes, net so lank as die *stamgedeeltes*—dit behoort aan die vors; en die heilige offergawe en die heiligdom van die huis moet in die middel daarvan wees.

22 En van die besitting van die Leviete en die besitting van die stad af, wat in die middel lê van wat die vors syne is, tussen die grens van Juda en die grens van Benjamin, moet *alles* aan die vors behoort.

23 Verder die ander stamme. Van die oostekant af tot by die westekant: Benjamin een *deel*.

24 En op die grens van Benjamin, van die oostekant af tot by die westekant: Símeon een.

25 En op die grens van Símeon, van die oostekant af tot by die westekant: Íssaskar een.

26 En op die grens van Íssaskar, van die oostekant af tot by die westekant: Sébulon een.

27 En op die grens van Sébulon, van

die oostekant af tot by die westekant:
Gad een.
28 En op die grens van Gad, aan die
suidekant na die suide toe, moet die grens
wees van Tamar af na die twiswaters
van Kades *en* na die spruit *van Egipte* tot
by die Groot See.
29 Dit is die land wat julle as erfenis
moet verdeel vir die stamme van Israel,
en dit is hulle gedeeltes, spreek die Here
HERE.
30 En dit is die buitekante van die stad:
aan die noordekant vier duisend vyf
honderd *roede* volgens maat.
31 En die poorte van die stad moet wees
volgens die name van die stamme van
Israel; drie poorte teen noord: die poort
van Ruben, een; die poort van Juda,
een; die poort van Leví, een.
32 En na die oostekant vier duisend vyf
honderd, en drie poorte, naamlik: die
poort van Josef, een; die poort van Benjamin,
een; die poort van Dan, een.
33 En die suidekant vier duisend vyf
honderd volgens maat, en drie poorte:
die poort van Símeon, een; die poort van
Íssaskar, een; die poort van Sébulon, een.
34 Die westekant vier duisend en vyf
honderd; hulle poorte drie: die poort van
Gad, een; die poort van Aser, een; die
poort van Náftali, een;
35 rondom agtien duisend; en die naam
van die stad sal wees van vandag af:
Die HERE is daar!

DIE PROFEET

DANIËL

Daniël en sy vriende aan die koninklike hof in Babel.

1 IN die derde jaar van die regering
van Jójakim, die koning van Juda,
het Nebukadnésar, die koning van Babel,
na Jerusalem gekom en dit beleër.
2 En die Here het Jójakim, die koning
van Juda in sy hand gegee, met 'n gedeelte
van die voorwerpe van die huis
van God, en hy het hulle na die land
Sínear gebring in die huis van sy god, en
die voorwerpe het hy in die skathuis van
sy god gebring.
3 Daarop het die koning aan Áspenas,
die owerste van sy hofdienaars, bevel
gegee om uit die kinders van Israel, uit
die koninklike geslag sowel as uit die
edeles, te bring:
4 jong seuns aan wie geen enkele liggaamsgebrek
was nie, maar wat mooi
van aansien was en vernuftig in allerhande
wysheid en in besit van kennis en
insig in wetenskap, en wat bekwaam
was om in die paleis van die koning te
dien; en om hulle die skrif en die taal
van die Galdeers te leer.
5 En die koning het vir hulle 'n daaglikse
porsie bestem uit die spyse van die
koning en van die wyn wat hy gedrink
het; om hulle so drie jaar lank op te voed,
sodat hulle aan die end daarvan voor die
koning kan dien.
6 En onder hulle was uit die kinders van
Juda: Daniël, Hanánja, Mísaël en Asárja.
7 Maar die owerste van die hofdienaars
het hulle *ander* name gegee—Daniël het
hy Béltsasar genoem, en Hanánja
Sadrag, en Mísael Mesag, en Asárja
Abednégo.
8 En Daniël het hom voorgeneem om
hom nie te verontreinig met die spyse
van die koning of met die wyn wat hy
gedrink het nie; daarom het hy die
owerste van die hofdienaars vergunning
gevra, dat hy homself nie hoef te verontreinig
nie.
9 En God het aan Daniël guns en barmhartigheid
verleen by die owerste van
die hofdienaars.
10 En die owerste van die hofdienaars
het vir Daniël gesê: Ek vrees my heer
die koning wat julle voedsel en julle drank
vasgestel het; want waarom moet hy
sien dat julle aangesigte meer vervalle is
as dié van die jong seuns wat van julle
leeftyd is, sodat julle my hoof by die
koning sal skuldig maak?
11 Maar Daniël het gesê vir die bediende
wat die owerste van die hofdienaars oor
Daniël, Hanánja, Mísael en Asárja aangestel
het:

12 Stel tog u dienaars tien dae lank op
die proef, en laat hulle ons van die groente
gee om te eet en water om te drink;
13 laat daarna ons voorkomste en die
voorkomste van die jong seuns wat die
spyse van die koning eet, deur u besigtig
word; handel dan met u dienaars soos
u bevinding sal wees.
14 Hy het toe na hulle geluister in
hierdie saak en hulle tien dae lank op die
proef gestel.
15 En aan die end van tien dae het hulle
voorkomste beter en hulle voller van vlees
gelyk as al die jong seuns wat die spyse
van die koning geëet het.
16 Verder het die bediende hulle spyse
en die wyn wat hulle moes drink, weggeneem
en vir hulle groente gegee.
17 En hierdie vier jong seuns—God het
aan hulle wetenskap en verstand in allerhande
geskrifte en wysheid gegee; ook
het Daniël verstand gehad van allerhande
gesigte en drome.
18 En aan die end van die dae wat die
koning vasgestel het om hulle in te bring,
het die owerste van die hofdienaars hulle
voor Nebukadnésar gebring.
19 En die koning het met hulle gespreek,
en onder hulle almal is daar niemand gevind
soos Daniël, Hanánja, Mísael en
Asárja nie. So het hulle dan voor die
koning gedien.
20 En in enige saak van verstandige
wysheid waarin die koning hulle ondervra
het, het hy bevind dat hulle al die
geleerdes *en* besweerders in sy hele
koninkryk tienmaal oortref het.
21 En Daniël was daar tot die eerste
jaar van koning Kores.

Die beeld wat Nebukadnésar in sy droom gesien het, word deur Daniël verklaar.

2 EN in die twede jaar van die regering
van Nebukadnésar het Nebukadnésar
drome gehad, sodat sy gees onrustig geword
het en dit met sy slaap gedaan
was.
2 Toe het die koning bevel gegee om
die geleerdes en die besweerders en die
towenaars en die Galdeërs te roep, om vir
die koning sy drome uit te lê. Toe hulle
kom en voor die koning gaan staan,
3 sê die koning vir hulle: Ek het 'n
droom gehad, en my gees is onrustig om
die droom te weet.
4 Toe het die Galdeërs met die koning
gespreek in Aramees: Mag die koning
vir altyd lewe! Vertel u dienaars die
droom, en ons sal die uitlegging te kenne
gee.
5 Die koning het geantwoord en vir die
Galdeërs gesê: Die saak staan by my
vas; as julle die droom en sy uitlegging
nie aan my bekend maak nie, sal julle in
stukke gekap en van julle huise mishope
gemaak word.
6 Maar as julle die droom en sy uitlegging
te kenne gee, sal julle geskenke
en gawes en groot eer van my ontvang;
gee my daarom die droom en sy uitlegging
te kenne.
7 Hulle het vir die twede maal geantwoord
en gesê: Laat die koning die
droom aan sy dienaars vertel; dan sal
ons die uitlegging te kenne gee.
8 Die koning het geantwoord en gesê:
Ek weet verseker dat julle tyd wil win,
omdat julle sien dat die saak by my vasstaan;
9 want as julle my die droom nie bekend
maak nie, is julle vonnis een en dieselfde;
julle het naamlik afgespreek om 'n leuenagtige
en bedrieglike woord voor my te
spreek totdat die tyd weer verander;
daarom, vertel my die droom, dan sal ek
weet of julle my sy uitlegging kan te
kenne gee.
10 Die Galdeërs het voor die koning
geantwoord en gesê: Daar is geen mens
op die aardbodem wat die koning se saak
sou kan te kenne gee nie, omdat geen
koning, groot of magtig, ooit so iets van
enige geleerde of besweerder of Galdeër
verlang het nie.
11 Ja, die saak wat die koning verlang,
is swaar, en daar is niemand anders wat
dit voor die koning sou kan te kenne gee
nie, behalwe die gode wie se woning nie
by die vlees is nie.
12 Hieroor het die koning toornig en
baie kwaad geword en bevel gegee om
al die wyse manne van Babel om te
bring.
13 Toe die bevel uitgevaardig is en die
wyse manne doodgemaak sou word, het
hulle ook Daniël en sy metgeselle gesoek
om doodgemaak te word.
14 Daarop het Daniël aan Áriog, die
owerste van die koninklike lyfwag wat
uitgetrek het om die wyse manne van
Babel dood te maak, 'n slim en verstandige
antwoord gegee.
15 Hy antwoord en sê vir Áriog, die

bevelhebber van die koning: Waarom
is die bevel van die kant van die koning
so streng? Toe het Áriog aan Daniël die
saak meegedeel.
16 Daarop het Daniël ingegaan en die
koning versoek dat hy vir hom tyd moes
gee, dan sou hy die uitlegging aan die
koning te kenne gee.
17 Toe gaan Daniël na sy huis en maak
aan Hanánja, Mísael en Asárja, sy met-
geselle, die saak bekend,
18 en dat hulle barmhartigheid van die
God van die hemel moes afsmeek oor
hierdie geheim, sodat hulle Daniël en
sy metgeselle saam met die orige wyse
manne van Babel nie sou ombring nie.
19 Daarop is in 'n naggesig die geheim
aan Daniël geopenbaar. Toe het Daniël
die God van die hemel geloof.
20 Daniël het toe gespreek en gesê:
Mag die Naam van God geprys word
van ewigheid tot ewigheid, want die
wysheid en die krag is syne.
21 Hy verander die tye en die geleent-
hede; Hy sit konings af en stel konings
aan; Hy verleen wysheid aan die wyse
manne en kennis aan die wat insig het,
22 Hy openbaar ondeurgrondelike en
verborge dinge, Hy weet wat in die
duister is, en die lig woon by Hom.
23 U, God van my vaders, loof en prys
ek, want U het my wysheid en krag
verleen, en nou het U my bekend gemaak
wat ons van U afgesmeek het, want die
saak van die koning het U ons bekend
gemaak.
24 Daarom het Daniël ingegaan na Áriog
wat die koning aangestel het om die
wyse manne van Babel om te bring; hy
het gegaan en vir hom só gesê: Moenie
die wyse manne van Babel ombring nie,
bring my voor die koning, dan sal ek
aan die koning die uitlegging te kenne
gee.
25 Toe het Áriog Daniël haastig voor
die koning gebring en só vir hom gesê:
Ek het 'n man onder die ballinge van
Juda gevind wat die koning die uitlegging
sal bekend maak.
26 Die koning het geantwoord en vir
Daniël, wie se naam Béltsasar was,
gesê: Is jy in staat om aan my die droom
wat ek gesien het, en sy uitlegging
bekend te maak?
27 Daniel het in teenwoordigheid van
die koning geantwoord en gesê: Die
geheim waarna die koning vra, kan die
wyse manne, die besweerders, die ge-
leerdes, die waarsêers nie aan die koning
te kenne gee nie.
28 Maar daar is 'n God in die hemel wat
geheime openbaar, en Hy het koning
Nebukadnésar bekend gemaak wat aan
die einde van die dae sal gebeur. U droom
en die gesigte van u hoof op u bed was
dit:
29 Wat u betref, o koning, u gedagtes
op u bed het opgestyg oor wat hierna
sal gebeur, en die Openbaarder van die
geheime het u bekend gemaak wat sal
gebeur.
30 En wat my betref, hierdie geheim is
my geopenbaar, nie deur 'n wysheid wat
in my sou wees meer as in al die lewendes
nie, maar met die bedoeling dat die uit-
legging aan die koning bekend gemaak
sal word en u die gedagtes van u hart
kan ken.
31 U, o koning, het 'n gesig gehad—
kyk, daar was 'n groot beeld; hierdie
beeld was hoog, en sy glans was buiten-
gewoon; dit het voor u gestaan en sy
voorkomste was vreeslik.
32 Wat die beeld betref, sy hoof was
van goeie goud, sy bors en sy arms van
silwer, sy buik en sy heupe van koper,
33 sy bene van yster, sy voete gedeel-
telik van yster en gedeeltelik van klei.
34 U het gekyk totdat daar sonder toe-
doen van *mense*-hande 'n klip losraak
wat die beeld getref het aan sy voete
van yster en van klei en dit fyngestamp
het.
35 Toe is tegelykertyd die yster, die klei,
die koper, die silwer en die goud fynge-
stamp, en dit het soos kaf geword van
die dorsvloere in die somer, wat die wind
wegneem, sodat daar geen spoor van
gevind is nie; maar die klip wat die beeld
getref het, het 'n groot rots geword wat
die hele aarde beslaan het.
36 Dit is die droom; sy uitlegging sal
ons nou voor die koning sê:
37 U, o koning, koning van die konings,
aan wie die God van die hemel die koning-
skap, die krag en die sterkte en die eer
verleen het,
38 en in wie se hand Hy die mense-
kinders, waar hulle ook mag woon, die
diere van die veld en die voëls van die
hemel gegee het, sodat Hy u as heerser oor
hulle almal aangestel het—ú is die hoof
van goud.
39 En ná u sal daar 'n ander koninkryk

opstaan, geringer as dié van u; daarna
'n ander, 'n derde koninkryk van koper,
wat oor die hele aarde sal heers;
40 en die vierde koninkryk sal hard wees
soos yster, juis omdat yster alles fyn-
stamp en verpletter; en soos die yster
wat vergruis, sal hy dit alles fynstamp
en vergruis.
41 En dat die voete en die tone, soos
u gesien het, deels van pottebakkersklei
en deels van yster was—dit sal 'n ge-
deelde koninkryk wees, en van die
vastigheid van die yster sal daarin wees,
omdat u die yster met kleigrond gemeng
gesien het.
42 En dat die tone van die voete deels
van yster en deels van klei is—'n gedeelte
van die koninkryk sal hard en 'n gedeelte
sal bros wees.
43 Dat u die yster gemeng met kleigrond
gesien het—hulle sal deur menslike
gemeenskap onder mekaar vermeng
raak, maar hulle sal nie aanmekaar
vasklewe nie net soos yster nie met klei
meng nie.
44 Maar in die dae van dié konings sal
die God van die hemel 'n koninkryk
verwek wat in ewigheid nie vernietig
sal word nie, en die heerskappy daarvan
sal aan geen ander volk oorgelaat word
nie; dit sal al daardie koninkryke ver-
brysel en daar 'n end aan maak, maar
self sal dit vir ewig bestaan—
45 omdat u gesien het dat sonder toe-
doen van *mense*-hande 'n klip van die
berg af losgeraak het wat die yster, die
koper, die klei, die silwer en die goud
verbrysel het. Die grote God het aan die
koning bekend gemaak wat hierna sal
gebeur; en die droom is waar en sy
uitlegging betroubaar.
46 Toe het koning Nebukadnésar op sy
aangesig geval en Daniël aanbid en
bevel gegee om aan hom 'n spysoffer en
reukoffers te bring.
47 Die koning het Daniël geantwoord
en gesê: Waarlik, julle God is die God
van die gode en die Here van die konings
en die Openbaarder van geheimenisse,
omdat jy in staat was om hierdie geheim
te openbaar.
48 Toe het die koning Daniël verhef en
hom baie groot geskenke gegee en hom
aangestel as heerser oor die hele provin-
sie Babel en as hoof-owerste oor al die
wyse manne van Babel.
49 En op versoek van Daniël het die
koning Sadrag, Mesag en Abednégo
aangestel oor die bestuur van die provin-
sie Babel, maar Daniël was in die paleis
van die koning.

Die goue beeld van Nebukadnésar. Die drie vriende van Daniël in die vuuroond.

3 KONING Nebukadnésar het 'n
beeld van goud gemaak; sy hoogte
was sestig el, sy breedte ses el; hy het
dit opgerig in die dal Dura, in die pro-
vinsie Babel.
2 Daarna het koning Nebukadnésar die
landvoogde, die bevelhebbers en die
goewerneurs, die raadsmanne, die skat-
meesters, die regters, die hoofamptenare
en al die bestuurders van die provinsies
laat versamel, dat hulle moes kom na die
inwyding van die beeld wat koning
Nebukadnésar opgerig het.
3 Toe het die landvoogde, die bevel-
hebbers en die goewerneurs, die raads-
manne, die skatmeesters, die regters,
die hoofamptenare en al die bestuurders
van die provinsies bymekaargekom by
die inwyding van die beeld wat koning
Nebukadnésar opgerig het, en hulle het
voor die beeld gaan staan wat Nebu-
kadnésar opgerig het.
4 En 'n uitroeper het hardop geroep:
Julle word aangesê, o volke, nasies en
tale,
5 sodra julle die geluid hoor van horing,
fluit, siter, luit, harp, orrel en van aller-
hande musiekinstrumente, dan moet julle
neerval en die goue beeld aanbid wat
koning Nebukadnésar opgerig het.
6 En hy wat nie neerval en aanbid nie,
sal op die daad binne-in die brandende
vuuroond gegooi word.
7 Daarom het, op die oomblik toe al die
volke die geluid van horing, fluit, siter,
luit, harp en van allerhande musiek-
instrumente hoor, al die volke, nasies en
tale neergeval en die goue beeld aanbid
wat koning Nebukadnésar opgerig het.
8 Op grond daarvan het tegelykertyd
Galdése manne nadergekom en die Jode
aangeklaag.
9 Daarop het hulle met koning Nebu-
kadnésar gespreek en gesê: Mag die
koning vir ewig lewe!
10 U, o koning, het 'n bevel gegee dat
elke mens wat die geluid van horing,
fluit, siter, luit, harp en orrel en van
allerhande musiekinstrumente hoor, moet
neerval en die goue beeld aanbid;

11 en dat hy wat nie neerval en aanbid nie, binne-in die brandende vuuroond moes gegooi word.

12 Daar is Joodse manne wat u oor die bestuur van die provinsie Babel aangestel het, Sadrag, Mesag en Abednégo; hierdie manne het hulle, o koning, aan u nie gesteur nie; hulle dien u gode nie en aanbid die goue beeld wat u opgerig het nie.

13 Toe het Nebukadnésar, toornig en woedend, bevel gegee om Sadrag, Mesag en Abednégo te laat kom. Daarop is die manne voor die koning gebring.

14 Daarop het Nebukadnésar gespreek en vir hulle gesê: Is dit met opset, Sadrag, Mesag en Abednégo, dat julle my gode nie dien nie en die goue beeld wat ek opgerig het, nie aanbid nie?

15 As julle dan nou, sodra julle die geluid van horing, fluit, siter, luit, harp en orrel en van allerhande musiekinstrumente hoor, bereid is om neer te val en die beeld wat ek gemaak het, te aanbid, *goed*; maar as julle dit nie aanbid nie, sal julle oombliklik binne-in die brandende vuuroond gegooi word, en wie is die God wat julle uit my hand kan verlos?

16 Sadrag, Mesag en Abednégo het geantwoord en vir koning Nebukadnésar gesê: Ons het nie nodig om u hierop 'n antwoord te gee nie.

17 As onse God wat ons dien, in staat is om ons te verlos, dan sal Hy uit die brandende vuuroond en uit u hand, o koning, verlos;

18 maar so nie, laat dit u dan bekend wees, o koning, dat ons u gode nie sal dien nie en die goue beeld wat u opgerig het, nie sal aanbid nie.

19 Toe het Nebukadnésar baie woedend geword en sy gelaatstrekke het verander teenoor Sadrag, Mesag en Abednégo; as antwoord het hy bevel gegee om die oond sewemaal warmer te maak as wat eintlik nodig was.

20 En aan sommige van die sterkste manne wat in sy leër was, het hy bevel gegee om Sadrag, Mesag en Abednégo te boei om *hulle* in die brandende vuuroond te gooi.

21 Toe is daardie manne geboei met hulle mantels, hulle broeke en hulle tulbande en hulle *ander* klere aan, en hulle is binne-in die brandende vuuroond gegooi.

22 Omdat dan nou die woord van die koning streng en die oond uitermate verhit was, het die vlam van die vuur daardie manne wat Sadrag, Mesag en Abednégo opgeneem het, doodgebrand.

23 Maar daardie drie manne, Sadrag, Mesag en Abednégo, het geboeid binne-in die brandende vuuroond geval.

24 Toe het koning Nebukadnésar verskrik geword en haastig opgestaan; hy het sy raadsmanne toegespreek en gesê: Het ons nie drie manne geboeid binne-in die vuur gegooi nie? Hulle antwoord en sê vir die koning: Sekerlik, o koning!

25 Hy antwoord en sê: Kyk, ek sien vier manne los binne-in die vuur wandel sonder dat daar 'n letsel aan hulle is; en die voorkomste van die vierde lyk soos dié van 'n godeseun.

26 Toe het Nebukadnésar nadergekom na die opening van die brandende vuuroond en daarop gesê: Sadrag, Mesag en Abednégo, knegte van die allerhoogste God, gaan uit en kom hier! Toe het Sadrag, Mesag en Abednégo uit die vuuroond uitgegaan.

27 Daarop het die landvoogde, die bevelhebbers en die goewerneurs en die raadsmanne van die koning vergader en aan daardie manne gesien dat die vuur geen mag oor hulle liggame gehad en die hare van hulle hoof nie geskroei het nie, en dat hulle mantels geen verandering ondergaan en die reuk van die vuur nie aan hulle gekom het nie.

28 Daarop het Nebukadnésar gespreek en gesê: Geloof sy die God van Sadrag, Mesag en Abednégo, wat sy engel gestuur en sy knegte verlos het wat hulle op Hom verlaat het en die bevel van die koning oortree het, en wat hulle liggame oorgegee het om geen ander God te dien of te aanbid nie, behalwe hulle God.

29 Daarom word deur my bevel gegee dat enige volk, nasie of taal wat oneerbiedig spreek oor die God van Sadrag, Mesag en Abednégo, stukkend gekap en van sy huis 'n mishoop gemaak sal word, omdat daar geen ander God is wat so kan verlos nie.

30 Toe het die koning Sadrag, Mesag en Abednégo voorspoedig laat wees in die provinsie Babel.

Bevelskrif van Nebukadnésar. Sy droom van die groot boom. Sy kranksinnigheid.

4 KONING Nebukadnésar aan al die volke, nasies en tale wat op die hele aarde woon: Mag julle vrede groot wees!

2 Dit behaag my om die tekens en wonders wat die allerhoogste God aan my gedoen het, te verkondig.

3 Hoe groot is sy tekens, en hoe magtig sy wonders! Sy koninkryk is 'n ewige koninkryk, en sy heerskappy is van geslag tot geslag!

4 Ek, Nebukadnésar, het rustig in my huis gelewe en was voorspoedig in my paleis.

5 Ek het 'n droomgesig gesien wat my verskrik het—droombeelde op my bed en gesigte van my hoof het my verontrus.

6 Daarop is deur my bevel gegee om al die wyse manne van Babel voor my te bring, dat hulle my die uitlegging van die droom kan bekend maak.

7 Toe het die geleerdes, die besweerders, die Galdeers en die waarsêers gekom, en ek het hulle die droom vertel, maar hulle het sy uitlegging my nie bekend gemaak nie;

8 totdat eindelik Daniël voor my ingekom het, wie se naam Béltsasar is, na die naam van my god, en in wie die gees van die heilige gode is; en ek het hom die droom vertel:

9 Béltsasar, owerste van die geleerdes, van wie ek weet dat die gees van die heilige gode in jou is en vir wie geen enkele geheim kwel nie, vertel my die droomgesigte wat ek gesien het, en die uitlegging daarvan.

10 Wat nou die gesigte van my hoof op my bed betref—ek het gesien, en kyk, daar was 'n boom in die middel van die aarde, en sy hoogte was groot.

11 Die boom het groot geword en sterk, en sy hoogte het tot aan die hemel gereik, sodat hy tot aan die einde van die hele aarde sigbaar was.

12 Sy blare was mooi en sy vrugte baie, en aan hom was vir alles voedsel; onder hom het die diere van die veld skaduwee gesoek, en in sy takke het die voëls van die hemel gewoon, ja alle vlees is daardeur gevoed.

13 Terwyl ek nog die gesigte van my hoof op my bed aanskou, daal daar 'n engel, 'n heilige, uit die hemel neer;

14 hy het hardop geroep en só gesê: Kap die boom om en kap sy takke af, trek sy blare af en verstrooi sy vrugte; laat die diere onder hom uit wegvlug en die voëls uit sy takke.

15 Maar laat sy penwortel in die aarde staan, en dit met 'n band van yster en koper in die groen gras van die veld; en laat hy deur die dou van die hemel natgemaak word en saam met die diere deel hê aan die plante van die aarde.

16 Laat sy hart anders word as dié van 'n mens en 'n diere-hart aan hom gegee word, en laat sewe tydperke oor hom heengaan.

17 Op 'n besluit van die engele rus die bevel, en 'n eis van die heiliges is die saak met die bedoeling dat die lewendes kan erken dat die Allerhoogste mag het oor die koningskap van die mens en dit gee aan wie Hy wil, en die nederige onder die mense daaroor aanstel.

18 Dit is die droomgesig wat ek, koning Nebukadnésar, gehad het; en jy, Béltsasar, sê my die uitlegging, omdat al die wyse manne van my koninkryk my die uitlegging nie kon bekend maak nie; maar jy is daartoe in staat, want die gees van die heilige gode is in jou.

19 Toe het Daniël, wie se naam Béltsasar was, vir 'n oomblik verstomd gestaan, en sy gedagtes het hom verskrik. Die koning het daarop gespreek en gesê: Béltsasar, laat die droom en die uitlegging jou nie verskrik nie. Béltsasar het geantwoord en gesê: My heer, mag die droom u haters en sy uitlegging u teëstanders oorkom.

20 Die boom wat u gesien het—wat groot en sterk geword het, en waarvan die hoogte tot aan die hemel gereik het en wat vir die hele aarde sigbaar was,

21 en waarvan die blare mooi en die vrugte baie gewees het, en waar voedsel vir alles aan was, waaronder die diere van die veld gehou en in die takke waarvan die voëls van die hemel gewoon het—

22 dit is u, o koning, wat groot en sterk geword het, wie se grootheid toegeneem het en reik tot aan die hemel en u heerskappy tot aan die einde van die aarde.

23 En dat die koning 'n engel, 'n heilige, uit die hemel sien neerdaal het met die woorde: Kap die boom om en verwoes hom, maar laat sy penwortel in die aarde staan, en dit met 'n band van

yster en koper in die groen gras van die
veld, en laat hy deur die dou van die
hemel natgemaak word en sy lot saam
met die diere van die veld wees totdat
sewe tydperke oor hom heengegaan
het—
24 dit is die uitlegging, o koning, en dit
is die besluit van die Allerhoogste wat
oor my heer die koning sal kom:
25 Hulle sal u uit die mensdom verstoot,
en u woning sal saam met die diere van
die veld wees, en hulle sal u soos die
beeste plante laat eet; en u sal deur die
dou van die hemel natgemaak word, en
sewe tydperke sal oor u heengaan totdat
u erken dat die Allerhoogste mag het
oor die koningskap van die mens en dit
gee aan wie Hy wil.
26 En dat hulle bevel gegee het om die
penwortel van die boom te laat staan—
u koningskap sal vir u bestendig wees
vandat u erken het dat die hemel heers.
27 Daarom, o koning, laat my raad u
welgevallig wees en breek met u sondes
deur geregtigheid en met u ongeregtig-
hede deur genade te bewys aan die
ellendiges as daar verlenging van u rus
moet wees.
28 Dit alles het oor koning Nebukad-
nésar gekom.
29 Aan die end van twaalf maande
terwyl hy op die koninklike paleis van
Babel rondwandel,
30 het die koning aangehef en gesê: Is
dit nie die grote Babel wat ek opgebou
het tot ’n koninklike verblyf deur die
sterkte van my vermoë en tot verheerli-
king van my majesteit nie?
31 Terwyl die woord nog in die mond
van die koning was, kom daar ’n stem uit
die hemel: Koning Nebukadnésar, jou
word aangesê—die koningskap word
jou ontneem;
32 en hulle sal jou uit die mensdom ver-
stoot, en jou woning sal saam met die
diere van die veld wees; hulle sal jou
plante laat eet soos die beeste, en sewe
tydperke sal oor jou heengaan totdat jy
erken dat die Allerhoogste mag het oor
die koningskap van die mens en dit gee
aan wie Hy wil.
33 Dieselfde oomblik het die woord in
vervulling gegaan oor Nebukadnésar—
hy is uit die mensdom verstoot en het
plante geëet soos die beeste, en deur die
dou van die hemel is sy liggaam natge-
maak totdat sy hare lank geword het
soos die *vere* van arende, en sy naels soos
dié van voëls.
34 En ná verloop van tyd het ek,
Nebukadnésar, my oë na die hemel op-
geslaan, en my verstand het in my
teruggekeer, en ek het die Allerhoogste
geloof en Hom wat ewig lewe, geprys
en geëer, wie se heerskappy ’n ewige
mag en wie se koningskap van geslag
tot geslag is.
35 En al die aardbewoners word as
niks geag nie, en na sy wil handel Hy
met die leër van die hemel en die bewo-
ners van die aarde, en daar is niemand
wat sy hand kan afslaan en vir Hom
kan sê: Wat doen U nie?
36 In dié tyd het my verstand in my
teruggekeer; en wat die eer van my
koningskap betref—my majesteit en my
glans het in my teruggekeer, en my
raadsmanne en my maghebbers het my
opgesoek; en ek is in my koningskap
herstel, en buitengewone grootheid is my
toegevoeg.
37 Nou prys ek, Nebukadnésar, en ek
roem en eer die Koning van die hemel:
Al sy werke is waarheid en sy paaie is
reg, en Hy kan verneder die wat in hulle
trotsheid wandel.

Fees van koning Bélsasar. Die hand teen die muur.

5 KONING Bélsasar het ’n groot
maaltyd klaargemaak vir sy duisend
maghebbers, en in teenwoordigheid van
die duisend het hy wyn gedrink.
2 Toe hy goed gedrink het, het Bél-
sasar bevel gegee om die goue en
silwervoorwerpe te bring wat sy vader
Nebukadnésar uit die tempel van Jerusa-
lem weggevoer het, sodat die koning en
sy maghebbers, sy vroue en sy bywywe
daaruit kon drink.
3 Toe het hulle die goue voorwerpe
gebring wat uit die tempel van die huis
van God in Jerusalem weggevoer was,
en die koning en sy maghebbers, sy
vroue en sy bywywe het daaruit gedrink.
4 Hulle het wyn gedrink en die gode
van goud en van silwer, koper, yster,
hout en klip geprys.
5 Op dieselfde oomblik het daar vingers
van ’n mens se hand te voorskyn gekom
en teenoor die kandelaar op die kalk van
die muur van die koninklike paleis
geskrywe, en die koning het die punt
van die hand gesien wat geskrywe het.

6 Toe het die gelaatskleur van die
koning verander en sy gedagtes het hom
verskrik en die gewrigte van sy heupe
het losgeraak en sy knieë het teen
mekaar geslaan.
7 Die koning het hardop uitgeroep om
die besweerders, die Galdeers en die
waarsêers in te bring. Daarop het die
koning gespreek en vir die wyse manne
van Babel gesê: Enigeen wat hierdie
skrif lees en sy uitlegging my te kenne
gee, hy sal met purper beklee word, en
’n goue halsketting sal om sy nek wees,
en as derde in rang sal hy in die konink-
ryk heers.
8 Toe het al die wyse manne van die
koning ingekom, maar hulle was nie in
staat om die skrif te lees en sy uitlegging
aan die koning bekend te maak nie.
9 Toe het koning Bélsasar baie verskrik
geword, en sy gelaatskleur het aan hom
verander, ook sy maghebbers was in
verwarring.
10 Na aanleiding van die woorde van
die koning en van sy maghebbers het
die koningin in die eetsaal ingegaan;
die koningin het begin spreek en
gesê: Mag die koning in ewigheid
lewe! Laat u gedagtes u nie verskrik
en u gelaatskleur nie verander nie.
11 Daar is ’n man in u koninkryk in
wie die gees van die heilige gode is: in
die dae van u vader is verligting en insig
en wysheid soos die wysheid van die
gode in hom gevind; daarom het u
vader, koning Nebukadnésar, hom as
owerste van die geleerdes, die besweer-
ders, die Galdeers, die waarsêers aan-
gestel—u vader, o koning!—
12 omdat in hom ’n voortreflike gees en
kennis en verstand gevind is, om drome
uit te lê en raaisels op te los en knope
los te maak—in Daniël aan wie die
koning die naam van Béltsasar gegee
het; laat Daniël nou geroep word, dan
sal hy die uitlegging te kenne gee.
13 Toe is Daniël voor die koning
gebring; die koning het begin spreek
en vir Daniël gesê: Is jý Daniël wat by
die Joodse ballinge behoort, wat die
koning, my vader, uit Juda gebring het?
14 Ek het van jou gehoor dat die gees
van die gode in jou is, en dat verligting
en verstand en voortreflike wysheid in
jou gevind word.
15 Nou net is die wyse manne, die
besweerders, voor my gebring om hier-
die skrif te lees en sy uitlegging my
bekend te maak; maar hulle is nie in
staat om die uitlegging van die woord te
kenne te gee nie.
16 Maar ek het van jou gehoor dat jy
uitlegginge kan gee en knope kan los-
maak; as jy nou die skrif kan lees en sy
uitlegging aan my bekend maak, sal jy
met purper beklee word, en ’n goue
halsketting sal daar om jou nek wees, en
jy sal as derde in rang in die koninkryk
heers.
17 Toe het Daniël geantwoord en voor
die koning gesê: U kan u gawes maar
vir uself hou en u geskenke aan ’n ander
een gee; nogtans sal ek die skrif vir die
koning lees en die uitlegging aan hom
bekend maak.
18 Wat u betref, o koning, die aller-
hoogste God het aan u vader Nebukad-
nésar die koningskap en grootheid en
heerlikheid en majesteit gegee.
19 En vanweë die grootheid wat Hy
hom gegee het, het al die volke, nasies
en tale gebewe en vir hom gesidder; wie
hy wou, het hy doodgemaak, en wie hy
wou, het hy laat lewe, en wie hy wou,
het hy verhoog, en wie hy wou, het hy
verneder.
20 Maar net toe sy hart hom verhef het
en sy gees verhard is om oormoedig te
wees, is hy van die troon van sy koning-
skap afgestoot, en die heerlikheid is hom
ontneem.
21 En hy is uit die mense verstoot, en
sy hart het soos dié van die diere
geword, en hy het saam met die wilde
esels gewoon; hulle het hom plante laat
eet soos die beeste, en deur die dou van
die hemel is sy liggaam natgemaak tot-
dat hy erken het dat die allerhoogste
God mag het oor die koningskap van die
mens en daaroor kan aanstel wie Hy
wil.
22 Maar u, Bélsasar, sy seun, het u
hart nie verneder nie alhoewel u dit
alles weet;
23 maar u het u verhef teen die Here
van die hemel, en die voorwerpe van sy
huis het hulle voor u gebring; en u en u
maghebbers, u vroue en u bywywe het
wyn daaruit gedrink; en u het die gode
van silwer en goud, koper, yster, hout
en klip geprys, wat nie sien en nie hoor
en nie weet nie, maar die God in wie se
hand u asem en voor wie al u paaie is,
Hom het u nie vereer nie.

24 Toe is deur Hom die punt van die hand gestuur en hierdie skrif geskrywe.

25 En dit is die skrif wat geskrywe is: Mené, mené, tekél ufarsín.

26 Dit is die uitleg van die woord: Mené—God het u koningskap getel en daar 'n end aan gemaak;

27 tekél—u is op die weegskaal geweeg en te lig bevind;

28 perés—u koninkryk is verdeel en aan die Meders en Perse gegee.

29 Toe het Bélsasar bevel gegee, en hulle het Daniël met purper beklee, met 'n goue halsketting om sy nek, en aangaande hom openlik uitgeroep dat hy as derde in rang in die koninkryk sou heers.

30 In dieselfde nag is Bélsasar, die koning van die Galdeërs, doodgemaak.

Daniël in die leeukuil.

6 EN Daríus, die Meder, was omtrent twee en sestig jaar oud toe hy die koningskap ontvang het.

2 Dit het Daríus behaag om oor die koninkryk honderd en twintig landvoogde aan te stel wat in die hele koninkryk sou wees;

3 en oor hulle drie ministers waar Daniël een van was, aan wie dié landvoogde rekenskap moes gee, sodat die koning nie sou skade ly nie.

4 Toe het hierdie Daniël bo die ministers en die landvoogde uitgemunt, omdat 'n voortrefliker gees in hom was; daarom was die koning van plan om hom oor die hele koninkryk aan te stel.

5 Toe het die ministers en die landvoogde gesoek om 'n grond vir 'n aanklag teen Daniël te vind met betrekking tot die regering, maar hulle kon geen enkele grond vir 'n aanklag of verkeerde handeling vind nie, omdat hy getrou was en geen nalatigheid of verkeerde handeling by hom te vinde was nie.

6 Daarop het dié manne gesê: Ons sal teen hierdie Daniël geen enkele grond vir 'n aanklag vind nie, tensy ons dit teen hom vind in sy godsdiens.

7 Toe het hierdie ministers en landvoogde die koning bestorm en só vir hom gesê: Mag koning Daríus vir ewig lewe!

8 Al die ministers van die koninkryk, die bevelhebbers en die landvoogde, die raadsmanne en die goewerneurs het beraadslaag om 'n koninklike verordening op te stel en 'n verbod te bekragtig dat elkeen wat gedurende dertig dae 'n versoek sal doen aan enige god of mens, behalwe aan u, o koning, in die leeukuil gegooi sal word.

9 Stel nou 'n verbod vas, o koning, en laat 'n bevelskrif skrywe wat nie verander kan word nie, as onherroeplike wet van Meders en Perse.

10 Hierom het koning Daríus die bevelskrif en die verbod geskrywe.

11 En net toe Daniël verneem dat die bevelskrif geskrywe was, het hy in sy huis gegaan; en hy het in sy bokamer vensters gehad wat oop was in die rigting na Jerusalem, en hy het driemaal op 'n dag op sy knieë geval en gebid en belydenis gedoen voor sy God, net soos hy tevore gedoen het.

12 Daarop het daardie manne aangestorm en Daniël gekry terwyl hy bid en voor sy God om genade smeek.

13 Hulle het toe nadergekom en voor die koning oor die koninklike verbod gespreek: Het u nie 'n verbod geskrywe dat elkeen wat gedurende dertig dae 'n versoek doen aan enige god of mens behalwe aan u, o koning, in die leeukuil moes gegooi word nie? Die koning het geantwoord en gesê: Die saak staan vas as onherroeplike wet van Meders en Perse.

14 Toe het hulle geantwoord en voor die koning gesê: Daniël, een van die Joodse ballinge, het hom aan u, o koning, en aan u verbod wat u geskrywe het, nie gesteur nie, maar driemaal op 'n dag doen hy sy gebed.

15 Toe die koning die woord hoor, het dit hom baie mishaag, en hy het planne gemaak om Daniël te verlos, ja tot sonsondergang toe het hy moeite gedoen om hom te red.

16 Daarop het daardie manne die koning bestorm en vir die koning gesê: Weet, o koning, dat dit 'n wet van Meders en Perse is dat elke verbod of verordening wat die koning vasgestel het, nie verander mag word nie.

17 Toe het die koning bevel gegee en hulle het Daniël gebring en in die leeukuil gegooi. Die koning het begin spreek en vir Daniël gesê: Mag jou God wat jy gedurigdeur vereer, jou verlos!

18 En 'n klip is gebring en op die opening van die kuil gelê, en die koning het dit met sy ring en met die ring van sy maghebbers verseël, sodat niks sou verander word omtrent Daniël nie.

19 Toe het die koning na sy paleis gegaan en met vas die nag deurgebring en die bywywe nie voor hom laat kom nie, en sy slaap het van hom weggevlug.

20 Daarop het die koning die môre vroeg toe dit lig word opgestaan en haastig na die leeukuil gegaan.

21 En toe hy naderkom na die kuil, het hy met 'n droewige stem na Daniël geroep; die koning het gespreek en vir Daniël gesê: Daniël, kneg van die lewende God, was jou God wat jy gedurigdeur vereer, in staat om jou van die leeus te verlos?

22 Toe het Daniël met die koning gespreek: Mag die koning vir ewig lewe!

23 My God het sy engel gestuur en die bek van die leeus toegesluit, sodat hulle my geen leed aangedoen het nie, omdat ek voor Hom onskuldig bevind is en ek ook teen u, o koning, geen onreg gedoen het nie.

24 Toe het die koning baie bly geword en bevel gegee om Daniël uit die kuil op te trek. So is Daniël dan uit die kuil opgetrek sonder dat daar 'n letsel aan hom gevind is, omdat hy op sy God vertrou het.

25 En die koning het bevel gegee, en hulle het daardie manne gebring wat Daniël aangeklaag het, en hulle, hulle kinders en hulle vroue in die leeukuil gegooi; en hulle het nog nie die bodem van die kuil bereik nie of die leeus het hulle oorweldig en al hulle bene vermorsel.

26 Toe het koning Daríus aan al die volke, nasies en tale wat op die hele aarde woon, geskrywe: Mag julle vrede groot wees!

27 Deur my word bevel gegee dat hulle in die hele magsgebied van my koninkryk moet bewe en sidder voor die God van Daniël, want Hy is die lewende God en Hy bestaan in ewigheid en sy koninkryk is een wat nie kan vernietig word nie en sy heerskappy duur tot die einde toe.

28 Hy verlos en red, en doen tekens en wonders in die hemel en op die aarde, Hy wat Daniël uit die mag van die leeus verlos het.

29 En hierdie Daniël was voorspoedig onder die regering van Daríus en onder die regering van Kores, die Pers.

Daniël sien in 'n gesig vier diere wat uit die see opkom.

7 IN die eerste jaar van Bélsasar, die koning van Babel, het Daniël 'n droomgesig gesien en gesigte van sy hoof op sy bed. Toe het hy die droom opgeskrywe, die hoofsaak vertel.

2 Daniël het gespreek en gesê: Ek het by nag in my gesig gesien, en kyk, die vier winde van die hemel het die groot see in beroering gebring;

3 en vier groot diere het uit die see uit opgeklim, die een verskillend van die ander.

4 Die eerste was soos 'n leeu, en hy het vlerke van 'n arend gehad; ek het bly kyk totdat sy vlerke uitgeruk is en dit van die grond af opgehef en soos 'n mens op voete neergesit is en daaraan 'n mensehart gegee is.

5 En kyk, 'n ander dier, 'n twede, het gelyk soos 'n beer, en dit het sy een kant opgelig; en drie ribbes was in sy bek tussen sy tande; en so het hulle vir hom gesê: Staan op, eet baie vleis.

6 Daarna het ek gesien, en kyk, daar was 'n ander een soos 'n luiperd, en dit het vier vlerke van 'n voël op sy rug gehad; ook het die dier vier koppe gehad, en aan hom is heerskappy gegee.

7 Daarna het ek in die naggesigte gesien, en kyk, daar was 'n vierde dier, vreeslik en skrikwekkend en baie sterk, en dit het groot ystertande gehad; dit het verslind en vermorsel en die oorskot met sy pote vertrap; en dit was verskillend van al die diere wat voor hom gewees het, en dit het tien horings gehad.

8 Terwyl ek op die horings ag gee, kom daar 'n ander horinkie tussen hulle op, en drie van die vorige horings is daarvoor ontwortel; en kyk, in hierdie horing was oë soos mens-oë, en 'n mond wat groot dinge spreek.

9 Ek het bly kyk totdat trone reggesit is, en 'n Oue van dae gaan sit het; sy kleed was wit soos sneeu en die hare van sy hoof soos skoon wol; sy troon was vuurvlamme, die wiele daarvan 'n brandende vuur;

10 'n stroom van vuur het gevloei en voor Hom uit gegaan; duisendmaal duisende het Hom gedien, en tienduisendmaal tienduisende het voor Hom gestaan; die gereg het gaan sit, en die boeke is geopen.

11 Ek het toe bly kyk vanweë die stem
van die groot woorde wat die horing ge-
spreek het; ek het bly kyk totdat die dier
doodgemaak en sy liggaam vernietig en
aan die verbranding deur vuur oorgegee
is.
12 Ook aan die ander diere is hulle
heerskappy ontneem, en verlenging van
die lewe is aan hulle gegee tot op tyd en
uur.
13 Ek het gesien in die naggesigte, en
kyk, met die wolke van die hemel het Een
gekom soos die Seun van 'n mens, en Hy
het gekom tot by die Oue van dae, en
hulle het Hom nadergebring voor Hom.
14 En aan Hom is gegee heerskappy en
eer en koningskap; en al die volke en
nasies en tale het Hom vereer; sy heer-
skappy is 'n ewige heerskappy wat nie
sal vergaan nie, en sy koninkryk een wat
nie vernietig sal word nie.
15 Die gees, van my, Daniël, is in sy
omhulsel verontrus, en die gesigte van
my hoof het my verskrik.
16 Ek het nadergekom na een van die
wat daar gestaan het en van hom seker-
heid gevra oor dit alles; en hy het dit vir
my gesê en die uitlegging van die dinge
aan my bekend gemaak:
17 Hierdie groot diere wat vier is—vier
konings sal uit die aarde opstaan;
18 en die heiliges van die Allerhoogste
sal die koningskap ontvang, en hulle sal
die koninkryk in besit neem tot in ewig-
heid, ja tot in alle ewigheid.
19 Toe wou ek sekerheid verkry oor die
vierde dier wat van al die ander verskil-
lend was, buitengewoon vreeslik, met
ystertande en met koperkloue, wat ver-
slind, vermorsel en die oorskot met sy
pote vertrap het,
20 en oor die tien horings wat op sy kop
was, en die ander een wat opgekom het
en waarvoor drie geval het, naamlik
hierdie horing wat oë en 'n mond gehad
het wat groot dinge gespreek het terwyl
sy gestalte groter was as van die ander.
21 Ek het gesien dat hierdie horing oor-
log maak met die heiliges en hulle
oorwin,
22 totdat die Oue van dae kom en aan
die heiliges van die Allerhoogste reg ver-
skaf is en die bepaalde tyd gekom het dat
die heiliges die koninkryk in besit geneem
het.
23 Só het hy gesê: Die vierde dier—'n
vierde koninkryk sal op die aarde wees,
wat verskil van al die koninkryke en die
hele aarde sal verslind en dit sal vertrap
en dit verbrysel.
24 En die tien horings—uit daardie
koninkryk sal tien konings opstaan, en
'n ander een sal ná hulle opstaan, en hý
sal verskillend wees van die voriges en
drie konings neerwerp.
25 En hy sal woorde spreek teen die
Allerhoogste en die heiliges van die
Allerhoogste mishandel; en hy sal pro-
beer om tye en wet te verander, en hulle
sal in sy hand oorgegee word gedurende
'n tyd en tye en die helfte van 'n tyd.
26 Maar die gereg sal sit, en hulle sal
hom sy heerskappy ontneem om dit ver-
goed te verdelg en te vernietig.
27 Dan word die koningskap en die
heerskappy en die grootheid van die
koninkryke onder die ganse hemel gegee
aan die volk van die heiliges van die
Allerhoogste; hulle koninkryk is 'n ewi-
ge koninkryk, en al die heerskappye sal
hulle vereer en gehoorsaam wees.
28 Hier is die einde van die saak. Wat
my, Daniël, betref, my gedagtes het my
baie verskrik en my gelaatskleur het
verander aan my, maar die saak het ek
in my hart bewaar.

Gesig van die skaap- en die bokram.

8 IN die derde jaar van die regering
van koning Bélsasar het aan my,
Daniël, 'n gesig verskyn ná dié een
wat die vorige keer aan my verskyn het,
2 Ek het naamlik in die gesig gesien—
terwyl ek kyk, was ek in die vesting van
Susan wat in die provinsie Elam lê; en
ek het in die gesig gesien dat ek aan die
Ulairivier was.
3 En ek het my oë opgeslaan en gesien,
en kyk, daar staan 'n ram voor die rivier;
en hy het twee horings gehad, en die
twee horings was hoog, en die een
was hoër as die ander, en die hoogste
het laaste uitgekom.
4 Ek het die ram sien stoot na die weste
en na die noorde en na die suide, en al die
diere kon voor hom nie standhou nie, en
daar was niemand wat uit sy mag gered
het nie; maar hy het gedoen net wat hy
wil en het magtig geword.
5 Terwyl ek daarop ag gee, kom daar
'n bokram uit die weste aan oor die op-
pervlakte van die hele aarde sonder om
aan die grond te raak; en die bok het 'n
aansienlike horing tussen sy oë gehad.

6 En hy het na die ram met die twee
horings aangekom wat ek voor die
rivier sien staan het, en hom in die
woede van sy krag stormgeloop.
7 En ek het hom gesien hoe hy tot by
die ram kom en op hom verbitterd word
en die ram stoot en sy twee horings ver-
breek; en daar was geen krag in die
ram om voor hom stand te hou nie, sodat
hy hom teen die grond gegooi en hom
vertrap het, en daar was niemand wat
die ram uit sy mag gered het nie.
8 En die bok het uitermate magtig
geword; maar toe hy sterk was, het die
groot horing gebreek, en vier aansienlike
horings het in sy plek uitgekom na die
vier windstreke van die hemel.
9 En uit een van dié het een horing
eers klein uitgekom, maar dit het baie
groot geword na die suide en na die
ooste en na die Pragtige Land toe.
10 En dit het groot geword tot by die
leër van die hemel en *sommige* van die
leër, naamlik van die sterre, op die aarde
laat val en hulle vertrap.
11 Selfs tot by die Vors van die leër
het dit groot geword, sodat die voort-
durende offer Hom ontneem is en sy
heilige woning neergewerp.
12 En 'n leër is aan *die horing* oorge-
lewer in goddeloosheid saam met die
voortdurende offer; en dit het die waar-
heid op die grond neergewerp en in sy
optrede voorspoed gehad.
13 Toe hoor ek 'n heilige spreek; en 'n
ander heilige het vir die een wat spreek,
gesê: Hoelank sal die gesig duur—van
die voortdurende offer en die ontsettende
goddeloosheid? sal die heiligdom sowel
as die leër aan vertrapping oorgegee
word?
14 En hy het vir my gesê: Twee dui-
send drie honderd aande *en* môres, dan
sal die heiligdom in sy regte staat herstel
word.
15 En toe ek, Daniël, die gesig gesien
het, het ek probeer om dit te verstaan,
en kyk, daar het een voor my gestaan
wat soos 'n man gelyk het.
16 En ek het 'n mensestem gehoor uit
die Ulai, wat geroep en gesê het: Ga-
briël, laat hierdie een die gesig verstaan!
17 Toe kom hy by my staanplek; en
toe hy kom, het ek geskrik en op my
aangesig geval. En hy het vir my gesê:
Let op, mensekind, want die gesig sien
op die tyd van die einde.
18 En terwyl hy met my spreek, het ek
vas aan die slaap met my aangesig op
die grond geval; toe het hy my aan-
geroer en my op my staanplek opgerig
19 en gesê: Kyk, ek sal jou bekend
maak wat aan die einde van die straf-
gerig sal gebeur, want dit sien op die
bepaalde tyd van die einde.
20 Die ram wat jy gesien het met die
twee horings, is die konings van die
Meders en die Perse.
21 En die harige bok is die koning van
Griekeland; en die groot horing wat
tussen sy oë was, dit is die eerste koning.
22 En dat dit gebreek is en vier in sy
plek ontstaan het—vier koninkryke sal
uit *sy* volk ontstaan, maar nie met sy
krag nie.
23 Maar aan die einde van hulle heer-
skappy, as die goddelose die maat vol-
gemaak het, sal 'n koning optree, hard
van aangesig en wat listige streke ver-
staan.
24 En sy krag sal sterk word, maar
nie deur sy krag nie; en hy sal buiten-
gewoon baie kwaad aanrig en dit voor-
spoedig uitvoer; en hy sal magtiges
vernietig en ook die volk van die heiliges.
25 En op grond van sy slimheid sal hy
met geluk bedrog pleeg, en hy sal groot
dinge onderneem in sy hart en baie
mense onverwags vernietig, ja optree
teen die Vors van die vorste, maar hy
sal sonder toedoen van *mense*hand ver-
breek word.
26 En die gesig van die aande en die
môres waarvan gespreek is, dit is waar-
heid; en jý, hou die gesig geheim, want
dit sien op die verre toekoms.
27 En ek, Daniël, was gedaan en was
dae lank siek; daarna het ek opgestaan
en die werk van die koning gedoen; en
ek was verstomd oor die gesig, maar
niemand het dit gemerk nie.

Gebed van Daniël. Die sewentig weke. Die Messías.

9 IN die eerste jaar van Daríus, die
seun van Ahasvéros, uit die geslag
van die Meders, wat koning gemaak
was oor die koninkryk van die Galdeërs,
2 in die eerste jaar van sy regering het
ek, Daniël, in die boeke gemerk dat die
getal jare waaroor die woord van die
HERE tot die profeet Jeremia gekom
het met betrekking tot die puinhope van
Jerusalem, sewentig volle jare was.

3 En ek het my aangesig tot die Here God gerig om met vas, en in sak en as, my aan gebed en smekinge te wy.

4 En ek het tot die HERE my God gebid en belydenis gedoen en gesê: Ag, Here, grote en gedugte God wat die verbond en die goedertierenheid hou vir die wat Hom liefhet en sy gebooie onderhou,

5 ons het gesondig en verkeerd gedoen en goddeloos gehandel en in opstand gekom en van u gebooie en verordeninge afgewyk.

6 En ons het nie geluister na u knegte, die profete, wat in u Naam gespreek het met ons konings, ons owerstes en ons vaders en met die hele volk van die land nie.

7 Aan U, Here, kom die geregtigheid toe, maar aan ons beskaming van die aangesig soos dit vandag is, aan die manne van Juda en aan die inwoners van Jerusalem en aan die hele Israel, die wat naby en die wat ver is in al die lande waarheen U hulle verdryf het, oor hulle ontrou wat hulle teen U begaan het.

8 Here, aan ons kom toe beskaming van die aangesig, aan ons konings, aan ons owerstes en aan ons vaders, omdat ons teen U gesondig het.

9 By die Here onse God is barmhartigheid en vergewing, want ons het teen Hom opgestaan

10 en na die stem van die HERE onse God nie geluister om te wandel in sy wette wat Hy ons deur sy knegte, die profete, voorgehou het nie.

11 Maar die hele Israel het u wet oortree en afgewyk deurdat hulle nie na u stem geluister het nie; daarom is die vloek en die eed oor ons uitgestort wat geskrywe is in die wet van Moses, die kneg van God, want ons het teen Hom gesondig.

12 En Hy het sy woorde in vervulling laat gaan wat Hy oor ons gespreek het en oor ons regters wat ons gevonnis het, deur groot onheil oor ons te bring wat onder die ganse hemel nie gebeur het soos in Jerusalem nie;

13 soos in die wet van Moses geskrywe is—al hierdie onheile het oor ons gekom, en ons het die aangesig van die HERE onse God nie om genade gesmeek deur ons te bekeer van ons ongeregtighede en ag te gee op u trou nie.

14 Daarom was die HERE wakker oor die onheil om dit oor ons te bring; want die HERE onse God is regverdig by al sy werke wat Hy doen, maar ons het nie na sy stem geluister nie.

15 Nou dan, o Here onse God wat u volk uit Egipteland met 'n sterke hand uitgelei en vir U 'n Naam gemaak het soos dit vandag is, ons het gesondig, ons was goddeloos.

16 o Here, laat tog volgens al u geregtigheid u toorn en u grimmigheid van u stad Jerusalem, u heilige berg, afgewend word, want om ons sondes en die ongeregtighede van ons vaders ontwil is Jerusalem en u volk 'n voorwerp van versmading vir almal rondom ons.

17 Hoor dan nou, onse God, na die gebed van u kneg en na sy smekinge, en laat terwille van die Here u aangesig skyn oor u heiligdom wat woes lê.

18 Neig u oor, my God, en hoor, open u oë en aanskou ons verwoeste plekke en die stad waar u Naam oor uitgeroep is, want nie op grond van ons geregtigheid werp ons ons smekinge voor u aangesig neer nie, maar op grond van u grote barmhartigheid.

19 Here, hoor! Here, vergeef! Here, merk op en doen dit, vertoef tog nie, om U ontwil, my God; want u Naam is oor u stad en u volk uitgeroep.

20 Terwyl ek nog spreek en bid en my sonde en die sonde van my volk Israel bely en my smeking voor die aangesig van die HERE my God neerwerp, terwille van die heilige berg van my God,

21 terwyl ek nog spreek in die gebed, het die man Gabriël wat ek, uitgeput van vermoeienis, 'n vorige keer in die gesig gesien het, na my gekom omtrent die tyd van die aandspysoffer.

22 En hy het my onderrig en met my gespreek en gesê: Daniël, nou het ek uitgegaan om jou insig te gee.

23 By die begin van jou smekinge het 'n woord uitgegaan, en ek het gekom om dit mee te deel, want jy is 'n geliefde man; gee dan ag op die woord en verstaan die gesig.

24 Sewentig weke is oor jou volk en jou heilige stad bepaal, om die goddeloosheid te voleindig en om die maat van die sondes vol te maak en om die ongeregtigheid te versoen en om ewige geregtigheid aan te bring en om gesig en profeet te beseël en om 'n hoogheilige *voorwerp* te salf.

25 Nou moet jy weet en verstaan: van die uitgang van die woord af om Jerusalem te herstel en op te bou tot op 'n gesalfde, 'n vors, is sewe weke; en twee en sestig weke lank sal dit herstel en opgebou word, met pleine en slote, maar in tye van benoudheid.

26 En ná die twee en sestig weke sal 'n Gesalfde uitgeroei word, maar sonder iets vir Hom; en die volk van 'n vors wat sal kom, sal die stad en die heiligdom verwoes, maar sy einde sal met 'n oorstroming wees, en tot die einde toe sal dit oorlog wees, vasbeslote verwoestings.

27 En hy sal een week lank met baie 'n sterk verbond sluit, en gedurende die helfte van die week sal hy slagoffer en spysoffer laat ophou; en op die vleuel van gruwels sal daar 'n verwoester wees, en wel totdat 'n vasbeslote verdelging oor wat woes is, uitgestort word.

Daar verskyn 'n engel aan Daniël om hom in te lig oor die toekoms van die Joodse volk.

10 IN die derde jaar van Kores, die koning van die Perse, is 'n woord geopenbaar aan Daniël wat Béltsasar genoem is, en die woord is waarheid maar 'n grote swarigheid; en hy het die woord verstaan en insig gehad in die gesig.

2 In daardie dae het ek, Daniël, drie volle weke getreur.

3 Smaaklike spyse het ek nie geëet en vleis en wyn het nie in my mond gekom nie; en ek het my glad nie gesalf nie totdat drie volle weke om was.

4 En op die vier-en-twintigste dag van die eerste maand terwyl ek op die wal van die groot rivier was, dit is die Hiddékel,

5 het ek my oë opgeslaan en daar sien ek 'n man met linne bekleed, en sy heupe was omgord met goud van Ufas.

6 En sy liggaam was soos chrisoliet, en sy aangesig soos die geflikker van bliksem en sy oë soos fakkels van vuur en sy arms en sy voete soos blinkgeskuurde koper en die geluid van sy woorde soos die gedruis van 'n menigte.

7 En ek, Daniël, alleen het die gesig gesien, maar die manne wat saam met my was, het die gesig nie gesien nie; nogtans het 'n groot skrik hulle oorval, sodat hulle gevlug het om hulle te verberg.

8 Toe het ék alleen oorgebly en hierdie groot gesig gesien, en geen krag het in my oorgebly nie, en my gesonde kleur het aan my verander en verdwyn, en ek het geen krag oorgehou nie.

9 En ek het die geluid van sy woorde gehoor, en toe ek die geluid van sy woorde hoor, het ek op my gesig, met my aangesig na die aarde toe, vas aan die slaap geraak.

10 En kyk, 'n hand het my aangeraak en my op my knieë en op die handpalms waggelend laat opstaan.

11 En hy het vir my gesê: Daniël, geliefde man, gee ag op die woorde wat ek met jou spreek, en gaan staan op jou staanplek, want ek is nou na jou gestuur. En terwyl hy hierdie woord met my spreek, het ek bewende gaan staan.

12 Toe sê hy vir my: Wees nie bevrees nie, Daniël; want van die eerste dag af dat jy jou hart daarop gerig het om ag te gee en jou voor die aangesig van jou God te verootmoedig, is jou woorde gehoor, en om jou woorde ontwil het ek gekom.

13 Maar die vors van die koninkryk van die Perse het een en twintig dae lank teenoor my gestaan, en kyk, Mígael, een van die vernaamste vorste, het gekom om my te help; en ék het daar oorgebly by die konings van Persië.

14 Ek het dan gekom om jou inligting te gee oor wat jou volk aan die einde van die dae sal te beurt val, want die gesig sien nog op die verre toekoms.

15 En terwyl hy hierdie woorde met my spreek, het ek my aangesig na die grond gedraai en stom geword.

16 En kyk, een wat soos 'n mens gelyk het, het my lippe aangeraak. Toe het ek my mond oopgemaak en gespreek en vir hom wat teenoor my staan, gesê: My heer, deur die gesig het krampe my oorval en het ek geen krag oorgehou nie.

17 En hoe kan so 'n geringe kneg van my heer met so 'n heer van my spreek? Wat my aangaan, bestaan daar geen krag in my nie, en geen asem het in my oorgebly nie.

18 Toe het die een wat soos 'n mens gelyk het, my weer aangeraak en my versterk

19 en gesê: Wees nie bevrees nie, geliefde man, wees nie besorg nie, wees sterk, ja sterk! En terwyl hy met my spreek, het ek moed gevat en gesê: My heer kan maar spreek, want u het my versterk.

20 Toe sê hy: Weet jy waarom ek na
jou gekom het? Ek moet dan nou terug-
gaan om te veg met die vors van die
Perse; en as ek *met hom* klaar het, kyk
dan kom die vors van Griekeland.
21 Nogtans sal ek jou te kenne gee wat
geskrywe is in die boek van die waar-
heid; en daar is nie een wat hom saam
met my dapper gedra teen hulle nie, be-
halwe julle vors Mígael.

11 EN ek, in die eerste jaar van
Daríus, die Meder, het ek op-
getree as 'n versterking en beskutting
vir hóm.

Voorspellinge in verband met Griekeland.

2 EN nou sal ek jou die waarheid te
kenne gee. Kyk, nog drie konings sal
opstaan vir die Perse, en die vierde sal
groter rykdom verwerwe as almal; en as
hy sterk is deur sy rykdom, sal hy alles
in beweging bring teen die koninkryk
van Griekeland.
3 Dan sal 'n dapper koning opstaan wat
groot heerskappy sal hê en sal maak net
soos hy wil.
4 En as hy opgetree het, sal sy konink-
ryk verbreek word en na die vier wind-
streke van die hemel verdeel word; en
dit sal nie aan sy nakomelinge behoort
en nie wees soos die heerskappy wat hy
gehad het nie—want sy koninkryk sal
verwoes word en nie aan hulle behoort
nie, maar aan ander.
5 En die koning van die Suide sal sterk
word, maar een van sy owerstes sal
sterker word as hy en heers; sy heer-
skappy sal 'n groot heerskappy wees.
6 En ná verloop van jare sal hulle 'n
bondgenootskap met mekaar aangaan,
en die dogter van die koning van die
Suide sal na die koning van die Noorde
kom om vrede te maak; maar sy sal die
krag van die arm nie behou nie—hy en
sy mag sal nie standhou nie, en sy self
sal prysgegee word saam met die wat haar
gebring het, sowel as hy wat haar ver-
wek en haar in dié tyd ondersteun het.
7 Dan sal een uit die spruite van haar
wortels in sy plek optree en teen die leër
optrek, en hy sal in die vesting van die
koning van die Noorde indring en teen
hulle optree en magtig wees;
8 ja, ook hulle gode en hulle gegote
beelde saam met hulle kosbare voorwerpe
van silwer en goud in gevangenskap na
Egipte bring, en hy sal jarelank die ko-
ning van die Noorde met rus laat.
9 Dan sal dié in die koninkryk van die
koning van die Suide intrek, maar hy
sal na sy land moet terugtrek.
10 En sy seuns sal hulle in die oorlog
begewe en 'n menigte groot leërs ver-
samel; en dit sal sekerlik aankom en
instroom en oorloop, en weer terugkom,
en hulle sal oorlog maak tot by sy
vesting.
11 Dan sal die koning van die Suide
verbitterd word en uittrek en teen hom,
die koning van die Noorde, veg; maar
dié sal 'n groot menigte op die been bring,
en dié menigte sal in sy hand oorgegee
word.
12 As die menigte vernietig is, sal sy
hart hom verhef; en hy sal tienduisende
neerslaan, maar nie sterk bly nie.
13 Want die koning van die Noorde sal
weer 'n groter menigte op die been bring
as die eerste, en ná verloop van tyd, van
jare, sal hy sekerlik kom met 'n groot
leër en 'n groot gevolg.
14 En in dié tye sal baie teen die koning
van die Suide opstaan, en die geweld-
dadige mense van jou volk sal hulle ver-
hef om 'n gesig in vervulling te laat gaan,
maar hulle sal omkom.
15 So sal dan die koning van die Noorde
kom en 'n wal opgooi en 'n versterkte
stad inneem; en die leërs van die Suide
sal nie standhou nie, selfs sy uitgesoekte
manskappe nie, sodat daar geen krag
sal wees om stand te hou nie.
16 En hy wat *uit die Noorde* teen hom
kom, sal maak net soos hy wil, en nie-
mand sal voor hom standhou nie; hy sal
ook gaan staan in die Pragtige Land
terwyl daar verdelging in sy hand is.
17 En hy sal sy aangesig daarop rig om
met die sterkte van sy hele koninkryk
te kom, maar hy sal met hom vrede maak;
en hy sal vir hom 'n jongdogter gee om
die *land* te gronde te rig. Maar dit sal
nie tot stand kom nie en daar sal niks
vir hom wees nie.
18 Daarna sal hy sy aangesig wend na
die kuslande en baie daarvan verower;
maar 'n aanvoerder sal aan sy gesmaad
'n end maak, ja hy sal sy gesmaad op
homself laat terugval.
19 Dan sal hy sy aangesig wend na die
vestings van sy land, maar hy sal strui-
kel en val en nie meer gevind word nie.

20 En in sy plek sal een optree wat 'n
geldinsamelaar deur die pragtigste deel
van die koninkryk sal laat deurtrek, maar
binne enkele dae sal hy verbreek word,
maar nie deur toorn of deur oorlog nie.
21 Daarna sal 'n veragtelike in sy plek
optree op wie geen koninklike waardig-
heid gelê was nie, maar hy sal onver-
wags kom en met liste die koninkryk
bemagtig.
22 En die leërs van die instromende mag
sal voor hom weggespoel en verbreek
word, en ook die vors van die verbond.
23 En sodra 'n bondgenootskap met
hom aangegaan is, pleeg hy bedrog; en
hy sal optrek en met min manskappe
sterk word.
24 Onverwags en in die vetste dele van
die provinsie sal hy inkom, en hy sal
doen wat sy vaders en sy grootvaders
nie gedoen het nie; roof en buit en goed
sal hy onder hulle uitstrooi en teen ves-
tings planne maak, maar net vir 'n tyd.
25 En hy sal sy krag en sy hart opwek
teen die koning van die Suide met 'n
groot leër; en die koning van die Suide
sal hom in die oorlog begewe met 'n
groot en baie sterk leër, maar hy sal nie
standhou nie, want hulle sal planne teen
hom maak.
26 En die wat sy spyse eet, sal hom te
gronde rig; en sy leër sal wegvloei, en
baie gesneuweldes sal val.
27 En wat die twee konings betref, hulle
hart sal wees om kwaad te doen; en aan
een tafel sal hulle leuens spreek, maar
dit sal nie geluk nie, want die einde sal
eers op die vasgestelde tyd wees.
28 En hy sal na sy land teruggaan met
baie goed, en sy hart sal teen die heilige
verbond wees, en hy sal optree en na sy
land teruggaan.
29 Op die vasgestelde tyd sal hy terug-
keer en in die Suide kom, maar dit sal
die laaste keer nie wees soos die eerste
keer nie.
30 Want skepe van die Kittiërs sal teen
hom kom, en hy sal moedeloos word; dan
sal hy teruggaan en sy toorn openbaar
teen die heilige verbond en optree; en hy
sal teruggaan en ag gee op die wat die
heilige verbond versaak het.
31 En deur hom sal leërs op die been
gebring word en die heiligdom, die ves-
ting, ontheilig, en hulle sal die voortdu-
rende offer afskaf en die ontsettende
gruwel opstel.
32 En die wat goddeloos handel teen
die verbond, sal hy deur vleiery afvallig
maak, maar die volk wat hulle God ken,
sal vashou en optree.
33 En die verstandiges onder die volk
sal baie tot insig bring; maar hulle sal
omkom deur swaard en vlam, deur ge-
vangenskap en berowing, dae lank.
34 En as hulle omkom, sal hulle met 'n
klein hulp ondersteun word; dan sal baie
uit listigheid by hulle aansluit.
35 En van die verstandiges sal sommige
omkom, om onder hulle loutering en
reiniging en suiwering aan te bring tot
die tyd van die einde—want dit sal nog
duur tot op die vasgestelde tyd.
36 En die koning sal doen net wat hy
wil en homself verhef en hom groot hou
bo enige god, en teen die God van die
gode sal hy wonderbaarlike dinge spreek;
en hy sal voorspoedig wees totdat die
grimmigheid op 'n end is; want wat
vas besluit is, sal uitgevoer word.
37 En op die gode van sy vaders sal hy
nie ag gee nie, en op die Liefling van die
vroue of op enige god sal hy geen ag
gee nie; want hy sal homself bo alles
groot hou.
38 Maar in plaas daarvan sal hy die god
van die vestings vereer, en die god wat
sy vaders nie geken het nie, sal hy met
goud en silwer en edelgesteente en kos-
baarhede vereer.
39 So sal hy dan optree teen die ver-
sterkte vestings met behulp van 'n
vreemde god; diegene wat hy erken, sal
hy baie eer en hulle oor baie laat heers
en grond as beloning uitdeel.
40 Maar in die tyd van die einde sal die
koning van die Suide met hom in botsing
kom, en die koning van die Noorde sal
op hom afstorm met strydwaens en per-
deruiters en baie skepe, en hy sal daar-
mee in die lande inkom en instroom en
oorloop.
41 Hy sal ook kom in die Pragtige
Land, en baie *lande* sal te gronde gaan;
maar hierdie *volke* sal uit sy hand vry-
raak: Edom en Moab en die beste ge-
deelte van die kinders van Ammon.
42 En hy sal sy hand uitsteek teen die
lande, ook Egipteland sal nie vrykom
nie.
43 En hy sal heers oor die skatte van
goud en silwer en oor al die kosbaarhede
van Egipte, terwyl die Líbiërs en die
Kusiete sy voetstappe volg.

44 Maar gerugte uit die ooste en uit die noorde sal hom verskrik; daarom sal hy met groot woede uittrek om baie mense te verdelg en met die banvloek te tref.

45 En hy sal sy paleistente opslaan tussen die see en die berg van die heilige Sieraad; maar hy sal aan sy einde kom, en daar sal vir hom geen helper wees nie.

Die laaste woorde. Die verseëlde woorde.

12 EN in dié tyd sal Mígael, die grootvors wat oor die kinders van jou volk staan, optree; en dit sal 'n tyd van benoudheid wees soos daar nie gewees het vandat 'n volk bestaan het tot op dié tyd nie; maar in dié tyd sal jou volk gered word, elkeen wat in die boek opgeskrywe staan.

2 En baie van die wat in die stof van die aarde slaap, sal ontwaak, sommige tot die ewige lewe en sommige tot groot smaadheid, vir ewig afgryslik.

3 En die verstandiges sal glinster soos die glans van die uitspansel, en die wat baie tot regverdigheid lei, soos die sterre vir ewig en altoos.

4 En jy, Daniël, hou die woorde geheim en verseël die boek tot die tyd van die einde toe; baie sal dit deursoek, en die kennis sal vermeerder.

5 En ek, Daniël, het gesien, en kyk daar het twee ander gestaan, een duskant op die wal van die rivier en die ander oorkant op die wal van die rivier.

6 En een het vir die man, met linne beklee, wat bo-oor die water van die rivier was, gesê: Hoelank sal die einde van die wonderbaarlike dinge uitbly?

7 Toe hoor ek die man, met linne beklee, wat bo-oor die water van die rivier was, en hy het sy regterhand en sy linkerhand na die hemel opgehef en gesweer by die Ewig-Lewende: 'n Tyd, tye en 'n halwe *tyd*, en as die mag van die heilige volk klaar verstrooi is, sal al hierdie dinge vervul word.

8 En ek het dit gehoor, maar nie verstaan nie; daarom het ek gesê: My heer, wat is die laaste van hierdie dinge?

9 En hy het gesê: Gaan heen, Daniël, want die woorde bly verborge en verseël tot die tyd van die einde toe.

10 Baie sal gereinig en gesuiwer en gelouter word, maar die goddelose sal goddeloos handel; en geeneen van die goddelose sal verstaan nie, maar die verstandige sal verstaan.

11 En van die tyd af dat die voortdurende offer afgeskaf en die ontsettende gruwel opgerig word, sal duisend twee honderd en negentig dae verloop.

12 Welgeluksalig is hy wat bly verwag en duisend drie honderd vyf en dertig dae bereik.

13 En jy, gaan heen na die einde; en jy sal rus en weer opstaan tot jou bestemming aan die einde van die dae.

DIE PROFEET

HOSÉA

Die huwelik van Hoséa met 'n oorspelige vrou.

1 DIE woord van die HERE wat gekom het tot Hoséa, die seun van Beëri, in die dae van Ussía, Jotam, Agas, Hiskía, konings van Juda, en in die dae van Jeróbeam, die seun van Joas, koning van Israel.

2 In die begin, toe die HERE met Hoséa gespreek het, het die HERE vir Hoséa gesê: Gaan heen, neem vir jou 'n hoervrou en hoerkinders; want die land het grootliks owerspel bedrywe deur van die HERE afvallig te word.

3 Toe het hy gegaan en Gomer, die dogter van Diblaim, geneem; en sy het swanger geword en vir hom 'n seun gebaar.

4 En die HERE het vir hom gesê: Noem hom Jísreël, want nog 'n klein tydjie, dan sal Ek die bloedskuld van Jísreël aan die huis van Jehu besoek en 'n end maak aan die koninkryk van die huis van Israel.

5 Ja, in dié dag sal Ek die boog van Israel verbreek in die laagte van Jísreël.

6 Toe het sy weer swanger geword en 'n dogter gebaar; en Hy het vir hom gesê: Noem haar Lo-Rugáma, want Ek

sal My verder nie meer oor die huis van Israel ontferm deur hulle vergifnis te skenk nie.

7 Maar oor die huis van Juda sal Ek My ontferm en hulle verlos deur die HERE hulle God, en Ek sal hulle nie deur boog of swaard of oorlog of perde of ruiters verlos nie.

8 Nadat sy Lo-Rugáma gespeen het, het sy *weer* swanger geword en 'n seun gebaar.

9 En Hy het gesê: Noem hom Lo-Ammi, want julle is nie my volk nie, en Ek sal nie julle s'n wees nie.

10 Nogtans sal die getal van die kinders van Israel wees soos die sand van die see, wat nie gemeet en nie getel kan word nie; en in plaas dat aan hulle gesê word: Julle is nie my volk nie—sal aan hulle gesê word: *Julle is* kinders van die lewende God.

11 Dan sal die kinders van Juda en die kinders van Israel almal saam vergader en vir hulle een hoof aanstel en uit die land optrek; want groot is die dag van Jísreël!

12 Sê vir julle broers: Ammi, en vir julle susters: Rugáma.

2 TWIS met julle moeder, twis; want sy is nie my vrou nie, en Ek is nie haar man nie, en laat sy haar hoerery van haar aangesig verwyder en owerspel van haar borste.

2 Anders sal Ek haar nakend uittrek en haar neersit soos op die dag van haar geboorte en haar maak soos 'n woestyn, ja haar verander in 'n dor land en haar van dors laat sterwe.

3 En Ek sal My oor haar kinders nie ontferm nie, want hulle is kinders uit hoerery gebore.

4 Want hulle moeder het in ontug gelewe, sy wat hulle gebaar het, sy het skandelike dinge gedoen; want sy het gesê: Ek wil my minnaars agternaloop wat my brood en my water, my wol en my vlas, my olie en my drank gee.

5 Daarom, kyk, Ek sal jou weg met dorings toemaak en om haar 'n muur bou, sodat sy haar paaie nie sal vind nie.

6 En sy sal haar minnaars agternaloop, maar hulle nie inhaal nie; en sy sal hulle soek, maar nie vind nie. Dan sal sy sê: Ek wil heengaan en terugkeer na my vorige man, want toe het ek dit beter gehad as nou.

7 Ja, sy het nie erken nie dat Ek aan haar koring en mos en olie gegee het, ook silwer vir haar vermenigvuldig het en goud, wat hulle vir Baäl gebruik het.

8 Daarom sal Ek my koring terugneem in die oestyd en my mos op die bepaalde tyd, en wegneem my wol en my vlas wat dien om haar naaktheid te bedek.

9 Ek sal dan nou haar skaamte ontbloot voor die oë van haar minnaars, en niemand sal haar uit my hand red nie.

10 En Ek maak 'n end aan al haar vreugde, haar feeste, haar nuwe mane, haar sabbatte, ja aan al haar feestye.

11 En Ek sal haar wingerdstok en haar vyeboom verwoes waarvan sy gesê het: Hierdie dinge is my hoereloon wat my minnaars my gegee het;—en Ek sal dit tot 'n bos maak, en die wilde diere van die veld sal dit opeet.

12 So besoek Ek dan aan haar die dae van die Baäls toe sy vir hulle offerrook laat opgaan het en haar met haar neusring en haar halssierade versier en haar minnaars agternageloop het; maar My het sy vergeet, spreek die HERE.

13 Daarom kyk, Ek sal haar lok en haar in die woestyn lei en na haar hart spreek.

14 Dan sal Ek haar daarvandaan haar wingerde gee en die dal van Agor tot 'n deur van hoop, en daarvandaan sal sy antwoord gee soos in die dae van haar jeug en soos die dag toe sy uit Egipteland opgetrek het.

15 En in dié dag, spreek die HERE, sal jy My noem: My man; en jy sal my nie meer noem: My Baäl nie.

16 Dan verwyder Ek die name van die Baäls uit haar mond, sodat hulle by hul naam nie meer genoem sal word nie.

17 Verder maak Ek in dié dag vir hulle 'n verbond met die wilde diere van die veld en met die voëls van die hemel en met die kruipende diere van die aarde; ja boog en swaard en oorlog sal Ek verbreek uit die land, en Ek sal hulle in veiligheid laat rus.

18 En Ek sal My met jou verloof tot in ewigheid en My met jou verloof in geregtigheid en in reg en in goedertierenheid en in barmhartighede.

19 En Ek sal My met jou verloof in trou; dan sal jy die HERE ken.

20 En in dié dag sal Ek verhoor, spreek die HERE, Ek sal die hemel verhoor en dié sal die aarde verhoor.

21 En die aarde sal die koring verhoor
en die mos en die olie, en dié sal Jísreël
verhoor.
22 En Ek sal haar vir My saai in die
land en My oor Lo-Rugáma ontferm, en
vir Lo-Ammi sê: Jy is my volk; en hy
sal sê: My God!

3 EN die HERE het vir my gesê: Gaan
nog 'n keer, bemin 'n vrou wat bemin
word deur *haar* vriend, maar wat ower-
spel bedrywe, net soos die HERE die
kinders van Israel bemin, terwyl hulle
hul na ander gode wend en versot is op
rosynekoeke.
2 Toe het ek haar vir my gekoop vir
vyftien *sikkels* silwer en een en 'n half
homer gars.
3 En ek het vir haar gesê: Jy sal 'n
lang tyd moet stilsit vir my, nie hoereer
nie, en aan geen man behoort nie; en so
ook ek teenoor jou.
4 Want die kinders van Israel sal vir
'n lang tyd bly sit sonder koning en
sonder vors, en sonder offer en sonder
klippilare en sonder efod en huisgode.
5 Daarna sal die kinders van Israel
hulle bekeer en die HERE hulle God soek
en Dawid hulle koning, en al sidderende
aankom na die HERE en sy goedheid in
die laaste van die dae.

Die diepe bederf van volk en priesterstand.

4 HOOR die woord van die HERE, o
kinders van Israel! Want die HERE
het 'n regsaak met die inwoners van die
land, omdat daar geen trou en geen liefde
en geen kennis van God in die land is
nie.
2 Hulle sweer en lieg en moor en steel
en pleeg owerspel; hulle breek in, sodat
bloedskuld aan bloedskuld raak.
3 Daarom treur die land en al die in-
woners daarvan kwyn weg, met die wilde
diere van die veld en die voëls van die
hemel, ja ook die visse van die see kom
om.
4 Laat net niemand *met ons* twis of *ons*
berisp nie! Nogtans is jou volk soos die
wat met die priester twis!
5 Daarom sal jy struikel bedags, en ook
die profeet saam met jou struikel in die
nag, en Ek sal jou moeder te gronde laat
gaan.
6 My volk gaan te gronde weens gebrek
aan kennis; omdat jý die kennis verwerp
het, sal Ek jou verwerp, sodat jy vir My
die priesteramp nie sal bedien nie; omdat
jy die wet van jou God vergeet het, sal
Ek ook jou kinders vergeet.
7 Hoe meer hulle vermenigvuldig het,
des te meer het hulle teen My gesondig.
Ek sal hulle heerlikheid in skande ver-
ander.
8 Hulle lewe van die sondoffer van my
volk, en na dié se ongeregtigheid verlang
hulle siel.
9 Daarom sal dit met die priester gaan
soos met die volk—Ek sal by hom
besoeking doen oor sy weë en hom
vergelde na sy dade.
10 Dan sal hulle eet, maar nie versadig
word nie; hulle sal hoereer, maar nie
uitbreek in menigte nie; want hulle het
dit nagelaat om die HERE te vereer.
11 Hoerery en wyn en mos neem die
hart weg.
12 My volk raadpleeg sy hout, en sy
staf moet hom die inligting gee; want
'n gees van hoerery het *hulle* verlei, en
deur hulle hoerery het hulle van hul
God afvallig geword.
13 Hulle offer op die bergtoppe en laat
rook opgaan op die heuwels, onder die
eike en populiere en terpentynbome, om-
dat die skaduwee daar goed is. Daarom
pleeg julle dogters hoerery, en julle
skoondogters bedryf owerspel.
14 Ek sal oor julle dogters geen besoe-
king doen, omdat hulle hoereer nie, en
ook nie oor julle skoondogters, omdat
hulle owerspel doen nie; want die *manne*
sonder hulleself af met die hoere en offer
met die tempelhoere. So kom dan die
volk tot 'n val wat geen verstand het
nie.
15 As jy wil hoereer, o Israel, laat Juda
hom tog nie daaraan skuldig maak nie!
Kom dan nie na Gilgal nie, en gaan nie
op na Bet-Awen nie, en sweer nie: So
waar as die HERE leef nie!
16 Want Israel is wederstrewig soos
'n wederstrewige koei; nou sal die
HERE hulle laat wei soos 'n lam in die
oop veld.
17 Efraim is gekoppel aan die afgode:
laat hom staan!
18 As hulle drinkery verby is, dan hoe-
reer hulle temeer. Hulle vorste is versot
op skande.
19 Die wind bind hulle in sy vleuels,
sodat hulle oor hul altare beskaamd sal
staan.

Straf op die sonde van die voormanne, en oproep tot bekering.

5 HOOR dit, o priesters, en let op, o
huis van Israel, en gee gehoor, o
huis van die koning! Want die vonnis
raak julle, omdat julle vir Mispa 'n vang-
net geword het en 'n uitgespreide net op
Tabor.
2 Ja in verderflike praktyke verdiep die
afvalliges hulle, maar Ek sal hulle almal
straf!
3 Ek ken Efraim, en Israel is vir My
nie verborge nie; want nou het jy ower-
spel bedrywe, o Efraim! Israel is ver-
ontreinig.
4 Hulle dade gedoog geen terugkeer tot
hulle God nie, want daar is 'n gees van
hoerery onder hulle, en hulle ken die
HERE nie.
5 Daarom sal die trotsheid van Israel
openlik teen hom getuig; en Israel en
Efraim sal struikel deur hulle ongereg-
tigheid, ook Juda sal saam met hulle
struikel.
6 Met hulle kleinvee en hulle beeste sal
hulle heengaan om die HERE te soek,
maar *Hom* nie vind nie. Hy het Hom aan
hulle onttrek.
7 Hulle het troueloos gehandel teen die
HERE, want hulle het onegte kinders
verwek; nou sal die nuwe maan hulle met
hul velde verteer.
8 Blaas die basuin in Gíbea, die trompet
in Rama! Hef aan die krygsgeskreeu in
Bet-Awen. Agter jou kom dit, Ben-
jamin!
9 Efraim sal 'n woesteny word op die
dag van straf; onder die stamme van
Israel sal Ek bekend maak wat seker
is.
10 Die vorste van Juda is soos hulle
wat die grenslyne verlê. Ek sal my
grimmigheid oor hulle uitgiet soos water.
11 Efraim is verdruk, verbreek deur die
oordeel; want dit het hom behaag om na
die gebod *van mense* te wandel.
12 Daarom is Ek vir Efraim soos 'n mot
en vir die huis van Juda soos 'n verrotting
in die gebeente.
13 Toe Efraim sy krankheid sien en
Juda sy sweer, het Efraim na Assur ge-
gaan en na koning Jareb gestuur; maar
hý kan julle nie genees en julle van die
sweer nie gesond maak nie.
14 Want Ek is soos 'n leeu vir Efraim,
en soos 'n jong leeu vir die huis van Juda;
Ek, Ek verskeur en gaan heen, Ek dra
weg sonder dat iemand red.
15 Dan gaan Ek heen, Ek keer na my
woonplek terug totdat hulle skuld beken
en my aangesig soek. In hulle nood sal
hulle My soek.

6 KOM en laat ons terugkeer tot die
HERE; want Hy het verskeur en sal
ons genees, Hy het geslaan en sal ons
verbind.
2 Hy sal ons ná twee dae lewendig
maak, op die derde dag ons laat opstaan,
sodat ons voor sy aangesig kan lewe.
3 En laat ons ken—laat ons dit najaag
om die HERE te ken; sy opgang is so
seker soos die dagbreek, en Hy sal tot
ons kom soos reën, soos die laat reëns
wat die aarde besproei.
4 Wat sal Ek met jou doen, o Efraim,
wat sal Ek met jou doen, o Juda, aan-
gesien julle liefde is soos 'n môrewolk
en soos 'n dou wat vroeg weer verdwyn.
5 Daarom het Ek *hulle* neergekap deur
die profete, hulle doodgemaak deur die
woorde van my mond, en my oordeel kom
te voorskyn soos 'n ligstraal.
6 Want Ek het 'n behae in liefde en nie
in offerande nie, en in kennis van God
meer as in brandoffers.
7 Maar hulle het soos Adam die ver-
bond oortree, daar het hulle troueloos
teen My gehandel.
8 Gílead is 'n stad van kwaaddoeners,
vol bloedspore.
9 En soos 'n rower op die loer lê, loer
die bende van die priesters; hulle pleeg
moord op die pad na Sigem, ja hulle het
skandelike dade gedoen.
10 In die huis van Israel het Ek 'n af-
skuwelike ding gesien: Efraim het daar
tot hoerery verval, Israel is verontreinig.
11 Ook vir jou, o Juda, is daar 'n oes
beskik as Ek die lot van my volk ver-
ander.

Die verregaande boosheid van Efraim.

7 TERWYL Ek Israel genees, word
die ongeregtigheid van Efraim open-
baar en die booshede van Samaría; want
hulle pleeg bedrog en die dief breek in
en 'n rowersbende plunder op die strate.
2 En hulle besef nie dat Ek aan al hulle
boosheid dink nie; nou omsingel hulle
dade hulle, en dit lê oop voor my aan-
gesig.

3 Met hulle boosheid verbly hulle die koning en met hulle leuens die vorste.

4 Hulle is almal owerspelers; hulle is soos 'n oond wat warm gemaak is deur 'n bakker, wat ophou om te stook vandat die deeg geknie word totdat dit deursuur is.

5 Op die dag van ons koning is die vorste siek van verhitting deur wyn; hy steek sy hand uit na die spotters

6 as hulle naderkom. Hulle hart is soos 'n oond in hulle arglistigheid; die ganse nag deur slaap hulle toorn, in die môre vroeg brand dit soos 'n vuurvlam.

7 Hulle almal gloei soos 'n oond en verteer hulle regeerders, al hulle konings val; daar is niemand onder hulle wat My aanroep nie.

8 Efraim—hy vermeng hom met die volke; Efraim is soos 'n roosterkoek wat nie omgekeer is nie.

9 Vreemdes verteer sy krag, en hy bemerk dit nie; ook is die grysheid oor hom uitgesprei, en hy weet dit nie.

10 Ja, die trotsheid van Israel getuig openlik teen hom; en tog bekeer hulle hul nie tot die HERE hulle God nie, en ondanks dit alles soek hulle Hom nie.

11 So het Efraim dan geword soos 'n onnosele duif sonder verstand; hulle roep na Egipte, hulle gaan na Assur.

12 Wanneer hulle gaan, sal Ek my net oor hulle uitsprei, soos die voëls van die hemel trek Ek hulle neer; Ek tugtig hulle soos in hulle samekoms aangekondig is.

13 Wee hulle, omdat hulle My verlaat het! Verwoesting oor hulle, omdat hulle teen My oortree het! Ek tog wou hulle verlos, maar húlle het leuens teen My gespreek.

14 Ook roep hulle nie van harte na My nie, maar jammer op hulle bedde; terwille van koring en mos kerwe hulle hulself stukkend; hulle is opstandig teen My.

15 Alhoewel Ek hulle geoefen, hulle arm versterk het, het hulle kwaad teen My beraam.

16 Hulle keer terug, *maar* nie na bo nie; hulle is soos 'n bedrieglike boog; hulle vorste sal val deur die swaard weens die skeldwoorde van hulle tong. Dit is hulle bespotting in Egipteland.

Die ondergang van Efraim is naby.

8 DIE basuin aan jou mond! Soos 'n arend *skiet dit neer* op die huis van die HERE! Omdat hulle my verbond oortree het en teen my wet gesondig het.

2 My roep hulle toe: My God, ons, Israel, ken U.

3 Israel het die goeie verwerp—die vyand sal hom agtervolg!

4 Húlle het konings aangestel, maar nie deur My nie; hulle het vorste gekies, maar sonder my wete; van hul silwer en goud het hulle vir hul afgode gemaak wat bestemd is om uitgeroei te word.

5 Jou kalf, o Samaría, is afskuwelik; my toorn is teen hulle ontvlam. Hoelank sal hulle tot reinheid onbekwaam wees?

6 Want dit is ook uit Israel: 'n smid het dit gemaak, en dit is geen god nie; maar tot splinters sal dit word—die kalf van Samaría.

7 Want hulle het wind gesaai, maar hulle sal 'n storm maai; dit het geen halm nie; wat uitspruit lewer geen meel op nie; selfs as dit iets oplewer, sou vreemdelinge dit verslind.

8 Israel is verslind; alreeds is hulle onder die volke soos iets wat waardeloos is.

9 Want húlle het opgetrek na Assur—'n wilde esel wat eiesinnig rondloop, is Efraim!—hulle het onwettige bondgenootskappe gekoop.

10 Ook al koop hulle onder die volke, Ek sal hulle nou saamraap, en hulle sal begin minder word weens die laste deur die koning van die vorste opgelê.

11 Want Efraim het die altare vermenigvuldig om te sondig—die altare het vir hom tot sonde geword.

12 Ek het hom tienduisende *leringe* van my wet voorgeskrywe, *maar* dit word as iets vreemds geag.

13 Slagoffers, My aangebied, offer hulle—vleis is dit, en hulle eet; die HERE het geen behae daarin nie. Nou sal Hy aan hulle ongeregtigheid dink en oor hulle sondes besoeking doen; hulle sal teruggaan na Egipte.

14 Omdat Israel sy Maker vergeet en paleise gebou het, en Juda 'n menigte van versterkte stede, daarom sal Ek 'n vuur in sy stede slinger wat sy paleise sal verteer.

Die sonde van Israel en die gevolge daarvan.

9 WEES nie bly met gejuig, o Israel, soos die volke nie, want jy het gehoereer van jou God af weg; jy het hoereloon liefgehad op al die dorsvloere van koring.

2 Dorsvloer en parskuip sal hulle nie voed nie, en die mos sal hulle in die steek laat.

3 Hulle sal in die land van die HERE nie bly nie; maar Efraim sal na Egipte teruggaan, en in Assur sal hulle eet wat onrein is.

4 Hulle sal vir die HERE geen wyn uitgiet nie, en hulle slagoffers sal vir Hom nie welgevallig wees nie; soos tranebrood sal *hulle spys* vir hulle wees. Almal wat daarvan eet, word verontreinig; want hulle brood is vir hulleself: dit sal nie in die huis van die HERE kom nie.

5 Wat sal julle dan doen op die feestyd en op die feesdag van die HERE?

6 Want kyk, hulle gaan heen weens die verwoesting; Egipte sal hulle versamel, Memfis hulle begrawe; onkruid sal hulle skat van silwergoed in besit neem, dorings in hulle tente wees.

7 Die dae van besoeking het gekom, die dae van vergelding het aangebreek; Israel sal dit ervaar! Die profeet word 'n dwaas, die man van gees 'n waansinnige, weens die grootheid van jou ongeregtigheid, en omdat die vyandskap groot is.

8 Efraim is 'n spioen teenoor my God; wat die profeet aangaan, die net van 'n voëlvanger is op al sy weë *gesprei*, vyandskap in die huis van sy God.

9 Hulle het baie, baie verkeerd gehandel soos in die dae van Gíbea. Hy sal dink aan hulle ongeregtigheid, besoeking doen oor hulle sondes.

10 Ek het Israel gevind soos druiwe in die woestyn; Ek het julle vaders gesien soos voorvye aan die vyeboom in sy eerste groei; maar húlle het na Baäl-Peor gegaan en hulle aan die skandegod toegewy en 'n verfoeisel geword net soos die voorwerp van hulle liefde.

11 Efraim—sy heerlikheid sal wegvlieg soos 'n voël. Geen geboorte, geen moederskap, geen ontvangenis meer nie!

12 Ja, al sou hulle hul kinders grootmaak, Ek maak hulle kinderloos, sonder mense; ja, wee hulleself ook as Ek van hulle wyk.

13 Net soos Ek Efraim uitgekies het, geplant in 'n lieflike omgewing, so sal Efraim sy kinders na die moordenaar moet uitbring.

14 Gee hulle, o HERE,—wat sal U gee?—gee hulle 'n kinderlose moederskoot en uitgedroogde borste.

15 Al hulle boosheid is bymekaar in Gilgal, want daar het Ek hulle begin haat weens die boosheid van hulle handelinge; Ek sal hulle uit my huis uitdrywe, hulle nie meer liefhê nie. Al hulle vorste is opstandig.

16 Efraim is getref, hulle wortel het verdor, hulle dra geen vrug meer nie; ook wanneer hulle kinders baar, sal Ek nogtans die lieflinge van hulle skoot ombring.

17 My God sal hulle verwerp, omdat hulle na Hom nie geluister het nie, en hulle sal rondswerwe onder die nasies.

Verwoesting van Efraim se heiligdomme en die val van sy koning.

10 ISRAEL was 'n weelderig uitbottende wynstok wat sy vrug voortgebring het; hoe meer vrug hy gedra het, des te meer altare het hy gebou; hoe beter dit met sy land gesteld was, des te beter het hy die klippilare gemaak.

2 Vals is hulle hart; nou sal hulle daarvoor boet; Hy sal hulle altare stukkend breek, hulle klippilare verwoes.

3 Ja, nou sal hulle sê: Ons het geen koning nie, want ons het die HERE nie gevrees nie; en die koning—wat sou hy vir ons kan doen?

4 Hulle het *groot* woorde gespreek, vals gesweer, verbonde gemaak—en soos 'n gifplant spruit die oordeel uit op die vore van die landerye.

5 Oor die kalf van Bet-Awen sal die inwoners van Samaría besorg wees; want sy volk sal oor hom treur en sy afgodspriesters oor hom sidder, oor sy heerlikheid, omdat dit van hom weggevoer is.

6 Dit sal ook self na Assur weggevoer word as 'n geskenk vir koning Jareb; skaamte sal Efraim aangryp, en Israel sal beskaamd staan oor sy eie raadsbesluit.

7 Samaría word vernietig, sy koning is soos 'n spaander op die water.

8 En die hoogtes van Awen, Israel se sonde, word verdelg, dorings en distels sal opskiet op hulle altare; en hulle sal vir die berge sê: Bedek ons! en vir die heuwels: Val op ons!

9 Sedert die dae van Gíbea, het jy gesondig, o Israel! Daar staan hulle—moet die stryd teen die kwaaddoeners hulle nie oorval in Gíbea nie?

10 Dit is my begeerte om hulle te tugtig, en volke sal teen hulle versamel word as hulle gebind word aan hulle twee ongeregtighede.

11 Maar Efraim is 'n geleerde jong koei wat hou van dors; nogtans sal Ek self oor haar mooi nek gaan: Ek sal Efraim laat trek; Juda sal die ploeg trek, Jakob sal die eg sleep.

12 Saai volgens die eis van geregtigheid, maai in ooreenstemming met die liefde; braak vir julle 'n braakland, want dit is tyd om die HERE te soek, totdat Hy kom en geregtigheid oor julle laat reën.

13 Julle het goddeloosheid ingeploeë, julle het slegtigheid gemaai, die vrug van leuens geëet, omdat jy op jou weg vertrou het, op die menigte van jou helde.

14 Daarom sal daar oorlogsrumoer onder jou volke ontstaan en al jou vestings verwoes word net soos Salman Bet-Arbel verwoes het in die dag van oorlog: moeders is met kinders en al verpletter.

15 Dieselfde het Bet-el aan julle gedoen weens julle ontsettende boosheid; in die môre vroeg sal die koning van Israel geheel-en-al te gronde gaan.

Die liefde van die HERE, en die ondankbaarheid en wederspannigheid van Israel.

11 TOE Israel 'n kind was, het Ek hom liefgehad, en uit Egipte het Ek my seun geroep.

2 Hoe meer *die profete* hulle geroep het, des te meer het hulle van húlle af weggeloop; hulle het aan die Baäls geoffer en vir die gesnede beelde rook laat opgaan.

3 En Ek self het Efraim leer loop. Hy het hulle op sy arms geneem, maar hulle het nie erken dat Ek hulle genees het nie.

4 Met mense-bande, met koorde van liefde het Ek hulle getrek; en Ek was vir hulle soos iemand wat die juk van hulle kakebeen af oplig; en Ek het My na hom neergebuig, Ek het hom voedsel gegee.

5 Hy sal na Egipteland nie terugkeer nie, maar Assur—dié sal sy koning wees; omdat hulle weier om hulle te bekeer.

6 En die swaard sal geswaai word in sy stede en sy grendels vernietig en verteer weens hulle planne.

7 Want my volk dwing om van My afvallig te word; en as *die profete* hom roep na bo, verroer hy hom glad nie.

8 Hoe kan Ek jou oorgee, o Efraim, jou prysgee, o Israel? Hoe kan Ek jou maak soos Adma en jou gelykstel met Sebóim: my hart is omgekeer in My, tegelykertyd is my medelyde opgewek.

9 Ek sal my toorngloed nie laat gelde nie, Ek sal Efraim nie weer te gronde rig nie; want Ek is God en nie 'n mens nie, die Heilige by jou. En Ek sal nie kom in grimmigheid nie.

10 Hulle sal agter die HERE aan trek; Hy sal brul soos 'n leeu. Want Hy sal brul, en die kinders sal al sidderende van die seekant aankom.

11 Hulle sal al sidderende aankom soos 'n voëltjie uit Egipte en soos 'n duif uit die land van Assur; en Ek sal hulle laat woon in hulle huise, spreek die HERE.

Die ontrou van Efraim en Juda.

12 EFRAIM het My omsingel met leuens, en die huis van Israel met bedrog; terwyl Juda nog altyd bandeloos is teenoor God, ja teenoor die Heilige wat getrou is.

2 By Efraim is 'n gejaag na wind, en hy agtervolg die oostewind; die hele dag vermeerder hy leuens en geweld, en hulle maak 'n verbond met Assur terwyl olie na Egipte gevoer word.

3 Die HERE het ook 'n twis met Juda, en Hy sal oor Jakob besoeking doen volgens sy weë en hom vergelde na sy dade.

4 In die moederskoot het hy sy broer by die hakskeen gehou, en in sy *manlike* krag het hy met God geworstel.

5 Ja, hy het met die Engel geworstel en die oorhand gekry, hy het geween en Hom gesmeek. By Bet-el het hy Hom gevind, en daar het Hy met ons gespreek.

6 En HERE God van die leërskare, HERE is sy gedenknaam.

7 En jy, bekeer jou tot jou God, beoefen liefde en reg, en hoop gedurigdeur op jou God.

8 Kanaän—in sy hand is daar 'n valse weegskaal, hy hou daarvan om af te pers.

9 Maar Efraim sê: Tog het ek ryk geword, ek het my 'n vermoë verwerf. Alles wat ek verwerf het, is nie genoeg om op my enige sondeskuld te lê nie.

10 Maar Ek is die HERE jou God van Egipteland af, Ek sal jou weer in tente laat woon soos in die dae van die *huttefees*.

11 Ek het ook met die profete gespreek, en Ek het gesigte vermenigvuldig en deur middel van die profete gelykenisse voorgedra.

12 Was Gílead goddeloosheid—hulle het louter nietigheid geword. In Gilgal het hulle beeste geoffer; so sal dan hulle altare wees soos kliphope op die vore van die landerye.

13 En Jakob het gevlug na die land van Aram, en Israel was diensbaar vir 'n vrou *as loon* en vir 'n vrou het hy vee opgepas.

14 Maar deur 'n profeet het die HERE Israel uit Egipte opgebring, en deur 'n profeet is hulle opgepas.

15 Efraim het *die HERE* bitterlik geterg; daarom sal Hy sy bloedskuld op hom laat neerkom, ja sy Here sal hom vir die aangedane smaad vergelde.

Israel se sonde en sy kastyding.

13 AS Efraim net gespreek het, was daar siddering; hoog het hy gestaan in Israel. Maar hy het hom skuldig gemaak aan die Baäl en gesterwe.

2 En nou gaan hulle voort om te sondig en het vir hulle 'n gegote beeld van hulle silwer gemaak, afgode volgens hulle insig, geheel-en-al smidswerk; van hulle word gesê: Die wat mense offer, vereer kalwers met kusse!

3 Daarom sal hulle wees soos 'n môrewolk en soos dou wat vroeg weer verdwyn, soos kaf wat wegvlieg van die dorsvloer en soos rook uit die skoorsteen.

4 Tog was Ek, die HERE, jou God van Egipteland af, en buiten My het jy geen God geken nie, ja behalwe My is daar geen Heiland nie.

5 Ek het jou in die woestyn geken, in die land van droogtes.

6 Ooreenkomstig hulle weiveld, het hulle versadig geword; toe hulle versadig was, het hulle hart hoogmoedig geword; daarom het hulle My vergeet.

7 Toe het Ek vir hulle soos 'n leeu geword, soos 'n luiperd lê Ek by die pad en loer.

8 Ek kom hulle teë soos 'n beer wat van kleintjies beroof is, en Ek skeur hulle borskas oop; en soos 'n leeuwyfie verslind Ek hulle daar, die wilde diere van die veld sal hulle verskeur.

9 Dit is jou verderf, o Israel, dat jy teen My, jou helper, is.

10 Waar is nou jou koning, dat hy jou kan verlos in al jou stede? en al jou regters van wie julle gesê het: Gee my 'n koning en vorste.

11 Ek gee jou 'n koning in my toorn, en Ek neem hom weg in my grimmigheid.

12 Saamgebind is die ongeregtigheid van Efraim, opgebêre is sy sonde.

13 Barensweë sal hom oorval, hy is 'n onverstandige kind; want as die tyd daar is, kom hy nie in die kindergeboorte nie.

14 Uit die mag van die doderyk sal Ek hulle loskoop, Ek sal hulle verlos van die dood—Dood, waar is jou pestilensies? Doderyk, waar is jou verderf? Berou bly vir my oë verborge.

15 Wanneer hy vrug dra onder die broers, kom 'n oostewind, 'n wind van die HERE, wat uit die woestyn opkom; dan droog sy fontein op en sy bron dor uit. Dié sal 'n skat van allerhande kosbare voorwerpe roof.

Oproep tot bekering en belofte van vergifnis.

14 SAMARÍA sal daarvoor boet, omdat hy wederspannig was teen sy God; hulle sal val deur die swaard, hulle kinders sal verpletter en hulle swanger vroue oopgesny word.

2 Bekeer jou, Israel, tot die HERE jou God, want jy het gestruikel deur jou ongeregtigheid.

3 Neem woorde met jou, en bekeer jou tot die HERE; sê aan Hom: Vergeef alle ongeregtigheid, en neem aan wat goed is; dan sal ons as offerande ons lippe aanbied.

4 Assur kan ons nie red nie, op perde wil ons nie ry nie en vir die werk van ons hande nie meer sê: Onse God nie! Want by U vind 'n wees ontferming.

5 Ek sal hulle afkerigheid genees, hulle vrywillig liefhê, want my toorn is van hulle afgewend.

6 Ek sal vir Israel wees soos die dou,
hy sal bloei soos 'n lelie en sy wortels
uitslaan soos die Líbanon.
7 Sy lote sal uitsprei, en sy prag wees
soos dié van 'n olyfboom, en hy sal ruik
soos die Líbanon.
8 Die wat onder sy skaduwee sit, sal
weer koring laat groei; en hulle self sal
bloei soos die wingerdstok; die roem
daarvan sal wees soos die wyn van die
Líbanon.
9 Efraim, wat het Ek nog met die af-
gode te doen? Ek het hom verhoor en
hou my oog oor hom. Ek is soos 'n groen
sipres; uit My word jou vrug ge-
vind.
10 Wie wys is, laat hom op hierdie dinge
let! Wie verstandig is, laat hom dit er-
ken! Want die weë van die HERE is
reg; en die regverdiges sal daarop
wandel, maar die oortreders daarop
struikel!

DIE PROFEET
JOËL

Die sprinkaanplaag en droogte.

1 DIE woord van die HERE wat tot
Joël, die seun van Pétuel, gekom
het.
2 Hoor dit, o oudstes, en luister, alle
inwoners van die land! Het so iets ooit in
julle dae of in die dae van julle vaders
plaasgevind?
3 Vertel daarvan aan julle kinders, en
julle kinders weer aan húlle kinders, en
húlle kinders weer aan die volgende ge-
slag:
4 Wat die afknyper laat oorbly het, het
die treksprinkaan verslind; en wat die
treksprinkaan laat oorbly het, het die
voetganger verslind; en wat die voet-
ganger laat oorbly het, het die kaalvreter
verslind.
5 Word wakker, julle dronkaards, en
ween! En huil, al julle wyndrinkers! Oor
die mos, omdat dit van julle mond weg
is.
6 Want 'n sterk en ontelbare nasie het
opgetrek oor my land; sy tande is leeu-
tande, en dit kan byt soos 'n leeuwyfie.
7 Dit het my wingerdstok verwoes en
my vyeboom versplinter; dit het ál sy
bas afgeskil en weggegooi; die lote
daarvan het wit geword.
8 Weeklaag soos 'n jonkvrou wat oor
haar bruidegom met 'n roukleed omgord
is.
9 Die spysoffer en drankoffer het ver-
dwyn uit die huis van die HERE; die
priesters, die dienaars van die HERE,
treur.
10 Die veld is verwoes, die aarde treur;
want die koring is verwoes, die mos het
weggedroog, die olie het verdwyn.
11 Die landbouers staan beskaamd, die
wynboere weeklaag oor die koring en
oor die gars, omdat die oes op die land
verlore is.
12 Die wingerdstok het verdor, en die
vyeboom het verwelk; die granaat, ook
die palm en die appelboom, al die bome
van die land het verdor; want verwelk
het die vreugde, weg van die mensekin-
ders.
13 Omgord julle en klaag, o priesters!
Huil, dienaars van die altaar! Kom, ver-
nag in rouklere, dienaars van my God!
Want die spysoffer en die drankoffer is
geweer van die huis van julle God.
14 Heilig 'n vasdag, roep 'n vergadering
saam! Versamel die oudstes, alle inwo-
ners van die land in die huis van die
HERE julle God, en roep tot die HERE!
15 Ag, die dag! Want naby is die dag
van die HERE, en hy sal kom as 'n ver-
woesting van die Almagtige.
16 Is die spyse nie weg voor ons oë
nie? Blydskap en gejuig weg uit die huis
van onse God?
17 Die graankorrels het weggekrimp
onder die kluite, die voorraadkamers is
verwoes, die graanskure afgebreek, want
die koring het verdor.
18 Hoe sug die vee! Die troppe beeste
is onrustig, want daar is geen weiveld
vir hulle nie; ook die troppe kleinvee
moet ly.
19 Tot U, o HERE, roep ek, want 'n

vuur het die weivelde van die woestyn
verteer, en 'n vlam het al die bome van
die veld aan die brand gesteek.
20 Selfs die diere van die veld smag
na U; want die waterstrome het opge-
droog, en 'n vuur het die weivelde van
die woestyn verteer.

Ernstige oproep tot bekering.

2 BLAAS die basuin op Sion, en blaas
alarm op my heilige berg! Laat al
die inwoners van die land bewe, want die
dag van die HERE kom, want hy is
naby—
2 'n dag van duisternis en donkerheid,
'n dag van wolke en wolkenag; soos die
môreskemering, uitgesprei oor die berge,
kom 'n talryke en magtige volk, wat van
oudsher sy gelyke nie gehad het nie en
dit hierna ook nie sal hê tot in die jare
van die verste geslagte nie.
3 Voor hom uit verteer 'n vuur, en agter
hom brand 'n vlam; voor hom lyk die
land soos die tuin van Eden, en agter
hom is dit 'n woeste wildernis; ook kan
niemand daaraan ontkom nie.
4 Sy voorkomste is soos dié van perde,
en net soos ryperde so hardloop hulle.
5 Soos die gedruis van waens huppel
hulle oor die bergtoppe, soos die geknet-
ter van 'n vuurvlam wat die kaf verteer,
soos 'n magtige volk, wat vir die geveg
opgestel is.
6 Vir hom bewe die volke van angs, alle
aangesigte verbleek.
7 Soos helde hardloop hulle, soos
krygsmanne klim hulle op die muur, en
elkeen gaan sy eie koers; hulle verander
nie van pad nie.
8 En die een druk nie die ander nie;
elkeen gaan sy eie pad; en tussen wapens
deur val hulle; *maar* hulle bly in gelid.
9 Hulle oorval die stad, hulle hardloop
op die muur, hulle klim in die huise, hulle
dring by die vensters in soos 'n dief.
10 Voor hulle bewe die aarde, sidder die
hemel; die son en die maan word swart,
en die sterre trek hulle glans in.
11 En die HERE verhef sy stem voor sy
leërmag uit; want geweldig groot is sy
leër, ja magtig die uitvoerder van sy
woord. Want die dag van die HERE is
groot en uitermate vreeslik, en wie kan
dit verdra?
12 Maar selfs nou nog, spreek die
HERE, bekeer julle tot My met julle hele
hart, en met vas en geween en rouklag.
13 En skeur julle hart en nie julle klere
nie, en bekeer julle tot die HERE julle
God; want Hy is genadig en barmhartig,
lankmoedig en groot van goedertieren-
heid, en Een wat berou het oor die on-
heil;
14 wie weet of dit Hom nie weer sal
berou nie, sodat Hy 'n seën sal agterlaat
—'n spysoffer en 'n drankoffer vir die
HERE julle God?
15 Blaas die basuin op Sion, heilig 'n
vasdag, roep 'n vergadering saam!
16 Versamel die volk, heilig die ge-
meente, vergader die oudstes, versamel
die kinders en die suiglinge! Laat die
bruidegom uit sy kamer uitgaan en die
bruid uit haar slaapvertrek.
17 Laat die priesters, die dienaars van
die HERE, tussen die voorportaal en die
altaar ween en sê: o HERE, spaar u volk,
en gee u erfdeel nie oor aan smaadheid,
dat die nasies met hulle spot nie; waar-
om sou hulle onder die volke sê: Waar
is hulle God?

Belofte van oorvloed.

18 TOE het die HERE geywer vir sy
land en sy volk verskoon.
19 En die HERE het geantwoord en vir
sy volk gesê: Kyk, Ek stuur vir julle
koring en mos en olie, sodat julle daar-
van versadig word, en Ek maak julle nie
meer tot 'n voorwerp van smaad onder
die nasies nie.
20 Ja, Ek sal die *sprinkaanswerm*, uit
die noorde afkomstig, van julle af weg-
jaag en dit wegdrywe na 'n dor en
woeste land; sy voorhoede na die Ooste-
like See en sy agterhoede na die Weste-
like See toe. En sy stank sal oprys, en
'n slegte reuk uit hom opgaan; want hy
het alte groot dinge gedoen.
21 Wees nie bevrees nie, o aarde, juig
en wees bly, want die HERE doen groot
dinge!
22 Wees nie bevrees nie, diere van die
veld, want die weivelde van die woestyn
spruit uit, want die bome dra hulle vrug-
te, die vyeboom en die wingerdstok
lewer hulle drag!
23 En julle, kinders van Sion, juig en
wees bly in die HERE julle God, want
Hy gee julle die leraar van geregtigheid
en laat op julle neerdaal die reën, die
vroeë reëns en die laat reëns in die eerste
maand.
24 Dan sal die dorsvloere vol koring

wees, en die parskuipe van mos en olie oorloop.

25 En Ek sal julle vergoed die jare wat die treksprinkaan, die voetganger, die kaalvreter en die afknyper verslind het—my groot leërmag wat Ek teen julle gestuur het.

26 Dan sal julle oorvloedig eet en versadig wees en die Naam van die HERE julle God prys wat wonderbaar met julle gehandel het, en my volk sal in ewigheid nie beskaamd staan nie.

27 En julle sal weet dat Ek onder Israel is, en dat Ek die HERE julle God is, en niemand anders nie; en my volk sal in ewigheid nie beskaamd staan nie.

28 En daarna sal Ek my Gees uitgiet op alle vlees, en julle seuns en julle dogters sal profeteer, julle ou mense drome droom, julle jongelinge gesigte sien.

29 En ook op die diensknegte en diensmaagde sal Ek in dié dae my Gees uitgiet.

30 En Ek sal wondertekens gee aan die hemel en op die aarde: bloed en vuur en rookpilare.

31 Die son sal verander word in duisternis en die maan in bloed voordat die grote en deurlugtige dag van die HERE kom.

32 En elkeen wat die Naam van die HERE aanroep, sal gered word; want op die berg Sion en in Jerusalem sal daar ontkoming wees soos die HERE gesê het, en onder die vrygeraaktes wat die HERE sal roep.

Oordeel oor die vyande van die HERE, seëninge oor sy volk.

3 WANT kyk, in dié dae en in dié tyd wanneer Ek die lot van Juda en Jerusalem verander,

2 sal Ek al die nasies vergader en hulle na die dal van Jósafat laat aftrek, om daar met hulle 'n strafgerig te hou terwille van my volk en my erfdeel Israel wat hulle onder die nasies verstrooi het, en my land wat hulle verdeel het.

3 En oor my volk het hulle die lot gewerp en 'n jong seun weggegee vir 'n hoer en 'n klein meisie verkoop vir wyn en dit gedrink.

4 En ook, wat het julle met My te doen, o Tirus en Sidon en al die landstreke van Filistéa? Wil julle My iets vergelde, My iets aandoen? Gou sal Ek julle dade op julle hoof laat neerkom.

5 Want julle het my silwer en goud geneem en my kostelike skatte na julle tempels gebring.

6 Verder het julle die kinders van Juda en die kinders van Jerusalem aan die kinders van Griekeland verkoop, om hulle ver van hul grondgebied te verwyder.

7 Kyk, Ek sal hulle laat opstaan uit die plek waarheen julle hulle verkoop het en julle dade op julle hoof laat neerkom.

8 En Ek sal julle seuns en julle dogters aan die kinders van Juda verkoop, en dié sal hulle verkoop aan die Sabeërs, 'n verafgeleë volk; want die HERE het dit gespreek.

9 Roep dit uit onder die nasies, heilig 'n oorlog! Wek die helde op, laat al die krygsmanne naderkom, opruk!

10 Smee van julle pikke swaarde en van julle snoeimesse spiese; laat die swakke sê: Ek is 'n held.

11 Haas julle en kom aan, alle nasies rondom, en versamel julle! Laat u helde, HERE, daarheen aftrek!

12 Die nasies moet hulle klaarmaak en optrek na die dal van Jósafat; want daar sal Ek sit om gerig te hou oor al die nasies rondom.

13 Steek die sekel in, want die oes is ryp! Kom trap, want die parskuip is vol, die kuipe loop oor! Want hulle boosheid is groot.

14 Menigtes, menigtes in die dal van beslissing, want naby is die dag van die HERE, in die dal van beslissing!

15 Die son en die maan word duister, en die sterre trek hulle glans in.

16 En die HERE brul uit Sion, en uit Jerusalem verhef Hy sy stem, sodat hemel en aarde bewe. Maar die HERE sal 'n toevlug wees vir sy volk en 'n skuilplek vir die kinders van Israel.

17 Dan sal julle weet dat Ek die HERE julle God is, wat woon op Sion, my heilige berg; dan sal Jerusalem 'n heiligdom wees waar geen vreemdes meer deur sal trek nie.

18 En op dié dag sal die berge drup van mos en die heuwels vloei van melk en al die riviertjies van Juda stroom van water; en uit die huis van die HERE sal daar 'n fontein uitkom om die dal van Sittim te besproei.

19 Egipte sal 'n woesteny word, en Edom 'n woeste wildernis wees, weens die geweld wat hulle die kinders van Juda aangedoen het, dat hulle onskuldige bloed in hul land vergiet het.

20 Maar Juda sal vir ewig bly, en Jerusalem van geslag tot geslag.

21 En Ek sal hulle bloed onskuldig verklaar, wat Ek tevore nie onskuldig verklaar het nie; en die HERE sal op Sion bly woon.

DIE PROFEET AMOS

Die onafwendbare oordeel.

1 DIE woorde van Amos, een van die skaapboere van Tekóa, wat hy gesien het aangaande Israel in die dae van Ussía, koning van Juda, en in die dae van Jeróbeam, die seun van Joas, koning van Israel, twee jaar voor die aardbewing.

2 En hy het gesê: Die HERE brul uit Sion en verhef sy stem uit Jerusalem, sodat die weivelde van die herders treur en die top van Karmel verdor.

3 So sê die HERE: Oor drie oortredinge van Damaskus, ja oor vier sal Ek dit nie afwend nie; omdat hulle Gílead met ysterdorssleë gedors het.

4 Daarom sal Ek 'n vuur slinger in die huis van Hásael, en dit sal die paleise van Bénhadad verteer.

5 En Ek sal die grendel van Damaskus verbreek en die inwoners uit die laagte van Awen uitroei en die wat die septer dra, uit Bet-Eden, en die volk van Aram sal in ballingskap gaan na Kir, sê die HERE.

6 So sê die HERE: Oor drie oortredinge van Gasa, ja oor vier, sal Ek dit nie afwend nie; omdat hulle 'n ganse bevolking in ballingskap weggevoer het om dit aan Edom uit te lewer.

7 Daarom sal Ek 'n vuur slinger in die muur van Gasa, en dit sal sy paleise verteer.

8 En Ek sal die inwoners uit Asdod uitroei en die wat die septer dra uit Askelon; en Ek sal my hand teen Ekron uitstrek, en die oorblyfsel van die Filistyne sal omkom, sê die Here HERE.

9 So sê die HERE: Oor drie oortredinge van Tirus, ja oor vier, sal Ek dit nie afwend nie; omdat hulle 'n ganse bevolking as ballinge aan Edom uitgelewer het en nie gedink het aan die broederverbond nie.

10 Daarom sal Ek 'n vuur slinger in die muur van Tirus, en dit sal sy paleise verteer.

11 So sê die HERE: Oor drie oortredinge van Edom, ja oor vier, sal Ek dit nie afwend nie; omdat hy sy broer met die swaard agtervolg het en sy jammergevoel verstik het, sodat sy toorn altyd verskeur en hy gedurigdeur sy grimmigheid behou.

12 Daarom sal Ek 'n vuur slinger in Teman, en dit sal die paleise van Bosra verteer.

13 So sê die HERE: Oor drie oortredinge van die kinders van Ammon, ja oor vier, sal Ek dit nie afwend nie; omdat hulle die swanger vroue van Gílead oopgesny het om hulle grondgebied uit te brei.

14 Daarom sal Ek 'n vuur aansteek in die muur van Rabba, en dit sal sy paleise verteer, met krygsgeskreeu op die dag van stryd, in 'n storm op die dag van die orkaan.

15 En hulle koning sal in ballingskap gaan, hy en sy vorste tesame, sê die HERE.

2 SO sê die HERE: Oor drie oortredinge van Moab, ja oor vier, sal Ek dit nie afwend nie; omdat hy die bene van die koning van Edom tot kalk verbrand het.

2 Daarom sal Ek 'n vuur slinger in Moab, en dit sal die paleise van Kérijot verteer; en Moab sal met oorlogsrumoer sterwe, met krygsgeskreeu en basuingeskal.

3 En Ek sal die regeerder onder hulle uitroei en al hulle vorste saam met hom doodmaak, sê die HERE.

4 So sê die HERE: Oor drie oortredinge van Juda, ja oor vier, sal Ek dit nie afwend nie; omdat hulle die wet van die HERE verwerp het en sy insettinge nie

onderhou het nie; en hulle leuengode het
hulle verlei waar hulle vaders agter aan
geloop het.
5 Daarom sal Ek 'n vuur slinger in
Juda, en dit sal die paleise van Jerusalem
verteer.
6 So sê die HERE: Oor drie oortredinge
van Israel, ja oor vier, sal Ek dit nie
afwend nie; omdat hulle die regverdige
vir geld verkoop het en die behoeftige
vir 'n paar skoene.
7 Hulle wat daarna hyg dat die stof
van die aarde op die hoof van die armes
kom, en die weg van die ellendiges buig
hulle; en die man en sy vader gaan na
dieselfde jongdogter om my heilige
Naam te ontheilig.
8 En hulle strek hul uit op verpande
klere by elke altaar, en die wyn van die
wat beboet is, drink hulle in die huis
van hul god.
9 En tog het Ék die Amoriet voor hulle
uit verdelg wie se hoogte was soos die
van seders, en hy was sterk soos eike-
bome; maar Ek het sy vrug daarbo en
sy wortel daaronder verdelg.
10 Ook het Ék julle uit Egipteland
laat optrek en julle veertig jaar lank in
die woestyn gelei, om die land van die
Amoriet in besit te neem.
11 En Ek het uit julle seuns profete en
uit julle jongelinge Nasireërs verwek.
Is dit nie so nie, o kinders van Israel?
spreek die HERE.
12 Maar julle het die Nasireërs wyn
laat drink en aan die profete bevel
gegee en gesê: Julle mag nie profeteer
nie!
13 Kyk, Ek laat dit onder julle kraak,
soos dit onder 'n wa kraak wat vol
gerwe is;
14 sodat die wat gou is, nie kan ontvlug
nie, en die sterke sy krag nie kan
ontwikkel en die held sy lewe nie kan
red nie.
15 En die boogskutter sal nie bly staan
en die wat gou is op sy voete, nie vry-
kom nie, en die perderuiter sal sy lewe
nie red nie.
16 Selfs die dapperste onder die helde
sal op dié dag nakend wegvlug, spreek
die HERE.

Eerste strafrede: die komende oordeel.

3 HOOR hierdie woord wat die HERE
oor julle uitgespreek het, o kinders
van Israel, oor die hele geslag wat Ek
uit Egipteland laat optrek het, naamlik:
2 Julle alleen het Ek geken uit al die
geslagte van die aarde; dáárom sal Ek
by julle besoeking doen oor al julle on-
geregtighede.
3 Sal twee ooit met mekaar wandel
tensy dat hulle eers afgespreek het?
4 Sal 'n leeu brul in die woud as hy
geen prooi het nie? Sal 'n jong leeu sy
stem uit sy lêplek laat hoor as hy niks
gevang het nie?
5 Sal 'n voël in 'n net val op die grond
as daar vir hom geen strik gestel is nie?
Sal 'n wip van die grond af opspring as
dit glad nie gevang het nie?
6 Sal die basuin in die stad geblaas
word en die bevolking nie skrik nie?
Sal daar 'n onheil in die stad voorval as
die HERE dit nie bewerk het nie?
7 Want die Here HERE doen niks
tensy dat Hy eers sy geheimenis aan sy
knegte, die profete, geopenbaar het
nie.
8 Die leeu het gebrul, wie sal nie vrees
nie? Die Here HERE het gespreek, wie
sal nie profeteer nie?
9 Roep dit uit in die paleise van Asdod
en in die paleise van Egipteland en sê:
Versamel julle op die berge van Samaría,
en aanskou die groot beroering in die
stad en die verdrukking daarbinne.
10 Ja, hulle weet nie om reg te doen nie,
spreek die HERE—hulle wat geweld en
verdrukking opstawel in hulle paleise.
11 Daarom, so sê die Here HERE: 'n
Vyand! En dit rondom die land; en hy
sal jou vesting van jou af neerwerp,
sodat jou paleise geplunder sal word.
12 So sê die HERE: Soos 'n herder 'n
paar pote of 'n oorlappie red uit die bek
van 'n leeu, net so sal gered word die
kinders van Israel wat daar in Samaría
in die hoek van 'n bed of op die damas van
'n rusbank sit.
13 Hoor en waarsku die huis van
Jakob, spreek die Here HERE, die God
van die leërskare,
14 dat Ek in die dag as Ek die oortre-
dinge van Israel aan hom besoek, ook
besoeking sal doen oor die altare van
Bet-el, sodat die horings van die altaar
afgekap sal word en op die grond val.
15 Dan sal Ek die winterhuis saam
met die somerhuis tref, en die huise van
ivoor sal vergaan, en baie huise sal
verdwyn, spreek die HERE.

Die twede strafrede: verskerping van die aanklag.

4 HOOR hierdie woord, koeie van
Basan op die gebergte van Samaría!
Wat die armes verdruk, die behoeftiges
hard behandel; wat vir julle here sê:
Bring aan en laat ons drink!
2 Die Here HERE het gesweer by sy
heiligheid: Kyk, daar sal dae oor julle
kom dat hulle julle met hake sal optrek
en wat van julle oor is, met vishoeke.
3 En julle sal deur bresse in die muur
uittrek, elkeen sonder om weg te kyk,
en julle sal weggewerp word na Hahar-
mon, spreek die Here HERE.
4 Kom na Bet-el, en sondig! Na Gilgal,
sondig nog meer! En bring julle offers
in die môre en julle tiendes al om die
derde dag.
5 En laat van wat gesuurd is, 'n lof-
offer rook, en roep vrywillige offers uit,
laat dit gehoor word! Want so is dit na
julle sin, kinders van Israel, spreek die
Here HERE.
6 Alhoewel Ék julle reinheid van tande
gegee het in al julle stede en broodsge-
brek in al julle woonplekke—nogtans
het julle jul tot My nie bekeer nie, spreek
die HERE.
7 Alhoewel Ék die reën van julle
teruggehou het toe dit nog drie maande
voor die oestyd was en op die een stad
laat reën maar op die ander nie laat reën
het nie, die een stuk land reën gekry het
maar die ander waarop geen reën geval
het nie, verdor het;
8 en twee, drie stede na een stad
geslinger het om water te drink sonder
om die dors te les—nogtans het julle jul
tot My nie bekeer nie, spreek die HERE.
9 Ek het julle met brandkoring en
heuningdou swaar getref, baie van julle
tuine en wingerde en vyebome en olyf-
bome het die sprinkaan verslind—nogtans
het julle jul tot My nie bekeer nie, spreek
die HERE.
10 Ek het die pes onder julle gestuur,
op die manier van Egipte; Ek het julle
jongmanne met die swaard doodgemaak
terwyl julle perde weggevoer is; en Ek
het die stank van julle laer laat opstyg,
ja tot in julle neus—nogtans het julle
jul tot My nie bekeer nie, spreek die
HERE.
11 Ek het julle omgekeer soos God
Sodom en Gomorra omgekeer het, sodat
julle soos 'n stuk brandhout was wat
uit die vuur geruk word—nogtans het
julle jul tot My nie bekeer nie, spreek
die HERE.
12 Daarom sal Ek só met jou handel, o
Israel; omdat Ek só met jou sal handel—
maak jou klaar om jou God te ontmoet,
o Israel!
13 Want kyk, Hy wat die berge formeer
en die wind skep en aan die mens sy
gedagte bekend maak, wat die dageraad
duisternis maak, wat op die hoogtes
van die aarde wandel, HERE, God van
die leërskare, is sy Naam!

Die derde strafrede: klaaglied oor Israel.

5 HOOR hierdie woord wat Ek oor
julle as klaaglied aanhef, o huis van
Israel!
2 Die jonkvrou van Israel het geval, sy
sal nie weer opstaan nie; neergewerp lê
sy op haar land, niemand rig haar op
nie.
3 Want so sê die Here HERE: Die
stad wat met duisend uitgetrek het, hou
honderd oor; en die wat met honderd
uitgetrek het, hou tien oor vir die huis
van Israel.
4 Want so sê die HERE vir die huis van
Israel: Soek My, dan sal julle lewe!
5 Maar soek Bet-el nie, en gaan nie na
Gilgal nie en trek nie deur na Berséba
nie. Want Gilgal sal gewis in balling-
skap gaan, en Bet-el sal tot niks word nie.
6 Soek die HERE, dan sal julle lewe,
sodat Hy nie teen die huis van Josef
uitbreek soos 'n vuur wat verteer sonder
dat iemand dit vir Bet-el kan blus nie.
7 Julle wat die reg in wilde-als verander
en die geregtigheid teen die grond gooi—
8 Hy wat die Sewe-ster en die Drie
Konings gemaak het en die duisternis in
môrelig verander en die dag tot nag
verduister, wat die waters van die see
roep en dit uitgiet oor die aarde—HERE
is sy Naam!
9 Hy wat verwoesting laat aanblits oor
'n sterke, en verwoesting kom oor die
vesting!
10 Hulle haat die man wat in die poort
die reg handhaaf, en hulle het 'n afsku
van hom wat die waarheid spreek.
11 Daarom, omdat julle die arm man
vertrap en van hom 'n heffing van koring
neem, het julle huise van gekapte klippe
gebou, maar julle sal nie daarin woon

nie; julle het pragtige wingerde ge-
plant, maar julle sal die wyn daarvan
nie drink nie.
12 Want Ek weet dat julle oortreding
menigvuldig en julle sondes geweldig is,
julle wat die vyande is van die regver-
dige, wat omkoopgeld aanneem en die
behoeftiges wegstoot in die poort.
13 Daarom swyg die verstandige in so
'n tyd, want dit is 'n onheilspellende tyd.
14 Soek wat goed is, en nie wat sleg
is nie, sodat julle kan lewe en die
HERE, die God van die leërskare, só
met julle kan wees soos julle sê.
15 Julle moet haat wat sleg is en liefhê
wat goed is, en handhaaf die reg in die
poort—miskien sal die HERE, die God
van die leërskare, Hom ontferm oor die
oorblyfsel van Josef.
16 Daarom, so sê die HERE, die God
van die leërskare, die Here: Op al die
pleine weeklag! En op al die strate sal
hulle sê: Ag, ag! En hulle sal na die
landbouers roep om te treur en te wee-
klaag, na die wat verstaan om treurlie-
dere te sing.
17 Ook sal daar in al die wingerde
weeklag wees wanneer Ek onder julle
deurtrek, sê die HERE.
18 Wee die wat na die dag van die
HERE verlang! Wat sal tog die dag
van die HERE vir julle wees? Dit sal
duisternis wees en geen lig nie.
19 Soos wanneer iemand vlug vir 'n
leeu, maar 'n beer loop hom raak; of hy
kom in die huis en leun met sy hand teen
die muur, en 'n slang byt hom!
20 Is die dag van die HERE nie duister-
nis en geen lig nie, ja donkerheid sonder
'n ligstraal?
21 Ek haat, Ek versmaad julle feeste
en het geen welgevalle aan julle feestye
nie.
22 Want al bring julle vir My brand-
offers saam met julle spysoffers, Ek het
daar geen welbehae in nie, en julle
dankoffers van vetgemaakte kalwers
sien Ek nie met welgevalle aan nie.
23 Verwyder van My die geraas van
jou liedere! En na die geluid van jou
harpe wil Ek nie luister nie.
24 Maar laat die reg aanrol soos
watergolwe, en geregtigheid soos 'n
standhoudende stroom.
25 Het julle vir My slagoffers en spys-
offers gebring veertig jaar lank in die
woestyn, o huis van Israel!—
26 terwyl julle gedra het Sikkut, julle
koning, en Kijûn, julle beelde—die ster
van julle gode wat julle vir julle gemaak
het?
27 Daarom sal Ek julle anderkant
Damaskus in ballingskap wegvoer, sê
die HERE wie se Naam God van die
leërskare is.

Die verdorwenheid van Israel en sy ondergang.

6 WEE die gerustes in Sion en die
sorgelose op die berg van Samaría,
die vernames van die eerste onder die
nasies na wie die huis van Israel kom!
2 Trek deur na Kalné en kyk, gaan
vandaar na Hamat, die groot *stad*, en
trek af na Gat van die Filistyne! Is hulle
beter as hierdie koninkryke? Of is hulle
grondgebied groter as julle grond-
gebied?—
3 julle wat dink dat die dag van onheil
nog ver is en die setel van geweld
naderskuiwe!
4 Julle wat op bedde van ivoor lê en
julle uitstrek op jul rusbanke en die
lammers van die kleinvee en die kalwers
uit die stal eet!
5 Julle wat liedjies sing met begeleiding
van die harp, wat net soos Dawid vir
julle musiekinstrumente uitdink!
6 Julle wat uit offerkomme wyn drink
en julle met die beste soorte olie salf,
maar julle nie oor die verbreking van
Josef bekommer nie.
7 Daarom sal hulle nou op die voorpunt
van die ballinge weggevoer word, en
daar sal 'n end kom aan die rumoerige
gejubel van die feesvierders.
8 Die Here HERE het by Homself
gesweer, spreek die HERE, die God van
die leërskare: Ek het 'n afsku van die
trotsheid van Jakob en haat sy paleise;
daarom lewer Ek die stad oor en al
wat daarin is.
9 En as daar tien man in een huis oor-
gebly het, sal hulle sterwe.
10 En wanneer iemand se bloedverwant,
die een wat hom wil verbrand, hom
optel om die bene uit die huis te verwy-
der, en aan iemand anders wat in die
agterste vertrekke is, sê: Is daar nog
iemand by jou? en hy antwoord: Nee—
dan sal die *eerste een* sê: Bly stil, want
dit is nie gepas om die Naam van die
HERE te vermeld nie!
11 Want kyk, die HERE gee bevel, en

Hy sal die groot huis platslaan en die
klein huis met barste.
12 Kan perde draf op rotse, of kan 'n
mens met osse *daarop* ploeë?—dat julle
die reg in gif verander en die vrug van
geregtigheid in wilde-als.
13 Julle wat bly is oor 'n nietige ding,
wat sê: Het ons nie deur ons eie krag
horings gekry nie?
14 Want kyk, Ek gaan teen julle, o
huis van Israel, 'n volk opwek, spreek
die HERE, die God van die leërskare, en
hulle sal julle verdruk van die ingang na
Hamat af tot by die spruit van die
Vlakte.

Drie gesigte: sprinkane, verterende vuur en die skietlood.

7 DIT het die Here HERE my laat
sien—kyk, Hy het sprinkane ge-
formeer toe die nagras begin uitspruit
het; dit was die gras wat uitbot nadat
die snysels van die koning af was.
2 En toe hulle al die gewasse van die
land afgeëet het, sê ek: Here HERE,
vergeef tog! Hoe sal Jakob kan staande
bly? want hy is klein.
3 Toe het die HERE berou gekry oor
hierdie saak. Dit sal nie gebeur nie, het
die HERE gesê.
4 Dít het die Here HERE my laat sien—
kyk, die Here HERE roep om 'n regstryd
te voer deur vuur, en dit het die groot
watervloed verteer, en 'n stuk land ver-
teer.
5 Toe sê ek: Here HERE, hou tog op!
Hoe sal Jakob kan staande bly? want
hy is klein.
6 Die HERE het berou gekry oor hierdie
saak. Dit sal ook nie gebeur nie, het die
Here HERE gesê.
7 Dít het Hy my laat sien—kyk, die
Here het op 'n loodregte muur gestaan,
en daar was 'n skietlood in sy hand.
8 Toe sê die HERE vir my: Wat sien
jy, Amos? En ek het geantwoord: 'n
Skietlood. Daarop sê die Here: Kyk,
Ek gaan 'n skietlood aanlê onder my
volk Israel. Ek sal hom verder nie meer
verbygaan nie.
9 En die hoogtes van Isak sal verwoes
word, en die heiligdomme van Israel sal
puinhope wees, en teen die huis van
Jeróbeam sal Ek met die swaard op-
tree.

Amos op Bet-el. Die vyandskap van Amásia.

10 TOE het Amásia, die priester van
Bet-el, Jeróbeam, koning van Israel, laat
weet: Amos het 'n sameswering gemaak
teen u in Israel; die land sal dit onder al
sy woorde nie kan uithou nie.
11 Want so het Amos gesê: Jeróbeam
sal deur die swaard sterwe, en Israel
sal sekerlik uit sy land in ballingskap
weggevoer word.
12 Toe sê Amásia vir Amos: Gaan
weg, siener, vlug na die land van Juda
en eet daar brood en profeteer daar!
13 Maar in Bet-el mag jy verder nie
meer profeteer nie, want dit is 'n konink-
like heiligdom en 'n tempel van die ryk.
14 Toe het Amos geantwoord en vir
Amásia gesê: Ek was geen profeet en
ook geen profete-seun nie; maar ek
was 'n veewagter en kweker van wilde-
vyebome.
15 Maar die HERE het my agter die
kleinvee weggeneem, en die HERE het
vir my gesê: Gaan heen, profeteer vir
my volk Israel.
16 Hoor dan nou die woord van die
HERE! Jy sê: Jy mag nie teen Israel
profeteer nie, en jy mag geen woorde
laat druppel teen die huis van Isak nie.
17 Daarom, so sê die HERE: Jou vrou
sal in die stad hoereer, en jou seuns
sowel as jou dogters sal deur die swaard
val, en jou grond met die meetsnoer ver-
deel word, en jy self sal in 'n onrein land
sterwe, en Israel sekerlik in ballingskap
uit sy land weggevoer word.

Die vierde gesig: die mandjie met vrugte.

8 DÍT het die Here HERE my laat
sien—kyk, daar was 'n mandjie
met somervrugte.
2 En Hy sê: Wat sien jy, Amos? En
ek antwoord: 'n Mandjie met somer-
vrugte. Toe sê die HERE vir my: Die
einde het vir my volk Israel gekom; Ek
sal hom verder nie meer verbygaan nie.
3 En die liedere van die paleis sal in dié
dag weeklaag, spreek die Here HERE:
'n menigte van lyke gooi hulle oral neer
in stilte.
4 Hoor dit, julle wat die behoeftige
vertrap en daarop uit is om die sagmoe-
diges van die land uit te roei,
5 deur te sê: Wanneer is die nuwe
maan verby, sodat ons koring kan ver-

koop; en die sabbat, sodat ons die
graans*kuur* kan oopsluit—om die efa te
verklein en die prys te verhoog en
bedrieglik te handel met 'n valse weeg-
skaal;
6 om die armes vir geld te koop en die
behoeftige vir 'n paar skoene; ook die
kaf van die koring sal ons verkoop.
7 Die HERE het gesweer by die hoog-
heid van Jakob: Gewis, Ek sal in
ewigheid nie een van hulle werke ver-
geet nie.
8 Moet hieroor die aarde nie bewe en
elke inwoner daarvan nie treur nie? Ja,
dit sal oprys in sy geheel soos die Nyl
en onstuimig opkook en neersink soos
die rivier van Egipte.
9 En in dié dag spreek die Here HERE,
laat Ek die son op die middag ondergaan
en vir die aarde die lig duister word
terwyl dit nog dag is.
10 En Ek verander julle feeste in rou
en al julle liedere in klaagsange, en Ek
bring op alle lende 'n roukleed en op
alle hoofde kaalheid. En Ek maak dit
soos by die rou oor 'n enigste kind en
die einde daarvan soos 'n bittere dag.
11 Kyk daar kom dae, spreek die Here
HERE, dat Ek 'n honger in die land
stuur, nie 'n honger na brood nie en nie
'n dors na water nie, maar om die woorde
van die HERE te hoor.
12 En hulle sal swerwe van see tot see
en rondslinger van noord na oos om na
die woord van die HERE te soek, maar
hulle sal dit nie vind nie.
13 In dié dag sal die mooi jongdogters
en die jongmanne van dors beswyk—
14 hulle wat sweer by die skuld van
Samaría, en ook sê: So waar as jou
god leef, o Dan! en: So waar as die
weg van Berséba leef! En hulle sal val
en nie weer opstaan nie.

Vyfde gesig: die verwoesting van die altaar. Belofte van herstel.

9 EK het die HERE by die altaar sien
staan, en Hy het gesê: Slaan die
kapiteel *van die pilaar*, sodat die drum-
pels bewe; en verpletter hulle bo die
hoof van almal! En Ek sal die wat van
hulle oorbly, met die swaard doodmaak:
die vlugteling uit hulle sal nie ontsnap
nie, en geen vrygeraakte onder hulle
homself red nie.
2 Al dring hulle deur in die doderyk,
my hand sal hulle daaruit haal; en al
klim hulle op na die hemel, Ek sal hulle
vandaar laat neerdaal.
3 En al steek hulle hul weg op die top
van Karmel, Ek sal hulle daar opspoor
en weghaal; en al verberg hulle hul
voor my oë op die bodem van die see, Ek
sal vandaar die slang ontbied om hulle
te byt.
4 En al gaan hulle as gevangene voor
hulle vyande uit, Ek sal vandaar die
swaard ontbied om hulle dood te maak;
en Ek sal my oog op hulle rig ten kwade
en nie ten goede nie.
5 En dit is die Here HERE van die
leërskare wat die aarde aanraak, sodat
dit bewe en almal treur wat daarop
woon; en dit sal in sy geheel oprys soos
die Nyl en neersink soos die rivier van
Egipte.
6 *Dit is Hy* wat sy solders in die hemele
bou en sy hemelgewelf bo die aarde
vestig, wat die waters van die see roep
en dit uitgiet oor die aarde, HERE is sy
Naam!
7 Is julle nie vir My soos die kinders
van Kus nie, o kinders van Israel?
spreek die HERE. Het Ek nie Israel
laat optrek uit Egipteland en die Filis-
tyne uit Kaftor en die Arameërs uit Kir
nie?
8 Kyk, die oë van die Here HERE is
gerig op die sondige koninkryk, en Ek
sal dit van die aardbodem verdelg; maar
Ek sal die huis van Jakob nie heeltemal
verdelg nie, spreek die HERE.
9 Want kyk, Ek gee bevel en sal die
huis van Israel onder al die nasies skud
soos 'n sif geskud word, maar daar sal
geen korrel op die grond val nie.
10 Al die sondaars van my volk sal
deur die swaard sterwe, die wat sê: Die
onheil sal ons nie bereik en onder ons
nie inkom nie.
11 In dié dag sal Ek die vervalle hut
van Dawid weer oprig, en Ek sal
sy skeure toebou en sy puinhope herstel,
en Ek sal dit opbou soos in die ou
tyd;
12 sodat hulle in besit kan neem die
oorblyfsel van Edom en al die nasies oor
wie my Naam uitgeroep is, spreek die
HERE wat dit doen.
13 Kyk, die dae kom, spreek die HERE,
dat die ploeër dadelik die maaier volg,
en die druiwetrapper die saadsaaier; en

dat die berge van mos sal drup, en al die
heuwels sal wegsmelt.
14 En Ek sal die lot van my volk Israel
verander, en hulle sal die verwoeste
stede bou en bewoon, ook sal hulle win-
gerde plant en die wyn daarvan drink,
en tuine aanlê en die vrugte daarvan
eet.
15 En Ek sal hulle plant in hul land,
en hulle sal nie meer uitgeruk word uit
hul land wat Ek hulle gegee het nie, sê
die HERE jou God.

DIE PROFEET

OBADJA

Teen Edom.

1 DIE gesig van Obadja. So sê die
Here HERE aangaande Edom: Ons het
'n tyding van die HERE gehoor, en 'n
boodskapper is uitgestuur onder die
nasies *om te sê*: Staan op, en laat ons
klaarmaak om teen hom te veg!
2 Kyk, Ek het jou klein gemaak onder
die nasies, jy is baie verag.
3 Die vermetelheid van jou hart het jou
bedrieg, o jy wat woon in die rotsklowe,
op hoë plekke bly, *en* sê in jou hart: Wie
sal my op die aarde neerwerp?
4 Al bou jy hoog soos die arend en al
sit jou nes tussen die sterre—daarvan-
daan sal Ek jou neerwerp, spreek die
HERE.
5 As daar diewe, as daar nagrowers na
jou gekom het—ag, hoe is jy vernietig!
—sou hulle nie net soveel gesteel het as
wat vir hulle genoeg was nie? As daar
druiwesnyers na jou gekom het, sou hulle
nie die na-oes laat oorbly het nie?
6 Hoe is Esau deursoek! Hoe is sy
skuilhoeke deursnuffel!
7 Al jou bondgenote het jou tot by die
grens gestuur; die manne met wie jy
vriendskap gehou het, het jou bedrieg,
jou oorweldig; hulle lê 'n strik onder jou
as jou brood. Daar is geen verstand in
hom nie!
8 Sal Ek nie in dié dag, spreek die
HERE, die wyse manne uit Edom verdelg
nie en die verstand uit die gebergte van
Esau?
9 En jou helde sal verskrik wees, o
Teman, sodat elkeen deur moord uit die
gebergte van Esau uitgeroei sal word.
10 Weens die geweld teen jou broer
Jakob gepleeg, sal skaamte jou bedek,
en jy sal uitgeroei word vir ewig.
11 Die dag toe jy daarby gestaan het,
die dag toe vreemdes sy rykdom weg-
gevoer en uitlanders deur sy poorte
gedring en die lot oor Jerusalem gewerp
het—toe was jy ook soos een van hulle!
12 En tog moes jy nie met genot die
dag van jou broer aanskou het nie, die
dag van onheil, en jou nie verheug het
oor die kinders van Juda op die dag van
hulle ondergang nie en nie gespog het
op die dag van benoudheid nie!
13 Tog moes jy nie in die poort van my
volk gekom het op die dag van hulle
nood nie, moes jy ook nie met genot
aanskou het sy onheil op die dag van sy
nood nie en nie *die hand* uitgesteek het na
sy rykdom op die dag van sy nood nie!
14 En jy moes nie gestaan het op die
kruispad om sy vlugtelinge uit te roei
nie en nie sy vrygeraaktes uitgelewer
het op die dag van benoudheid nie.
15 Want die dag van die HERE is naby
oor al die nasies; soos jy gedoen het,
sal aan jou gedoen word, jou daad sal
op jou hoof neerkom.
16 Want net soos julle gedrink het op
my heilige berg, sal al die nasies ge-
durigdeur drink, ja hulle sal drink en
swelg en word asof hulle nooit bestaan
het nie.
17 Maar op die berg Sion sal daar
ontkoming wees, en dit sal 'n heiligdom
wees; en die huis van Jakob sal sy be-
sittings terugkry.
18 Dan sal die huis van Jakob 'n vuur
wees en die huis van Josef 'n vlam, maar
die huis van Esau 'n stoppel; en dié sal
hulle aan die brand steek en hulle verteer,
sodat daar geen oorblyfsel vir die huis
van Esau sal wees nie, want die HERE
het dit gespreek.
19 Dan sal die Suidland die gebergte

van Esau, en die Laeveld *die land van* die Filistyne in besit neem; en hulle sal die velde van Efraim en Samaría, en Benjamin Gílead in besit neem.
20 Die ballinge van hierdie leërmag van die kinders van Israel sal die wat Kanaäniete is tot by Sarfat *verower*; en die ballinge van Jerusalem, wat in Sefárad is, sal die stede van die Suidland in besit neem.
21 Dan sal daar verlossers die berg Sion opgaan om die gebergte van Esau te oordeel, en die koninkryk sal aan die HERE toebehoort.

DIE PROFEET

JONA

Die roeping van Jona; sy weiering en straf.

1 EN die woord van die HERE het gekom tot Jona, die seun van Amíttai, en gesê:
2 Maak jou klaar, gaan heen na die groot stad Ninevé en preek daarteen, want hulle boosheid het opgerys voor my aangesig.
3 Maar Jona het hom klaargemaak om na Tarsis te vlug, van die aangesig van die HERE af weg; en hy het na Jafo afgegaan en daar 'n skip gevind wat na Tarsis moes vaar. En hy het sy reisgeld betaal en op die skip geklim om saam met hulle na Tarsis te vaar, van die aangesig van die HERE af weg.
4 Maar die HERE het 'n sterk wind op die see gewerp, en toe daar 'n groot storm ontstaan, het die skip gevaar geloop om skipbreuk te ly.
5 Toe word die seeliede bang—hulle het elkeen tot sy god geroep en die lading wat in die skip was, in die see gegooi om hulle daarvan te verlig. Maar Jona het na die onderste dele van die skip afgeklim en daar gaan lê en vas aan die slaap geraak.
6 Daarop kom die skeepskaptein na hom toe aan en sê vir hom: Wat makeer jou dat jy so vas slaap? Staan op, roep tot jou God! Miskien sal dié God aan ons dink, sodat ons nie vergaan nie.
7 Hulle sê toe vir mekaar: Kom en laat ons loot; dan sal ons weet om wie se ontwil hierdie ramp ons getref het. En hulle het geloot, en die lot het op Jona geval.
8 En hulle sê vir hom: Vertel ons tog om wie se ontwil hierdie ramp ons getref het? Wat is jou nering? En waar kom jy vandaan? Wat is jou geboorteland, en uit watter volk is jy?
9 En hy antwoord hulle: Ek is 'n Hebreër, en ek vrees die HERE, die God van die hemel, wat die see en die droë land gemaak het.
10 Toe word die manne baie bang en sê vir hom: Wat het jy nou gedoen! Want die manne het geweet dat hy van die aangesig van die HERE af wegvlug; want hy het hulle dit te kenne gegee.
11 Verder sê hulle vir hom: Wat moet ons met jou doen, sodat die see om ons heen kan bedaar?—want die see het hoe langer hoe onstuimiger geword.
12 En hy antwoord hulle: Neem my en gooi my in die see; dan sal die see om julle heen bedaar; want ek weet dat om my ontwil hierdie groot storm oor julle gekom het.
13 Nogtans het die manne geroei om die skip weer land toe te bring; maar hulle kon nie, omdat die see hoe langer hoe onstuimiger teen hulle geword het.
14 Toe roep hulle tot die HERE en sê: Ag, HERE, laat ons tog nie vergaan weens die lewe van hierdie man nie, en bring geen onskuldige bloed oor ons nie; want U, HERE, het gedoen na u welbehae.
15 En hulle het Jona geneem en hom in die see gegooi. En die see het stil geword van sy onstuimigheid.
16 Toe het die manne die HERE gevrees met 'n groot vrees en offers aan die HERE gebring en geloftes gedoen.

17 En die HERE het 'n groot vis beskik om Jona in te sluk; en Jona was drie dae en drie nagte in die ingewande van die vis.

Jona in die vis; sy gebed en verlossing.

2 EN Jona het tot die HERE sy God gebid uit die ingewande van die vis
2 en gesê: Uit my benoudheid het ek die HERE aangeroep, en Hy het my verhoor; uit die binneste van die doderyk het ek geroep om hulp—U het my stem gehoor.
3 U tog het my in die diepte gewerp, in die hart van die see, sodat 'n stroom my omring het; al u bare en u golwe het oor my heengegaan.
4 Toe het ek gesê: Ek is weggestoot, weg van u oë; tog sal ek weer u heilige tempel aanskou.
5 Waters het my omring tot aan die siel toe, die vloed was rondom my; seegras was om my hoof gedraai.
6 Ek het afgedaal tot by die grondslae van die berge, die grendels van die aarde het my vir altyd ingesluit; maar U het my lewe uit die kuil opgetrek, HERE my God!
7 Toe my siel in my versmag het, het ek aan die HERE gedink; en my gebed het tot by U gekom in u heilige tempel.
8 Die wat nietige afgode vereer, verlaat die Een wat vir hulle goedertieren is.
9 Ek daarenteen sal aan U offer met 'n stem van lof; wat ek beloof het, sal ek betaal. Die heil behoort aan die HERE.
10 Daarop het die HERE die vis beveel om Jona op die droë grond uit te spuug.

Die prediking van Jona, en die bekering van die stad Ninevé.

3 EN die woord van die HERE het vir die twede maal tot Jona gekom en gesê:
2 Maak jou klaar, gaan heen na die groot stad Ninevé, en verkondig daar die boodskap wat Ek jou sal sê.
3 Toe maak Jona hom klaar en gaan na Ninevé volgens die woord van die HERE. En Ninevé was 'n ontsaglik grote stad, drie dagreise te voet.
4 En Jona het begin met een dagreis ver die stad in te gaan en het gepreek en gesê: Nog veertig dae, dan word Ninevé verwoes.
5 En die manne van Ninevé het God geglo en 'n vasdag uitgeroep, en groot en klein het hulle met rougewaad beklee.
6 En toe die berig die koning van Ninevé bereik, het hy opgestaan van sy troon en sy mantel afgehaal en in rougewaad gehuld in die as gaan sit.
7 En hy het in Ninevé laat afkondig en sê: Op las van die koning en sy groot manne—geen mens of dier, beeste of kleinvee mag aan iets proe nie, hulle mag nie wei of water drink nie;
8 maar mens en dier moet 'n rougewaad om hê, en hulle moet ernstig tot God roep, en elkeen moet hom van sy verkeerde weg bekeer en van die geweld wat aan sy hande kleef.
9 Wie weet of dit God nie weer sal berou nie, sodat Hy Hom kan afwend van die gloed van sy toorn en ons nie vergaan nie?
10 En God het hulle werke gesien dat hulle hul bekeer het van hulle verkeerde weg; toe het God berou gekry oor die onheil wat Hy gesê het dat Hy hulle sou aandoen en Hy het dit nie gedoen nie.

Die ontevredenheid van Jona en sy bestraffing deur die HERE.

4 MAAR Jona was hieroor erg ontstemd, en hy het kwaad geword.
2 Toe bid hy tot die HERE en sê: Ag, HERE, het ek dit nie gedink terwyl ek nog in my land was nie? Daarom het ek haastig na Tarsis gevlug; want ek wis dat U 'n genadige en barmhartige God is, lankmoedig en groot van goedertierenheid, en Een wat berou het oor die onheil.
3 o HERE, neem dan nou tog my siel van my weg, want dit is vir my beter om te sterwe as om te lewe.
4 Daarop sê die HERE: Het jy rede om vertoornd te wees?
5 En Jona het die stad verlaat en aan die oostekant van die stad gaan sit. Daar maak hy toe vir hom 'n skerm, en hy gaan daaronder in die skaduwee sit totdat hy sou gesien het wat met die stad gebeur.
6 Toe beskik die HERE God 'n wonderboom en laat dit oor Jona opskiet om te dien as skaduwee oor sy hoof, om hom van sy ontstemdheid te bevry; en Jona was baie bly oor die wonderboom.

van Esau, en die Laeveld *die land van*
die Filistyne in besit neem; en hulle sal
die velde van Efraim en Samaría, en
Benjamin Gilead in besit neem.
20 Die ballinge van hierdie leërmag wat
die kinders van Israel sal die wat
Kanaäniete is tot by Sarfat *verower*; en
die ballinge van Jerusalem, wat in
Sefárad is, sal die stede van die Suidland
in besit neem.
21 Dan sal daar verlossers die berg Sion
opgaan om die gebergte van Esau te
oordeel, en die koninkryk sal aan die
HERE toebehoort.

DIE PROFEET

JONA

Die roeping van Jona; sy weiering en straf.

1 EN die woord van die HERE het
gekom tot Jona, die seun van Amít-
tai, en gesê:
2 Maak jou klaar, gaan heen na die
groot stad Ninevé en preek daarteen,
want hulle boosheid het opgerys voor my
aangesig.
3 Maar Jona het hom klaargemaak om
na Tarsis te vlug, van die aangesig van
die HERE af weg; en hy het na Jafo
afgegaan en daar 'n skip gevind wat na
Tarsis moes vaar. En hy het sy reisgeld
betaal en op die skip geklim om saam met
hulle na Tarsis te vaar, van die aangesig
van die HERE af weg.
4 Maar die HERE het 'n sterk wind op
die see gewerp, en toe daar 'n groot
storm ontstaan, het die skip gevaar ge-
loop om skipbreuk te ly.
5 Toe word die seeliede bang—hulle
het elkeen tot sy god geroep en die lading
wat in die skip was, in die see gegooi om
hulle daarvan te verlig. Maar Jona het
na die onderste dele van die skip afgeklim
en daar gaan lê en vas aan die slaap
geraak.
6 Daarop kom die skeepskaptein na
hom toe aan en sê vir hom: Wat makeer
jou dat jy so vas slaap? Staan op, roep
tot jou God! Miskien sal dié God aan
ons dink, sodat ons nie vergaan nie.
7 Hulle sê toe vir mekaar: Kom en laat
ons loot; dan sal ons weet om wie se
ontwil hierdie ramp ons getref het. En
hulle het geloot, en die lot het op Jona
geval.
8 En hulle sê vir hom: Vertel ons tog
om wie se ontwil hierdie ramp ons getref
het? Wat is jou nering? En waar kom
jy vandaan? Wat is jou geboorteland,
en uit watter volk is jy?
9 En hy antwoord hulle: Ek is 'n
Hebreër, en ek vrees die HERE, die God
van die hemel, wat die see en die droë
land gemaak het.
10 Toe word die manne baie bang en sê
vir hom: Wat het jy nou gedoen! Want
die manne het geweet dat hy van die
aangesig van die HERE af wegvlug;
want hy het hulle dit te kenne gegee.
11 Verder sê hulle vir hom: Wat moet
ons met jou doen, sodat die see om ons
heen kan bedaar?—want die see het hoe
langer hoe onstuimiger geword.
12 En hy antwoord hulle: Neem my en
gooi my in die see; dan sal die see om julle
heen bedaar; want ek weet dat om my
ontwil hierdie groot storm oor julle ge-
kom het.
13 Nogtans het die manne geroei om
die skip weer land toe te bring; maar
hulle kon nie, omdat die see hoe langer
hoe onstuimiger teen hulle geword het.
14 Toe roep hulle tot die HERE en sê:
Ag, HERE, laat ons tog nie vergaan
weens die lewe van hierdie man nie, en
bring geen onskuldige bloed oor ons nie;
want U, HERE, het gedoen na u wel-
behae.
15 En hulle het Jona geneem en hom in
die see gegooi. En die see het stil ge-
word van sy onstuimigheid.
16 Toe het die manne die HERE ge-
vrees met 'n groot vrees en offers aan die
HERE gebring en geloftes gedoen.

17 En die HERE het 'n groot vis beskik
om Jona in te sluk; en Jona was drie dae
en drie nagte in die ingewande van die
vis.

Jona in die vis; sy gebed en verlossing.

2 EN Jona het tot die HERE sy God
gebid uit die ingewande van die vis
2 en gesê: Uit my benoudheid het ek die
HERE aangeroep, en Hy het my verhoor;
uit die binneste van die doderyk het ek
geroep om hulp—U het my stem gehoor.
3 U tog het my in die diepte gewerp, in
die hart van die see, sodat 'n stroom my
omring het; al u bare en u golwe het oor
my heengegaan.
4 Toe het ek gesê: Ek is weggestoot,
weg van u oë; tog sal ek weer u heilige
tempel aanskou.
5 Waters het my omring tot aan die
siel toe, die vloed was rondom my; see-
gras was om my hoof gedraai.
6 Ek het afgedaal tot by die grondslae
van die berge, die grendels van die aarde
het my vir altyd ingesluit; maar U het
my lewe uit die kuil opgetrek, HERE my
God!
7 Toe my siel in my versmag het, het
ek aan die HERE gedink; en my gebed
het tot by U gekom in u heilige tempel.
8 Die wat nietige afgode vereer, ver-
laat die Een wat vir hulle goedertieren
is.
9 Ek daarenteen sal aan U offer met 'n
stem van lof; wat ek beloof het, sal ek
betaal. Die heil behoort aan die HERE.
10 Daarop het die HERE die vis beveel
om Jona op die droë grond uit te spuug.

Die prediking van Jona, en die bekering van die stad Ninevé.

3 EN die woord van die HERE het vir
die twede maal tot Jona gekom en
gesê:
2 Maak jou klaar, gaan heen na die
groot stad Ninevé, en verkondig daar
die boodskap wat Ek jou sal sê.
3 Toe maak Jona hom klaar en gaan
na Ninevé volgens die woord van die
HERE. En Ninevé was 'n ontsaglik grote
stad, drie dagreise te voet.
4 En Jona het begin met een dagreis
ver die stad in te gaan en het gepreek
en gesê: Nog veertig dae, dan word
Ninevé verwoes.
5 En die manne van Ninevé het God
geglo en 'n vasdag uitgeroep, en groot
en klein het hulle met rougewaad beklee.
6 En toe die berig die koning van
Ninevé bereik, het hy opgestaan van sy
troon en sy mantel afgehaal en in rouge-
waad gehuld in die as gaan sit.
7 En hy het in Ninevé laat afkondig en
sê: Op las van die koning en sy groot
manne—geen mens of dier, beeste of
kleinvee mag aan iets proe nie, hulle mag
nie wei of water drink nie;
8 maar mens en dier moet 'n rougewaad
om hê, en hulle moet ernstig tot God
roep, en elkeen moet hom van sy ver-
keerde weg bekeer en van die geweld
wat aan sy hande kleef.
9 Wie weet of dit God nie weer sal
berou nie, sodat Hy Hom kan afwend van
die gloed van sy toorn en ons nie ver-
gaan nie?
10 En God het hulle werke gesien dat
hulle hul bekeer het van hulle verkeerde
weg; toe het God berou gekry oor die
onheil wat Hy gesê het dat Hy hulle sou
aandoen en Hy het dit nie gedoen nie.

Die onteuredenheid van Jona en sy bestraffing deur die HERE.

4 MAAR Jona was hieroor erg ont-
stemd, en hy het kwaad geword.
2 Toe bid hy tot die HERE en sê: Ag,
HERE, het ek dit nie gedink terwyl ek
nog in my land was nie? Daarom het ek
haastig na Tarsis gevlug; want ek wis
dat U 'n genadige en barmhartige God
is, lankmoedig en groot van goedertie-
renheid, en Een wat berou het oor die
onheil.
3 o HERE, neem dan nou tog my siel
van my weg, want dit is vir my beter
om te sterwe as om te lewe.
4 Daarop sê die HERE: Het jy rede om
vertoornd te wees?
5 En Jona het die stad verlaat en aan
die oostekant van die stad gaan sit. Daar
maak hy toe vir hom 'n skerm, en hy
gaan daaronder in die skaduwee sit totdat
hy sou gesien het wat met die stad ge-
beur.
6 Toe beskik die HERE God 'n wonder-
boom en laat dit oor Jona opskiet om te
dien as skaduwee oor sy hoof, om hom
van sy ontstemdheid te bevry; en Jona
was baie bly oor die wonderboom.

7 Maar God het die volgende môre toe
die dag breek 'n wurm beskik; en dié
het aan die wonderboom geknaag, sodat
dit verdor het.
8 En met sonop het God 'n gloeiende
oostewind beskik; en toe die son op die
hoof van Jona steek, het hy magteloos
geword en gewens dat hy mag sterwe
en gesê: Dit is vir my beter om te sterwe
as om te lewe.
9 Toe sê God vir Jona: Het jy rede om
vertoornd te wees oor die wonderboom?
En hy antwoord: Ek het rede om ver-
toornd te wees tot die dood toe.
10 Verder sê die HERE: Jý wil jou ont-
ferm oor die wonderboom waar jy geen
arbeid aan bestee en wat jy nie groot
gemaak het nie, wat in een nag ontstaan
en in een nag vergaan het.
11 Maar Ék mag My nie ontferm oor
die groot stad Ninevé nie waarin meer as
honderd en twintig duisend mense is wat
die onderskeid tussen hulle regter- en
hulle linkerhand nie weet nie, en baie vee?

DIE PROFEET
MIGA

Oordeel oor Samaría en Jerusalem.

1 DIE woord van die HERE wat tot
Miga, die Morastiet, gekom het, in
die dae van Jotam, Agas, Hiskía, ko-
nings van Juda; wat hy gesien het aan-
gaande Samaría en Jerusalem.
2 o Volke, luister almal saam! o Aarde
met jou volheid, let op! Sodat die Here
HERE getuie teen julle kan wees, die
Here uit sy heilige paleis.
3 Want kyk, die HERE gaan uit sy
woonplek uit, en Hy daal neer en betree
die hoogtes van die aarde.
4 En die berge smelt onder Hom, en
die laagtes skeur oop—soos was voor
die vuur—soos water wat langs 'n helling
afstroom!
5 Dit alles vanweë die oortreding van
Jakob en die sondes van die huis van
Israel. Wie is *die oorsaak van* die oor-
treding van Jakob? Is dit nie Samaría
nie? En wie is *die oorsaak van* die
hoogtes van Juda? Is dit nie Jerusalem
nie?
6 Daarom sal Ek Samaría 'n puinhoop
maak op die veld, 'n plek om wingerd-
stokke te plant; en Ek sal haar klippe
in die dal laat afrol en haar fondamente
blootlê.
7 En al haar gesnede beelde sal stuk-
kend geslaan en al wat sy as hoereloon
ontvang het, met vuur verbrand word,
en al haar afgode sal Ek tot 'n ver-
woesting maak; want uit hoereloon het
sy dit versamel, en tot hoereloon sal dit
terugkeer.
8 Daaroor wil ek rouklaag en huil,
kaalvoet en nakend loop. Ek wil klae
soos die jakkalse en treur soos die vol-
struise.
9 Waarlik, haar wonde is ongeneeslik;
want dit het gekom tot by Juda, dit reik
tot aan die poort van my volk, tot by
Jerusalem.
10 Moet dit nie in Gat vertel nie, ween
daar ganselik nie! In Bet-Ofra het ek
my in die stof gewentel!
11 Trek weg in smadelike naaktheid,
o inwoners van Safir! Die inwoners van
Saänan trek nie uit nie. Die weeklagte
van Bet-Haësel sal julle daar die verblyf
ontneem.
12 Want die inwoners van Marot wag
op iets goeds, omdat onheil neerdaal van
die HERE op die poort van Jerusalem.
13 Span die perde in die wa, o inwoners
van Lagis! Dit was die begin van
sonde vir die dogter van Sion, dat die
oortredinge van Israel in jou gevind
is.
14 Daarom moet jy die skeibrief gee aan
Moréset-Gat; die huise van Agsib sal 'n
teleurstelling wees vir die konings van
Israel.
15 Nogmaals sal Ek jou 'n veroweraar
bring, o inwoners van Marésa; die
adel van Israel sal tot by Adullam
kom.
16 Maak 'n kaalte op jou hoof en skeer
jou weens jou troetelkinders; maak die
kaalplek groot soos die van 'n aasvoël,
omdat hulle van jou af weggevoer is in
ballingskap.

2 WEE die wat onreg uitdink en
kwaad smee op hulle bedde; by die
môrelig voer hulle dit uit, want dit is in
hulle mag.
2 Ja, hulle begeer velde en roof dit; ook
huise en neem dit. So pleeg hulle dan
geweld teenoor die man en sy huis, teen-
oor die eienaar en sy erfdeel.
3 Daarom, so sê die HERE: Kyk, Ek
bedink onheil teen hierdie geslag, waar
julle jul nekke nie sal kan uittrek nie, en
waarby julle nie regop sal kan loop nie;
want dit sal 'n tyd van onheil wees!
4 In dié dag sal hulle 'n spotlied oor julle
aanhef en 'n klaaglied sing: Dit is ge-
daan!—sal hulle sê—ons is heeltemaal
verwoes; die eiendom van my volk laat
Hy van besitter verander. Hoe neem Hy
dit van my af! Aan die afvalliges deel
Hy ons velde uit.
5 Daarom sal daar vir jou niemand wees
wat die meetsnoer werp in 'n erfdeel in die
vergadering van die HERE nie.
6 Moenie profeteer nie!—sê die *valse*
profete.—As 'n mens hieroor nie mag
profeteer nie, sal die beskimping nie op-
hou nie!
7 Mag dit gesê word, o huis van Jakob:
Sou die HERE dan ongeduldig wees? Of
is dít sy dade? Is my woorde nie vrien-
delik teenoor hom wat as opregte wandel
nie?
8 Maar reeds vroeër het my volk vyan-
dig opgetree. Julle pluk die mantel af,
weg van die kleed van die wat in gerust-
heid verbygaan, wat afkerig is van oor-
log.
9 Die vroue van my volk verdryf julle
uit die huis wat hulle liefhet; van hulle
kinders neem julle my sieraad weg in
ewigheid.
10 Staan op en gaan heen! Want nie
hiér is die rusplek nie, weens die onrein-
heid wat verwoesting aanrig, ja 'n on-
herstelbare verwoesting.
11 As iemand wind na wandel en bedrieg-
lik lieg *en sê*: Ek sal vir jou profeteer by
wyn en sterke drank—dan sou hy vir
hierdie volk 'n profeet wees!
12 Gewis sal Ek jou geheel-en-al ver-
samel, o Jakob! Gewis sal Ek vergader
die oorblyfsel van Israel; almal bymekaar-
bring soos skape in 'n kraal, soos 'n
kudde in die weiveld; en dit sal dreun
van mense.
13 Die deurbreker sal optrek voor hulle
uit: hulle sal deurbreek en deur die poort
intrek en daardeur uittrek; en hulle
koning sal voor hulle uit gaan, en die
HERE heeltemal vooraan.

Oordeel oor die leiers van die volk en die valse profete.

3 VERDER het ek gesê: Hoor tog,
o hoofde van Jakob en owerstes van
die huis van Israel! Betaam dit julle nie
om die reg te ken nie?
2 Haters van wat goed is, en liefhebbers
van wat sleg is, julle wat die vel van die
mense aftrek en hulle vlees van hul ge-
beente;
3 en wat die vlees van my volk eet en
hulle vel van hulle afslag; ook hulle ge-
beente verbrysel en hulle aan stukke kap
soos *vleis* in 'n pot en soos vleis in 'n
pan.
4 Dan sal hulle die HERE aanroep, en
Hy sal hulle nie antwoord nie; maar Hy
sal sy aangesig in dié tyd vir hulle ver-
berg, omdat hulle verkeerde dinge gedoen
het.
5 So sê die HERE aangaande die profete
wat my volk verlei, wat as hulle maar
iets het om te byt, vrede verkondig;
maar teen hom wat niks in hulle mond
steek nie, verklaar hulle 'n heilige oor-
log!
6 Daarom sal dit nag word vir julle
sonder 'n gesig, en duister vir julle sonder
waarsêery; ja, die son sal oor die profete
ondergaan, en die dag oor hulle ver-
duister word.
7 En die sieners sal beskaamd staan, en
die waarsêers sal bloos, en hulle almal
sal die baard bedek, omdat daar geen
antwoord van God kom nie.
8 Ek daarenteen is vol krag, mét die
Gees van die HERE, en reg en heldemoed,
om aan Jakob sy oortreding te verkondig
en aan Israel sy sonde.
9 Hoor tog dit, hoofde van die huis van
Jakob en owerstes van die huis van
Israel! Julle wat van die reg 'n afsku
het en al wat reg is verdraai;
10 julle wat Sion bou met bloed en
Jerusalem met onreg!
11 Sy hoofde spreek vonnisse uit vir 'n
geskenk, en sy priesters gee onderrig
vir loon, en sy profete is waarsêers
vir geld. Nogtans steun hulle op die
HERE en sê: Is die HERE nie by
ons nie? Geen onheil sal ons wedervaar
nie!

12 Daarom sal Sion om julle ontwil
soos 'n land omgeploeg en Jerusalem
puinhope word en die tempelberg bos-
rante.

Belofte van heil en seën in die
Messiaanse tyd.

4 EN aan die einde van die dae sal die
berg van die huis van die HERE
vasstaan op die top van die berge en
verhewe wees bo die heuwels, en die
volke sal daarheen toestroom.
2 En baie nasies sal heengaan en sê:
Kom laat ons optrek na die berg van
die HERE en na die huis van die God
van Jakob, dat Hy ons in sy weë kan
leer en ons in sy paaie kan wandel.
Want uit Sion sal die wet uitgaan en
die woord van die HERE uit Jerusalem.
3 En Hy sal oordeel tussen baie volke
en regspreek vir magtige nasies tot in
die verte; en hulle sal van hul swaarde
pikke smee en van hul spiese snoeimesse;
nie meer sal nasie teen nasie die swaard
ophef nie, en hulle sal nie meer leer om
oorlog te maak nie.
4 Maar hulle sal sit elkeen onder sy
wingerdstok en onder sy vyeboom sonder
dat iemand hulle skrikmaak; want die
mond van die HERE van die leërskare
het dit gespreek.
5 Want al die volke mag wandel elkeen
in die naam van sy god, maar ons sal
wandel in die Naam van die HERE onse
God vir ewig en altoos.
6 In dié dag, spreek die HERE, wil Ek
versamel die wat kreupel is, en byme-
kaarmaak wat verdryf was, en die wat
Ek kwaad aangedoen het.
7 Dan sal Ek die wat kreupel was, tot
'n oorblyfsel maak en wat ver verwyder
was, tot 'n magtige nasie. En die HERE
sal koning wees oor hulle op die berg
Sion, van nou af tot in ewigheid.
8 En jy, Skaapstoring, Heuwel van die
dogter van Sion, na jou sal dit kom, ja
die vroeëre heerskappy sal kom, die
koningskap vir die dogter van Jerusalem.
9 Waarom skreeu jy nou so hard? Is
daar geen koning in jou nie? Of het jou
raadgewer omgekom, sodat smart jou
aangegryp het soos van een wat baar?
10 Krimp inmekaar en bring voort,
o dogter van Sion, soos een wat baar!
Want nou sal jy die stad verlaat en op
die velde gaan woon; en jy sal in Babel
aankom—dáár sal jy gered word, dáár
sal die HERE jou verlos uit die hand van
jou vyande.
11 En nou is daar baie nasies teen jou
versamel wat sê: Laat haar ontheilig
word, en laat ons oë met welgevalle
neersien op Sion.
12 Maar hulle ken nie die gedagtes van
die HERE nie en verstaan sy besluit nie,
dat Hy hulle versamel het soos gerwe op
die dorsvloer.
13 Staan op en dors, o dogter van Sion!
Want Ek sal jou horing soos yster maak
en jou kloue soos koper maak, en jy sal
baie volke fyn trap; en jy sal hulle
onregverdige wins aan die HERE toe-
wy en hulle rykdom aan die Here van
die ganse aarde.
14 Nou sal jy by hope bymekaar moet
kom, o stad van krygsbendes; *die vyand*
het 'n wal teen ons opgegooi; met 'n
stok slaan hulle die regeerder in Israel
op die kakebeen.

Voorsegging van die geboorte van die
Messias en sy vredeliewende regering.

5 EN jy, Betlehem Éfrata, klein om
te wees onder die geslagte van Juda,
uit jou sal daar vir My uitgaan een wat
'n heerser in Israel sal wees; en sy uit-
gange is uit die voortyd, uit die dae van
die ewigheid.
2 Daarom sal Hy hulle prysgee tot op
die tyd dat 'n vrou gebaar het. Dan sal
die oorblyfsel van sy broers saam met die
kinders van Israel terugkeer.
3 En Hy sal optree en hulle laat wei in
die sterkte van die HERE, in die majes-
teit van die Naam van die HERE sy God;
en hulle sal rustig woon, want nou sal
Hy groot wees tot aan die eindes van die
aarde.
4 En Hy sal vrede wees. Wanneer
Assur in ons land kom en hy ons paleise
wil betree, dan sal ons teenoor hom sewe
herders stel, ja agt vorste uit die mense.
5 En hulle sal die land Assur met die
swaard afwei en die land van Nimrod by
sy ingange. So sal Hy *ons* dan van Assur
bevry wanneer hy in ons land kom en
ons grondgebied betree.
6 Dan sal die oorblyfsel van Jakob
onder baie volke wees soos dou van die
HERE, soos reënbuie op die plante, wat
op geen mens wag nie en terwille van
geen mensekind vertoef nie.

7 En die oorblyfsel van Jakob tussen die
nasies sal onder baie volke wees soos 'n
leeu onder die diere van die woud, soos
'n jong leeu onder troppe kleinvee; wat
as hy deurtrek, vertrap en verskeur
sonder dat iemand red.
8 Jou hand sal bo jou teëstanders ver-
hewe wees, en al jou vyande sal uitgeroei
word.
9 En in dié dag, spreek die HERE, sal
Ek jou perde onder julle uitroei en jou
strydwaens vernietig.
10 Ook sal Ek uitroei die stede van jou
land en al jou vestings verwoes.
11 Verder sal Ek uitroei die towerye uit
jou hand, en jy sal geen goëlaars meer
hê nie.
12 En Ek sal uitroei jou gesnede beelde
en jou klippilare onder julle uit, sodat jy
jou nie meer voor die werk van jou hande
sal neerbuig nie.
13 En Ek sal uitruk jou heilige boom-
stamme onder julle uit, en jou stede
verwoes.
14 En Ek sal in toorn en grimmigheid
wraak neem op die nasies wat nie geluis-
ter het nie.

God twis met Israel oor die boosheid van
die volk.

6 HOOR tog wat die HERE sê:
Staan op, twis in teenwoordigheid
van die berge, en laat die heuwels na
jou stem luister!
2 Hoor, berge, die twis van die HERE!
En onwankelbares, grondslae van die
aarde! Want die HERE het 'n twis met
sy volk en sal met Israel 'n strafgerig
hou.
3 My volk, wat het Ek jou aangedoen,
en waarmee het Ek jou vermoei? Ant-
woord My!
4 Ja, Ek het jou uit Egipteland laat op-
trek en uit die slawehuis losgekoop, en
Ek het voor julle aangesig uit gestuur
Moses, Aäron en Mirjam.
5 My volk, dink tog aan wat Balak, die
koning van Moab, beraadslaag het, en
wat Bileam, die seun van Beor, hom
geantwoord het, *en wat gebeur het* van
Sittim af tot by Gilgal, sodat jy kennis
kan dra van die regverdige dade van die
HERE.
6 Waarmee sal ek die HERE tegemoet-
gaan en my buig voor die hoë God? Sal
ek Hom tegemoetgaan met brandoffers,
met eenjaar-oud kalwers?
7 Sal die HERE 'n welbehae hê in
duisende van ramme en tienduisende
strome van olie? Sal ek my eersgeborene
gee vir my oortreding, die vrug van my
liggaam vir die sonde van my siel?
8 Hy het jou bekend gemaak, o mens,
wat goed is; en wat vra die HERE van
jou anders as om reg te doen en liefde te
betrag en ootmoedig te wandel met jou
God?
9 Hoor! die HERE roep tot die stad—dit
is wysheid om u Naam te vrees—: Hoor
na die roede, en wie dit bestel het.
10 Is daar nog altyd in die huis van die
goddelose skatte van onreg en 'n skrale
efa wat vervloek is?
11 Sal Ek iemand rein kan ag by 'n
valse weegskaal en 'n sak vol bedrieg-
like gewigte?
12 Want die rykes in *die stad* is vol
geweld, en die inwoners daarvan spreek
leuentaal, en hulle tong is bedrog in hulle
mond.
13 So slaan Ek jou dan ook met 'n
smartlike wond, met verwoesting weens
jou sondes.
14 Jy sal eet, maar nie versadig word
nie, sodat jou honger in jou binneste bly;
en jy sal wegbring sonder om iets te
red; en wat jy red, sal Ek aan die
swaard oorgee.
15 Jy sal saai, maar nie maai nie; jy
sal olywe uittrap, maar jou nie met olie
salf nie, en mos *maak*, maar geen wyn
drink nie.
16 Want die insettinge van Omri word
onderhou en al die werke van die huis
van Agab; en julle wandel ooreenkomstig
hulle planne, sodat Ek jou 'n voorwerp
van verbasing moet maak en die in-
woners daarvan 'n gefluit; en die smaad
van my volk sal julle dra.

Die verdorwenheid van Sion en 'n gebed
om die tussenkoms van die HERE.

7 WEE my, want ek het geword soos
ná die insameling van somervrugte,
soos die natrossies van die wynoes: geen
tros om te eet nie, my siel begeer vroeë
vrugte.
2 Die vrome het verdwyn uit die land,
en daar is geen opregte meer onder die
mense nie; hulle loer almal op bloed; hulle
jaag elkeen sy broer met die net.
3 Na die kwaad gaan die hande uit, om
dit dapper te doen. Die vors eis, en die
regter is daar vir betaling, en die groot

man spreek die begeerte van sy siel uit,
en hulle verdraai dit *alles*.
4 Die beste van hulle is soos 'n doring-
struik, die mees opregte erger as 'n
doringheining. Die dag van jou wagte,
van jou besoeking, kom; nou sal hulle
verwarring daar wees.
5 Vertrou geen metgesel nie, maak op
geen vriend staat nie, pas op die woorde
van jou mond teenoor haar wat in jou
skoot lê.
6 Want die seun minag die vader, die
dogter staan op teen haar moeder, die
skoondogter teen haar skoonmoeder, die
man se vyande is sy huisgenote!
7 Maar ek sal uitsien na die HERE, ek
wil wag op die God van my heil, my
God sal my hoor.
8 Wees nie bly oor my nie, o my vyand!
Al het ek geval, ek staan weer op; al
sit ek in duisternis, die HERE is 'n lig vir
my.
9 Die toorn van die HERE sal ek dra,
want ek het teen Hom gesondig—totdat
Hy my saak verdedig en my reg verskaf.
Hy sal my uitlei in die lig; ek sal met
welgevalle sien hoe Hy geregtigheid
oefen.
10 Ook sal my vyand dit sien, en skaam-
te sal haar bedek wat vir my sê: Waar
is die HERE jou God? My oë sal met
welgevalle op haar neersien. Nou sal
sy vertrap word soos modder van die
strate.
11 Daar kom 'n dag om jou mure te
herbou! In dié dag sal die gebied ruim
wees.
12 Dit is 'n dag dat hulle na jou sal kom
van Assur en die stede van Egipte, en
van Egipte tot by die Eufraat, en van
see tot see, en *van* berg tot berg.
13 Maar die aarde sal 'n wildernis word
om sy inwoners ontwil, as gevolg van
hulle handelinge.
14 Wei u volk met u staf, die kudde
wat u erfdeel is, wat afgesonderd woon
in 'n bosveld op Karmel; laat hulle wei
in Basan en Gilead soos in die ou dae.
15 Soos in die dae van jou uittog uit
Egipteland sal Ek hom wonders laat
sien.
16 Die nasies sal dit sien en skaam
wees oor al hulle krag: hulle sal die
hand op die mond lê, hulle ore sal doof
word.
17 Hulle sal stof lek soos die slang,
hulle sal soos grondkruipers al bewende
uit hulle vestings te voorskyn kom, hulle
sal al sidderende kom na die HERE onse
God, en hulle sal vir U vrees.
18 Wie is 'n God soos U, wat die on-
geregtigheid vergewe en by die oortre-
ding van die oorblyfsel van sy erfdeel
verbygaan? Hy hou sy toorn nie vir ewig
vas nie, maar het 'n welbehae in goeder-
tierenheid.
19 Hy sal Hom weer oor ons ontferm,
ons ongeregtighede met die voet vertree;
ja, U sal al hulle sondes in die dieptes
van die see werp.
20 U sal trou bewys aan Jakob, goe-
dertierenheid aan Abraham, wat U aan
ons vaders met 'n eed beloof het sedert
die dae van die voortyd.

DIE PROFEET

NAHUM

Die toorn van die HERE oor sy vyande en sy goedertierenheid oor sy volk.

1 DIE godspraak oor Ninevé. Die
boek van die gesig van Nahum, die
Elkosiet.
2 'n Jaloerse God en 'n wreker is die
HERE, 'n wreker is die HERE, en vol
grimmigheid; die HERE wreek Hom
op sy teëstanders, en Hy behou *die toorn*
teen sy vyande.
3 Die HERE is lankmoedig, maar groot
van krag; en nooit laat die HERE on-
gestraf bly nie. Sy weg is in wind en
storm, en die wolke is die stof van sy
voete.
4 Hy dreig die see en maak dit droog
en laat al die riviere opdroog; Basan en
Karmel kwyn weg, en die groenigheid
van die Libanon verwelk.
5 Die berge bewe voor Hom, en die
heuwels smelt weg; en die aarde rys

op voor sy aangesig, ja die wêreld en
almal wat daarin woon.
6 Wie sal standhou voor sy grimmig-
heid? En wie sal bestand wees teen die
gloed van sy toorn? Sy gramskap word
uitgegiet soos vuur, sodat die rotse stuk-
kend geruk word voor Hom.
7 Die HERE is goed, 'n toevlug in die
dag van benoudheid, en Hy ken die wat
by Hom skuil.
8 En met 'n oorstromende vloed maak
Hy 'n end aan die plek van die *stad*, en
sy vyande vervolg Hy in die duisternis
in.
9 Wat wil julle beraam teen die HERE?
Hy maak daar 'n end aan; die benoud-
heid sal nie tweemaal opkom nie.
10 Want al is hulle saamgevleg soos
dorings, en soos hulle drank so deur-en-
deur nat—hulle sal soos droë stoppels
volkome verteer word.
11 Van jou, *o stad*, het een uitgegaan
wat kwaad teen die HERE beraam het,
wat verderflike planne gemaak het.
12 So sê die HERE: Al is hulle ook in
volle krag en só groot in getal, tog sal
hulle net só afgemaai word en vergaan.—
Ek het jou verneder, Ek sal jou nie meer
verneder nie;
13 maar nou sal Ek sy juk van jou af
verbreek en jou stroppe stukkend ruk.—
14 Maar die HERE sal dit oor jóu
verorden: Van jou naam sal daar nie
meer gesaai word nie; Ek sal uit die
huis van jou god uitroei die gesnede en
die gegote beelde; Ek sal vir jou 'n graf
maak, want jy is te lig bevind.
15 Kyk, op die berge die voete van hom
wat die goeie boodskap bring, wat vrede
laat hoor: Vier jou feesdae, o Juda,
betaal jou geloftes! Want die verwoes-
ter sal nooit weer deur jou *gebied* trek
nie; hy is heeltemal uitgeroei!

Die val van Ninevé.

2 DIE verwoester trek teen jou op;
bewaak die vesting, kyk uit langs
die weg, versterk die lende, ontwikkel
al jou krag!
2 Want die HERE gaan die heerlikheid
van Jakob en die heerlikheid van Israel
herstel; want verwoesters het hulle ver-
woes en hulle wingerdlote verniel.
3 Die skild van sy helde is rooi geverf,
die dapper manne in skarlaken gekleed,
die strydwaens *skitter* met die glans van
staal op die dag as hy klaarmaak, en
die spiese word geswaai.
4 Langs die paaie raas die waens, hulle
jaag rond oor die vlaktes; hulle voor-
komste is soos dié van fakkels, soos
bliksemstrale skiet hulle heen en weer.—
5 Hy dink aan sy vername manne;
hulle struikel in hul vaart, hulle hardloop
na die muur waar die stormdak opgerig
staan.—
6 Die poorte van die riviere word oop-
gemaak, en die paleis smelt weg.
7 En dit is beslis: die *stad* word ont-
bloot, sy word weggevoer, en haar
slavinne klae met 'n stem soos dié van
duiwe en slaan op hulle bors.
8 En Ninevé is soos 'n vywer van
waters, al die dae van sy bestaan. Maar
hulle vloei weg! Staan tog, staan! Maar
daar is niemand wat omkyk nie.
9 Roof silwer, roof goud! En onuit-
putlik is die voorraad, 'n rykdom van
allerhande kosbare dinge!
10 Leegheid, ontlediging, vernieling!
En die hart versmelt, en knieë wankel,
en in al die lende is krampe, en die aan-
gesig van hulle almal word bleek.
11 Waar is nou die lêplek van die leeus,
wat die weiveld was van die jong leeus?
Waar die leeu, die leeuwyfie, die klein
leeutjie rondgeloop het sonder dat iemand
hulle skrikmaak?
12 Die leeu wat vir sy kleintjies geroof
en vir sy wyfies gewurg het, wat sy
gate met roof gevul het en sy lêplekke
met buit.
13 Kyk, Ek het dit teen jou, spreek die
HERE van die leërskare, en Ek laat jou
strydwaens in rook opgaan; en die
swaard sal jou jong leeus verslind, en
Ek sal jou roof van die aarde verdelg;
en die stem van jou gesante sal nie meer
gehoor word nie.

Die sondes van Ninevé en sy verwoesting.

3 WEE die bloedstad wat heeltemal
vol bedrog en geweld is, terwyl
rowery geen end kry nie!
2 Hoor, die sweep! En hoor, die
gedreun van wiele! En perde wat jaag,
en waens wat stamp!
3 Ruiters op 'n galop en geglinster van
swaarde en geblits van spiese! En 'n
menigte gewondes en hope dooies en
geen end aan die lyke nie—'n mens
struikel oor hulle dooie liggame!

4 Weens die veelheid van die hoererye van dié hoer vol bevalligheid, 'n meesteres in towerpraktyke, wat nasies met haar hoererye verkoop het en volkstamme met haar towerkunste.
5 Kyk, Ek het dit teen jou, spreek die HERE van die leërskare, en Ek sal jou slippe optel oor jou aangesig en die nasies jou naaktheid laat sien en die koninkryke jou skande.
6 En Ek sal vuilgoed op jou gooi en jou aan minagting prysgee en van jou 'n skouspel maak.
7 Sodat elkeen wat jou sien, van jou af weg sal vlug en sê: Verwoes is Ninevé! Wie sal met haar medelyde hê? Waar sal ek troosters vir jou gaan soek?
8 Is jy beter as No-Amon wat gelê het aan die Nylstrome, met waters rondom hom; wie se voorskans die groot water, wie se muur die waters was.
9 Kus was sy krag en Egiptenaars sonder getal, Putéërs en Líbeërs was jou tot hulp.
10 Nogtans het hy as gevangene in ballingskap gegaan; nogtans is sy kinders by al die straathoeke verpletter, en oor sy edeles is die lot gewerp, en al sy groot manne is met kettings geboei.
11 Ook jý sal dronk word, kragteloos wees, ook jý sal 'n toevlug soek teen die vyand.
12 Al jou vestings is soos vyebome met voorvye; as 'n mens skud, dan val hulle in die mond van die eter.
13 Kyk, jou volk binne-in jou is soos vroue, die ingange van jou land is wyd oopgemaak vir jou vyande, die vuur het jou grendels verteer.
14 Skep vir jou water vir die beleëring, versterk jou vestings, gaan in die modder en trap klei, gryp die steenvorm.
15 Daar sal die vuur jou verteer, die swaard jou uitroei—dit sal jou verslind net soos treksprinkane. Al vermenigvuldig jy soos voetgangers, al vermenigvuldig jy soos treksprinkane;
16 al het jy meer koopmans as die sterre aan die hemel—die voetgangers vervel en vlieg weg!
17 Jou edeles is soos treksprinkane, en jou hoë amptenare is soos swerms sprinkane wat op 'n koue dag op die heining sit—die son breek deur, en hulle vlieg weg, en niemand weet waar hulle beland het nie.
18 Jou herders sluimer, o koning van Assur, jou edeles hou hulle stil, jou volk is op die berge verstrooi, maar niemand versamel hulle nie.
19 Daar is geen herstel vir jou verbreking nie; jou wond is smartlik; almal wat die tyding omtrent jou verneem, slaan hulle hande saam oor jou; want wie het jou boosheid nie voortdurend ondervind nie?

DIE PROFEET
HÁBAKUK

Geweld en onreg in die volkewêreld.

1 DIE godspraak wat Hábakuk die profeet gesien het.
2 Hoelank, o HERE, roep ek om hulp, maar U hoor nie; roep ek tot U: Geweld! —maar U help nie?
3 Waarom laat U my onreg sien en aanskou U die moeite! Ja, onderdrukking en geweld is voor my oë; en daar is onenigheid, en twis begin.
4 Daarom verloor die wet sy krag, en die reg kom nooit meer te voorskyn nie; want die goddelose omsingel die regverdige, daarom kom die reg verdraaid te voorskyn.
5 Aanskou die nasies en merk op, en staan verstomd, verstomd; want Ek gaan iets in julle dae doen wat julle nie sal glo as dit vertel word nie.
6 Want kyk, Ek gaan die Galdeërs opwek, daardie kwaai en onstuimige nasie wat trek deur die wydtes van die aarde, om wonings in besit te neem wat aan hom nie behoort nie.
7 Verskriklik en gedug is hy, van homself gaan sy reg en hoogheid uit.
8 En vinniger as luiperds is sy perde en gouer as aandwolwe; en op 'n galop kom sy ruiters, ja sy ruiters! Van ver kom hulle aangevlieg net soos 'n arend wat op sy prooi neerskiet!

9 Hulle kom almal om geweld te pleeg; die rigting van hulle gesigte is vorentoe, sodat hy gevangene versamel soos sand.
10 Ook skimp hy op konings, en vorste lag hy uit, met elke vesting dryf hy die spot; hy hoop grond *daarteen* op en neem dit in.
11 Dan gly hy verby, 'n wind, hy trek verder—maar maak homself skuldig, hy wie se krag sy god is.

Laat God die geweld seëvier?

12 IS U dan nie uit die voortyd nie, o HERE my God, my Heilige? Ons sal nie sterwe nie. HERE, tot 'n strafoordeel het U hom bestel en tot 'n tugroede, o Rots, het U hom bestem!
13 U, wat te rein is van oë om die kwaad aan te sien en die moeite nie kan aanskou nie—waarom aanskou U dan die trouelose, swyg U wanneer die goddelose dié verslind wat regverdiger is as hy?
14 So maak U dan mense soos visse van die see, soos kruipende gedierte wat geen heerser oor hulle het nie.
15 Hy trek hulle almal op met die hoek, sleep hulle in sy net en vergader hulle in sy fuik; daarom is hy vrolik en juig.
16 Daarom offer hy aan sy net en laat rook opgaan vir sy fuik; want deur hulle is sy aandeel vet en sy spyse so weelderig.
17 Sal hy daarom sy net uitskud en gedurigdeur nasies doodmaak sonder verskoning?

Die antwoord van die HERE.

2 OP my wagtoring wil ek gaan staan, en op 'n skansmuur wil ek my stel om uit te kyk en te verneem wat Hy met my sal spreek, en wat ek op my klagte moet antwoord.
2 Toe antwoord die HERE my en sê: Skryf die gesig op en graveer dit op tafels, sodat hulle al lopende dit kan lees.
3 Want die gesig sal nog duur tot op die vasgestelde tyd; maar dit spoed na die einde en sal nie teleurstel nie. As dit mag vertoef, wag dan daarop; want alte seker sal dit kom en nie versuim nie.
4 Kyk, sy siel is opgeblase in hom en nie reg nie. Maar die regverdige, deur sy geloof sal hy lewe.
5 En bowendien, die wyn is 'n bedrieër, 'n trotse man is onbestendig: hy wat sy keel wyd oopmaak soos die doderyk, en soos die dood is hy, so onversadelik—hy vergader vir homself al die nasies en maak vir hom al die volke bymekaar.
6 Sal hulle nie almal oor hom 'n lied, 'n spotlied aanhef nie, raaisels op hom *maak* nie, en sê: Wee die man wat hom verryk met wat nie aan hom behoort nie—hoelank?—en homself met pande oorlaai!
7 Sal jou verdrukkers nie skielik opstaan en jou skrikaanjaers nie opwaak, sodat jy vir hulle 'n prooi word nie?
8 Omdat jy baie nasies uitgebuit het, sal al die volke wat oorgebly het, jou uitbuit weens die vergieting van mensebloed en die geweld aan lande gepleeg, aan stede en al die inwoners daarvan.
9 Wee hom wat vuile wins maak vir sy huis, om sy nes in die hoogte te bou, om homself te red uit die hand van onheil.
10 Jy het skande beraadslaag vir jou huis: die uitroeiing van baie volke en so jou lewe verbeur.
11 Want die steen uit die muur roep, en die balk uit die timmerasie gee hom antwoord.
12 Wee hom wat 'n stad bou met bloed en 'n vesting stig deur onreg.
13 Kyk, kom dit nie van die HERE van die leërskare dat volke gearbei het vir vuur en nasies hulle afgemat het vir niks nie?
14 Want die aarde sal vol word met die kennis van die heerlikheid van die HERE soos die waters die seebodem oordek.
15 Wee hom wat sy naaste te drinke gee, wat sy woede daarmee meng, en *hulle* ook dronk maak om hulle naaktheid te aanskou.
16 Jy het jou versadig met skande in plaas van eer—drink jy ook nou, en wees ontbloot. Na jou toe sal die beker van die regterhand van die HERE omgaan, en skande tref jou eer.
17 Want die geweld aan die Líbanon gepleeg, sal jou oordek; en die verwoesting waarmee die diere skrikgemaak is—weens die vergieting van mensebloed en die geweld aan lande gepleeg, aan stede en al die inwoners daarvan.
18 Wat baat 'n gesnede beeld dat sy maker dit reggekap het, 'n gegote beeld, wat 'n leuenleraar is, dat die maker op sy maaksel vertrou deur stomme afgode te maak?

19 Wee hom wat vir 'n stuk hout sê:
Word wakker! vir 'n dooie klip: Ont-
waak! Kan hy 'n mens leer? Kyk, hy
is oorgetrek met goud en silwer, en daar
is geen gees in sy binneste nie!
20 Maar die HERE is in sy heilige
tempel—swyg voor Hom, o ganse aarde!

Gebed van die profeet.

3 'n GEBED van Hábakuk, die pro-
feet, op die wysie van Sjigjonôt.
2 HERE, ek het die tyding aangaande
U verneem, ek het gevrees! HERE, roep
u werk in die lewe binne die jare; binne
die jare laat dit bekend word. In toorn,
dink aan ontferming.
3 God kom van Teman en die Heilige
van die berg Paran. Sela. Sy majesteit
bedek die hemel, en die aarde is vol van
sy lof.
4 En glans soos sonlig is daar, ligstrale
aan sy sy; en dáár is die omhulsel van
sy krag.
5 Die pes loop voor Hom uit, en 'n koors-
gloed trek agter Hom aan.
6 Hy tree op en laat die aarde wankel,
in 'n oogwink laat Hy nasies opskrik;
verpletterd lê die ewige berge, en neerge-
druk die ou-ou heuwels—paaie van die
ou tyd vir Hom.
7 Ek sien die tente van Kusan in die
ongeluk gestort, en die tentdoeke van
die land van Mídian bewe.
8 Is dit teen riviere, o HERE, teen die
riviere, dat u toorn ontvlam het? Of geld
u grimmigheid die see dat U ry op u perde,
u oorwinningswaens?
9 Heeltemal ontbloot is u boog; be-
sweer is die pyle deur die woord. Sela.
Tot riviere het U die aarde gesplyt.
10 Die berge sien U en bewe van angs,
'n wolkbreuk storm verby, die wêreld-
vloed verhef sy stem en steek sy hande
omhoog.
11 Die son, die maan bly in *hulle* woon-
plek by die lig van u pyle wat verbyskiet,
by die glans van u flikkerende spies.
12 In grimmigheid betree U die aarde,
in toorn dors U die nasies.
13 U trek uit tot redding van u volk, tot
redding van u gesalfde. U verbrysel die
kop van die huis van die goddelose en
ontbloot die fondament tot by die nek.
Sela.
14 U deurboor met sy eie pyle die hoof
van sy leiers wat storm om my te ver-
strooi; wie se gejuig is asof hulle die
ellendige in die skuilhoek wil verslind.
15 U betree die see met u perde, 'n hoop
magtige waters.
16 Toe ek dit hoor, het my ingewande
gebewe; my lippe het getril by die geluid,
bederf het gekom in my gebeente, ja ek
het gebewe waar ek staan, omdat ek
rustig moes wag op die dag van benoud-
heid dat dit aanbreek vir die volk wat op
ons 'n aanval maak.
17 Alhoewel die vyeboom nie sal bloei
en aan die wingerdstokke geen vrug sal
wees nie, die drag van die olyfboom sal
teleurstel en die saailande geen voedsel
oplewer nie, die kleinvee uit die kraal
verdwyn en geen beeste in die stalle sal
wees nie—
18 nogtans sal ek jubel in die HERE, ek
sal juig in die God van my heil.
19 Die HERE Here is my sterkte, en
Hy maak my voete soos dié van herte en
Hy laat my tree op my hoogtes.
Vir die musiekleier op snaarinstru-
mente.

DIE PROFEET

SEFANJA

Bedreiginge teen Jerusalem en Juda.

1 DIE woord van die HERE wat ge-
kom het tot Sefanja, die seun van
Kusi, die seun van Gedalja, die seun van
Amarja, die seun van Hiskía, in die dae
van Josía, die seun van Amon, koning
van Juda.
2 Saamskraap, wegraap sal Ek alles
van die aarde af weg, spreek die HERE.
3 Ek sal wegraap mense en diere, Ek
sal wegraap die voëls van die hemel en
die visse van die see en die struikelblokke
saam met die goddelose, ja Ek sal die
mense uitroei van die aarde af weg, spreek
die HERE.

4 En Ek sal my hand uitstrek teen Juda
en teen al die inwoners van Jerusalem;
Ek sal ook uit hierdie plek uitroei wat
van Baäl oorgebly het, die naam van die
afgodspriesters onder die priesters;
5 en ook die wat op die dakke die leër
van die hemel aanbid; en die aanbidders
wat by die HERE sweer en sweer by
Milkom.
6 Ook die wat van die HERE afvallig
word en wat die HERE nie soek en
Hom nie raadpleeg nie.
7 Swyg voor die Here HERE! Want
die dag van die HERE is naby; want die
HERE maak 'n offer klaar, Hy heilig sy
gaste.
8 En op die dag van die offer van die
HERE sal Ek besoeking doen oor die
vorste en die prinse en oor almal wat
uitlandse klere dra.
9 Ek sal ook op dié dag besoeking doen
oor almal wat oor die drumpel spring,
wat die huis van hulle here vul met ge-
weld en bedrog.
10 En op dié dag, spreek die HERE—
hoor! 'n geskreeu van die Vispoort af en
'n gehuil van die Nuwe Stad af en 'n
groot gekraak van die heuwels af!
11 Huil, o inwoners van die Vysel! want
al die koopmans gaan te gronde, al die
geldbesitters word uitgeroei.
12 En in dié tyd sal Ek Jerusalem met
lanterns deursoek en besoeking doen oor
die mense wat dik geword het op hulle
afsaksel, wat in hulle hart sê: Die HERE
doen geen goed en Hy doen geen kwaad
nie.
13 En hulle rykdom sal geplunder word,
en hulle huise verwoes word; en as hulle
huise bou, sal hulle dit nie bewoon nie;
en as hulle wingerde plant, sal hulle die
wyn daarvan nie drink nie.
14 Naby is die groot dag van die HERE,
naby en baie haastig. Hoor! die dag
van die HERE! Bitterlik skreeu die held
daar.
15 Dié dag is 'n dag van grimmigheid,
'n dag van benoudheid en angs, 'n dag
van woestheid en verwoesting, 'n dag
van duisternis en donkerheid, 'n dag van
wolke en wolkenag,
16 'n dag van basuingeklank en krygs-
geskreeu teen die versterkte stede en die
hoë hoekvestings.
17 En Ek sal die mense in benoudheid
bring, en hulle sal rondloop soos blindes,
omdat hulle teen die HERE gesondig
het; en hulle bloed sal vergiet word soos
stof en hulle ingewande soos drek.
18 Hulle silwer of hulle goud sal nie in
staat wees om hulle op dié dag van die
grimmigheid van die HERE te red nie,
maar deur die vuur van sy ywer sal die
hele aarde verteer word; want Hy sal
'n end maak, ja 'n verskriklike aan die
inwoners van die aarde.

Verootmoedig julle vóór die wêreldgerig.

2 VERSAMEL julle, ja wees versa-
meld, o nasie wat nie skaam word
nie!
2 Voordat die besluit baar—soos kaf
gaan die dag verby—voordat daar oor julle
kom die toorngloed van die HERE, voor-
dat oor julle kom die dag van die toorn
van die HERE.
3 Soek die HERE, o alle sagmoediges
van die land, wat sy ordening onderhou;
soek geregtigheid, soek sagmoedigheid
—miskien sal julle verborge bly op die
dag van die toorn van die HERE.
4 Want Gasa sal verlate wees en
Áskelon tot verwoesting; Asdod sal op
die helder middag verdryf word, en
Ekron sal ontwortel word.
5 Wee die inwoners van die kusstreek,
die nasie van die Kretiërs, die woord van
die HERE is teen julle, Kanaän, land van
die Filistyne—Ek verdelg jou, sodat daar
niemand meer sal woon nie.
6 En die kusstreek sal wonings met
putte wees vir herders en krale vir
kleinvee.
7 En dit sal wees 'n deel vir die oor-
blyfsel van die huis van Juda: hulle sal
daarop wei; hulle sal saans in die huise
van Áskelon gaan lê, want die HERE hulle
God sal op hulle ag gee en hulle lot
verander.
8 Ek het gehoor die smaadtaal van
Moab en die beskimpinge van die
Ammoniete, waarmee hulle my volk ge-
smaad het, en hoe hulle hul groot gehou
het teen sy grondgebied.
9 Daarom, so waar as Ek leef, spreek
die HERE van die leërskare, die God
van Israel: Moab sal word soos Sodom
en die kinders van Ammon soos Gomorra
—'n veld van brandnekels en soutpanne
en 'n verwoesting vir ewig; die oorblyf-
sel van my volk sal hulle berowe, en die
res van my nasie sal hulle beërwe.
10 Dit kry hulle vir hul trotsheid, want
hulle het geskimp op en hulle groot ge-

hou teen die volk van die HERE van die leërskare.

11 Vreeslik sal die HERE teen hulle wees, want Hy laat al die gode van die aarde wegkwyn; sodat hulle Hom kan aanbid elkeen uit sy woonplek, al die eilande van die nasies.

12 Ook julle, o Kusiete, sal die deurboordes van my swaard wees.

13 Dan sal Hy sy hand uitstrek teen die noorde, en Hy sal Assur vernietig en Ninevé tot 'n verwoesting maak, dor soos die woestyn.

14 En in die hele omtrek van die *stad* sal troppe vee lê en allerhande gediertes by hope; die pelikaan sowel as die krimpvarkie tussen sy kapitele vernag; hoor! daar word gesing in die venster; verwoesting sit op die drumpel, want hulle het die sederwerk ontbloot.

15 Dit is die uitgelate stad wat so veilig gewoon het, wat in sy hart sê: Dit is ek, en niemand anders nie! Hoe het dit 'n verwoesting geword, 'n lêplek vir wilde diere! Almal wat daar verbytrek, sal fluit, sal met die hand skud.

Die oordeel oor Jerusalem.

3 WEE die opstandige en die besoedelde, die verdrukkende stad.

2 Dit luister na geen stem nie, dit neem geen tugtiging aan nie; op die HERE vertrou dit nie, tot sy God kom dit nie nader nie.

3 Sy vorste binne-in hom is brullende leeus; sy regters is aandwolwe wat niks vir die môre oorlaat nie.

4 Sy profete is ligsinnig, trouelose manne, sy priesters verontreinig wat heilig is, hulle verkrag die wet.

5 Die HERE is regverdig binne-in hom, Hy doen geen onreg nie; elke môre laat Hy sy reg aan die lig kom, dit mis nooit nie; maar die kwaaddoener ken geen skaamte nie.

6 Ek het nasies uitgeroei, hulle hoekvestings is vernietig; hulle strate het Ek verwoes, sodat niemand meer verbygaan nie; hulle stede is verniel, sodat daar geen mens, geen inwoner in is nie.

7 Ek het gesê: Alleenlik, vrees My, neem tugtiging aan! Dan sou sy woonplek nie uitgeroei word nie, *nie plaasvind* alles wat Ek teen hom bestel het nie. Nogtans het hulle met ywer al hulle handelinge bederwe.

8 Daarom, verwag My, spreek die HERE, op die dag wat Ek My gereedmaak vir die buit; want dit is my strafoordeel om nasies te versamel, koninkryke te vergader om my grimmigheid oor hulle uit te stort, al die gloed van my toorn. Want die ganse aarde sal deur die vuur van my ywer verteer word!

9 Want dan sal Ek aan die volke reine lippe toebring, sodat hulle almal die Naam van die HERE sal aanroep en Hom as een man sal dien.

10 Oorkant die riviere van Kus vandaan sal my aanbidders, my verstrooide gemeente, my offerande bring.

11 Op dié dag hoef jy jou nie te skaam weens al jou dade waarmee jy teen My oortree het nie; want dan sal Ek tussen jou uit wegruim jou trotse darteles, en jy sal jou nooit weer hoogmoedig gedra op my heilige berg nie.

12 En Ek sal tussen jou in laat oorbly 'n ellendige en armoedige volk wat by die Naam van die HERE skuiling soek.

13 Die oorblyfsel van Israel sal geen onreg doen en geen leuentaal spreek nie, en in hulle mond sal geen bedrieglike tong gevind word nie; maar hulle sal wei en lê, en niemand sal hulle skrikmaak nie.

14 Jubel, o dogter van Sion, juig, o Israel! Verheug jou en jubel van ganser harte, o dogter van Jerusalem!

15 Die HERE het jou oordele opgehef, jou vyand weggeveeg; die koning van Israel, die HERE is by jou, jy sal geen kwaad meer aanskou nie.

16 In dié dag sal vir Jerusalem gesê word: Vrees nie, o Sion, laat jou hande nie slap hang nie!

17 Die HERE jou God is by jou, 'n held wat verlossing skenk. Hy verheug Hom oor jou met blydskap; Hy swyg in sy liefde; Hy juig oor jou met gejubel.

18 Die wat bedroef is, ver weg van die fees, sal Ek versamel; hulle hoort by jou, die smaad druk swaar op hulle.

19 Kyk, in dié tyd sal Ek met jou verdrukkers werksaam wees; en die wat kreupel is, sal Ek help; en die wat verjaag is, versamel; en Ek sal hulle maak tot 'n lof en 'n roem in elke land waar hulle beskaamd was.

20 In dié tyd sal Ek julle aanbring, ja in die tyd wanneer Ek julle versamel; want Ek maak julle 'n roem en 'n lof onder al die volke van die aarde, wanneer Ek voor julle oë julle lot verander, sê die HERE.

DIE PROFEET

HAGGAI

Aansporing om die tempel te herbou.

1 IN die twede jaar van koning Daríus, op die eerste dag van die sesde maand, het die woord van die HERE deur die profeet Haggai gekom tot Serubbábel, die seun van Seáltiël, die goewerneur van Juda, en tot Josua, die seun van Jósadak, die hoëpriester, en gesê:

2 So spreek die HERE van die leërskare: Hierdie volk sê: Nog het die tyd nie gekom, die tyd dat die huis van die HERE gebou moet word nie.

3 So het die woord van die HERE dan gekom deur die profeet Haggai en gesê:

4 Is dit vir julle self wel tyd om in julle betimmerde huise te woon terwyl hierdie huis in puin lê?

5 So sê die HERE van die leërskare dan nou: Gee ag op wat julle wedervaar het:

6 Julle het baie gesaai, maar min ingebring; julle het geëet, maar nie tot versadiging nie; julle het gedrink, maar nie genoeg gekry nie; julle het jul geklee, maar nie warm geword nie; en wie hom vir loon verhuur, verhuur hom om dit in 'n stukkende beurs te steek.

7 So sê die HERE van die leërskare: Gee ag op wat julle wedervaar het!

8 Klim op die berg en bring hout aan en bou die huis; dan sal Ek 'n welgevalle daaraan hê en verheerlik word, sê die HERE.

9 Julle het uitgesien na baie, en kyk, dit het min geword; en julle het dit in die huis gebring, maar Ek het dit weggeblaas. Waarom? spreek die HERE van die leërskare. Om my huis ontwil wat in puin lê terwyl elkeen van julle vir sy eie huis hardloop.

10 Daarom het die hemel bo julle die dou teruggehou en die aarde het sy opbrings teruggehou.

11 En Ek het droogte oor die land geroep en oor die berge, oor die koring en oor die mos en oor die olie en alles wat die grond oplewer; en oor die mense en die diere en oor alle arbeid van die hande.

12 Toe het Serubbábel, die seun van Seáltiël, en Josua, die seun van Jósadak, die hoëpriester, en die hele oorblyfsel van die volk gehoor gegee aan die stem van die HERE hulle God en aan die woorde van Haggai, die profeet, volgens die opdrag waarmee die HERE hulle God hom gestuur het; en die volk was vervul met vrees voor die aangesig van die HERE.

13 Daarop het Haggai, die boodskapper van die HERE, kragtens die boodskap van die HERE, met die volk gespreek en gesê: Ek is met julle, spreek die HERE.

14 En die HERE het die gees van Serubbábel, die seun van Seáltiël, die goewerneur van Juda, en die gees van Josua, die seun van Jósadak, die hoëpriester, en die gees van die hele oorblyfsel van die volk opgewek. En toe het hulle gekom en gedoen die werk aan die huis van die HERE van die leërskare, hulle God.

15 Dit was op die vier-en-twintigste dag van die sesde maand, in die twede jaar van koning Daríus.

Belofte omtrent die heerlikheid van die herboude tempel.

2 OP die een-en-twintigste dag van die sewende *maand* het die woord van die HERE deur die profeet Haggai gekom en gesê:

2 Spreek tog met Serubbábel, die seun van Seáltiël, die goewerneur van Juda, en met Josua, die seun van Jósadak, die hoëpriester, en met die oorblyfsel van die volk en sê:

3 Wie is onder julle nog oor wat hier-
die huis in sy vroeëre heerlikheid gesien
het? En hoedanig sien julle dit nou?
Lyk dit nie na niks in julle oë nie?
4 Wees dan nou sterk, Serubbábel,
spreek die HERE, en skep moed, Josua,
hoëpriester, seun van Jósadak, en skep
moed, alle bewoners van die land, spreek
die HERE, en werk! Want Ek is met
julle, spreek die HERE van die leër-
skare,
5 met betrekking tot die verbond wat
Ek met julle gemaak het by julle uittog
uit Egipteland, en my Gees sal onder
julle bly; wees nie bevrees nie!
6 Want so sê die HERE van die leër-
skare: Nog maar 'n kort tydjie, dan sal
Ek die hemel en die aarde en die see en
die droë grond laat bewe.
7 Ek sal ook al die nasies laat bewe,
sodat die skatte van al die nasies sal
toevloei; en Ek sal hierdie huis met
heerlikheid vervul, sê die HERE van die
leërskare.
8 Aan My behoort die silwer en aan
My die goud, spreek die HERE van die
leërskare.
9 Die toekomstige heerlikheid van hier-
die huis sal groter wees as van die
vroeëre, sê die HERE van die leërskare;
en op hierdie plek sal Ek vrede gee,
spreek die HERE van die leërskare.
10 Op die vier-en-twintigste dag van
die negende maand in die twede jaar van
Daríus, het die woord van die HERE
gekom deur die profeet Haggai en
gesê:
11 So sê die HERE van die leërskare:
Vra tog die priesters inligting en sê:
12 As iemand heilige vleis in die slip
van sy kleed dra, en hy sou met sy slip
aan brood raak of iets wat gekook is,
of wyn of olie of watter spyse ook al, sal
dit heilig word? En die priesters het
geantwoord en gesê: Nee.
13 Daarop sê Haggai: As iemand wat
deur 'n lyk verontreinig is, aan al hierdie
dinge sou raak, sal dit onrein wees? En
die priesters het geantwoord en gesê:
Dit sal onrein wees.
14 Toe antwoord Haggai en sê: Só is
in my oë hierdie volk en hierdie nasie,
spreek die HERE, en só is al die werk
van hulle hande en wat hulle dáár offer
—onrein is dit.
15 Merk dan nou tog op van hierdie
dag af en verder! Voordat hulle steen op
steen gelê het in die tempel van die HERE,
16 in dié tyd het iemand gekom by 'n
koringmied van twintig *maat*, en daar
was maar tien; hy het gekom by die
parskuip om vyftig emmers te skep, en
daar was maar twintig.
17 Ek het julle swaar getref met brand-
koring en heuningdou en hael—al die
werk van julle hande—nogtans het nie-
mand van julle hom tot My gewend nie,
spreek die HERE.
18 Merk tog op van hierdie dag af en
verder, van die vier en twintigste dag
van die negende *maand*, naamlik van die
dag af toe hulle die fondament van die
paleis van die HERE gelê het; merk op:
19 Is daar nog saad in die skuur? Ja,
selfs die wingerdstok en die vyeboom en
die granaatboom en die olyfboom het niks
opgelewer nie. Van hierdie dag af sal Ek
seën.
20 Vir die twede maal het die woord van
die HERE tot Haggai gekom op die vier-
en-twintigste van die maand en gesê:
21 Spreek met Serubbábel, die goewer-
neur van Juda, en sê: Ek sal die hemel en
die aarde laat bewe.
22 En Ek sal die koningstrone omver-
werp en die mag van die heidense ko-
ninkryke verdelg; en Ek sal die stryd-
waens en die wat daarop ry, omverwerp,
en die perde en hulle ruiters sal val, die
een deur die swaard van die ander.
23 In dié dag, spreek die HERE van die
leërskare, sal Ek jou neem, Serubbábel,
seun van Seáltiël, my kneg, spreek die
HERE, en jou maak tot 'n seëlring, want
jou het Ek verkies, spreek die HERE
van die leërskare.

DIE PROFEET

SAGARÍA

Die profeet spoor die Jode tot bekering aan.

1 IN die agste maand, in die twede
jaar van Daríus, het die woord van
die HERE gekom tot Sagaría, die seun
van Berégja, die seun van Iddo, die
profeet, en gesê:
2 Die HERE was baie vertoornd op
julle vaders.
3 So moet jy dan vir hulle sê: Só sê
die HERE van die leërskare: Keer terug
na My, spreek die HERE van die leër-
skare, en Ek sal na julle terugkeer, sê
die HERE van die leërskare.
4 Moenie soos julle vaders wees nie na
wie die vroeëre profete geroep het en
gesê: So sê die HERE van die leërskare:
Bekeer julle tog van julle bose weë en
julle bose werke; maar hulle het nie
gehoor en na My nie geluister nie,
spreek die HERE.
5 Julle vaders—waar is hulle? En sal
die profete vir ewig lewe?
6 Maar my woorde en my insettinge
wat Ek my knegte, die profete, beveel
het, het dit julle vaders nie bereik nie,
sodat hulle tot inkeer gekom en gesê
het: Soos die HERE van die leërskare
Hom voorgeneem het om aan ons te
doen ooreenkomstig ons weë en ons
werke, so het Hy met ons gedoen?

Eerste gesig: die perde.

7 OP die vier-en-twintigste dag van
die elfde maand, dit is die maand Sebat,
in die twede jaar van Daríus, het die
woord van die HERE tot die profeet
Sagaría, die seun van Berégja, die seun
van Iddo, gekom en gesê:
8 Ek het in die nag 'n gesig gesien—
daar was 'n Man wat op 'n bruin perd
ry, en Hy het gestaan tussen die mirte-
bome wat in die dal was; en agter Hom
was daar bruin, vos en wit perde.
9 Toe sê ek: Wat beteken dit, my
heer? En die engel wat met my spreek,
antwoord my: Ek sal jou toon wat dit
beteken.
10 En die Man wat tussen die mirtebome
gestaan het, het geantwoord en gesê:
Dit is hulle wat die HERE gestuur het
om die aarde te deurkruis.
11 Daarop het hulle die Engel van die
HERE wat tussen die mirtebome gestaan
het, toegespreek en gesê: Ons het die
aarde deurkruis, en kyk, die ganse aarde
is stil en rustig.
12 Daarop het die Engel van die HERE
gespreek en gesê: HERE van die leër-
skare, hoelank nog bly U sonder ont-
ferming oor Jerusalem en die stede van
Juda waarop U alreeds veertig jaar
vertoornd was?
13 Toe antwoord die HERE die engel
wat met my spreek, met goeie woorde,
troosvolle woorde.
14 Daarop sê die engel wat met my
spreek: Roep en sê: So spreek die
HERE van die leërskare: Ek ywer oor
Jerusalem en oor Sion met 'n groot
ywer;
15 maar Ek is grootliks vertoornd oor
die sorglose nasies wat, terwyl Ek 'n
weinig vertoornd was, die onheil aange-
help het.
16 Daarom, so sê die HERE: Ek wend
my met ontferming na Jerusalem toe;
my huis sal daarin gebou word, spreek
die HERE van die leërskare, en 'n meet-
snoer oor Jerusalem gespan word.
17 Roep verder en sê: So sê die HERE
van die leërskare: My stede sal weer
oorloop van voorspoed, en die HERE sal
Hom weer ontferm oor Sion, en Hy sal
Jerusalem weer verkies.

Twede gesig: die horings en die smede.

18 EN ek het my oë opgeslaan en ge-
kyk—daar was vier horings.
19 Toe sê ek vir die engel wat met my
spreek: Wat beteken dit? En hy ant-
woord my: Dit is die horings wat Juda,
Israel en Jerusalem verstrooi het.

20 Daarop toon die HERE my vier
smede.
21 Toe sê ek: Wat kom hulle maak?
En Hy antwoord en sê: Dit is die
horings wat Juda só verstrooi het dat
niemand sy hoof opgehef het nie; maar
hierdie manne het gekom om hulle skrik
aan te jaag, om die horings van die
nasies neer te werp wat die horing teen
die land van Juda opgesteek het om dit
te verstrooi.

Derde gesig: Jerusalem met 'n meetsnoer gemeet.

2 EN ek het my oë opgehef en ge-
kyk—daar was 'n Man met 'n meet-
snoer in sy hand.
2 Toe sê ek: Waar gaan U heen? En
Hy antwoord my: Om Jerusalem te
meet, om te sien wat sy breedte en wat
sy lengte is.
3 En meteens kom die engel wat met
my spreek, vorentoe; en 'n ander engel
het te voorskyn gekom, hom tegemoet,
4 en vir hom gesê: Loop gou, spreek
met hierdie jongman en sê: Jerusalem
sal lê soos 'n oop land weens die menigte
van mense en vee in hom.
5 En Ek sal vir hom wees, spreek die
HERE, 'n vurige muur rondom en tot
heerlikheid binne-in hom.
6 Op, op, vlug uit die Noordland,
spreek die HERE! Want Ek het julle na
die vier windstreke verstrooi, spreek
die HERE.
7 Op, o Sion, red jouself, jy wat woon
by die dogter van Babel!
8 Want so sê die HERE van die leër-
skare: Hy het my gestuur agter heer-
likheid aan na die nasies wat julle
uitgebuit het; want wie julle aanraak,
raak sý oogappel aan.
9 Want kyk, Ek sal my hand oor hulle
swaai, sodat hulle 'n buit word vir hulle
slawe. Dan sal julle weet dat die HERE
van die leërskare my gestuur het.
10 Jubel, en wees bly, o dogter van
Sion! Want kyk, Ek kom om by jou te
woon, spreek die HERE.
11 En baie nasies sal hulle in dié dag
by die HERE aansluit, en hulle sal My
tot 'n volk wees; en Ek sal by jou woon.
Dan sal jy weet dat die HERE van die
leërskare my na jou gestuur het.
12 En die HERE sal besit neem van
Juda as sy erfdeel op die heilige grond
en Jerusalem weer verkies.
13 Swyg alle vlees voor die HERE!
Want Hy verhef Hom uit sy heilige
woning.

Die vierde gesig: Josua, die hoëpriester, deur die Satan beskuldig, maar deur God geregverdig.

3 DAARNA het Hy my Josua, die
hoëpriester, laat sien, terwyl hy voor
die Engel van die HERE staan, en die
Satan aan sy regterhand staan om hom
aan te klae.
2 Toe sê die HERE vir die Satan: Mag
die HERE jou bestraf, o Satan! Ja mag
die HERE, wat Jerusalem verkies het,
jou bestraf! Is hierdie een nie 'n stuk
brandhout wat uit die vuur geruk is nie?
3 En Josua was bekleed met vuil klere
terwyl hy voor die Engel staan.
4 Daarop het Hy gespreek en gesê vir
die wat voor Hom staan: Neem die vuil
klere van hom weg. Toe sê Hy vir
hom: Kyk, Ek het jou skuld van jou
weggeneem, en Ek beklee jou met fees-
klere.
5 Daarop sê ek: Laat hulle 'n rein
tulband op sy hoof sit. En hulle het die
rein tulband op sy hoof gesit en hom die
klere aangetrek terwyl die Engel van
die HERE daarby staan.
6 En die Engel van die HERE het
Josua plegtig verseker en gesê:
7 So sê die HERE van die leërskare:
As jy in my weë wandel en my veror-
dening onderhou, dan sal jý my huis
bestuur sowel as my voorhowe bewaak,
en Ek sal jou vrye toegang verleen
onder diegene wat hier staan.
8 Luister tog, o Josua, jy wat die hoë-
priester is, jy en jou vriende wat voor
jou sit—ja sinnebeelde is hulle. Want
kyk, Ek sal my kneg, die Spruit, laat kom!
9 Want kyk, die steen wat Ek voor
Josua neerlê—op die een steen is daar
sewe oë; kyk, Ek sal sy opskrif graveer,
spreek die HERE van die leërskare, en
Ek sal die skuld van hierdie land op een
dag uitdelg.
10 In dié dag, spreek die HERE van die
leërskare, sal julle mekaar uitnooi onder
die wingerdstok en onder die vyeboom.

Vyfde gesig: die goue kandelaar en die twee olyfbome.

4 EN die engel wat met my spreek,
het teruggekom en my gewek soos
'n man wat uit die slaap opgewek word.

2 En hy het vir my gesê: Wat sien jy?
Toe antwoord ek: Ek sien daar 'n kan-
delaar heeltemal van goud en 'n oliekan
bo-oor hom en sy sewe lampe op hom;
sewe en sewe aanvoerpype loop na die
lampe wat bo-oor hom is.
3 Ook twee olyfbome langs hom, een aan
die regterkant van die oliekan en een
aan die linkerkant daarvan.
4 Daarop het ek gespreek en vir die en-
gel wat met my spreek, gesê: Wat be-
teken dit, my heer?
5 En die engel wat met my spreek,
antwoord en sê vir my: Weet jy dan nie
wat dit beteken nie? En ek het gesê:
Nee, my heer.
6 Toe antwoord hy en sê vir my: Dit is
die woord van die HERE aan Serubbá-
bel, naamlik: Nie deur krag of deur ge-
weld nie, maar deur my Gees, sê die
HERE van die leërskare.
7 Wie is jy, o grote berg? Voor Serub-
bábel sal jy tot 'n gelykte word! Want
hy sal die sluitsteen te voorskyn bring on-
der uitroepe van: Genade, genade oor hom!
8 En die woord van die HERE het tot
my gekom en gesê:
9 Die hande van Serubbábel het die
fondament van hierdie huis gelê, en sy
hande sal dit voltooi; dan sal jy weet
dat die HERE van die leërskare my na
julle gestuur het.
10 Want wie verag die dag van kleine
dinge terwyl daardie sewe—die oë van
die HERE wat die ganse aarde deurloop
—met blydskap die skietlood aanskou
in die hand van Serubbábel?
11 Daarop het ek gespreek en vir hom
gesê: Wat beteken hierdie twee olyf-
bome aan die regterkant van die kande-
laar en aan die linkerkant daarvan?
12 Daarop het ek nogmaals gespreek
en vir hom gesê: Wat beteken die twee
olyftakkies aan die kant van die twee
goue pype wat goud uit hulle laat uit-
stroom?
13 Toe antwoord hy my en sê: Weet jy
nie wat dit beteken nie? En ek het gesê:
Nee, my heer.
14 En hy sê: Dit is die twee gesalfdes
wat by die Here van die ganse aarde
staan.

Sesde gesig: die vlieënde boekrol.

5 EN ek het my oë weer opgeslaan en
gekyk—daar was 'n vlieënde boek-
rol.
2 En hy het vir my gesê: Wat sien jy?
Toe antwoord ek: Ek sien 'n vlieënde
boekrol, sy lengte is twintig el en sy
breedte tien el.
3 Daarop sê hy vir my: Dit is die vloek
wat uitgaan oor die ganse land. Want
ooreenkomstig daarmee sal al die diewe
hiervandaan weggeruim word, en oor-
eenkomstig daarmee sal al die meinediges
hiervandaan weggeruim word.
4 Ek laat dit uitgaan, spreek die HERE
van die leërskare, en dit sal kom in die
huis van die dief en in die huis van hom
wat vals sweer by my Naam; en dit sal
binne-in sy huis vernag en dit verteer
met sy balke en klippe.
5 Daarop kom die engel vorentoe wat
met my gespreek het, en sê vir my:
Slaan tog jou oë op, en kyk wat daar te
voorskyn kom.
6 Toe sê ek: Wat beteken dit? En hy
antwoord: Dit is die efa wat te voorskyn
kom. Verder het hy gesê: Dit is hulle
ongeregtigheid in die ganse land.
7 En meteens word daar 'n looddeksel
opgetel, en daar was 'n vrou wat binne-
in die efa sit.
8 En hy sê: Dit is die goddeloosheid.
En hy het haar binne-in die efa terugge-
werp en die looddeksel op die opening
daarvan gegooi.
9 Toe slaan ek my oë op en kyk—daar
kom twee vroue te voorskyn met die
wind in hulle vlerke; en hulle het vlerke
gehad soos die vlerke van 'n groot sprin-
kaanvoël, en hulle het die efa weggevoer
tussen die aarde en die hemel.
10 Daarop sê ek vir die engel wat met
my spreek: Waarheen bring hulle die
efa?
11 En hy antwoord my: Om vir haar
'n huis te bou in die land Sinear; en is
dit klaar, dan word sy daar op haar plek
neergesit.

Agste gesig: die vier strydwaens.

6 EN ek het weer my oë opgeslaan en
gekyk—daar was vier strydwaens
wat tussen die twee berge uit te voor-
skyn kom, en die berge was berge van
koper.
2 Voor die eerste wa was bruin perde,
en voor die twede wa swart perde,
3 en voor die derde wa wit perde, en
voor die vierde wa bont perde, sterkes.
4 Daarop het ek gespreek en vir die en-

gel wat met my spreek, gesê: Wat be-
teken dit, my heer?
5 En die engel het geantwoord en vir my
gesê: Dit is die vier winde van die
hemel wat uitgaan nadat hulle hul gestel
het voor die Here van die ganse aarde.
6 Dié met die swart perde, trek uit na
die land van die noorde, en die wittes
trek uit agter hulle aan; en die bontes
trek uit na die land van die suide.
7 En toe die sterkes uittrek, het hulle
begeer om weg te trek om die aarde te
deurkruis; en Hy het gesê: Trek weg,
deurkruis die aarde! En hulle het die
aarde deurkruis.
8 Toe roep hy my en sê vir my dit:
Kyk, die wat uittrek na die land van die
noorde, hulle bring my Gees tot rus in die
land van die noorde.
9 En die woord van die HERE het tot
my gekom en gesê:
10 Neem aan van die ballinge, uit die
hand van Heldai, Tobía en Jedája—kom
jy op dieselfde dag en gaan na die huis
van Josía, die seun van Sefánja, waar
hulle uit Babel aangekom het—
11 neem dan aan silwer en goud, en
maak 'n kroon en sit dit op die hoof van
Josua, die seun van Jósadak, die hoë-
priester.
12 En sê vir hom dit: So spreek die
HERE van die leërskare: Kyk, daar kom
'n Man wie se Naam is Spruit, en Hy sal
uit sy plek opspruit, en Hy sal die tempel
van die HERE bou.
13 Ja, Hý sal die tempel van die HERE
bou, en Hý sal majesteit verkry en sit
om te heers op sy troon; ook sal Hy 'n
priester wees op sy troon, en die raad
van vrede sal tussen hulle twee bestaan.
14 En die kroon moet as gedagtenis
bly aan Helem en Tobía en Jedája, en
aan die vriendelikheid van die seun van
Sefánja in die tempel van die HERE.
15 En die wat ver is, sal kom en die
tempel van die HERE bou. Dan sal julle
weet dat die HERE van die leërskare my
na julle gestuur het. En dit sal *so* wees,
as julle nougeset luister na die stem van
die HERE julle God.

Geregtigheid te oefen is beter as om te vas.

7 EN in die vierde jaar van koning
Daríus het die woord van die HERE
tot Sagaría gekom, op die vierde *dag* van
die negende maand, in *die maand*
Kislew.
2 Toe het die manne van Bet-el vir
Saréser en Regem-Meleg met sy manne
gestuur, om die aangesig van die HERE
om genade te smeek
3 deur aan die priesters wat by die huis
van die HERE van die leërskare was, en
aan die profete die vraag te stel: Moet
ek in die vyfde maand ween met vas soos
ek nou al so baie jare gedoen het?
4 Daarop het die woord van die HERE
van die leërskare tot my gekom en gesê:
5 Spreek tot die hele volk van die land
en tot die priesters dit: As julle, nou se-
wentig jaar lank, in die vyfde en sewende
maand gevas en getreur het, het julle toe
miskien om My ontwil gevas?
6 En as julle eet en as julle drink, is dit
dan nie júlle wat eet en júlle wat drink
nie?
7 Is dit nie die woorde wat die HERE
deur die vroeëre profete verkondig het nie,
toe Jerusalem en sy omliggende stede
nog bewoond en rustig was, en ook die
Suidland en die Laeveld nog bewoond
was?
8 Verder het die woord van die HERE
tot Sagaría gekom en gesê:
9 So het die HERE van die leërskare
gespreek en gesê: Spreek 'n eerlike
vonnis uit en bewys liefde en barm-
hartigheid die een aan die ander.
10 En moenie die weduwee en die
wees, die vreemdeling en die arme ver-
druk nie en kwaad in julle hart teenoor
mekaar bedink nie.
11 Maar hulle het geweier om te luister
en 'n wederstrewige skouer gegee en
hulle ore toegestop om nie te hoor nie.
12 Ook het hulle hul hart soos 'n
diamant gemaak om nie die wet te ver-
neem nie en die woorde wat die HERE
van die leërskare deur sy Gees, deur
middel van die vroeëre profete gestuur
het nie. So het daar dan van die HERE
van die leërskare 'n grote toorn gekom.
13 Daarom, soos Hy geroep en hulle
nie gehoor het nie—so sal hulle roep,
maar Ek nie hoor nie, het die HERE
van die leërskare gesê.
14 Maar Ek sal hulle wegstorm onder
al die nasies wat hulle nie geken het nie,
terwyl die land agter hulle woes bly lê,
sodat niemand meer heen en weer trek
nie. So het hulle dan die kosbare land
tot 'n wildernis gemaak.

Belofte van heerlike seëninge.

8 EN die woord van die HERE van
die leërskare het gekom en gesê:
2 So spreek die HERE van die leër-
skare: Ek ywer oor Sion met 'n groot
ywer, ja Ek ywer met groot grimmig-
heid daaroor.
3 So sê die HERE: Ek keer terug na
Sion en sal in Jerusalem woon; en Jeru-
salem sal genoem word: Die stad van
trou; en die berg van die HERE van
die leërskare: Die heilige berg.
4 So sê die HERE van die leërskare:
Daar sal weer ou manne en ou vroue op
die pleine van Jerusalem sit—elkeen met
die stok in die hand vanweë die veelheid
van hulle dae.
5 En die pleine van die stad sal vol
wees van seuntjies en dogtertjies wat op
die pleine daarvan speel.
6 So sê die HERE van die leërskare:
As dit te wonderlik is in die oë van die
oorblyfsel van hierdie volk in dié dae,
sal dit ook in my oë te wonderlik wees?
spreek die HERE van die leërskare.
7 So sê die HERE van die leërskare:
Kyk, Ek gaan my volk verlos uit die
land van die ooste en uit die land van die
weste
8 en hulle aanbring; en hulle sal in
Jerusalem woon. Dan sal hulle vir My
'n volk wees, en Ék sal vir hulle 'n God
wees, in trou en geregtigheid.
9 So sê die HERE van die leërskare:
Laat julle hande sterk wees, julle wat in
hierdie dae sulke woorde gehoor het uit
die mond van die profete op die dag toe
die fondament gelê is van die huis van
die HERE van die leërskare, die tempel,
om gebou te word.
10 Want vóór hierdie dae het die mense
geen loon getrek nie, ook vir die diere
was daar geen loon nie; en vir die wat
uit- en ingaan was daar weens die teë-
stander geen veiligheid nie; want Ek
het al die mense die een teen die ander
losgelaat.
11 Maar nou sal Ek vir die oorblyfsel van
hierdie volk nie wees soos in vroeër dae
nie, spreek die HERE van die leërskare.
12 Want die saad van vrede, die win-
gerdstok sal sy vrug gee, en die aarde
sy opbrings lewer, en die hemel sal
sy dou skenk; en die oorblyfsel van
hierdie volk sal Ek al hierdie dinge laat
beërwe.
13 En soos julle 'n vloek gewees het
onder die nasies, o huis van Juda en
huis van Israel, so sal Ek julle verlos
dat julle 'n seën kan wees. Wees nie
bevrees nie, laat julle hande sterk wees.
14 Want so sê die HERE van die leër-
skare: Soos Ek My voorgeneem het
om julle kwaad aan te doen toe julle
vaders My vertoorn het, sê die HERE
van die leërskare, en Ek daar geen berou
van gehad het nie—
15 so het Ek My weer voorgeneem om
in hierdie dae goed te doen aan Jerusalem
en die huis van Juda. Wees nie bevrees
nie.
16 Dit is die dinge wat julle moet doen:
Spreek die waarheid met mekaar; oefen
'n eerlike en vredeliewende regspraak
uit in julle poorte!
17 En julle moet nie mekaar se onheil
in jul hart versin nie, en moenie die
valse eed liefhê nie. Want dit alles
haat Ek, spreek die HERE.
18 En die woord van die HERE van
die leërskare het tot my gekom en gesê:
19 So sê die HERE van die leërskare:
Die vasdag in die vierde en die vasdag
in die vyfde en die vasdag in die sewende
en die vasdag in die tiende *maand* moet
vir die huis van Juda 'n vreugde en blyd-
skap wees en vrolike feestye, maar julle
moet die waarheid en die vrede liefhê.
20 So sê die HERE van die leërskare:
Nog sal volke aankom en die inwoners
van baie stede.
21 En die inwoners van die een *stad*
sal gaan na die ander en sê: Laat ons
vlytig heengaan om die aangesig van
die HERE om genade te smeek en die
HERE van die leërskare te soek. Ek
wil ook gaan!
22 So sal dan baie volke en magtige
nasies kom om die HERE van die leër-
skare in Jerusalem te soek en die aan-
gesig van die HERE om genade te smeek.
23 So sê die HERE van die leërskare:
In dié dae sal tien man van al die tale
van die nasies gryp, hulle sal aangryp
die slip van 'n Joodse man en sê: Ons
wil met julle saam gaan, want ons het
gehoor dat God met julle is.

Oordeel oor verskillende volke.

9 'n GODSPRAAK. Die woord van
die HERE teen die land Hadrag, en
Damaskus is die rusplek daarvan—want

die HERE hou die oog op die mense en
op al die stamme van Israel.
2 En ook teen Hamat wat daaraan
grens; teen Tirus saam met Sidon,
want hy is baie slim.
3 Ja, Tirus het vir hom 'n vesting gebou;
ook het hy silwer opgehoop soos stof en
goud soos modder van die strate.
4 Kyk, die Here sal hom in besit neem
en sy skans in die see werp, en hy sal
deur vuur verteer word.
5 Áskelon sal dit sien en vrees; ook
Gasa wat sal sidder van angs; ook
Ekron, omdat sy toeverlaat teleurgestel
het; en uit Gasa verdwyn die koning,
en Áskelon is onbewoond;
6 en die baster sal in Asdod woon—so
sal Ek dan aan die trotsheid van die
Filistyne 'n end maak—
7 en Ek sal die bloed uit sy mond ver-
wyder en sy verfoeisels tussen sy tande
uit; so sal hy dan ook vir onse God
oorbly en wees soos 'n stamhoof in Juda,
en Ekron soos 'n Jebusiet.
8 En Ek sal om my huis 'n laer trek
teen die leërmag, teen die wat heen en
weer trek, sodat geen oorheerser hulle
weer sal oorrompel nie; want nou het
Ek dit met my eie oë gesien.

Die vrederyk van die Messias.

9 VERHEUG jou grootliks, o dogter
van Sion! Juig, o dogter van Jerusalem!
Kyk, jou Koning kom na jou; regverdig
en 'n oorwinnaar is Hy; nederig en Hy
ry op 'n esel—op 'n jong esel, die vul
van 'n eselin.
10 En Ek sal die strydwaens uit Efraim
en die perde uit Jerusalem uitroei, en die
strydboog sal uitgeroei word. Dan sal
Hy aan die nasies vrede verkondig, en
sy heerskappy sal wees van see tot see,
en van die Eufraat tot aan die eindes
van die aarde.
11 Ook sal Ek, wat jou betref, o Sion,
kragtens die bloed van jou verbond jou
gevangene loslaat uit die put sonder
water.
12 Keer terug na die vesting, o hoop-
vollegevangene! Ook kondig Ek vandag
aan dat Ek julle dubbeld sal vergoed.
13 Want Ek het Juda vir My gebuig,
Efraim as boog gespan; en Ek het jou
kinders, o Sion, aangevuur teen jou
kinders, o Griekeland, en Ek het jou
gemaak soos die swaard van 'n held.
14 Dan sal die HERE oor hulle verskyn,
en as weerlig sal sy pyl uitskiet; en die
Here HERE sal met die basuin blaas en
intrek met die storms uit die suide.
15 Die HERE van die leërskare sal
hulle beskut; en hulle sal verslind en
slingerstene vertrap; ook sal hulle drink,
'n gedruis maak soos deur wyn en daar
vol van wees soos die offer-komme,
soos die hoeke van 'n altaar.
16 En die HERE hulle God sal hulle in
dié dag verlos as die kudde van sy volk;
want hulle is kroongesteentes wat hulle
skitterend verhef oor sy land.
17 Want hoe groot is hulle voortreflik-
heid, en hoe groot hulle skoonheid! Die
koring laat jongmanne en die mos jong-
dogters groei.

'n Heerlike toesegging aan Israel.

10 BID die HERE om reën in die
tyd van die laat reëns; die HERE
maak die weerligte, en Hy sal aan hulle
'n stortreën gee, aan iedereen plante op
die veld.
2 Want die huisgode spreek bedrog, en
die waarsêers sien leuens en verkondig
nietige drome, hulle troos met wind.
Daarom het hulle weggeswerwe soos 'n
kudde; hulle verkeer in verdrukking,
omdat daar geen herder is nie.
3 Teen die herders het my toorn ont-
vlam, en oor die voorbokke sal Ek
besoeking bring; want die HERE van
die leërskare sal op sy kudde, op die
huis van Juda, ag gee en hulle maak tot
sy pragtige perd in die stryd.
4 Uit hom sal die hoeksteen, uit hom
die muurpen, uit hom die strydboog, uit
hom die heersers almal saam uitgaan.
5 En hulle sal wees soos helde wat in
die oorlog die modder van die strate
vertrap; en hulle sal veg, want die
HERE is met hulle; en die ruitery sal
beskaamd uitkom.
6 En Ek sal die huis van Juda sterk
maak en aan die huis van Josef hulp
verleen en hulle 'n woonplek aanwys,
want Ek ontferm My oor hulle; en hulle
sal wees asof Ek hulle nooit verwerp
het nie, want Ek is die HERE hulle
God, en Ek sal hulle verhoor.
7 En Efraim sal wees soos 'n held, en
hulle hart sal vrolik wees soos deur wyn,
en hulle kinders sal dit sien en hulle
verbly, hulle hart sal juig in die HERE.

8 Ek wil vir hulle fluit en hulle ver-
gader, want Ek het hulle losgekoop; en
hulle sal net so talryk wees soos tevore.
9 En Ek sal hulle saai onder die volke,
en in die verafgeleë streke sal hulle aan
My dink; en hulle sal met hul kinders
in die lewe bly en terugkom.
10 En Ek sal hulle terugbring uit
Egipteland en uit Assur hulle vergader
en na die land Gílead en die Líbanon
hulle bring; maar dit sal vir hulle nie
genoeg wees nie.
11 En Hy sal deur die see van benoud-
heid trek en die golwe in die see slaan,
en al die dieptes van die Nyl sal opdroog;
ook sal die trotsheid van Assírië neer-
gewerp word, en die septer van Egipte-
land wyk.
12 En Ek sal hulle sterk maak in die
HERE, en hulle sal in sy Naam wandel,
spreek die HERE.

11 OPEN jou deure, o Líbanon,
sodat vuur jou sederbome verteer!
2 Huil, o sipres, omdat die seder geval
het, omdat die pragtige *bome* verwoes
is! Huil, eike van Basan, omdat die
ontoeganklike woud afgekap is.
3 Hoor! die gejammer van die herders,
want hulle heerlikheid is verwoes. Hoor!
die geknor van die jong leeus, want die
pronkbosse van die Jordaan is verwoes.

Die goeie en die slegte herder.

4 SO sê die HERE my God: Wees
herder van die slagskape—
5 hulle kopers maak hulle dood sonder
daardeur skuldig te word; hulle ver-
kopers sê: Geloof sy die HERE; ek
word ryk! En hulle herders het geen
medelyde met hulle nie.
6 Want Ek sal met die inwoners van
die land geen medelyde meer hê nie,
spreek die HERE; maar kyk, Ek gaan
die mense oorlewer, elkeen in die hand
van sy naaste, en in die hand van sy
koning; en hulle sal die land verwoes,
en Ek sal uit hulle hand nie red nie.
7 En ek het die slagskape—waarlik
ellendige skape!—opgepas; en ek het
vir my twee stawe geneem. Die een het
ek genoem: Lieflikheid, en die ander
het ek genoem: Samebinding; en ek
het die skape opgepas.
8 En ek het die drie herders in een
maand vernietig; toe het my siel onge-
duldig geword oor hulle, terwyl hulle
siel ook van my 'n afkeer gekry het.
9 Daarop het ek gesê: Ek wil julle nie
meer oppas nie—wat sterwend is, laat
sterwe; en wat wil verlore wees, laat
verlore wees, en laat die wat oorbly
mekaar se vleis verslind!
10 Toe het ek my staf Lieflikheid
geneem en dit verbreek, om my verbond
wat ek met al die volke gemaak het, te
verbreek.
11 En dit is op dié dag verbreek. En so
het die ellendiges onder die skape wat
op my ag gee, bemerk dat dit 'n woord
van die HERE was.
12 Daarop sê ek vir hulle: As dit goed
is in julle oë, gee dan my loon; en so
nie, laat dit dan staan. Toe het hulle my
loon afgeweeg: dertig *sikkels* silwer.
13 Hierop sê die HERE vir my: Gooi
dit vir die pottebakker—die heerlike
prys waarmee ek deur hulle gewaardeer
is! En ek het die dertig *sikkels* silwer
geneem en dit in die huis van die HERE
vir die pottebakker gegooi.
14 Toe het ek my twede staf Same-
binding verbreek, om die broederskap
tussen Juda en Israel te verbreek.
15 Daarop sê die HERE vir my: Neem
weer vir jou die gereedskap van 'n
herder, van 'n dwase.
16 Want kyk, Ek sal 'n herder verwek
in die land; na wat verlore is, sal hy
nie omkyk nie; wat verstrooi is, nie
opsoek nie; en wat gewond is, nie
genees nie; en wat nog regop staan,
nie versorg nie. Maar die vleis van die
vettes sal hy eet en selfs hulle kloue
afruk.
17 Wee die slegte herder wat die skape
in die steek laat! Mag die swaard sy
arm tref en sy regteroog! Mag sy arm
heeltemal verdor en sy regteroog heel-
temal swak word!

Heil en seën vir die volk van die HERE in die verre toekoms.

12 'n GODSPRAAK. Die woord van
die HERE oor Israel. Die HERE
spreek, wat die hemele uitsprei en die
aarde grondves en die gees van die mens
in sy binneste formeer:
2 Kyk, Ek gaan Jerusalem vir al die
volke rondom tot 'n beker van bedwel-
ming maak, en ook teen Juda sal dit
wees tydens die beleëring van Jerusalem.

3 En in dié dag maak Ek Jerusalem tot 'n baie swaar klip vir al die volke: elkeen wat dit optel, sal hom daarmee sekerlik seer maak; en al die nasies van die aarde sal daarteen vergader word.

4 In dié dag, spreek die HERE, sal Ek al die perde met verwarring slaan en hulle ruiters met waansin; maar oor die huis van Juda sal Ek my oë oophou terwyl Ek al die perde van die volke met blindheid slaan.

5 Dan sal die stamhoofde van Juda in hulle hart sê: Die inwoners van Jerusalem is my tot 'n sterkte deur die HERE van die leërskare, hulle God.

6 In dié dag sal Ek die stamhoofde van Juda maak soos 'n pan met vuur onder 'n hoop hout en soos 'n brandende fakkel onder gerwe—hulle sal regs en links al die volke rondom verteer; maar Jerusalem sal nog bewoond wees op sy plek in Jerusalem.

7 En die HERE sal eers die tente van Juda verlos, sodat die roem van die huis van Dawid en die roem van die inwoners van Jerusalem dié van Juda nie sal oortref nie.

8 In dié dag sal die HERE die inwoners van Jerusalem rondom beskut, en die struikelende onder hulle sal in dié dag wees soos Dawid, en die huis van Dawid soos 'n goddelike wese, soos die Engel van die HERE voor hulle uit.

9 Ook sal Ek in dié dag soek om al die nasies wat teen Jerusalem aankom, te verdelg.

10 Maar oor die huis van Dawid en die inwoners van Jerusalem sal Ek uitgiet die Gees van genade en smekinge; en hulle sal opsien na My vir wie hulle deurboor het, en hulle sal oor Hom rouklaag soos 'n mens rouklaag oor 'n enigste seun en bitterlik oor hom ween soos 'n mens bitterlik ween oor 'n eersgebore kind.

11 In dié dag sal die rouklag groot wees in Jerusalem soos die rouklag van Hadad-Rimmon in die laagte van Megiddo.

12 En die land sal rouklaag, elke geslag besonders; die geslag van die huis van Dawid besonders, en hulle vroue besonders; die geslag van die huis van Natan besonders, en hulle vroue besonders;

13 die geslag van die huis van Levi besonders, en hulle vroue besonders; die geslag van Simeï besonders, en hulle vroue besonders.

14 Al die ander geslagte—elke geslag besonders, en hulle vroue besonders.

Die volk van die HERE word gereinig.

13 IN dié dag sal daar 'n geopende fontein wees vir die huis van Dawid en die inwoners van Jerusalem teen die sonde en die onreinheid.

2 En in dié dag, spreek die HERE van die leërskare, sal Ek die name van die afgode uit die land uitroei, sodat aan hulle nie meer gedink sal word nie; en ook die profete en die onreine gees sal Ek uit die land laat wegtrek.

3 En as iemand nog wil profeteer, sal sy vader en sy moeder wat hom verwek het, vir hom sê: Jy mag nie langer lewe nie, want jy het leuens in die Naam van die HERE verkondig; en sy vader en sy moeder wat hom verwek het, sal hom deurboor as hy wil profeteer.

4 En in dié dag sal elkeen van die profete as hy profeteer hom skaam oor sy gesig; en hulle sal die harige mantel nie aantrek om te lieg nie.

5 Maar hy sal sê: Ek is geen profeet nie, ek is 'n man wat die grond bewerk; want iemand het my van my jeug af as slaaf gekoop.

6 En as iemand vir hom sê: Watter wonde is daardie tussen jou hande? dan sal hy antwoord: So is ek geslaan in die huis van my vriende.

7 Ontwaak, o swaard, teen my herder, en teen die man wat my metgesel is! spreek die HERE van die leërskare. Slaan die herder, sodat die skape verstrooi word; en Ek sal my hand uitstrek teen die geringes.

8 En in die ganse land, spreek die HERE, —twee derdes sal daarin uitgeroei word, sal sterwe, maar een derde daarin oorbly.

9 Dan sal Ek die derde deel in die vuur bring en hulle smelt soos 'n mens silwer smelt en hulle toets soos 'n mens goud toets. Hulle sal my Naam aanroep, en Ek sal hulle verhoor. Ek sê: Dit is my volk! En hulle sal sê: Die HERE, my God!

Die eindstryd van die Godsryk word met 'n heerlike oorwinning bekroon.

14 KYK, daar kom 'n dag vir die HERE; dan sal wat van jou buitgemaak is, binne-in jou verdeel word, *o Jerusalem*!

2 Want Ek sal al die nasies versamel om oorlog te maak teen Jerusalem; en die stad sal ingeneem en die huise geplunder en die vroue onteer word, en die helfte van die stad sal uitgaan in ballingskap; maar die orige deel van die bevolking sal nie uit die stad uitgeroei word nie.

3 En die HERE sal uittrek en stryd voer teen dié nasies soos op die dag van sy stryd, die dag van oorlog.

4 En in dié dag sal sy voete staan op die Olyfberg wat voor Jerusalem lê, aan die oostekant; en die Olyfberg sal in twee dele gesplyt word van oos na wes, sodat daar 'n baie groot dal sal wees; en die een helfte van die berg sal wegwyk na die noorde en die ander helfte na die suide.

5 En julle sal vlug in die dal van my berge—want die dal van die berge sal loop tot by Asel—en julle sal vlug soos julle gevlug het vir die aardbewing in die dae van Ussía, die koning van Juda. Dan sal die HERE my God kom, al die heiliges met U!

6 En in dié dag sal daar geen lig wees nie, die sterre sal duister wees.

7 En dit sal 'n enige dag wees wat aan die HERE bekend is—geen dag en geen nag nie; maar teen die aand sal dit lig word.

8 En in dié dag sal daar lewendige waters uit Jerusalem uitvloei, die een helfte daarvan na die Oostelike en die ander helfte daarvan na die Westelike See; somer en winter sal dit so wees.

9 En die HERE sal Koning wees oor die hele aarde; in dié dag sal die HERE een wees, en sy Naam een.

10 Die hele land sal soos die Vlakte word, van Geba tot by Rimmon suid van Jerusalem; maar *Jerusalem self* sal hoog wees en bewoon word op sy plek, van die poort van Benjamin af tot by die plek van die vorige poort, tot by die Hoekpoort, en van die toring van Hananeël tot by die parskuipe van die koning.

11 En hulle sal daarin woon, en daar sal geen banvloek meer wees nie, en Jerusalem sal in veiligheid woon.

12 En dit sal die plaag wees waarmee die HERE al die volke sal tref wat oorlog toe getrek het teen Jerusalem: Hy sal hulle vlees laat wegteer terwyl hulle nog op hul voete staan; en hulle oë sal wegteer in hulle holtes, en hulle tong wegteer in hulle mond.

13 En in dié dag sal die HERE 'n groot verwarring onder hulle stig, sodat hulle mekaar by die hand sal gryp en teen mekaar die hand sal ophef.

14 En Juda sal ook in Jerusalem veg, en die rykdom van al die nasies rondom sal ingesamel word: goud en silwer en klere—'n groot menigte.

15 En soos hierdie plaag is, sal ook die plaag wees van die perde, die muile, die kamele en die esels en van al die diere wat in daardie laers is.

16 En almal wat oorbly van al die nasies wat teen Jerusalem aangekom het, sal jaar na jaar optrek om te aanbid voor die Koning, die HERE van die leërskare, en om die huttefees te vier.

17 En wie uit die geslagte van die aarde nie na Jerusalem optrek om voor die Koning, die HERE van die leërskare, te aanbid nie—hulle sal geen reën kry nie.

18 En as die geslag van die Egiptenaars nie optrek en nie kom nie, dan sal die plaag hulle tref waarmee die HERE die nasies tref wat nie opgaan om die huttefees te vier nie.

19 Dit sal die straf van Egipte wees en die straf van al die nasies wat nie optrek om die huttefees te vier nie.

20 In dié dag sal op die klokke van die perde staan: Heilig aan die HERE! En die erdepotte in die huis van die HERE sal wees soos die komme voor die altaar.

21 Ja, al die erdepotte in Jerusalem en Juda sal aan die HERE van die leërskare heilig wees; en almal wat wil offer, sal kom en daarvan neem en daarin kook; en in dié dag sal daar geen koopman in die huis van die HERE van die leërskare meer wees nie.

DIE PROFEET

MALEÁGI

Die liefde van die HERE vir sy volk.
Ondank van die volk.

1 'n GODSPRAAK. Die woord van
die HERE aan Israel deur Maleági.
2 Ek het julle liefgehad, sê die HERE.
Nogtans vra julle: Hoe het U ons dan
liefgehad? Is Esau nie die broer van
Jakob nie? spreek die HERE. Tog het
Ek Jakob liefgehad,
3 maar Esau het Ek gehaat en sy
gebergte 'n wildernis gemaak en sy erf-
deel aan die jakkalse van die woestyn
prysgegee.
4 As Edom sê: Ons is wel verwoes,
maar ons sal die puinhope weer opbou—
dan sê die HERE van die leërskare: Laat
hulle bou, Ek breek dit tog af; en die
mense sal hulle noem: Die goddelose
stuk grond, en: Die volk waar die
HERE op vertoornd is tot in ewigheid!
5 En julle oë sal dit aanskou, *o Jakob*,
en julle sal sê: Groot is die HERE oor
die land van Israel!
6 'n Seun eer die vader, en 'n slaaf sy
heer. As Ek dan 'n Vader is, waar is my
eer? En as Ek 'n Heer is, waar is die
vrees vir My? sê die HERE van die
leërskare aan julle, o priesters, wat my
Naam verag! Maar julle sê: Hoe het
ons dan u Naam verag?
7 Julle bring spyse wat verontreinig is
op my altaar, en dan vra julle: Hoe het
ons U dan verontreinig? Deur te sê:
Die tafel van die HERE is veragtelik.
8 Want as julle 'n blinde *dier* bring om
te offer, dan is dit geen kwaad nie! En
as julle 'n lam of 'n siek *dier* bring, dan
is dit geen kwaad nie! Bring dit tog vir
jou goewerneur! Sal hy 'n welgevalle
aan jou hê of jou goedgesind wees? sê
die HERE van die leërskare.
9 Smeek dan nou tog die aangesig van
God dat Hy ons genadig kan wees!
Sulke dinge is deur julle gedoen—sal Hy
dan om julle ontwil goedgesind wees? sê
die HERE van die leërskare.
10 Ag, was daar maar iemand onder
julle wat die deure wou sluit, sodat julle
nie tevergeefs vuur op my altaar kan
aansteek nie! Ek het in julle geen wel-
gevalle nie, sê die HERE van die leër-
skare, en in 'n offer uit julle hande het
Ek geen behae nie.
11 Want van die opgang van die son
tot sy ondergang toe sal my Naam groot
wees onder die heidene; en in elke plek
sal daar tot eer van my Naam rookwerk
gebring word en 'n rein offer; want my
Naam sal groot wees onder die heidene,
sê die HERE van die leërskare.
12 Julle daarenteen ontheilig dit as julle
sê: Die tafel van die HERE is veront-
reinig, en wat sy opbrings betref—sy
spyse is veragtelik.
13 En julle sê: Kyk, wat 'n moeite!
En julle verag dit, sê die HERE van die
leërskare; en julle bring geroofde en lam
en siek *diere*—so bring julle dan die offer!
Kan Ek dit met welgevalle uit julle hand
aanneem? sê die HERE.
14 Vervloek is ook die bedrieër wat,
terwyl daar onder sy kleinvee 'n manlike
dier is, 'n gelofte maak en tog iets wat
vermink is aan die HERE offer; want
Ek is 'n groot Koning, sê die HERE van
die leërskare, en my Naam is gedug
onder die heidene.

Straf oor die priesters aangekondig.

2 EN nou, priesters, tot julle kom
hierdie gebod.
2 As julle nie gehoor gee nie, en as julle
dit nie ter harte neem om my Naam eer
te bewys nie, sê die HERE van die leër-
skare, dan sal Ek die vloek onder julle
stuur en julle seëninge in 'n vloek ver-
ander; ja, Ek het dit alreeds vervloek,
omdat julle niks ter harte neem nie.
3 Kyk, Ek gaan van julle 'n nakome-
lingskap weghou, en Ek sal mis op julle
gesigte strooi, die mis van julle feeste;
en hulle sal julle na die *mishoop* dra.

4 En julle sal gewaar word, dat Ek
julle hierdie gebod gestuur het, dat dit
my verbond kan wees met Levi, sê die
HERE van die leërskare.
5 My verbond was met hom die lewe
en vrede; en Ek het dit aan hom gegee
tot vrees; en hy het My gevrees en vir
my Naam gebewe.
6 Betroubare onderrig was in sy mond,
en onreg is op sy lippe nie gevind nie; in
vrede en opregtheid het hy met My ge-
wandel, en baie mense het hy van on-
geregtigheid teruggebring.
7 Want die lippe van 'n priester moet
kennis bewaar, en uit sy mond word
onderrig gesoek, want hy is 'n bood-
skapper van die HERE van die leërskare.
8 Maar julle het van die weg afgewyk,
julle het baie deur jul onderrig laat
struikel, julle het die verbond met Levi
verbreek, sê die HERE van die leër-
skare.
9 So maak Ek julle dan ook veragtelik
en gering by die hele volk, omdat julle
my weë nie hou nie en partydig handel
by die handhawing van die wet.
10 Het ons nie almal een Vader nie?
Het een God ons nie geskape nie?
Waarom handel ons dan troueloos met
mekaar, om die verbond van ons vaders
te ontheilig?
11 Juda het troueloos gehandel, en 'n
gruwel is in Israel en in Jerusalem ge-
pleeg; want Juda het die heiligdom van
die HERE, wat Hy liefhet, ontheilig, en
hy het die dogter van 'n uitlandse god
getrou.
12 Mag die HERE van die man wat
so iets doen, uitroei hom wat roep en hom
wat antwoord gee uit die tente van Jakob,
en hom wat 'n offer aan die HERE van
die leërskare bring.
13 En dit doen julle nog boonop: julle
bedek die altaar van die HERE met
trane, met geween en versugting, omdat
Hy Hom nie meer wend na die offer nie
en van julle hand nie aanneem wat welge-
vallig is nie.
14 En julle vra: Waarom? Omdat die
HERE getuie is tussen jou en die vrou
van jou jeug aan wie jy ontrou geword
het, terwyl sy tog jou metgesel is en die
vrou van jou verbond.
15 Het Hy dan nie een *mens* gemaak
nie hoewel Hy gees oor gehad het? En
waarom die een? Hy het 'n geslag van
God gesoek. Neem julle dan in ag ter-
wille van julle gees en wees nie ontrou
aan die vrou van jou jeug nie.
16 Want Ek haat egskeiding, sê die
HERE, die God van Israel, en dat 'n
mens sy kleed met geweldpleging sal
bedek, sê die HERE van die leërskare.
Neem julle dan in ag terwille van julle
gees en wees nie ontrou nie.

Die dag van die HERE.

17 JULLE vermoei die HERE met julle
woorde. Nogtans vra julle: Waarmee
vermoei ons *Hom* dan? Deur te sê:
Elkeen wat kwaad doen, is goed in die
oë van die HERE, en in hulle het Hy 'n
behae; of anders: Waar is die God van
die reg?

3 KYK, Ek stuur my boodskapper
wat die weg voor My uit sal baan;
dan sal skielik na sy tempel kom die
Here na wie julle soek, naamlik die
Engel van die verbond, na wie julle 'n
begeerte het. Kyk, Hy kom, sê die
HERE van die leërskare.
2 Maar wie kan die dag van sy koms
verdra? En wie sal standhou as Hy
verskyn? Want Hy sal wees soos die
vuur van die smelter en soos die seep van
die wassers.
3 En Hy sal sit: 'n smelter en reiniger
van silwer, en Hy sal die seuns van Levi
reinig en hulle louter soos goud en silwer,
sodat hulle aan die HERE in geregtigheid
'n offer sal bring.
4 Dan sal die offer van Juda en Jeru-
salem vir die HERE net so aangenaam
wees soos in die ou dae en in die jare
van die voortyd.
5 En Ek sal na julle aankom om straf-
gerig te hou, en Ek sal 'n haastige getuie
wees teen die towenaars en die egbrekers
en die meinediges en die wat die dagloner
in sy loon, die weduwee en die wees
verdruk; en teen die wat die vreem-
deling wegstoot en My nie vrees nie, sê
die HERE van die leërskare.
6 Want Ek, die HERE, het nie verander
nie; daarom is julle, kinders van Jakob,
nie verteer nie.
7 Sedert die dae van julle vaders het
julle van my insettinge afgewyk en dit
nie onderhou nie. Keer terug na My, en
Ek wil na julle terugkeer, sê die HERE
van die leërskare. Maar julle vra: Hoe
moet ons dan terugkeer?

8 Kan 'n mens God beroof? Want julle
beroof My, en julle sê: Hoe het ons U
dan beroof? In die tiendes en die offer-
gawe.
9 Met die vloek is julle belaai, en tog
beroof julle My, julle, die hele nasie!
10 Bring al die tiendes na die skathuis,
sodat daar spyse in my huis kan wees;
en beproef My tog hierin, sê die HERE
van die leërskare, of Ek vir julle nie die
vensters van die hemel sal oopmaak en op
julle 'n oorvloedige seën sal uitstort nie.
11 Ek sal ook die sprinkaan van julle
afweer, sodat hy die opbrings van julle
grond nie sal verwoes nie; ook die wyn-
stok op die land sal vir julle nie onvrug-
baar wees nie, sê die HERE van die
leërskare.
12 En al die nasies sal julle gelukkig
prys, omdat julle die land van welbehae
sal wees, sê die HERE van die leër-
skare.
13 Vermetel is julle woorde teen My, sê
die HERE. Maar julle vra: Wat het
ons onder mekaar teen U gespreek?
14 Julle het gesê: Dit is tevergeefs om
God te dien, en wat baat dit ons om sy
verordening te onderhou en in rouklere
voor die aangesig van die HERE van die
leërskare te wandel?
15 En nou prys ons die vermeteles ge-
lukkig; nie alleen word die wat godde-
loosheid bedrywe, gebou nie, maar hulle
versoek God en raak vry!
16 Toe het die wat die HERE vrees,
met mekaar gespreek; en die HERE het
dit opgemerk en gehoor, en daar is 'n
gedenkboek voor sy aangesig geskrywe
vir die wat die HERE vrees en sy Naam
eer.
17 En hulle sal My tot 'n eiendom wees,
sê die HERE van die leërskare, op die
dag wat Ek skep, en Ek sal met hulle
medelyde hê soos 'n man met sy seun
wat hom dien, medelyde het.
18 Dan sal julle weer die onderskeid
sien tussen die regverdige en die godde-
lose, tussen die wat God dien en die
wat Hom nie dien nie.

4 WANT kyk, die dag kom, en dit
brand soos 'n oond. Dan sal al die
vermeteles en almal wat goddeloosheid
doen, 'n stoppel wees; en die dag wat kom
sal hulle aan die brand steek, sê die
HERE van die leërskare; sodat dit vir
hulle geen wortel of tak sal oorlaat
nie.
2 Maar vir julle wat my Naam vrees,
sal die son van geregtigheid opgaan, en
daar sal genesing onder sy vleuels wees;
en julle sal uittrek en huppel soos kal-
wers uit die stal.
3 En julle sal die goddelose vertrap,
want hulle sal soos stof wees onder julle
voetsole op daardie dag wat Ek skep, sê
die HERE van die leërskare.
4 Dink aan die wet van Moses, my
kneg, wat Ek hom beveel het op Horeb
vir die hele Israel—insettinge en veror-
deninge.
5 Kyk, Ek stuur julle die profeet Elía
voordat die grote en vreeslike dag van
die HERE aanbreek.
6 En hy sal die hart van die vaders
terugbring tot die kinders, en die hart
van die kinders tot hulle vaders, sodat
Ek nie hoef te kom om die land met die
banvloek te tref nie.

EINDE VAN DIE OU TESTAMENT

DIE

NUWE TESTAMENT

OF AL DIE BOEKE VAN DIE NUWE VERBOND

VAN ONSE

HERE JESUS CHRISTUS

UIT DIE GRIEKSE TAAL
IN AFRIKAANS OORGESIT

DIE BRITSE EN BUITELANDSE BYBELGENOOTSKAP
GROENTEMARKPLEIN, KAAPSTAD
1933

DIE NUWE TESTAMENT IN AFRIKAANS

GEDRUK IN GROOT BRITTANJE

REGISTER VAN AL DIE BOEKE EN HOOFSTUKKE VAN DIE NUWE TESTAMENT

	HOOFST.	BLADS.
Die Evangelie van Matthéüs	28	5
Die Evangelie van Markus	16	42
Die Evangelie van Lukas	24	66
Die Evangelie van Johannes	21	105
Die Handelinge van die Apostels	28	133

DIE SENDBRIEWE VAN PAULUS

Aan die Romeine	16	170
I Aan die Korinthiërs	16	185
II Aan die Korinthiërs	13	199
Aan die Galáte	6	208
Aan die Efésiërs	6	213
Aan die Filippense	4	218
Aan die Kolossense	4	222
I Aan die Thessalonicense	5	225
II Aan die Thessalonicense	3	228
I Aan Timótheüs	6	230
II Aan Timótheüs	4	234
Aan Titus	3	237
Aan Filémon	1	239
Aan die Hebreërs	13	240

DIE ALGEMENE SENDBRIEWE

Die Sendbrief van Jakobus	5	250
I Sendbrief van Petrus	5	254
II Sendbrief van Petrus	3	258
I Sendbrief van Johannes	5	261
II Sendbrief van Johannes	1	265
III Sendbrief van Johannes	1	265
Die Sendbrief van Judas	1	266
Die Openbaring van Johannes	22	267

DIE HEILIGE EVANGELIE VOLGENS

MATTHÉÜS

Afkoms van Jesus Christus na die vlees.

(Luk. 3: 23—38.)

1 DIE geslagregister van Jesus Chris-
tus, die Seun van Dawid, die seun
van Abraham:
2 Abraham was die vader van Isak, en
Isak die vader van Jakob, en Jakob die
vader van Juda en sy broers;
3 en Juda was die vader van Peres en
Serag by Tamar, en Peres was die vader
van Hesron, en Hesron die vader van Ram,
4 en Ram die vader van Ammínadab,
en Ammínadab die vader van Nagson, en
Nagson die vader van Salmon,
5 en Salmon die vader van Boas by
Ragab, en Boas die vader van Obed by
Rut, en Obed die vader van Isai,
6 en Ísai die vader van koning Dawid,
en koning Dawid die vader van Salomo
by die vrou van Uría,
7 en Salomo die vader van Rehábeam,
en Rehábeam die vader van Abía, en
Abía die vader van Asa,
8 en Asa die vader van Jósafat, en Jó-
safat die vader van Joram, en Joram die
vader van Ussía,
9 en Ussía die vader van Jotam, en
Jotam die vader van Agas, en Agas
die vader van Hiskía,
10 en Hiskía die vader van Manasse, en
Manasse die vader van Amon, en Amon
die vader van Josía,
11 en Josía die vader van Jegónia en sy
broers in die tyd van die Babiloniese bal-
lingskap.
12 En ná die Babiloniese ballingskap
het Jegónia die vader geword van Seáltiël,
en Seáltiël was die vader van Serubbábel,
13 en Serubbábel die vader van Abíud,
en Abíud die vader van Éljakim, en
Éljakim die vader van Asor,
14 en Asor die vader van Sadok, en Sa-
dok die vader van Agim, en Agim die
vader van Elíud,
15 en Elíud die vader van Eleásar, en
Eleásar die vader van Mattan, en Mattan
die vader van Jakob,
16 en Jakob die vader van Josef, die man
van Maria uit wie gebore is Jesus wat
genoem word Christus.
17 Al die geslagte dan van Abraham tot
by Dawid is veertien geslagte, en van
Dawid tot by die Babiloniese ballingskap
veertien geslagte, en van die Babiloniese
ballingskap tot by Christus veertien
geslagte.

Geboorte van Jesus Christus.

18 DIE geboorte van Jesus Christus was
dan so: Toe sy moeder Maria verloof
was aan Josef, voordat hulle saamge-
kom het, is sy swanger bevind uit die
Heilige Gees.
19 En Josef, haar man, omdat hy reg-
verdig was en onwillig om haar openbaar
te maak, het hom voorgeneem om in die
geheim van haar te skei.
20 Maar terwyl hy dit in die gedagte
het, verskyn daar 'n engel van die Here
in 'n droom aan hom en sê: Josef, seun
van Dawid, wees nie bevrees om Maria,
jou vrou, by jou te neem nie, want wat
in haar verwek is, is uit die Heilige Gees;
21 en sy sal 'n seun baar, en jy moet
Hom Jesus noem, want dit is Hy wat sy
volk van hulle sondes sal verlos.
22 En dit het alles gebeur, sodat vervul
sou word die woord wat die Here deur
die profeet gespreek het:
23 Kyk, die maagd sal swanger word
en 'n seun baar, en hulle sal Hom Em-
mánuel noem, dit is, as dit vertaal word:
God met ons.
24 En toe Josef uit die slaap wakker
word, het hy gedoen soos die engel van
die Here hom beveel het en sy vrou by
hom geneem;
25 en hy het haar nie beken totdat sy
haar eersgebore Seun gebaar het nie; en
hy het Hom Jesus genoem.

Die wyse manne uit die Ooste.

2 EN toe Jesus op Betlehem in Judéa
gebore is, in die dae van koning
Herodes, het daar wyse manne uit die
Ooste in Jerusalem aangekom

2 en gesê: Waar is die Koning van die Jode wat gebore is? Want ons het sy ster in die Ooste gesien en gekom om Hom hulde te bewys.
3 En toe koning Herodes dit hoor, was hy ontsteld en die hele Jerusalem saam met hom;
4 en hy het al die owerpriesters en die skrifgeleerdes van die volk bymekaar laat kom en by hulle navraag gedoen waar die Christus gebore sou word.
5 En hulle het vir hom gesê: Op Betlehem in Judéa, want so is daar deur die profeet geskrywe:
6 En jy, Betlehem, land van Juda, is volstrek nie die geringste onder die vorste van Juda nie, want uit jou sal 'n Leidsman voortkom wat vir my volk Israel 'n herder sal wees.
7 Toe het Herodes die wyse manne in die geheim geroep en hulle na die tyd van die ster se verskyning uitgevra;
8 en hy het hulle na Betlehem gestuur en gesê: Gaan doen noukeurig ondersoek na die Kindjie, en as julle *Hom* kry, laat my weet, sodat ek ook kan gaan en Hom hulde bewys.
9 En nadat hulle die koning gehoor het, vertrek hulle. En kyk, die ster wat hulle in die Ooste gesien het, gaan voor hulle uit totdat hy kom en bly staan bo-oor die plek waar die Kindjie was.
10 En toe hulle die ster sien, was hulle verheugd met baie groot blydskap.
11 En hulle het in die huis gegaan en die Kindjie by Maria, sy moeder, gekry en neergeval en Hom hulde bewys. Daarop maak hulle hul skatte oop en bring vir Hom geskenke: goud en wierook en mirre.
12 En omdat hulle 'n goddelike waarskuwing ontvang het in 'n droom om nie na Herodes terug te keer nie, het hulle met 'n ander pad na hul land teruggegaan.

Die vlug na Egipte. Die kindermoord.

13 EN toe hulle teruggegaan het, verskyn daar 'n engel van die Here in 'n droom aan Josef en sê: Staan op, neem die Kindjie en sy moeder en vlug na Egipte, en bly daar totdat ek jou sê; want Herodes gaan die Kindjie soek om Hom dood te maak.
14 Hy het toe opgestaan, die Kindjie en sy moeder in die nag geneem en na Egipte vertrek.
15 En hy was daar tot die dood van Herodes, sodat vervul sou word die woord wat die Here gespreek het deur die profeet: Uit Egipte het Ek my Seun geroep.
16 Toe Herodes sien dat hy deur die wyse manne mislei was, het hy baie woedend geword en gestuur en in Betlehem en in al die omstreke daarvan al die seuntjies laat ombring, van twee jaar oud en daaronder, ooreenkomstig die tyd wat hy van die wyse manne uitgevra het.
17 Toe is vervul wat deur Jeremia, die profeet, gespreek is toe hy gesê het:
18 'n Stem is in Rama gehoor: rouklag en geween en groot gekerm; Ragel beween haar kinders en wil nie vertroos word nie, omdat hulle daar nie meer is nie.

Die terugkeer uit Egipte.

19 EN ná die dood van Herodes het daar 'n engel van die Here in 'n droom aan Josef verskyn in Egipte
20 en gesê: Staan op, neem die Kindjie en sy moeder, en gaan na die land van Israel; want hulle is dood wat die lewe van die Kindjie gesoek het.
21 En hy het opgestaan, die Kindjie en sy moeder geneem en in die land van Israel gekom.
22 Maar toe hy hoor dat Archeláus koning was oor Judéa, in die plek van sy vader Herodes, was hy bevrees om daarheen te gaan. En hy het 'n goddelike waarskuwing in 'n droom ontvang en na die streke van Galiléa teruggegaan.
23 En hy het gaan woon in 'n stad met die naam van Násaret, sodat vervul sou word wat gespreek is deur die profete dat Hy Nasaréner sal genoem word.

Johannes die Doper.

(Mark. 1: 1–8; Luk. 3: 1–18; Joh. 1: 6–8, 19–36; 3: 23–32.)

3 IN daardie dae het Johannes die Doper opgetree en gepreek in die woestyn van Judéa
2 en gesê: Bekeer julle, want die koninkryk van die hemele het naby gekom.
3 Want dit is hy van wie gespreek is deur die profeet Jesaja toe hy gesê het: Die stem van een wat roep in die woestyn: Berei die weg van die Here, maak sy paaie reguit!
4 En hy, Johannes, het 'n kleed gedra

van kameelhaar en 'n leergord om sy heupe, en sy voedsel was sprinkane en wilde heuning.
5 En Jerusalem en die hele Judéa en die hele omtrek van die Jordaan het uitgegaan na hom toe.
6 En hulle is deur hom gedoop in die Jordaan met belydenis van hulle sondes.
7 Maar toe hy baie van die Fariseërs en Sadduseërs na sy doop sien kom, sê hy vir hulle: Addergeslag, wie het julle aangewys om weg te vlug van die toorn wat aan kom is?
8 Dra dan vrugte wat by die bekering pas;
9 en moenie dink om by julleself te sê: Ons het Abraham as vader nie; want ek sê vir julle dat God mag het om uit hierdie klippe kinders vir Abraham op te wek.
10 Maar die byl lê ook al teen die wortel van die bome. Elke boom dan wat geen goeie vrugte dra nie, word uitgekap en in die vuur gegooi.
11 Ek doop julle wel met water tot bekering; maar Hy wat ná my kom, is sterker as ek, wie se skoene ek nie bekwaam is om aan te dra nie. Hy sal julle doop met die Heilige Gees en met vuur.
12 Sy gaffel is in sy hand, en Hy sal sy dorsvloer deur-en-deur skoonmaak en sy koring saambring in die skuur, maar die kaf sal Hy met onuitbluslike vuur verbrand.

Die doop van Jesus.

(Mark. 1: 9–11; Luk. 3: 21, 22; Joh. 1: 31–34.)

13 TOE het Jesus van Galiléa na die Jordaan, na Johannes gekom om deur hom gedoop te word.
14 Maar Johannes het Hom ernstig teëgegaan en gesê: Ek het nodig om deur U gedoop te word, en kom U na my toe?
15 Maar Jesus het geantwoord en vir hom gesê: Laat dit nou toe, want so pas dit ons om alle geregtigheid te vervul. Daarna het hy Hom laat begaan.
16 En nadat Jesus gedoop was, het Hy dadelik uit die water opgeklim, en meteens gaan die hemele vir Hom oop, en Hy sien die Gees van God soos 'n duif neerdaal en op Hom kom.
17 En daar was 'n stem uit die hemele wat sê: Dit is my geliefde Seun in wie Ek 'n welbehae het.

Die versoeking van Jesus.

(Mark. 1: 12, 13; Luk. 4: 1–13.)

4 TOE is Jesus deur die Gees weggelei die woestyn in om versoek te word deur die duiwel.
2 En nadat Hy veertig dae en veertig nagte gevas het, het Hy naderhand honger gekry.
3 En die versoeker het na Hom gekom en gesê: As U die Seun van God is, sê dat hierdie klippe brode word.
4 Maar Hy antwoord en sê: Daar is geskrywe: Die mens sal nie van brood alleen lewe nie, maar van elke woord wat deur die mond van God uitgaan.
5 Toe neem die duiwel Hom saam na die heilige stad en laat Hom op die dak van die tempel staan
6 en sê vir Hom: As U die Seun van God is, werp Uself af; want daar is geskrywe: Hy sal sy engele bevel gee aangaande U, en hulle sal U op die hande dra, sodat U nie miskien u voet teen 'n klip stamp nie.
7 Jesus sê vir hom: Daar is óók geskrywe: Jy mag die Here jou God nie versoek nie.
8 Weer neem die duiwel Hom saam na 'n baie hoë berg en wys Hom al die koninkryke van die wêreld en hulle heerlikheid
9 en sê vir Hom: Al hierdie dinge sal ek aan U gee as U neerval en my aanbid.
10 Toe sê Jesus vir hom: Gaan weg, Satan! want daar is geskrywe: Die Here jou God moet jy aanbid en Hom alleen dien.
11 Daarna het die duiwel Hom laat staan, en daar het engele gekom en Hom gedien.

Jesus in Galiléa. Die eerste disiepels.

(Mark. 1: 14, ens.; Luk. 4: 14, ens.; 5: 1–11.)

12 EN toe Jesus hoor dat Johannes in die gevangenis gesit was, het Hy na Galiléa teruggegaan.
13 En Hy het Násaret verlaat en gaan woon in Kapérnaüm aan die meer, in die gebied van Sébulon en Náftali,
14 sodat vervul sou word wat gespreek is deur Jesaja, die profeet, toe hy gesê het:
15 Die land Sébulon en die land Náftali, na die see toe, oorkant die Jordaan, Galiléa van die heidene,

16 die volk wat in duisternis sit, het 'n
groot lig gesien, en die wat sit in die
land en skaduwee van die dood, vir hulle
het 'n lig opgegaan.
17 Van toe af het Jesus begin om te preek
en te sê: Bekeer julle, want die konink-
ryk van die hemele het naby gekom.
18 En terwyl Jesus langs die meer van
Galiléa loop, sien Hy twee broers, Simon
wat genoem word Petrus, en Andréas,
sy broer, besig om 'n net in die meer uit
te gooi; want hulle was vissers.
19 En Hy sê vir hulle: Kom hier agter
My aan en Ek sal julle vissers van mense
maak.
20 En hulle het dadelik die nette laat
staan en Hom gevolg.
21 En toe Hy daarvandaan verder gaan,
sien Hy twee ander broers, Jakobus, die
seun van Sebedéüs, en Johannes, sy broer,
in die skuit saam met hulle vader Sebe-
déüs, besig om hulle nette heel te maak;
en Hy het hulle geroep.
22 En hulle het dadelik die skuit en hulle
vader verlaat en Hom gevolg.
23 En Jesus het deur die hele Galiléa
rondgegaan en in hulle sinagoges geleer
en die evangelie van die koninkryk ver-
kondig en elke siekte en elke kwaal on-
der die volk genees.
24 En die gerugte van Hom het versprei
oor die hele Sirië; en hulle het na Hom
gebring almal wat ongesteld was, wat
gekwel was deur allerhande siektes en
pyne en wat van duiwels besete was, en
maansiekes en verlamdes; en Hy het
hulle gesond gemaak.
25 En groot menigtes het Hom gevolg
van Galiléa en Dekápolis en Jerusalem
en Judéa en van oorkant die Jordaan af.

Die bergpredikasie. Die saligsprekinge.

(Luk. 6: 20—49.)

5 EN toe Hy die skare sien, het Hy
op die berg geklim; en nadat Hy
gaan sit het, kom sy disiepels na Hom
toe;
2 en Hy het sy mond oopgemaak en
hulle geleer en gesê:
3 Salig is die wat arm van gees is, want
aan hulle behoort die koninkryk van die
hemele.
4 Salig is die wat treur, want hulle sal
vertroos word.
5 Salig is die sagmoediges, want hulle
sal die aarde beërwe.
6 Salig is die wat honger en dors na
die geregtigheid, want hulle sal versadig
word.
7 Salig is die barmhartiges, want aan
hulle sal barmhartigheid bewys word.
8 Salig is die wat rein van hart is,
want hulle sal God sien.
9 Salig is die vredemakers, want hulle
sal kinders van God genoem word.
10 Salig is die wat vervolg word ter-
wille van die geregtigheid, want aan
hulle behoort die koninkryk van die
hemele.
11 Salig is julle wanneer die mense julle
beledig en vervolg en valslik allerhande
kwaad teen julle spreek om My ontwil.
12 Verbly en verheug julle, omdat julle
loon groot is in die hemele; want so het
hulle die profete vervolg wat voor julle
gewees het.

Bergpredikasie (vervolg). Die sout van die aarde en die lig van die wêreld.

13 JULLE is die sout van die aarde,
maar as die sout laf geword het, waar-
mee sal dit gesout word? Vir niks deug
dit meer as om buite gegooi en deur die
mense vertrap te word nie.
14 Julle is die lig van die wêreld. 'n
Stad wat bo op 'n berg lê, kan nie weg-
gesteek word nie;
15 en 'n mens steek ook nie 'n lamp op
en sit dit onder die maatemmer nie, maar
op die staander, en dit skyn vir almal
wat in die huis is.
16 Laat julle lig so skyn voor die mense,
dat hulle julle goeie werke kan sien en julle
Vader wat in die hemele is, verheerlik.

Die bergpredikasie (vervolg). Die vervulling van die Wet en die Profete.

17 MOENIE dink dat Ek gekom het
om die Wet of die Profete te ontbind nie.
Ek het nie gekom om te ontbind nie,
maar om te vervul.
18 Want voorwaar Ek sê vir julle, tot-
dat die hemel en die aarde verbygaan,
sal nie een jota of een titteltjie van die
wet ooit verbygaan totdat alles gebeur
het nie.
19 Elkeen dus wat een van die minste
van hierdie gebooie breek en die mense
so leer, sal die minste genoem word
in die koninkryk van die hemele; maar
elkeen wat dit doen en leer, hy sal groot
genoem word in die koninkryk van die
hemele.

20 Want Ek sê vir julle dat, as julle
geregtigheid nie oorvloediger is as dié
van die skrifgeleerdes en Fariseërs nie,
julle nooit in die koninkryk van die he-
mele sal ingaan nie.
21 Julle het gehoor dat dit vir die mense
van die ou tyd gesê is: Jy mag nie dood-
slaan nie, maar elkeen wat doodslaan,
moet verantwoording doen voor die
gereg.
22 Maar Ek sê vir julle dat elkeen wat
vir sy broer sonder rede kwaad is, verant-
woording moet doen voor die gereg; en
elkeen wat vir sy broer sê: Raka! moet
verantwoording doen voor die Groot
Raad; en elkeen wat sê: Jou dwaas!
moet verantwoording doen in die helse
vuur.
23 As jy dan jou gawe na die altaar
bring en dit jou daar byval dat jou broer
iets teen jou het,
24 laat jou gawe daar voor die altaar
bly en gaan versoen jou eers met jou
broer, en kom dan en bring jou gawe.
25 Wees gou goedgesind teenoor jou
teëparty solank as jy nog saam met hom
op die pad is, sodat die teëparty jou nie
miskien oorgee aan die regter en die
regter jou oorgee aan die geregsdienaar
en jy in die gevangenis gewerp word nie.
26 Voorwaar Ek sê vir jou, jy sal daar
sekerlik nie uitkom voordat jy die laaste
oortjie betaal het nie.
27 Julle het gehoor dat daar vir die
mense van die ou tyd gesê is: Jy mag
nie egbreek nie.
28 Maar Ek sê vir julle dat elkeen wat
na 'n vrou kyk om haar te begeer, reeds
in sy hart al met haar egbreuk gepleeg
het.
29 As jou regteroog jou dan laat struikel,
ruk dit uit en gooi dit weg van jou af;
want dit is vir jou beter dat een van jou
lede vergaan en nie jou hele liggaam in
die hel gewerp word nie.
30 En as jou regterhand jou laat struikel,
kap dit af en gooi dit weg van jou af;
want dit is vir jou beter dat een van jou
lede vergaan en nie jou hele liggaam in
die hel gewerp word nie.
31 Dit is ook gesê: Elkeen wat van sy
vrou skei, moet vir haar 'n skeibrief gee.
32 Maar Ek sê vir julle dat elkeen wat
van sy vrou skei behalwe omrede van
hoerery, maak dat sy egbreuk pleeg, en
elkeen wat die geskeie vrou trou, pleeg
egbreuk.
33 Verder het julle gehoor dat daar vir
die mense van die ou tyd gesê is: Jy
mag nie vals sweer nie, maar jy moet
vir die Here jou ede hou.
34 Maar Ek sê vir julle: Sweer hoe-
genaamd nie—nie by die hemel nie, om-
dat dit die troon van God is;
35 ook nie by die aarde nie, omdat dit
die voetbank van sy voete is; ook nie by
Jerusalem nie, omdat dit die stad is van
die groot Koning;
36 ook nie by jou hoof mag jy sweer
nie, omdat jy nie een haar wit of swart
kan maak nie.
37 Maar laat julle woord wees: Ja ja,
nee nee. Wat meer as dit is, is uit die
Bose.
38 Julle het gehoor dat daar gesê is:
Oog vir oog en tand vir tand.
39 Maar Ek sê vir julle dat julle 'n slegte
mens nie moet weerstaan nie; maar as
iemand jou op jou regterwang slaan,
draai ook die ander een na hom toe.
40 En die wat met jou na die gereg
wil gaan en jou onderkleed wil neem,
laat hom ook die bokleed kry.
41 En elkeen wat van jou een myl af-
dwing, loop met hom twee myl saam.
42 Gee vir hom wat jou iets vra, en wys
hom nie af wat van jou wil leen nie.
43 Julle het gehoor dat daar gesê is:
Jy moet jou naaste liefhê en jou vyand
moet jy haat.
44 Maar Ek sê vir julle: Julle moet jul
vyande liefhê; seën die wat vir julle ver-
vloek, doen goed aan die wat vir julle
haat, en bid vir die wat vir julle beledig
en julle vervolg;
45 sodat julle kinders kan word van julle
Vader wat in die hemele is; want Hy
laat sy son opgaan oor slegtes en goeies
en Hy laat reën op regverdiges en onreg-
verdiges.
46 Want as julle liefhet die wat vir julle
liefhet, watter loon het julle? Doen die
tollenaars nie ook dieselfde nie?
47 En as julle net jul broers groet, wat
besonders doen julle dan? Doen die
tollenaars nie ook so nie?
48 Wees julle dan volmaak soos julle
Vader in die hemele volmaak is.

Bergpredikasie (vervolg). Liefdadigheid, gebed en vas.

6 PAS op dat julle nie jul liefdadigheid
voor die mense bewys om deur hulle
gesien te word nie; anders het julle geen

loon by julle Vader wat in die hemele is
nie.
2 Wanneer jy dan liefdadigheid bewys,
moenie 'n trompet voor jou blaas soos
die geveinsdes in die sinagoges en op die
strate doen, dat hulle deur die mense kan
geëer word nie. Voorwaar Ek sê vir
julle, hulle het hul loon weg.
3 Maar jy, as jy liefdadigheid bewys,
laat jou linkerhand nie weet wat jou
regterhand doen nie,
4 sodat jou liefdadigheid in die verborge
kan wees; en jou Vader wat in die ver-
borge sien, Hy sal jou in die openbaar
vergelde.
5 En wanneer jy bid, moet jy nie wees
soos die geveinsdes nie; want hulle hou
daarvan om in die sinagoges en op die
hoeke van die strate te staan en bid om
deur die mense gesien te word. Voor-
waar Ek sê vir julle dat hulle hul loon
weg het.
6 Maar jy, wanneer jy bid, gaan in jou
binnekamer, sluit jou deur en bid jou
Vader wat in die verborge is; en jou
Vader wat in die verborge sien, sal jou
in die openbaar vergelde.
7 En as julle bid, gebruik nie 'n ydel
herhaling van woorde soos die heidene
nie, want hulle dink dat hulle deur hul
baie woorde verhoor sal word.
8 Moet dan nie soos hulle word nie,
want jul Vader weet wat julle nodig het
voordat julle Hom vra.
9 Só moet julle dan bid: Onse Vader
wat in die hemele is, laat u Naam
geheilig word,
10 laat u koninkryk kom, laat u wil
geskied, soos in die hemel net so ook op
die aarde.
11 Gee ons vandag ons daaglikse brood,
12 en vergeef ons ons skulde soos ons
ook ons skuldenaars vergewe;
13 en lei ons nie in versoeking nie, maar
verlos ons van die Bose. Want aan U
behoort die koninkryk en die krag en die
heerlikheid tot in ewigheid. Amen.
14 Want as julle die mense hulle oor-
tredinge vergewe, sal julle hemelse Vader
julle ook vergewe.
15 Maar as julle die mense hulle oor-
tredinge nie vergewe nie, sal julle Vader
julle oortredinge ook nie vergewe nie.
16 En wanneer julle vas, moenie lang
gesigte trek soos die geveinsdes nie;
want hulle mismaak hul gesigte, sodat dit
deur die mense kan gesien word dat hulle
vas. Voorwaar Ek sê vir julle, hulle het
hul loon weg.
17 Maar jy, as jy vas, salf jou hoof en
was jou gesig,
18 sodat jy nie die mense laat sien dat
jy vas nie, maar jou Vader wat in die
verborge is; en jou Vader wat in die
verborge sien, sal jou in die openbaar
vergelde.

Bergpredikasie (vervolg). Die skat in die hemel. Die gesonde oog. Die twee here. Die kwelling oor die lewe.

19 MOENIE vir julle skatte bymekaar-
maak op die aarde waar mot en roes
verniel en waar diewe inbreek en steel
nie;
20 maar maak vir julle skatte bymekaar
in die hemel waar geen mot of roes
verniel nie en waar diewe nie inbreek en
steel nie;
21 want waar julle skat is, daar sal julle
hart ook wees.
22 Die lamp van die liggaam is die oog.
As jou oog dan reg is, sal jou hele lig-
gaam verlig wees.
23 Maar as jou oog verkeerd is, sal jou
hele liggaam donker wees. As die lig
in jou dan donkerheid is, hoe groot is die
donkerheid nie!
24 Niemand kan twee here dien nie;
want óf hy sal die een haat en die ander
liefhê, óf hy sal die een aanhang en die
ander verag. Julle kan nie God en ook
Mammon dien nie!
25 Daarom sê Ek vir julle: Moenie julle
kwel oor jul lewe—wat julle sal eet en
wat julle sal drink nie; of oor jul lig-
gaam—wat julle sal aantrek nie. Is die
lewe nie meer as die voedsel en die lig-
gaam as die klere nie?
26 Kyk na die voëls van die hemel:
hulle saai nie en hulle maai nie en hulle
bring nie bymekaar in skure nie, en tog
voed julle hemelse Vader hulle. Is julle
nie baie meer werd as hulle nie?
27 Wie tog onder julle kan, deur hom
te kwel, een el by sy lengte byvoeg?
28 En wat kwel julle jul oor klere?
Let op die lelies van die veld, hoe hulle
groei: hulle arbei nie en hulle spin nie;
29 en Ek sê vir julle dat selfs Salomo
in al sy heerlikheid nie bekleed was soos
een van hulle nie.
30 As God dan die gras van die veld,
wat vandag daar is en môre in 'n oond

gegooi word, so beklee, hoeveel meer
vir julle, kleingelowiges?
31 Daarom moet julle jul nie kwel en
sê: Wat sal ons eet, of wat sal ons
drink, of wat sal ons aantrek nie?
32 Want na al hierdie dinge soek die
heidene; want julle hemelse Vader weet
dat julle al hierdie dinge nodig het.
33 Maar soek eers die koninkryk van
God en sy geregtigheid, en al hierdie
dinge sal vir julle bygevoeg word.
34 Kwel julle dus nie oor môre nie,
want môre sal hom oor sy eie dinge kwel.
Elke dag het genoeg aan sy eie kwaad.

Bergpredikasie (einde). Die oordeel uit die hoogte. Die heilige vir die honde gegee. Die aanhoudende gebed. Die nou en die wye poort. Valse profete. Hoor en doen.

7 MOENIE oordeel nie, sodat julle
nie geoordeel mag word nie.
2 Want met die oordeel waarmee julle
oordeel, sal julle geoordeel word; en met
die maat waarmee julle meet, sal weer
vir julle gemeet word.
3 En waarom sien jy die splinter in die
oog van jou broer, maar die balk in jou
eie oog merk jy nie op nie?
4 Of hoe sal jy vir jou broer sê: Laat
my toe om die splinter uit jou oog uit te
haal, en kyk, in jou eie oog is die balk!
5 Geveinsde, haal eers die balk uit jou
oog uit, en dan sal jy goed sien om die
splinter uit die oog van jou broer uit te
haal.
6 Moenie wat heilig is, vir die honde
gee nie; en gooi julle pêrels nie voor die
varke nie, sodat hulle dit nie miskien
met hulle pote vertrap en omdraai en julle
verskeur nie.
7 Bid, en vir julle sal gegee word; soek,
en julle sal vind; klop, en vir julle sal
oopgemaak word.
8 Want elkeen wat bid, ontvang; en
die wat soek, vind; en vir die wat klop,
sal oopgemaak word.
9 Of watter mens is daar onder julle
wat, as sy seun hom brood vra, vir hom
'n klip sal gee?
10 En as hy 'n vis vra, vir hom 'n slang
sal gee?
11 As julle wat sleg is, dan weet om
goeie gawes vir julle kinders te gee, hoe-
veel te meer sal julle Vader wat in die
hemele is, goeie dinge gee vir die wat
Hom bid!
12 Alles wat julle dan wil hê dat die
mense aan julle moet doen—net so moet
julle aan hulle ook doen; want dit is die
Wet en die Profete.
13 Gaan in deur die nou poort, want
breed is die poort en wyd is die pad wat
na die verderf lei, en baie is daar wat
daardeur ingaan.
14 Want die poort is nou en die pad is
smal wat na die lewe lei, en daar is min
wat dit vind.
15 Maar pas op vir die valse profete
wat in skaapsklere na julle kom en van
binne roofsugtige wolwe is.
16 Aan hulle vrugte sal julle hulle ken.
'n Mens pluk tog nie druiwe van dorings
of vye van distels nie?
17 So dra elke goeie boom goeie vrugte;
maar 'n slegte boom dra slegte vrugte.
18 'n Goeie boom kan geen slegte vrugte
dra nie, en 'n slegte boom ook geen goeie
vrugte nie.
19 Elke boom wat nie goeie vrugte dra
nie, word uitgekap en in die vuur gegooi.
20 So sal julle hulle dan aan hul vrugte
ken.
21 Nie elkeen wat vir My sê: Here,
Here! sal ingaan in die koninkryk van
die hemele nie, maar hy wat die wil doen
van my Vader wat in die hemele is.
22 Baie sal vir My in daardie dag sê:
Here, Here, het ons nie in u Naam ge-
profeteer en in u Naam duiwels uitge-
drywe en in u Naam baie kragte gedoen
nie?
23 En dan sal Ek hulle aansê: Ek het
julle nooit geken nie. Gaan weg van My
af, julle wat die ongeregtigheid werk!
24 Elkeen wat dan na hierdie woorde
van My luister en dit doen, hom sal Ek
vergelyk met 'n verstandige man wat sy
huis op die rots gebou het.
25 En die reën het geval en die water-
strome het gekom en die winde het ge-
waai en teen daardie huis aangestorm
en dit het nie geval nie, want sy fonda-
ment was op die rots.
26 En elkeen wat na hierdie woorde van
My luister en dit nie doen nie, sal verge-
lyk word met 'n dwase man wat sy huis
op die sand gebou het.
27 En die reën het geval en die water-
strome het gekom en die winde het ge-
waai en teen daardie huis aangestorm
en dit het geval, en sy val was groot.
28 En toe Jesus hierdie woorde geëindig
het, was die skare verslae oor sy leer;

29 want Hy het hulle geleer soos een
wat gesag het en nie soos die skrifgeleer-
des nie.

Die genesing van 'n melaatse man.

(Mark. 1: 40—45; Luk. 5: 12—14.)

8 EN toe Hy van die berg afkom, het
groot menigtes Hom gevolg;
2 en daar het 'n melaatse man gekom
en voor Hom neergeval en gesê: Here,
as U wil, kan U my reinig.
3 Daarop steek Jesus die hand uit en raak
hom aan en sê: Ek wil; word gereinig!
En dadelik is hy van sy melaatsheid
gereinig.
4 En Jesus sê vir hom: Pas op dat jy
dit vir niemand vertel nie, maar gaan
vertoon jou aan die priester en offer die
gawe wat Moses voorgeskrywe het, tot
'n getuienis vir hulle.

Die kaptein van Kapérnaüm.

(Luk. 7: 1—10.)

5 EN nadat Jesus in Kapérnaüm inge-
gaan het, kom daar 'n kaptein na Hom
toe en smeek Hom
6 en sê: Here, my kneg lê tuis verlam
en hy ly hewige pyne.
7 Daarop sê Jesus vir hom: Ek sal kom
en hom gesond maak.
8 En die kaptein antwoord en sê: Here,
ek is nie werd dat U onder my dak inkom
nie; maar spreek net 'n woord, en my
kneg sal gesond word.
9 Want ek is ook 'n man onder gesag,
en ek het soldate onder my. En vir hier-
die een sê ek: Gaan! en hy gaan; en vir
'n ander een: Kom! en hy kom; en vir
my slaaf: Doen dit! en hy doen dit.
10 Toe Jesus dit hoor, het Hy Hom ver-
wonder en vir sy volgelinge gesê: Voor-
waar Ek sê vir julle, selfs in Israel het
Ek so 'n groot geloof nie gevind nie.
11 Maar Ek sê vir julle dat baie sal kom
van ooste en weste en saam met Abraham
en Isak en Jakob sal aansit in die konink-
ryk van die hemele.
12 Maar die kinders van die koninkryk
sal uitgedryf word in die buitenste duis-
ternis. Daar sal geween wees en gekners
van die tande.
13 Toe sê Jesus vir die kaptein: Gaan,
en laat dit vir jou wees soos jy geglo het.
En sy kneg het gesond geword in daardie
uur.

Die skoonmoeder van Petrus.

(Mark. 1: 29—34; Luk. 4: 38—41.)

14 EN toe Jesus in die huis van Petrus
gegaan het, sien Hy sy skoonmoeder
siek lê aan die koors.
15 En Hy het haar hand aangeraak, en
die koors het haar verlaat en sy het
opgestaan en hulle bedien.
16 En toe dit aand word, het hulle na
Hom baie gebring wat van duiwels be-
sete was; en Hy het die geeste met 'n
woord uitgedrywe; en almal wat onge-
steld was, het Hy gesond gemaak,
17 sodat vervul sou word wat gespreek
is deur Jesaja, die profeet, toe hy gesê
het: Hy het ons krankhede op Hom ge-
neem en ons siektes gedra.

Hoe Jesus gevolg moet word.

(Luk. 9: 57 ens.)

18 EN toe Jesus groot menigtes rondom
Hom sien, het Hy bevel gegee om te
vertrek na die oorkant.
19 En 'n sekere skrifgeleerde het gekom
en vir Hom gesê: Meester, ek sal U volg
waar U ook al mag gaan.
20 En Jesus sê vir hom: Die jakkalse
het gate en die voëls van die hemel neste,
maar die Seun van die mens het geen
plek waar Hy sy hoof kan neerlê nie.
21 En 'n ander een van sy disiepels het
vir Hom gesê: Here, laat my toe om eers
te gaan en my vader te begrawe.
22 Maar Jesus sê vir hom: Volg My,
en laat die dooies hulle eie dooies be-
grawe.

Jesus maak die storm stil.

(Mark. 4: 35—41; Luk. 8: 22—25.)

23 EN toe Hy in die skuit klim, het sy
disiepels Hom gevolg.
24 En daar het 'n groot storm op die
meer gekom, sodat die skuit toe was on-
der die golwe; maar Hy was aan die
slaap.
25 Daarop kom sy disiepels en maak Hom
wakker en sê: Here, red ons, ons ver-
gaan!
26 En Hy sê vir hulle: Waarom is julle
bang, kleingelowiges? Toe staan Hy op
en bestraf die winde en die meer, en daar
het 'n groot stilte gekom.
27 En die manne het hulle verwonder en
gesê: Wat vir 'n mens is Hy, dat selfs
die winde en die meer Hom gehoorsaam
is?

Die besetene van Gádara.

(Mark. 5: 1—20; Luk. 8: 26—39.)

28 EN toe Hy na die oorkant gegaan
het, in die land van die Gergeséners,
kom Hom tegemoet twee manne, van
duiwels besete, wat uit die grafte uitgekom
het en baie kwaai was, sodat niemand
met daardie pad kon verbygaan nie.
29 En meteens skreeu hulle en sê: Wat
het ons met U te doen, Jesus, Seun van
God? Het U hier gekom om ons voor die
tyd te pynig?
30 En ver van hulle af het 'n groot trop
varke gewei.
31 En die duiwels het Hom gesmeek en
gesê: As U ons uitdryf, laat ons toe om
in die trop varke te vaar.
32 En Hy sê vir hulle: Gaan! Toe gaan
hulle uit en vaar in die trop varke in; en
daar storm die hele trop varke van die
krans af die meer in en kom in die water
om.
33 En die wagters het gevlug; en toe
hulle in die stad kom, het hulle alles ver-
tel, ook wat met die besetenes gebeur
het.
34 En daar kom die hele stad uit, Jesus
tegemoet; en toe hulle Hom sien, smeek
hulle dat Hy uit hulle gebied moet weg-
gaan.

Die verlamde man in Kapérnaüm.

(Mark. 2: 3—12; Luk. 5: 18—26.)

9 EN nadat Hy in die skuit geklim het,
het Hy oorgevaar en in sy eie stad
gekom.
2 En hulle het 'n verlamde man wat op
'n bed lê, na Hom gebring. En toe Jesus
hulle geloof sien, sê Hy vir die verlamde:
Seun, hou goeie moed, jou sondes is jou
vergewe.
3 En sommige van die skrifgeleerdes
het by hulleself gesê: Hierdie man praat
godslasterlik.
4 En toe Jesus merk wat hulle gedagtes
was, sê Hy: Waarom bedink julle slegte
dinge in julle harte?
5 Want wat is makliker, om te sê: Die
sondes is jou vergewe! of om te sê:
Staan op en loop?
6 Maar dat julle kan weet dat die Seun
van die mens mag het om op aarde sondes
te vergewe—sê Hy vir die verlamde man:
Staan op, neem jou bed op en gaan na
jou huis toe.
7 En hy het opgestaan en huis toe ge-
gaan.
8 En toe die skare dit sien, was hulle
verwonderd en het God verheerlik wat
so 'n mag aan die mense gegee het.

Roeping van Matthéüs.

(Mark. 2: 14—17; Luk. 5: 27—32.)

9 EN toe Jesus daarvandaan verder
gaan, sien Hy 'n man met die naam van
Matthéüs by die tolhuis sit; en Hy sê vir
hom: Volg My. En hy het opgestaan en
Hom gevolg.
10 En terwyl Hy in die huis aan tafel
was, kom daar baie tollenaars en son-
daars saam met Jesus en sy disiepels aan
tafel.
11 En toe die Fariseërs dit sien, sê hulle
vir sy disiepels: Waarom eet julle Mees-
ter saam met tollenaars en sondaars?
12 Maar toe Jesus dit hoor, sê Hy vir
hulle: Die wat gesond is, het die genees-
heer nie nodig nie, maar die wat onge-
steld is.
13 Maar gaan leer wat dit beteken: Ek
wil barmhartigheid hê en nie offerande
nie; want Ek het nie gekom om regver-
diges te roep nie, maar sondaars tot be-
kering.

Die wat vas, en die wat nie vas nie.

(Mark. 2: 18—22; Luk. 5: 33—38.)

14 DAARNA kom die disiepels van
Johannes na Hom en sê: Waarom vas
ons en die Fariseërs dikwels, maar u di-
siepels vas nie?
15 En Jesus sê vir hulle: Kan die
bruilofsgaste dan treur solank as die
bruidegom by hulle is? Maar daar sal
dae kom wanneer die bruidegom van
hulle weggeneem word, en dan sal hulle
vas.
16 En niemand sit 'n nuwe stuk lap op
'n ou kleed nie; want sy aangelapte stuk
skeur van die kleed af en daar kom 'n
erger skeur.
17 'n Mens gooi ook nie nuwe wyn in
ou leersakke nie; anders bars die sakke
en die wyn loop uit en die sakke vergaan.
Maar 'n mens gooi nuwe wyn in nuwe
sakke en altwee word saam behou.

Die vrou wat aan bloedvloeiing gely het.
Die dogtertjie van Jaïrus.

(Mark. 5: 22—43; en die ooreenk. pl.)

18 TERWYL Hy vir hulle dit sê, kom
daar 'n sekere owerste en val voor Hom

neer en sê: My dogter is nou net dood,
maar kom en lê u hand op haar, en sy sal
lewe.
19 En Jesus het opgestaan en hom ge-
volg, en ook sy disiepels.
20 En daar kom 'n vrou wat twaalf jaar
lank aan bloedvloeiing gely het, van ag-
ter af, en raak die soom van sy kleed aan.
21 Want sy het by haarself gesê: As
ek maar net sy kleed kan aanraak, sal
ek gered word.
22 En Jesus het omgedraai en haar ge-
sien en gesê: Hou goeie moed, dogter,
jou geloof het jou gered. En die vrou is
gered van daardie uur af.
23 En toe Jesus in die huis van die ower-
ste kom en die fluitspelers sien, en die
skare wat daar rumoer maak,
24 sê Hy vir hulle: Gaan weg, want die
dogtertjie is nie dood nie, maar sy slaap.
En hulle het Hom uitgelag.
25 En nadat die skare uitgedryf is, het
Hy ingegaan en haar hand gegryp; en
die dogtertjie het opgestaan.
26 En die gerugte hiervan het deur
daardie hele land versprei.

Twee blindes en 'n stomme gesond gemaak.

27 EN toe Jesus daarvandaan verder
gaan, het twee blindes Hom gevolg, wat
uitroep en sê: Wees ons barmhartig,
Seun van Dawid!
28 En nadat Hy in die huis gegaan het,
kom die blindes na Hom toe. En Jesus
sê vir hulle: Glo julle dat Ek dit kan
doen? Hulle antwoord Hom: Ja, Here.
29 Toe raak Hy hulle oë aan en sê:
Laat dit vir julle wees volgens julle ge-
loof.
30 En hulle oë het oopgegaan. En Jesus
het hulle skerp aangespreek en gesê:
Pas op, laat niemand dit te wete kom
nie.
31 Maar hulle het heengegaan en Hom
in daardie hele land bekend gemaak.
32 En terwyl hulle weggaan, bring die
mense 'n stom man wat van die duiwel
besete was, na Hom toe.
33 En nadat die duiwel uitgedryf was,
het die stomme gepraat. En die skare
het hulle verwonder en gesê: So iets is
nog nooit in Israel gesien nie.
34 Maar die Fariseërs het gesê: Deur
die owerste van die duiwels dryf Hy die
duiwels uit.

Die oes en die arbeiders.

35 EN Jesus het by al die stede en dorpe
rondgegaan en in hulle sinagoges geleer
en die evangelie van die koninkryk ver-
kondig en elke siekte en elke kwaal
onder die volk genees.
36 En toe Hy die skare sien, het Hy in-
nig jammer gevoel vir hulle, omdat hulle
moeg en uitgeput was, soos skape wat
geen wagter het nie.
37 Toe sê Hy vir sy disiepels: Die oes
is wel groot, maar die arbeiders min.
38 Bid dan die Here van die oes, dat
Hy arbeiders in sy oes mag uitstuur.

Die twaalf apostels en hulle sending.

(Mark. 6: 7—13; Luk. 6: 12—16; 9: 1—6.)

10 EN Hy het sy twaalf disiepels na
Hom geroep en aan hulle mag ge-
gee oor onreine geeste, om hulle uit te dryf
en om elke siekte en elke kwaal te genees.
2 En dit is die name van die twaalf a-
postels: die eerste Simon wat Petrus
genoem word, en Andréas, sy broer;
Jakobus, die seun van Sebedéüs, en Jo-
hannes, sy broer;
3 Filippus en Bartholoméüs; Thomas
en Matthéüs, die tollenaar; Jakobus, die
seun van Alféüs, en Lebbéüs wat genoem
word Thaddéüs;
4 Simon Kananítes en Judas Iskariot,
die een wat Hom verraai het.
5 Jesus het hierdie twaalf uitgestuur en
hulle bevel gegee en gesê: Moenie gaan
op pad na die heidene nie, en moenie in-
gaan in 'n stad van die Samaritane nie;
6 maar gaan liewer na die verlore skape
van die huis van Israel.
7 En gaan preek en sê: Die koninkryk
van die hemele het naby gekom.
8 Maak siekes gesond, reinig melaatse,
wek dooies op, dryf duiwels uit. Julle
het dit verniet gekry, gee dit verniet.
9 Moenie vir julle goud of silwer of koper
in julle beurse aanskaf nie—
10 geen knapsak vir die pad of twee
kledingstukke of skoene of 'n stok nie;
want die arbeider is sy voedsel werd.
11 En in watter stad of dorp julle ook
al mag ingaan, ondersoek wie daarin
waardig is, en bly dáár totdat julle ver-
trek.
12 En as julle die huis ingaan, groet
dit;
13 en as die huis waardig is, laat julle

vrede daarop kom, maar as dit nie waardig
is nie, laat julle vrede na julle terugkeer.
14 En as iemand julle nie ontvang nie en
na julle woorde nie luister nie, gaan uit
daardie huis of daardie stad uit en skud
die stof van julle voete af.
15 Voorwaar Ek sê vir julle, dit sal vir
die land van Sodom en Gomorra ver-
draagliker wees in die oordeelsdag as
vir daardie stad.
16 Kyk, Ek stuur julle soos skape onder
wolwe; wees dan versigtig soos die slan-
ge en opreg soos die duiwe.
17 Maar pas op vir die mense; want
hulle sal julle oorlewer aan regbanke, en
in hulle sinagoges sal hulle julle gésel.
18 En ook voor goewerneurs en konings
sal julle gebring word om My ontwil tot
'n getuienis vir hulle en die heidene.
19 Maar wanneer hulle julle oorlewer,
moenie julle kwel oor hoe of wat julle sal
spreek nie; want dit sal julle in daardie
uur gegee word wat julle moet spreek;
20 want dit is nie julle wat spreek nie,
maar die Gees van julle Vader wat in
julle spreek.
21 Maar die een broer sal die ander in
die dood oorlewer en die vader sy kind,
en die kinders sal teen hulle ouers opstaan
en hulle doodmaak.
22 En julle sal deur almal gehaat word
terwille van my Naam. Maar wie vol-
hard tot die einde toe, hy sal gered word.
23 En wanneer hulle julle vervolg in die
een stad, vlug na die ander toe. Want
voorwaar Ek sê vir julle, julle sal met die
stede van Israel sekerlik nie klaar kry
voordat die Seun van die mens kom nie.
24 'n Leerling is nie bo die meester nie
en 'n slaaf ook nie bo sy heer nie.
25 Dit is vir die leerling genoeg dat hy
soos sy meester word en die slaaf soos
sy heer. As hulle die heer van die huis
Beëlsebul genoem het, hoeveel te meer sy
huisgenote!
26 Vrees dan nie vir hulle nie; want
daar is niks bedek wat nie ontdek sal
word nie, en verborge wat nie bekend sal
word nie.
27 Wat Ek vir julle in die donker sê,
vertel dit in die lig; en wat julle in die
oor hoor, verkondig dit op die dakke.
28 En moenie vrees vir die wat die lig-
gaam doodmaak, maar die siel nie kan
doodmaak nie; maar vrees Hom liewer
wat die siel sowel as die liggaam kan
verderwe in die hel.
29 Word twee mossies nie vir 'n stuiwer
verkoop nie? En nie een van hulle sal op
die aarde val buiten julle Vader nie.
30 En van julle is selfs die hare van die
hoof almal getel.
31 Moet dan nie bang wees nie: julle is
meer werd as baie mossies.
32 Elkeen dan wat My sal bely voor
die mense, hom sal Ek ook bely voor my
Vader wat in die hemele is.
33 Maar elkeen wat My verloën voor
die mense, hom sal Ek ook verloën voor
my Vader wat in die hemele is.
34 Moenie dink dat Ek gekom het om
vrede op die aarde te bring nie. Ek het
nie gekom om vrede te bring nie, maar
die swaard.
35 Want Ek het gekom om tweedrag
te verwek tussen 'n man en sy vader, en
tussen 'n dogter en haar moeder, en 'n
skoondogter en haar skoonmoeder.
36 En 'n mens se huisgenote sal sy vy-
ande wees.
37 Wie vader of moeder bo My liefhet,
is My nie werd nie; en wie seun of dog-
ter bo My liefhet, is My nie werd nie.
38 En wie sy kruis nie neem en agter
My volg nie, is My nie werd nie.
39 Wie sy siel vind, sal dit verloor; en
wie sy siel verloor om My ontwil, sal
dit vind.
40 Wie julle ontvang, ontvang My; en
wie My ontvang, ontvang Hom wat My
gestuur het.
41 Wie 'n profeet ontvang omdat hy 'n
profeet is, sal die loon van 'n profeet ont-
vang; en wie 'n regverdige ontvang om-
dat hy 'n regverdige is, sal die loon van
'n regverdige ontvang.
42 En elkeen wat een van hierdie klein-
tjies net 'n beker kou water laat drink in
die naam van 'n disiepel, voorwaar Ek
sê vir julle, hy sal sy loon sekerlik nie
verloor nie.

Johannes die Doper stuur twee disiepels na Jesus.

(Luk. 7: 18—35.)

11 EN toe Jesus klaar bevele gegee
het aan sy twaalf disiepels, gaan
Hy daarvandaan weg om te leer en te
preek in hulle stede.
2 En Johannes het in die gevangenis
gehoor van die werke van Christus en
twee van sy disiepels gestuur
3 en vir Hom gesê: Is U die Een wat

sou kom, of moet ons 'n ander een verwag?

4 En Jesus het geantwoord en vir hulle gesê: Gaan vertel Johannes wat julle hoor en sien:

5 blindes sien weer en kreupeles loop, melaatse word gereinig en dowes hoor, dooies word opgewek en aan armes word die evangelie verkondig.

6 En salig is elkeen wat aan My nie aanstoot neem nie.

7 En toe hulle vertrek, begin Jesus om vir die skare aangaande Johannes te sê: Wat het julle uitgegaan in die woestyn om te aanskou? 'n Riet wat deur die wind beweeg word?

8 Maar wat het julle uitgegaan om te sien? 'n Man met sagte klere aan? Kyk, die wat sagte klere dra, is in die huise van konings.

9 Maar wat het julle uitgegaan om te sien? 'n Profeet? Ja, Ek sê vir julle, ook baie meer as 'n profeet!

10 Want dit is hy van wie daar geskrywe is: Kyk, Ek stuur my boodskapper voor u aangesig, wat u weg voor U uit sal regmaak.

11 Voorwaar Ek sê vir julle, onder die wat uit vroue gebore is, het daar nie een opgestaan wat groter is as Johannes die Doper nie; maar die kleinste in die koninkryk van die hemele is groter as hy.

12 Maar van die dae van Johannes die Doper af tot nou toe word die koninkryk van die hemele bestorm, en bestormers gryp dit met geweld.

13 Want al die profete en die wet het tot op Johannes geprofeteer.

14 En as julle gewillig is om dit aan te neem: hy is Elía wat sou kom.

15 Wie ore het om te hoor, laat hom hoor.

16 Maar waarmee sal Ek hierdie geslag vergelyk? Dit is net soos kindertjies wat op die marke sit en na hulle maats roep

17 en sê: Ons het vir julle op die fluit gespeel, en julle het nie gedans nie; ons het vir julle 'n klaaglied gesing, en julle het nie getreur nie.

18 Want Johannes het gekom en nie geëet of gedrink nie, en hulle sê: Hy het 'n duiwel.

19 Die Seun van die mens het gekom en Hy eet en drink, en hulle sê: Dáár is 'n mens wat 'n vraat en 'n wynsuiper is, 'n vriend van tollenaars en sondaars. Maar die wysheid is geregverdig deur sy kinders.

Die drie onboetvaardige stede.

(Luk. 10: 13—15.)

20 TOE het Hy die stede waarin die meeste van sy kragtige dade plaasgevind het, begin verwyt, omdat hulle hul nie bekeer het nie:

21 Wee jou, Górasin, wee jou, Betsáida! want as in Tirus en Sidon die kragtige dade plaasgevind het wat in julle plaasgevind het, sou hulle hul lankal in sak en as bekeer het.

22 Maar Ek sê vir julle, dit sal vir Tirus en Sidon verdraagliker wees in die oordeelsdag as vir julle.

23 En jy, Kapérnaüm, wat tot die hemel toe verhoog is, jy sal tot die doderyk toe neergestoot word; want as in Sodom die kragtige dade plaasgevind het wat in jou plaasgevind het, sou hy bly staan het tot vandag toe.

24 Maar Ek sê vir julle dat dit vir die land van Sodom verdraagliker sal wees in die oordeelsdag as vir jou.

Die juk van Jesus.

(Luk. 10: 21, ens.)

25 IN daardie tyd het Jesus gespreek en gesê: Ek loof U, Vader, Here van die hemel en die aarde, dat U hierdie dinge verberg het vir wyse en verstandige mense en dit aan kindertjies geopenbaar het.

26 Ja, Vader, want so was dit u welbehae.

27 Alles is aan My oorgegee deur my Vader, en niemand ken die Seun nie, behalwe die Vader; ook ken niemand die Vader nie, behalwe die Seun en elkeen aan wie die Seun dit wil openbaar.

28 Kom na My toe, almal wat vermoeid en belas is, en Ek sal julle rus gee.

29 Neem my juk op julle en leer van My, want Ek is sagmoedig en nederig van hart; en julle sal rus vind vir julle siele.

30 Want my juk is sag en my las is lig.

Jesus is Here van die sabbat.

(Mark. 2: 23—28; Luk. 6: 1—5.)

12 IN daardie tyd het Jesus op die sabbat deur die gesaaides geloop, en sy disiepels het honger gehad en begin om are te pluk en te eet.

2 Maar toe die Fariseërs dit sien, sê hulle vir Hom: Kyk, u disiepels doen wat nie geoorloof is om op die sabbat te doen nie.

3 Maar Hy sê vir hulle: Het julle nie gelees wat Dawid gedoen het nie—toe hy honger gehad het en die wat saam met hom was—

4 hoe hy in die huis van God gegaan en die toonbrode geëet het wat hom nie geoorloof was om te eet nie, en ook die wat saam met hom was nie, maar net die priesters alleen?

5 Of het julle nie in die wet gelees dat die priesters op die sabbat in die tempel die sabbat ontheilig en onskuldig is nie?

6 En Ek sê vir julle: Een wat groter is as die tempel, is hier.

7 Maar as julle geweet het wat dit beteken: Ek wil barmhartigheid hê en nie offerande nie, sou julle die onskuldiges nie veroordeel het nie;

8 want die Seun van die mens is Here óók van die sabbat.

Genesing van die man met die verdorde hand.

(Mark. 3: 1—6; Luk. 6: 6—11.)

9 EN toe Hy daarvandaan weggegaan het, kom Hy in hulle sinagoge.

10 En daar was 'n man met 'n verdorde hand, en hulle het Hom gevra en gesê: Is dit geoorloof om op die sabbat gesond te maak?—sodat hulle Hom sou kan aanklae.

11 Maar Hy sê vir hulle: Watter mens van julle sal daar wees wat een skaap het, en as dit op die sabbat in 'n sloot val, dit nie sal gryp en uithaal nie?

12 Hoeveel meer is 'n mens dan nie werd as 'n skaap nie! So is dit dan geoorloof om op die sabbat goed te doen.

13 Toe sê Hy vir die man: Steek jou hand uit! En hy het dit uitgesteek; en dit is herstel, gesond soos die ander een.

14 Daarop gaan die Fariseërs uit en hou saam raad teen Hom, sodat hulle Hom sou kan ombring.

15 Toe Jesus dit bemerk, het Hy daarvandaan weggegaan, en groot menigtes het Hom gevolg, en Hy het hulle almal gesond gemaak;

16 en hulle 'n streng bevel gegee dat hulle Hom nie bekend moes maak nie,

17 sodat vervul sou word die woord wat gespreek is deur Jesaja, die profeet:

18 Kyk, my Kneg wat Ek uitverkies het, my Geliefde in wie my siel 'n welbehae het. Ek sal my Gees op Hom lê, en Hy sal die nasies die reg aankondig.

19 Hy sal nie twis of uitroep nie, en niemand sal sy stem op die strate hoor nie.

20 'n Geknakte riet sal Hy nie verbreek nie, en 'n lamppit wat rook, sal Hy nie uitblus nie totdat Hy die reg tot oorwinning uitbring.

21 En op sy Naam sal die heidene hoop.

Die godslastering van die Fariseërs.

(Mark. 3: 20—30; Luk. 11: 14—23.)

22 TOE het hulle 'n duiwelbesetene wat blind en stom was, na Hom gebring; en Hy het hom gesond gemaak, sodat die blinde en stomme kon praat en sien.

23 En al die menigtes was verbaas en het gesê: Is hierdie man nie miskien die seun van Dawid nie?

24 Maar toe die Fariseërs dit hoor, sê hulle: Hy dryf die duiwels uit nie anders as deur Beëlsebul, die owerste van die duiwels nie.

25 Maar Jesus het hulle gedagtes geken en vir hulle gesê: Elke koninkryk wat teen homself verdeeld is, word verwoes; en elke stad of huis wat teen homself verdeeld is, sal nie bly staan nie.

26 En as die Satan die Satan uitdryf, dan is hy teen homself verdeeld. Hoe sal sy koninkryk dan bly staan?

27 En as Ek deur Beëlsebul die duiwels uitdryf, deur wie dryf julle seuns hulle uit? Daarom sal hulle julle regters wees.

28 Maar as Ek deur die Gees van God die duiwels uitdryf, dan het die koninkryk van God by julle gekom.

29 Of hoe kan iemand in die huis van 'n sterk man ingaan en sy goed roof, as hy nie eers die sterk man geboei het nie? En dan sal hy sy huis beroof.

30 Hy wat nie met My is nie, is teen My; en hy wat nie met My bymekaarmaak nie, verstrooi.

31 Daarom sê Ek vir julle: Elke sonde en lastering sal die mense vergewe word, maar die lastering teen die Gees sal die mense nie vergewe word nie.

32 En elkeen wat 'n woord spreek teen die Seun van die mens, dit sal hom vergewe word; maar elkeen wat spreek teen die Heilige Gees, dit sal hom nie vergewe word nie, in hierdie eeu nie en ook in die toekomende nie.

Bome en vrugte.

(Luk. 6: 43—45.)

33 JULLE moet óf die boom goed maak en sy vrugte goed, óf julle moet die boom sleg maak en sy vrugte sleg; want aan die vrugte word die boom geken.
34 Addergeslag, hoe kan julle goeie dinge praat terwyl julle sleg is? Want uit die oorvloed van die hart praat die mond.
35 Die goeie mens bring uit die goeie skat van sy hart goeie dinge te voorskyn, en die slegte mens bring uit die slegte skat slegte dinge te voorskyn.
36 Maar Ek sê vir julle dat elke ydel woord wat die mense praat, daar moet hulle rekenskap van gee in die oordeelsdag.
37 Want uit jou woorde sal jy geregverdig word, en uit jou woorde sal jy veroordeel word.

Die teken van Jona.

(Luk. 11: 16, 29—32.)

38 TOE spreek sommige van die skrifgeleerdes en Fariseërs en sê: Meester, ons wil graag 'n teken van U sien.
39 Maar Hy antwoord en sê vir hulle: 'n Slegte en oorspelige geslag soek na 'n teken, en geen teken sal vir hom gegee word behalwe die teken van die profeet Jona nie.
40 Want soos Jona drie dae en drie nagte in die buik van die groot vis was, so sal die Seun van die mens drie dae en drie nagte in die hart van die aarde wees.
41 Die manne van Ninevé sal in die oordeel opstaan saam met hierdie geslag en dit veroordeel; want hulle het hul op die prediking van Jona bekeer, en—meer as Jona is hier!
42 Die koningin van die Suide sal in die oordeel opstaan saam met hierdie geslag en dit veroordeel; want sy het gekom van die eindes van die aarde af om die wysheid van Salomo te hoor, en —meer as Salomo is hier!
43 En wanneer die onreine gees uit die mens uitgegaan het, gaan hy deur waterlose plekke en soek rus en kry dit nie.
44 Dan sê hy: Ek sal teruggaan na my huis waar ek uitgegaan het. En hy kom en kry dit leeg, uitgeveeg en versier.
45 Dan gaan hy en neem sewe ander geeste slegter as hy self met hom saam, en hulle kom in en woon daar; en die laaste van daardie mens word erger as die eerste. So sal dit ook wees met hierdie bose geslag.

Die familie van Jesus.

(Mark. 3: 31—35; Luk. 8: 19—21.)

46 EN terwyl Hy nog met die skare spreek, staan sy moeder en broers daarbuite en wou graag met Hom praat.
47 Toe sê iemand vir Hom: Daar staan u moeder en u broers buite en wil graag met U praat.
48 Maar Hy antwoord en sê vir die een wat Hom dit vertel het: Wie is my moeder? En wie is my broers?
49 En Hy steek sy hand uit oor sy disiepels en sê: Dáár is my moeder en my broers.
50 Want elkeen wat die wil doen van my Vader wat in die hemele is, dié is my broer en suster en moeder.

Gelykenis van die saaier.

(Mark. 4: 1—20; Luk. 8: 4—15.)

13 EN op daardie dag het Jesus uit die huis uitgegaan en by die meer gaan sit.
2 En groot menigtes het by Hom vergader, sodat Hy in 'n skuit geklim en gaan sit het. En die hele skare het op die strand gestaan.
3 En Hy het met hulle baie dinge deur gelykenisse gespreek en gesê: 'n Saaier het uitgegaan om te saai;
4 en terwyl hy saai, val 'n deel langs die pad, en die voëls het gekom en dit opgeëet.
5 En 'n ander deel het op rotsagtige plekke geval waar daar nie baie grond was nie; en dadelik het dit opgekom, omdat daar geen diepte van grond was nie;
6 maar toe die son opgaan, is dit verskroei, en omdat dit geen wortel gehad het nie, is dit verdroog.
7 En 'n ander deel het in die dorings geval, en die dorings het opgekom en dit verstik.
8 En 'n ander deel het in die goeie grond geval en vrug opgelewer: die een honderd-, die ander sestig-, die ander dertigvoudig.
9 Wie ore het om te hoor, laat hom hoor!

10 En die disiepels het gekom en vir Hom gesê: Waarom spreek U met hulle deur gelykenisse?
11 Toe antwoord Hy en sê vir hulle: Omdat dit aan julle gegee is om die verborgenhede van die koninkryk van die hemele te ken, maar aan hulle is dit nie gegee nie.
12 Want hy wat het, aan hom sal gegee word, en hy sal oorvloed hê; maar hy wat nie het nie, van hom sal weggeneem word ook wat hy het.
13 Daarom spreek Ek met hulle deur gelykenisse, omdat hulle, terwyl hulle sien, nie sien nie, en terwyl hulle hoor, nie hoor of verstaan nie.
14 En aan hulle word die profesie van Jesaja vervul wat sê: Met die gehoor sal julle hoor en glad nie verstaan nie, en julle sal kyk en kyk, en glad nie sien nie.
15 Want die hart van hierdie volk het stomp geword, en met die ore het hulle beswaarlik gehoor; en hul oë het hulle toegesluit, sodat hulle nie miskien met die oë sou sien en met die ore hoor en met die hart verstaan en hulle bekeer en Ek hulle genees nie.
16 Maar julle oë is gelukkig, omdat hulle sien; en julle ore, omdat hulle hoor.
17 Want voorwaar Ek sê vir julle, baie profete en regverdiges het begeer om te sien wat julle sien, en het dit nie gesien nie, en om te hoor wat julle hoor, en het dit nie gehoor nie.
18 Luister julle dan na die gelykenis van die saaier.
19 As iemand die woord van die koninkryk hoor en nie verstaan nie, kom die Bose en roof wat in sy hart gesaai is—dit is hy by wie dit langs die pad gesaai is.
20 En by wie dit op rotsagtige plekke gesaai is—dit is hy wat die woord hoor en dit dadelik met blydskap aanneem;
21 maar hy het geen wortel in homself nie—hy is net vir 'n tyd, en as daar verdrukking en vervolging kom terwille van die woord, struikel hy dadelik.
22 En by wie dit in die dorings gesaai is—dit is hy wat die woord hoor, maar die sorg van hierdie wêreld en die verleiding van die rykdom verstik die woord, en hy word onvrugbaar.
23 En by wie dit op die goeie grond gesaai is—dit is hy wat die woord hoor en verstaan, wat dan ook vrug dra en oplewer: die een honderd-, die ander sestig-, die ander dertigvoudig.

Gelykenis van die onkruid.

24 'n ANDER gelykenis het Hy hulle voorgehou en gesê: Die koninkryk van die hemele is soos 'n man wat goeie saad in sy land gesaai het;
25 maar terwyl die mense slaap, het sy vyand gekom en onkruid onder die koring gesaai en weggegaan.
26 En toe die spruitjies opgeskiet en vrug gevorm het, toe verskyn die onkruid ook.
27 En die slawe van die huisheer het gekom en vir hom gesê: Meneer, het u dan nie goeie saad in u land gesaai nie? Waar kry dit dan die onkruid vandaan?
28 En hy antwoord hulle: 'n Vyandige mens het dit gedoen. Toe sê die slawe vir hom: Wil u dan hê dat ons dit moet gaan bymekaarmaak?
29 Maar hy antwoord: Nee, dat julle nie miskien, as julle die onkruid bymekaarmaak, die koring daarmee saam uittrek nie.
30 Laat altwee saam groei tot die oes toe, en in die oestyd sal ek vir die maaiers sê: Maak eers die onkruid bymekaar en bind dit in bondels om dit te verbrand, maar bring die koring bymekaar in my skuur.

Gelykenisse van die mosterdsaad en van die suurdeeg.

(Mark. 4: 30—34; Luk. 13: 18—21.)

31 'n ANDER gelykenis het Hy hulle voorgehou en gesê: Die koninkryk van die hemele is soos 'n mosterdsaad wat 'n man neem en in sy land saai;
32 wat wel die kleinste is van al die soorte saad, maar as dit gegroei het, groter is as die groentesoorte en 'n boom word, sodat die voëls van die hemel kom en nes maak in sy takke.
33 'n Ander gelykenis het Hy hulle vertel: Die koninkryk van die hemele is soos suurdeeg wat 'n vrou neem en in drie mate meel inwerk totdat dit heeltemal gerys het.
34 Al hierdie dinge het Jesus deur gelykenisse vir die skare gesê, en sonder gelykenis het Hy vir hulle niks gesê nie;
35 sodat vervul sou word die woord wat gespreek is deur die profeet: Ek sal my

mond oopmaak deur gelykenisse; Ek
sal uitspreek dinge wat verborge was
van die grondlegging van die wêreld af.

Verklaring van die gelykenis van die onkruid.

36 NADAT Hy die skare weggestuur
het, het Jesus huis toe gegaan; en sy
disiepels het na Hom gekom en gesê:
Verklaar vir ons die gelykenis van die
onkruid in die saailand.
37 En Hy het geantwoord en vir hulle
gesê: Hy wat die goeie saad saai, is die
Seun van die mens,
38 en die saailand is die wêreld. Die
goeie saad—dit is die kinders van die ko-
ninkryk, en die onkruid is die kinders
van die Bose,
39 en die vyand wat dit gesaai het, is
die duiwel. Die oes is die voleinding van
die wêreld, en die maaiers is die engele.
40 Net soos die onkruid dan bymekaar-
gemaak en met vuur verbrand word, so
sal dit wees in die voleinding van hierdie
wêreld:
41 die Seun van die mens sal sy engele
uitstuur, en hulle sal uit sy koninkryk
bymekaarmaak al die struikelblokke en
die wat die ongeregtigheid doen,
42 en sal hulle gooi in die vuuroond.
Daar sal geween wees en gekners van
die tande.
43 Dan sal die regverdiges skyn soos
die son in die koninkryk van hulle Vader.
Wie ore het om te hoor, laat hom hoor.

Gelykenis van die verborge skat, van die pêrel en van die visnet.

44 VERDER is die koninkryk van die
hemele soos 'n skat wat verborge is in
die saailand, wat 'n man kry en wegsteek;
en uit blydskap daaroor gaan hy en ver-
koop alles wat hy het, en koop daardie
saailand.
45 Verder is die koninkryk van die he-
mele soos 'n koopman wat mooi pêrels
soek;
46 en toe hy een baie kosbare pêrel kry,
gaan hy weg en verkoop alles wat hy
het, en koop dit.
47 Verder is die koninkryk van die he-
mele soos 'n net wat in die see gegooi
word en van elke soort bymekaarbring;
48 en as dit vol geword het, trek hulle
dit op die strand uit en gaan sit en maak
die goeies in bakke bymekaar, maar gooi
die slegtes weg.
49 So sal dit wees in die voleinding van
die wêreld: die engele sal uitgaan en die
slegte mense onder die regverdiges uit
afskei
50 en hulle in die vuuroond gooi. Daar
sal geween wees en gekners van die
tande.
51 Jesus sê vir hulle: Het julle ál hier-
die dinge verstaan? Hulle antwoord
Hom: Ja, Here!
52 En Hy sê vir hulle: Daarom is elke
skrifgeleerde wat 'n leerling geword het
in die koninkryk van die hemele, soos 'n
huisheer wat uit sy skat nuwe en ou
dinge te voorskyn bring.

Jesus word in Násaret verag.

(Mark. 6: 1—6.)

53 EN toe Jesus klaar was met hierdie
gelykenisse, het Hy daarvandaan weg-
gegaan.
54 En Hy het in sy vaderstad gekom en
hulle geleer in hul sinagoge, sodat hulle
verslae was en gesê het: Waar kry Hy
hierdie wysheid en kragte vandaan?
55 Is Hy nie die seun van die timmerman
nie? Is die naam van sy moeder nie Maria
en dié van sy broers Jakobus en Joses en
Simon en Judas nie?
56 En sy susters, is hulle nie almal by
ons nie? Waar kry Hy dan al hierdie
dinge vandaan?
57 En hulle het aanstoot aan Hom ge-
neem. Maar Jesus sê vir hulle: 'n Pro-
feet is nie ongeëerd behalwe in sy vader-
land en in sy huis nie.
58 En Hy het daar oor hulle ongeloof
nie baie kragtige dade gedoen nie.

Die onthoofding van Johannes die Doper.

(Mark. 6: 14—29; Luk. 3: 19, 20; 9: 7—9.)

14 EN in daardie tyd het Herodes,
die viervors, die gerugte van Jesus
gehoor
2 en vir sy knegte gesê: Hierdie man is
Johannes die Doper. Hy het uit die dode
opgestaan, en daarom werk dié kragte
in hom.
3 Want Herodes het Johannes gevang,
hom geboei en in die gevangenis gesit
oor Heródias, die vrou van Filippus, sy
broer.
4 Want Johannes het vir hom gesê: Dit
is u nie geoorloof om haar te hê nie.

5 En hoewel hy hom wou doodmaak,
het hy die skare gevrees, omdat hulle hom
vir 'n profeet gehou het.
6 Maar by die viering van die verjaars-
dag van Herodes het die dogter van
Heródias voor die geselskap gedans en
Herodes behaag.
7 Daarom het hy met 'n eed beloof om
haar enigiets te gee wat sy sou vra.
8 Toe sê sy, nadat sy deur haar moeder
aangehits was: Gee my hier op 'n skottel
die hoof van Johannes die Doper.
9 En die koning het treurig geword,
maar terwille van die eed en die feesge-
note het hy beveel dat dit gegee moet
word.
10 En hy het gestuur en Johannes in die
gevangenis onthoof.
11 Sy hoof is toe op 'n skottel gebring
en aan die meisie gegee, en sy het dit vir
haar moeder gebring.
12 En sy disiepels het gekom en sy lig-
gaam weggeneem en dit begrawe; en
hulle het gegaan en dit aan Jesus vertel.
13 En toe Jesus dit hoor, het Hy daar-
vandaan vertrek in 'n skuit na 'n verlate
plek opsy. En die skare het dit gehoor
en Hom van die stede af te voet gevolg.

Eerste vermeerdering van die brode.

(Mark. 6: 30—44; Luk. 9: 10—17; Joh. 6: 1—14.)

14 EN toe Jesus uitgaan, het Hy 'n
groot skare gesien en innig jammer vir
hulle gevoel, en Hy het hulle siekes ge-
sond gemaak.
15 En teen die aand kom sy disiepels na
Hom en sê: Die plek is verlate, en
dit is al oor die tyd; stuur die skare weg,
sodat hulle na die dorpe kan gaan en vir
hulle voedsel koop.
16 Maar Jesus sê vir hulle: Hulle hoef
nie weg te gaan nie; gee julle vir hulle
iets om te eet.
17 Maar hulle antwoord Hom: Ons het
hier net vyf brode en twee visse.
18 En Hy sê: Bring dit hier vir My.
19 Toe gee Hy die skare bevel om op
die gras te gaan sit; en Hy neem die vyf
brode en die twee visse, kyk op na die
hemel en dank; en nadat Hy die brode
gebreek het, gee Hy dit aan die disiepels
en die disiepels aan die skare.
20 En almal het geëet en versadig ge-
word, en hulle het die oorskot van die
stukke opgetel, twaalf mandjies vol.
21 En dit was omtrent vyf duisend
manne wat geëet het, buiten die vroue
en kinders.

Jesus loop op die meer.

(Mark. 6: 45—56; Joh. 6: 16—21.)

22 EN dadelik het Jesus sy disiepels
gedwing om in die skuit te gaan en voor
Hom uit te vaar na die oorkant, terwyl
Hy die skare wegstuur.
23 En nadat Hy die skare weggestuur
het, klim Hy op die berg apart om te
bid. En teen die aand was Hy daar
alleen.
24 En die skuit was al in die middel van
die meer, geteister deur die golwe; want
die wind was teen *hulle*.
25 Maar in die vierde nagwaak het
Jesus na hulle gekom, al wandelende op
die meer.
26 En toe die disiepels Hom op die
meer sien loop, word hulle ontsteld en
sê: Dit is 'n spook! En hulle skreeu van
vrees.
27 Maar Jesus het dadelik met hulle ge-
spreek en gesê: Hou goeie moed, dit is
Ek! Moenie skrik nie.
28 En Petrus antwoord Hom en sê:
Here, as dit U is, gebied my om op die
water na U te kom.
29 En Hy sê: Kom! Petrus klim toe
van die skuit af en loop op die water om
na Jesus te gaan.
30 Maar toe hy die sterk wind sien,
word hy bang; en toe hy begin sink,
roep hy uit en sê: Here, red my!
31 En dadelik het Jesus sy hand uit-
gesteek en hom gegryp en vir hom gesê:
Kleingelowige, waarom het jy getwyfel?
32 Daarop klim hulle in die skuit, en die
wind het gaan lê.
33 Toe kom die wat in die skuit was,
en val voor Hom neer en sê: Waarlik,
U is die Seun van God.
34 En hulle het oorgevaar en in die land
van Gennésaret gekom.
35 En die manne van daardie plek het
Hom herken en in daardie hele omtrek
uitgestuur en almal wat ongesteld was,
na Hom gebring;
36 en hulle het Hom gesmeek dat hulle
net maar die soom van sy kleed mag
aanraak; en almal wat dit aangeraak het,
is gered.

Die oorlewering van die ou mense.

(Mark. 7: 1—23.)

15 TOE kom daar skrifgeleerdes en Fariseërs van Jerusalem na Jesus en sê:

2 Waarom oortree u disiepels die oorlewering van die ou mense? Want hulle was nie hul hande as hulle brood eet nie.

3 Maar Hy antwoord en sê vir hulle: Waarom oortree julle ook die gebod van God terwille van julle oorlewering?

4 Want God het bevel gegee en gesê: Eer jou vader en moeder; en: Hy wat vader of moeder vloek, moet sekerlik sterwe.

5 Maar julle sê: Elkeen wat aan vader of moeder sê: Enige voordeel wat u van my sou kan geniet, is 'n offergawe— dié hoef sy vader of sy moeder glad nie te eer nie.

6 So het julle dan die gebod van God kragteloos gemaak terwille van julle oorlewering.

7 Geveinsdes, tereg het Jesaja oor julle geprofeteer toe hy gesê het:

8 Hierdie volk kom na My met hulle mond en eer My met die lippe, maar hulle hart is ver van My af.

9 Maar tevergeefs vereer hulle My deur leringe te leer wat gebooie van mense is.

10 En Hy het die skare na Hom geroep en vir hulle gesê: Luister en verstaan!

11 Nie wat in die mond ingaan, maak die mens onrein nie; maar wat uit die mond uitgaan, dit maak die mens onrein.

12 Daarop kom sy disiepels nader en sê vir Hom: Weet U dat die Fariseërs, toe hulle die woord hoor, aanstoot geneem het?

13 Maar Hy antwoord en sê: Elke plant wat my hemelse Vader nie geplant het nie, sal ontwortel word.

14 Laat hulle staan; hulle is blinde leiers van blindes. En as 'n blinde 'n ander blinde lei, sal altwee in die sloot val.

15 En Petrus antwoord en sê vir Hom: Verklaar vir ons hierdie gelykenis.

16 Maar Jesus sê: Is julle dan ook nog sonder verstand?

17 Begryp julle nog nie dat alles wat in die mond ingaan, in die maag kom en in die heimlikheid uitgewerp word nie?

18 Maar die dinge wat uit die mond uitgaan, kom uit die hart, en dit is dié wat die mens onrein maak.

19 Want uit die hart kom daar slegte gedagtes, moord, egbreuk, hoerery, diewery, valse getuienis, lastertaal.

20 Dit is hierdie dinge wat die mens onrein maak; maar om met ongewaste hande te eet, maak die mens nie onrein nie.

Die Kananése vrou.

(Mark. 7: 24—30.)

21 EN Jesus het daarvandaan weggegaan en na die streke van Tirus en Sidon vertrek.

22 En 'n Kananése vrou het van daardie gebied gekom en na Hom geroep en gesê: Wees my barmhartig, Here, Seun van Dawid! My dogter is erg van die duiwel besete.

23 Maar Hy het haar nie 'n woord geantwoord nie. Toe kom sy disiepels nader en vra Hom en sê: Stuur haar weg, want sy roep agter ons aan.

24 Maar Hy antwoord en sê: Ek is net gestuur na die verlore skape van die huis van Israel.

25 Daarop kom sy en val voor Hom neer en sê: Here, help my!

26 Maar Hy antwoord en sê: Dit is nie mooi om die brood van die kinders te neem en dit vir die hondjies te gooi nie.

27 En sy sê: Ja, Here, maar die hondjies eet darem van die krummels wat van die tafel van hulle base afval.

28 Toe antwoord Jesus en sê vir haar: o Vrou, groot is jou geloof; laat dit vir jou wees soos jy wil hê. En haar dogter het gesond geword van daardie uur af.

Twede vermeerdering van die brode.

(Mark. 8: 1—10.)

29 TOE gaan Jesus daarvandaan weg en kom by die meer van Galiléa; en Hy het op die berg geklim en daar gaan sit.

30 En ondertussen kom daar groot menigtes na Hom met kreupeles, blindes, stommes, gebreklikes en baie ander by hulle, en hulle het dié by die voete van Jesus neergesit, en Hy het hulle gesond gemaak;

31 sodat die skare verbaas was om te sien dat stommes praat, gebreklikes gesond word, kreupeles loop en blindes sien; en hulle het die God van Israel verheerlik.

32 Toe het Jesus sy disiepels na Hom

geroep en gesê: Ek voel innig jammer vir die skare, omdat hulle al drie dae by My bly en niks het om te eet nie; en Ek wil hulle nie graag honger wegstuur nie, sodat hulle nie miskien op die pad beswyk nie.

33 En sy disiepels sê vir Hom: Waar sal ons in die woestyn soveel brode vandaan kry om so 'n groot skare te versadig?

34 Toe sê Jesus vir hulle: Hoeveel brode het julle? En hulle antwoord: Sewe, en 'n paar vissies.

35 En Hy het bevel gegee aan die skare om op die grond te gaan sit.

36 Toe neem Hy die sewe brode en die visse, en nadat Hy gedank het, breek Hy dit en gee dit aan sy disiepels en die disiepels aan die skare.

37 En hulle het almal geëet en versadig geword; en hulle het die oorskot van die stukke opgetel, sewe mandjies vol.

38 En die wat geëet het, was vier duisend manne buiten die vroue en kinders.

39 En nadat Hy die skare weggestuur het, gaan Hy in die skuit en kom in die gebied van Mágdala.

Die suurdeeg van die Fariseërs

(Mark. 8: 11—21.)

16 EN die Fariseërs en Sadduseërs het nadergekom om Hom te versoek en het Hom gevra om hulle 'n teken uit die hemel te laat sien.

2 Maar Hy antwoord en sê vir hulle: In die aand sê julle: Mooi weer, want die lug is rooi.

3 En in die môre: Stormweer vandag, want die lug is donkerrooi. Geveinsdes, julle weet wel om die voorkomste van die lug te onderskei, en kan julle nie die tekens van die tye *onderskei* nie?

4 'n Slegte en oorspelige geslag soek na 'n teken, en geen teken sal aan hom gegee word nie, behalwe die teken van Jona, die profeet. En Hy het hulle verlaat en weggegaan.

5 En toe sy disiepels na die oorkant gegaan het, het hulle vergeet om brode saam te neem.

6 Daarop sê Jesus vir hulle: Pas op en wees op julle hoede vir die suurdeeg van die Fariseërs en Sadduseërs.

7 En hulle het onder mekaar geredeneer en gesê: Dit is omdat ons geen brode saamgeneem het nie.

8 Maar Jesus het dit opgemerk en vir hulle gesê: Wat redeneer julle onder mekaar, kleingelowiges, dat julle geen brode saamgeneem het nie?

9 Begryp julle nog nie, en onthou julle nie die vyf brode van die vyf duisend en hoeveel mandjiesvol julle opgetel het nie?

10 Of die sewe brode van die vier duisend en hoeveel mandjiesvol julle opgetel het nie?

11 Hoe is dit dat julle nie begryp dat Ek nie in verband met brood vir julle gesê het om op te pas vir die suurdeeg van die Fariseërs en Sadduseërs nie?

12 Toe begryp hulle dat Hy nie gesê het dat hulle moes oppas vir die suurdeeg van die brood nie, maar vir die leer van die Fariseërs en Sadduseërs.

Die belydenis van Petrus.

(Mark. 8: 27—33; Luk. 9: 18—22; Joh. 6: 66—69.)

13 EN toe Jesus in die streke van Cesaréa-Filippi kom, vra Hy sy disiepels en sê: Wie sê die mense dat Ek, die Seun van die mens, is?

14 En hulle antwoord: Sommige Johannes die Doper, en sommige Elía, en ander Jeremia of een van die profete.

15 Hy sê vir hulle: Maar julle, wie sê julle, is Ek?

16 En Simon Petrus antwoord en sê: U is die Christus, die Seun van die lewende God.

17 Toe antwoord Jesus en sê vir hom: Salig is jy, Simon Bar-Jona, want vlees en bloed het dit aan jou nie geopenbaar nie, maar my Vader wat in die hemele is.

18 En Ek sê ook vir jou: Jy is Petrus, en op hierdie rots sal Ek my gemeente bou, en die poorte van die doderyk sal dit nie oorweldig nie.

19 En Ek sal jou die sleutels van die koninkryk van die hemele gee; en wat jy ook op die aarde mag bind, sal in die hemel gebonde wees, en wat jy ook op die aarde mag ontbind, sal in die hemel ontbonde wees.

20 Daarop het Hy sy disiepels bevel gegee dat hulle vir niemand moet sê dat Hy Jesus die Christus is nie.

21 Van toe af het Jesus begin om sy disiepels te toon dat Hy na Jerusalem moet gaan en baie van die ouderlinge en owerpriesters en skrifgeleerdes moet ly en

doodgemaak en op die derde dag opgewek word.

22 Toe neem Petrus Hom opsy en begin Hom bestraf en sê: Mag God dit verhoed, Here, dit sal U nooit oorkom nie!

23 Maar Hy het omgedraai en vir Petrus gesê: Gaan weg agter My, Satan! Jy is vir My 'n struikelblok, omdat jy nie oor die dinge van God dink nie, maar oor dié van die mense.

Die opneem van die kruis.

(Mark. 8: 34; 9: 1; Luk. 9: 23—27.)

24 TOE sê Jesus vir sy disiepels: As iemand agter My aan wil kom, moet hy homself verloën en sy kruis opneem en My volg.

25 Want elkeen wat sy siel wil red, sal dit verloor; maar elkeen wat sy siel om My ontwil verloor, sal dit vind.

26 Want wat baat dit 'n mens as hy die hele wêreld win, maar aan sy siel skade ly? Of wat sal 'n mens gee as losprys vir sy siel?

27 Want die Seun van die mens staan gereed om met sy engele in die heerlikheid van sy Vader te kom, en dan sal Hy elkeen vergeld volgens sy dade.

28 Voorwaar Ek sê vir julle, daar is sommige van die wat hier staan, wat die dood sekerlik nie sal smaak voordat hulle die Seun van die mens in sy koninkryk sien kom het nie.

Verheerliking van Jesus op die berg.

(Mark. 9: 2—13; Luk. 9: 28—36.)

17 EN ná ses dae het Jesus Petrus en Jakobus en Johannes, sy broer, saamgeneem en hulle op 'n hoë berg apart gebring.

2 En Hy het voor hulle van gedaante verander, en sy gesig het geblink soos die son, en sy klere het wit geword soos die lig.

3 En kyk, daar verskyn aan hulle Moses en Elía in gesprek met Hom.

4 Toe begin Petrus om vir Jesus te sê: Here, dit is goed dat ons hier is; as U wil, laat ons hier drie hutte maak: vir U een en vir Moses een en een vir Elía.

5 Terwyl hy nog spreek, oordek 'n helder-ligte wolk hulle meteens, en daar sê 'n stem uit die wolk: Dit is my geliefde Seun in wie Ek 'n welbehae het. Luister na Hom!

6 En toe die disiepels dit hoor, het hulle op hul aangesig geval en was baie bang.

7 En Jesus het nadergekom en hulle aangeraak en gesê: Staan op en moenie bang wees nie.

8 Toe slaan hulle hul oë op en sien niemand meer nie, behalwe Jesus alleen.

9 En onderwyl hulle van die berg afklim, gee Jesus aan hulle bevel en sê: Julle moet vir niemand iets van die gesig sê voordat die Seun van die mens uit die dode opgestaan het nie.

10 En sy disiepels vra Hom en sê: Waarom sê die skrifgeleerdes dan dat Elía eers moet kom?

11 En Jesus antwoord en sê vir hulle: Dis waar, Elía kom eers en sal alles herstel;

12 maar Ek sê vir julle dat Elía al gekom het, en hulle het hom nie erken nie, maar aan hom alles gedoen wat hulle wou. So sal die Seun van die mens ook deur hulle ly.

13 Toe verstaan die disiepels dat Hy met hulle van Johannes die Doper gespreek het.

'n Maansieke kind gesond gemaak.

(Mark. 9: 14—32; Luk. 9: 37—45.)

14 EN toe hulle by die skare kom, gaan daar 'n man na Hom en val voor Hom op die knieë en sê:

15 Here, ontferm U oor my seun, want hy is maansiek en ly swaar; want dikwels val hy in die vuur en dikwels in die water.

16 En ek het hom na u disiepels gebring, en hulle kon hom nie gesond maak nie.

17 Toe antwoord Jesus en sê: o Ongelowige en verdraaide geslag, hoelank sal Ek by julle wees, hoelank sal Ek julle verdra? Bring hom vir My hier.

18 Daarop bestraf Jesus hom; en die duiwel het van hom uitgegaan, en die seun het gesond geword van daardie uur af.

19 Toe kom die disiepels na Jesus apart en sê: Waarom kon ons hom nie uitdryf nie?

20 En Jesus antwoord hulle: Deur julle ongeloof; want voorwaar Ek sê vir julle, as julle geloof het soos 'n mosterdsaad, sal julle vir hierdie berg sê: Gaan weg hiervandaan daarnatoe! en hy sal weggaan, en niks sal vir julle onmoontlik wees nie.

21 Maar hierdie geslag gaan nie uit behalwe deur gebed en vas nie.

22 En terwyl hulle in Galiléa rondgaan, het Jesus vir hulle gesê: Die Seun van die mens sal oorgelewer word in die hande van die mense;

23 en hulle sal Hom doodmaak, en op die derde dag sal Hy opstaan. En hulle het baie bedroef geword.

Jesus betaal die tempelbelasting.

24 EN toe hulle in Kapérnaüm kom, het die wat die tempelbelasting ontvang, na Petrus gegaan en gesê: Betaal julle Meester nie die tempelbelasting nie?

25 Hy antwoord: Ja. En toe hy in die huis inkom, was Jesus hom voor en sê: Wat dink jy, Simon? Van wie neem die konings van die aarde tol of belasting—van hulle seuns, of van die vreemdelinge?

26 Petrus antwoord Hom: Van die vreemdelinge. Jesus sê vir hom: Dan is die seuns vry.

27 Maar dat ons hulle geen aanstoot mag gee nie, gaan na die meer toe, gooi 'n hoek uit en neem die eerste vis wat opkom; en as jy sy bek oopmaak, sal jy 'n stater kry; neem dit en gee dit aan hulle vir My en vir jou.

Die vernaamste in die koninkryk van die hemele.

(Mark. 9: 33—37; Luk. 9: 46—48.)

18 IN daardie uur het die disiepels na Jesus gekom en gesê: Wie is tog die grootste in die koninkryk van die hemele?

2 Toe roep Jesus 'n kindjie na Hom en laat hom tussen hulle in staan

3 en sê: Voorwaar Ek sê vir julle, as julle nie verander en soos die kindertjies word nie, sal julle nooit in die koninkryk van die hemele ingaan nie!

4 Elkeen dan wat homself verneder soos hierdie kindjie, hy is die grootste in die koninkryk van die hemele.

5 En elkeen wat een van sulke kindertjies in my Naam ontvang, ontvang My;

6 maar elkeen wat een van hierdie kleintjies wat in My glo, laat struikel, dit is vir hom beter dat 'n meulsteen aan sy nek gehang word en hy wegsink in die diepte van die see.

7 Wee die wêreld weens die struikelblokke. Want dit is noodsaaklik dat daar struikelblokke kom, maar wee die mens deur wie die struikelblok kom.

8 En as jou hand of jou voet jou laat struikel, kap dit af en gooi dit weg van jou af; dit is vir jou beter om in die lewe in te gaan, kreupel of vermink, as om twee hande of voete te hê en in die ewige vuur gewerp te word.

9 En as jou oog jou laat struikel, ruk dit uit en werp dit weg van jou af. Dit is vir jou beter om met een oog in die lewe in te gaan, as om twee oë te hê en in die helse vuur gewerp te word.

10 Pas op dat julle nie een van hierdie kleintjies verag nie; want Ek sê vir julle dat hulle engele in die hemele altyd die aangesig sien van my Vader wat in die hemele is.

11 Want die Seun van die mens het gekom om te red wat verlore is.

12 Wat dink julle? As iemand honderd skape het en een van hulle verdwaal, sal hy nie die negen-en-negentig laat staan en op die berge die verdwaalde een gaan soek nie?

13 En as hy hom kry, voorwaar Ek sê vir julle dat hy blyer is oor hom as oor die negen-en-negentig wat nie verdwaal het nie.

14 So is dit nie die wil van julle Vader wat in die hemele is, dat een van hierdie kleintjies verlore gaan nie.

Die vergifnis. Gelykenis van die onbarmhartige skuldeiser.

15 EN as jou broer teen jou sondig, gaan bestraf hom tussen jou en hom alleen. As hy na jou luister, dan het jy jou broer gewin;

16 maar as hy nie luister nie, neem nog een of twee met jou saam, sodat in die mond van twee of drie getuie elke woord kan vasstaan.

17 En as hy na hulle nie luister nie, sê dit vir die gemeente; en as hy na die gemeente ook nie luister nie, laat hom vir jou wees soos die heiden en die tollenaar.

18 Voorwaar Ek sê vir julle, alles wat julle bind op die aarde, sal gebonde wees in die hemel; en alles wat julle ontbind op die aarde, sal ontbonde wees in die hemel.

19 Weer sê Ek vir julle: As twee van julle saamstem op die aarde oor enige saak wat hulle mag vra, dit sal hulle te beurt val van my Vader wat in die hemele is.

20 Want waar twee of drie vergader in my Naam, daar is Ek onder hulle.

21 Toe kom Petrus na Hom en sê:

Here, hoe dikwels sal my broer teen my sondig en ek hom vergewe—tot sewemaal toe?

22 Jesus antwoord hom: Ek sê vir jou, nie tot sewemaal toe nie, maar tot sewentigmaal sewe toe.

23 Daarom word die koninkryk van die hemele vergelyk met 'n seker koning wat afrekening met sy diensknegte wou hou.

24 En toe hy begin afreken, word daar een na hom gebring wat tien duisend talente skuldig was.

25 En omdat hy nie kon betaal nie, gee sy heer bevel dat hy verkoop moet word, en sy vrou en sy kinders en alles wat hy had, en dat betaal moet word.

26 Toe val die dienskneg op die grond voor hom neer en sê: Heer, wees lankmoedig met my en ek sal u alles betaal.

27 En die heer van daardie dienskneg het innig jammer vir hom gevoel en hom losgelaat en hom die skuld kwytgeskeld.

28 Maar toe daardie dienskneg uitgaan en een van sy medediensknegte kry wat hom honderd pennings skuldig was, het hy hom aan die keel gegryp en gesê: Betaal my wat jy skuld.

29 Sy mededienskneg val toe voor sy voete neer en smeek hom en sê: Wees lankmoedig met my en ek sal jou alles betaal.

30 Maar hy wou nie, maar het gegaan en hom in die gevangenis gewerp totdat hy die skuld sou betaal het.

31 En toe sy medediensknegte sien wat gebeur het, was hulle baie bedroef, en hulle het gegaan en vir hulle heer duidelik gemaak alles wat gebeur het.

32 Daarop roep sy heer hom en sê vir hom: Jou slegte dienskneg, al daardie skuld het ek jou kwytgeskeld, omdat jy my gesmeek het;

33 moes jy nie jou mededienskneg ook barmhartig wees soos ek jou ook barmhartig gewees het nie?

34 En sy heer het hom in toorn oorgegee aan die pynigers totdat hy sou betaal het alles wat hy hom skuldig was.

35 So sal ook my hemelse Vader aan julle doen as julle nie elkeen sy broer van harte sy oortredinge vergewe nie.

Die vraag oor die skeibrief.

(Mark. 10: 1—12.)

19 EN toe Jesus klaar was met hierdie woorde, het Hy van Galiléa vertrek en in die gebied van Judéa oorkant die Jordaan gekom.

2 En groot menigtes het Hom gevolg, en Hy het hulle daar gesond gemaak.

3 Toe kom die Fariseërs na Hom om Hom te versoek en sê vir Hom: Is dit 'n man geoorloof om oor allerhande redes van sy vrou te skei?

4 En Hy antwoord hulle dit: Het julle nie gelees dat Hy wat *hulle* gemaak het, hulle van die begin af man en vrou gemaak het nie,

5 en gesê het: Om hierdie rede sal die man sy vader en sy moeder verlaat en sy vrou aankleef, en hulle twee sal een vlees wees;

6 sodat hulle nie meer twee is nie, maar een vlees? Wat God dan saamgevoeg het, mag geen mens skei nie.

7 Hulle sê vir Hom: Waarom het Moses dan beveel om 'n skeibrief te gee en van haar te skei?

8 Hy antwoord hulle: Omdat Moses weens die hardheid van jul harte julle toegelaat het om van julle vroue te skei; maar van die begin af was dit nie so nie.

9 Maar Ek sê vir julle, elkeen wat van sy vrou skei, behalwe oor hoerery, en 'n ander een trou, pleeg egbreuk; en die wat die geskeie vrou trou, pleeg egbreuk.

10 Sy disiepels sê vir Hom: As die saak van 'n man met 'n vrou so is, dan is dit nie wenslik om te trou nie.

11 Maar Hy sê vir hulle: Almal vat hierdie woord nie, maar net dié aan wie dit gegee is.

12 Want daar is persone wat onbekwaam is om te trou, wat van die moederskoot af so gebore is, en daar is persone wat deur die mense onbekwaam gemaak is, en daar is persone wat hulleself onbekwaam gemaak het terwille van die koninkryk van die hemele. Wie dit kan vat, laat hom dit vat.

Jesus seën die kindertjies.

(Mark. 10: 13—16; Luk. 18: 15—17.)

13 TOE bring hulle kindertjies na Hom, dat Hy die hande op hulle kon lê en bid; en die disiepels het hulle bestraf.

14 Maar Jesus sê: Laat die kindertjies staan en verhinder hulle nie om na My te kom nie; want aan sulkes behoort die koninkryk van die hemele.

15 En Hy het die hande op hulle gelê en daarvandaan vertrek.

Die ryk jongman.

(Mark. 10: 17—31; Luk. 18: 18—30.)

16 EN daar kom een na Hom en sê vir Hom: Goeie meester, watter goeie ding moet ek doen, dat ek die ewige lewe kan hê?

17 En Hy sê vir hom: Waarom noem jy My goed? Niemand is goed nie, behalwe een, naamlik God. Maar as jy in die lewe wil ingaan, onderhou die gebooie.

18 Hy vra Hom: Watter? En Jesus sê: Dit—jy mag nie doodslaan nie, jy mag nie egbreek nie, jy mag nie steel nie, jy mag geen valse getuienis gee nie;

19 eer jou vader en moeder; en: Jy moet jou naaste liefhê soos jouself.

20 Die jongman sê vir Hom: Al hierdie dinge het ek onderhou van my jeug af. Wat kom ek nog kort?

21 Jesus antwoord hom: As jy volmaak wil wees, gaan verkoop jou besittings en gee dit vir die armes, en jy sal 'n skat in die hemel hê; en kom hier, volg My.

22 Maar toe die jongman dié woord hoor, het hy bedroef weggegaan; want hy het baie besittings gehad.

23 En Jesus sê vir sy disiepels: Voorwaar Ek sê vir julle dat 'n ryk man beswaarlik in die koninkryk van die hemele sal ingaan.

24 En verder sê Ek vir julle, dit is makliker vir 'n kameel om deur die oog van 'n naald deur te gaan as vir 'n ryk man om in die koninkryk van God in te gaan.

25 Toe sy disiepels dit hoor, was hulle baie verslae en sê: Wie kan dan gered word?

26 Maar Jesus het hulle aangekyk en vir hulle gesê: By mense is dit onmoontlik, maar by God is alle dinge moontlik.

27 Daarop antwoord Petrus en sê vir Hom: Kyk, ons het alles verlaat en U gevolg. Wat sal daar vir ons dan wees?

28 En Jesus sê vir hulle: Voorwaar Ek sê vir julle dat julle wat My gevolg het, in die wedergeboorte wanneer die Seun van die mens op sy heerlike troon gaan sit, julle ook op twaalf trone sal sit en die twaalf stamme van Israel sal oordeel.

29 En elkeen wat huise of broers of susters of vader of moeder of vrou of kinders of grond terwille van my Naam verlaat het, sal honderdmaal soveel ontvang en die ewige lewe beërwe.

30 Maar baie wat eerste is, sal laaste wees, en wat laaste is, eerste.

Gelykenis van arbeiders op verskillende ure gehuur.

20 WANT die koninkryk van die hemele is soos 'n huisheer wat vroeg in die môre uitgegaan het om arbeiders vir sy wingerd te huur.

2 En nadat hy ooreengekom het met die arbeiders vir 'n penning op 'n dag, stuur hy hulle in sy wingerd.

3 En omtrent nege-uur gaan hy uit en sien ander ledig op die mark staan.

4 En hy sê vir hulle: Gaan julle ook in die wingerd, en wat reg is, sal ek vir julle gee. En hulle het gegaan.

5 Weer gaan hy uit omtrent twaalfuur en drie-uur en doen net dieselfde.

6 En omtrent vyfuur gaan hy uit en kry ander ledig staan en sê vir hulle: Wat staan julle hier die hele dag ledig?

7 Hulle antwoord hom: Omdat niemand ons gehuur het nie. Hy sê vir hulle: Gaan julle ook in die wingerd, en wat reg is, sal julle ontvang.

8 En teen die aand sê die baas van die wingerd vir sy opsigter: Roep die arbeiders en betaal hulle hul loon; en begin van die laastes af tot by die eerstes.

9 En die wat omtrent vyfuur *begin het*, kom en ontvang elkeen 'n penning.

10 Die eerstes kom toe en dink dat hulle meer sal ontvang, en hulle het ook elkeen 'n penning ontvang.

11 En toe hulle dit ontvang, klae hulle by die huisheer

12 en sê: Hierdie laastes het een uur gewerk, en u het hulle gelykop behandel met ons wat die las van die dag en die hitte gedra het.

13 Maar hy antwoord en sê vir een van hulle: Vriend, ek doen jou geen onreg aan nie. Het jy nie met my ooreengekom vir 'n penning nie?

14 Neem dan wat joue is en gaan heen. Ek wil vir hierdie laaste een gee net soos vir jou.

15 Of staan dit my nie vry om met my eie goed te maak wat ek wil nie? Of is jou oog verkeerd, omdat ek goed is?

16 So sal die wat laaste is, eerste wees, en die wat eerste is, laaste; want baie is geroep, maar min uitverkies.

Die vraag van die seuns van Sebedéüs.

(Mark. 10: 32—45; Luk. 18: 31—34.)

17 EN toe Jesus opgaan na Jerusalem, het Hy die twaalf disiepels apart geneem op die pad en vir hulle gesê:

18 Kyk, ons gaan op na Jerusalem, en die Seun van die mens sal oorgelewer word aan die owerpriesters en skrifgeleerdes; en hulle sal Hom tot die dood veroordeel,

19 en Hom oorlewer aan die heidene om Hom te bespot en te gésel en te kruisig; en op die derde dag sal Hy opstaan.

20 Toe kom die moeder van die seuns van Sebedéüs met haar seuns na Hom en het voor Hom neergebuig om iets van Hom te vra.

21 En Hy sê vir haar: Wat wil jy hê? Sy antwoord Hom: Sê dat hierdie twee seuns van my in u koninkryk mag sit, een aan u regter- en een aan u linkerhand.

22 Maar Jesus antwoord en sê: Julle weet nie wat julle vra nie. Kan julle die beker drink wat Ek aanstonds gaan drink, en gedoop word met die doop waarmee Ek gedoop word? Hulle sê vir Hom: Ons kan.

23 En Hy sê vir hulle: Dis waar, my beker sal julle drink en met die doop waarmee Ek gedoop word, sal julle gedoop word; maar om te sit aan my regter- en aan my linkerhand is nie vir My om te gee nie, maar dit is vir hulle vir wie dit deur my Vader toeberei is.

24 En toe die tien dit hoor, was hulle verontwaardig oor die twee broers.

25 Maar Jesus het hulle na Hom geroep en gesê: Julle weet dat die owerstes van die nasies oor hulle heers en die groot manne oor hulle gesag uitoefen;

26 maar so moet dit onder julle nie wees nie; maar elkeen wat onder julle groot wil word, moet julle dienaar wees.

27 En elkeen wat onder julle die eerste wil word, moet julle diensknegwees;

28 net soos die Seun van die mens nie gekom het om gedien te word nie, maar om te dien en sy siel te gee as 'n losprys vir baie.

Die twee blindes van Jérigo.

(Mark. 10: 46—52; Luk. 18: 35—43.)

29 EN toe hulle uit Jérigo uitgaan, het 'n groot menigte Hom gevolg.

30 En daar het twee blindes langs die pad gesit; en toe hulle hoor dat Jesus verbygaan, roep hulle uit en sê: Wees ons barmhartig, Here, Seun van Dawid!

31 En die skare het hulle bestraf, dat hulle moet stilbly; maar hulle het al harder geroep en gesê: Wees ons barmhartig, Here, Seun van Dawid!

32 Toe gaan Jesus staan en roep hulle en sê: Wat wil julle hê, moet Ek vir julle doen?

33 Hulle antwoord Hom: Here, dat ons oë geopen mag word.

34 En Jesus het innig jammer vir hulle gevoel en hulle oë aangeraak, en dadelik het hulle oë gesien, en hulle het Hom gevolg.

Intog van Jesus in Jerusalem.

(Mark. 11: 1—10; Luk. 19: 29—38; Joh. 12: 12—15.)

21 EN toe hulle naby Jerusalem gekom en Bétfagé aan die Olyfberg bereik het, stuur Jesus twee disiepels uit en sê vir hulle:

2 Gaan na daardie dorp reg voor julle, en dadelik sal julle 'n eselin kry wat vasgemaak is, en 'n vul by haar. Maak haar los en bring hulle vir My.

3 En as iemand vir julle iets sê, moet julle antwoord: Die Here het hulle nodig; en dadelik sal hy hulle stuur.

4 En dit het alles gebeur, sodat vervul sou word die woord wat deur die profeet gespreek is:

5 Sê vir die dogter van Sion: Kyk, jou Koning kom na jou toe, sagmoedig, en Hy sit op 'n esel, ja 'n jong esel, die vul van 'n pakdier.

6 En die disiepels het gegaan en gedoen soos Jesus hulle beveel het—

7 hulle het die esel en die vul gebring en hulle klere daarop gelê, en Hy het daarop gaan sit.

8 En die grootste deel van die skare het hulle klere op die pad oopgegooi, en ander het takke van die bome afgekap en op die pad gestrooi.

9 En die skare wat voor loop en die wat volg, het uitgeroep en gesê: Hosanna vir die Seun van Dawid! Geseënd is Hy wat kom in die Naam van die Here! Hosanna in die hoogste hemele!

10 En toe Hy in Jerusalem inkom, raak die hele stad in opskudding en sê: Wie is hierdie man?

11 En die skare sê: Dit is Jesus, die profeet van Násaret in Galiléa.

Reiniging van die tempel.

(Mark. 11: 15—18; Luk. 19: 45—48; Joh. 2: 13—17.)

12 EN Jesus het in die tempel van God ingegaan en almal wat verkoop en koop in die tempel, uitgejaag en die tafels van die geldwisselaars en die stoele van die duiweverkopers omgegooi.

13 En Hy sê vir hulle: Daar is geskrywe: My huis moet 'n huis van gebed genoem word. Maar julle het dit 'n rowerspelonk gemaak.

14 En daar het blindes en kreupeles na Hom gekom in die tempel, en Hy het hulle gesond gemaak.

15 En toe die owerpriesters en skrifgeleerdes die wonders sien wat Hy gedoen het, en die kinders wat in die tempel uitroep en sê: Hosanna vir die Seun van Dawid! was hulle verontwaardig

16 en sê vir Hom: Hoor U wat hulle daar sê? En Jesus antwoord hulle: Ja, het julle nooit gelees: Uit die mond van klein kinders en suiglinge het U vir U lof berei nie?

17 En Hy het hulle verlaat en uit die stad uitgegaan na Betánië en daar vernag.

Die verdroogde vyeboom.

(Mark. 11: 12—14; 19—24.)

18 EN vroeg in die môre toe Hy teruggaan na die stad, het Hy honger gehad;

19 en Hy sien 'n vyeboom langs die pad en gaan na hom toe; maar Hy het niks daaraan gekry nie as net blare alleen; en Hy sê vir hom: Laat daar uit jou nooit weer 'n vrug tot in ewigheid kom nie! En onmiddellik het die vyeboom verdroog.

20 En toe die disiepels dit sien, was hulle verwonderd en sê: Hoe het die vyeboom so onmiddellik verdroog!

21 Maar Jesus antwoord en sê vir hulle: Voorwaar Ek sê vir julle, as julle geloof het en nie twyfel nie, sal julle nie alleen doen wat met die vyeboom gebeur het nie; maar al sê julle ook vir hierdie berg: Lig jou op en gooi jou in die see—sal dit gebeur.

22 En alles wat julle in die gebed vra, sal julle ontvang as julle glo.

Die doop van Johannes.

(Mark. 11: 27—33; Luk. 20: 1—8.)

23 EN toe Hy in die tempel gaan, het die owerpriesters en die ouderlinge van die volk na Hom gekom terwyl Hy besig was om te leer, en hulle het gesê: Deur watter gesag doen U hierdie dinge, en wie het U hierdie gesag gegee?

24 En Jesus antwoord en sê vir hulle: Ek sal julle ook een ding vra, en as julle dit vir My sê, sal Ek ook vir julle vertel deur watter gesag Ek hierdie dinge doen:

25 Die doop van Johannes, waar was dit vandaan—uit die hemel of uit mense? En hulle het by hulleself geredeneer en gesê: As ons sê: Uit die hemel—dan sal Hy ons vra: Waarom het julle hom dan nie geglo nie?

26 En as ons sê: Uit mense—dan moet ons oppas vir die menigte, want almal hou Johannes vir 'n profeet.

27 Toe antwoord hulle Jesus en sê: Ons weet nie. Hy sê toe ook vir hulle: Dan vertel Ek ook nie vir julle deur watter gesag Ek hierdie dinge doen nie.

Gelykenis van die twee seuns.

28 MAAR wat dink julle? 'n Man het twee kinders gehad, en hy gaan na die eerste en sê: Kind, gaan werk vandag in my wingerd.

29 En hy antwoord en sê: Ek wil nie; maar later het hy spyt gekry en gegaan.

30 Toe het hy na die twede gegaan en vir hom net so gesê; en hy antwoord en sê: Ja, heer. En hy het nie gegaan nie.

31 Wie van die twee het die wil van die vader gedoen? Hulle antwoord Hom: Die eerste. Jesus sê vir hulle: Voorwaar Ek sê vir julle, die tollenaars en die hoere gaan julle voor in die koninkryk van God.

32 Want Johannes het na julle gekom in die weg van geregtigheid, en julle het hom nie geglo nie; maar die tollenaars en die hoere het hom geglo. En julle het dit gesien en tog nie later berou gekry om hom te glo nie.

Gelykenis van die landbouers.

(Mark. 12: 1—12; Luk. 20: 9—18.)

33 LUISTER na 'n ander gelykenis: Daar was 'n sekere huisheer wat 'n wingerd geplant het; en hy het 'n heining daarom gesit en 'n parskuip daarin ge-

grawe en 'n wagtoring gebou, en het dit
aan landbouers verhuur en op reis gegaan.
34 En toe die vrugtetyd naderkom, stuur
hy sy slawe na die landbouers om sy
vrugte te ontvang.
35 Maar die landbouers het sy slawe ge-
neem en een geslaan en 'n ander een
doodgemaak en 'n ander een gestenig.
36 Weer het hy ander slawe gestuur,
meer as die eerstes, en hulle het met dié
net so gemaak.
37 Oplaas het hy sy seun na hulle
gestuur en gesê: Hulle sal my seun ont-
sien.
38 Maar toe die landbouers die seun
sien, het hulle onder mekaar gesê: Dit
is die erfgenaam; kom laat ons hom
doodmaak en sy erfdeel in besit neem.
39 En hulle het hom geneem en buitekant
die wingerd uitgewerp en doodgemaak.
40 Wanneer die eienaar van die wingerd
dan kom, wat sal hy met daardie land-
bouers maak?
41 Hulle antwoord Hom: Die slegte
mense—hy sal hulle 'n slegte dood laat
sterwe en die wingerd verhuur aan ander
landbouers wat hom die vrugte op die
regte tyd sal gee.
42 Jesus sê vir hulle: Het julle nooit in
die Skrifte gelees nie: Die steen wat die
bouers verwerp het, dit het 'n hoeksteen
geword. Hy het van die Here gekom en
is wonderlik in ons oë?
43 Daarom sê Ek vir julle: Die konink-
ryk van God sal van julle weggeneem
word en aan 'n volk gegee word wat die
vrugte daarvan sal dra.
44 En hy wat op hierdie steen val, sal
verpletter word; maar elkeen op wie hy
val, dié sal hy vermorsel.
45 En toe die owerpriesters en die Fari-
seërs sy gelykenisse hoor, het hulle be-
gryp dat Hy van hulle spreek.
46 En hulle het probeer om Hom in hulle
mag te kry, maar hulle was bang vir die
skare, omdat dié Hom vir 'n profeet ge-
hou het.

Gelykenis van die bruilof.

(Luk. 14: 16—24.)

22 EN Jesus het weer deur gely-
kenisse met hulle begin spreek
en gesê:
2 Die koninkryk van die hemele is soos
'n koning wat 'n bruilof vir sy seun klaar-
gemaak
3 en sy slawe uitgestuur het om die ge-
nooides na die bruilof te roep, en hulle
wou nie kom nie.
4 Weer het hy ander slawe uitgestuur
met die boodskap: Sê vir die genooides:
Kyk, my maaltyd het ek klaargemaak,
my beeste en vetgemaakte vee is geslag
en alles is gereed. Kom na die bruilof.
5 Maar hulle het hul daaraan nie gesteur
nie en weggegaan: een na sy eie stuk
land en 'n ander na sy besigheid.
6 En die origes het sy slawe gegryp en
mishandel en doodgemaak.
7 Toe die koning dit hoor, het hy kwaad
geword en sy manskappe gestuur en
daardie moordenaars omgebring en hulle
stad aan die brand gesteek.
8 Daarop sê hy vir sy slawe: Die bruilof
is wel klaar, maar die genooides was dit
nie werd nie.
9 Gaan dan op die kruispaaie en nooi
almal wat julle mag kry na die bruilof.
10 En daardie slawe het uitgegaan op
die paaie en almal bymekaargemaak wat
hulle gekry het, slegtes sowel as goeies,
en die bruilofsaal het vol gaste geword.
11 En toe die koning ingaan om na die
gaste te kyk, sien hy daar iemand wat
nie 'n bruilofskleed aan het nie.
12 En hy sê vir hom: Vriend, hoe het jy
hier ingekom sonder 'n bruilofskleed aan?
En hy kon geen woord praat nie.
13 Toe sê die koning vir sy dienaars:
Bind sy hande en voete, neem hom weg
en werp hom in die buitenste duisternis.
Daar sal geween wees en gekners van
die tande.
14 Want baie is geroep, maar min uit-
verkies.

Aan die keiser moet belasting betaal word.

(Mark. 12: 13—17; Luk. 20: 20—26.)

15 TOE gaan die Fariseërs saam raad
hou hoe om Hom in *sy* woord te verstrik.
16 En hulle stuur hul disiepels saam met
die Herodiane na Hom en sê: Meester,
ons weet dat U waaragtig is en die
weg van God in waarheid leer, en U aan
niemand steur nie; want U sien nie die
persoon van mense aan nie;
17 sê dan vir ons, wat dink U: Is dit
geoorloof om aan die keiser belasting te
betaal of nie?

18 Maar Jesus het hulle boosheid bemerk
en gesê:
19 Geveinsdes, waarom versoek julle
My? Wys My die belastingmunt. En
hulle het vir Hom 'n penning gebring.
20 En Hy sê vir hulle: Wie se beeld en
opskrif is dit?
21 Hulle antwoord Hom: Die keiser
syne. Daarop sê Hy vir hulle: Betaal dan
aan die keiser wat die keiser toekom, en
aan God wat God toekom.
22 En toe hulle dit hoor, was hulle ver-
wonderd en het Hom verlaat en wegge-
gaan.

Die Sadduseërs en die opstanding.

(Mark. 12: 18—27; Luk. 20: 27—40.)

23 DIESELFDE dag kom daar na
Hom Sadduseërs, wat sê dat daar geen
opstanding is nie, en vra Hom
24 en sê: Meester, Moses het gesê: As
iemand sonder kinders sterwe, moet sy
broer sy vrou trou en kinders vir sy broer
verwek.
25 Nou was daar by ons sewe broers, en
die eerste het getrou en gesterwe; en
omdat hy geen kinders gehad het nie,
het hy sy vrou vir sy broer agtergelaat.
26 So ook die twede en die derde tot die
sewende toe.
27 En laaste van almal het die vrou ook
gesterwe.
28 In die opstanding dan, van watter een
van die sewe sal sy die vrou wees?—want
hulle almal het haar gehad.
29 Toe antwoord Jesus en sê vir hulle:
Julle dwaal, omdat julle die Skrifte nie ken
nie en ook nie die krag van God nie.
30 Want in die opstanding trou hulle nie
en word ook nie in die huwelik uitgegee
nie, maar is soos engele van God in die
hemel.
31 En wat die opstanding van die dode
betref, het julle nie gelees die woord wat
vir julle deur God gesê is nie:
32 Ek is die God van Abraham en die
God van Isak en die God van Jakob?
God is nie *'n God* van die dode nie, maar
van die lewende.
33 En toe die skare dit hoor, was hulle
verslae oor sy leer.

Die groot gebod.

(Mark. 12: 28—34; Luk. 10: 25—27.)

34 EN toe die Fariseërs hoor dat Hy
die Sadduseërs die mond gestop het, het
hulle almal saam vergader.
35 En een van hulle, 'n wetgeleerde, het
'n vraag gestel om Hom te versoek en
gesê:
36 Meester, wat is die groot gebod in
die wet?
37 En Jesus antwoord hom: Jy moet die
Here jou God liefhê met jou hele hart
en met jou hele siel en met jou hele ver-
stand.
38 Dit is die eerste en groot gebod.
39 En die twede wat hiermee gelyk-
staan: Jy moet jou naaste liefhê soos
jouself.
40 Aan hierdie twee gebooie hang die
hele wet en die profete.

Die Christus Seun van Dawid.

(Mark. 12: 35—37; Luk. 20: 41—44.)

41 EN toe die Fariseërs saamgekom
het, vra Jesus hulle
42 en sê: Wat dink julle van die Chris-
tus? Wie se seun is Hy? Hulle antwoord
Hom: Dawid syne.
43 Hy sê vir hulle: Hoe is dit dan dat
Dawid Hom in die Gees Here noem toe
hy gesê het:
44 Die Here het vir my Here gesê: Sit
aan my regterhand totdat Ek u vyande
gemaak het 'n voetbank van u voete?
45 As Dawid Hom dan Here noem, hoe
is Hy sy seun?
46 En niemand kon Hom 'n woord ant-
woord nie; ook het geeneen van daardie
dag af dit meer gewaag om Hom vrae te
stel nie.

Jesus berisp die skrifgeleerdes en Fariseërs.

23 TOE het Jesus die skare en sy
disiepels toegespreek
2 en gesê: Die skrifgeleerdes en die
Fariseërs sit op die stoel van Moses.
3 Alles wat hulle dan vir julle mag sê
om te onderhou, onderhou en doen dit;
maar moenie volgens hulle werke doen
nie, want hulle praat en doen nie.
4 Want hulle bind pakke saam wat
swaar en moeilik is om te dra, en sit dit
op die skouers van die mense, maar self
wil hulle dit met hulle vinger nie verroer
nie.
5 En hulle doen al hul werke om deur
die mense gesien te word, en hulle maak
hul gedenkseëls breed en die some van
hul klere groot.

6 En hulle hou van die voorste plekke by die maaltye en die voorste banke in die sinagoges
7 en die begroetinge op die markte en om deur die mense genoem te word: Rabbi, Rabbi!
8 Maar julle, laat jul nie Rabbi noem nie, want een is julle leermeester, Christus, en julle is almal broers.
9 En julle moet niemand op die aarde julle vader noem nie, want een is julle Vader—Hy wat in die hemele is.
10 Julle moet julle ook nie leermeesters laat noem nie, want een is julle leermeester, Christus.
11 Maar die grootste van julle moet jul dienaar wees.
12 Wie homself verhoog, sal verneder word, en wie homself verneder, sal verhoog word.
13 Maar wee julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, geveinsdes, want julle sluit die koninkryk van die hemele toe voor die mense; want julle gaan self nie in nie, en die wat sou ingaan, laat julle nie toe om in te gaan nie.
14 Wee julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, geveinsdes, want julle eet die huise van die weduwees op, en dit terwyl julle vir die skyn lang gebede doen. Daarom sal julle 'n swaarder oordeel ontvang.
15 Wee julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, geveinsdes, want julle trek rond oor see en land om een bekeerling te maak; en as hy dit geword het, maak julle hom 'n kind van die hel, tweemaal erger as julle self.
16 Wee julle, blinde leiers, julle wat sê: Elkeen wat sweer by die tempel—dit is niks nie; maar elkeen wat sweer by die goud van die tempel, hy is gebonde.
17 Julle dwase en blindes, want wat is meer: die goud, of die tempel wat die goud heilig?
18 En: Elkeen wat sweer by die altaar—dit is niks nie; maar elkeen wat sweer by die gawe daar bo-op, hy is gebonde.
19 Julle dwase en blindes, want wat is meer: die gawe, of die altaar wat die gawe heilig?
20 Die wat dan sweer by die altaar, sweer dáárby en by alles wat daarop is;
21 en die wat sweer by die tempel, sweer dáárby en by Hom wat daarin woon;
22 en die wat sweer by die hemel, sweer by die troon van God en by Hom wat daarop sit.
23 Wee julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, geveinsdes, want julle gee tiendes van kruisement en anys en koljander, en julle laat ná die swaarste van die wet: die reg en die barmhartigheid en die trou. Hierdie dinge behoort julle te doen sonder om die ander na te laat.
24 Blinde leiers, julle wat die muggie uitsif, maar die kameel insluk!
25 Wee julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, geveinsdes, want julle maak die buitekant van die beker en die skottel skoon, maar binnekant is dit vol roof en onmatigheid.
26 Blinde Fariseër, maak eers die binnekant van die beker en die skottel skoon, sodat ook die buitekant daarvan kan skoon word.
27 Wee julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, geveinsdes, want julle is net soos gewitte grafte wat van buite wel fraai lyk, maar van binne vol doodsbene en allerhande onreinheid is.
28 So lyk júlle ook van buite vir die mense wel regverdig, maar van binne is julle vol geveinsdheid en ongeregtigheid.
29 Wee julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, geveinsdes, want julle bou die grafte van die profete en versier die grafstene van die regverdiges;
30 en julle sê: As ons in die dae van ons vaders gelewe het, sou ons geen deel met hulle gehad het aan die bloed van die profete nie.
31 Julle gee dus teen julself getuienis dat julle kinders is van die wat die profete vermoor het.
32 Maak die maat van julle vaders dan vol!
33 Slange, addergeslag, hoe sal julle wegvlug van die oordeel van die hel?
34 Daarom kyk, Ek stuur profete en wyse manne en skrifgeleerdes na julle toe, en julle sal sommige van hulle doodmaak en kruisig en sommige van hulle in jul sinagoges gésel en van die een stad na die ander vervolg;
35 sodat oor julle kan kom al die regverdige bloed wat vergiet is op die aarde, van die bloed van die regverdige Abel af tot op die bloed van Sagaría, die seun van Berégia, wat julle vermoor het tussen die tempel en die altaar.

36 Voorwaar Ek sê vir julle, al hierdie dinge sal oor hierdie geslag kom.
37 Jerusalem, Jerusalem, jy wat die profete doodmaak en stenig die wat na jou gestuur is—hoe dikwels wou Ek jou kinders bymekaarmaak net soos 'n hen haar kuikens onder die vlerke bymekaarmaak, en julle wou nie!
38 Kyk, julle huis word vir julle woes gelaat!
39 Want Ek sê vir julle: Julle sal My van nou af sekerlik nie sien nie totdat julle sal sê: Geseënd is Hy wat kom in die Naam van die Here!

Die profetiese rede. Die begin van die smarte.

(Mark. 13; Luk. 21: 5—36.)

24 EN Jesus het uitgegaan en van die tempel vertrek, en sy dissipels het nadergekom om Hom die geboue van die tempel te wys.
2 En Jesus sê vir hulle: Sien julle al hierdie dinge? Voorwaar Ek sê vir julle, daar sal hier sekerlik nie een klip op die ander gelaat word wat nie heeltemal afgebreek sal word nie.
3 En toe Hy gaan sit het op die Olyfberg, kom die dissipels na Hom apart en sê: Vertel ons wanneer sal hierdie dinge wees, en wat is die teken van u koms en van die voleinding van die wêreld?
4 En Jesus antwoord en sê vir hulle: Pas op dat niemand julle mislei nie.
5 Want baie sal onder my Naam kom en sê: Ek is die Christus! en hulle sal baie mense mislei.
6 En julle sal hoor van oorloë en gerugte van oorloë. Pas op, moenie verskrik word nie, want alles moet plaasvind, maar dit is nog nie die einde nie.
7 Want die een nasie sal teen die ander opstaan en die een koninkryk teen die ander; en daar sal hongersnode wees en pessiektes en aardbewings op verskillende plekke.
8 Maar al hierdie dinge is 'n begin van die smarte.
9 Dan sal hulle julle aan verdrukking oorgee en julle doodmaak; en julle sal deur al die nasies gehaat word terwille van my Naam.
10 En dan sal baie tot struikel gebring word en mekaar verraai en mekaar haat.
11 En baie valse profete sal opstaan en baie mense mislei.
12 En omdat die ongeregtigheid vermeerder word, sal die liefde van die meeste verkoel.
13 Maar wie volhard tot die einde toe, hy sal gered word.
14 En hierdie evangelie van die koninkryk sal verkondig word in die hele wêreld tot 'n getuienis vir al die nasies; en dan sal die einde kom.

Die profetiese rede (vervolg). Die groot verdrukking.

15 WANNEER julle dan die gruwel van die verwoesting, waarvan gespreek is deur die profeet Daniël, sien staan in die heiligdom—laat hy wat lees, oplet—
16 dan moet die wat in Judéa is, na die berge vlug;
17 wie op die dak is, moet nie afkom om iets uit sy huis weg te neem nie;
18 en wie op die land is, moet nie omdraai om sy klere weg te neem nie.
19 Maar wee die vroue wat swanger is en die wat nog laat drink, in daardie dae.
20 En bid dat julle vlug nie in die winter of op die sabbat mag plaasvind nie.
21 Want dan sal daar groot verdrukking wees soos daar van die begin van die wêreld af tot nou toe nie gewees het en ook nooit sal wees nie.
22 En as daardie dae nie verkort was nie, sou geen vlees gered word nie; maar terwille van die uitverkorenes sal daardie dae verkort word.
23 As iemand dán vir julle sê: Kyk, hier is die Christus! of: Daar!—moet dit nie glo nie.
24 Want daar sal valse christusse en valse profete opstaan, en hulle sal groot tekens en wonders doen om, as dit moontlik was, ook die uitverkorenes te mislei.
25 Kyk, Ek het dit vir julle vooruit gesê.
26 As hulle dan vir julle sê: Kyk, Hy is in die woestyn—moet nie uitgaan nie. Kyk, Hy is in die binnekamer—moet dit nie glo nie.
27 Want soos die weerlig uit die ooste uitslaan en tot in die weste skyn, so sal ook wees die koms van die Seun van die mens.
28 Want orals waar die dooie liggaam lê, daar sal die aasvoëls bymekaarkom.

Die profetiese rede (vervolg). Die koms van die Seun van die mens.

29 EN dadelik ná die verdrukking van daardie dae sal die son duister word, en die maan sal sy glans nie gee nie, en die sterre sal van die hemel val, en die kragte van die hemele geskud word.

30 En dan sal die teken van die Seun van die mens in die hemel verskyn, en dan sal al die stamme van die aarde rou bedryf en die Seun van die mens sien kom op die wolke van die hemel met grote krag en heerlikheid.

31 En Hy sal sy engele uitstuur met harde trompetgeluid, en hulle sal sy uitverkorenes bymekaarmaak uit die vier windstreke, van die een end van die hemele af tot by die ander end daarvan.

32 En leer van die vyeboom hierdie gelykenis: Wanneer sy tak al sag word en sy blare uitbot, weet julle dat die somer naby is.

33 So weet julle ook wanneer julle ál hierdie dinge sien, dat dit naby is, voor die deur.

34 Voorwaar Ek sê vir julle, hierdie geslag sal sekerlik nie verbygaan totdat al hierdie dinge gebeur het nie.

35 Die hemel en die aarde sal verbygaan, maar my woorde sal nooit verbygaan nie.

Die profetiese rede (vervolg). Vermaning om waaksaam te wees.

36 MAAR van dié dag en dié uur weet niemand nie, ook die engele van die hemele nie, maar net my Vader alleen.

37 En net soos die dae van Noag was, so sal ook wees die koms van die Seun van die mens.

38 Want net soos hulle was in die dae voor die sondvloed toe hulle geëet en gedrink het, getrou en in die huwelik uitgegee het, tot op die dag dat Noag in die ark gegaan het,

39 en nie verstaan het voordat die sondvloed gekom en almal weggevoer het nie, so sal ook wees die koms van die Seun van die mens.

40 Dan sal daar twee op die land wees; die een word aangeneem en die ander word verlaat.

41 Twee vroue sal by die meul maal; die een word aangeneem en die ander word verlaat.

42 Waak dan, omdat julle nie weet watter uur julle Here kom nie.

43 Maar weet dit: As die huisheer wis in watter nagwaak die dief sou kom, sou hy gewaak en nie toegelaat het dat in sy huis ingebreek word nie.

44 Daarom moet julle ook gereed wees, omdat die Seun van die mens kom in 'n uur dat julle dit nie verwag nie.

Die profetiese rede (vervolg). Gelykenis van die twee slawe.

(Luk. 12: 42—48.)

45 WIE is dan die getroue en verstandige slaaf vir wie sy heer oor sy diensvolk aangestel het om hulle hul voedsel op tyd te gee?

46 Gelukkig is daardie slaaf vir wie sy heer, as hy kom, op hierdie manier besig sal vind.

47 Voorwaar Ek sê vir julle, hy sal hom oor al sy besittings aanstel.

48 Maar as daardie slegte slaaf in sy hart sê: My heer talm om te kom—

49 en hy sy medeslawe begin slaan en saam met die dronkaards begin eet en drink,

50 dan sal die heer van dié slaaf kom op 'n dag dat hy dit nie verwag en op 'n uur dat hy dit nie weet nie;

51 en sal hom middeldeur sny en hom 'n deelgenoot maak van die geveinsdes. Daar sal geween wees en gekners van die tande.

Die profetiese rede (vervolg). Gelykenis van die vyf verstandige en die vyf onverstandige jong meisies.

25 DAN sal die koninkryk van die hemele wees soos tien jong meisies wat hulle lampe geneem en uitgegaan het om die bruidegom te ontmoet.

2 En vyf van hulle was verstandig en vyf dwaas.

3 En toe die wat dwaas was, hul lampe neem, het hulle geen olie met hul saamgeneem nie.

4 Maar die verstandiges het olie in hulle kanne saam met hul lampe geneem.

5 En terwyl die bruidegom talm om te kom, het hulle almal vaak geword en aan die slaap geraak.

6 En middernag was daar 'n geroep: Daar kom die bruidegom; gaan uit hom tegemoet!

7 Toe staan al daardie jong meisies op en maak hulle lampe reg.

8 En die wat dwaas was, sê vir die

verstandiges: Gee vir ons van julle olie, want ons lampe gaan dood.

9 Maar die verstandiges antwoord en sê: Miskien sal daar nie genoeg wees vir ons en vir julle nie. Maar gaan liewer na die verkopers en koop vir julleself.

10 En onderwyl hulle gaan om te koop, het die bruidegom gekom. En die wat gereed was, het saam met hom ingegaan na die bruilof, en die deur is gesluit.

11 Later kom toe die ander meisies ook en sê: Meneer, meneer, maak vir ons oop!

12 Maar hy antwoord en sê: Voorwaar ek sê vir julle, ek ken julle nie.

13 Waak dan, omdat julle die dag en die uur nie weet waarop die Seun van die mens kom nie.

Die profetiese rede (vervolg). Gelykenis van die talente.

(Verg. Luk. 19: 11—27.)

14 WANT *dit is* soos 'n man wat op reis wou gaan en sy slawe roep en aan hulle sy besittings oorgee.

15 En vir die een gee hy vyf talente en vir die ander twee en vir die ander een, vir elkeen na sy vermoë; en hy gaan dadelik op reis.

16 En die een wat die vyf talente ontvang het, het daarmee gaan werk en vyf ander talente gewin.

17 Net so ook die een wat die twee ontvang het, het self ook twee ander verdien.

18 Maar hy wat die een ontvang het, het in die grond gaan grawe en die geld van sy heer weggesteek.

19 En ná 'n lang tyd kom die heer van daardie slawe en reken met hulle af.

20 En die een wat die vyf talente ontvang het, kom en bring vyf ander talente en sê: Meneer, vyf talente het u aan my toevertrou: hier het ek vyf ander talente daarby verdien.

21 En sy heer sê vir hom: Mooi so, goeie en getroue slaaf, oor weinig was jy getrou, oor veel sal ek jou aanstel. Gaan in in die vreugde van jou heer.

22 En die een wat die twee talente ontvang het, kom ook en sê: Meneer, twee talente het u aan my toevertrou: hier het ek twee ander talente daarby verdien.

23 Sy heer sê vir hom: Mooi so, goeie en getroue slaaf, oor weinig was jy getrou, oor veel sal ek jou aanstel. Gaan in in die vreugde van jou heer.

24 En die een wat die een talent ontvang het, kom ook en sê: Meneer, ek het u geken, dat u 'n harde man is wat maai waar u nie gesaai het nie, en bymekaarmaak waar u nie uitgestrooi het nie;

25 omdat ek bang was, het ek gegaan en u talent in die grond weggesteek. Hier het u wat aan u behoort.

26 Maar sy heer antwoord en sê vir hom: Jou slegte en luie slaaf, jy het geweet dat ek maai waar ek nie gesaai het nie, en bymekaarmaak waar ek nie uitgestrooi het nie.

27 Daarom moes jy my geld gestort het by die bankiers, en ek sou by my koms wat aan my behoort, met rente ontvang het.

28 Neem dan die talent van hom weg en gee dit vir die een wat die tien talente het;

29 want vir elkeen wat het, sal gegee word, en hy sal oorvloed hê; maar van hom wat nie het nie, van hom sal weggeneem word ook wat hy het.

30 En werp die nuttelose slaaf uit in die buitenste duisternis; daar sal geween wees en gekners van die tande.

Die profetiese rede (slot). Die ewige lewe en die ewige straf.

31 EN wanneer die Seun van die mens kom in sy heerlikheid en al die heilige engele saam met Hom, dan sal Hy op sy heerlike troon sit;

32 en voor Hom sal al die nasies bymekaargebring word, en Hy sal hulle van mekaar afskei soos die skaapwagter die skape van die bokke afskei;

33 en Hy sal die skape aan sy regterhand en die bokke aan sy linkerhand sit.

34 Dan sal die Koning vir die wat aan sy regterhand is, sê: Kom, julle geseëndes van my Vader, beërf die koninkryk wat vir julle toeberei is van die grondlegging van die wêreld af.

35 Want Ek het honger gehad, en julle het My iets gegee om te eet; Ek het dors gehad, en julle het My iets gegee om te drink; Ek was 'n vreemdeling, en julle het My herberg gegee;

36 Ek was nakend, en julle het My geklee; Ek was siek, en julle het My besoek; in die gevangenis was Ek, en julle het na My gekom.

37 Dan sal die regverdiges Hom ant-

woord en sê: Here, wanneer het ons U honger gesien en gevoed; of dors, en iets gegee om te drink?

38 En wanneer het ons U 'n vreemdeling gesien en herberg gegee; of nakend, en geklee?

39 En wanneer het ons U siek gesien of in die gevangenis, en na U gekom?

40 En die Koning sal antwoord en vir hulle sê: Voorwaar Ek sê vir julle, vir sover julle dit gedoen het aan een van die geringstes van hierdie broeders van My, het julle dit aan My gedoen.

41 Dan sal Hy ook vir dié aan sy linkerhand sê: Gaan weg van My af, julle vervloektes, in die ewige vuur wat berei is vir die duiwel en sy engele.

42 Want Ek het honger gehad, en julle het My niks gegee om te eet nie; Ek het dors gehad, en julle het My niks gegee om te drink nie.

43 Ek was 'n vreemdeling, en julle het vir My nie herberg gegee nie; nakend, en julle het My nie geklee nie; siek en in die gevangenis, en julle het My nie besoek nie.

44 Dan sal hulle Hom ook antwoord en sê: Here, wanneer het ons U honger gesien of dors of 'n vreemdeling of nakend of siek of in die gevangenis, en U nie gedien nie?

45 Dan sal Hy hulle antwoord en sê: Voorwaar Ek sê vir julle, vir sover julle dit nie gedoen het aan een van hierdie geringstes nie, het julle dit aan My ook nie gedoen nie.

46 En hulle sal weggaan in die ewige straf, maar die regverdiges in die ewige lewe.

Die owerstes van die Jode hou saam raad.

(Mark. 14: 1, 2; Luk. 22: 1, 2; Joh. 11: 47, ens.)

26 EN toe Jesus klaar was met al hierdie woorde, sê Hy vir sy disiepels:

2 Julle weet dat oor twee dae die pasga kom, en die Seun van die mens word oorgelewer om gekruisig te word.

3 Toe kom die owerpriesters en die skrifgeleerdes en die ouderlinge van die volk bymekaar in die paleis van die hoëpriester wat Kájafas genoem word,

4 en hou saam raad om Jesus met lis gevange te neem en dood te maak.

5 Maar hulle het gesê: Nie op die fees nie, sodat daar nie miskien oproer onder die volk kom nie.

Die maaltyd in Betánië.

(Mark. 14: 3—9; Joh. 12: 1—8.)

6 EN toe Jesus in Betánië was in die huis van Simon, die melaatse,

7 kom 'n vrou na Hom met 'n albastefles van baie kosbare salf, en sy gooi dit op sy hoof uit terwyl Hy aan tafel was.

8 En toe sy disiepels dit sien, was hulle verontwaardig en sê: Waarvoor is hierdie verkwisting?

9 Want hierdie salf kon duur verkoop en *die geld* vir die armes gegee gewees het.

10 Maar toe Jesus dit merk, sê Hy vir hulle: Waarom maak julle dit moeilik vir die vrou? Want sy het 'n goeie werk aan My gedoen.

11 Want die armes het julle altyd by julle, maar My het julle nie altyd nie.

12 Want toe sy hierdie salf op my liggaam uitgegooi het, het sy dit gedoen met die oog op my begrafnis.

13 Voorwaar Ek sê vir julle, orals waar hierdie evangelie verkondig sal word in die hele wêreld, sal ook gespreek word van wat sy gedoen het, tot 'n gedagtenis aan haar.

Die loon van die verraad.

(Mark. 14: 10, 11; Luk. 22: 3—6.)

14 TOE gaan een van die twaalf, met die naam van Judas Iskáriot, na die owerpriesters

15 en sê: Wat wil u my gee, en ek sal Hom aan u oorlewer? En hulle het vir hom dertig silwerstukke afgeweeg.

16 En van toe af het hy 'n goeie geleentheid gesoek om Hom oor te lewer.

Die laaste pasga. Die heilige nagmaal.

(Mark. 14: 12—26; Luk. 22: 7—23; I. Kor. 11: 23—29.)

17 EN op die eerste dag van die ongesuurde brode kom die disiepels na Jesus en sê vir Hom: Waar wil U hê, moet ons vir U klaarmaak om die pasga te eet?

18 En Hy antwoord: Gaan na die stad na 'n sekere iemand en sê vir hom: Die Meester laat weet: My tyd is naby. By jou sal Ek die pasga hou met my disiepels.

19 Daarop het die disiepels gedoen soos Jesus hulle beveel het, en hulle het die pasga berei.

20 En toe dit aand geword het, was Hy met die twaalf aan tafel.

21 En terwyl hulle eet, sê Hy: Voorwaar Ek sê vir julle, een van julle sal My verraai.

22 Toe word hulle baie bedroef en begin elkeen van hulle om vir Hom te sê: Is dit miskien ek, Here?

23 Toe antwoord Hy en sê: Hy wat saam met My sy hand in die skottel insteek, hy sal My verraai.

24 Die Seun van die mens gaan wel heen soos daar van Hom geskrywe is, maar wee daardie man deur wie die Seun van die mens verraai word! Dit sou vir hom goed gewees het as daardie man nie gebore was nie.

25 En Judas, wat Hom sou verraai, antwoord en sê: Is dit miskien ek, Rabbi? Hy antwoord hom: Jy het dit gesê.

26 En terwyl hulle eet, neem Jesus die brood, en nadat Hy gedank het, breek Hy dit en gee dit aan sy disiepels en sê: Neem, eet, dit is my liggaam.

27 Toe neem Hy die beker, en nadat Hy gedank het, gee Hy dit aan hulle en sê: Drink almal daaruit.

28 Want dit is my bloed, die bloed van die nuwe testament wat vir baie uitgestort word tot vergifnis van sondes.

29 Maar Ek sê vir julle: Ek sal van nou af nooit meer van hierdie vrug van die wynstok drink nie, tot op daardie dag wanneer Ek dit met julle nuut sal drink in die koninkryk van my Vader.

30 En nadat hulle die lofsang gesing het, het hulle uitgegaan na die Olyfberg.

Petrus gewaarsku.

(Mark. 14: 27—31; Luk. 22: 31—34; Joh. 13: 36—38.)

31 TOE sê Jesus vir hulle: Julle sal almal in hierdie nag aanstoot neem aan My, want daar is geskrywe: Ek sal die herder slaan, en die skape van die kudde sal verstrooi word.

32 Maar nadat Ek opgestaan het, sal Ek voor julle uit na Galiléa gaan.

33 Daarop antwoord Petrus en sê vir Hom: Al sal almal ook aanstoot aan U neem, ek sal nooit aanstoot neem nie.

34 Jesus sê vir hom: Voorwaar Ek sê vir jou, in hierdie nag, voordat die haan kraai, sal jy My driemaal verloën.

35 Petrus sê vir Hom: Al moes ek ook saam met U sterwe, ek sal U nooit verloën nie! So het ook al die disiepels gesê.

Jesus in Getsémané.

(Mark. 14: 32—42; Luk. 22: 39—46; Joh. 18: 1.)

36 TOE kom Jesus met hulle in 'n plek met die naam van Getsémané, en Hy sê vir die disiepels: Sit hier onderwyl Ek daar gaan bid.

37 En Hy neem Petrus en die twee seuns van Sebedéüs saam en begin om bedroef en baie benoud te word.

38 Toe sê Hy vir hulle: My siel is diep bedroef tot die dood toe; bly hier en waak saam met My.

39 En Hy het 'n bietjie verder gegaan en op sy aangesig geval en gebid en gesê: My Vader, as dit moontlik is, laat hierdie beker by My verbygaan; nogtans nie soos Ek wil nie, maar soos U wil.

40 En Hy kom by die disiepels en kry hulle aan die slaap, en Hy sê vir Petrus: So was julle dan nie in staat om een uur saam met My te waak nie?

41 Waak en bid, dat julle nie in versoeking kom nie. Die gees is wel gewillig, maar die vlees is swak.

42 Weer het Hy vir die twede maal gaan bid en gesê: My Vader, as hierdie beker nie by My kan verbygaan sonder dat Ek dit drink nie, laat u wil geskied.

43 Toe kom Hy en kry hulle weer aan die slaap, want hulle oë was swaar.

44 En Hy het hulle met rus gelaat en weer vir die derde maal gaan bid en dieselfde woorde gesê.

45 Daarop kom Hy by sy disiepels en sê vir hulle: Slaap maar langer en rus. Kyk, die uur is naby, en die Seun van die mens word oorgelewer in die hande van sondaars.

46 Staan op, laat ons gaan; hier is hy naby wat My verraai.

Jesus word gevange geneem.

(Mark. 14: 43—50; Luk. 22: 47—53; Joh. 18: 2—11.)

47 EN terwyl Hy nog spreek, daar kom Judas, een van die twaalf, en saam met

hom 'n groot menigte met swaarde en stokke, gestuur deur die owerpriesters en ouderlinge van die volk.

48 En sy verraaier het vir hulle 'n teken gegee en gesê: Die een wat ek sal soen, dit is Hy, gryp Hom.

49 En dadelik gaan hy na Jesus en sê: Gegroet, Rabbi! en hy het Hom gesoen.

50 Maar Jesus sê vir hom: Vriend, waarvoor is jy hier? Toe kom hulle nader en slaan die hande aan Jesus en gryp Hom.

51 En een van die wat saam met Jesus was, het meteens sy hand uitgesteek en sy swaard getrek; en hy het die slaaf van die hoëpriester geslaan en sy oor afgekap.

52 Toe sê Jesus vir hom: Sit jou swaard in sy plek terug; want almal wat die swaard neem, sal deur die swaard vergaan.

53 Of dink jy dat Ek nie nou my Vader kan bid, en Hy sal vir My meer as twaalf legioene van engele beskikbaar stel nie?

54 Hoe sou die Skrifte dan vervul word, dat dit so moet gebeur?

55 In daardie uur het Jesus vir die skare gesê: Het julle soos teen 'n rower uitgekom met swaarde en stokke om My gevange te neem? Dag vir dag het Ek by julle gesit en leer in die tempel, en julle het My nie gegryp nie.

56 Maar dit het alles gebeur, dat die Skrifte van die profete sou vervul word. Toe het al die disiepels Hom verlaat en gevlug.

Jesus voor die Joodse Raad.

(Mark. 14: 53—65; Luk. 22: 63—71; Joh. 18: 12—27.)

57 EN die wat Jesus gevange geneem het, het Hom weggelei na Kájafas, die hoëpriester, waar die skrifgeleerdes en die ouderlinge vergader het.

58 En Petrus het Hom van ver af gevolg tot by die paleis van die hoëpriester, en hy het ingegaan en by die dienaars gaan sit om die einde te sien.

59 En die owerpriesters en die ouderlinge en die hele Raad het valse getuienis teen Jesus gesoek om Hom dood te maak en niks gekry nie.

60 En alhoewel daar baie valse getuie gekom het, het hulle niks gekry nie.

61 Maar oplaas kom daar twee valse getuie en sê: Hierdie man het gesê: Ek kan die tempel van God afbreek en dit in drie dae opbou.

62 Daarop staan die hoëpriester op en sê vir Hom: Antwoord U niks nie? Wat getuig hierdie manne teen U?

63 Maar Jesus het stilgebly. En die hoëpriester antwoord en sê vir Hom: Ek besweer U by die lewende God dat U vir ons sê of U die Christus, die Seun van God, is?

64 Jesus antwoord Hom: U het dit gesê. Maar Ek sê vir u *almal*: Van nou af sal u die Seun van die mens sien sit aan die regterhand van die krag *van God* en kom op die wolke van die hemel.

65 Toe verskeur die hoëpriester sy klere en sê: Hy het godslasterlik gespreek, wat het ons nog getuie nodig! Daar het julle nou sy godslastering gehoor.

66 Wat dink julle? En hulle antwoord en sê: Hy is die dood skuldig.

67 Toe het hulle in sy gesig gespuug en Hom met die vuis geslaan,

68 en ander het met stokke geslaan en gesê: Profeteer vir ons, Christus! Wie is dit wat U geslaan het?

Jesus deur Petrus verloën.

(Mark. 14: 66—72; Luk. 22: 54—62; Joh. 18: 15—18, 25—27.)

69 EN Petrus het buitekant gesit in die binneplaas *van die paleis*, en 'n sekere diensmeisie het na hom gekom en gesê: Jy was ook by Jesus, die Galileër!

70 Maar hy het dit voor almal ontken en gesê: Ek weet nie wat jy sê nie.

71 En terwyl hy uitgaan na die poort toe, sien 'n ander diensmeisie hom en sê vir die wat daar was: Hierdie een was ook by Jesus, die Nasaréner.

72 En met 'n eed ontken hy dit weer: Ek ken die man nie.

73 Maar 'n bietjie later kom die wat daar staan, en sê vir Petrus: Waarlik, jy is ook een van hulle, want ook jou spraak maak jou bekend.

74 Toe begin hy om homself te verwens en te sweer: Ek ken die man nie.

75 En dadelik het die haan gekraai, en Petrus het die woord van Jesus onthou wat Hy vir hom gesê het: Voor die haan kraai, sal jy My driemaal verloën. En hy het buitentoe gegaan en bitterlik geween.

Die selfmoord van Judas.

(Hand. 1: 16—19.)

27 EN toe dit dag was, het al die owerpriesters en die ouderlinge van die volk saam raad gehou teen Jesus om Hom dood te maak.

2 En hulle het Hom geboei en weggelei en Hom oorgelewer aan Pontius Pilatus, die goewerneur.

3 Daarna het Judas, sy verraaier, toe hy sien dat Hy veroordeel was, berou gekry en die dertig silwerstukke teruggebring na die owerpriesters en die ouderlinge

4 en gesê: Ek het gesondig deur onskuldige bloed te verraai. Maar hulle sê: Wat gaan dit ons aan? Jy kan toesien!

5 En hy het die silwerstukke in die tempel neergegooi en weggeloop en homself gaan ophang.

6 En die owerpriesters het die silwerstukke geneem en gesê: Dit is nie geoorloof om dit in die skatkis te stort nie, omdat dit bloedgeld is.

7 En nadat hulle saam raad gehou het, het hulle die stuk grond van die pottebakker daarmee gekoop as 'n begraafplaas vir vreemdelinge.

8 Daarom is dié stuk grond genoem Bloedgrond tot vandag toe.

9 Toe is vervul wat gespreek is deur Jeremía, die profeet, toe hy gesê het: En hulle het die dertig silwerstukke geneem, die prys van die gewaardeerde wat hulle gewaardeer het vanweë die kinders van Israel;

10 en hulle het dit gegee vir die grond van die pottebakker soos die Here my beveel het.

Jesus voor Pilatus.

(Mark. 15: 1—20; Luk. 23: 1—25; Joh. 18: 28—19: 16.)

11 EN Jesus het voor die goewerneur gestaan, en die goewerneur het Hom die vraag gestel en gesê: Is U die Koning van die Jode? En Jesus antwoord hom: U sê dit.

12 En onderwyl Hy deur die owerpriesters en die ouderlinge beskuldig word, het Hy niks geantwoord nie.

13 Toe sê Pilatus vir Hom: Hoor U nie hoe baie dinge hulle teen U getuig nie?

14 En Hy het hom selfs op geen enkele woord geantwoord nie, sodat die goewerneur hom baie verwonder het.

15 En op die fees was die goewerneur gewoond om een gevangene, die een wat hulle wou hê, vir die skare los te laat.

16 En in daardie tyd het hulle 'n berugte gevangene gehad met die naam van Barábbas.

17 Nadat hulle dan bymekaargekom het, sê Pilatus vir hulle: Wie wil julle hê, moet ek vir julle loslaat: Barábbas, of Jesus wat genoem word Christus?

18 Want hy het geweet dat hulle Hom uit nydigheid oorgelewer het.

19 En terwyl hy op die regbank sit, het sy vrou na hom gestuur en gesê: Moet tog niks te doen hê met dié regverdige man nie, want ek het vannag in 'n droom baie gely om sy ontwil.

20 Maar die owerpriesters en die ouderlinge het die skare oorgehaal dat hulle Barábbas moes begeer en Jesus ombring.

21 Toe antwoord die goewerneur en sê vir hulle: Wie van die twee wil julle hê, moet ek vir julle loslaat? En hulle antwoord: Barábbas!

22 Pilatus sê vir hulle: Wat moet ek dan maak met Jesus wat genoem word Christus? Hulle sê almal vir hom: Laat Hom gekruisig word!

23 En die goewerneur sê: Watter kwaad het Hy dan gedoen? Maar hulle skreeu nog harder en sê: Laat Hom gekruisig word!

24 En toe Pilatus sien dat niks help nie, maar dat daar eerder 'n oproer kom, het hy water geneem en sy hande voor die skare gewas en gesê: Ek is onskuldig aan die bloed van hierdie regverdige man; julle kan toesien!

25 En die hele volk antwoord en sê: Laat sy bloed op ons en op ons kinders kom!

26 Toe laat hy vir hulle Barábbas los, maar Jesus het hy laat gésel en oorgelewer om gekruisig te word.

27 Daarop neem die soldate van die goewerneur Jesus met hulle saam in die goewerneur se paleis en bring die hele leërafdeling teen Hom bymekaar.

28 Toe trek hulle sy klere uit en werp 'n rooi mantel om Hom;

29 en hulle vleg 'n kroon van dorings en sit dit op sy hoof, en 'n riet in sy regterhand; en hulle val op hul knieë voor Hom en bespot Hom en sê: Wees gegroet, Koning van die Jode!

30 En hulle spuug op Hom en neem die riet en slaan Hom op sy hoof.

31 En nadat hulle Hom bespot het, trek hulle Hom die mantel uit en trek Hom sy klere aan en lei Hom weg om gekruisig te word.

Die kruisiging.

(Mark. 15: 21—41; Luk. 23: 26—49; Joh. 19: 17—37.)

32 EN toe hulle uitgaan, kry hulle 'n man van Ciréne, met die naam van Simon; hom het hulle gedwing om sy kruis te dra.

33 En hulle het gekom op 'n plek wat Gólgota genoem word, dit is: Die plek van die Hoofskedel,

34 en vir Hom asyn, met gal gemeng, gegee om te drink; en toe Hy dit proe, wou Hy nie drink nie.

35 En nadat hulle Hom gekruisig het, verdeel hulle sy klere deur die lot te werp, sodat vervul sou word wat gespreek is deur die profeet: Hulle het my klere onder mekaar verdeel en oor my gewaad die lot gewerp.

36 En hulle het gaan sit en Hom daar bewaak.

37 En bokant sy hoof het hulle sy beskuldiging in skrif opgestel: DIT IS JESUS, DIE KONING VAN DIE JODE.

38 Toe word daar saam met Hom twee rowers gekruisig: een aan die regter- en een aan die linkerkant.

39 En die verbygangers het Hom gesmaad terwyl hulle hul hoofde skud

40 en sê: U wat die tempel afbreek en in drie dae opbou, red Uself! As U die Seun van God is, kom af van die kruis!

41 En so het ook die owerpriesters saam met die skrifgeleerdes en ouderlinge gespot en gesê:

42 Ander het Hy gered, Homself kan Hy nie red nie. As Hy die Koning van Israel is, laat Hom nou van die kruis afkom, en ons sal in Hom glo.

43 Hy het op God vertrou; laat Hy Hom nou red as Hy behae in Hom het; want Hy het gesê: Ek is die Seun van God.

44 En op dieselfde manier het die rowers wat saam met Hom gekruisig was, Hom ook beledig.

45 En van twaalfuur af het daar duisternis gekom oor die hele aarde tot drie-uur toe;

46 en omtrent drie-uur het Jesus met 'n groot stem geroep en gesê: Eli, Eli, lama sabagtáni? Dit is: My God, my God, waarom het U My verlaat?

47 En sommige van die wat daar staan, hoor dit en sê: Hy roep Elía.

48 Toe hardloop daar dadelik een van hulle en neem 'n spons en maak dit vol asyn, en sit dit op 'n riet en laat Hom drink.

49 Maar die ander sê: Wag, laat ons sien of Elía kom om Hom te red.

50 Daarop het Jesus weer met 'n groot stem geroep en die gees afgegee.

51 En die voorhangsel van die tempel het in twee stukke geskeur van bo tot onder, en die aarde het gebewe en die rotse geskeur;

52 en die grafte het oopgegaan en baie liggame van die ontslape heiliges het opgestaan.

53 En ná sy opstanding het hulle uit die grafte uitgegaan en in die heilige stad ingekom en aan baie verskyn.

54 En toe die kaptein en die wat saam met hom Jesus bewaak het, die aardbewing sien en die dinge wat daar gebeur het, word hulle baie bevrees en sê: Waarlik, Hy was die Seun van God.

55 En daar was baie vroue wat dit van ver af aanskou het, wat vir Jesus van Galiléa af gevolg en Hom gedien het.

56 Onder hulle was daar Maria Magdaléna en Maria, die moeder van Jakobus en Joses, en die moeder van die seuns van Sebedéüs.

Die begrafnis van Jesus.

(Mark. 15: 42—47; Luk. 23: 50—56; Joh. 19: 38—42.)

57 EN toe dit aand was, het daar 'n ryk man van Arimathéa gekom met die naam van Josef, wat self ook 'n disiepel van Jesus was.

58 Hy het na Pilatus gegaan en die liggaam van Jesus gevra. Toe beveel Pilatus dat die liggaam afgegee moet word.

59 En Josef het die liggaam geneem en dit met skoon linne toegedraai

60 en dit in sy nuwe graf gelê wat hy in die rots uitgekap het; en nadat hy 'n groot steen teen die opening van die graf gerol het, gaan hy weg.

61 En Maria Magdaléna was daar en die ander Maria, en hulle het reg voor die graf gesit.

62 Die volgende dag—dit is die dag ná die voorbereiding—kom die owerpriesters en die Fariseërs by Pilatus saam

63 en sê: Meneer, ons herinner ons dat dié verleier, toe hy in die lewe was, gesê het: Oor drie dae staan Ek op.

64 Gee dan bevel dat die graf verseker word tot die derde dag toe, dat sy disiepels nie miskien in die nag kom en Hom steel nie en vir die volk sê: Hy het opgestaan uit die dode. En die laaste dwaling sal erger wees as die eerste.

65 Daarop sê Pilatus vir hulle: Julle sal 'n wag kry; gaan verseker dit soos julle dit verstaan.

66 En hulle het gegaan en die graf verseker deur die steen te verseël in teenwoordigheid van die wag.

Die opstanding.

(Mark. 16: 1—8; Luk. 24: 1—12; Joh. 20: 1—18.)

28 EN laat ná die sabbat toe dit begin lig word, teen die eerste dag van die week, kom Maria Magdaléna en die ander Maria om na die graf te kyk.

2 En daar kom 'n groot aardbewing, want 'n engel van die Here het uit die hemel neergedaal en gekom en die steen van die opening weggerol en daarop gaan sit.

3 En sy gedaante was soos weerlig en sy kleding wit soos sneeu.

4 En uit vrees vir hom het die wagters gebewe en soos dooies geword.

5 Maar die engel antwoord en sê vir die vroue: Moenie vrees nie, want ek weet julle soek Jesus wat gekruisig is.

6 Hy is nie hier nie, want Hy het opgestaan soos Hy gesê het. Kom kyk na die plek waar die Here gelê het;

7 en gaan haastig, sê vir sy disiepels: Hy het opgestaan uit die dode en gaan voor julle uit na Galiléa. Daar sal julle Hom sien. Kyk, ek het dit vir julle gesê.

8 En hulle het haastig weggegaan van die graf met vrees en groot blydskap en gehardloop om dit vir sy disiepels te vertel.

9 En terwyl hulle op weg was om dit vir sy disiepels te vertel, kom Jesus meteens hulle teë en sê: Wees gegroet! Toe kom hulle nader en gryp sy voete en aanbid Hom.

10 En Jesus sê vir hulle: Moenie vrees nie. Gaan heen en vertel my broers dat hulle na Galiléa moet gaan; en daar sal hulle My sien.

Die verhaal wat onder die Jode versprei is.

11 EN terwyl hulle op weg was, kom daar sommige van die wag in die stad en vertel die owerpriesters alles wat gebeur het.

12 En nadat hulle saam met die ouderlinge vergader en raad gehou het, het hulle die soldate baie geld gegee

13 en gesê: Julle moet sê: Sy disiepels het in die nag gekom en Hom gesteel terwyl ons aan die slaap was.

14 En as dit by die goewerneur gehoor word, sal ons hom tevrede stel en maak dat julle sonder sorg is.

15 Hulle het toe die geld geneem en gedoen soos hulle geleer was. En hierdie storie is versprei onder die Jode tot vandag toe.

Die verskyning van Jesus in Galiléa.

16 EN die elf disiepels het gegaan na Galiléa, na die berg waar Jesus hulle bestel het.

17 En toe hulle Hom sien, het hulle Hom aanbid; maar sommige het getwyfel.

18 En Jesus het nadergekom en met hulle gespreek en gesê: Aan My is gegee alle mag in hemel en op aarde.

19 Gaan dan heen, maak dissipels van al die nasies, en doop hulle in die Naam van die Vader en die Seun en die Heilige Gees; en leer hulle om alles te onderhou wat Ek julle beveel het.

20 En kyk, Ek is met julle al die dae tot aan die voleinding van die wêreld. Amen.

DIE HEILIGE EVANGELIE VOLGENS

MARKUS

Johannes die Doper.

(Matt. 3: 1—12, en ooreenk. pl.)

1 DIE begin van die evangelie van Jesus Christus, die Seun van God.

2 Soos geskrywe is in die Profete: Kyk, Ek stuur my boodskapper voor u aangesig, wat u pad voor u uit sal regmaak—

3 die stem van een wat roep in die woestyn: Berei die weg van die Here, maak sy paaie reguit!

4 Johannes het gekom en was besig om te doop in die woestyn en die doop van bekering tot vergifnis van sondes te verkondig.

5 En die hele Joodse land en die inwoners van Jerusalem het uitgegaan na hom, en almal is deur hom gedoop in die Jordaanrivier met belydenis van hulle sondes.

6 En Johannes was gekleed met kameelhaar en 'n leergord om sy heupe, en hy het sprinkane en wilde heuning geëet.

7 En hy het gepreek en gesê: Hy wat sterker is as ek, kom ná my, wie se skoenriem ek, as ek neerbuk, nie waardig is om los te maak nie.

8 Ek het julle wel met water gedoop, maar Hy sal julle doop met die Heilige Gees.

Doop en versoeking van Jesus.

(Matt. 3: 13—17; 4: 1—11 en ooreenk. pl.)

9 EN in daardie dae het Jesus gekom van Násaret in Galiléa en is deur Johannes in die Jordaan gedoop.

10 En dadelik toe Hy opklim uit die water, sien Hy die hemele skeur en die Gees soos 'n duif op Hom neerdaal.

11 En daar het 'n stem uit die hemele gekom: U is my geliefde Seun in wie Ek 'n welbehae het.

12 En dadelik het die Gees Hom uitgedryf in die woestyn.

13 En Hy was daar in die woestyn veertig dae lank toe Hy deur die Satan versoek is; en Hy was saam met die wilde diere, en die engele het Hom gedien.

Roeping van die eerste disiepels.

(Matt. 4: 12—25, en ooreenk. pl.)

14 EN nadat Johannes oorgelewer is, het Jesus in Galiléa gekom en die evangelie van die koninkryk van God verkondig

15 en gesê: Die tyd is vervul en die koninkryk van God het naby gekom; bekeer julle en glo die evangelie.

16 En terwyl Hy langs die meer van Galiléa loop, sien Hy Simon en Andréas, sy broer, besig om 'n net in die meer uit te gooi; want hulle was vissers.

17 En Jesus sê vir hulle: Kom hier, agter My aan, en Ek sal maak dat julle vissers van mense word.

18 En dadelik het hulle hul nette laat staan en Hom gevolg.

19 En toe Hy daarvandaan 'n bietjie verder gaan, sien Hy Jakobus, die seun van Sebedéüs, en Johannes, sy broer, terwyl hulle besig was om die nette in die skuit heel te maak.

20 En dadelik het Hy hulle geroep, en hulle het hul vader Sebedéüs met die gehuurde mense in die skuit laat staan en Hom gevolg.

Genesing van die man wat besete was in Kapérnaüm.

(Luk. 4: 31—37.)

21 EN hulle het in Kapérnaüm gekom, en dadelik op die sabbat het Hy in die sinagoge ingegaan en begin om te leer.

22 En hulle was verslae oor sy leer, want Hy het hulle geleer soos een wat gesag het en nie soos die skrifgeleerdes nie.

23 En daar was in hulle sinagoge 'n man met 'n onreine gees; en hy het uitgeskreeu

24 en gesê: Hou op! Wat het ons met U te doen, Jesus Nasaréner? Het U gekom om ons te verdelg? Ek ken U wie U is: die Heilige van God!

25 En Jesus het hom bestraf en gesê: Bly stil, en gaan uit hom uit!

26 En die onreine gees het hom stuiptrekkings laat kry en geskreeu met 'n groot stem en uit hom uitgegaan.

27 En almal was verbaas, sodat hulle onder mekaar vra en sê: Wat is dit? Watter nuwe leer is dit, dat Hy met gesag ook aan die onreine geeste bevel gee en hulle Hom gehoorsaam is?

28 En die gerugte van Hom het dadelik versprei in die hele omtrek van Galiléa.

Genesing van die skoonmoeder van Petrus en ander siekes.

(Matt. 8: 14—17, en ooreenk. pl.)

29 EN dadelik toe hulle uit die sinagoge uitgegaan het, kom hulle saam met Jakobus en Johannes in die huis van Simon en Andréas.

30 En die skoonmoeder van Simon het siek gelê aan die koors; en dadelik het hulle Hom van haar gesê.

31 Daarop gaan Hy na haar, neem haar hand en rig haar op, en dadelik het die koors haar verlaat en sy het hulle bedien.

32 En toe dit aand geword het en die son onder was, het hulle na Hom gebring almal wat ongesteld en van duiwels besete was.

33 En die hele stad het vergader by die deur.

34 En baie wat gely het aan allerhande siektes, het Hy gesond gemaak en baie duiwels uitgedryf en die duiwels nie toegelaat om te praat nie, omdat hulle Hom geken het.

35 En vroeg in die môre, nog diep in die nag, het Hy opgestaan en uitgegaan en na 'n eensame plek vertrek en daar gebid.

36 En Simon en die wat by hom was, het Hom gevolg.

37 En toe hulle Hom kry, sê hulle vir Hom: Almal soek U.

38 En Hy sê vir hulle: Laat ons na die naburige dorpe gaan, sodat Ek ook daar kan preek; want daarvoor het Ek uitgegaan.

39 En Hy het die hele Galiléa deur in hulle sinagoges gepreek en die duiwels uitgedryf.

Genesing van 'n melaatse.

(Matt. 8: 1—4, en ooreenk. pl.)

40 EN daar kom 'n melaatse na Hom wat Hom smeek en voor Hom op die knieë val en vir Hom sê: As U wil, kan U my reinig.

41 En Jesus het vir hom innig jammer gevoel en die hand uitgesteek en hom aangeraak en vir hom gesê: Ek wil, word gereinig!

42 En toe Hy dit sê, het die melaatsheid hom dadelik verlaat, en hy is gereinig.

43 En nadat Hy hom ernstig aangespreek het, stuur Hy hom dadelik weg

44 en sê vir hom: Pas op dat jy vir niemand iets vertel nie, maar gaan vertoon jou aan die priester en offer vir jou reiniging wat Moses voorgeskrywe het, tot 'n getuienis vir hulle.

45 Maar hy het uitgegaan en begin om baie dinge rond te vertel en die saak rugbaar gemaak, sodat Hy nie meer openlik in 'n stad kon ingaan nie; maar Hy was buite in verlate plekke, en hulle het van alle kante na Hom gekom.

Die verlamde man in Kapérnaüm.

(Matt. 9: 1—8, en ooreenk. pl.)

2 EN ná 'n paar dae het Hy weer in Kapérnaüm gekom, en die mense het gehoor dat Hy in die huis was.

2 En dadelik het baie vergader, sodat daar selfs by die deur nie meer plek was nie; en Hy was besig om aan hulle die woord te verkondig.

3 En daar kom mense na Hom met 'n verlamde man wat deur vier gedra word.

4 En toe hulle vanweë die skare nie naby Hom kon kom nie, maak hulle die dak oop waar Hy was, en nadat hulle dit oopgebreek het, het hulle die bed waar die verlamde op lê, laat afsak.

5 En toe Jesus hulle geloof sien, sê Hy vir die verlamde: Seun, jou sondes is jou vergewe!

6 En sommige van die skrifgeleerdes het daar gesit en in hulle harte geredeneer:

7 Waarom praat hierdie man so gods-

lasterlik? Wie kan sondes vergewe behalwe Een, *naamlik* God?
8 En Jesus het dadelik in sy gees geweet dat hulle by hulleself so redeneer en sê vir hulle: Wat redeneer julle oor hierdie dinge in jul harte?
9 Wat is makliker—om vir die verlamde te sê: Die sondes is jou vergewe! of om te sê: Staan op en neem jou bed op en loop?
10 Maar dat julle kan weet dat die Seun van die mens mag het om op die aarde sondes te vergewe—sê Hy vir die verlamde man:
11 Ek sê vir jou: Staan op, neem jou bed op en gaan na jou huis toe.
12 En dadelik staan hy op en neem sy bed op en gaan voor die oë van almal uit, sodat almal verbaas was en God verheerlik en sê: So iets het ons nog nooit gesien nie!

Roeping van Levi.

(Matt. 9: 9—13, en ooreenk. pl.)

13 EN Hy het weer uitgegaan langs die meer, en die hele skare het na Hom gekom, en Hy het hulle geleer.
14 En toe Hy verbygaan, sien Hy Levi, die seun van Alféüs, by die tolhuis sit en sê vir hom: Volg My. En hy het opgestaan en Hom gevolg.
15 En terwyl Hy in sy huis aan tafel was, kom daar baie tollenaars en sondaars saam met Jesus en sy disiepels aan tafel; want daar was baie, en hulle het Hom gevolg.
16 En toe die skrifgeleerdes en die Fariseërs Hom saam met die tollenaars en sondaars sien eet, sê hulle vir sy disiepels: Wat is dit dat Hy saam met die tollenaars en sondaars eet en drink?
17 En toe Jesus dit hoor, sê Hy vir hulle: Die wat gesond is, het die geneesheer nie nodig nie, maar die wat ongesteld is. Ek het nie gekom om regverdiges te roep nie, maar sondaars tot bekering.

Wat dit beteken om te vas.

(Matt. 9: 14—17, en die ooreenk. pl.)

18 EN die disiepels van Johannes en dié van die Fariseërs was besig om te vas. Toe kom hulle en sê vir Hom: Waarom vas die disiepels van Johannes en dié van die Fariseërs, maar u disiepels vas nie?
19 En Jesus sê vir hulle: Kan die bruilofsgaste dan vas terwyl die bruidegom by hulle is? Solank as hulle die bruidegom by hulle het, kan hulle nie vas nie.
20 Maar daar sal dae kom wanneer die bruidegom van hulle weggeneem word, en dan sal hulle vas, in daardie dae.
21 En niemand werk 'n nuwe stuk lap op 'n ou kleed nie; anders skeur sy nuwe aangelapte stuk van die oue af, en daar kom 'n erger skeur.
22 En niemand gooi nuwe wyn in ou leersakke nie; anders sal die nuwe wyn die sakke laat bars en die wyn loop uit en die sakke vergaan. Maar nuwe wyn moet in nuwe sakke gegooi word.

Die leer van Jesus oor die sabbat.

(Matt. 12: 1—8, en ooreenk. pl.)

23 EN terwyl Hy op die sabbat deur die gesaaides loop, het sy disiepels al gaande are begin pluk.
24 Toe sê die Fariseërs vir Hom: Kyk, waarom doen hulle op die sabbat wat nie geoorloof is nie?
25 En Hy sê vir hulle: Het julle nooit gelees wat Dawid gedoen het nie—toe hy in die nood was, en hy en die wat by hom was, honger gehad het—
26 hoe hy in die huis van God gegaan het in die tyd van Ábjatar, die hoëpriester, en die toonbrode geëet het wat dit niemand behalwe die priesters geoorloof is om te eet nie; en ook aan die wat saam met hom was, gegee het?
27 En Hy sê vir hulle: Die sabbat is gemaak vir die mens, nie die mens vir die sabbat nie.
28 Daarom is die Seun van die mens Here ook van die sabbat.

Die man met die verdorde hand.

(Matt. 12: 9—14, en die ooreenk. pl.)

3 EN Hy het weer in die sinagoge gegaan, en dáár was 'n man met 'n verdorde hand.
2 En hulle het Hom in die oog gehou, of Hy hom op die sabbat sou gesond maak, sodat hulle Hom kon aanklae.
3 En Hy sê vir die man met die verdorde hand: Staan op tussen hulle in.
4 Daarop sê Hy vir hulle: Is dit geoorloof om op die sabbat goed of kwaad te

doen, 'n siel te red of dood te maak? Maar hulle het stilgebly.
5 En nadat Hy hulle rondom met toorn aangekyk het en tegelykertyd bedroef was oor die hardheid van hulle hart, sê Hy vir die man: Steek jou hand uit! En hy het dit uitgesteek, en sy hand is herstel, gesond soos die ander een.
6 Toe gaan die Fariseërs uit en hou dadelik raad met die Herodiane teen Hom, sodat hulle Hom sou kan ombring.
7 En Jesus het met sy disiepels teruggegaan na die meer toe, en 'n groot menigte het Hom gevolg uit Galiléa en Judéa
8 en Jerusalem en Iduméa en van oorkant die Jordaan af. En die wat om Tirus en Sidon gewoon het, 'n groot menigte, het na Hom gekom toe hulle hoor wat Hy alles doen.
9 En Hy het vir sy disiepels gesê dat 'n skuitjie altyd vir Hom moes klaar lê vanweë die skare, sodat hulle Hom nie miskien sou verdring nie.
10 Want Hy het baie gesond gemaak, sodat almal wat vol kwale was, op Hom toegeloop het om Hom aan te raak.
11 En elke maal as die onreine geeste Hom sien, het hulle voor Hom neergeval en geskreeu en gesê: U is die Seun van God!
12 En Hy het hulle herhaaldelik streng gebied om Hom nie bekend te maak nie.

Roeping van die twaalf apostels.

(Matt. 10: 1—4, en ooreenk. pl.)

13 EN Hy het op die berg geklim en na Hom geroep die wat Hy wou hê, en hulle het na Hom gekom.
14 En Hy het twaalf aangestel, sodat hulle saam met Hom kon wees en Hy hulle kon uitstuur om te preek
15 en mag te hê om siektes te genees en die duiwels uit te dryf.
16 En aan Simon het Hy die bynaam Petrus gegee;
17 en verder Jakobus, die seun van Sebedéüs, en Johannes, die broer van Jakobus—aan hulle het Hy die bynaam Boanérges gegee, dit is, seuns van die donder—
18 en Andréas en Filippus, en Bartholoméüs en Matthéüs, en Thomas en Jakobus, die seun van Alféüs, en Thaddéüs en Simon Kananítes,
19 en Judas Iskáriot, hy wat Hom verraai het.

Godslastering van die skrifgeleerdes.

(Luk. 11: 14—23, en ooreenk. pl.)

20 EN hulle het in 'n huis gegaan, en 'n skare het weer vergader, sodat hulle selfs nie brood kon eet nie.
21 Toe sy mense dit hoor, gaan hulle uit om Hom in die hande te kry; want hulle het gesê: Hy is buite Homself.
22 En die skrifgeleerdes wat van Jerusalem afgekom het, het gesê: Hy het Beëlsebul! en: Deur die owerste van die duiwels dryf Hy die duiwels uit.
23 En Hy het hulle na Hom geroep en vir hulle deur gelykenisse gesê: Hoe kan die Satan die Satan uitdryf?
24 En as 'n koninkryk teen homself verdeeld is, kan daardie koninkryk nie bly staan nie;
25 en as 'n huis teen homself verdeeld is, kan daardie huis nie bly staan nie;
26 en as die Satan opstaan teen homself en verdeeld is, kan hy nie bly staan nie, maar daar kom 'n end aan hom.
27 Niemand kan in die huis van 'n sterk man ingaan en sy goed roof as hy nie eers die sterk man boei nie; en dan sal hy sy huis berowe.
28 Voorwaar Ek sê vir julle, al die sondes sal die mensekinders vergewe word en al die lasteringe wat hulle mag uitgespreek het;
29 maar wie teen die Heilige Gees gelaster het, het geen vergifnis tot in ewigheid nie, maar is skuldig aan die ewige oordeel—
30 omdat hulle gesê het: Hy het 'n onreine gees.

Die familie van Jesus.

(Matt. 12: 46—50, en ooreenk. pl.)

31 SY broers en sy moeder het toe gekom, en terwyl hulle buite staan, stuur hulle na Hom om Hom te roep.
32 En 'n skare het rondom Hom gesit. Hulle sê toe vir Hom: U moeder en u broers soek U daarbuite.
33 En Hy antwoord hulle en sê: Wie is my moeder of my broers?
34 En Hy kyk rond na die wat rondom Hom sit, en sê: Daar is my moeder en my broers!
35 Want elkeen wat die wil van God doen, dié is my broer en my suster en moeder.

Gelykenis van die saaier.

(Matt. 13 : 1—23, en ooreenk. pl.)

4 EN Hy het nog 'n maal begin om by
die meer te leer; en 'n groot menigte
het vergader na Hom toe, sodat Hy in
die skuit ingeklim en op die meer gaan
sit het, en die hele skare was op die land
by die meer.
2 En Hy het hulle baie dinge geleer
deur gelykenisse en vir hulle in sy lering
gesê:
3 Luister! 'n Saaier het uitgegaan om
te saai.
4 En terwyl hy saai, het 'n deel langs die
pad geval, en die voëls van die hemel het
gekom en dit opgeëet.
5 En 'n ander deel het op 'n rotsagtige
plek geval waar dit nie baie grond gehad
het nie; en dadelik het dit opgekom,
omdat dit geen diepte van grond gehad
het nie.
6 En toe die son opgaan, is dit verskroei;
en omdat dit geen wortel gehad het nie,
is dit verdroog.
7 En 'n ander deel het in die dorings
geval, en die dorings het opgekom en dit
verstik; en dit het geen vrug opgelewer
nie.
8 En 'n ander deel het in die goeie grond
geval en dit het vrug opgelewer; want
dit het opgekom en gegroei, en dit het
gedra: een dertig- en een sestig- en een
honderdvoudig.
9 En Hy sê vir hulle: Wie ore het om
te hoor, laat hom hoor.
10 En toe Hy alleen was, vra die wat
saam met die twaalf rondom Hom was,
vir Hom na die gelykenis.
11 En Hy sê vir hulle: Aan julle is dit
gegee om die verborgenheid van die
koninkryk van God te ken, maar vir
hulle wat buite is, kom alles deur gely-
kenisse,
12 sodat hulle kan kyk en kyk, en nie
sien nie; en hoor en hoor, en nie verstaan
nie, dat hulle nie miskien hulle bekeer en
die sondes hulle vergewe word nie.
13 En Hy sê vir hulle: Begryp julle nie
hierdie gelykenis nie? En hoe sal julle al
die gelykenisse verstaan?
14 Die saaier saai die woord.
15 En dit is hulle wat langs die pad is—
waar die woord gesaai word; maar as
hulle dit hoor, kom die Satan dadelik en
neem die woord weg wat in hulle harte
gesaai was.
16 Net so ook is hulle by wie op rotsag-
tige plekke gesaai word—wat, as hulle
die woord hoor, dit dadelik met blydskap
aanneem,
17 maar geen wortel in hulleself het nie
—hulle is net vir 'n tyd. Later as daar
verdrukking of vervolging kom terwille
van die woord, struikel hulle dadelik.
18 En hulle by wie in die dorings gesaai
word—dit is hulle wat die woord hoor,
19 en die sorge van hierdie wêreld en
die verleiding van die rykdom en die be-
geerlikhede in verband met die ander
dinge kom in en verstik die woord en
dit word onvrugbaar.
20 En dit is hulle by wie in die goeie
grond gesaai is—hulle wat die woord
hoor en aanneem en vrugte dra: een
dertig- en een sestig- en een honderd-
voudig.

Gelykenis van die lamp.

(Luk. 8 : 16—18.)

21 EN Hy het vir hulle gesê: Die lamp
kom tog nie om onder die maatemmer of
onder die bed gesit te word nie. Is dit nie
om op die staander gesit te word nie?
22 Want daar is niks verborge wat nie
openbaar sal word nie, en daar is niks
weggesteek nie of dit moet in die lig
kom.
23 As iemand ore het om te hoor, laat
hom hoor.
24 En Hy het vir hulle gesê: Pas op
wat julle hoor; met die maat waarmee
julle meet, sal vir julle gemeet word, en
daar sal bygevoeg word vir julle wat
hoor.
25 Want die een wat het, vir hom sal
gegee word; en die een wat nie het nie,
van hom sal weggeneem word ook wat
hy het.

Gelykenis van die saad.

26 EN Hy het gesê: So is die koninkryk
van God—soos wanneer 'n mens die saad
in die grond gooi;
27 en hy gaan slaap en staan op nag en
dag, en die saad spruit uit en word groot
—hoe, weet hy self nie.
28 Want vanself bring die aarde vrug
voort: eers 'n halm, dan 'n aar, dan die
volle koring in die aar.
29 En wanneer die vrug dit toelaat, steek
hy die sekel dadelik in, omdat die oes
daar is.

Gelykenis van die mosterdsaad.

(Matt. 13 : 31, 32, en ooreenk. pl.)

30 EN Hy het gesê: Waarmee moet
ons die koninkryk van God vergelyk; of
met watter soort gelykenis moet ons dit
voorstel?
31 Dit is soos 'n mosterdsaad wat die
kleinste is van al die soorte saad op die
aarde wanneer dit in die grond gesaai
is;
32 en wanneer dit gesaai is, kom dit op
en word groter as al die groentesoorte
en maak groot takke, sodat die voëls van
die hemel onder sy skaduwee nes kan
maak.
33 En met baie sulke gelykenisse het
Hy die woord tot hulle gespreek volgens
wat hulle kon verstaan;
34 en sonder gelykenis het Hy tot hulle
nie gespreek nie; maar apart het Hy vir
sy dissipels alles uitgelê.

Jesus maak die storm stil.

(Matt. 8 : 23—27, en ooreenk. pl.)

35 EN toe dit aand was op daardie dag,
het Hy vir hulle gesê: Laat ons oorvaar
na die anderkant.
36 En hulle het die skare verlaat en Hom,
net soos Hy was, saamgeneem in die
skuit; en daar was ook ander skuitjies
by Hom.
37 En 'n groot stormwind het opgekom,
en die golwe het in die skuit geslaan, so-
dat dit al wou vol word.
38 Maar Hy was agter op die skuit aan
die slaap op die kussing. En hulle het
Hom wakker gemaak en vir Hom gesê:
Meester, gee U nie om dat ons vergaan
nie?
39 En Hy het opgestaan en die wind
bestraf en vir die meer gesê: Swyg, wees
stil! En die wind het gaan lê, en daar het
'n groot stilte gekom.
40 Toe sê Hy vir hulle: Waarom is julle
so bang? Hoe het julle dan geen geloof
nie?
41 En 'n grote vrees het hulle oorweldig
en hulle het vir mekaar gesê: Wie is
Hy tog, dat selfs die wind en die meer
Hom gehoorsaam is!

Die besetene van Gádara.

(Matt. 8 : 28—34, en ooreenk. pl.)

5 EN hulle het aan die oorkant van
die meer gekom in die land van die
Gadaréners.
2 En toe Hy uit die skuit gaan, kom
daar dadelik uit die grafte Hom tegemoet
'n man met 'n onreine gees,
3 wat sy verblyf in die grafte gehad het.
En niemand kon hom selfs met kettings
bind nie;
4 want hy was dikwels met voetboeie
en kettings gebind, en die kettings is
deur hom uitmekaar geruk en die voet-
boeie stukkend gebreek; en niemand was
in staat om hom te tem nie.
5 En altyd nag en dag het hy aangehou
om te skreeu op die berge en in die grafte
en homself met klippe stukkend te slaan.
6 En toe hy Jesus van ver af sien, hard-
loop hy en val voor Hom neer
7 en skreeu met 'n groot stem en sê:
Wat het ek met U te doen, Jesus, Seun
van die allerhoogste God? Ek besweer
U by God om my nie te pynig nie.
8 Want Hy het vir hom gesê: Onreine
gees, gaan uit die man uit!
9 En Hy vra hom: Wat is jou naam?
En hy antwoord en sê: Legio is my
naam, want ons is baie.
10 Toe smeek hy Hom dringend om
hulle nie uit die land weg te stuur nie.
11 En dáár het teen die berge 'n groot
trop varke gewei,
12 en al die duiwels het Hom gesmeek
en gesê: Stuur ons in die varke, sodat
ons in hulle kan vaar.
13 En Jesus het hulle dit dadelik toege-
laat; en die onreine geeste het uitgegaan
en in die varke gevaar, en die trop—daar
was omtrent twee duisend—het van die
krans af in die meer gestorm en in die
meer verdrink.
14 En die wagters van die varke het
gevlug en dit in die stad en in die buite-
wyke vertel; en hulle het uitgekom om
te sien wat daar gebeur het.
15 Toe kom hulle by Jesus en sien die
besetene sit, gekleed en by sy verstand—
die een wat die legioen gehad het. En
hulle was bevrees.
16 Die wat dit gesien het, vertel toe vir
hulle hoe dit met die besetene gegaan
het; en ook van die varke.
17 En hulle het Hom begin smeek
om weg te gaan uit hulle gebied.
18 En toe Hy in die skuit klim, het die
man wat van die duiwels besete gewees
het, Hom gesmeek om by Hom te kan
bly.
19 Maar Jesus het dit hom nie toegelaat
nie, maar vir hom gesê: Gaan na jou huis

na jou mense toe, en vertel hulle wat-
ter groot dinge die Here aan jou gedoen
het, en dat Hy jou barmhartig was.
20 En Hy het weggegaan en in De-
kápolis begin verkondig watter groot
dinge Jesus aan hom gedoen het, en al-
mal was verwonderd.

Die dogtertjie van Jaïrus. Die vrou wat aan bloedvloeiing gely het.

(Matt. 9: 18—26; Luk. 8: 41—56.)

21 EN toe Jesus weer in die skuit oor-
gevaar het na die ander kant, het 'n groot
menigte by Hom vergader. En Hy was
by die meer.
22 En daar kom een van die owerstes
van die sinagoge met die naam van
Jaïrus; en toe hy Hom sien, val hy aan sy
voete neer
23 en smeek Hom dringend en sê: My
dogtertjie is op haar uiterste; kom lê die
hande op haar, sodat sy gered kan word,
en sy sal lewe.
24 En Hy het saam met hom gegaan.
En 'n groot menigte het Hom gevolg en
Hom verdring.
25 En 'n sekere vrou wat twaalf jaar
lank bloedvloeiing gehad het
26 en veel onder baie geneeshere gely
en al haar besittings uitgegee het sonder
om enige baat te vind, maar eerder erger
geword het,
27 het van Jesus gehoor en onder die
skare van agter gekom en sy kleed aan-
geraak;
28 want sy het gesê: As ek maar sy
klere kan aanraak, sal ek gered word.
29 En dadelik het die fontein van haar
bloed opgedroog, en sy het aan haar lig-
gaam bemerk dat sy van haar kwaal ge-
nees was.
30 En dadelik toe Jesus in Homself die
krag gewaar word wat van Hom uitge-
gaan het, draai Hy Hom om onder die
skare en sê: Wie het my klere aangeraak?
31 En sy disiepels antwoord Hom: U
sien dat die skare U verdring, en U sê:
Wie het My aangeraak?
32 Toe kyk Hy rond om haar te sien
wat dit gedoen het.
33 Die vrou wat gevrees en gebeef het,
omdat sy wis wat met haar gebeur het,
kom toe en val voor Hom neer en vertel
Hom die hele waarheid.
34 En Hy sê vir haar: Dogter, jou ge-
loof het jou gered. Gaan in vrede en
wees van jou kwaal genees.
35 Terwyl Hy nog spreek, kom daar
mense van die owerste van die sinagoge
se huis en sê: U dogter is dood. Waarom
val u die Meester nog lastig?
36 Maar dadelik, toe Jesus die woord
hoor wat gespreek is, sê Hy vir die
owerste van die sinagoge: Moenie vrees
nie; glo net.
37 En Hy het niemand toegelaat om
saam met Hom te gaan nie, behalwe
Petrus en Jakobus en Johannes, die broer
van Jakobus.
38 En Hy kom in die huis van die o-
werste van die sinagoge en sien 'n rumoer,
mense wat baie ween en huil.
39 En toe Hy binnegaan, sê Hy vir hulle:
Waarom maak julle rumoer en ween
julle? Die kind is nie dood nie, maar
slaap.
40 En hulle het Hom uitgelag. Maar
Hy het almal uitgedryf en die vader van
die kind saamgeneem en die moeder en
die wat by Hom was, en ingegaan waar
die kind lê.
41 Toe gryp Hy die hand van die kind
en sê vir haar: Talíta, koemi! wat, as
dit vertaal word, beteken: Dogtertjie,
Ek sê vir jou, staan op!
42 En die dogtertjie het dadelik opge-
staan en begin om rond te loop, want sy
was twaalf jaar oud. En hulle was uiter-
mate verbaas.
43 En Hy het hulle met nadruk beveel
dat niemand dit moes weet nie en gesê
dat daar vir haar iets gegee moes word
om te eet.

Jesus in Nasaret verag.

(Matt. 13: 53—56.)

6 EN Hy het daarvandaan weggegaan
en in sy vaderstad gekom, en sy di-
siepels het Hom gevolg.
2 En toe dit sabbat geword het, begin
Hy om in die sinagoge te leer, en baie
wat Hom gehoor het, was verslae en sê:
Waar kry Hy hierdie dinge vandaan, en
watter wysheid is aan Hom gegee, dat
ook sulke kragte deur sy hande plaas-
vind?
3 Is Hy nie die timmerman, die seun
van Maria, en die broer van Jakobus en
Joses en Judas en Simon nie? En is sy
susters nie hier by ons nie? En hulle het
aanstoot aan Hom geneem.

4 En Jesus sê vir hulle: 'n Profeet is nie
ongeëerd nie, behalwe in sy vaderland en
onder sy familie en in sy huis.
5 En Hy kon daar geen krag doen nie,
behalwe dat Hy op 'n paar siekes die
hande gelê en hulle gesond gemaak het.
6 En Hy was verwonderd oor hulle on-
geloof. Daarop het Hy die dorpe rondom
deurgegaan en geleer.

Die sending van die twaalf.

(Matt. 10: 5 ens., en die ooreenk. pl.)

7 EN Hy het die twaalf na Hom geroep
en begin om hulle twee-twee uit te stuur en
hulle mag gegee oor die onreine geeste
8 en hulle bevel gegee om niks vir die
pad saam te neem nie as net 'n stok alleen
—geen knapsak, geen brood, geen geld
in die beurs nie,
9 maar skoene aan die voete; en: Julle
moet nie twee kledingstukke aantrek
nie.
10 En Hy het vir hulle gesê: Waar
julle ook al in 'n huis mag kom, bly dáár
totdat julle daarvandaan vertrek.
11 En almal wat julle nie ontvang of na
julle luister nie, gaan daarvandaan weg
en skud die stof onder julle voete af tot 'n
getuienis teen hulle. Voorwaar Ek sê vir
julle, dit sal vir Sodom of Gomorra ver-
draagliker wees in die oordeelsdag as vir
daardie stad.
12 En hulle het uitgegaan en gepreek
dat die mense hulle moes bekeer.
13 En hulle het baie duiwels uitgedryf
en baie siekes met olie gesalf en gesond
gemaak.

Dood van Johannes die Doper.

(Matt. 14: 1—12, en die ooreenk. pl.)

14 TOE koning Herodes dit hoor—
want sy naam het bekend geword—het
hy gesê: Johannes die Doper het uit
die dode opgestaan en daarom werk
dié kragte in Hom.
15 Ander het gesê: Hy is Elía, en
ander weer het gesê: Hy is 'n profeet of
soos een van die profete.
16 Maar toe Herodes dit hoor, sê hy:
Johannes wat ek onthoof het, dit is hy;
hy het uit die dode opgestaan.
17 Want Herodes self het gestuur en
Johannes gevange geneem en hom in die
gevangenis geboei, oor Heródias, die vrou
van Filippus, sy broer, omdat hy met
haar getrou het.
18 Want Johannes het vir Herodes gesê:
Dit is u nie geoorloof om u broer se vrou
te hê nie.
19 En Heródias het 'n oog op hom gehad
en wou hom doodmaak en sy kon nie.
20 Want Herodes was bang vir Johan-
nes, omdat hy wis dat hy 'n regverdige en
heilige man was, en hy het hom beskerm;
en nadat hy hom gehoor het, het hy baie
dinge gedoen en graag na hom geluister.
21 En toe die geskikte dag kom dat
Herodes op sy verjaarsdag vir sy groot
manne en die hoofoffisiere en die ver-
naamstes van Galiléa 'n maaltyd gegee
het;
22 en toe die dogter van dieselfde Heró-
dias inkom en dans, en Herodes en die
wat saam aan tafel was, behaag het, sê
die koning vir die meisie: Vra my net
wat jy wil, en ek sal dit vir jou gee.
23 En hy het vir haar gesweer: Net
wat jy my vra, sal ek jou gee, tot die
helfte van my koninkryk toe.
24 Daarop gaan sy uit en sê vir haar
moeder: Wat sal ek vra? Toe antwoord
sy: Die hoof van Johannes die Doper.
25 En dadelik gaan sy haastig in na die
koning en vra en sê: Ek wil hê dat u
my op die daad die hoof van Johannes
die Doper op 'n skottel gee.
26 Toe word die koning baie bedroef,
maar terwille van die eed en die wat
saam aan tafel was, wou hy haar nie
afwys nie.
27 En die koning stuur dadelik een van
sy lyfwag met die bevel om sy hoof te
bring; en hy het gegaan en hom in die
gevangenis onthoof
28 en sy hoof op 'n skottel gebring en
dit aan die meisie gegee, en die meisie het
dit aan haar moeder gegee.
29 En toe sy disiepels dit hoor, het hulle
gekom en sy lyk weggeneem en dit in 'n
graf neergelê.

Eerste vermeerdering van die brode.

(Matt. 14: 13—21, en ooreenk. pl.)

30 EN die apostels het vergader by Jesus
en Hom alles vertel wat hulle gedoen
sowel as wat hulle geleer het.
31 En Hy sê vir hulle: Kom julle self
apart na 'n verlate plek en rus 'n bietjie.
Want daar was baie wat kom en gaan,
en hulle het selfs geen geskikte tyd ge-
had om te eet nie.

32 En hulle het vertrek met die skuit, apart na 'n verlate plek.

33 En die skare het hulle sien weggaan, en baie het Hom herken en te voet van al die stede af daar saamgestroom en voor hulle uit gegaan en by Hom vergader.

34 En toe Jesus uitklim, sien Hy 'n groot menigte, en Hy het vir hulle innig jammer gevoel, omdat hulle soos skape was sonder wagter; en Hy het hulle baie dinge begin leer.

35 En toe dit al laat geword het, kom sy disiepels na Hom en sê: Die plek is verlate en dit is al laat.

36 Stuur hulle weg, sodat hulle na die buitewyke en dorpe rondom kan gaan om brood vir hulle te koop, want hulle het niks om te eet nie.

37 Maar Hy antwoord en sê vir hulle: Gee julle vir hulle iets om te eet. En hulle sê vir Hom: Moet ons gaan en vir tweehonderd pennings brood koop en vir hulle gee om te eet?

38 En Hy sê vir hulle: Hoeveel brode het julle? Gaan kyk. En toe hulle dit te wete gekom het, sê hulle: Vyf, en twee visse.

39 En Hy het hulle beveel om almal klompies-klompies op die groen gras te laat sit.

40 En hulle het gaan sit in groepe van honderd en van vyftig.

41 Hy neem toe die vyf brode en die twee visse, kyk op na die hemel en dank; en hy breek die brode en gee dit aan sy disiepels om dit aan hulle voor te sit. Ook die twee visse het Hy onder almal verdeel.

42 En almal het geëet en versadig geword;

43 en hulle het van die stukke twaalf mandjies vol opgetel, en van die visse.

44 En die wat van die brood geëet het, was omtrent vyf duisend manne.

Jesus wandel op die meer.

(Matt. 14: 22—36, en ooreenk. pl.)

45 EN dadelik het Hy sy disiepels gedwing om in die skuit te gaan en vooruit te vaar na die oorkant, na Betsáida, onderwyl Hy die skare sou wegstuur.

46 En nadat Hy van hulle afskeid geneem het, het Hy na die berg gegaan om te bid.

47 En toe dit aand geword het, was die skuit in die middel van die meer en Hy alleen op die land.

48 En Hy het gesien dat hulle swaar kry met roei, want die wind was teen hulle. En omtrent die vierde nagwaak kom Hy na hulle toe, al wandelende op die meer. En Hy wou by hulle verbygaan.

49 En toe hulle Hom op die meer sien loop, het hulle gemeen dat dit 'n spook was en hard uitgeskreeu;

50 want hulle het Hom almal gesien en was ontsteld. Toe spreek Hy dadelik met hulle en sê vir hulle: Hou goeie moed, dit is Ek; moenie skrik nie.

51 En Hy het by hulle in die skuit geklim, en die wind het gaan lê; en hulle was by hulleself uitermate verbaas en verwonderd.

52 Want hulle het by *die wonder van* die brode nie verstandig geword nie, omdat hulle hart verhard was.

53 En nadat hulle oorgevaar het, kom hulle aan by die land Gennésaret en lê daar aan wal.

54 En toe hulle uit die skuit gaan, het die mense Hom dadelik herken,

55 en hulle het in daardie hele omtrek rondgeloop en begin om die wat ongesteld was, op bedde rond te dra na die plek waar hulle hoor dat Hy is.

56 En waar Hy ook al ingaan in dorpe of stede of buitewyke, het hulle die wat ongesteld was, op die markpleine neergesit en Hom gesmeek om al was dit maar die soom van sy kleed aan te raak; en almal wat Hom aangeraak het, is gered.

Die oorlewering van die ou mense.

(Matt. 15: 1—20.)

7 EN die Fariseërs en sommige van die skrifgeleerdes wat van Jerusalem gekom het, het by Hom vergader;

2 en toe hulle sommige van sy disiepels met onrein, dit is met ongewaste hande sien brood eet, het hulle dit afgekeur.

3 Want die Fariseërs en al die Jode eet nie as hulle nie deeglik die hande gewas het nie, omdat hulle vashou aan die oorlewering van die ou mense.

4 En wanneer *hulle* van die mark *kom*, eet hulle nie as hulle nie gewas het nie; en baie ander dinge is daar wat hulle aangeneem het om te onderhou: die wassery van bekers en kanne en kopergoed en bedde.

5 Daarop stel die Fariseërs en die skrifgeleerdes Hom die vraag: Waarom wandel u disiepels nie ooreenkomstig die oorlewering van die ou mense nie, maar eet brood met ongewaste hande?

6 En Hy antwoord en sê vir hulle: Tereg het Jesaja oor julle, geveinsdes, geprofeteer soos geskrywe is: Hierdie volk eer My met die lippe, maar hulle hart is ver van My af.

7 Maar tevergeefs vereer hulle My deur leringe te leer wat gebooie van mense is.

8 Want terwyl julle die gebod van God nalaat, hou julle aan die oorlewering van mense vas: die wassery van kanne en bekers, en ander dergelike dinge van dieselfde aard doen julle baie.

9 En Hy sê vir hulle: Julle verstaan dit goed om die gebod van God opsy te sit en so julle oorlewering te onderhou.

10 Want Moses het gesê: Eer jou vader en jou moeder, en: Hy wat vader of moeder vloek, moet sekerlik sterwe.

11 Maar julle sê: As 'n mens vir vader of moeder sê: Enige voordeel wat u van my mag geniet, is korban, dit is, 'n offergawe—

12 dan laat julle hom nie meer toe om iets vir sy vader of sy moeder te doen nie.

13 So maak julle dan die woord van God kragteloos deur julle oorlewering wat julle bewaar het; en dergelike dinge van dieselfde aard doen julle baie.

14 En Hy het die hele skare na Hom geroep en vir hulle gesê: Luister almal na My en verstaan.

15 Daar is niks wat van buite af in die mens ingaan wat hom onrein kan maak nie; maar die dinge wat van hom uitgaan, dít is die dinge wat die mens onrein maak.

16 As iemand ore het om te hoor, laat hom hoor!

17 En toe Hy van die skare af in 'n huis gekom het, vra sy disiepels Hom oor die gelykenis.

18 En Hy sê vir hulle: Is julle ook so sonder verstand? Begryp julle nie dat alles wat van buite af in die mens ingaan, hom nie kan onrein maak nie,

19 omdat dit nie ingaan in sy hart nie, maar in die maag, en dit gaan in die heimlikheid uit en maak al die voedsel rein?

20 En Hy sê: Wat uit die mens uitgaan, dít maak die mens onrein.

21 Want van binne, uit die hart van die mense, kom die slegte gedagtes, egbreuk, hoerery, moord,

22 diewery, hebsug, boosheid, bedrog, losbandigheid, afguns, lastering, hoogmoed, dwaasheid.

23 Al hierdie booshede kom van binne uit en maak die mens onrein.

Die Siro-Feniciese vrou.

(Matt. 15: 21—28.)

24 EN Hy het opgestaan en daarvandaan na die gebied van Tirus en Sidon vertrek. En toe Hy in die huis gegaan het, wou Hy nie dat iemand dit sou weet nie; maar Hy kon nie verborge bly nie.

25 Want 'n vrou wie se dogtertjie 'n onreine gees gehad het, het van Hom gehoor en gekom en voor sy voete neergeval.

26 En sy was 'n Griekse vrou, 'n Siro-Feniciese van geboorte, en sy het Hom gevra om die duiwel uit haar dogter uit te dryf.

27 Maar Jesus sê vir haar: Laat eers die kinders versadig word; want dit is nie mooi om die brood van die kinders te neem en vir die hondjies te gooi nie.

28 En sy antwoord en sê vir Hom: Ja, Here, maar die hondjies eet darem onder die tafel van die kinders se krummels.

29 En Hy sê vir haar: Terwille van hierdie woord kan jy gaan: die duiwel het uit jou dogter uitgegaan.

30 En toe sy huistoe gaan, vind sy dat die duiwel uitgegaan het en dat haar dogter op die bed lê.

Genesing van 'n doofstomme in Dekápolis.

31 EN Hy het weer vertrek uit die gebied van Tirus en Sidon en na die meer van Galiléa gegaan, deur die gebied van Dekápolis.

32 Toe bring hulle na Hom 'n dowe wat swaar praat, en smeek Hom om die hand op hom te lê.

33 En Hy neem hom weg van die skare apart en steek sy vingers in sy ore, en spuug en raak sy tong aan;

34 en nadat Hy opgekyk het na die hemel, sug Hy en sê vir hom: Effata, dit is: Gaan oop!

35 En dadelik het sy ore oopgegaan en die band van sy tong losgeraak, en hy het reg gepraat.

36 En Hy het hulle beveel om dit vir niemand te sê nie; maar hoe meer Hy hulle dit beveel, hoe meer hulle dit verkondig.

37 En hulle was uitermate verslae en het gesê: Hy het alles goed gedoen: die dowes laat Hy hoor en die stommes praat.

Twede vermeerdering van die brode.

(Matt. 15: 29—39.)

8 IN dié dae toe daar 'n baie groot menigte was en hulle niks gehad het om te eet nie, het Jesus sy disiepels na Hom geroep en vir hulle gesê:

2 Ek voel innig jammer vir die skare, omdat hulle al drie dae by My bly en niks het om te eet nie.

3 En as Ek hulle honger huistoe stuur, sal hulle op die pad beswyk, want sommige van hulle kom van ver.

4 En sy disiepels antwoord Hom: Waarvandaan sal 'n mens hulle hier in die woestyn kan versadig met brood?

5 Toe vra Hy hulle: Hoeveel brode het julle? En hulle sê: Sewe.

6 En Hy gee bevel aan die skare om op die grond te gaan sit; daarop neem Hy die sewe brode, en nadat Hy gedank het, breek Hy dit en gee dit aan sy disiepels om dit voor te sit; en hulle sit dit aan die skare voor.

7 Hulle het ook 'n paar vissies gehad; en nadat Hy gedank het, sê Hy dat hulle dit ook moet voorsit.

8 En hulle het geëet en versadig geword en die oorskot van die stukke opgetel, sewe mandjies vol.

9 En die wat geëet het, was omtrent vier duisend. En Hy het hulle weggestuur.

Die suurdeeg van die Fariseërs.

(Matt. 16: 1—12.)

10 EN dadelik het Hy met sy disiepels in die skuit geklim en in die streke van Dalmanúta gekom.

11 En die Fariseërs het uitgegaan en begin om met Hom te redetwis en van Hom 'n teken uit die hemel gevra om Hom te versoek.

12 Toe sug Hy swaar in sy gees en sê: Waarom begeer hierdie geslag 'n teken? Voorwaar Ek sê vir julle, aan hierdie geslag sal stellig geen teken gegee word nie.

13 En Hy het hulle verlaat en weer in die skuit geklim en na die oorkant gegaan.

14 En hulle het vergeet om brode saam te neem en net een brood by hulle in die skuit gehad.

15 En Hy het hulle beveel en gesê: Pas op, wees op julle hoede vir die suurdeeg van die Fariseërs en die suurdeeg van Herodes.

16 Toe redeneer hulle onder mekaar en sê: Dit is omdat ons geen brode het nie.

17 En Jesus merk dit en sê vir hulle: Waarom redeneer julle dat julle geen brode het nie? Begryp julle nie en verstaan julle nie? Het julle nog jul verharde hart?

18 Het julle oë en sien julle nie? En het julle ore en hoor julle nie?

19 En onthou julle nie toe Ek die vyf brode vir die vyf duisend gebreek het, hoeveel mandjies vol stukke julle opgetel het nie? Hulle sê vir Hom: Twaalf.

20 En die sewe vir die vier duisend—hoeveel mandjies vol stukke julle opgetel het? En hulle sê: Sewe.

21 Toe sê Hy vir hulle: Hoe verstaan julle dan nie!

Genesing van die blinde man in Betsaida.

22 EN Hy het in Betsaida gekom, en hulle het 'n blinde man na Hom gebring en Hom gesmeek om hom aan te raak.

23 Hy neem toe die blinde by die hand en lei hom uit buitekant die dorp; en nadat Hy in sy oë gespuug en die hande op hom gelê het, vra Hy hom of hy iets sien.

24 En hy kyk op en sê: Ek sien die mense, want ek sien hulle soos bome rondloop.

25 Daarna lê Hy weer die hande op sy oë en laat hom opkyk, en hy is herstel en het almal van ver af duidelik gesien.

26 En Hy het hom na sy huis gestuur en gesê: Moenie in die dorp gaan of dit vir iemand in die dorp vertel nie.

Belydenis van Petrus.

(Matt. 16: 13—23, en die ooreenk. pl.)

27 EN Jesus en sy disiepels het uitgegaan na die dorpe van Cesaréa-Filippi; en op die pad vra Hy sy disiepels en sê vir hulle: Wie sê die mense, is Ek?

28 En hulle antwoord: Johannes die

Doper, en ander: Elía, en ander: Een van die profete.

29 En Hy sê vir hulle: Maar julle, wie dink julle, is Ek? En Petrus antwoord en sê vir Hom: U is die Christus.

30 En Hy het hulle 'n streng bevel gegee om niemand van Hom te vertel nie.

31 Toe het Hy hulle begin leer dat die Seun van die mens baie moet ly en verwerp word deur die ouderlinge en owerpriesters en skrifgeleerdes en doodgemaak word en ná drie dae opstaan.

32 En hierdie woord het Hy ronduit gespreek. En Petrus het Hom opsy geneem en Hom begin bestraf.

33 Maar Hy het Hom omgedraai, en terwyl Hy sy disiepels aankyk, het Hy Petrus bestraf en gesê: Gaan weg agter My, Satan! Want jy dink nie oor die dinge van God nie, maar oor dié van die mense.

Om die kruis op te neem.

(Matt. 16: 24—28, en die ooreenk. pl.)

34 EN toe Hy die skare met sy disiepels na Hom geroep het, sê Hy vir hulle: Wie agter My aan wil kom, moet homself verloën en sy kruis opneem en My volg.

35 Want elkeen wat sy siel wil red, sal dit verloor; maar elkeen wat sy siel om My ontwil en om die evangelie ontwil verloor, hy sal dit red.

36 Want wat sal dit 'n mens baat as hy die hele wêreld win en aan sy siel skade ly?

37 Of wat sal 'n mens gee as losprys vir sy siel?

38 Want elkeen wat hom skaam vir My en my woorde in hierdie oorspelige en sondige geslag, vir hom sal die Seun van die mens Hom ook skaam wanneer Hy kom in die heerlikheid van sy Vader met die heilige engele.

9 EN Hy sê vir hulle: Voorwaar Ek sê vir julle, daar is sommige van die wat hier staan wat die dood sekerlik nie sal smaak voordat hulle die koninkryk van God met krag sien kom het nie.

Die verheerliking op die berg.

(Matt. 17: 1—13, en die ooreenk. pl.)

2 EN ná ses dae het Jesus Petrus en Jakobus en Johannes saamgeneem en hulle alleen op 'n hoë berg apart gebring; en Hy het voor hulle van gedaante verander,

3 en sy klere het blink geword, baie wit soos sneeu, wit soos geen bleiker op aarde dit kan maak nie.

4 En daar het aan hulle verskyn Elía saam met Moses, en hulle was in gesprek met Jesus.

5 Toe spreek Petrus en sê vir Jesus: Rabbi, dit is goed dat ons hier is. Laat ons dan drie hutte maak: vir U een en vir Moses een en vir Elía een.

6 Want hy wis nie wat om te sê nie, want hulle was heeltemal verskrik.

7 En daar kom 'n wolk wat hulle oordek; en 'n stem kom uit die wolk wat sê: Dit is my geliefde Seun, luister na Hom!

8 En meteens kyk hulle rond en sien niemand meer nie, behalwe Jesus alleen by hulle.

9 En onderwyl hulle van die berg afklim, gee Hy aan hulle bevel om vir niemand te vertel wat hulle gesien het totdat die Seun van die mens uit die dode opgestaan het nie.

10 En hulle het die woord vir hulleself gehou en onder mekaar gevra wat dit beteken om uit die dode op te staan.

11 En hulle vra Hom en sê: Waarom sê die skrifgeleerdes dat Elía eers moet kom?

12 Toe antwoord Hy en sê vir hulle: Dis waar, Elía kom eers om alles te herstel; en tog, hoe staan daar dan van die Seun van die mens geskrywe dat Hy baie moet ly en verag word?

13 Maar Ek sê vir julle dat Elía al gekom het, en hulle het aan hom gedoen alles wat hulle wou, soos van hom geskrywe is.

Die seun wat maansiek was.

(Matt. 17: 14—21, en die ooreenk. pl.)

14 EN toe Hy by die disiepels kom, sien Hy 'n groot menigte om hulle en skrifgeleerdes wat met hulle redetwis.

15 En dadelik toe die hele skare Hom sien, was hulle baie verbaas en het na Hom gehardloop en Hom gegroet.

16 Daarop vra Hy die skrifgeleerdes: Waarom redetwis julle met hulle?

17 En een uit die skare antwoord en sê: Meester, ek het my seun wat 'n stomme gees het, na U gebring;

18 en waar hy hom ook aangryp, skeur
hy hom; en hy kry skuim in die mond, en
hy kners met sy tande en word styf; en
ek het vir u disiepels gesê om hom uit
te dryf, en hulle kon nie.
19 Toe antwoord Hy hom en sê: o
Ongelowige geslag, hoelank sal Ek by
julle wees, hoelank sal Ek julle verdra?
Bring hom na My toe.
20 En hulle bring hom na Hom toe; en
toe hy Hom sien, laat die gees hom dade-
lik stuiptrekkings kry, en hy val op die
grond neer en rol rond met skuim in die
mond.
21 Daarop vra Hy sy vader: Hoelank is
dit al dat dit hom oorgekom het? En hy
sê: Van sy kindsdae af;
22 en dikwels het hy hom selfs in die
vuur en in die water gegooi om hom dood
te maak. Maar as U iets kan doen, help
ons en ontferm U oor ons.
23 En Jesus sê vir hom: Wat dit betref
—as jy kan glo, alle dinge is moontlik
vir die een wat glo.
24 En dadelik roep die vader van die
kind met trane uit en sê: Ek glo, Here,
kom my ongeloof tot hulp!
25 En toe Jesus sien dat 'n skare byme-
kaarstroom, het Hy die onreine gees
bestraf en vir hom gesê: Jou stomme en
dowe gees, Ek gebied jou, gaan uit hom
uit en kom nooit weer in hom nie.
26 En nadat hy geskreeu en hom baie
stuiptrekkings laat kry het, het hy uit-
gegaan. En *die seun* het soos 'n dooie
geword, sodat baie gesê het: Hy is
dood.
27 Maar Jesus het hom by die hand
gegryp en hom opgerig; en hy het opge-
staan.
28 En toe Hy in die huis kom, vra sy
disiepels Hom apart: Waarom kon ons
hom nie uitdrywe nie?
29 En Hy sê vir hulle: Hierdie geslag
kan deur niks anders uitgaan as deur
gebed en vas nie.

Die grootste in die koninkryk van die hemele.

(Matt. 18: 1—14, en die ooreenk. pl.)

30 EN hulle het daarvandaan wegge-
gaan en verbygetrek deur Galiléa; en
Hy wou nie hê dat iemand dit moes weet
nie.
31 Want Hy het sy disiepels geleer en
vir hulle gesê: Die Seun van die mens
word oorgelewer in die hande van die
mense en hulle sal Hom doodmaak; en
nadat Hy doodgemaak is, sal Hy die derde
dag opstaan.
32 En hulle het die gesegde nie verstaan
nie en was bang om Hom uit te vra.
33 En Hy het in Kapérnaüm gekom;
en toe Hy in die huis was, vra Hy hulle:
Wat het julle op die pad met mekaar
geredeneer?
34 Maar hulle het stilgebly; want hulle
het op die pad met mekaar gepraat oor
wie die grootste is.
35 En toe Hy gaan sit het, roep Hy die
twaalf en sê vir hulle: As iemand die
eerste wil wees, moet hy die laaste van
almal en almal se dienaar wees.
36 En Hy neem 'n kindjie en laat hom
tussen hulle staan en slaan sy arms om
hom en sê vir hulle:
37 Elkeen wat een van sulke kindertjies
ontvang in my Naam, ontvang My. En
elkeen wat My ontvang, ontvang nie
My nie, maar Hom wat My gestuur het.

"Wie nie teen ons is nie, is vír ons."

(Luk. 9: 49, 50.)

38 TOE antwoord Johannes Hom en sê:
Meester, ons het iemand gesien wat in u
Naam duiwels uitdryf en wat ons nie
volg nie; en ons het hom belet, omdat
hy ons nie volg nie.
39 Maar Jesus sê: Moet hom nie belet
nie, want daar is niemand wat 'n krag in
my Naam sal doen en gou van My sal
kan kwaadpraat nie;
40 want wie nie teen ons is nie, is vír
ons.
41 Want elkeen wat vir julle in my
Naam 'n beker water gee om te drink,
omdat julle aan Christus behoort, voor-
waar Ek sê vir julle, hy sal sy loon
sekerlik nie verloor nie.

Die struikelblokke.

42 EN elkeen wat een van hierdie klein-
tjies wat in My glo, laat struikel, dit is
beter vir hom as 'n meulsteen om sy nek
gehang en hy in die see gegooi word.
43 En as jou hand jou laat struikel,
kap dit af. Dit is beter vir jou om vermink
die lewe in te gaan, as om twee hande te
hê en in die hel te gaan in die onuitbluslike
vuur—
44 waar hulle wurm nie sterf en die
vuur nie uitgeblus word nie.
45 En as jou voet jou laat struikel, kap

dit af. Dit is beter vir jou om kreupel
die lewe in te gaan, as om twee voete
te hê en in die hel gewerp te word in die
onuitbluslike vuur—
46 waar hulle wurm nie sterf en die vuur
nie uitgeblus word nie.
47 En as jou oog jou laat struikel, pluk
dit uit. Dit is beter vir jou om met een
oog die koninkryk van God in te gaan,
as om twee oë te hê en in die helse vuur
gewerp te word—
48 waar hulle wurm nie sterf en die
vuur nie uitgeblus word nie.
49 Want elkeen sal met vuur gesout
word en elke offerande sal met sout
gesout word.
50 Die sout is goed, maar as die sout
souteloos word, waarmee sal julle dit
smaaklik maak? Julle moet sout in julle
hê en met mekaar vrede hou.

Oor die egskeiding.

(Matt. 19: 1—12.)

10 EN Hy het opgestaan en vandaar
deur die oorkant van die Jordaan
na die gebied van Judéa gegaan; en
weer het 'n skare by Hom vergader; en
soos Hy gewoond was, het Hy hulle
weer geleer.
2 Toe kom die Fariseërs na Hom;
en, om Hom te versoek, stel hulle Hom
die vraag of dit 'n man geoorloof is om
van sy vrou te skei?
3 Maar Hy antwoord en sê vir hulle:
Wat het Moses julle beveel?
4 En hulle sê: Moses het toegelaat om
'n skeibrief te skrywe en van haar te skei.
5 En Jesus antwoord en sê vir hulle:
Vanweë die hardheid van julle harte het
hy vir julle hierdie gebod geskrywe,
6 maar van die begin van die skepping
af het God hulle man en vrou gemaak.
7 Om hierdie rede sal die man sy vader
en moeder verlaat en sy vrou aankleef,
8 en hulle twee sal een vlees word, sodat
hulle nie meer twee is nie, maar een vlees.
9 Wat God dan saamgevoeg het, mag
geen mens skei nie.
10 En in die huis het sy disiepels Hom
weer gevra oor dieselfde saak.
11 En Hy sê vir hulle: Elkeen wat van
sy vrou skei en 'n ander een trou, pleeg
egbreuk teen haar;
12 en as 'n vrou van haar man skei en
met 'n ander een trou, pleeg sy egbreuk.

Jesus seën die kindertjies.

(Matt. 19: 13—15, en die ooreenk. pl.)

13 EN hulle het kindertjies na Hom
gebring, dat Hy hulle kon aanraak; en
die disiepels het die wat hulle gebring
het, bestraf.
14 Maar toe Jesus dit sien, het Hy dit
baie kwalik geneem en vir hulle gesê:
Laat die kindertjies na My toe kom en
verhinder hulle nie, want aan sulkes
behoort die koninkryk van God.
15 Voorwaar Ek sê vir julle, elkeen
wat die koninkryk van God nie soos 'n
kindjie ontvang nie, sal daar nooit ingaan
nie.
16 En Hy het sy arms om hulle geslaan,
sy hande op hulle gelê en hulle geseën.

Die ryk jongman.

(Matt. 19: 16—30, en die ooreenk. pl.)

17 EN toe Hy op die pad uitgaan,
hardloop daar een na Hom toe en val
voor Hom op die knieë en vra Hom:
Goeie Meester, wat moet ek doen om
die ewige lewe te beërwe?
18 En Jesus sê vir hom: Waarom
noem jy My goed? Niemand is goed nie,
behalwe Een, *naamlik* God.
19 Jy ken die gebooie: Jy mag nie
egbreek nie, jy mag nie doodslaan nie,
jy mag nie steel nie, jy mag geen valse
getuienis gee nie, jy mag niemand tekort
doen nie; eer jou vader en jou moeder.
20 Maar hy antwoord en sê vir Hom:
Meester, al hierdie dinge het ek onderhou
van my jeug af.
21 En Jesus het hom aangekyk en hom
liefgekry en vir hom gesê: Een ding kom
jy kort—gaan verkoop alles wat jy het
en gee dit vir die armes, en jy sal 'n skat
in die hemel hê; en kom hier, neem die
kruis op en volg My.
22 Maar hy het treurig geword oor dié
woord en bedroef weggegaan, want hy
het baie besittings gehad.
23 Toe kyk Jesus rond en sê vir sy
disiepels: Hoe beswaarlik sal hulle wat
goed besit, in die koninkryk van God
ingaan!
24 En die disiepels was verbaas oor sy
woorde; maar Jesus antwoord weer en
sê vir hulle: Kinders, hoe swaar is dit
vir die wat op hulle goed vertrou, om in
die koninkryk van God in te gaan!
25 Dit is makliker vir 'n kameel om

deur die oog van 'n naald deur te gaan as vir 'n ryk man om in die koninkryk van God in te gaan.

26 En hulle was uitermate verslae en het vir mekaar gesê: Wie kan dan gered word?

27 Maar Jesus het hulle aangekyk en geantwoord: By mense is dit onmoontlik, maar nie by God nie; want by God is alle dinge moontlik.

28 Toe begin Petrus om vir Hom te sê: Kyk, ons het alles verlaat en U gevolg.

29 En Jesus antwoord en sê: Voorwaar Ek sê vir julle, daar is niemand wat huis of broers of susters of vader of moeder of vrou of kinders of grond terwille van My en van die evangelie verlaat het nie,

30 of hy ontvang nou in hierdie tyd honderdmaal soveel: huise en broers en susters en moeders en kinders en grond, saam met vervolginge, en in die eeu wat kom, die ewige lewe.

31 Maar baie wat eerste is, sal laaste wees, en die wat laaste is, eerste.

Die vraag van die seuns van Sebedéüs.

(Matt. 20: 17—28, en ooreenk. pl.)

32 EN hulle was op die pad toe hulle opgaan na Jerusalem, en Jesus het voor hulle uit gegaan, en hulle was verbaas; en terwyl hulle volg, het hulle gevrees. En Hy het weer die twaalf by Hom geneem en vir hulle begin vertel die dinge wat met Hom sou gebeur.

33 Kyk, sê Hy, ons gaan op na Jerusalem, en die Seun van die mens sal oorgelewer word aan die owerpriesters en die skrifgeleerdes, en hulle sal Hom tot die dood veroordeel en Hom oorlewer aan die heidene;

34 en hulle sal Hom bespot en Hom gésel en op Hom spuug en Hom doodmaak; en op die derde dag sal Hy opstaan.

35 En Jakobus en Johannes, die seuns van Sebedéüs, het na Hom gekom en gesê: Meester, ons wil hê dat U vir ons moet doen wat ons U ook al mag vra.

36 En Hy sê vir hulle: Wat wil julle hê, moet Ek vir julle doen?

37 En hulle antwoord Hom: Gee aan ons dat ons mag sit in u heerlikheid, een aan u regter- en een aan u linkerhand.

38 Maar Jesus sê vir hulle: Julle weet nie wat julle vra nie. Kan julle die beker drink wat Ek drink, en gedoop word met die doop waarmee Ek gedoop word?

39 En hulle antwoord Hom: Ons kan. Maar Jesus sê vir hulle: Die beker wat Ek drink, sal julle drink, en met die doop waarmee Ek gedoop word, sal julle gedoop word;

40 maar om te sit aan my regter- en aan my linkerhand, is nie vir My om te gee nie, maar dit is vir hulle vir wie dit toeberei is.

41 En toe die tien dit hoor, begin hulle om verontwaardig te word oor Jakobus en Johannes.

42 Maar Jesus het hulle na Hom geroep en vir hulle gesê: Julle weet dat die wat gereken word as owerstes van die nasies, oor hulle heers, en hulle groot manne oor hulle gesag uitoefen;

43 maar so moet dit onder julle nie wees nie, maar elkeen wat onder julle groot wil word, moet julle dienaar wees.

44 En elkeen wat onder julle die eerste wil word, moet almal se dienskneg wees.

45 Want die Seun van die mens het ook nie gekom om gedien te word nie, maar om te dien en sy siel te gee as 'n losprys vir baie.

Die blinde man van Jérigo.

(Matt. 20: 29—34, en die ooreenk. pl.)

46 EN hulle het in Jérigo gekom. En toe Hy en sy disiepels en 'n aansienlike skare uit Jérigo uitgaan, sit die blinde man, Bartiméüs, die seun van Timéüs, langs die pad en bedel.

47 En toe hy hoor dat dit Jesus die Nasaréner was, begin hy om uit te roep en te sê: Seun van Dawid, Jesus, wees my barmhartig!

48 En baie het hom bestraf, dat hy moet stilbly; maar hy het al harder uitgeroep: Seun van Dawid, wees my barmhartig!

49 Toe gaan Jesus staan en sê dat hy geroep moet word; en hulle roep die blinde man en sê vir hom: Hou goeie moed, staan op! Hy roep jou.

50 En hy gooi sy oorkleed af, staan op en kom na Jesus toe.

51 En Jesus antwoord en sê vir hom: Wat wil jy hê, moet ek vir jou doen? En die blinde man sê vir Hom: Rabbóni, dat ek mag sien.

52 En Jesus sê vir hom: Gaan, jou geloof het jou gered. En dadelik het hy gesien en Jesus op die pad gevolg.

Intog van Jesus in Jerusalem.

(Matt. 21: 1—11, en die ooreenk. pl.)

11 EN toe hulle naby Jerusalem kom, by Bétfagé en Betánië, aan die Olyfberg, stuur Hy twee van sy disiepels uit

2 en sê vir hulle: Gaan na daardie dorp reg voor julle; en dadelik as julle daar inkom, sal julle 'n *esels*vul kry wat vasgemaak is, waar geen mens op gesit het nie. Maak hom los en bring hom.

3 En as iemand vir julle sê: Waarom doen julle dit? moet julle antwoord: Die Here het hom nodig; en dadelik sal hy hom hiernatoe stuur.

4 En hulle het gegaan en die vul by die deur, buite op die straat, vasgemaak gekry en hom losgemaak.

5 Daarop sê sommige van die wat daar staan vir hulle: Wat maak julle, dat julle die vul losmaak?

6 En hulle antwoord hul soos Jesus beveel het. Toe laat hulle hul begaan.

7 En hulle het die vul na Jesus gebring en hulle klere daarop gelê, en Hy het op hom gaan sit.

8 Toe gooi baie mense hulle klere op die pad oop, en ander kap takke van die bome af en strooi dit op die pad.

9 En die wat voor loop en die wat volg, het uitgeroep en gesê: Hosanna! Geseënd is Hy wat kom in die Naam van die Here!

10 Geseënd is die koninkryk wat kom in die Naam van die Here, *die koninkryk* van ons vader Dawid! Hosanna in die hoogste hemele!

11 En Jesus het in Jerusalem gekom en in die tempel. En nadat Hy alles rondom bekyk het, en omdat dit al aand was, het Hy met die twaalf uitgegaan na Betánië.

Die verdroogde vyeboom. Die reiniging van die tempel.

(Matt. 21: 12—22, en die ooreenk. pl.)

12 EN die volgende dag onderwyl hulle uit Betánië gaan, het Hy honger gehad;

13 en toe Hy op 'n afstand 'n vyeboom met blare sien, het Hy daarnatoe gegaan in die hoop om iets daaraan te kry; en toe Hy daarby kom, kry Hy niks as blare nie, want dit was nie die tyd van vye nie.

14 En Jesus spreek en sê vir hom: Laat niemand ooit in der ewigheid van jou 'n vrug eet nie! En sy disiepels het dit gehoor.

15 En hulle het in Jerusalem gekom; en toe Jesus in die tempel ingaan, begin Hy om die wat in die tempel verkoop en koop, uit te jaag; en die tafels van die geldwisselaars en die stoele van die duiweverkopers het Hy omgegooi;

16 en Hy het niemand toegelaat om enige voorwerp deur die tempel te dra nie.

17 En Hy het geleer en vir hulle gesê: Is daar nie geskrywe: My huis moet 'n huis van gebed genoem word vir al die nasies nie? Maar julle het dit 'n rowerspelonk gemaak.

18 En die skrifgeleerdes en die owerpriesters het dit gehoor en gesoek hoe hulle Hom kon ombring; want hulle was bang vir Hom, omdat die hele skare verslae was oor sy leer.

19 En toe dit laat word, gaan Hy uit buitekant die stad.

20 En toe hulle vroeg in die môre verbygaan, sien hulle die vyeboom, verdroog van die wortels af.

21 En Petrus het onthou en vir Hom gesê: Rabbi, kyk, die vyeboom wat U vervloek het, is verdroog.

22 En Jesus antwoord en sê vir hulle: Julle moet geloof in God hê.

23 Want voorwaar Ek sê vir julle dat elkeen wat vir hierdie berg sê: Lig jou op en gooi jou in die see—en nie in sy hart twyfel nie, maar glo dat wat hy sê, sal gebeur—hy sal verkry net wat hy sê.

24 Daarom sê Ek vir julle: Alles wat julle in die gebed vra, glo dat julle dit ontvang, en julle sal dit verkry.

25 En wanneer julle staan en bid, vergeef as julle iets teen iemand het, sodat julle Vader wat in die hemele is, ook julle jul oortredinge mag vergewe.

26 Maar as julle nie vergewe nie, sal julle Vader wat in die hemele is, ook julle oortredinge nie vergewe nie.

Die doop van Johannes.

(Matt. 21: 23—27, en die ooreenk. pl.)

27 EN hulle het weer in Jerusalem gekom. En terwyl Hy in die tempel rondwandel, kom die owerpriesters en die skrifgeleerdes en die ouderlinge na Hom

28 en sê vir Hom: Deur watter gesag doen U hierdie dinge? en wie het U dié gesag gegee om dit te doen?

kinders nagelaat nie. Laaste van almal
het die vrou ook gesterwe.
23 In die opstanding dan, wanneer hulle
opstaan, wie van hulle se vrou sal sy
wees?—want die sewe het haar as vrou
gehad.
24 En Jesus antwoord en sê vir hulle:
Is dit nie hieroor dat julle dwaal deurdat
julle die Skrifte en ook die krag van God
nie ken nie?
25 Want wanneer hulle uit die dode op-
staan, trou hulle nie en word hulle nie
in die huwelik uitgegee nie, maar is soos
engele wat in die hemele is.
26 En wat betref die dode, dat hulle op-
staan—het julle nie gelees in die boek
van Moses, in *die gedeelte oor* die braam-
bos, hoe God vir hom gesê het: Ek is
die God van Abraham en die God van
Isak en die God van Jakob nie?
27 God is nie *'n God* van die dode nie,
maar 'n God van die lewende. Julle
dwaal dus grootliks.

Die groot gebod.

(Matt. 22: 34—40, en die ooreenk. pl.)

28 EN toe een van die skrifgeleerdes
wat bygekom het, hulle hoor stry, en
wis dat Hy hulle goed geantwoord het,
vra hy vir Hom: Wat is die eerste gebod
van almal?
29 En Jesus antwoord hom: Die eerste
van al die gebooie is: Hoor Israel, die
Here, onse God, is 'n enige Here.
30 En: Jy moet die Here jou God liefhê
uit jou hele hart en uit jou hele siel en uit
jou hele verstand en uit jou hele krag.
Dit is die eerste gebod.
31 En die twede hiermee gelyk, is dit:
Jy moet jou naaste liefhê soos jouself.
Daar is geen ander gebod groter as dié
nie.
32 En die skrifgeleerde het vir Hom
gesê: Goed, Meester, U het met waar-
heid gesê dat God een is en daar geen
ander is as Hy nie;
33 en om Hom lief te hê uit die hele
hart en uit die hele verstand en uit die
hele siel en uit die hele krag, en om die
naaste lief te hê soos jouself, is meer as
al die brandoffers en die slagoffers.
34 Toe Jesus sien dat hy verstandig
geantwoord het, sê Hy vir hom: Jy is
nie ver van die koninkryk van God nie.
En niemand het dit meer gewaag om
Hom vrae te stel nie.

Die Christus seun van Dawid.

(Matt. 22: 41—46, en die ooreenk. pl.)

35 EN terwyl Jesus in die tempel leer,
antwoord Hy en sê: Hoe sê die skrif-
geleerdes dat die Christus die seun van
Dawid is?
36 Want Dawid self het deur die Heilige
Gees gesê: Die Here het vir my Here
gesê: Sit aan my regterhand totdat Ek
u vyande gemaak het 'n voetbank van u
voete.
37 Dawid self noem Hom dus Here;
waarvandaan is Hy dan sy seun? En
die groot menigte het graag na Hom
geluister.

Waarskuwing teen die skrifgeleerdes.

(Matt. 23: 6, ens., en die ooreenk. pl.)

38 EN Hy het vir hulle in sy onderrig
gesê: Pas op vir die skrifgeleerdes wat
graag in lang klere rondloop en van
begroetinge op die marke hou
39 en van die voorste banke in die sina-
goges en die voorste plekke by die
maaltye—
40 hulle wat die huise van die weduwees
opeet en vir die skyn lang gebede doen.
Hulle sal 'n swaarder oordeel ontvang.

Die aalmoes van die arm weduwee.

(Luk. 21: 1—4.)

41 EN Jesus het reg voor die skatkis
gaan sit en gekyk hoe die skare geld
in die skatkis gooi. En baie rykes het
veel ingegooi.
42 En daar kom een arm weduwee en
gooi twee geldstukkies in, dit is, 'n
oortjie.
43 Toe roep Hy sy disiepels na Hom
en sê vir hulle: Voorwaar Ek sê vir julle,
hierdie arm weduwee het meer ingegooi
as almal wat in die skatkis gegooi het.
44 Want hulle het almal uit hulle oor-
vloed ingegooi; maar sy het uit haar
gebrek ingegooi alles wat sy gehad het,
haar hele lewensonderhoud.

Die profetiese rede. Die begin van die smarte.

(Matt. 24: 1—14, en die ooreenk. pl.)

13 EN toe Hy uit die tempel uit-
gaan, sê een van sy disiepels vir
Hom: Meester, kyk watter klippe en
watter geboue!

29 En Jesus antwoord en sê vir hulle:
Ek sal julle ook een ding vra en ant-
woord julle My, dan sal Ek vir julle sê
deur watter gesag Ek hierdie dinge
doen:
30 Die doop van Johannes, was dit uit
die hemel of uit mense? Antwoord My.
31 En hulle het by hulleself geredeneer
en gesê: As ons sê: Uit die hemel—sal
Hy sê: Waarom het julle hom dan nie
geglo nie?
32 Maar as ons sê: Uit mense—dan was
hulle vir die volk bang, want almal het
gedink dat Johannes werklik 'n profeet
was.
33 En hulle antwoord en sê vir Jesus:
Ons weet nie. En Jesus antwoord en sê
vir hulle: Dan sê Ek ook nie vir julle
deur watter gesag Ek hierdie dinge doen
nie.

Gelykenis van die landbouers.

(Matt. 21: 33—46, en ooreenk. pl.)

12 TOE begin Hy om vir hulle deur
gelykenisse te sê: 'n Man het 'n
wingerd geplant en 'n heining daarom
gesit en 'n parskuip gegrawe en 'n wag-
toring gebou, en het dit aan landbouers
verhuur en op reis gegaan.
2 En op die regte tyd het hy 'n slaaf na
die landbouers gestuur om van die land-
bouers uit die vrug van die wingerd te
ontvang;
3 maar hulle het hom geneem en geslaan
en hom met leë hande weggestuur.
4 En weer het hy 'n ander slaaf na hulle
gestuur; en hom het hulle gestenig en
aan die hoof gewond, hom skandelik be-
handel en teruggestuur.
5 En weer het hy 'n ander een gestuur,
en hom het hulle doodgemaak; ook baie
ander—sommige het hulle geslaan en
ander doodgemaak.
6 Hy het toe nog een seun gehad, sy ge-
liefde, en hom die laaste na hulle gestuur
en gesê: Hulle sal my seun ontsien.
7 Maar daardie landbouers het by hulle-
self gesê: Dit is die erfgenaam; kom
laat ons hom doodmaak, en die erfdeel
sal ons s'n wees.
8 En hulle het hom geneem en doodge-
maak en buitekant die wingerd uitge-
werp.
9 Wat sal die eienaar van die wingerd
dan doen? Hy sal kom en die landbouers
ombring en die wingerd vir ander gee.
10 Het julle nie ook hierdie Skrifwoord
gelees nie: Die steen wat die bouers ver-
werp het, dit het 'n hoeksteen geword?
11 Hy het van die Here gekom en dit is
wonderlik in ons oë.
12 En hulle het probeer om Hom in die
hande te kry, maar was bang vir die
skare, want hulle het begryp dat Hy die
gelykenis met die oog op hulle uitge-
spreek het. Daarop het hulle Hom verlaat
en weggegaan.

Die vraag oor die belasting.

(Matt. 22: 15—22, en die ooreenk. pl.)

13 TOE stuur hulle na Hom sommige
van die Fariseërs en van die Herodiane
om Hom op 'n woord te vang.
14 En hulle kom en sê vir Hom: Meester,
ons weet dat U waaragtig is en U aan
niemand steur nie; want U sien nie
die persoon van mense aan nie, maar U
leer die weg van God in waarheid. Is
dit geoorloof om aan die keiser belasting
te betaal of nie? Moet ons betaal of moet
ons nie betaal nie?
15 Maar Hy het hulle geveinsdheid ge-
weet en vir hulle gesê: Waarom versoek
julle My? Bring vir My 'n penning, dat
Ek dit kan sien.
16 En hulle het dit gebring. En Hy sê
vir hulle: Wie se beeld en opskrif is dit?
En hulle antwoord Hom: Die keiser
syne.
17 Toe antwoord Jesus en sê vir hulle:
Betaal aan die keiser wat die keiser toe-
kom, en aan God wat God toekom. En
hulle was verwonderd oor Hom.

Die Sadduseërs en die opstanding.

(Matt. 22: 23—33, en die ooreenk. pl.)

18 TOE kom daar Sadduseërs na Hom,
die wat sê dat daar geen opstanding is
nie; en hulle vra Hom en sê:
19 Meester, Moses het ons voorgeskry-
we: As iemand se broer sterwe en 'n
vrou agterlaat en geen kinders nalaat nie,
moet sy broer sy vrou neem en kinders vir
sy broer verwek.
20 Nou was daar sewe broers, en die
eerste het 'n vrou geneem en gesterwe
sonder om kinders na te laat.
21 En die twede het haar geneem en
gesterwe, en hy het ook geen kinders
nagelaat nie; en die derde net so.
22 En die sewe het haar geneem en geen

kinders nagelaat nie. Laaste van almal
het die vrou ook gesterwe.
23 In die opstanding dan, wanneer hulle
opstaan, wie van hulle se vrou sal sy
wees?—want die sewe het haar as vrou
gehad.
24 En Jesus antwoord en sê vir hulle:
Is dit nie hieroor dat julle dwaal deurdat
julle die Skrifte en ook die krag van God
nie ken nie?
25 Want wanneer hulle uit die dode op-
staan, trou hulle nie en word hulle nie
in die huwelik uitgegee nie, maar is soos
engele wat in die hemele is.
26 En wat betref die dode, dat hulle op-
staan—het julle nie gelees in die boek
van Moses, in *die gedeelte oor* die braam-
bos, hoe God vir hom gesê het: Ek is
die God van Abraham en die God van
Isak en die God van Jakob nie?
27 God is nie *'n God* van die dode nie,
maar 'n God van die lewende. Julle
dwaal dus grootliks.

Die groot gebod.

(Matt. 22: 34—40, en die ooreenk. pl.)

28 EN toe een van die skrifgeleerdes
wat bygekom het, hulle hoor stry, en
wis dat Hy hulle goed geantwoord het,
vra hy vir Hom: Wat is die eerste gebod
van almal?
29 En Jesus antwoord hom: Die eerste
van al die gebooie is: Hoor Israel, die
Here, onse God, is 'n enige Here.
30 En: Jy moet die Here jou God liefhê
uit jou hele hart en uit jou hele siel en uit
jou hele verstand en uit jou hele krag.
Dit is die eerste gebod.
31 En die twede hiermee gelyk, is dit:
Jy moet jou naaste liefhê soos jouself.
Daar is geen ander gebod groter as dié
nie.
32 En die skrifgeleerde het vir Hom
gesê: Goed, Meester, U het met waar-
heid gesê dat God een is en daar geen
ander is as Hy nie;
33 en om Hom lief te hê uit die hele
hart en uit die hele verstand en uit die
hele siel en uit die hele krag, en om die
naaste lief te hê soos jouself, is meer as
al die brandoffers en die slagoffers.
34 Toe Jesus sien dat hy verstandig
geantwoord het, sê Hy vir hom: Jy is
nie ver van die koninkryk van God nie.
En niemand het dit meer gewaag om
Hom vrae te stel nie.

Die Christus seun van Dawid.

(Matt. 22: 41—46, en die ooreenk. pl.)

35 EN terwyl Jesus in die tempel leer,
antwoord Hy en sê: Hoe sê die skrif-
geleerdes dat die Christus die seun van
Dawid is?
36 Want Dawid self het deur die Heilige
Gees gesê: Die Here het vir my Here
gesê: Sit aan my regterhand totdat Ek
u vyande gemaak het 'n voetbank van u
voete.
37 Dawid self noem Hom dus Here;
waarvandaan is Hy dan sy seun? En
die groot menigte het graag na Hom
geluister.

Waarskuwing teen die skrifgeleerdes.

(Matt. 23: 6, ens., en die ooreenk. pl.)

38 EN Hy het vir hulle in sy onderrig
gesê: Pas op vir die skrifgeleerdes wat
graag in lang klere rondloop en van
begroetinge op die marke hou
39 en van die voorste banke in die sina-
goges en die voorste plekke by die
maaltye—
40 hulle wat die huise van die weduwees
opeet en vir die skyn lang gebede doen.
Hulle sal 'n swaarder oordeel ontvang.

Die aalmoes van die arm weduwee.

(Luk. 21: 1—4.)

41 EN Jesus het reg voor die skatkis
gaan sit en gekyk hoe die skare geld
in die skatkis gooi. En baie rykes het
veel ingegooi.
42 En daar kom een arm weduwee en
gooi twee geldstukkies in, dit is, 'n
oortjie.
43 Toe roep Hy sy disiepels na Hom
en sê vir hulle: Voorwaar Ek sê vir julle,
hierdie arm weduwee het meer ingegooi
as almal wat in die skatkis gegooi het.
44 Want hulle het almal uit hulle oor-
vloed ingegooi; maar sy het uit haar
gebrek ingegooi alles wat sy gehad het,
haar hele lewensonderhoud.

Die profetiese rede. Die begin van die smarte.

(Matt. 24: 1—14, en die ooreenk. pl.)

13 EN toe Hy uit die tempel uit-
gaan, sê een van sy disiepels vir
Hom: Meester, kyk watter klippe en
watter geboue!

2 En Jesus antwoord en sê vir hom: Sien jy hierdie groot geboue? Daar sal sekerlik nie een klip op die ander gelaat word wat nie heeltemal afgebreek sal word nie!

3 En toe Hy gaan sit het op die Olyfberg, regoor die tempel, vra Petrus en Jakobus en Johannes en Andréas Hom apart:

4 Vertel ons wanneer sal hierdie dinge wees, en wat is die teken wanneer al hierdie dinge volbring word?

5 En Jesus antwoord hulle en begin sê: Pas op dat niemand julle mislei nie.

6 Want baie sal onder my Naam kom en sê: Dit is ek! En hulle sal baie mense mislei.

7 Maar wanneer julle hoor van oorloë en gerugte van oorloë, moet julle nie verskrik word nie, want dit moet kom. Maar dit is nog nie die einde nie.

8 Want die een nasie sal teen die ander opstaan, en die een koninkryk teen die ander; en daar sal aardbewings wees op verskillende plekke, en daar sal hongersnode wees en beroeringe. Hierdie dinge is 'n begin van die smarte.

9 Maar wees julle vir julleself op die hoede, want hulle sal julle oorlewer aan regbanke, en in sinagoges sal julle geslaan word en voor goewerneurs en konings gebring word om My ontwil tot 'n getuienis vir hulle.

10 En die evangelie moet eers aan al die nasies verkondig word.

11 En wanneer hulle julle weglei om julle oor te lewer, moenie vooraf julle kwel oor wat julle sal spreek nie, en moenie daaroor dink nie; maar wat julle in dié uur gegee word, dit moet julle spreek; want dit is nie julle wat spreek nie, maar die Heilige Gees.

12 En die een broer sal die ander in die dood oorlewer, en die vader sy kind, en die kinders sal teen hulle ouers opstaan en hulle doodmaak.

13 En julle sal deur almal gehaat word terwille van my Naam. Maar wie volhard tot die einde toe, hy sal gered word.

Die profetiese rede (vervolg). Die groot verdrukking.

(Matt. 24: 15—28, en die ooreenk. pl.)

14 EN wanneer julle die gruwel van die verwoesting, waarvan gespreek is deur die profeet Daniël, sien staan waar dit nie behoort nie—laat hom wat lees, oplet—dan moet die wat in Judéa is, na die berge vlug;

15 en wie op die dak is, moet nie afkom in die huis en ook nie ingaan om iets uit sy huis weg te neem nie;

16 en wie op die land is, moet nie omdraai na wat agter is om sy kleed weg te neem nie.

17 Maar wee die vroue wat swanger is en die wat nog laat drink, in daardie dae!

18 En bid dat julle vlug nie in die winter mag plaasvind nie.

19 Want daardie dae sal daar 'n verdrukking wees soos daar nie gewees het van die begin van die skepping af wat God geskape het tot nou toe en ook nooit sal wees nie.

20 En as die Here dié dae nie verkort het nie, sou geen vlees gered word nie; maar terwille van die uitverkorenes wat Hy uitverkies het, het Hy dié dae verkort.

21 En as iemand dán vir julle sê: Kyk, hier is die Christus! of: Kyk, daar!—moet dit nie glo nie.

22 Want daar sal valse christusse en valse profete opstaan, en hulle sal tekens en wonders doen om, as dit moontlik was, ook die uitverkorenes te mislei.

23 Maar julle moet op jul hoede wees. Kyk, Ek het alles vir julle vooruit gesê.

Die profetiese rede (vervolg). Wederkoms van die Seun van die mens.

(Matt. 24: 29—35, en die ooreenk. pl.)

24 MAAR in daardie dae, ná dié verdrukking, sal die son duister word, en die maan sal sy glans nie gee nie,

25 en die sterre van die hemel sal val, en die kragte wat in die hemele is, sal geskud word.

26 En dan sal hulle die Seun van die mens op die wolke sien kom met grote krag en heerlikheid.

27 En dan sal Hy sy engele uitstuur, en Hy sal sy uitverkorenes bymekaarmaak uit die vier windstreke, van die end van die aarde af tot by die end van die hemel.

28 En leer van die vyeboom hierdie gelykenis: Wanneer sy tak al sag word en sy blare uitbot, weet julle dat die somer naby is.

29 So weet julle ook wanneer julle hierdie dinge sien gebeur, dat dit naby is, voor die deur.

30 Voorwaar Ek sê vir julle, hierdie geslag sal sekerlik nie verbygaan totdat al hierdie dinge gebeur het nie.

31 Die hemel en die aarde sal verbygaan, maar my woorde sal nooit verbygaan nie.

32 Maar van daardie dag en dié uur weet niemand nie, ook nie die engele in die hemel of die Seun nie, maar net die Vader.

Die profetiese rede (slot). Die waaksaamheid.

33 PAS op, waak en bid, want julle weet nie wanneer die tyd daar is nie.

34 Dit is soos 'n man wat op reis is, wat sy huis agtergelaat en vir sy slawe volmag gegee het en vir elkeen sy werk, en aan die deurwagter bevel gegee het om te waak.

35 Waak dan, want julle weet nie wanneer die eienaar van die huis kom nie: in die aand of middernag of met die haangekraai of vroeg in die môre nie;

36 dat hy nie miskien skielik kom en julle aan die slaap kry nie.

37 En wat Ek vir julle sê, sê Ek vir almal: Waak!

Die owerpriesters hou raad.

(Matt. 26: 1—5, en die ooreenk. pl.)

14 EN die pasga en die fees van die ongesuurde brode sou oor twee dae wees; en die owerpriesters en die skrifgeleerdes het gesoek hoe hulle Hom met lis gevange kon neem en doodmaak.

2 Maar hulle het gesê: Nie op die fees nie, sodat daar nie miskien 'n oproer onder die volk kom nie.

Die maaltyd in Betánië.

(Matt. 26: 6—13, en die ooreenk. pl.)

3 EN toe Hy in Betánië was, in die huis van Simon, die melaatse, terwyl Hy aan tafel was, kom daar 'n vrou met 'n albaste-fles met egte, baie kosbare nardussalf; en sy breek die albaste-fles en gooi dit op sy hoof uit.

4 En daar was sommige wat by hulleself verontwaardig was en gesê het: Waarvoor het hierdie verkwisting van die salf plaasgevind?

5 Want dit kon vir meer as drie honderd pennings verkoop en *die geld* vir die armes gegee gewees het. En hulle het teen haar uitgevaar.

6 Maar Jesus sê: Laat haar staan; waarom maak julle vir haar dit moeilik? Sy het 'n goeie werk aan My gedoen.

7 Want die armes het julle altyd by julle, en wanneer julle wil, kan julle aan hulle goed doen; maar My het julle nie altyd nie.

8 Wat sy kon, het sy gedoen. Sy het vooruit al my liggaam vir die begrafnis gesalf.

9 Voorwaar Ek sê vir julle, orals waar hierdie evangelie oor die hele wêreld verkondig word, daar sal ook gespreek word van wat sy gedoen het, tot 'n gedagtenis aan haar.

Die loon van die verraad.

(Matt. 26: 14—16, en die ooreenk. pl.)

10 EN Judas Iskáriot, een van die twaalf, het na die owerpriesters gegaan om Hom aan hulle oor te lewer.

11 En toe hulle dit hoor, was hulle bly en het belowe om hom geld te gee. En hy het na 'n goeie geleentheid gesoek om Hom oor te lewer.

Die laaste pasga. Die heilige nagmaal.

(Matt. 26: 17—30, en die ooreenk. pl.)

12 EN op die eerste dag van die ongesuurde brode, wanneer hulle gewoonlik die pasga geslag het, sê sy disiepels vir Hom: Waar wil U hê, moet ons gaan klaarmaak, dat U die pasga kan eet?

13 En Hy stuur twee van sy disiepels en sê vir hulle: Gaan na die stad toe; en 'n man wat 'n kruik water dra, sal julle tegemoet kom. Volg hom,

14 en waar hy ook mag ingaan, moet julle vir die eienaar van die huis sê: Die Meester laat weet: Waar is die kamer waar Ek met my disiepels die pasga kan eet?

15 En hy sal julle 'n groot bovertrek wys, klaar reggemaak. Daar moet julle vir ons klaarmaak.

16 En sy disiepels het gegaan en in die stad gekom en dit gevind soos Hy vir hulle gesê het; en hulle het die pasga berei.

17 En toe dit aand geword het, kom Hy met die twaalf.

18 En terwyl hulle aan tafel was en eet, sê Jesus: Voorwaar Ek sê vir julle,

een van julle sal My verraai, een wat met My eet.
19 Toe het hulle begin om bedroef te word en een vir een vir Hom te sê: Is dit miskien ek? En 'n ander een: Is dit miskien ek?
20 En Hy antwoord en sê vir hulle: Dit is een van die twaalf wat saam met My sy hand in die skottel insteek.
21 Die Seun van die mens gaan wel heen soos daar van Hom geskrywe is; maar wee daardie man deur wie die Seun van die mens verraai word! Dit sou vir hom goed gewees het as daardie man nie gebore was nie.
22 En terwyl hulle eet, neem Jesus brood, en nadat Hy gedank het, breek Hy dit en gee dit aan hulle en sê: Neem, eet, dit is my liggaam.
23 Toe neem Hy die beker, en nadat Hy gedank het, gee Hy dit aan hulle, en hulle het almal daaruit gedrink.
24 En Hy sê vir hulle: Dit is my bloed, die bloed van die nuwe testament wat vir baie uitgestort word.
25 Voorwaar Ek sê vir julle: Ek sal nooit meer van die vrug van die wynstok drink nie tot op daardie dag wanneer Ek dit nuut sal drink in die koninkryk van God.
26 En toe hulle die lofsang gesing het, gaan hulle uit na die Olyfberg.

Petrus gewaarsku.

(Matt. 26: 31—35, en die ooreenk. pl.)

27 TOE sê Jesus vir hulle: Julle sal almal in hierdie nag aanstoot neem aan My; want daar is geskrywe: Ek sal die herder slaan, en die skape sal verstrooi word.
28 Maar nadat Ek opgestaan het, sal Ek voor julle uit na Galiléa gaan.
29 En Petrus sê vir Hom: Al sal almal ook aanstoot neem, dan tog nie ek nie.
30 Daarop sê Jesus vir hom: Voorwaar Ek sê vir jou, vandag, in hierdie nag, voordat die haan tweemaal kraai, sal jy My driemaal verloën.
31 Maar hy het nog baie meer aangehou en gesê: Al moes ek saam met U sterwe, ek sal U nooit verloën nie! En net so het almal ook gesê.

Jesus in Getsémané.

(Matt. 26: 36—46, en die ooreenk. pl.)

32 TOE kom hulle in 'n plek waarvan die naam Getsémané was. En Hy sê vir sy disiepels: Sit hier onderwyl Ek gaan bid.
33 En Hy neem Petrus en Jakobus en Johannes saam met Hom en begin om verbaas en baie benoud te word.
34 En Hy sê vir hulle: My siel is diep bedroef tot die dood toe; bly hier en waak.
35 En toe Hy 'n bietjie verder gegaan het, val Hy op die grond en bid dat, as dit moontlik was, die uur by Hom sou verbygaan.
36 En Hy sê: Abba, Vader, alle dinge is vir U moontlik; neem hierdie beker van My weg; nogtans nie wat Ek wil nie, maar wat U wil.
37 En Hy kom en kry hulle aan die slaap en sê vir Petrus: Simon, slaap jy? Was jy nie in staat om een uur te waak nie?
38 Waak en bid, dat julle nie in versoeking kom nie. Die gees is wel gewillig, maar die vlees is swak.
39 Hy gaan toe weer weg en bid dieselfde woorde.
40 En toe Hy terugkom, kry Hy hulle weer aan die slaap, want hulle oë was swaar; en hulle het nie geweet wat om Hom te antwoord nie.
41 En Hy kom vir die derde keer en sê vir hulle: Slaap maar langer en rus. Dit is genoeg; die uur het gekom. Kyk, die Seun van die mens word oorgelewer in die hande van die sondaars.
42 Staan op, laat ons gaan; hier is hy naby wat My verraai.

Jesus word gevange geneem.

(Matt. 26: 47—56, en die ooreenk. pl.)

43 EN dadelik, terwyl Hy nog spreek, verskyn Judas wat een van die twaalf was, en saam met hom 'n groot menigte met swaarde en stokke, gestuur deur die owerpriesters en die skrifgeleerdes en die ouderlinge.
44 En sy verraaier het met hulle 'n teken afgespreek en gesê: Die een wat ek sal soen—dit is Hy; gryp Hom en neem Hom met sekerheid weg.
45 En toe hy kom, gaan hy dadelik na Hom en sê: Rabbi, Rabbi! en soen Hom.
46 Daarop slaan hulle hul hande aan Hom en gryp Hom.
47 En een van die wat daarby staan,

het sy swaard uitgetrek en die slaaf van die hoëpriester geslaan en sy oor afgekap.
48 En Jesus antwoord en sê vir hulle: Het julle soos teen 'n rower uitgetrek met swaarde en stokke om My gevange te neem?
49 Dag vir dag was Ek by julle in die tempel besig om te leer, en julle het My nie gegryp nie. Maar die Skrifte moes vervul word.
50 Toe het almal Hom verlaat en gevlug.
51 En 'n sekere jongman met 'n linnedoek om sy naakte lyf het Hom gevolg; en die jongmanne het hom gegryp;
52 maar hy het die linnedoek laat staan en nakend van hulle weggevlug.

Jesus voor die Joodse Raad.

(Matt. 26: 57—68, en die ooreenk. pl.)

53 EN hulle het Jesus weggelei na die hoëpriester. En al die owerpriesters en die ouderlinge en die skrifgeleerdes het by hom vergader.
54 En Petrus het Hom van ver af gevolg tot binne-in die paleis van die hoëpriester en het saam met die dienaars gesit en hom by die vuur warm gemaak.
55 En die owerpriesters en die hele Raad het getuienis teen Jesus gesoek om Hom dood te maak, en hulle het niks gekry nie;
56 want baie het vals teen Hom getuig en die getuienisse was nie eenders nie.
57 En sommige het opgestaan en vals teen Hom getuig en gesê:
58 Ons het Hom hoor sê: Ek sal hierdie tempel wat met hande gemaak is, afbreek en in drie dae 'n ander een opbou wat nie met hande gemaak is nie.
59 En selfs so was hulle getuienis nie eenders nie.
60 Toe staan die hoëpriester onder hulle op en vra Jesus en sê: Antwoord U niks nie? Wat getuig hierdie manne teen U?
61 Maar Hy het stilgebly en geen antwoord gegee nie. Weer stel die hoëpriester Hom die vraag en sê vir Hom: Is U die Christus, die Seun van die geseënde *God*?
62 En Jesus sê: Ek is. En u almal sal die Seun van die mens sien sit aan die regterhand van die krag *van God* en kom met die wolke van die hemel.
63 Toe skeur die hoëpriester sy klere en sê: Wat het ons nog getuie nodig!
64 Julle het die godslastering gehoor; wat dink julle? En hulle het almal Hom veroordeel dat Hy die dood skuldig was.
65 En sommige het begin om op Hom te spuug en sy gesig toe te maak en Hom met die vuis te slaan en vir Hom te sê: Profeteer! En die dienaars het Hom met stokke geslaan.

Jesus deur Petrus verloën.

(Matt. 26: 69—75, en die ooreenk. pl.)

66 EN terwyl Petrus onder in die binneplaas was, kom daar een van die diensmeisies van die hoëpriester,
67 en toe sy Petrus sien, besig om hom warm te maak, kyk sy na hom en sê: Jy was ook by die Nasaréner, Jesus.
68 Maar hy het dit ontken en gesê: Ek weet nie en begryp nie wat jy sê nie. En hy het buite na die voorplein gegaan; en die haan het gekraai.
69 En toe die diensmeisie hom weer sien, begin sy om vir die wat daar rond staan, te sê: Hierdie man behoort by hulle.
70 Maar hy het dit weer ontken. En 'n bietjie later weer sê die wat daar rond staan vir Petrus: Waarlik, jy behoort by hulle, want jy is ook 'n Galiléër en jou spraak is net so.
71 Toe begin hy om homself te verwens en te sweer: Ek ken nie daardie man van wie julle praat nie.
72 En vir die twede keer het die haan gekraai; en Petrus het die woord onthou wat Jesus vir hom gesê het: Voor die haan tweemaal kraai, sal jy My driemaal verloën. En hy het in trane uitgebars.

Jesus voor Pilatus.

(Matt. 27: 1, 2, 11—31, en die ooreenk. pl.)

15 EN dadelik, vroeg in die môre, het die owerpriesters saam met die ouderlinge en skrifgeleerdes en die hele Raad 'n besluit geneem; en nadat hulle Jesus geboei het, het hulle Hom weggelei en aan Pilatus oorgelewer.
2 En Pilatus het Hom gevra: Is U die koning van die Jode? En Hy het geantwoord en vir hom gesê: U sê dit.
3 En die owerpriesters het baie beskuldiginge teen Hom ingebring.
4 En Pilatus het Hom weer gevra en gesê: Antwoord U niks nie? Kyk hoe baie getuienisse hulle teen U inbring.
5 Maar Jesus het niks meer geantwoord nie, sodat Pilatus hom verwonder het.
6 En op die fees was hy gewoond om

een gevangene, die een wat hulle gevra het, vir hulle los te laat.
7 En daar was 'n sekere Barábbas wat met medeoproermakers in die gevangenis was; en hulle het in die opstand 'n moord begaan.
8 En die skare het geskreeu en begin vra dat hy vir hulle sou doen soos altyd.
9 Toe antwoord Pilatus en sê vir hulle: Wil julle hê dat ek vir julle die Koning van die Jode moet loslaat?
10 Want hy het geweet dat die owerpriesters Hom uit nydigheid oorgelewer het.
11 Maar die owerpriesters het die skare aangehits dat hy liewer Barábbas vir hulle moet loslaat.
12 Toe antwoord Pilatus weer en sê vir hulle: Wat wil julle dan hê, moet ek doen met Hom wat julle Koning van die Jode noem?
13 En hulle skreeu weer: Kruisig Hom!
14 Maar Pilatus sê vir hulle: Watter kwaad het Hy dan gedoen? Hulle skreeu toe nog harder: Kruisig Hom!
15 En omdat Pilatus aan die skare hulle sin wou gee, het hy Barábbas vir hulle losgelaat; en nadat hy Jesus laat gésel het, lewer hy Hom oor om gekruisig te word.
16 Toe lei die soldate Hom weg in die binneplaas, dit is die goewerneur se paleis, en hulle roep die hele leërafdeling bymekaar
17 en trek Hom 'n purperkleed aan en vleg 'n kroon van dorings en sit dit vir Hom op;
18 en hulle begin Hom begroet: Wees gegroet, Koning van die Jode!
19 En hulle slaan Hom met 'n riet op die hoof en spuug op Hom en val op die knieë en bring Hom hulde.
20 En toe hulle Hom bespot het, trek hulle Hom die purperkleed uit en trek Hom sy eie klere aan; en hulle lei Hom weg om Hom te kruisig.

Die kruisiging.

(Matt. 27: 32—56, en die ooreenk. pl.)

21 EN hulle het 'n sekere Simon van Ciréne wat van die veld af gekom het, die vader van Alexander en Rufus, gedwing om sy kruis te dra.
22 En hulle het Hom gebring op die plek Gólgota, dit is, as dit vertaal word, die plek van die Hoofskedel.
23 Toe gee hulle Hom wyn met mirre gemeng om te drink, maar Hy het dit nie geneem nie.
24 En nadat hulle Hom gekruisig het, het hulle sy klere verdeel deur die lot te werp oor wat elkeen moet kry.
25 En dit was nege-uur toe hulle Hom gekruisig het.
26 En die opskrif van sy beskuldiging was bokant Hom geskrywe: DIE KONING VAN DIE JODE.
27 Hulle het ook twee rowers saam met Hom gekruisig, een aan sy regter- en een aan sy linkerkant.
28 En die Skrif is vervul wat sê: En Hy is by die misdadigers gereken.
29 En die verbygangers het Hom gesmaad, terwyl hulle hul hoofde skud en sê: Ha, U wat die tempel afbreek en in drie dae opbou,
30 verlos Uself en kom af van die kruis!
31 En so het ook die owerpriesters saam met die skrifgeleerdes gespot en vir mekaar gesê: Ander het Hy gered, Homself kan Hy nie red nie.
32 Laat die Christus, die Koning van Israel, nou van die kruis afkom, sodat ons kan sien en glo! Ook die wat saam met Hom gekruisig was, het Hom beledig.
33 En toe dit twaalfuur was, kom daar duisternis oor die hele aarde tot drie-uur toe.
34 En om drie-uur het Jesus uitgeroep met 'n groot stem en gesê: Eloï, Eloï, lamma sabagtáni? wat as dit vertaal word beteken: My God, my God, waarom het U My verlaat?
35 En sommige van die wat daar staan, hoor dit en sê: Daar roep Hy Elía.
36 Toe hardloop een en maak 'n spons vol asyn en sit dit op 'n riet en laat Hom drink; en hy sê: Wag, laat ons sien of Elía kom om Hom af te haal.
37 Maar Jesus het met 'n groot stem geroep en die laaste asem uitgeblaas.
38 En die voorhangsel van die tempel het in twee stukke geskeur van bo tot onder.
39 En toe die kaptein wat daar reg voor Hom staan, sien dat Hy so uitgeroep en die laaste asem uitgeblaas het, sê hy: Waarlik, Hy was die Seun van God.
40 En daar was ook vroue wat van ver af dit aanskou het. Onder dié was

Maria Magdaléna ook, en Maria, die moeder van Jakobus die kleine en van Joses, en Salóme—
41 hulle wat Hom gevolg en Hom gedien het toe Hy in Galiléa was—en baie ander vroue wat saam met Hom opgegaan het na Jerusalem.

Die begrafnis.

(Matt. 27: 57—66, en die ooreenk. pl.)

42 EN toe dit al aand geword het, omdat dit die voorbereiding was, dit is die voorsabbat,
43 kom daar 'n vername raadslid, Josef van Arimathéa, wat self ook die koninkryk van God verwag het; en hy waag dit om na Pilatus in te gaan en die liggaam van Jesus te vra.
44 En Pilatus was verwonderd dat Hy al dood was, en hy het die kaptein geroep en hom gevra of Hy al lank dood was.
45 En toe hy dit van die kaptein verneem, het hy die liggaam aan Josef geskenk.
46 En hy het linne gekoop, en Hom afgehaal en in die linne toegedraai, en Hom neergelê in 'n graf wat in 'n rots uitgekap was. En hy het 'n steen teen die opening van die graf gerol.
47 En Maria Magdaléna en Maria, die moeder van Joses, het gesien waar Hy neergelê word.

Die opstanding.

(Matt. 28: 1—10, en die ooreenk. pl.)

16 EN toe die sabbat verby was, het Maria Magdaléna en Maria, die moeder van Jakobus, en Salóme speserye gekoop om Hom te gaan salf.
2 En baie vroeg op die eerste dag van die week, net ná sonop, kom hulle by die graf.
3 En hulle sê vir mekaar: Wie sal vir ons die steen voor die opening van die graf wegrol?
4 En toe hulle opkyk, sien hulle dat die steen weggerol was, want dit was baie groot.
5 En toe hulle in die graf ingegaan het, sien hulle 'n jongman, met 'n lang wit kleed om, aan die regterkant sit, en hulle het baie geskrik.
6 En hy sê vir hulle: Moenie verskrik wees nie. Julle soek Jesus die Nasaréner wat gekruisig is. Hy het opgestaan. Hy is nie hier nie. Daar is die plek waar hulle Hom neergelê het.
7 Maar gaan sê vir sy disiepels en vir Petrus dat Hy voor julle uit gaan na Galiléa. Daar sal julle Hom sien soos Hy vir julle gesê het.
8 Toe gaan hulle haastig uit en vlug van die graf af weg. En bewing en ontsetting het hulle aangegryp. En hulle het vir niemand iets gesê nie, want hulle was bang.

Verskyning van Jesus ná sy opstanding.

9 EN nadat Hy opgestaan het, vroeg op die eerste dag van die week, het Hy eers verskyn aan Maria Magdaléna uit wie Hy sewe duiwels uitgedryf het.
10 Sy het gegaan en dit vertel vir die wat saam met Hom gewees het, terwyl hulle treur en ween.
11 En toe hulle hoor dat Hy lewe en deur haar gesien is, het hulle dit nie geglo nie.
12 En hierna het Hy in 'n ander gedaante verskyn aan twee van hulle terwyl hulle loop, op pad in die veld.
13 Hulle het ook gegaan en dit vir die ander vertel, maar dié het hulle ook nie geglo nie.
14 Later het Hy aan die elf self verskyn toe hulle aan tafel was, en Hy het hulle hul ongeloof en hardheid van hart verwyt, omdat hulle die wat Hom ná sy opstanding gesien het, nie geglo het nie.
15 En Hy het vir hulle gesê: Gaan die hele wêreld in en verkondig die evangelie aan die ganse mensdom.
16 Hy wat glo en hom laat doop, sal gered word; maar hy wat nie glo nie, sal veroordeel word.
17 En vir die wat geglo het, sal hierdie tekens volg: in my Naam sal hulle duiwels uitdryf, met nuwe tale sal hulle spreek,
18 slange sal hulle opneem; en as hulle iets dodeliks drink, sal dit hulle geen kwaad doen nie; op siekes sal hulle die hande lê, en hulle sal gesond word.
19 Nadat die Here dan met hulle gespreek het, is Hy opgeneem in die hemel en het gaan sit aan die regterhand van God.
20 Maar hulle het uitgegaan en orals gepreek, en die Here het saamgewerk en die woord bevestig deur die tekens wat daarop gevolg het. Amen.

DIE HEILIGE EVANGELIE VOLGENS

LUKAS

Voorrede.

1 AANGESIEN baie onderneem het
om 'n verhaal op te stel oor die dinge
wat onder ons al vervul is,
2 soos hulle wat van die begin af oog-
getuie en dienaars van die Woord was,
dit aan ons oorgelewer het,
3 het ek ook goed gedink, hooggeagte
Theófilus, nadat ek van voor af alles nou-
keurig ondersoek het, om dit in volgorde
aan u te skrywe,
4 sodat u met volle sekerheid kan weet
die dinge waaromtrent u onderrig is.

Geboorte van Johannes aangekondig.

5 DAAR was in die dae van Herodes,
koning van Judéa, 'n sekere priester met
die naam van Sagaría, uit die afdeling
van Abía; en sy vrou was uit die dogters
van Aäron, en haar naam was Elisabet.
6 En hulle was altwee regverdig voor
God en het in al die gebooie en regte
van die Here onberispelik gewandel.
7 En hulle het geen kind gehad nie, om-
dat Elisabet onvrugbaar was en albei op
ver gevorderde leeftyd.
8 En terwyl hy besig was om die pries-
terampvoor God te bedien in die beurt van
sy afdeling,
9 het die lot volgens priesterlike ge-
woonte op hom geval om in te gaan in
die tempel van die Here en reukwerk te
brand.
10 En die hele menigte van die volk was
buite, besig om te bid op die uur van die
reukoffer.
11 Toe verskyn daar aan hom 'n engel
van die Here wat staan aan die regter-
kant van die reukofferaltaar.
12 En toe Sagaría *hom* sien, was hy
ontsteld, en vrees het hom oorval.
13 Maar die engel sê vir hom: Moenie
vrees nie, Sagaría, want jou gebed is ver-
hoor, en jou vrou Elisabet sal vir jou 'n
seun baar, en jy moet hom Johannes noem.
14 En hy sal blydskap en verheuging
vir jou wees, en baie sal oor sy geboorte
bly wees;
15 want hy sal groot wees voor die Here.
En wyn en sterke drank sal hy nooit
drink nie, en hy sal vervul word met die
Heilige Gees alreeds van die skoot van
sy moeder af.
16 En hy sal baie van die kinders van
Israel bekeer tot die Here hulle God.
17 En hy sal voor Hom uit gaan in die
gees en die krag van Elía, om die harte
van die vaders terug te bring na die kin-
ders en die ongehoorsames na die gesind-
heid van die regverdiges, om vir die Here
'n toegeruste volk te berei.
18 Toe sê Sagaría vir die engel: Waar-
aan sal ek dit weet? want ek is 'n ou man,
en my vrou is op ver gevorderde leeftyd.
19 En die engel antwoord en sê vir hom:
Ek is Gabriël wat voor God staan, en ek
is gestuur om met jou te spreek en jou
hierdie goeie tyding te bring.
20 En kyk, jy sal swyg en nie kan praat
nie tot op die dag dat hierdie dinge ge-
beur, omdat jy my woorde wat op hulle
tyd vervul sal word, nie geglo het nie.
21 En die volk het vir Sagaría bly wag
en was verwonderd dat hy in die tempel
so lank vertoef.
22 Maar toe hy uitkom, kon hy met hulle
nie praat nie; daarop bemerk hulle dat
hy 'n gesig in die tempel gesien het. En
hy het aanhoudend vir hulle beduie en
stom gebly.
23 En toe die dae van sy diens vervul
was, het hy huis toe gegaan.
24 En ná hierdie dae het Elisabet, sy
vrou, ontvang en haar vyf maande lank
weggesteek en gesê:
25 So het die Here met my gedoen in
die dae toe Hy my aangesien het om my
smaad onder die mense weg te neem.

Die geboorte van Jesus aangekondig.

26 EN in die sesde maand is die engel
Gabriël deur God gestuur na 'n stad in
Galiléa met die naam van Násaret,
27 na 'n jongedogter wat verloof was
aan 'n man met die naam van Josef, uit
die huis van Dawid; en die naam van
die jongedogter was Maria.
28 En die engel het by haar binnegekom
en gesê: Wees gegroet, begenadigde!
Die Here is met jou; geseënd is jy onder
die vroue.
29 En toe sy hom sien, was sy baie
ontsteld oor sy woord, en sy het daaroor
nagedink wat hierdie groet tog kon
beteken.
30 En die engel sê vir haar: Moenie
vrees nie, Maria, want jy het genade by
God gevind.
31 En kyk, jy sal swanger word en 'n
Seun baar, en jy moet Hom Jesus noem.
32 Hy sal groot wees en die Seun van
die Allerhoogste genoem word; en die
Here God sal aan Hom die troon van sy
vader Dawid gee,
33 en Hy sal koning wees oor die huis
van Jakob tot in ewigheid, en aan sy
koninkryk sal daar geen end wees nie.
34 Toe sê Maria vir die engel: Hoe
kan dit wees aangesien ek geen man het
nie?
35 En die engel antwoord en sê vir haar:
Die Heilige Gees sal oor jou kom en die
krag van die Allerhoogste sal jou oor-
skadu. Daarom ook sal die Heilige wat
gebore word, Seun van God genoem word.
36 En kyk, Elisabet, jou bloedverwant,
het self ook 'n seun ontvang in haar ou-
derdom, en hierdie maand is die sesde vir
haar wat onvrugbaar genoem is.
37 Want geen ding sal by God onmoont-
lik wees nie.
38 En Maria sê: Hier is die diensmaag
van die Here. Laat dit met my gaan
volgens u woord. En die engel het van
haar weggegaan.

Maria besoek Elisabet.

39 EN in daardie dae het Maria opge-
staan en haastig na die bergstreek ge-
gaan, na 'n stad van Juda;
40 en sy het in die huis van Sagaría ge-
kom en Elisabet gegroet.
41 En toe Elisabet die groet van Maria
hoor, het die kindjie in haar skoot opge-
spring; en Elisabet is vervul met die
Heilige Gees
42 en het met 'n groot stem uitgeroep en
gesê: Geseënd is jy onder die vroue, en
geseënd is die vrug van jou skoot!
43 En wat het my oorgekom dat die
moeder van my Here na my toe kom?
44 Want kyk, toe die geluid van jou
groet in my ore klink, het die kindjie in
my skoot van vreugde opgespring.
45 En salig is sy wat geglo het, want
die dinge wat deur die Here vir haar gesê
is, sal vervul word.

Lofsang van Maria.

46 EN Maria het gesê: My siel maak
groot die Here,
47 en my gees is verheug in God, my
Saligmaker;
48 omdat Hy die nederige toestand van
sy diensmaagd aangesien het; want van
nou af sal al die geslagte my salig noem.
49 Want Hy wat magtig is, het groot
dinge aan my gedoen, en heilig is sy
Naam.
50 En sy barmhartigheid is van geslag
tot geslag vir die wat Hom vrees.
51 Hy het deur sy arm kragtige dade
gedoen. Hoogmoediges in die gedagtes
van hulle hart het Hy verstrooi.
52 Maghebbers het Hy van trone afge-
ruk en nederiges verhoog.
53 Hongeriges het Hy met goeie dinge
vervul en rykes met leë hande wegge-
stuur.
54 Hy het sy kneg Israel bygestaan,
sodat Hy aan sy barmhartigheid sou
dink—
55 soos Hy gespreek het met ons vaders
—aan Abraham en sy nageslag tot in
ewigheid.
56 En Maria het by haar omtrent drie
maande gebly; en sy het teruggegaan na
haar huis toe.

Geboorte van Johannes die Doper.

57 EN die tyd dat sy moeder moes word,
is vir Elisabet vervul, en sy het 'n seun
gebaar.
58 En toe haar bure en bloedverwante
hoor dat die Here sy barmhartigheid aan
haar groot gemaak het, was hulle saam
met haar bly.
59 En op die agste dag het hulle gekom
om die kindjie te besny, en hulle wou hom
Sagaría noem, na die naam van sy vader.
60 Toe antwoord sy moeder en sê: Nee,
maar hy moet Johannes genoem word.
61 En hulle sê vir haar: Daar is nie-
mand in jou familie wat dié naam het
nie.

62 En hulle beduie vir sy vader hoe hy
wou hê dat hy genoem moet word.
63 Hy vra toe 'n skryfbordjie en skryf:
Johannes is sy naam. En almal was ver-
wonderd.
64 En onmiddellik het sy mond oopge-
gaan en sy tong *los geword*, en hy het
gepraat en God geloof.
65 En daar het vrees gekom oor almal
wat rondom hulle woon, en daar is baie
gepraat oor al hierdie dinge in die hele
bergstreek van Judéa.
66 En almal wat dit gehoor het, het dit
ter harte geneem en gesê: Wat sal tog
van hierdie kindjie word? En die hand
van die Here was met hom.

Lofsang van Sagaría.

67 EN Sagaría, sy vader, is vervul met
die Heilige Gees en het geprofeteer en
gesê:
68 Laat die Here, die God van Israel,
geloof word, omdat Hy sy volk besoek en
vir hulle verlossing teweeggebring het,
69 en 'n horing van verlossing vir ons
opgerig het in die huis van Dawid, sy
kneg—
70 soos Hy gespreek het deur die mond
van sy heilige profete van ouds af—
71 verlossing van ons vyande en uit die
hand van almal wat vir ons haat,
72 om barmhartigheid te bewys aan ons
vaders en aan sy heilige verbond te dink,
73 aan die eed wat Hy gesweer het vir
Abraham, ons vader, om aan ons te gee
74 dat ons, verlos uit die hand van ons
vyande, Hom sonder vrees kan dien,
75 in heiligheid en geregtigheid voor
Hom, al die dae van ons lewe.
76 En jy, kindjie, sal 'n profeet van die
Allerhoogste genoem word, want jy sal
voor die aangesig van die Here gaan om
sy weë reg te maak;
77 om kennis van verlossing aan sy
volk te gee in die vergifnis van hulle
sondes,
78 deur die innige barmhartigheid van
onse God waarmee die opgaande Lig uit
die hoogte ons besoek het,
79 om te skyn oor die wat in duisternis
en skaduwee van die dood sit, om ons
voete na die pad van vrede te rig.
80 En die kindjie het gegroei en sterk
geword in die gees; en hy was in die
woestyne tot op die dag van sy vertoning
aan Israel.

Geboorte van Jesus Christus.

2 EN in daardie dae het daar 'n bevel
uitgegaan van Keiser Augustus dat
die hele wêreld ingeskryf moet word.
2 Hierdie eerste inskrywing het plaas-
gevind toe Cirénius goewerneur van
Sirië was.
3 En almal het gegaan om ingeskryf te
word, elkeen na sy eie stad toe.
4 En Josef het ook opgegaan van
Galiléa, uit die stad Násaret, na Judéa, na
die stad van Dawid wat Betlehem genoem
word, omdat hy uit die huis en geslag van
Dawid was,
5 om hom te laat inskrywe saam met
Maria, die vrou aan wie hy hom verloof
het, wat swanger was.
6 En terwyl hulle daar was, is die dae
vervul dat sy moes baar;
7 en sy het haar eersgebore Seun gebaar
en Hom toegedraai in doeke en Hom in
die krip neergelê, omdat daar vir hulle
geen plek in die herberg was nie.

Die skaapwagters van Betlehem.

8 EN daar was skaapwagters in dieselfde
landstreek wat in die oop veld gebly en
in die nag oor hulle skape wag gehou het.
9 En meteens staan daar 'n engel van
die Here by hulle en die heerlikheid van
die Here het rondom hulle geskyn en groot
vrees het hulle oorweldig.
10 En die engel sê vir hulle: Moenie vrees
nie, want kyk, ek bring julle 'n goeie
tyding van groot blydskap wat vir die
hele volk sal wees,
11 dat vir julle vandag in die stad van
Dawid gebore is die Verlosser wat Chris-
tus, die Here, is.
12 En dit is vir julle die teken: Julle sal
'n kindjie vind wat in doeke toegedraai is
en wat lê in die krip.
13 En skielik was daar saam met die
engel 'n menigte van die hemelse leërskare
wat God prys en sê:
14 Eer aan God in die hoogste hemele
en vrede op aarde, in die mense 'n wel-
behae!
15 En toe die engele van hulle wegge-
gaan het na die hemel, sê die skaap-
wagters vir mekaar: Laat ons dan na
Betlehem gaan en hierdie ding sien wat
gebeur het, wat die Here aan ons bekend
gemaak het.
16 En hulle het met haas gegaan en
Maria en Josef gevind en die Kindjie wat
in die krip lê.

17 En toe hulle dit gesien het, maak
hulle orals die woord bekend wat aan
hulle van dié Kindjie vertel is.
18 En almal wat dit gehoor het, was
verwonderd oor wat deur die skaapwag-
ters aan hulle vertel is;
19 maar Maria het al hierdie woorde be-
waar en in haar hart oordink.
20 En die skaapwagters het teruggegaan
en God verheerlik en geprys oor alles wat
hulle gehoor en gesien het, net soos vir
hulle gesê is.

Besnydenis en voorstelling van Jesus.

21 EN toe agt dae vervul was, dat hulle
die Kindjie sou besny, het hulle Hom
Jesus genoem, die naam wat deur die en-
gel gegee is voor sy ontvangenis in die
moederskoot.
22 En nadat die dae van haar reiniging
volgens die wet van Moses vervul was,
het hulle Hom na Jerusalem gebring om
Hom aan die Here voor te stel,
23 soos geskrywe is in die Wet van die
Here: Elke manlike kind wat die moe-
derskoot open, sal heilig vir die Here ge-
noem word;
24 en om die offer te gee volgens wat
gesê is in die Wet van die Here: 'n Paar
tortelduiwe of twee jong duiwe.

Símeon en Anna.

25 EN daar was 'n man in Jerusalem
met die naam van Símeon; en hierdie man
was regverdig en vroom en het die ver-
troosting van Israel verwag, en die Hei-
lige Gees was op hom.
26 En aan hom was dit deur die Heilige
Gees geopenbaar dat hy die dood nie sou
sien voordat hy die Christus van die Here
gesien het nie.
27 En hy het deur die Gees in die tempel
gekom; en toe die ouers die Kindjie Jesus
inbring om met Hom te doen volgens die
gebruik van die wet,
28 het hy Hom in sy arms geneem en
God geloof en gesê:
29 Nou laat U, Here, u dienskneg gaan
in vrede volgens u woord,
30 omdat my oë u verlossing gesien
het
31 wat U berei het voor die oë van al die
volke—
32 'n lig tot verligting van die nasies en
tot heerlikheid van u volk Israel.
33 En Josef en sy moeder het hulle ver-
wonder oor die dinge wat van Hom
gesê is.
34 En Símeon het hulle geseën en vir
Maria, sy moeder, gesê: Kyk, hierdie
Kind is bestemd vir 'n val en opstanding
van baie in Israel en vir 'n teken wat
weerspreek sal word—
35 ja, 'n swaard sal deur jou eie siel
gaan, sodat die gedagtes uit baie harte
openbaar kan word.
36 En daar was Anna, 'n profetes, die
dogter van Fánuel, uit die stam van Aser.
Sy was op baie ver gevorderde leeftyd
en het van haar maagdom af sewe jaar
lank saam met haar man gelewe;
37 en sy was 'n weduwee van omtrent
vier en tagtig jaar. Sy het nie weggebly
van die tempel nie, en met vaste en ge-
bede God gedien, nag en dag.
38 En sy het in dieselfde uur daar gekom
en die Here geprys en van Hom gespreek
met almal in Jerusalem wat die verlossing
verwag het.
39 En toe hulle alles volbring het wat
volgens die Wet van die Here was, gaan
hulle terug na Galiléa, na hulle stad
Násaret.
40 En die Kindjie het gegroei en sterk
geword in die gees en vol van wysheid.
En die genade van God was op Hom.

Die Kind Jesus tussen die leraars.

41 EN sy ouers was gewoond om elke
jaar na Jerusalem te gaan op die paas-
fees.
42 En toe Hy twaalf jaar oud was, het
hulle, volgens die gebruik van die fees,
na Jerusalem opgegaan.
43 En nadat die *fees*dae vir hulle verby
was, en terwyl hulle teruggaan, het die
Kind Jesus in Jerusalem agtergebly; en
Josef en sy moeder wis dit nie.
44 Maar omdat hulle gedink het dat Hy
by die reisgeselskap was, het hulle 'n
dagreis ver gegaan en Hom onder die
familie en onder die bekendes gesoek.
45 En toe hulle Hom nie kry nie, het
hulle teruggegaan na Jerusalem en Hom
gesoek.
46 En ná drie dae het hulle Hom in die
tempel gekry terwyl Hy tussen die leraars
sit en na hulle luister en hulle uitvra.
47 En almal wat Hom gehoor het, was
verbaas oor sy verstand en sy antwoorde
48 En toe hulle Hom sien, was hulle
verslae. En sy moeder sê vir Hom:
Kind, waarom het jy so met ons gemaak?

Kyk, jou vader en ek het jou met angs
gesoek.
49 En Hy sê vir hulle: Waarom het u
My gesoek? Het u nie geweet dat Ek in
die dinge van my Vader moet wees nie?
50 En hulle het die woord wat Hy vir
hulle gesê het, nie verstaan nie.
51 En Hy het saam met hulle gegaan en
in Násaret gekom, en Hy was hulle
onderdanig. En sy moeder het al hierdie
dinge in haar hart bewaar.
52 En Jesus het toegeneem in wysheid
en grootte en in genade by God en die
mense.

Prediking van Johannes die Doper.

(Matt. 3: 1—12, en die ooreenk. pl.)

3 EN in die vyftiende jaar van die
regering van Keiser Tibérius, toe
Pontius Pilatus goewerneur was van
Judéa en Herodes viervors van Galiléa en
Filippus, sy broer, viervors van Ituréa en
die land Trachonítus, en Lisánias vier-
vors van Abiléne,
2 tydens die hoëpriesterskap van Annas
en Kájafas, het die woord van God gekom
tot Johannes, die seun van Sagaría, in die
woestyn.
3 En hy het gekom in die hele omtrek
van die Jordaan en die doop van bekering
tot vergifnis van sondes verkondig;
4 soos geskrywe is in die boek van
die woorde van Jesaja, die profeet, waar
hy sê: Die stem van een wat roep in die
woestyn: Berei die weg van die Here,
maak sy paaie reguit.
5 Elke dal moet opgevul word en elke
berg en heuwel wegsak; en die krom-
draaie sal 'n reguit pad word en die
skurwe plekke gelyke weë.
6 En alle vlees sal die verlossing van
God sien.
7 Toe sê hy vir die skare wat uitgaan
om deur hom gedoop te word: Adderge-
slag, wie het julle aangewys om te vlug
vir die toorn wat aan kom is?
8 Dra dan vrugte wat by die bekering
pas, en moenie by julleself begin sê:
Ons het Abraham as vader nie; want ek
sê vir julle dat God mag het om uit hier-
die klippe kinders vir Abraham op te
wek.
9 Maar die byl lê ook al teen die wortel
van die bome. Elke boom dan wat geen
goeie vrugte dra nie, word uitgekap en
in die vuur gegooi.
10 En die skare het hom gevra en gesê:
Wat moet ons dan doen?
11 En hy antwoord en sê vir hulle: Wie
twee kledingstukke het, moet meedeel
aan hom wat nie het nie; en wie voedsel
het, moet dieselfde doen.
12 En tollenaars het ook gekom om ge-
doop te word, en vir hom gesê: Meester,
wat moet ons doen?
13 En hy antwoord hulle: Moenie meer
invorder as wat julle voorgeskrywe is
nie.
14 En die soldate het hom ook gevra en
gesê: En ons, wat moet ons doen? En
hy sê vir hulle: Julle moet niemand ge-
weld aandoen of iets afpers nie; en wees
tevrede met julle soldy.
15 En terwyl die volk in verwagting
was, en almal in hulle harte oorweeg het
aangaande Johannes of hy nie miskien
die Christus was nie,
16 antwoord Johannes almal en sê: Ek
doop julle wel met water, maar Hy kom
wat sterker is as ek, wie se skoenriem
ek nie waardig is om los te maak nie—
Hy sal julle doop met die Heilige Gees en
met vuur.
17 Sy gaffel is in sy hand, en Hy sal sy
dorsvloer deur-en-deur skoonmaak en sy
koring saambring in sy skuur, maar
die kaf met onuitbluslike vuur verbrand.
18 Hy het dan ook met baie ander ver-
maninge die evangelie aan die volk ver-
kondig.
19 Maar toe Herodes, die viervors, deur
hom bestraf is oor Heródias, die vrou van
Filippus, sy broer, en oor al die slegte
dinge wat Herodes gedoen het,
20 het hy by alles nog dit bygevoeg, dat
hy Johannes in die gevangenis opgesluit
het.

Jesus gedoop.

(Matt. 3: 13—17, en die ooreenk. pl.)

21 EN toe die hele volk gedoop en Jesus
ook gedoop is, en Hy besig was om te
bid, het die hemel oopgegaan;
22 en die Heilige Gees het in liggaamlike
gedaante soos 'n duif op Hom neergedaal;
en 'n stem het uit die hemel gekom wat
sê: U is my geliefde Seun; in U het Ek
'n welbehae.

Die geslagregister van Jesus.

(Matt. 1: 1—17.)

23 EN Hy, Jesus, was omtrent dertig
jaar oud toe Hy begin *leer* het; en Hy

was, soos hulle gemeen het, die seun van
Josef, die seun van Eli,
24 die seun van Mattat, die seun van
Levi, die seun van Melgi, die seun van
Janna, die seun van Josef,
25 die seun van Mattatías, die seun van
Amos, die seun van Nahum, die seun van
Esli, die seun van Nággai,
26 die seun van Maät, die seun van
Mattatías, die seun van Sémeï, die seun
van Josef, die seun van Juda,
27 die seun van Jóhanan, die seun van
Resa, die seun van Serubbábel, die seun
van Seáltiël, die seun van Neríja,
28 die seun van Melgi, die seun van
Addi, die seun van Kosam, die seun van
Elmódam, die seun van Er,
29 die seun van Joses, die seun van
Eliéser, die seun van Jorim, die seun van
Mattat, die seun van Levi,
30 die seun van Símeon, die seun van
Juda, die seun van Josef, die seun van
Jonan, die seun van Eljakim,
31 die seun van Meléas, die seun van
Mainan, die seun van Máttata, die seun
van Natan, die seun van Dawid,
32 die seun van Isai, die seun van Obed,
die seun van Boas, die seun van Salmon,
die seun van Nagson,
33 die seun van Ammínadab, die seun
van Ram, die seun van Hesron, die seun
van Peres, die seun van Juda,
34 die seun van Jakob, die seun van
Isak, die seun van Abraham, die seun
van Tera, die seun van Nahor,
35 die seun van Serug, die seun van
Rehu, die seun van Peleg, die seun van
Heber, die seun van Sela,
36 die seun van Kainan, die seun van
Arpágsad, die seun van Sem, die seun van
Noag, die seun van Lameg,
37 die seun van Metúsala, die seun van
Henog, die seun van Jered, die seun van
Mehaláleël, die seun van Kenan,
38 die seun van Enos, die seun van Set,
die seun van Adam, die seun van God.

Die versoeking.

(Matt. 4: 1—11, en die ooreenk. pl.)

4 EN Jesus het vol van die Heilige
Gees teruggekeer van die Jordaan
af, en is deur die Gees in die woestyn
gelei
2 waar Hy veertig dae lank deur die
duiwel versoek is; en Hy het niks geëet
in dié dae nie; en toe hulle verby was,
het Hy naderhand honger gekry.
3 Toe sê die duiwel vir Hom: As U die
Seun van God is, sê vir hierdie klip dat
dit brood moet word.
4 Maar Jesus antwoord en sê vir hom:
Daar is geskrywe: Die mens sal nie van
brood alleen lewe nie, maar van elke
woord van God.
5 Toe bring die duiwel Hom op 'n hoë
berg en wys Hom al die koninkryke van
die wêreld in 'n oomblik se tyd.
6 En die duiwel sê vir Hom: Ek sal U
al hierdie mag gee en hulle heerlikheid,
want dit is aan my oorgegee, en ek gee
dit aan wie ek wil.
7 As U my dan aanbid, sal alles aan U
behoort.
8 En Jesus antwoord en sê vir hom:
Gaan weg agter My, Satan, want daar
is geskrywe: Die Here jou God moet jy
aanbid en Hom alleen dien.
9 Toe bring hy Hom na Jerusalem en
stel Hom op die dak van die tempel en
sê vir Hom: As U die Seun van God is,
werp Uself hiervandaan neer.
10 Want daar is geskrywe: Hy sal sy
engele bevel gee aangaande U om U te
bewaar,
11 en hulle sal U op die hande dra, so-
dat U nie miskien u voet teen 'n klip stamp
nie.
12 En Jesus antwoord en sê vir hom:
Daar is gesê: Jy mag die Here jou God
nie versoek nie.
13 En toe die duiwel met elke versoeking
klaar was, het hy vir 'n tydlank van
Hom gewyk.

Jesus word uit Násaret verdrywe.

14 EN Jesus het teruggegaan in die
krag van die Gees na Galiléa, en daar
het gerugte oor Hom deur die hele omtrek
uitgegaan;
15 en Hy het in hulle sinagoges geleer
en is deur almal geprys.
16 Toe kom hy in Násaret waar Hy
opgevoed was; en soos Hy gewoond
was, gaan Hy op die sabbatdag in die
sinagoge en staan op om te lees.
17 En die boek van die profeet Jesaja is
aan Hom oorhandig; en toe Hy die boek
oopmaak, kry Hy die plek waar geskrywe
is:
18 Die Gees van die Here is op My,
omdat Hy My gesalf het om die evan-
gelie aan die armes te bring. Hy het My

gestuur om die wat verbryseld van hart
is, te genees;
19 om aan gevangene vrylating te
verkondig en aan blindes die herstel van
gesig; om die wat gebroke is, in vryheid
weg te stuur; om die aangename jaar
van die Here aan te kondig.
20 En nadat Hy die boek toegemaak en
aan die dienaar teruggegee het, gaan Hy
sit, en die oë van almal in die sinagoge
was op Hom gevestig.
21 Toe begin Hy om vir hulle te sê:
Vandag is hierdie Skrif in julle ore vervul.
22 En almal het vir Hom getuienis ge-
gee en was verwonderd oor die aange-
name woorde wat uit sy mond kom; en
hulle sê: Is Hy nie die seun van Josef nie?
23 En Hy antwoord hulle: Julle sal My
ongetwyfeld hierdie spreekwoord toe-
voeg: Geneesheer, genees uself! Alles
wat ons hoor wat in Kapérnaüm gebeur
het, doen dit hier in u vaderstad ook.
24 En Hy sê: Voorwaar Ek sê vir julle,
geen profeet is aangenaam in sy vader-
land nie.
25 Maar Ek sê vir julle met waarheid,
daar was baie weduwees in Israel in die
dae van Elía toe die hemel toegesluit was
vir drie jaar en ses maande, toe daar 'n
groot hongersnood gekom het in die hele
land;
26 en na nie een van hulle is Elía gestuur
nie, behalwe na Sarfat in Sidon, na 'n
weduwee.
27 En daar was baie melaatse in Israel
in die tyd van Elísa, die profeet, en nie
een van hulle is gereinig behalwe
Naäman, die Siriër, nie.
28 En almal in die sinagoge is met woede
vervul toe hulle dit hoor;
29 en hulle het opgestaan en Hom uit
die stad uitgedryf en Hom gebring tot op
die rand van die berg waar hulle stad op
gebou was, om Hom van die krans af te
gooi.
30 Maar Hy het tussen hulle deur geloop
en weggegaan.
31 En Hy het afgekom na Kapérnaüm,
'n stad van Galiléa, en hulle op die sabbat
geleer.
32 En hulle was verslae oor sy leer, want
sy woord was met gesag.

Genesing van die man wat besete was in Kapérnaüm.

(Mark. 1: 23—28.)

33 EN in die sinagoge was daar 'n man
met die gees van 'n onreine duiwel, en hy
het met 'n groot stem uitgeskreeu
34 en gesê: Ha! wat het ons met U te
doen, Jesus, Nasaréner? Het U gekom
om ons te verdelg? Ek ken U, wie U is
—die Heilige van God.
35 En Jesus het hom bestraf en gesê:
Bly stil, en gaan uit hom uit! En die dui-
wel het hom tussen hulle neergegooi en
uit hom uitgegaan sonder om hom seer
te maak.
36 Toe kom daar verbaasdheid oor al-
mal, en hulle praat met mekaar en sê:
Wat vir 'n woord is dit, dat Hy met
gesag en mag die onreine geeste gebied,
en hulle gaan uit!
37 En daar het gerugte oor Hom uitge-
gaan na elke plek van die omgewing.

Genesing van Simon se skoonmoeder.

(Matt. 8: 14—17, en die ooreenk. pl.)

38 EN Hy het opgestaan uit die sina-
goge en in die huis van Simon gekom.
En Simon se skoonmoeder was aange-
tas deur 'n hewige koors, en hulle het
Hom geraadpleeg oor haar.
39 Toe gaan Hy oor haar staan en be-
straf die koors, en dit het haar verlaat,
en sy het onmiddellik opgestaan en hulle
bedien.
40 En toe die son ondergaan het almal
hulle siekes, mense met allerhande kwale,
na Hom gebring, en Hy het op een vir
een van hulle die hande gelê en hulle ge-
sond gemaak.
41 En duiwels het ook uit baie uitge-
gaan en geskreeu en gesê: U is die
Christus, die Seun van God! En Hy het
hulle bestraf en nie toegelaat om te praat
nie, omdat hulle geweet het dat Hy die
Christus was.
42 En toe dit dag word, het Hy uitge-
gaan en vertrek na 'n verlate plek; en
die skare het Hom gesoek en by Hom
gekom en Hom teëgehou, dat Hy nie
van hulle sou weggaan nie.
43 Maar Hy het vir hulle gesê: Ek
moet aan die ander stede ook die evange-
lie van die koninkryk van God bring,
want daarvoor is Ek gestuur.
44 En Hy het verder in die sinagoges
van Galiléa gepreek.

Die wonderlike visvangs. Eerste disiepels.

5 EN toe die skare by Hom aandring
om die woord van God te hoor, gaan

Hy by die meer van Gennésaret
staan
2 en sien twee skuite aan die kant van
die meer lê; maar die vissers het van
hulle af weggegaan en was besig om die
nette uit te spoel.
3 Toe klim Hy in een van die skuite
wat aan Simon behoort het, en vra hom
om 'n endjie van die land af weg te vaar,
en Hy het gaan sit en die skare uit die
skuit uit geleer.
4 En toe Hy ophou met spreek, sê Hy
vir Simon: Vaar uit na die diep water
en laat julle nette sak om te vang.
5 En Simon antwoord en sê vir Hom:
Meester, ons het die hele nag deur hard
gewerk en niks gevang nie; maar op u
woord sal ek die net laat sak.
6 En toe hulle dit doen, het hulle 'n
groot menigte van visse ingesluit; en
hulle net wou skeur.
7 Daarop wink hulle vir hul maats in die
ander skuit om hulle te kom help. En
hulle het gekom en altwee die skuite vol
gemaak, sodat hulle amper gesink het.
8 En toe Simon Petrus dit sien, val hy
neer aan die knieë van Jesus en sê: Gaan
weg van my, Here, want ek is 'n sondige
man!
9 Want verbaasdheid het hom aange-
gryp en almal wat by hom was oor die
vangs van visse wat hulle gemaak het;
10 en net so ook vir Jakobus en
Johannes, die seuns van Sebedéüs, wat
Simon se maats was. En Jesus sê vir
Simon: Moenie vrees nie; van nou af
sal jy mense vang.
11 En nadat hulle die skuite aan land
gebring het, het hulle alles verlaat en
Hom gevolg.

Die gesondmaking van 'n melaatse man.

(Matt. 8: 1—4, en die ooreenk. pl.)

12 EN terwyl Hy in een van die stede
was, kom daar 'n man vol van melaats-
heid; en toe hy Jesus sien, val hy op sy
aangesig en smeek Hom en sê: Here,
as U wil, kan U my reinig.
13 Daarop steek Hy die hand uit en
raak hom aan en sê: Ek wil, word ge-
reinig! En dadelik het die melaatsheid
hom verlaat.
14 Toe gee Hy hom bevel om dit vir
niemand te vertel nie; maar, sê Hy, gaan
vertoon jou aan die priester en offer vir
jou reiniging, soos Moses voorgeskrywe
het, tot 'n getuienis vir hulle.
15 Maar wat van Hom vertel is, het
nog meer versprei, en groot menigtes
het bymekaargekom om te luister en
deur Hom van hulle siektes genees te
word.
16 Maar Hy het Hom in verlate plekke
teruggetrek en gebid.

Genesing van 'n verlamde man.

(Matt. 9: 1—8, en die ooreenk. pl.)

17 EN op een van dié dae was Hy be-
sig om te leer; en Fariseërs en wetge-
leerdes wat gekom het uit elke dorp van
Galiléa en Judéa en uit Jerusalem, het
daar gesit, en daar was krag van die
Here om hulle gesond te maak.
18 En daar het manne 'n mens wat ver-
lamd was op 'n bed gebring, en hulle het
probeer om hom in te bring en voor Hom
neer te sit.
19 En toe hulle vanweë die skare geen
kans sien om hom in te bring nie, klim
hulle op die dak en laat hom met die bed
afsak deur die panne tussen die mense in
en voor Jesus.
20 En toe Hy hulle geloof sien, sê Hy
vir hom: Mens, jou sondes is jou ver-
gewe.
21 En die skrifgeleerdes en die Fari-
seërs het begin redeneer en sê: Wie is
Hy wat so godslasterlik praat? Wie
kan sondes vergewe behalwe God alleen?
22 Maar Jesus het hulle redeneringe
gemerk, en Hy antwoord en sê vir hulle:
Wat redeneer julle in jul harte?
23 Wat is makliker, om te sê: Jou
sondes is jou vergewe; of om te sê:
Staan op en loop?
24 Maar dat julle kan weet dat die
Seun van die mens mag het om op aarde
sondes te vergewe—sê Hy vir die ver-
lamde man: Ek sê vir jou, staan op,
neem jou bed op en gaan na jou huis
toe.
25 Hy staan toe onmiddellik voor hulle
op, neem die bed op waar hy op gelê het,
en gaan na sy huis terwyl hy God ver-
heerlik.
26 En verbasing het almal aangegryp,
en hulle het God verheerlik en is met
vrees vervul en het gesê: Ons het van-
dag ongelooflike dinge gesien.

Roeping van Levi.

(Matt. 9: 9—13, en die ooreenk. pl.)

27 EN ná hierdie dinge het Hy uitgegaan en 'n tollenaar met die naam van Levi by die tolhuis sien sit en vir hom gesê: Volg My.

28 En hy het alles verlaat en opgestaan en Hom gevolg.

29 En Levi het 'n groot feesmaal vir Hom in sy huis gegee; en daar was 'n groot menigte van tollenaars en ander wat saam met hulle aan tafel was.

30 En hulle skrifgeleerdes en die Fariseërs het by sy disiepels geklae en gesê: Waarom eet en drink julle saam met die tollenaars en sondaars?

31 En Jesus antwoord en sê vir hulle: Die wat gesond is, het die geneesheer nie nodig nie, maar die wat ongesteld is.

32 Ek het nie gekom om regverdiges te roep nie, maar sondaars tot bekering.

Wat dit beteken om te vas.

(Matt. 9: 14—17, en die ooreenk. pl.)

33 TOE sê hulle vir Hom: Waarom vas die disiepels van Johannes dikwels en doen gebede; so ook dié van die Fariseërs; maar u disiepels eet en drink?

34 En Hy sê vir hulle: Kan julle die bruilofsgaste dan laat vas solank as die bruidegom by hulle is?

35 Maar daar sal dae kom wanneer die bruidegom van hulle weggeneem word; dan sal hulle vas, in daardie dae.

36 En Hy het ook vir hulle 'n gelykenis vertel: Niemand sit 'n lap van 'n nuwe kleed op 'n ou kleed nie; anders skeur dit die nuwe ook, en die lap wat van die nuwe af kom, pas nie by die oue nie.

37 En niemand gooi nuwe wyn in ou leersakke nie; anders sal die nuwe wyn die sakke skeur, en dit sal uitloop, en die sakke sal vergaan.

38 Maar nuwe wyn moet in nuwe sakke gegooi word, en altwee word saam behou.

39 En niemand wat ou wyn gedrink het, wil dadelik nuwe hê nie; want hy sê: Die oue is beter.

Jesus is Here van die sabbat.

(Matt. 12: 1—8, en die ooreenk. pl.)

6 EN op die twede eerste sabbat het Hy deur die gesaaides geloop, en sy disiepels het die are gepluk en dit met hulle hande uitgevrywe en geëet.

2 Toe sê sommige van die Fariseërs vir hulle: Waarom doen julle wat nie geoorloof is om op die sabbat te doen nie?

3 En Jesus antwoord en sê vir hulle: Het julle dan nie dit gelees wat Dawid gedoen het nie—toe hy honger gehad het, hy en die wat by hom was—

4 hoe hy in die huis van God gegaan en die toonbrode geneem en geëet het, en ook aan die wat by hom was gegee het, wat hulle nie geoorloof was om te eet nie, maar net die priesters alleen?

5 Toe sê Hy vir hulle: Die Seun van die mens is Here óók van die sabbat.

Genesing van die man met die verdorde hand.

(Matt. 12: 9—14, en die ooreenk. pl.)

6 EN op 'n ander sabbat het Hy in die sinagoge gegaan en geleer. En daar was 'n man, en sy regterhand was uitgedor.

7 En die skrifgeleerdes en die Fariseërs het Hom in die oog gehou, of Hy op die sabbat gesond maak, sodat hulle 'n aanklag teen Hom kon kry.

8 Maar Hy het hulle gedagtes geken en vir die man met die verdorde hand gesê: Staan op hier tussen hulle in. En hy het opgestaan.

9 Toe sê Jesus vir hulle: Ek sal vir julle 'n vraag stel: Wat is geoorloof op die sabbat—om goed te doen of kwaad te doen; om 'n lewe te red of om te bring?

10 En nadat Hy almal rondom aangekyk het, sê Hy vir die man: Steek jou hand uit! En hy het dit gedoen; en sy hand is herstel, gesond soos die ander een.

11 En hulle is met uitsinnigheid vervul en het met mekaar gepraat wat hulle aan Jesus sou doen.

Kiesing van die twaalf.

(Matt. 10: 1—4, en die ooreenk. pl.)

12 EN Hy het in daardie dae uitgegaan na die berg om te bid en het die nag in die gebed tot God deurgebring.

13 En toe dit dag word, het Hy sy disiepels na Hom geroep en twaalf van hulle uitgekies wat Hy apostels genoem het:

14 Simon wat Hy Petrus genoem het, en Andréas, sy broer; Jakobus en Johannes; Filippus en Bartholoméüs;

15 Matthéüs en Thomas; Jakobus, die seun van Alféüs, en Simon wat Selótes genoem word;

16 Judas, die seun van Jakobus, en Judas Iskáriot, wat die verraaier geword het.

Die bergrede.

(Matt. 5, 6, 7, en die ooreenk. pl.)

17 EN Hy het met hulle afgeklim en gaan staan op 'n gelyk plek, en daar was 'n skare van sy disiepels en 'n groot menigte van die volk van die hele Judéa en Jerusalem en die kusstreek van Tirus en Sidon af,

18 wat gekom het om Hom te hoor en van hulle kwale genees te word; en die wat gekwel was deur onreine geeste, is ook genees.

19 En die hele skare het probeer om Hom aan te raak, omdat krag van Hom uitgegaan het, en Hy het almal gesond gemaak.

20 Toe slaan Hy sy oë op oor sy disiepels en sê: Salig is julle, armes, want aan julle behoort die koninkryk van God.

21 Salig is julle wat nou honger het, want julle sal versadig word. Salig is julle wat nou ween, want julle sal lag.

22 Salig is julle wanneer die mense julle haat, en wanneer hulle julle verstoot en beledig en jul naam weggooi soos iets wat sleg is, terwille van die Seun van die mens.

23 Wees bly in daardie dag en spring op, want kyk, julle loon is groot in die hemel, want hulle vaders het net so aan die profete gedoen.

24 Maar wee julle, rykes, want julle het jul troos weg.

25 Wee julle wat vol is, want julle sal honger ly. Wee julle wat nou lag, want julle sal treur en ween.

26 Wee julle wanneer al die mense goed van julle praat, want hulle vaders het net so aan die valse profete gedoen.

27 Maar Ek sê vir julle wat luister: Julle moet jul vyande liefhê en goed doen aan die wat vir julle haat.

28 Seën die wat vir julle vervloek, en bid vir die wat vir julle beledig.

29 Vir hom wat jou op die wang slaan, moet jy ook die ander een aanbied; en vir hom wat jou bo-kleed neem, moet jy ook die onderkleed nie weier nie.

30 Maar gee vir elkeen wat jou iets vra, en eis jou goed nie terug van hom wat dit neem nie.

31 En soos julle wil hê dat die mense aan julle moet doen, so moet julle ook aan hulle doen.

32 En as julle dié liefhet wat vir julle liefhet, watter dank het julle? Want die sondaars het ook dié lief wat vir hulle liefhet.

33 En as julle goed doen aan die wat aan julle goed doen, watter dank het julle? Want die sondaars doen ook dieselfde.

34 En as julle leen aan dié van wie julle hoop om terug te ontvang, watter dank het julle? Want die sondaars leen ook aan die sondaars, om net soveel terug te ontvang.

35 Maar julle moet julle vyande liefhê en goed doen en leen sonder om iets terug te verwag, en julle loon sal groot wees; en julle sal kinders van die Allerhoogste wees; want Hy self is goedertieren oor die ondankbares en slegtes.

36 Wees dan barmhartig, soos julle Vader ook barmhartig is.

37 En julle moet nie oordeel nie, en julle sal nooit geoordeel word nie. Julle moet nie veroordeel nie, en julle sal nooit veroordeel word nie. Spreek vry, en julle sal vrygespreek word.

38 Gee, en vir julle sal gegee word. 'n Goeie maat wat ingedruk en geskud en oorlopend is, sal hulle in julle skoot gee, want met dieselfde maat waarmee julle meet, sal weer vir julle gemeet word.

39 En Hy het vir hulle 'n gelykenis uitgespreek: 'n Blinde kan tog nie 'n blinde lei nie! Sal hulle nie altwee in die sloot val nie?

40 'n Leerling is nie bo sy meester nie; maar elkeen wat volleerd is, sal soos sy meester wees.

41 En waarom sien jy die splinter in die oog van jou broer, maar die balk wat in jou eie oog is, merk jy nie op nie?

42 Of hoe kan jy vir jou broer sê: Broer, laat my toe om die splinter wat in jou oog is, uit te haal, terwyl jy self die balk wat in jou oog is, nie sien nie? Geveinsde, haal eers die balk uit jou oog uit, en dan sal jy goed sien om die splinter wat in jou broer se oog is, uit te haal.

43 Want dit is nie 'n goeie boom wat slegte vrugte dra nie, en ook nie 'n slegte boom wat goeie vrugte dra nie.

44 Want elke boom word geken aan sy eie vrugte. Van dorings pluk 'n mens tog nie vye nie, en 'n mens sny ook nie druiwe van 'n braambos nie.

45 Die goeie mens bring uit die goeie

skat van sy hart te voorskyn wat goed
is; en die slegte mens bring te voorskyn
wat sleg is uit die slegte skat van sy
hart; want uit die oorvloed van die hart
spreek sy mond.
46 En wat noem julle My: Here, Here!
en doen nie wat Ek sê nie?
47 Elkeen wat na My toe kom en na
my woorde luister en dit doen—Ek sal
julle wys soos wie hy is.
48 Hy is soos 'n man wat 'n huis bou,
wat gegrawe en diep ingegaan en die
fondament op die rots gelê het; en toe
die vloedwater kom en die stroom teen
daardie huis losbreek, kon hy dit nie be-
weeg nie, omdat sy fondament op die rots
was.
49 Maar wie dit hoor en dit nie doen
nie, is soos 'n man wat 'n huis op die
grond sonder fondament bou, en die
stroom het daarteen losgebreek en dit het
dadelik geval en die instorting van daar-
die huis was groot.

Die kaptein van Kapérnaüm.

(Matt. 8: 5—13, en die ooreenk. pl.)

7 EN nadat Hy voor die ore van die
volk al sy woorde klaar gespreek het,
het Hy in Kapérnaüm ingegaan.
2 En die slaaf van 'n sekere kaptein,
wat vir hom baie werd was, was onge-
steld en het op sterwe gelê.
3 Toe hy dan van Jesus hoor, het hy
ouderlinge van die Jode na Hom gestuur
met die versoek aan Hom dat Hy moet
kom en sy slaaf gesond maak.
4 En toe hulle by Jesus kom, het hulle
Hom dringend gesmeek en gesê: Hy is
dit werd dat U dit vir hom doen;
5 want hy het ons volk lief en het self
die sinagoge vir ons gebou.
6 En Jesus het saam met hulle gegaan;
maar toe Hy nie meer ver van die huis af
was nie, stuur die kaptein vriende na
Hom om vir Hom te sê: Here, moenie
moeite doen nie, want ek is nie werd dat
U onder my dak inkom nie.
7 Daarom het ek my ook nie waardig
geag om na U te gaan nie; sê dit maar
met 'n woord, en my kneg sal gesond
word.
8 Want ek is ook 'n man wat aan gesag
onderworpe is, en ek het soldate onder
my; en vir hierdie een sê ek: Gaan! en
hy gaan; en vir 'n ander een: Kom! en
hy kom; en vir my slaaf: Doen dit! en
hy doen dit.
9 Toe Jesus dit hoor, was Hy oor hom
verwonderd, en Hy draai Hom om en
sê vir die skare wat Hom volg: Ek sê
vir julle, selfs in Israel het Ek so 'n groot
geloof nie gevind nie.
10 En toe die wat gestuur was, terug-
gaan na die huis, kry hulle die siek
slaaf gesond.

Die seun van die weduwee van Nain.

11 EN die dag daarna was Hy op weg
na 'n stad met die naam van Nain; en
baie van sy disiepels en 'n groot menigte
het saam met Hom gegaan.
12 En toe Hy naby die poort van die
stad kom, word daar net 'n dooie uit-
gedra, die enigste seun van sy moeder,
en sy was 'n weduwee; en 'n groot
menigte van die stad was by haar.
13 En toe die Here haar sien, het Hy
innig jammer vir haar gevoel en vir haar
gesê: Moenie ween nie!
14 En Hy het nadergegaan en die baar
aangeraak. Daarop staan die draers stil.
En Hy sê: Jongeling, Ek sê jou, staan op!
15 En die dooie het regop gaan sit en
begin praat; en Hy het hom aan sy
moeder teruggegee.
16 En vrees het almal aangegryp terwyl
hulle God verheerlik en sê: 'n Groot
profeet het onder ons opgestaan; en:
God het sy volk besoek.
17 En hierdie woord aangaande Hom
het uitgegaan in die hele Judéa en in die
hele omtrek.

Johannes die Doper stuur twee disiepels na Jesus.

(Matt. 11: 1—19.)

18 EN die disiepels van Johannes het
hom van al hierdie dinge berig gebring.
19 En Johannes het sekere twee van sy
disiepels na hom geroep en hulle na Jesus
gestuur en gesê: Is U die Een wat sou
kom, of moet ons 'n ander een verwag?
20 En toe die manne by Hom kom, sê
hulle: Johannes die Doper het ons na U
gestuur en gesê: Is U die Een wat sou
kom, of moet ons 'n ander een verwag?
21 En in dieselfde uur het Hy baie ge-
nees van siektes en kwale en bose geeste,
en aan baie blindes die gesig geskenk.
22 En Jesus antwoord en sê vir hulle:
Gaan vertel vir Johannes wat julle sien
en hoor: blindes sien weer, kreupeles loop,
melaatse word gereinig, dowes hoor,

dooies word opgewek, aan armes word
die evangelie verkondig.
23 En salig is elkeen wat aan My nie
aanstoot neem nie.
24 En nadat die boodskappers van
Johannes weggegaan het, begin Hy om
vir die skare aangaande Johannes te sê:
Wat het julle uitgegaan in die woestyn
om te aanskou? 'n Riet wat deur die
wind beweeg word?
25 Maar wat het julle uitgegaan om te
sien? 'n Man met sagte klere aan? Kyk,
die wat pragtige klere dra en in weelde
lewe, is in die paleise.
26 Maar wat het julle uitgegaan om te
sien? 'n Profeet? Ja, Ek sê vir julle, nog
baie meer as 'n profeet!
27 Dit is hy van wie daar geskrywe is:
Kyk, Ek stuur my boodskapper voor u
aangesig, wat u weg voor U uit sal
regmaak.
28 Want Ek sê vir julle, onder die wat
uit vroue gebore is, is daar geen profeet
groter as Johannes die Doper nie; maar
die kleinste in die koninkryk van God
is groter as hy.
29 En toe die hele volk en die tollenaars
dit hoor, het hulle God geregverdig deur
hulle te laat doop met die doop van
Johannes.
30 Maar die Fariseërs en die wetge-
leerdes het die raad van God aangaande
hulle verwerp deur hulle nie deur hom te
laat doop nie.
31 Toe sê die Here: Waarmee sal Ek
dan die mense van hierdie geslag ver-
gelyk, en waaraan is hulle gelyk?
32 Hulle is net soos kinders wat op die
mark sit en na mekaar roep en sê: Ons
het vir julle op die fluit gespeel, en julle
het nie gedans nie; ons het vir julle 'n
klaaglied gesing, en julle het nie gehuil
nie.
33 Want Johannes die Doper het ge-
kom en het nie brood geëet of wyn
gedrink nie, en julle sê: Hy het 'n duiwel.
34 Die Seun van die mens het gekom
en Hy eet en drink, en julle sê: Daar is
'n mens wat 'n vraat en 'n wynsuiper is,
'n vriend van tollenaars en sondaars.
35 Maar die wysheid is geregverdig
deur al sy kinders.

Die sondares wat die voete van Jesus gesalf het.

36 EN een van die Fariseërs het Hom
genooi om by hom te eet; en Hy het in
die huis van die Fariseër gekom en aan
tafel gegaan.
37 En toe 'n vrou in die stad, wat 'n
sondares was, verneem dat Hy in die
Fariseër se huis aan tafel was, het sy
'n albastefles met salf gebring
38 en agter by sy voete gaan staan en
geween; en sy het sy voete begin nat-
maak met haar trane en hulle afge-
droog met die hare van haar hoof; en
sy het sy voete gesoen en met salf ge-
salf.
39 Toe die Fariseër wat Hom genooi
het, dit sien, sê hy by homself: Hy, as
Hy 'n profeet was, sou geweet het
wie en watter soort van vrou dit is
wat Hom aanraak; want sy is 'n
sondares.
40 En Jesus antwoord en sê vir hom:
Simon, Ek het iets om jou te sê. En hy
antwoord: Meester, spreek.
41 *Hy sê toe*: 'n Sekere geldskieter het
twee skuldenaars gehad; die een het vyf
honderd pennings geskuld en die ander
een vyftig;
42 en omdat hulle niks gehad het om te
betaal nie, het hy dit aan altwee geskenk.
Sê nou, wie van hulle sal hom die meeste
liefhê?
43 En Simon antwoord en sê: Ek ver-
onderstel dié een aan wie hy die meeste
geskenk het. En Hy antwoord hom: Jy
het reg geoordeel.
44 Daarop draai Hy om na die vrou en sê
vir Simon: Sien jy hierdie vrou? Ek
het in jou huis gekom—water het jy vir
my voete nie gegee nie; maar sy het
met haar trane my voete natgemaak
en met die hare van haar hoof afge-
droog.
45 'n Soen het jy My nie gegee nie;
maar sy het, vandat sy ingekom het, nie
opgehou om my voete te soen nie.
46 Met olie het jy my hoof nie gesalf
nie; maar sy het my voete met salf ge-
salf.
47 Daarom sê Ek vir jou: Haar sondes
wat baie is, is vergewe, want sy het baie
liefgehad; maar hy vir wie weinig ver-
gewe is, het weinig lief.
48 En Hy sê vir haar: Jou sondes is
vergewe.
49 Toe begin die wat aan tafel was, om
by hulleself te sê: Wie is hierdie man
wat selfs die sondes vergewe?
50 En Hy sê vir die vrou: Jou geloof
het jou gered; gaan in vrede.

Die vroue wat Jesus met hulle goed
gedien het.

8 EN daarna het Hy die een stad en
dorp ná die ander deurgereis en ge-
preek en die evangelie van die koninkryk
van God verkondig; en die twaalf was
saam met Hom,
2 ook sekere vroue wat genees was van
bose geeste en siektes: Maria wat Mag-
daléna genoem word, uit wie sewe dui-
wels uitgegaan het,
3 en Johanna, die vrou van Gusa, 'n
bestuurder van Herodes, en Susanna en
baie ander wat Hom almal met hulle be-
sittings gedien het.

Gelykenis van die saaier.

(Matt. 13: 1—23, en die ooreenk. pl.)

4 EN terwyl 'n groot menigte vergader
—die wat uit die verskillende stede by
Hom aangesluit het—sê Hy vir hulle deur
'n gelykenis:
5 'n Saaier het uitgegaan om sy saad te
saai; en toe hy saai, val 'n deel langs
die pad en is vertrap, en die voëls van
die hemel het dit opgeëet.
6 En 'n ander deel het op die rots geval;
en nadat dit opgeskiet het, is dit ver-
droog, omdat dit geen vogtigheid gehad
het nie.
7 En 'n ander deel het tussen die dorings
in geval; en die dorings het daarmee
saamgegroei en dit verstik.
8 En 'n ander deel het in die goeie
grond geval en gegroei en honderdvou-
dige vrug opgelewer. Toe Hy dit sê,
roep Hy uit: Wie ore het om te hoor,
laat hom hoor!
9 En sy disiepels het Hom gevra en
gesê: Wat beteken hierdie gelykenis
tog?
10 En Hy antwoord: Aan julle is dit
gegee om die verborgenhede van die
koninkryk van God te ken; maar aan
die ander deur gelykenisse, sodat hulle,
terwyl hulle sien, nie sien nie, en terwyl
hulle hoor, nie verstaan nie.
11 Dit is dan die gelykenis: Die saad is
die woord van God.
12 Dié langs die pad is die hoorders.
Daarna kom die duiwel en neem die
woord uit hulle harte weg, sodat hulle
nie sou glo en gered word nie.
13 En dié op die rots is hulle wat die
woord met blydskap ontvang wanneer
hulle dit hoor; en hulle het geen wortel
nie, aangesien hulle net vir 'n tyd glo, en
in die tyd van versoeking val hulle af.
14 En wat in die dorings geval het—
dit is die wat hoor, en hulle gaan weg
en word verstik deur die sorge en rykdom
en genietinge van die lewe en dra geen
rype vrug nie.
15 En wat in die goeie grond val—dit
is die wat, nadat hulle gehoor het, die
woord in 'n edele en goeie hart hou en
met volharding vrug dra.

Gelykenis van die lamp.

(Mark. 4: 21—25.)

16 EN niemand steek 'n lamp op en
maak dit met iets toe of sit dit onder 'n
bed nie; maar hy sit dit op 'n staander,
sodat die wat inkom, die lig kan sien.
17 Want daar is niks verborge wat nie
openbaar sal word nie, of weggesteek
wat nie bekend sal word en in die lig sal
kom nie.
18 Pas dan op hoe julle hoor; want elk-
een wat het, vir hom sal gegee word;
en elkeen wat nie het nie, van hom sal
weggeneem word ook wat hy dink dat
hy het.

Die familie van Jesus.

(Matt. 12: 46—50, en die ooreenk. pl.)

19 EN sy moeder en broers het na Hom
gekom, en weens die skare kon hulle
Hom nie bereik nie.
20 Toe bring hulle Hom die boodskap
en sê: U moeder en u broers staan buite
en wil U sien.
21 Maar Hy antwoord en sê vir hulle:
My moeder en my broers is hulle wat
die woord van God hoor en dit doen.

Jesus maak die storm stil.

(Matt. 8: 23—27, en die ooreenk. pl.)

22 EN op een van daardie dae het Hy
en sy disiepels in 'n skuit gegaan; en Hy
het vir hulle gesê: Laat ons oorvaar na
die oorkant van die meer. En hulle het
weggevaar.
23 En terwyl hulle seil, raak Hy aan die
slaap. Toe kom daar 'n stormwind op
die meer af en die skuit het begin vol
word, en hulle was in gevaar.
24 En hulle het gegaan na Hom en Hom
wakker gemaak en gesê: Meester,
Meester, ons vergaan! Hy staan toe op

en bestraf die wind en die watergolwe,
en hulle het bedaar en daar het 'n stilte
gekom.
25 En Hy sê vir hulle: Waar is julle
geloof? Maar hulle was bang en ver-
wonderd en het vir mekaar gesê: Wie is
Hy tog, dat Hy selfs die winde en die
water gebied en hulle Hom gehoorsaam
is!

Die besetene van Gádara.

(Matt. 8: 28—34, en die ooreenk. pl.)

26 EN hulle het geseil na die land van
die Gadaréners wat reg anderkant Gali-
léa is.
27 En toe Hy aan wal uitklim, kom 'n
sekere man uit die stad Hom tegemoet,
wat vir 'n geruime tyd deur duiwels be-
sete was en geen klere gedra het nie; hy
het ook nie in 'n huis gewoon nie, maar
in die grafte.
28 En toe hy Jesus sien, skreeu hy uit
en val voor Hom neer en sê met 'n groot
stem: Wat het ons met U te doen, Jesus,
Seun van die allerhoogste God? Ek bid
U, moet my nie pynig nie.
29 Want Hy het aan die onreine gees
bevel gegee om uit die man uit te gaan.
Want baie keer het hy hom saamge-
sleep; en hulle het hom gebind met
kettings en voetboeie om oor hom wag
te hou; maar hy het die boeie uitmekaar
geruk, en die duiwel het hom in die woes-
tyne gedrywe.
30 Daarop vra Jesus hom en sê: Wat is
jou naam? En hy antwoord: Legio;
want baie duiwels het in hom ingevaar.
31 En hulle het Hom gesmeek, dat Hy
hulle nie sou beveel om in die onderwêreld
te vaar nie.
32 En daar het 'n groot trop varke op die
berg gewei. Toe smeek hulle Hom dat
Hy hulle moes toelaat om in die *varke*
in te vaar. En Hy het hulle toegelaat.
33 Daarop gaan die duiwels uit die man
uit en vaar in die varke in, en die trop het
van die krans af in die meer gestorm en
verdrink.
34 En toe die wagters sien wat gebeur
het, het hulle gevlug en dit in die stad en
in die buitewyke gaan vertel.
35 Daarop het hulle uitgegaan om te
sien wat gebeur het; en hulle het by Jesus
gekom en die man gekry uit wie die dui-
wels uitgevaar het, terwyl hy aan die
voete van Jesus sit, gekleed en by sy ver-
stand. En hulle was bevrees.
36 En die wat ooggetuie was, het ook
vir hulle vertel hoe die besetene gered is.
37 En die hele menigte van die omtrek
van die Gadaréners het Hom gevra om
van hulle weg te gaan, omdat hulle deur
'n groot vrees bevang was. Toe het Hy
in die skuit geklim en teruggegaan.
38 En die man uit wie die duiwels uit-
gevaar het, het Hom gebid om by Hom
te kan bly. Maar Jesus het hom laat
gaan en gesê:
39 Gaan terug na jou huis en vertel
watter groot dinge God aan jou gedoen
het. En hy het gegaan en deur die hele
stad verkondig watter groot dinge Jesus
aan hom gedoen het.

Die dogtertjie van Jaïrus. Die vrou wat
aan bloedvloeiing gely het.

(Matt. 9: 18—26; Mark. 5: 21—43.)

40 EN toe Jesus terugkom, het die skare
Hom verwelkom; want almal was Hom
te wagte.
41 En daar kom 'n man wie se naam
Jaïrus was, en hy was 'n owerste van die
sinagoge; en hy val voor die voete van
Jesus neer en smeek Hom om na sy huis
te kom;
42 want sy enigste dogter van omtrent
twaalf jaar het op sterwe gelê. En
terwyl Hy gaan, het die skare Hom
verdring.
43 En 'n vrou wat twaalf jaar lank aan
bloedvloeiing gely het, en wat haar hele
vermoë aan geneeshere uitgegee het en
deur niemand kon gesond gemaak word
nie,
44 het van agter af gekom en die soom
van sy kleed aangeraak, en haar bloed-
vloeiing het onmiddellik opgehou.
45 En Jesus sê: Wie is dit wat My aan-
geraak het? En toe almal dit ontken, sê
Petrus en die wat by hom was: Meester,
die skare druk en verdring U, en U sê:
Wie is dit wat My aangeraak het?
46 Maar Jesus antwoord: Iemand het
My aangeraak, want Ek het gemerk dat
krag van My uitgegaan het.
47 En toe die vrou sien dat sy nie ver-
borge gebly het nie, kom sy bewende en
val voor Hom neer en vertel Hom voor
die hele volk om watter rede sy Hom aan-
geraak en hoe sy onmiddellik gesond ge-
word het.
48 En Hy sê vir haar: Hou goeie moed,
dogter, jou geloof het jou gered. Gaan in
vrede.

49 Terwyl Hy nog spreek, kom daar iemand van die owerste van die sinagoge *se huis* en sê vir hom: U dogter is dood, moenie die Meester lastig val nie.

50 Maar toe Jesus dit hoor, antwoord hy hom en sê: Moenie vrees nie. Glo net, en sy sal gered word.

51 En toe Hy in die huis kom, het Hy niemand toegelaat om in te gaan nie, behalwe Petrus en Jakobus en Johannes en die vader en die moeder van die meisie.

52 En almal het gehuil en oor haar rou bedryf. Maar Hy sê: Moenie huil nie; sy is nie dood nie, maar slaap.

53 En hulle het Hom uitgelag, want hulle het geweet dat sy dood was.

54 En toe Hy almal na buite uitgejaag het, gryp Hy haar hand en roep uit en sê: Dogtertjie, staan op!

55 En haar gees het teruggekom, en sy het onmiddellik opgestaan; en Hy het beveel dat hulle vir haar iets moes gee om te eet.

56 En haar ouers was verbaas, maar Hy het aan hulle bevel gegee om vir niemand te sê wat gebeur het nie.

Jesus stuur die twaalf apostels uit.

(Matt. 10: 5 ens., en die ooreenk. pl.)

9 EN Hy het sy twaalf disiepels saamgeroep en aan hulle krag en mag gegee oor al die duiwels en om siektes te genees.

2 En Hy het hulle uitgestuur om die koninkryk van God te verkondig en die siekes gesond te maak

3 en vir hulle gesê: Neem niks vir die pad nie, geen stokke of knapsak of brood of geld nie, en geeneen van julle moet twee kledingstukke hê nie.

4 En in watter huis julle ook mag ingaan, bly dáár en gaan dáárvandaan weg.

5 En almal wat julle nie ontvang nie—as julle van daardie stad weggaan, skud selfs die stof van julle voete af tot 'n getuienis teen hulle.

6 En hulle het uitgegaan en dorp vir dorp deurgegaan en orals die evangelie verkondig en siekes gesond gemaak.

Herodes, die viervors, en Johannes die Doper.

(Matt. 14: 1—12, en die ooreenk. pl.)

7 HERODES, die viervors, hoor toe van al die dinge wat deur Hom gedoen is; en hy was met die saak verleë, omdat deur sommige gesê is: Johannes is uit die dode opgewek;

8 en deur ander: Elía het verskyn; en deur ander: Een van die ou profete het opgestaan.

9 En Herodes het gesê: Johannes het ek onthoof; maar wie is hierdie man van wie ek sulke dinge hoor? En hy het probeer om Hom te sien.

Eerste vermeerdering van die brode.

(Matt. 14: 13—21, en die ooreenk. pl.)

10 TOE die apostels terugkom en Hom vertel alles wat hulle gedoen het, neem Hy hulle saam en gaan apart na 'n verlate plek van 'n stad met die naam van Betsáida.

11 Maar die skare het dit te wete gekom en Hom gevolg; en Hy het hulle ontvang en met hulle gespreek oor die koninkryk van God, en die wat genesing nodig gehad het, gesond gemaak.

12 Toe die dag begin daal, kom die twaalf na Hom en sê vir Hom: Stuur die skare weg, sodat hulle na die dorpe en buitewyke rondom kan gaan en herberg en voedsel kry; want ons is hier in 'n verlate plek.

13 Maar Hy sê vir hulle: Gee julle vir hulle iets om te eet. Maar hulle antwoord: Ons het nie meer as vyf brode en twee visse nie, tensy ons voedsel gaan koop vir al hierdie mense.

14 Want daar was omtrent vyf duisend manne. Maar Hy sê vir sy disiepels: Laat hulle sit in groepe van vyftig.

15 En hulle het dit gedoen en almal laat sit.

16 Toe neem Hy die vyf brode en die twee visse, en nadat Hy opgekyk het na die hemel, seën Hy dit en breek dit en gee dit aan die disiepels om dit aan die skare voor te sit.

17 En hulle het geëet en is almal versadig, en van wat vir hulle van die stukke oorgebly het, is daar twaalf mandjies vol opgetel.

Die belydenis van Petrus.

(Matt. 16: 13, ens., en die ooreenk. pl.)

18 EN toe Hy besig was om alleen te bid, was die disiepels by Hom, en Hy vra hulle en sê: Wie sê die skare, is Ek?

19 En hulle antwoord en sê: Johannes

die Doper, en ander: Elía, en ander dat een van die ou profete opgestaan het.

20 En Hy sê vir hulle: Maar julle, wie sê julle, is Ek? En Petrus antwoord en sê: Die Christus van God!

21 Toe gee Hy hulle 'n strenge bevel en gebied hulle om dit vir niemand te vertel nie.

22 En Hy sê: Die Seun van die mens moet baie ly en verwerp word deur die ouderlinge en owerpriesters en skrifgeleerdes en doodgemaak word en op die derde dag opstaan.

Om die kruis op te neem.

(Matt. 16: 24—28, en die ooreenk. pl.)

23 EN Hy sê vir almal; As iemand agter My aan wil kom, moet hy homself verloën en sy kruis elke dag opneem en My volg.

24 Want elkeen wat sy lewe wil red, sal dit verloor; maar elkeen wat sy lewe om My ontwil verloor, hy sal dit red.

25 Wat baat dit 'n mens tog as hy die hele wêreld win, maar homself verloor of skade aandoen?

26 Want elkeen wat hom skaam vir My en my woorde, vir hom sal die Seun van die mens Hom skaam wanneer Hy kom in sy heerlikheid en dié van die Vader en van die heilige engele.

27 Ek sê vir julle met waarheid: Daar is sommige van die wat hier staan, wat die dood sekerlik nie sal smaak totdat hulle die koninkryk van God gesien het nie.

Die verheerliking.

(Matt. 17: 1—13, en die ooreenk. pl.)

28 EN omtrent agt dae ná hierdie woorde het Hy Petrus en Johannes en Jakobus saamgeneem en op die berg geklim om te bid.

29 En terwyl Hy bid, het die voorkomste van sy gesig anders geword en sy klere skitterend wit.

30 En daar was twee manne in gesprek met Hom; dit was Moses en Elía.

31 Hulle het in heerlikheid verskyn en van sy uitgang gespreek wat Hy in Jerusalem sou volbring.

32 En Petrus en die wat saam met hom was, was deur die slaap oorweldig. Maar toe hulle wakker word, sien hulle sy heerlikheid en die twee manne wat by Hom staan.

33 En toe hulle van Hom weggaan, sê Petrus vir Jesus: Meester, dit is goed dat ons hier is: laat ons dan drie hutte maak, een vir U en vir Moses een en een vir Elía—hy het nie geweet wat hy sê nie.

34 Maar toe hy dit sê, kom daar 'n wolk en oordek hulle, en hulle het bang geword toe daardie manne in die wolk ingaan.

35 En daar kom 'n stem uit die wolk wat sê: Dit is my geliefde Seun; luister na Hom!

36 En nadat die stem gekom het, was Jesus daar alleen. En hulle het geswyg en vir niemand in daardie dae iets vertel van wat hulle gesien het nie.

Genesing van die maansieke kind.

(Matt. 17: 14—21, en die ooreenk. pl.)

37 EN op die volgende dag toe hulle van die berg afklim, kom 'n groot skare Hom tegemoet.

38 En daar roep 'n man uit die skare en sê: Meester, ek bid U, kyk tog na my seun, want hy is my enigste.

39 En kyk, 'n gees gryp hom, en meteens skreeu hy, en hy laat hom stuiptrekkings kry met skuim in die mond en gaan amper nie van hom weg nie en verniel hom.

40 En ek het u disiepels gebid om hom uit te drywe, en hulle kon nie.

41 Toe antwoord Jesus en sê: o Ongelowige en verdraaide geslag, hoelank sal Ek by julle wees en julle verdra? Bring jou seun hier.

42 En toe hy nog aankom, skeur die duiwel hom en laat hom stuiptrekkings kry. Maar Jesus het die onreine gees bestraf en die seun genees en hom aan sy vader teruggegee.

43 En almal was verslae oor die majesteit van God. En toe almal verwonderd was oor alles wat Jesus gedoen het, sê Hy vir sy disiepels:

44 Bewaar hierdie woorde in julle ore; want die Seun van die mens sal oorgelewer word in die hande van die mense.

45 Maar hulle het hierdie woord nie verstaan nie, en dit was vir hulle bedek, sodat hulle dit nie sou begryp nie; en hulle was bang om Hom iets te vra oor hierdie woord

Die grootste in die koninkryk van die hemele.

(Matt. 18: 1, ens., en die ooreenk. pl.)

46 EN daar het 'n redenering onder hulle ontstaan oor wie van hulle dan tog die grootste was.

47 En toe Jesus die redenering van hulle hart opmerk, neem Hy 'n kindjie en laat dié by Hom staan

48 en sê vir hulle: Elkeen wat hierdie kindjie ontvang in my Naam, ontvang My; en elkeen wat My ontvang, ontvang Hom wat My gestuur het; want wie die kleinste onder julle almal is, hy sal groot wees.

"Die wat nie teen ons is nie, is vír ons."

(Mark. 9: 38—41.)

49 EN Johannes het geantwoord en gesê: Meester ons het iemand gesien wat in u Naam die duiwels uitdryf; en ons het hom belet, omdat hy *U* nie saam met ons volg nie.

50 Maar Jesus sê vir hom: Moet hom nie belet nie, want wie nie teen ons is nie, is vír ons.

Die Samaritane wys Jesus af.

51 EN toe die dae van sy opneming naderkom, het Hy sy gesig gerig om na Jerusalem te reis

52 en boodskappers voor Hom uit gestuur; en hulle het vertrek en in 'n dorp van die Samaritane gekom om vir Hom klarigheid te maak.

53 En hulle het Hom nie ontvang nie, omdat Hy na Jerusalem op reis was.

54 En toe sy disiepels, Jakobus en Johannes, dit sien, sê hulle: Here, wil U hê ons moet sê dat vuur van die hemel afdaal en hulle verteer, soos Elía ook gedoen het?

55 Maar Hy draai Hom om en bestraf hulle en sê: Julle weet nie van hoedanige gees julle is nie;

56 want die Seun van die mens het nie gekom om die mense se siele te verderf nie, maar te red. En hulle het na 'n ander dorp vertrek.

Hoe Jesus gevolg moet word.

(Matt. 8: 18—23.)

57 EN terwyl hulle op reis was, sê iemand op die pad vir Hom: Here, ek sal U volg, waar U ook mag gaan!

58 Toe sê Jesus vir hom: Die jakkalse het gate en die voëls van die hemel neste, maar die Seun van die mens het geen plek waar Hy sy hoof kan neerlê nie.

59 En Hy sê vir 'n ander een: Volg My. Maar hy antwoord: Here, laat my toe om eers my vader te gaan begrawe.

60 En Jesus sê vir hom: Laat die dooies hul eie dooies begrawe; maar gaan jy en verkondig die koninkryk van God.

61 En 'n ander een het ook gesê: Here, ek sal U volg, maar laat my eers toe om afskeid te neem van die wat in my huis is.

62 En Jesus antwoord hom: Niemand wat sy hand aan die ploeg slaan en agtertoe kyk, is geskik vir die koninkryk van God nie.

Die sending van die sewentig disiepels.

10 EN ná hierdie dinge het die Here weer sewentig ander aangestel, en hulle twee-twee voor Hom uit gestuur na elke stad en plek waar Hy sou kom.

2 Hy sê toe vir hulle: Die oes is wel groot, maar die arbeiders min. Bid dan die Here van die oes, dat Hy arbeiders in sy oes uitstuur.

3 Gaan dan; kyk, Ek stuur julle soos lammers onder wolwe.

4 Moenie 'n beurs of 'n knapsak of skoene dra nie, en groet niemand op die pad nie.

5 En in watter huis julle ook al mag ingaan, sê eers: Vrede vir hierdie huis!

6 En as dáár 'n man van vrede mag wees, sal julle vrede op hom rus, anders sal dit na julle terugkeer.

7 Bly dan in daardie selfde huis en eet en drink wat hulle het, want die arbeider is sy loon werd. Moenie van huis tot huis gaan nie.

8 En in watter stad julle ook al mag ingaan en hulle jul ontvang, eet wat aan julle voorgesit word.

9 En maak die siekes gesond wat daarin is, en sê vir hulle: Die koninkryk van God het naby julle gekom.

10 Maar in watter stad julle ook al mag ingaan, en hulle jul nie ontvang nie, gaan uit op sy strate en sê:

11 Selfs die stof wat uit julle stad aan ons kleef, vee ons vir julle af; maar tog moet julle dit weet dat die koninkryk van God naby julle gekom het.

12 En Ek sê vir julle: Vir Sodom sal dit verdraagliker wees in dié dag as vir daardie stad.

13 Wee jou, Górasin, wee jou, Betsáida! want as in Tirus en Sidon die kragtige dade plaasgevind het wat in julle plaasgevind het, sou hulle lankal in sak en as gesit en hulle bekeer het.

14 Maar vir Tirus en Sidon sal dit in die oordeel verdraagliker wees as vir julle.

15 En jy, Kapérnaüm, wat tot die hemel toe verhoog is, jy sal tot die doderyk toe neergestoot word.

16 Wie na julle luister, luister na My; en wie julle verwerp, verwerp My; en wie My verwerp, verwerp Hom wat My gestuur het

17 En die sewentig het met blydskap teruggekom en gesê: Here, ook die duiwels onderwerp hulle aan ons in u Naam.

18 Toe sê Hy vir hulle: Ek het die Satan soos 'n bliksem uit die hemel sien val.

19 Kyk, Ek gee aan julle die mag om op slange en skerpioene te trap, en oor al die krag van die vyand; en niks sal julle ooit skade doen nie.

20 Maar julle moenie daaroor bly wees dat die geeste aan julle onderworpe is nie, maar wees liewer bly dat julle name in die hemele opgeskrywe is.

21 In dieselfde uur het Jesus Hom in die gees verheug en gesê: Ek loof U, Vader, Here van die hemel en die aarde, dat U hierdie dinge verberg het vir wyse en verstandige mense en dit aan kindertjies geopenbaar het. Ja, Vader, want so was dit u welbehae.

22 Alles is aan My oorgegee deur my Vader; en niemand weet wie die Seun is nie, behalwe die Vader en wie die Vader is nie, behalwe die Seun en hy aan wie die Seun dit wil openbaar.

23 En Hy het Hom omgedraai na sy disiepels en vir hulle apart gesê: Salig is die oë wat sien wat julle sien;

24 want Ek sê vir julle, baie profete en konings het gewens om te sien wat julle sien, en het dit nie gesien nie; en om te hoor wat julle hoor, en het dit nie gehoor nie.

Gelykenis van die barmhartige Samaritaan.

25 EN daar het 'n sekere wetgeleerde opgestaan wat Hom versoek het deur te sê: Meester, wat moet ek doen om die ewige lewe te beërwe?

26 En Hy antwoord hom: Wat is in die wet geskrywe? Hoe lees jy?

27 En hy antwoord en sê: Jy moet die Here jou God liefhê uit jou hele hart en uit jou hele siel en uit jou hele krag en uit jou hele verstand; en jou naaste soos jouself.

28 Toe sê Hy vir hom: Jy het reg geantwoord; doen dit, en jy sal lewe.

29 Maar hy wou homself regverdig, en sê vir Jesus: En wie is my naaste?

30 En Jesus antwoord en sê: 'n Sekere man het afgegaan van Jerusalem na Jérigo en onder rowers verval, en nadat hulle hom uitgetrek en geslaan het, gaan hulle weg en laat hom halfdood lê.

31 En toevallig het 'n priester met daardie pad afgekom, en toe hy hom sien, gaan hy anderkant verby.

32 En net so het ook 'n Leviet by dié plek gekom, en hom gesien en anderkant verbygegaan.

33 Maar 'n sekere Samaritaan wat op reis was, het op hom afgekom; en toe hy hom sien, innig jammer gevoel,

34 en hy het na hom gegaan, sy wonde verbind en daar olie en wyn op gegooi. Hy het hom toe op sy eie pakdier gehelp en hom na 'n herberg geneem en vir hom gesorg.

35 En toe hy die volgende môre weggaan, haal hy twee pennings uit en gee dit aan die eienaar van die herberg en sê vir hom: Sorg vir hom, en enige onkoste wat jy nog meer mag hê, sal ek jou betaal as ek terugkom.

36 Wie dan van hierdie drie, dink jy, was die naaste van hom wat onder die rowers verval het?

37 En hy antwoord: Hy wat barmhartigheid aan hom bewys het. Toe sê Jesus vir hom: Gaan en doen jy net so.

Martha en Maria.

38 EN op hulle reis het Hy in 'n sekere dorp gekom, en 'n vrou met die naam van Martha het Hom in haar huis ontvang.

39 En sy het 'n suster gehad met die naam van Maria; dié het aan die voete van Jesus gesit en na sy woord geluister.

40 Maar Martha was baie besig om alles klaar te maak. Sy kom toe daar staan en sê: Here, gee U nie om dat my

suster my alleen laat bedien nie? Sê dan vir haar om my te help.

41 Maar Jesus antwoord en sê vir haar: Martha, Martha, jy is besorg en verontrus oor baie dinge;

42 maar een ding is nodig; en Maria het die goeie deel uitgekies wat van haar nie sal weggeneem word nie.

Die gebed van die Here.

(Matt. 6: 9—13.)

11 EN toe Hy op 'n sekere plek besig was om te bid, sê een van sy disiepels vir Hom toe Hy ophou: Here, leer ons bid, soos Johannes ook sy disiepels geleer het.

2 En Hy sê vir hulle: Wanneer julle bid, sê: Onse Vader wat in die hemele is, laat U Naam geheilig word, laat u koninkryk kom, laat u wil geskied, soos in die hemel net so ook op die aarde.

3 Gee ons elke dag ons daaglikse brood,

4 en vergeef ons ons sondes, want ons vergewe ook elkeen wat aan ons skuldig is; en lei ons nie in versoeking nie, maar verlos ons van die Bose.

Gelykenis van die onbeskaamde vriend.

5 EN Hy het vir hulle gesê: Wie van julle sal 'n vriend hê en sal middernag na hom gaan en vir hom sê: Vriend, leen my drie brode,

6 want 'n vriend van my het van 'n reis by my aangekom, en ek het niks om aan hom voor te sit nie—

7 en dié van binnekant sal antwoord en sê: Moenie my lastig val nie; die deur is al gesluit, en my kinders is saam met my al in die bed; ek kan nie opstaan om vir jou te gee nie.

8 Ek sê vir julle, al sou hy ook nie opstaan en vir hom gee omdat hy sy vriend is nie, sal hy tog terwille van sy onbeskaamdheid opstaan en hom gee soveel as hy nodig het.

9 En Ek sê vir julle: Bid, en vir julle sal gegee word; soek, en julle sal vind; klop, en vir julle sal oopgemaak word.

10 Want elkeen wat bid, ontvang; en wat soek, vind; en vir hom wat klop, sal oopgemaak word.

11 En vir watter vader onder julle sal sy seun brood vra, en hy sal hom 'n klip gee; of ook 'n vis, en hy sal hom in plaas van 'n vis 'n slang gee;

12 of ook as hy 'n eier vra, hom 'n skerpioen gee?

13 As julle wat sleg is dan weet om goeie gawes aan julle kinders te gee, hoeveel temeer sal die hemelse Vader die Heilige Gees gee aan die wat Hom bid?

Godslastering van die Fariseërs.

(Matt. 12: 22—32, en ooreenk. pl.)

14 EN Hy het 'n duiwel uitgedryf, en dié was stom. En toe die duiwel uitgaan, het die stom man gepraat; en die skare het hulle verwonder.

15 Maar sommige van hulle sê: Deur Beëlsebul, die owerste van die duiwels, dryf Hy die duiwels uit.

16 En ander het Hom versoek en van Hom 'n teken uit die hemel begeer.

17 Maar Hy het hulle gedagtes geken en vir hulle gesê: Elke koninkryk wat teen homself verdeeld is, word verwoes; en 'n huis wat teen homself is, val.

18 En as die Satan ook teen homself verdeeld is, hoe sal sy koninkryk bly staan? Want julle sê dat Ek deur Beëlsebul die duiwels uitdryf.

19 En as Ek deur Beëlsebul die duiwels uitdryf, deur wie dryf julle seuns hulle uit? Daarom sal hulle jul regters wees.

20 Maar as Ek deur die vinger van God die duiwels uitdryf, dan het die koninkryk van God waarlik by julle gekom.

21 Wanneer 'n sterk man wat goed gewapend is, sy huis bewaak, is sy besittings in veiligheid.

22 Maar as een hom oorval wat sterker is as hy en hom oorwin, neem hy sy volle wapenrusting weg waar hy op vertrou het, en deel sy buit uit.

23 Hy wat nie met My is nie, is teen My; en hy wat nie met My bymekaarmaak nie, verstrooi.

24 Wanneer die onreine gees uit die mens uitgegaan het, gaan hy deur dor plekke en soek rus; en as hy dit nie kry nie, sê hy: Ek sal teruggaan na my huis waar ek uitgegaan het.

25 En hy kom en kry dit uitgeveeg en versierd.

26 Dan gaan hy en neem sewe ander geeste, slegter as hy self, en hulle kom in en woon daar; en die laaste van daardie mens word erger as die eerste.

27 En terwyl Hy dit spreek, het 'n vrou uit die skare haar stem verhef en vir Hom gesê: Salig is die skoot wat U gedra

het, en die borste waaraan U gedrink het.

28 En Hy sê: Ja, maar salig is hulle wat die woord van God hoor en dit bewaar.

Die teken van Jona.

(Matt. 12: 38—42.)

29 EN toe die skare saamstroom, begin Hy om te sê: Hierdie geslag is boos; dit soek na 'n teken, en geen teken sal vir hom gegee word behalwe die teken van die profeet Jona nie.

30 Want soos Jona 'n teken was vir die Nineviete, so sal die Seun van die mens ook wees vir hierdie geslag.

31 Die koningin van die Suide sal in die oordeel opstaan saam met die manne van hierdie geslag en hulle veroordeel; want sy het gekom van die eindes van die aarde af om die wysheid van Salomo te hoor, en—meer as Salomo is hier!

32 Die manne van Nínevé sal in die oordeel opstaan saam met hierdie geslag en dit veroordeel; want hulle het hul op die prediking van Jona bekeer, en—meer as Jona is hier!

Die lamp van die liggaam.

(Matt. 5: 15; 6: 22; Luk. 8: 16.)

33 EN niemand steek 'n lamp op en sit dit in 'n verborge plek of onder die maatemmer nie, maar op die staander, sodat die wat binnekom die lig kan sien.

34 Die lamp van die liggaam is die oog. As jou oog dan reg is, is jou hele liggaam ook verlig; maar as dit verkeerd is, is jou liggaam ook donker.

35 Pas dan op dat die lig in jou nie duisternis is nie.

36 As jou hele liggaam dan verlig is en nie enige deel het wat donker is nie, sal dit heeltemal verlig wees, net soos wanneer die lamp met sy skynsel jou verlig.

Jesus bestraf die skrifgeleerdes en die Fariseërs.

(Matt. 23: 1, ens., en die ooreenk. pl.)

37 EN toe Hy klaar gepraat het, het 'n sekere Fariseër Hom uitgenooi om by hom te kom eet; en Hy het ingekom en aan tafel gegaan.

38 En toe die Fariseër dit sien, verwonder hy hom dat Hy nie voor die maaltyd eers gewas het nie.

39 Maar die Here sê vir hom: Ja, julle Fariseërs, julle maak die buitekant van die beker en die bord skoon, maar van binne is julle vol roof en boosheid.

40 Onverstandiges, het Hy wat die buitekant gemaak het, nie die binnekant ook gemaak nie?

41 Maar gee wat daarin is, as aalmoes, en dan is alles vir julle rein.

42 Maar wee julle, Fariseërs, want julle gee tiendes van die kruisement en die wynruit en elke groentesoort, en julle verwaarloos die reg en die liefde tot God. Hierdie dinge behoort julle te doen sonder om die ander na te laat.

43 Wee julle, Fariseërs, want julle hou van die voorste banke in die sinagoges en die begroetinge op die markte.

44 Wee julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, geveinsdes, want julle is soos grafte wat onkenbaar is, en die mense wat daaroor loop, weet dit nie.

45 Toe antwoord een van die wetgeleerdes en sê vir Hom: Meester, as U só spreek, beledig U ons ook.

46 En Hy sê: Wee julle ook, wetgeleerdes, want julle lê laste op die mense wat swaar is om te dra, en self roer julle die laste nie met een van julle vingers aan nie.

47 Wee julle, want julle bou die grafte van die profete, en julle vaders het hulle doodgemaak.

48 Julle gee dus getuienis vir die werke van julle vaders en het saam welbehae daarin, want hulle het hul doodgemaak en julle bou hul grafte.

49 Daarom het die wysheid van God ook gesê: Ek sal profete en apostels na hulle stuur, en van dié sal hulle doodmaak en vervolg,

50 sodat van hierdie geslag afgeëis kan word die bloed van al die profete wat vergiet is van die grondlegging van die wêreld af,

51 van die bloed van Abel af tot op die bloed van Sagaría wat omgekom het tussen die reukaltaar en die huis *van God.* Ja, Ek sê vir julle, dit sal afgeëis word van hierdie geslag.

52 Wee julle, wetgeleerdes, want julle het die sleutel van die kennis weggeneem; self het julle nie ingegaan nie, en vir die wat wou ingaan, het julle verhinder.

53 En toe Hy dit vir hulle sê, begin die

skrifgeleerdes en die Fariseërs om skerp
’n oog op Hom te hou en Hom uit te vra
oor baie dinge,
54 om vir Hom ’n strik te stel en te
probeer om iets uit sy mond op te vang,
sodat hulle Hom kon beskuldig.

12 TOE duisende van die skare on-
dertussen saamkom, sodat hulle
mekaar vertrap het, begin Hy om eers vir
sy disiepels te sê: Pas op vir die suurdeeg
van die Fariseërs, dit is geveinsdheid.
2 En daar is niks bedek wat nie geopen-
baar sal word nie, en verborge wat nie
bekend sal word nie.
3 Daarom, alles wat julle in die donker
gesê het, sal in die lig gehoor word; en
wat julle in die oor gepraat het in die
binnekamers, sal op die dakke verkondig
word.

Wie gevrees moet word.

(Matt. 10: 28—33.)

4 EN Ek sê vir julle, my vriende:
Moenie vrees vir die wat die liggaam
doodmaak en daarna niks meer kan doen
nie;
5 maar Ek sal julle wys wie julle moet
vrees: Vrees Hom wat, nadat Hy dood-
gemaak het, by magte is om in die hel
te werp; ja, Ek sê vir julle, vrees Hom!
6 Word vyf mossies nie vir twee
stuiwers verkoop nie? En nie een van
hulle is voor God vergeet nie.
7 Maar selfs die hare van julle hoof is
almal getel. Moet dan nie bang wees nie:
julle is meer werd as baie mossies.
8 En Ek sê vir julle: Elkeen wat My
sal bely voor die mense, hom sal die Seun
van die mens ook bely voor die engele
van God.
9 Maar hy wat My verloën voor die
mense, sal verloën word voor die engele
van God.
10 En elkeen wat ’n woord teen die
Seun van die mens sal spreek, dit sal
hom vergewe word; maar vir hom wat
gelaster het teen die Heilige Gees, sal
dit nie vergewe word nie.
11 En wanneer hulle jul sal bring voor
die sinagoges en die owerhede en die
gesaghebbers, moet julle jul nie kwel oor
hoe of waarmee julle jul sal verdedig, of
wat julle sal sê nie;
12 want die Heilige Gees sal julle in
dieselfde uur leer wat julle moet sê.

Gelykenis van die ryk dwaas.

13 EN een van die skare sê vir Hom:
Meester, sê vir my broer dat hy die er-
fenis met my moet deel.
14 Maar Hy antwoord hom: Mens,
wie het My as ’n regter of deler oor julle
aangestel?
15 En Hy sê vir hulle: Pas op en wees
op julle hoede vir die hebsug, want
iemand se lewe bestaan nie uit die oor-
vloed van sy besittings nie.
16 Toe vertel Hy hulle hierdie gely-
kenis: ’n Ryk man se grond het goed
gedra.
17 En hy het by homself geredeneer en
gesê: Wat sal ek doen?—want ek het
geen plek waar ek my oes kan insamel
nie.
18 Toe sê hy: Dit sal ek doen—ek sal
my skure afbreek en groter bou, en ek
sal daar al my opbrengste en my goed
insamel.
19 En ek sal vir my siel sê: Siel, jy het
baie goed wat weggesit is vir baie jare:
neem rus, eet, drink, wees vrolik.
20 Maar God het vir hom gesê: Jou
dwaas, in hierdie nag sal hulle jou siel
van jou afeis; en wat jy gereedgemaak
het, wie syne sal dit wees?
21 So gaan dit met hom wat vir hom-
self skatte vergader en nie ryk is in God
nie.

Die sorge van die lewe.

(Matt. 6: 25—34.)

22 EN Hy sê vir sy disiepels: Daarom
sê Ek vir julle: Moenie julle kwel oor jul
lewe—wat julle sal eet, of oor jul lig-
gaam—wat julle sal aantrek nie.
23 Die lewe is meer as die voedsel en
die liggaam as die klere.
24 Kyk na die kraaie, want hulle saai
nie en hulle maai nie; hulle het geen
voorraadkamer of skuur nie, en tog
voed God hulle. Hoeveel meer is julle
werd as die voëls!
25 En wie onder julle kan, deur hom te
kwel, een el by sy lengte byvoeg?
26 As julle dan selfs nie die geringste
kan doen nie, waarom kwel julle jul oor
die ander dinge?
27 Kyk na die lelies, hoe hulle groei:
hulle arbei nie en hulle spin nie; en Ek
sê vir julle, selfs Salomo in al sy heer-
likheid was nie bekleed soos een van
hulle nie.
28 As God dan die gras van die veld

wat vandag daar is en môre in ’n oond
gegooi word, so beklee, hoeveel meer
vir julle, kleingelowiges!
29 Julle moet ook nie soek wat julle sal
eet of wat julle sal drink nie, en julle nie
ongerus maak nie;
30 want al hierdie dinge soek die nasies
van die wêreld, en julle Vader weet dat
julle hierdie dinge nodig het.
31 Maar soek die koninkryk van God,
en al hierdie dinge sal vir julle bygevoeg
word.
32 Moenie vrees nie, klein kuddetjie,
want julle Vader het ’n welbehae daarin
gehad om aan julle die koninkryk te
gee.
33 Verkoop julle besittings en gee aal-
moes; maak vir julle beurse wat nie oud
word nie, ’n skat in die hemel wat onuit-
putlik is, waar geen dief bykom of mot
verteer nie.
34 Want waar julle skat is, daar sal
julle hart ook wees.

Gelykenis van die waaksame slaaf.

(Matt. 24: 45—51.)

35 LAAT julle heupe gegord wees en
julle lampe aan die brand.
36 En julle moet wees soos mense wat
hulle heer verwag wanneer Hy van die
bruilof terugkom, sodat hulle dadelik vir
hom kan oopmaak as hy kom en aanklop.
37 Gelukkig is daardie slawe vir wie
die heer wakker sal vind as hy kom.
Voorwaar Ek sê vir julle, hy sal hom
gord en hulle aan tafel laat gaan en hulle
kom bedien.
38 En as hy in die twede of in die derde
nagwaak mag kom, en dit so vind—
gelukkig is daardie slawe.
39 Maar weet dit dat as die huisheer
wis in watter uur die dief sou kom, dan
sou hy gewaak het en nie in sy huis laat
inbreek het nie.
40 Julle moet dan ook gereed wees,
omdat die Seun van die mens kom in ’n
uur dat julle dit nie verwag nie.
41 Toe sê Petrus vir Hom: Here, vertel
U hierdie gelykenis vir ons of ook vir
almal?
42 En die Here antwoord: Wie is dan
die getroue en verstandige bestuurder
vir wie die heer oor sy diensvolk sal
aanstel om hulle resoen op tyd te gee?
43 Gelukkig is daardie slaaf vir wie sy
heer, as hy kom, op hierdie manier besig
sal vind.
44 Waarlik, Ek sê vir julle: Hy sal
hom oor al sy besittings aanstel.
45 Maar as daardie slaaf in sy hart sê:
My heer talm om te kom, en hy die slawe
en slavinne begin slaan, en begin eet en
drink en dronk word,
46 dan sal die heer van daardie slaaf
kom op ’n dag dat hy dit nie verwag nie,
en op ’n uur dat hy dit nie weet nie, en
sal hom middeldeur sny en hom ’n deel-
genoot maak van die ontroues.
47 En daardie slaaf wat die wil van sy
heer geweet het en nie klaargemaak of
volgens sy wil gedoen het nie, sal met
baie slae geslaan word;
48 maar hy wat nie geweet het nie en
gedoen het wat slae verdien, sal met min
slae geslaan word. En elkeen aan wie
veel gegee is, van hom sal veel gevorder
word; en aan wie hulle veel toevertrou
het, van hom sal hulle oorvloediger eis.

Jesus bring vuur en verdeeldheid op die aarde.

49 EK het gekom om vuur op die aarde
te werp en hoe wens Ek dat dit al aan-
gesteek is!
50 Maar Ek het ’n doop om mee gedoop
te word en hoe benoud word Ek totdat
dit volbring is!
51 Dink julle dat Ek gekom het om
vrede op die aarde te gee? Nee, sê Ek
vir julle, maar eerder verdeeldheid.
52 Want van nou af sal daar vyf in een
huis verdeeld wees, drie teen twee en
twee teen drie.
53 Die vader sal verdeeld wees teen die
seun en die seun teen die vader; die
moeder teen die dogter en die dogter teen
die moeder; die skoonmoeder teen haar
skoondogter en die skoondogter teen
haar skoonmoeder.

Die tekens van die tye.

54 EN Hy het ook vir die skare gesê:
Wanneer julle ’n wolk in die weste sien
opsteek, sê julle dadelik: Daar kom reën!
en dit kom ook.
55 En wanneer julle die suidewind sien
waai, sê julle: Dit sal gloeiend warm
wees! en dit kom so.
56 Geveinsdes, die voorkomste van die
aarde en die lug weet julle om te beoor-
deel, maar hoe is dit dat julle hierdie tyd
nie kan beoordeel nie?

57 En waarom oordeel julle ook nie uit
julleself wat reg is nie?
58 Want terwyl jy met jou teëstander
na die owerheid gaan, doen moeite op die
pad om van hom los te kom; sodat hy
jou nie miskien na die regter trek en die
regter jou oorgee aan die geregsdienaar
en die geregsdienaar jou in die gevan-
genis werp nie.
59 Ek sê vir jou, jy sal daar sekerlik nie
uitkom voordat jy die laaste oortjie ook
betaal het nie.

Die moord van die Galiléërs. Die toring van Silóam.

13 EN in dieselfde tyd was daar
mense teenwoordig wat vir Hom
berig gebring het van die Galiléërs wie
se bloed Pilatus met hulle offers gemeng
het.
2 En Jesus antwoord en sê vir hulle:
Dink julle dat hierdie Galiléërs groter son-
daars was as al die Galiléërs, omdat hulle
sulke dinge gely het?
3 Nee, sê Ek vir julle; maar as julle jul
nie bekeer nie, sal julle almal net so
omkom.
4 Of daardie agtien op wie die toring
van Silóam geval het en hulle doodge-
maak het—dink julle dat hulle meer
skuldig was as al die mense wat in
Jerusalem woon?
5 Nee, sê Ek vir julle; maar as julle jul
nie bekeer nie, sal julle almal net so
omkom.

Gelykenis van die onvrugbare vyeboom.

6 EN Hy het hierdie gelykenis uitge-
spreek: 'n Man het 'n vyeboom gehad
wat in sy wingerd geplant was, en hy
het gekom en vrugte daaraan gesoek en
niks gekry nie.
7 Toe sê hy vir die tuinier: Kyk, drie
jaar kom ek om vrugte aan hierdie vye-
boom te soek en ek kry niks nie; kap
hom uit. Waarom maak hy die grond
nog onvrugbaar?
8 Maar hy antwoord en sê vir hom:
Meneer, laat hom nog hierdie jaar staan
totdat ek om hom gespit en mis gegooi
het.
9 As hy dan vrugte dra, goed; maar so
nie, dan kan u hom ander jaar uitkap.

Genesing van 'n lam vrou.

10 EN Hy was besig om op die sabbat
in een van die sinagoges te leer.
11 En daar was 'n vrou wat 'n gees van
krankheid agtien jaar lank gehad het, en
sy was inmekaargetrek en glad nie in
staat om regop te kom nie.
12 En toe Jesus haar sien, roep Hy haar
en sê: Vrou, jy is van jou krankheid verlos.
13 En Hy het die hande op haar gelê,
en onmiddellik het sy regop gestaan en
God verheerlik.
14 Maar die owerste van die sinagoge
wat verontwaardig was dat Jesus op die
sabbat genees het, antwoord en sê vir die
skare: Daar is ses dae waarop 'n mens
behoort te werk; kom dan op dié dae en
laat julle genees en nie op die sabbatdag
nie.
15 Toe antwoord die Here hom en sê:
Jou geveinsde, maak elkeen van julle nie
op die sabbat sy os of esel van die krip
los en lei hom weg om hom te laat drink
nie?
16 Maar hierdie vrou wat 'n dogter
van Abraham is, wat die Satan—dink
daaraan!—agtien jaar lank gebind het,
moes sy nie van hierdie band op die sab-
batdag verlos word nie?
17 En toe Hy dit sê, het al sy teë-
standers beskaamd geword; en die hele
skare was bly oor al die heerlike dinge
wat deur Hom gebeur het.

Gelykenisse van die mosterdsaad en die suurdeeg.

(Matt. 13: 31—33, en die ooreenk. pl.)

18 EN Hy het gesê: Hoedanig is die
koninkryk van God en waarmee sal Ek
dit vergelyk?
19 Dit is soos 'n mosterdsaad wat 'n
man geneem en in sy tuin gesaai het; en
dit het gegroei en 'n groot boom geword,
en die voëls van die hemel het nes ge-
maak in sy takke.
20 En weer het Hy gesê: Waarmee
sal Ek die koninkryk van God vergelyk?
21 Dit is soos suurdeeg wat 'n vrou neem
en in drie mate meel inwerk totdat dit
heeltemal gerys het.

Die nou poort.

22 EN terwyl Hy geleer het en op reis
was na Jerusalem, het Hy stede en dorpe
deurgegaan.
23 Toe sê iemand vir Hom: Here, is die
wat gered word, min? En Hy antwoord
hulle:
24 Stry hard om in te gaan deur die nou

poort, want baie, sê Ek vir julle, sal
probeer om in te gaan en sal nie in staat
wees nie.
25 Wanneer die eienaar van die huis
opgestaan en die deur gesluit het, en
julle begin om buitekant te staan en aan die
deur te klop en te sê: Here, Here, maak
vir ons oop—sal Hy antwoord en vir julle
sê: Ek ken julle nie waar julle vandaan
is nie.
26 Dan sal julle begin om te sê: Ons het
geëet en gedrink in u teenwoordigheid,
en U het op ons strate geleer.
27 En Hy sal sê: Ek sê vir julle, Ek
ken julle nie waar julle vandaan is nie.
Gaan weg van My, al julle werkers van
die ongeregtigheid!
28 Daar sal geween wees en gekners
van die tande wanneer julle Abraham en
Isak en Jakob en al die profete in die
koninkryk van God sal sien, maar julle
self uitgedryf buitentoe.
29 En hulle sal kom van oos en wes en
van noord en suid en aansit in die konink-
ryk van God.
30 En daar is laastes wat eerste sal
wees, en daar is eerstes wat laaste sal
wees.

Jesus word teen Herodes gewaarsku.

31 EN op dieselfde dag het sommige
van die Fariseërs na Hom gekom en vir
Hom gesê: Gaan weg en vertrek hier-
vandaan, want Herodes wil U doodmaak.
32 En Hy het vir hulle gesê: Gaan ver-
tel daardie jakkals: Kyk, ek dryf duiwels
uit en maak gesond vandag en môre en
op die derde dag kry Ek klaar.
33 Maar Ek moet vandag en môre en
die volgende dag verder gaan, want dit
kan nie wees dat 'n profeet buitekant
Jerusalem omkom nie.
34 Jerusalem, Jerusalem, jy wat die pro-
fete doodmaak en die wat na jou gestuur
is, stenig—hoe dikwels wou ek jou kin-
ders bymekaarmaak, soos 'n hen haar
kuikens onder die vlerke, en julle wou
nie!
35 Kyk, julle huis word vir julle woes
gelaat. Voorwaar Ek sê vir julle dat
julle My sekerlik nie sal sien nie totdat
die dag kom wanneer julle sal sê: Geseënd
is Hy wat kom in die Naam van die Here!

Jesus genees 'n man wat die water het.

14 EN toe Hy in die huis van een
van die owerstes van die Fariseërs
gegaan het om brood te eet op die sab-
bat, het hulle Hom in die oog gehou.
2 En daar was voor Hom 'n man wat
die water gehad het.
3 En Jesus spreek en sê vir die wetge-
leerdes en Fariseërs: Is dit geoorloof om
op die sabbat te genees?
4 Maar hulle het stilgebly. Toe neem
Hy hom en maak hom gesond en laat
hom gaan.
5 En Hy antwoord en sê vir hulle: Wie
van julle se esel of os sal in 'n put val,
wat dit nie dadelik op die sabbatdag sal
uittrek nie?
6 En hulle kon Hom daarop nie antwoord
nie.

Gelykenis van die genooides en die voorste plekke.

7 EN toe Hy merk hoe hulle die voorste
plekke uitkies, vertel Hy aan die genooi-
des 'n gelykenis en sê vir hulle:
8 Wanneer jy deur iemand na 'n bruilof
uitgenooi is, moenie die voorste plek in-
neem nie, ingeval daar nie miskien een
wat waardiger is as jy deur hom uitgenooi
is nie;
9 en hy wat jou en hom genooi het,
kom en vir jou sê: Maak plek vir hierdie
man. En dan sal jy begin om met skaamte
die agterste plek in te neem.
10 Maar wanneer jy genooi is, gaan en
neem die agterste plek in; sodat wan-
neer hy kom wat jou genooi het, hy vir
jou kan sê: Vriend, gaan hoër op! Dan
sal jy eer hê voor die wat saam met jou
aan tafel is.
11 Want elkeen wat homself verhoog,
sal verneder word; en wat homself ver-
neder, sal verhoog word.
12 En Hy sê ook vir die man wat Hom
genooi het: Wanneer jy 'n môre- of mid-
dagete gee, moenie jou vriende nooi, of
jou broers of bloedverwante of ryk bure
nie, sodat hulle jou ook nie eendag weer
uitnooi en jy vergelding kry nie.
13 Maar wanneer jy 'n feesmaal gee, nooi
armes, verminktes, kreupeles, blindes,
14 en jy sal gelukkig wees, omdat hulle
niks het om jou te vergeld nie; want dit
sal jou vergeld word in die opstanding
van die regverdiges.

Gelykenis van die groot maaltyd.

(Matt. 22: 1—14.)

15 EN toe een van die wat saam aan
tafel was, dit hoor, sê hy vir Hom: Salig

is hy wat brood eet in die koninkryk van God.

16 Maar Hy antwoord hom: 'n Sekere man het 'n groot maaltyd gegee en baie uitgenooi.

17 En op die uur van die maaltyd het hy sy slaaf uitgestuur om vir die genooides te sê: Kom, want alles is gereed.

18 En hulle het almal eenparig begin om hulle te verontskuldig. Die eerste het vir hom gesê: Ek het 'n stuk grond gekoop en ek moet noodsaaklik uitgaan om daarna te kyk. Ek vra u, verskoon my tog.

19 En 'n ander een het gesê: Ek het vyf paar osse gekoop en gaan hulle probeer. Ek vra u, verskoon my tog.

20 En 'n ander een het gesê: Ek het 'n vrou getrou en daarom kan ek nie kom nie.

21 En daardie slaaf het gekom en hierdie dinge aan sy heer vertel. Toe het die eienaar van die huis kwaad geword en vir sy slaaf gesê: Gaan gou uit in die strate en die gangetjies van die stad en bring die armes en verminktes en kreupeles en blindes hier in.

22 En die slaaf het gesê: Meneer, wat u beveel het, is gedoen, en daar is nog plek.

23 Toe sê die heer vir die slaaf: Gaan uit op die paaie en na die lanings en dwing hulle om in te kom, sodat my huis vol kan word.

24 Want ek sê vir julle dat nie een van daardie manne wat genooi is, my maaltyd sal smaak nie.

Gelykenis oor bedagsaamheid.

25 EN groot menigtes het saam met Hom gegaan, en Hy het Hom omgedraai en vir hulle gesê:

26 As iemand na My toe kom en hy haat nie sy vader en moeder en vrou en kinders en broers en susters, ja selfs ook sy eie lewe nie, kan hy my disiepel nie wees nie.

27 En elkeen wat sy kruis nie dra en agter My aan kom nie, kan my disiepel nie wees nie.

28 Want wie van julle wat 'n toring wil bou, gaan nie eers sit en die koste bereken, of hy die middele het om dit uit te voer nie?

29 sodat as hy die fondament gelê het en nie in staat is om dit te voltooi nie, almal wat dit sien, nie miskien met hom sal begin spot

30 en sê: Hierdie man het begin om te bou en kon nie klaar kry nie.

31 Of watter koning wat optrek om teen 'n ander koning slag te lewer, gaan nie eers sit en beraadslaag of hy in staat is om met tien duisend die een te ontmoet wat teen hom met twintig duisend kom nie?

32 Anders stuur hy 'n gesantskap as die ander een nog ver is, en vra vredesvoorwaardes.

33 So kan dan ook niemand van julle wat nie afsien van al sy besittings, my disiepel wees nie.

34 Die sout is goed, maar as die sout laf geword het, waarmee sal dit smaaklik gemaak word?

35 Dit is nie bruikbaar vir die grond of vir die ashoop nie. Hulle gooi dit buitekant weg. Wie ore het om te hoor, laat hom hoor.

Gelykenisse van die afgedwaalde skaap en die verlore penning.

15 EN al die tollenaars en sondaars het die gewoonte gehad om na Hom te kom en na Hom te luister.

2 En die Fariseërs en die skrifgeleerdes het baie geklae en gesê: Hierdie man ontvang sondaars en eet saam met hulle.

3 Toe vertel Hy vir hulle hierdie gelykenis en sê:

4 Watter man onder julle wat honderd skape het en een van hulle verloor, laat nie die negen-en-negentig in die woestyn staan en gaan agter die een aan wat verlore is totdat hy dit kry nie?

5 En as hy dit kry, sit hy dit met blydskap op sy skouers.

6 En as hy by die huis kom, roep hy sy vriende en bure bymekaar en sê vir hulle: Wees saam met my bly, want ek het my skaap gekry wat verlore was.

7 Ek sê vir julle dat daar net so blydskap sal wees in die hemel oor een sondaar wat hom bekeer, meer as oor negen-en-negentig regverdiges wat die bekering nie nodig het nie.

8 Of watter vrou wat tien pennings het, as sy een penning verloor, steek nie 'n lamp op en vee die huis uit en soek sorgvuldig totdat sy dit kry nie?

9 En as sy dit kry, roep sy haar vriendinne en buurvroue bymekaar en sê: Wees saam met my bly, want ek het die penning gekry wat ek verloor het.

10 So, sê Ek vir julle, is daar blydskap voor die engele van God oor een sondaar wat hom bekeer.

Gelykenis van die verlore seun.

11 HY het ook gesê: 'n Man het twee seuns gehad.

12 En die jongste van hulle het vir sy vader gesê: Vader, gee my die deel van die eiendom wat my toekom. En hy het tussen hulle die goed gedeel.

13 En nie baie dae daarna nie het die jongste seun alles bymekaargemaak en weggereis na 'n ver land. En daar het hy sy eiendom verkwis deur losbandig te lewe.

14 En toe hy alles deurgebring het, kom daar 'n swaar hongersnood in daardie land, en hy het begin om gebrek te ly.

15 Toe het hy hom by een van die burgers van daardie land gaan voeg. En dié het hom in sy veld gestuur om varke op te pas.

16 En hy het verlang om sy buik te vul met die peule wat die varke eet, en niemand het dit vir hom gegee nie.

17 Maar hy het tot homself gekom en gesê: Hoe baie huurlinge van my vader het oorvloed van brood, en ek vergaan van honger!

18 Ek sal opstaan en na my vader gaan en ek sal vir hom sê: Vader, ek het gesondig teen die hemel en voor u

19 en ek is nie meer werd om u seun genoem te word nie; maak my soos een van u huurlinge.

20 En hy het opgestaan en na sy vader gegaan. En toe hy nog ver was, het sy vader hom gesien en innig jammer vir hom gevoel en gehardloop en hom omhels en hartlik gesoen.

21 En die seun sê vir hom: Vader, ek het gesondig teen die hemel en voor u en ek is nie meer werd om u seun genoem te word nie.

22 Maar die vader sê vir sy slawe: Bring die beste kleed en trek hom dit aan en gee 'n ring vir sy hand en skoene vir sy voete.

23 En bring die vetgemaakte kalf en slag dit, en laat ons eet en vrolik wees.

24 Want hierdie seun van my was dood en het weer lewendig geword; en hy was verlore en is gevind. En hulle het begin om vrolik te word.

25 En sy oudste seun was in die veld, en terwyl hy al nader na die huis kom, hoor hy musiek en beurtsange.

26 En hy roep een van die slawe na hom toe en vra wat dit beteken.

27 Dié sê toe vir hom: U broer het gekom, en u vader het die vetgemaakte kalf geslag, omdat hy hom gesond teruggekry het.

28 En hy het kwaad geword en wou nie binnegaan nie. Sy vader gaan toe uit en smeek hom.

29 Maar hy antwoord en sê vir sy vader: Kyk, ek dien u so baie jare en ek het nooit u gebod oortree nie, en vir my het u nooit 'n bokkie gegee, sodat ek saam met my vriende kon vrolik wees nie.

30 Maar toe hierdie seun van u kom, wat u goed met hoere deurgebring het, het u vir hom die vetgemaakte kalf geslag.

31 Toe sê hy vir hom: Kind, jy is altyd by my, en al wat myne is, is joue.

32 Ons moet tog vrolik en bly wees, want hierdie broer van jou was dood en het weer lewendig geword, en hy was verlore en is gevind.

Gelykenis van die onregverdige bestuurder.

16 EN Hy het ook vir sy disiepels gesê: Daar was 'n ryk man wat 'n bestuurder gehad het; en hy is by hom aangeklaag as een wat sy besittings verkwis.

2 En hy het hom geroep en vir hom gesê: Wat is dit wat ek van jou hoor? Gee verslag van jou bestuur van sake; want jy sal nie meer bestuurder kan wees nie.

3 Toe sê die bestuurder by homself: Wat sal ek doen? Want my heer neem die bestuurderskap van my weg. Spit kan ek nie; om te bedel, skaam ek my.

4 Ek weet wat ek sal doen, sodat wanneer ek afgesit is van die bestuurderskap, hulle my in hulle huise kan ontvang.

5 Toe roep hy die skuldenaars van sy heer, een vir een, en sê vir die eerste: Hoeveel skuld jy aan my heer?

6 En hy antwoord: Honderd vate olie. En hy sê vir hom: Neem jou skuldbewys, gaan sit en skryf gou vyftig.

7 Daarna sê hy vir 'n ander een: En jy, hoeveel skuld jy? En hy antwoord: Honderd mud koring. Toe sê hy vir hom: Neem jou skuldbewys en skryf tagtig.

8 En die heer het die onregverdige bestuurder geprys, omdat hy verstandig ge-

handel het; want die kinders van hierdie
wêreld is verstandiger teenoor hulle ge-
slag as die kinders van die lig.
9 En Ek sê vir julle: Maak vir julle
vriende deur die onregverdige Mammon,
sodat wanneer julle die lewe verlaat, hulle
jul in die ewige tente kan ontvang.
10 Hy wat getrou is in die minste, is ook
in die grote getrou; en hy wat onregver-
dig is in die minste, is ook in die grote
onregverdig.
11 As julle dan nie getrou was in die
onregverdige Mammon nie, wie sal julle
die ware goed toevertrou?
12 En as julle nie getrou was in 'n ander
se goed nie, wie sal vir julle jul eie gee?
13 Geen huiskneg kan twee here dien
nie; want hy sal òf die een haat en die
ander een liefhê, òf die een aanhang en
die ander een verag. Julle kan nie God
en ook Mammon dien nie.

Die gesag van die wet.

14 EN die Fariseërs, wat geldgierig
was, het ook al hierdie dinge gehoor en
Hom beskimp.
15 En Hy het vir hulle gesê: Julle is
dit wat julleself regverdig voor die mense,
maar God ken julle harte; want wat by
die mens hoog geag word, is 'n gruwel
voor God.
16 Die wet en die profete was tot op
Johannes; van toe af word die koninkryk
van God verkondig, en elkeen dring met
geweld daarin.
17 Maar dit is makliker dat die hemel
en die aarde verbygaan as dat een tittel
van die wet sou val.
18 Elkeen wat van sy vrou skei en 'n
ander een trou, pleeg egbreuk; en elkeen
wat trou met die vrou wat van haar man
geskeie is, pleeg egbreuk.

Gelykenis van die ryk man en Lasarus.

19 EN daar was 'n ryk man en hy het
purper en fyn linne gedra en elke dag
vrolik en weelderig gelewe.
20 En daar was 'n bedelaar met die naam
van Lasarus wat vol swere voor sy poort
gelê het.
21 En hy het verlang om hom te versa-
dig met die krummels wat van die ryk man
se tafel val. Ja, selfs die honde het ge-
kom en sy swere gelek.
22 En toe die bedelaar sterf, is hy deur
die engele weggedra na die boesem van
Abraham.
23 En die ryk man het ook gesterwe en
is begrawe. En toe hy in die doderyk sy
oë ophef, terwyl hy in smarte was, sien
hy Abraham van ver af en Lasarus aan
sy boesem.
24 En hy roep en sê: Vader Abraham,
wees my barmhartig en stuur Lasarus,
dat hy die punt van sy vinger in water
kan insteek en my tong verkoel; want
ek ly smarte in hierdie vlam.
25 Maar Abraham antwoord: Kind,
onthou dat jy jou goeie dinge in jou lewe
ontvang het, en so ook Lasarus die slegte.
En nou word hy getroos, maar jy ly
smarte.
26 En by dit alles is daar tussen ons en
julle 'n groot kloof gevestig, sodat die wat
hiervandaan wil oorgaan na julle, nie
kan nie; en die wat dáár is, nie na ons
kan oorkom nie.
27 En hy sê: Ek bid u dan, vader, om
hom na my vader se huis te stuur—
28 want ek het vyf broers—om hulle
dringend te waarsku, sodat hulle nie ook
in hierdie plek van pyniging kom nie.
29 Toe sê Abraham vir hom: Hulle het
Moses en die Profete; laat hulle na dié
luister.
30 Maar hy antwoord: Nee, vader Abra-
ham, maar as iemand uit die dode na
hulle gaan, sal hulle hul bekeer.
31 Maar hy sê vir hom: As hulle na
Moses en die Profete nie luister nie, sal
hulle nie oortuig word nie al sou iemand
ook uit die dode opstaan.

Oor die struikelblokke. Oor die vergifnis van belediginge en die krag van die wet. Die nuttelose dienskneg.

17 EN Hy het vir sy disiepels gesê:
Dit is onvermydelik dat die strui-
kelblokke kom, maar wee hom deur wie
hulle kom.
2 Dit is beter vir hom as 'n meulsteen
aan sy nek gehang en hy in die see ge-
gooi word, as dat hy een van hierdie
kleintjies sou laat struikel.
3 Pas op vir julleself. En as jou broer
teen jou sondig, bestraf hom; en as hy
berou kry, vergewe hom.
4 En as hy sewemaal op 'n dag teen jou
sondig, en sewemaal op 'n dag na jou
terugkom en sê: Ek het berou—moet jy
hom vergewe.
5 Toe het die apostels vir die Here gesê:
Gee ons meer geloof.

6 En die Here sê: As julle geloof gehad
het soos 'n mosterdsaad, sou julle vir hier-
die moerbeiboom sê: Word ontwortel en
in die see geplant—en hy sou julle ge-
hoorsaam wees.
7 En wie is daar van julle wat 'n slaaf
het wat ploeg of vee oppas, en vir hom
sal sê as hy inkom van die veld: Kom
dadelik hier aan tafel?
8 Sal hy nie eerder vir hom sê nie: Maak
vir my die aandete klaar en gord jou en
bedien my totdat ek geëet en gedrink het;
en daarna kan jy eet en drink?
9 Bedank hy daardie slaaf, omdat hy
gedoen het wat hom beveel is? Ek glo nie.
10 So ook julle, wanneer julle alles ge-
doen het wat julle beveel is, sê dan: Ons
is onverdienstelike slawe, want ons het
gedoen wat ons verplig was om te doen.

Genesing van tien melaatse.

11 EN op sy reis na Jerusalem het Hy
deur Samaria en Galiléa gegaan.
12 En toe Hy in 'n sekere dorp ingaan,
kom tien melaatse manne Hom tegemoet
wat op 'n afstand bly staan.
13 En hulle het hul stem verhef en gesê:
Jesus, Meester, wees ons barmhartig!
14 En toe Hy hulle sien, sê Hy vir hulle:
Gaan toon julleself aan die priesters. En
terwyl hulle weggaan, het hulle rein
geword.
15 En een van hulle, toe hy sien dat hy
gesond was, het omgedraai en God ver-
heerlik met 'n groot stem.
16 En hy het op sy gesig neergeval by
sy voete en Hom gedank. En hy was 'n
Samaritaan.
17 Toe antwoord Jesus en sê: Het die
tien nie rein geword nie? En waar is die
nege?
18 Was daar niemand onder hulle te
vinde wat omgedraai het om God te ver-
heerlik behalwe hierdie vreemdeling nie?
19 En Hy sê vir hom: Staan op en gaan;
jou geloof het jou gered.

Oor die skielike koms van die koninkryk van God.

20 EN toe Hy deur die Fariseërs gevra
is wanneer die koninkryk van God sal
kom, het Hy hulle geantwoord en gesê:
Die koninkryk van God kom nie met sig-
bare tekens nie.
21 En hulle sal nie sê: Kyk hier! of: Kyk
daar! nie; want die koninkryk van God
is binne-in julle.
22 En Hy sê vir sy disiepels: Daar sal
dae kom wanneer julle sal begeer om een
van die dae van die Seun van die mens te
sien, en julle sal dit nie sien nie.
23 En hulle sal vir julle sê: Kyk hier!
of: Kyk daar! Moenie gaan nie en moe-
nie agterna loop nie.
24 Want soos die weerlig wat van die
een kant onder die hemel blits en tot by
die ander kant onder die hemel skyn, so sal
die Seun van die mens ook in sy dag wees.
25 Maar eers moet Hy baie ly en deur
hierdie geslag verwerp word.
26 En soos dit gebeur het in die dae van
Noag, so sal dit ook wees in die dae van
die Seun van die mens:
27 hulle het geëet en gedrink, hulle het
getrou en is in die huwelik gegee tot op
die dag dat Noag in die ark ingegaan
het, en die sondvloed gekom en almal
vernietig het.
28 Net soos dit ook gebeur het in die
dae van Lot: hulle het geëet en gedrink,
gekoop en verkoop, hulle het geplant en
gebou.
29 Maar op die dag toe Lot van Sodom
uitgaan, het dit vuur en swawel van die
hemel af gereën en almal vernietig.
30 Net so sal dit wees in die dag wan-
neer die Seun van die mens geopenbaar
word.
31 In daardie dag moet hy wat op die
dak sal wees, en sy huisraad in die huis,
nie afkom om dit weg te neem nie; en
so ook moet hy wat op die land sal wees,
nie omdraai na wat agter is nie.
32 Dink aan die vrou van Lot!
33 Elkeen wat probeer om sy siel te red,
sal dit verloor; en elkeen wat dit verloor,
sal dit in die lewe behou.
34 Ek sê vir julle: In daardie nag sal
daar twee op een bed wees; die een sal
aangeneem en die ander verlaat word.
35 Twee vroue sal saam maal; die een
sal aangeneem en die ander verlaat word.
36 Twee sal op die land wees; die een
sal aangeneem en die ander verlaat word.
37 En hulle antwoord en sê vir Hom:
Waar Here? En Hy sê vir hulle: Waar
die liggaam lê, daar sal die aasvoëls
vergader.

Gelykenis van die onregverdige regter.

18 EN Hy het ook aan hulle 'n gely-
kenis vertel met die oog daarop
dat 'n mens gedurig moet bid en nie
moedeloos word nie,

2 en gesê: Daar was 'n regter in 'n
stad wat God nie gevrees en geen mens
ontsien het nie.
3 En daar was in daardie stad 'n wedu-
wee en sy het gedurig na hom gekom
en gesê: Doen reg aan my teenoor my
teëparty.
4 En 'n tydlank wou hy nie; maar daar-
na het hy by homself gesê: Al vrees ek
God ook nie en al ontsien ek geen mens
nie,
5 tog sal ek, omdat hierdie weduwee my
moeite gee, aan haar reg doen, sodat sy
nie eindelik kom en my in die gesig
slaan nie.
6 En die Here sê: Luister wat die on-
regverdige regter sê.
7 Sal God dan nie reg doen aan sy uit-
verkorenes wat dag en nag tot Hom
roep nie, al is Hy ook lankmoedig in hulle
geval?
8 Ek sê vir julle dat Hy gou aan hulle
reg sal doen; maar as die Seun van die
mens kom, sal Hy wel die geloof op die
aarde vind?

Gelykenis van die Fariseër en die tollenaar.

9 EN Hy het ook vir sommige wat
op hulleself vertrou dat hulle regverdig
is en die ander verag, hierdie gelykenis
vertel.
10 Twee manne het na die tempel opge-
gaan om te bid, die een 'n Fariseër en die
ander 'n tollenaar.
11 En die Fariseër het gaan staan en
by homself so gebid: O God, ek dank U
dat ek nie soos die ander mense is nie—
rowers, onregverdiges, egbrekers, of ook
soos hierdie tollenaar nie.
12 Ek vas twee keer in die week, ek
gee tiendes van alles wat ek kry.
13 En die tollenaar het ver af gestaan
en wou selfs nie sy oë na die hemel ophef
nie, maar het op sy bors geslaan en gesê:
O God, wees my, sondaar, genadig!
14 Ek sê vir julle, hierdie laaste een het
geregverdig na sy huis gegaan eerder as
die eerste een; want elkeen wat homself
verhoog, sal verneder word; en hy wat
homself verneder, sal verhoog word.

Jesus en die kindertjies.

(Matt. 19: 13—15, en die ooreenk. pl.)

15 EN hulle het ook die klein kindertjies
na Hom gebring, sodat Hy hulle kon
aanraak; en toe die disiepels dit sien, het
hulle hul bestraf.
16 Maar Jesus het hulle na Hom geroep
en gesê: Laat die kindertjies na My toe
kom en verhinder hulle nie, want aan
sulkes behoort die koninkryk van God.
17 Voorwaar Ek sê vir julle, elkeen wat
die koninkryk van God nie soos 'n kindjie
ontvang nie, sal daar nooit ingaan nie.

Die ryk jongman.

(Matt. 19: 16—30, en die ooreenk. pl.)

18 EN 'n sekere owerste vra Hom en
sê: Goeie Meester, wat moet ek doen
om die ewige lewe te beërwe?
19 En Jesus antwoord hom: Waarom
noem jy My goed? Niemand is goed nie
behalwe een, naamlik God.
20 Jy ken die gebooie: Jy mag nie eg-
breek nie, jy mag nie doodslaan nie, jy
mag nie steel nie, jy mag geen valse ge-
tuienis gee nie, eer jou vader en jou
moeder.
21 En hy sê: Al hierdie dinge het ek
onderhou van my jeug af.
22 En toe Jesus dit hoor, antwoord Hy
hom: Nog een ding ontbreek jou—ver-
koop alles wat jy het en verdeel dit onder
die armes, en jy sal 'n skat in die hemel
hê; kom dan hier, volg My.
23 Toe hy dit hoor, het hy diep bedroef
geword; want hy was baie ryk.
24 En toe Jesus sien dat hy diep bedroef
word, sê Hy: Hoe beswaarlik sal hulle
wat goed besit, in die koninkryk van God
ingaan.
25 Want dit is makliker vir 'n kameel
om deur die oog van 'n naald te gaan as
vir 'n ryk man om in die koninkryk van
God in te gaan.
26 Daarop sê die wat dit gehoor het:
Wie kan dan gered word?
27 Maar Hy antwoord: Die dinge wat
by mense onmoontlik is, is by God moont-
lik.
28 Toe sê Petrus: Kyk, ons het alles
verlaat en U gevolg.
29 En Hy sê vir hulle: Voorwaar Ek sê
vir julle, daar is niemand wat huis of
ouers of broers of vrou of kinders verlaat
het terwille van die koninkryk van God,
30 wat nie baiemaal soveel in hierdie tyd
sal ontvang nie en die ewige lewe in die
eeu wat kom.

Jesus voorspel sy lyde.

(Matt. 20: 17—19, en die ooreenk. pl.)

31 EN Hy het die twaalf by Hom geneem
en vir hulle gesê: Kyk, ons gaan op na
Jerusalem, en alles wat deur die profete
geskrywe is, sal aan die Seun van die
mens vervul word.
32 Want Hy sal oorgelewer word aan
die heidene en bespot en mishandel word,
en op Hom sal gespuug word;
33 en nadat hulle Hom gegésel het, sal
hulle Hom doodmaak; en op die derde
dag sal Hy opstaan.
34 Maar hulle het niks hiervan begryp
nie, en hierdie woord was vir hulle bedek,
en hulle het nie verstaan wat gesê is
nie.

Die blinde man van Jérigo.

(Matt. 20: 29—34, en die ooreenk. pl.)

35 EN terwyl Hy naby Jérigo kom, sit
daar 'n blinde man langs die pad en
bedel;
36 en toe hy 'n skare hoor verbygaan,
vra hy wat dit is.
37 En hulle vertel hom: Jesus die
Nasaréner gaan verby.
38 Toe roep hy uit en sê: Jesus, Seun
van Dawid, wees my barmhartig!
39 En die wat voor loop, bestraf hom
dat hy moet stilbly. Maar hy het al har-
der uitgeroep: Seun van Dawid, wees
my barmhartig!
40 En Jesus het gaan staan en bevel
gegee dat hy na Hom gebring moet
word; en toe hy naby kom, vra Hy hom
41 en sê: Wat wil jy hê, moet Ek vir
jou doen? En hy antwoord: Here, dat
ek kan sien.
42 En Jesus sê vir hom: Sien! Jou ge-
loof het jou gered.
43 En onmiddellik het hy gesien en Hom
gevolg, terwyl hy God verheerlik. En
toe die hele volk dit sien, het hulle aan
God die lof gegee.

Saggéüs.

19 EN Hy het in Jérigo gekom en
daar deurgegaan.
2 En daar was 'n man met die naam
van Saggéüs, 'n hoof van die tollenaars
en 'n ryk man.
3 En hy het probeer om Jesus te sien,
wie Hy was; maar vanweë die skare kon
hy nie, omdat hy klein van persoon was.
4 En hy het vooruit gehardloop en in 'n
wilde vyeboom geklim, sodat hy Hom
kon sien, want Hy sou daarlangs verby-
gaan.
5 En toe Jesus by die plek kom, kyk
Hy op en sien hom en sê vir hom: Sag-
géüs, maak gou en klim af, want Ek
moet vandag in jou huis bly.
6 Hy maak toe gou en klim af en het
Hom met blydskap ontvang.
7 En toe almal dit sien, klae hulle en sê:
Hy het by 'n sondige man tuisgegaan.
8 Maar Saggéüs het gestaan en vir die
Here gesê: Here, kyk, die helfte van my
goed gee ek vir die armes; en as ek van
iemand iets afgepers het, gee ek dit vier-
dubbeld terug.
9 Toe sê Jesus vir hom: Vandag het
daar redding vir hierdie huis gekom aan-
gesien hierdie man ook 'n seun van Abra-
ham is.
10 Want die Seun van die mens het ge-
kom om te soek en te red wat verlore
was.

Gelykenis van die ponde.

(Verg. Matt. 25: 14—30.)

11 EN terwyl hulle na hierdie dinge
luister, vertel Hy daar nog 'n gelykenis
by, omdat Hy naby Jerusalem was en
hulle gedink het dat die koninkryk van
God onmiddellik sou verskyn.
12 Hy het dan gesê: 'n Man van hoë
familie het na 'n ver land gereis om vir
homself 'n koningskap te ontvang en dan
terug te kom.
13 En nadat hy tien van sy slawe geroep
het, gee hy hulle tien ponde en sê vir
hulle: Dryf handel daarmee totdat ek
kom.
14 Maar sy medeburgers het hom ge-
haat en 'n gesantskap agter hom aan ge-
stuur om te sê: Ons wil nie hê dat hier-
die man oor ons koning moet wees nie.
15 En toe hy terugkom, nadat hy die
koningskap ontvang het, sê hy dat daar-
die slawe aan wie hy die geld gegee het,
by hom geroep moes word, sodat hy
kon weet wat elkeen met handel verdien
het.
16 En die eerste het verskyn en gesê:
Heer, u pond het tien ponde wins gemaak.
17 En hy sê vir hom: Mooi so, goeie
slaaf; omdat jy in die minste getrou ge-
wees het—jy moet gesag hê oor tien
stede.

18 En die twede kom en sê: Heer, u pond het vyf ponde verdien.

19 En hy sê ook vir hierdie een: En jy moet wees oor vyf stede.

20 En 'n ander een kom en sê: Heer, hier is u pond wat ek in 'n doek weggesit het;

21 want ek was bang vir u, omdat u 'n strawwe man is; u neem weg wat u nie uitgesit het nie en maai wat u nie gesaai het nie.

22 Toe sê hy vir hom: Uit jou mond sal ek jou oordeel, slegte slaaf! Jy het geweet dat ek 'n strawwe man is wat wegneem wat ek nie uitgesit het nie en maai wat ek nie gesaai het nie.

23 Waarom het jy dan nie my geld in die bank gesit nie? Dan kon ek dit by my koms met rente ingevorder het.

24 En vir die wat daarby staan, sê hy: Neem die pond van hom weg en gee dit aan hom wat die tien ponde het—

25 en hulle sê vir hom: Meneer, hy het tien ponde—

26 want ek sê vir julle: Aan elkeen wat het, sal gegee word; maar van hom wat nie het nie, sal weggeneem word ook wat hy het.

27 Maar daardie vyande van my wat nie wou hê dat ek koning oor hulle sou wees nie, bring hulle hier en slaan hulle voor my dood.

28 En toe Hy dit gesê het, gaan Hy vooruit op weg na Jerusalem.

Die intog van Jesus in Jerusalem.

(Matt. 21: 1—11, en die ooreenk. pl.)

29 EN toe Hy naby Bétfagé en Betánië kom, by die berg wat die Olyfberg genoem word, het Hy twee van sy dissipels uitgestuur

30 en gesê: Gaan in die dorp reg voor julle; en as julle daar inkom, sal julle 'n *esels*vul kry wat vasgemaak is, waar geen mens ooit op gesit het nie. Maak hom los en bring hom.

31 En as iemand julle vra: Waarom maak julle hom los?—moet julle so vir hom sê: Die Here het hom nodig.

32 En die wat gestuur was, gaan toe en kry dit soos Hy vir hulle gesê het.

33 En terwyl hulle die vul losmaak, sê die eienaars vir hulle: Waarom maak julle die vul los?

34 En hulle antwoord: Die Here het hom nodig.

35 Toe bring hulle hom na Jesus en hulle lê hul klere op die vul en laat Jesus daarop sit.

36 En terwyl Hy voortgaan, gooi hulle hul klere oop op die pad.

37 En toe hy al naby die afdraand van die Olyfberg kom, begin die hele menigte dissipels om God met blydskap te prys met 'n groot stem oor al die kragtige dade wat hulle gesien het,

38 terwyl hulle sê: Geseënd is die Koning wat kom in die Naam van die Here, vrede in die hemel en heerlikheid in die hoogste hemele!

39 En sommige van die Fariseërs uit die skare sê vir Hom: Meester, bestraf u dissipels.

40 En Hy antwoord en sê vir hulle: Ek sê vir julle, as hulle swyg, sal die klippe uitroep.

41 En toe Hy naby kom en die stad sien, het Hy daaroor geween

42 en gesê: As jy tog maar geweet het, ja ook in hierdie dag van jou, die dinge wat tot jou vrede dien! Maar nou is dit vir jou oë bedek.

43 Want daar sal dae oor jou kom, dat jou vyande 'n skans rondom jou sal opgooi en jou omsingel en jou van alle kante insluit.

44 En hulle sal jou en jou kinders in jou teen die grond verpletter; en hulle sal in jou nie een klip op die ander laat bly nie, omdat jy die gunstige tyd toe God jou besoek het, nie opgemerk het nie.

Reiniging van die tempel.

(Matt. 21: 12—17, en die ooreenk. pl.)

45 EN toe Hy in die tempel ingegaan het, begin hy die wat daarin verkoop en koop, uit te jaag.

46 En Hy sê vir hulle: Daar is geskrywe: My huis is 'n huis van gebed. Maar julle het dit 'n rowerspelonk gemaak.

47 En elke dag was Hy besig om in die tempel te leer; en die owerpriesters en die skrifgeleerdes en die vernaamstes van die volk het probeer om Hom om te bring;

48 en hulle het niks gekry wat hulle kon doen nie, want die hele volk het Hom aangehang en na Hom geluister.

Die doop van Johannes.

(Matt. 21: 23—27, en die ooreenk. pl.)

20 EN op een van dié dae, terwyl Hy besig was om die volk in die tempel te leer en die evangelie te verkondig, kom die owerpriesters en die skrifgeleerdes saam met die ouderlinge by Hom staan

2 en hulle spreek met Hom en sê: Vertel ons deur watter gesag U hierdie dinge doen, of wie dit is wat U hierdie gesag gegee het?

3 En Hy antwoord en sê vir hulle: Ek sal julle ook een ding vra—sê vir My:

4 Die doop van Johannes, was dit uit die hemel of uit mense?

5 Toe het hulle onder mekaar geredeneer en gesê: As ons sê: Uit die hemel—sal Hy sê: Waarom het julle hom dan nie geglo nie?

6 En as ons sê: Uit mense—sal die hele volk ons stenig; want hulle is daarvan oortuig dat Johannes 'n profeet is.

7 Toe antwoord hulle dat hulle nie weet waarvandaan nie.

8 En Jesus sê vir hulle: Dan sê Ek vir julle ook nie deur watter gesag Ek hierdie dinge doen nie.

Gelykenis van die landbouers.

(Matt. 21: 33—46, en die ooreenk. pl.)

9 TOE begin Hy om vir die volk hierdie gelykenis te vertel: 'n Sekere man het 'n wingerd geplant en dit aan landbouers verhuur en vir 'n geruime tyd op reis gegaan.

10 En op die regte tyd het hy 'n slaaf na die landbouers gestuur, dat hulle hom van die vrug van die wingerd moet gee. Maar die landbouers het hom geslaan en met leë hande weggestuur.

11 En hy het weer 'n ander slaaf gestuur, en hulle het hom ook geslaan en skandelik behandel en met leë hande weggestuur.

12 En hy het weer 'n derde een gestuur, en hulle het hierdie een ook gewond en uitgedryf.

13 Toe sê die eienaar van die wingerd: Wat sal ek doen? Ek sal my geliefde seun stuur. Miskien sal hulle ontsag hê as hulle hom sien.

14 Maar toe die landbouers hom sien, het hulle onder mekaar geredeneer en gesê: Dit is die erfgenaam; kom laat ons hom doodmaak, sodat die erfdeel ons s'n kan wees.

15 En hulle het hom uit die wingerd gewerp en hom doodgemaak. Wat sal die eienaar van die wingerd dan aan hulle doen?

16 Hy sal kom en daardie landbouers ombring en die wingerd aan ander gee. En toe hulle dit hoor, sê hulle: Dit tog nie!

17 Maar Hy het hulle aangekyk en gesê: Wat beteken dan hierdie Skrifwoord—die steen wat die bouers verwerp het, dit het 'n hoeksteen geword?

18 Elkeen wat op dié steen val, sal verpletter word; maar elkeen op wie hy val, dié sal hy vermorsel.

Die vraag oor die belasting.

(Matt. 22: 15—22, en die ooreenk. pl.)

19 TOE probeer die owerpriesters en die skrifgeleerdes in daardie selfde uur om die hande aan Hom te slaan, maar hulle het die volk gevrees; want hulle wis dat Hy hierdie gelykenis met die oog op hulle self uitgespreek het.

20 En hulle het Hom in die oog gehou en spioene gestuur wat geveins het dat hulle regverdig was, sodat hulle Hom op 'n woord kon vang, om Hom oor te lewer aan die owerheid en aan die gesag van die goewerneur.

21 En hulle het Hom gevra en gesê: Meester, ons weet dat u reguit praat en leer en die persoon nie aanneem nie, maar die weg van God in waarheid leer—

22 is dit ons geoorloof om aan die keiser belasting te betaal of nie?

23 Maar Hy het hulle listigheid bemerk en vir hulle gesê: Waarom versoek julle My?

24 Wys My 'n penning. Wie se beeld en opskrif het dit? Hulle antwoord en sê: Die keiser syne.

25 Toe sê Hy vir hulle: Betaal dan aan die keiser wat die keiser toekom, en aan God wat God toekom.

26 En hulle kon Hom nie voor die volk op 'n woord vang nie, en verwonderd oor sy antwoord, het hulle geswyg.

Die Sadduseërs en die opstanding.

(Matt. 22: 23—33, en die ooreenk. pl.)

27 EN sommige van die Sadduseërs het gekom, hulle wat ontken dat daar 'n opstanding is, en Hom gevra
28 en gesê: Meester, Moses het ons voorgeskrywe: As iemand se getroude broer sterwe en hy sterwe sonder kinders, dan moet sy broer die vrou neem en vir sy broer kinders verwek.
29 Nou was daar sewe broers, en die eerste het 'n vrou geneem en kinderloos gesterwe.
30 En die twede het die vrou geneem en hy het ook kinderloos gesterwe.
31 En die derde het haar geneem; en net so al die sewe. En hulle het geen kinders nagelaat nie en het gesterwe.
32 En ten laaste het die vrou ook gesterwe.
33 In die opstanding dan, wie van hulle se vrou sal sy wees?—want die sewe het haar as vrou gehad.
34 Toe antwoord Jesus en sê vir hulle: Die kinders van hierdie eeu trou en word in die huwelik uitgegee;
35 maar die wat waardig geag word om daardie eeu en die opstanding uit die dode te verkry, trou nie en word nie in die huwelik uitgegee nie.
36 Want hulle kan ook nie meer sterwe nie, want hulle is soos die engele en is kinders van God, omdat hulle kinders van die opstanding is.
37 En dat die dode opgewek word, het Moses ook in *die gedeelte oor* die braambos aangedui, waar hy die Here noem die God van Abraham en die God van Isak en die God van Jakob.
38 Hy is tog nie 'n God van die dode nie, maar van die lewende, want almal leef vir Hom.
39 En sommige van die skrifgeleerdes antwoord en sê: Meester, U het goed gespreek.
40 En hulle het Hom nie meer iets durf vra nie.

Die Christus die seun van Dawid.

(Matt. 22: 41, ens., en die ooreenk. pl.)

41 TOE sê Hy vir hulle: Hoe is dit dat hulle sê dat die Christus die seun van Dawid is?
42 En Dawid self sê in die boek van die Psalms: Die Here het vir my Here gesê: Sit aan my regterhand
43 totdat Ek u vyande gemaak het 'n voetbank van u voete.
44 Dawid noem Hom dan Here, en hoe is Hy sy seun?

Jesus waarsku teen die skrifgeleerdes.

(Matt. 23: 1; Mark. 12: 38—40.)

45 EN terwyl die hele volk luister, sê Hy vir sy disiepels:
46 Pas op vir die skrifgeleerdes wat graag in lang klere rondloop en van die begroetinge op die marke hou en van die voorste banke in die sinagoges en die voorste plekke by die maaltye.
47 Hulle eet die huise van die weduwees op en doen vir die skyn lang gebede. Hulle sal 'n swaarder oordeel ontvang.

Die klein gawe van die arm weduwee.

(Mark. 12: 41—44.)

21 EN toe Hy opkyk, sien hy die rykes wat hulle gawes in die skatkis gooi.
2 En Hy het ook 'n arm weduwee daar twee geldstukkies sien ingooi.
3 En Hy sê: Waarlik, Ek sê vir julle dat hierdie arm weduwee meer as almal ingegooi het.
4 Want hulle almal het uit hul oorvloed by die gawes van God ingegooi, maar sy het uit haar gebrek ingegooi alles wat sy gehad het om van te lewe.

Die profetiese rede. Begin van die smarte.

(Matt. 24: 1—14, en die ooreenk. pl.)

5 EN toe sommige oor die tempel praat, dat dit met mooi klippe en gewyde geskenke versier was, sê Hy:
6 Hierdie dinge wat julle sien—daar sal dae kom wanneer daar nie een klip op die ander sal gelaat word wat nie afgebreek sal word nie.
7 En hulle vra Hom en sê: Meester, wanneer sal dit dan wees; en wat is die teken wanneer dit gaan gebeur?
8 En Hy antwoord: Pas op dat julle nie mislei word nie; want baie sal onder my Naam kom en sê: Dit is ek! en: Die tyd is naby! Gaan dan nie agter hulle aan nie.

9 En wanneer julle hoor van oorloë en opstande, moenie skrik nie; want dié dinge moet eers plaasvind, maar dit is nie dadelik die einde nie.
10 Toe sê Hy vir hulle: Die een nasie sal teen die ander opstaan en die een koninkryk teen die ander.
11 En daar sal groot aardbewings op verskillende plekke wees en hongersnode en pessiektes; en daar sal verskriklike dinge en groot tekens van die hemel kom.
12 Maar voor al hierdie dinge sal hulle die hande aan julle slaan en julle vervolg en oorlewer in sinagoges en gevangenisse en julle voor konings en goewerneurs bring terwille van my Naam.
13 En dit sal vir julle uitloop op 'n getuienis.
14 Neem dan in julle harte voor om nie vooraf oor julle verdediging te dink nie.
15 Want Ek sal aan julle woorde en wysheid gee wat al julle teëstanders nie sal kan teëspreek of weerstaan nie.
16 Maar julle sal oorgelewer word ook deur ouers en broers en bloedverwante en vriende; en hulle sal van julle doodmaak.
17 En julle sal gehaat wees deur almal terwille van my Naam.
18 En geen haar van julle hoof sal ooit verlore gaan nie.
19 Deur julle volharding moet julle jul siele in besit kry.

Die profetiese rede. Die groot verdrukking.

(Matt. 24: 15—28, en die ooreenk. pl.)

20 EN wanneer julle Jerusalem deur leërs omsingel sien, dan moet julle weet dat sy verwoesting naby is.
21 Dan moet dié wat in Judéa is, na die berge vlug; en die wat in die stad is, moet uitgaan; en die wat in die buitewyke is, moet nie daar inkom nie.
22 Want dit sal dae van wraak wees, sodat alles wat geskrywe is, vervul kan word.
23 Maar wee die vroue wat swanger is en die wat nog laat drink in daardie dae; want daar sal 'n groot nood in die land wees en toorn oor hierdie volk.
24 En hulle sal deur die skerpte van die swaard val en as krygsgevangene geneem word na al die nasies, en Jerusalem sal vertrap word deur die nasies totdat die tye van die nasies vervul is.

Die profetiese rede. Die koms van die Seun van die mens.

(Matt. 24: 29—35, en die ooreenk. pl.)

25 EN daar sal tekens wees aan son en maan en sterre, en op die aarde benoudheid van nasies in *hulle* radeloosheid wanneer see en branders dreun,
26 en mense se harte beswyk van vrees en verwagting van die dinge wat oor die wêreld kom. Want die kragte van die hemele sal geskud word.
27 En dan sal hulle die Seun van die mens sien kom in 'n wolk met grote krag en heerlikheid.
28 En as hierdie dinge begin gebeur, kyk dan na bo en hef julle hoofde op, omdat julle verlossing naby is.
29 Toe vertel Hy vir hulle 'n gelykenis: Let op die vyeboom en al die bome.
30 Net soos hulle uitloop, weet julle vanself, as julle dit sien, dat die somer al naby is.
31 So moet julle ook weet dat die koninkryk van God naby is wanneer julle hierdie dinge sien gebeur.
32 Voorwaar Ek sê vir julle, hierdie geslag sal sekerlik nie verbygaan totdat alles gebeur het nie.
33 Die hemel en die aarde sal verbygaan, maar my woorde sal nooit verbygaan nie.

Profetiese rede. Waaksaamheid.

(Matt. 24: 36—44.)

34 MAAR pas op vir julleself, dat julle harte nie miskien beswaar word deur swelgery en dronkenskap en sorge van die lewe nie, en dié dag julle nie skielik oorval nie.
35 Want soos 'n strik sal hy kom oor almal wat op die hele aarde woon.
36 Waak dan en bid altyddeur, sodat julle waardig mag geag word om al hierdie dinge wat kom, te ontvlug en te staan voor die Seun van die mens.

Die loon van die verraad.

(Matt. 26: 1—5, 14—16, en die ooreenk. pl.)

37 EN Hy was oordag in die tempel besig om te leer, en snags het Hy uitgegaan en vernag op die berg wat die Olyfberg genoem word.
38 En die hele volk het vroeg in die môre na Hom gekom in die tempel, om na Hom te luister.

22 EN die fees van die ongesuurde brode, wat pasga genoem word, was naby.

2 En die owerpriesters en die skrifgeleerdes het gesoek hoe hulle Hom kon ombring, want hulle het die volk gevrees.

3 En die Satan het in Judas gevaar wat Iskáriot genoem word en wat uit die getal van die twaalf was.

4 Toe het hy gegaan en met die owerpriesters en hoofde beraadslaag hoe hy Hom aan hulle kon oorlewer.

5 En hulle was bly en het met hom ooreengekom om hom geld te gee.

6 En hy het toegestem en na 'n goeie geleentheid gesoek om Hom sonder oproer aan hulle oor te lewer.

Die laaste paasfees. Die heilige nagmaal.

(Matt. 26: 17—30, en die ooreenk. pl.)

7 EN die dag van die ongesuurde brode het gekom waarop die pasga moes geslag word.

8 Toe stuur Hy Petrus en Johannes en sê: Gaan berei die pasga vir ons, dat ons dit kan eet.

9 En hulle sê vir Hom: Waar wil U hê, moet ons dit berei?

10 En Hy antwoord hulle: Kyk, as julle in die stad ingaan, sal 'n man julle ontmoet wat 'n kruik water dra; volg hom na die huis waar hy ingaan.

11 En julle moet vir die eienaar van die huis sê: Die Meester vra jou—waar is die kamer waar Ek die pasga met my disiepels kan eet?

12 En hy sal julle 'n groot bovertrek wys wat reggemaak is; daar moet julle dit berei.

13 En hulle het gegaan en dit gekry soos Hy vir hulle gesê het en die pasga berei.

14 En toe die uur kom, het Hy aan tafel gegaan en die twaalf apostels saam met Hom.

15 En Hy sê vir hulle: Ek het baie sterk daarna verlang om hierdie pasga met julle te eet voordat Ek ly.

16 Want Ek sê vir julle: Ek sal sekerlik nie meer daarvan eet totdat dit in die koninkryk van God vervul is nie.

17 En toe Hy 'n beker aangeneem het, dank Hy en sê: Neem dit en deel dit onder julle.

18 Want Ek sê vir julle: Ek sal sekerlik nie drink van die vrug van die wynstok totdat die koninkryk van God gekom het nie.

19 Daarop neem Hy brood, en nadat Hy gedank het, breek Hy dit en gee dit aan hulle en sê: Dit is my liggaam wat vir julle gegee word; doen dit tot my gedagtenis.

20 Net so *neem Hy* ook die beker ná die maaltyd en sê: Hierdie beker is die nuwe testament in my bloed wat vir julle uitgestort word.

21 Maar kyk, die hand van hom wat My verraai, is by My aan tafel!

22 Die Seun van die mens gaan wel heen volgens wat bepaal is, maar wee daardie man deur wie Hy verraai word.

23 Toe begin hulle om onder mekaar te vra wie van hulle dit tog kon wees wat dit sou doen.

Die grootste sal die kleinste wees.

(Matt. 20: 25—28, en ooreenk. pl.)

24 EN daar het ook twis onder hulle ontstaan oor wie van hulle die grootste geag moet wees.

25 En Hy het vir hulle gesê: Die konings van die nasies heers oor hulle, en die wat gesag voer oor hulle, word weldoeners genoem.

26 Maar so moet julle nie wees nie; maar die oudste onder julle moet word soos die jongste, en wie 'n leier is, soos een wat dien.

27 Want wie is groter—die een wat aan tafel is, of die een wat dien? Is dit nie hy wat aan tafel is nie? Maar Ek is onder julle soos een wat dien.

28 En dit is julle wat altyddeur by My gebly het in my versoekinge.

29 En Ek beskik vir julle 'n koninkryk soos my Vader dit vir My beskik het,

30 sodat julle kan eet en drink aan my tafel in my koninkryk en op trone sit om die twaalf stamme van Israel te oordeel.

Petrus word gewaarsku.

(Matt. 26: 33—35, en die ooreenk. pl.)

31 EN die Here sê: Simon, Simon, kyk, die Satan het vurig begeer om julle soos koring te sif.

32 Maar Ek het vir jou gebid, dat jou geloof nie mag ophou nie; en as jy eendag bekeerd is, moet jy jou broeders versterk.

33 En hy het vir Hom gesê: Here, ek

is gereed om saam met U selfs in die gevangenis en in die dood te gaan.

34 Maar Hy antwoord: Ek sê vir jou, Petrus, die haan sal vannag nie kraai voordat jy driemaal geloën het dat jy My ken nie.

Die twee swaarde.

35 EN Hy sê vir hulle: Toe Ek julle uitgestuur het sonder beurs en knapsak en skoene, het julle iets kort gekom? En hulle antwoord: Niks nie.

36 Toe sê Hy vir hulle: Maar nou, wie 'n beurs het, laat hom dit neem en so ook die knapsak; en wie dit nie het nie, moet sy kleed verkoop en 'n swaard koop.

37 Want Ek sê vir julle dat dít wat geskrywe is, nog aan My vervul moet word: En Hy is saam met misdadigers gereken. Want ook aan die dinge wat betrekking het op My, kom daar 'n end.

38 Hulle sê vir Hom: Here, kyk hier is twee swaarde. En Hy antwoord hulle: Dit is genoeg.

Jesus in Getsémané.

(Matt. 26: 36—46, en die ooreenk. pl.)

39 EN Hy het vertrek en volgens gewoonte na die Olyfberg gegaan. En ook sy disiepels het Hom gevolg.

40 En toe Hy op die plek kom, sê Hy vir hulle: Bid dat julle nie in versoeking kom nie.

41 En Hy het Hom van hulle afgesonder omtrent so ver as 'n mens met 'n klip kan gooi en neergekniel en gebid

42 en gesê: Vader, as U tog maar hierdie beker van My wil wegneem! Laat nogtans nie my wil nie, maar u wil geskied!

43 En 'n engel uit die hemel het aan Hom verskyn en Hom versterk.

44 En toe Hy in 'n sware stryd kom, het Hy met groter inspanning gebid, en sy sweet het geword soos bloeddruppels wat op die grond val.

45 Toe staan Hy van die gebed op en kom by sy disiepels en kry hulle aan die slaap van droefheid.

46 En Hy sê vir hulle: Wat slaap julle? Staan op en bid, dat julle nie in versoeking mag kom nie.

Jesus word gevange geneem.

(Matt. 26: 47—56, en die ooreenk. pl.)

47 EN terwyl Hy nog spreek, kom daar 'n skare; en hy wat Judas genoem word, een van die twaalf, het voor hulle uit geloop en nader gekom na Jesus om Hom te soen.

48 En Jesus sê vir Hom: Judas, verraai jy die Seun van die mens met 'n kus?

49 En toe die wat rondom Hom was, sien wat gaan gebeur, sê hulle vir Hom: Here, moet ons met die swaard slaan?

50 En een van hulle het die slaaf van die hoëpriester getref en sy regteroor afgekap.

51 Maar Jesus het geantwoord en gesê: Hou op, dit is genoeg! En Hy het sy oor aangeraak en hom gesond gemaak.

52 Toe sê Jesus vir die owerpriesters en hoofde van die tempel en ouderlinge wat teen Hom gekom het: Het julle uitgetrek soos teen 'n rower met swaarde en stokke?

53 Dag vir dag was Ek saam met julle in die tempel, en julle het nie die hande teen My uitgesteek nie. Maar dit is julle uur en die mag van die duisternis.

Petrus verloën Jesus.

(Matt. 26: 69—75, en die ooreenk. pl.)

54 EN hulle het Hom gevange geneem en weggelei en Hom gebring in die huis van die hoëpriester. En Petrus het van ver af gevolg.

55 En toe hulle 'n vuur in die middel van die binneplaas gemaak en bymekaar gaan sit het, het Petrus onder hulle gesit.

56 En 'n diensmeisie het hom daar by die vuur sien sit; en nadat sy hom vas aangekyk het, sê sy: Hierdie man was ook saam met Hom.

57 Maar hy het Hom verloën en gesê: Vrou, ek ken Hom nie.

58 En kort daarna sien iemand anders hom en sê: Jy is ook een van hulle. Maar Petrus sê: Man, ek is nie.

59 En ná verloop van omtrent een uur het 'n ander een dit verseker en gesê: Sowaar, hierdie man was ook saam met Hom, want hy is ook 'n Galiléër.

60 Maar Petrus antwoord: Man, ek weet nie wat jy sê nie. En onmiddellik, terwyl hy nog praat, kraai die haan.

61 En die Here het Hom omgedraai en Petrus aangekyk, en Petrus het die woord van die Here onthou wat Hy vir hom gesê het: Voordat die haan kraai, sal jy My driemaal verloën.

62 En Petrus het buitentoe gegaan en bitterlik geween.

Jesus voor die Sánhedrin.

(Matt. 26: 57—68, en die ooreenk. pl.)

63 EN die manne wat Jesus gevange gehou het, het Hom bespot en geslaan.
64 En hulle het Hom geblinddoek en Hom in die gesig geslaan en Hom gevra en gesê: Profeteer wie dit is wat U geslaan het.
65 En baie ander dinge het hulle lasterlik teen Hom gespreek.
66 En toe dit dag word, het die oudstes van die volk—die owerpriesters en skrifgeleerdes—bymekaargekom en Hom voor hulle Raad gebring
67 en gesê: As U die Christus is, sê vir ons. En Hy antwoord hulle: As Ek vir u sê, sal u tog nie glo nie.
68 En as Ek vra, sal u My tog nie antwoord of loslaat nie.
69 Van nou af sal die Seun van die mens sit aan die regterhand van die krag van God.
70 En hulle sê almal: Is U dan die Seun van God? En Hy antwoord hulle: U sê dat Ek dit is.
71 Daarop sê hulle: Wat het ons nog getuienis nodig! Want ons het dit self uit sy mond gehoor.

Jesus voor Pilatus en voor Herodes.

(Matt. 27: 1, 2, 11—31, en die ooreenk. pl.)

23 EN die hele menigte van hulle het opgestaan en Hom na Pilatus gelei.
2 En hulle begin Hom beskuldig en sê: Ons het gevind dat hierdie man die volk verlei en verbied om aan die keiser belasting te betaal, terwyl Hy sê dat Hy self Christus, die Koning, is.
3 Toe vra Pilatus Hom en sê: Is U die Koning van die Jode? En Hy antwoord hom en sê: U sê dit.
4 En Pilatus sê vir die owerpriesters en die skare: Ek vind geen skuld in hierdie man nie.
5 Maar hulle het aangehou en gesê: Hy maak die volk oproerig met sy leer die hele Judéa deur, vandat Hy in Galiléa begin het tot hier toe.
6 En toe Pilatus van Galiléa hoor, vra hy of die man 'n Galiléër is.
7 En nadat hy verneem het dat Hy uit die magsgebied van Herodes was, stuur hy Hom na Herodes wat ook self in daardie dae in Jerusalem was.
8 En toe Herodes Jesus sien, was hy baie bly, want hy was al geruime tyd begerig om Hom te sien, omdat hy veel van Hom gehoor het; en hy het gehoop om een of ander teken te sien wat deur Hom gedoen sou word.
9 En hy het Hom met baie woorde uitgevra; maar Hy het hom niks geantwoord nie.
10 En die owerpriesters en die skrifgeleerdes het Hom heftig staan en beskuldig.
11 En nadat Herodes saam met sy soldate Hom met veragting behandel en bespot het, werp hy Hom 'n blink kleed om en stuur Hom terug na Pilatus.
12 En Pilatus en Herodes het op daardie dag goeie vriende geword, want hulle was tevore in vyandskap teenoor mekaar.
13 Toe roep Pilatus die owerpriesters en die owerstes en die volk bymekaar en sê vir hulle:
14 Julle het hierdie man na my gebring as een wat die volk afvallig maak. En nou het ek in julle teenwoordigheid ondersoek ingestel en in hierdie man geen skuld gevind aan die dinge waarvan julle Hom beskuldig nie;
15 ja, ook Herodes nie, want ek het julle na hom gestuur; en daar is deur Hom niks gedoen wat die dood verdien nie.
16 Nadat ek Hom dan gekasty het, sal ek Hom loslaat.
17 En hy was verplig om vir hulle op die fees een los te laat.
18 Maar die hele menigte skreeu en sê: Weg met Hom, en laat vir ons Barábbas los!
19 Dié was oor 'n sekere opstand wat in die stad plaasgevind het, en oor 'n moord in die gevangenis gewerp.
20 Daarop spreek Pilatus hulle weer toe, omdat hy Jesus wou loslaat;
21 maar hulle hou aan met roep en sê: Kruisig, kruisig Hom!
22 En vir die derde maal sê hy vir hulle: Watter kwaad het Hy dan gedoen? Ek het in Hom niks gevind wat die dood verdien nie. Ek sal Hom dan kasty en loslaat.
23 Maar hulle het aangehou met 'n harde

geroep en geëis dat Hy gekruisig moet word; en hulle geroep en dié van die owerpriesters het die oorhand gekry.
24 Toe gee Pilatus uitspraak dat aan hulle eis voldoen moet word.
25 En hy het vir hulle losgelaat die een wat oor opstand en moord in die gevangenis gewerp was, die een wat hulle geëis het. Maar Jesus het hy aan hulle wil oorgelewer.

Jesus op weg na Gólgota.

26 EN toe hulle Hom weglei, neem hulle 'n sekere Simon van Ciréne wat van die veld af kom, en sit die kruis op hom om dit agter Jesus aan te dra.
27 En 'n groot menigte uit die volk het Hom gevolg, en van vroue wat rou bedryf en Hom beklaag.
28 Maar Jesus het Hom omgedraai en vir hulle gesê: Dogters van Jerusalem, moenie oor My ween nie, maar ween oor julleself en oor julle kinders;
29 want daar kom dae waarin hulle sal sê: Gelukkig is die onvrugbares en die moederskote wat nie gebaar en die borste wat nie laat drink het nie.
30 Dan sal hulle begin om vir die berge te sê: Val op ons! en vir die heuwels: Bedek ons!
31 Want as hulle dit doen aan die groen hout, wat sal met die droë gebeur!
32 En daar is nog twee ander, kwaaddoeners, weggelei om saam met Hom tereggestel te word.

Die kruisiging.

(Matt. 27: 33—56, en die ooreenk. pl.)

33 EN toe hulle kom op die plek wat Hoofskedel genoem word, het hulle Hom daar gekruisig, en die kwaaddoeners, een aan die regter- en een aan die linkerkant.
34 En Jesus sê: Vader, vergeef hulle, want hulle weet nie wat hulle doen nie. En hulle het sy klere verdeel en daaroor die lot gewerp.
35 En die volk het dit staan en aanskou. En die owerstes het saam met hulle ook geskimp en gesê: Ander het Hy verlos: laat Hy Homself verlos as Hy die Christus, die Uitverkorene van God is.
36 En die soldate het Hom ook bespot en gekom en vir Hom asyn gebring
37 en gesê: As U die Koning van die Jode is, verlos Uself.
38 En daar was ook 'n opskrif bokant Hom geskrywe in Griekse en Romeinse en Hebreeuse letters: HY IS DIE KONING VAN DIE JODE.
39 En een van die kwaaddoeners wat opgehang was, het Hom gesmaad en gesê: As U die Christus is, verlos Uself en ons.
40 Maar die ander een antwoord en bestraf hom en sê: Vrees jý ook God nie, terwyl jy in dieselfde oordeel is?—
41 ons tog regverdiglik, want ons kry die verdiende loon vir ons dade, maar Hy het niks verkeerds gedoen nie.
42 En hy sê vir Jesus: Dink aan my, Here, wanneer U in u koninkryk kom.
43 En Jesus antwoord hom: Voorwaar Ek sê vir jou, vandag sal jy met My in die Paradys wees.
44 En dit was omtrent twaalfuur, en daar het duisternis oor die hele aarde gekom tot drie-uur toe;
45 en die son is verduister; en die voorhangsel van die tempel het middeldeur geskeur.
46 En Jesus het met 'n groot stem uitgeroep en gesê: Vader, in u hande gee Ek my gees oor! En toe Hy dit gesê het, blaas Hy die laaste asem uit.
47 En toe die kaptein sien wat daar gebeur, het hy God verheerlik en gesê: Waarlik, hierdie man was regverdig.
48 En die hele skare wat vir hierdie skouspel bymekaar was, het op hulle borste geslaan toe hulle sien wat gebeur het, en hulle het teruggegaan.
49 En al sy bekendes het ver gestaan; ook die vroue wat Hom van Galiléa gevolg het, het hierdie dinge gesien.

Die begrafnis.

(Matt. 27: 57—66, en die ooreenk. pl.)

50 EN daar was 'n man met die naam van Josef, 'n lid van die Raad, 'n goeie en regverdige man
51 (hy het nie met hulle raad en handelwyse saamgestem nie) van Arimathéa, 'n stad van die Jode, wat ook self die koninkryk van God verwag het.
52 Hy het na Pilatus gegaan en die liggaam van Jesus gevra
53 en dit afgehaal en in linne toegedraai en dit neergelê in 'n graf wat uit 'n rots

gekap was, waar nog nooit iemand in gelê het nie.

54 En dit was die dag van voorbereiding, en die sabbat wou aanbreek.

55 En die vroue wat saam met Hom van Galiléa gekom het, het ook gevolg en die graf gesien en hoe sy liggaam neergelê was.

56 Daarop het hulle teruggegaan en speserye en salf berei en op die sabbat gerus volgens die gebod.

Die opstanding.

(Matt. 28: 1—16, en die ooreenk. pl.)

24 EN baie vroeg in die môre, op die eerste dag van die week, het hulle en ander saam met hulle by die graf gekom en die speserye gebring wat deur hulle toeberei was.

2 En hulle het die steen van die graf afgerol gevind.

3 En toe hulle ingaan, kry hulle nie die liggaam van die Here Jesus nie.

4 En terwyl hulle hieroor in verleentheid was, staan daar twee manne by hulle in blink klere.

5 En toe hulle baie bevrees word en met hulle gesig na die aarde buig, sê die manne vir hulle: Waarom soek julle die Lewende by die dode?

6 Hy is nie hier nie, maar Hy het opgestaan. Onthou hoe Hy vir julle gesê het toe Hy nog in Galiléa was:

7 Die Seun van die mens moet oorgelewer word in die hande van sondige mense en gekruisig word en op die derde dag opstaan.

8 En hulle het sy woorde onthou.

9 Hulle gaan toe terug van die graf en vertel dit alles aan die elf en aan al die ander.

10 En dit was Maria Magdaléna en Johanna en Maria, die moeder van Jakobus, en die ander vroue saam met hulle wat dit aan die apostels vertel het.

11 En hul woorde het vir hulle na onsinnige praatjies gelyk, en hulle het hul nie geglo nie.

12 Maar Petrus het opgestaan en na die graf gehardloop; en toe hy neerbuk, sien hy die doeke alleen lê. En hy het weggegaan huis toe, vol verwondering oor wat gebeur het.

Die Émmaüs-gangers.

13 EN twee van hulle was dieselfde dag op pad na 'n dorp wat agt myl van Jerusalem af was, met die naam van Émmaüs.

14 En hulle was in gesprek met mekaar oor al hierdie dinge wat voorgeval het.

15 En terwyl hulle praat en mekaar ondervra, kom Jesus self nader en loop met hulle saam.

16 Maar hulle oë is gehou, sodat hulle Hom nie kon herken nie.

17 En Hy sê vir hulle: Watter woorde is dit wat julle met mekaar loop en wissel, en waarom is julle bedroef?

18 En die een wie se naam Kléopas was, antwoord en sê vir Hom: Is U alleen 'n vreemdeling in Jerusalem en weet U nie van die dinge wat in hierdie dae daarin gebeur het nie?

19 En Hy sê vir hulle: Watter dinge? En hulle antwoord Hom: Die dinge aangaande Jesus, die Nasaréner, wat 'n profeet was, kragtig in werk en woord voor God en die hele volk;

20 en hoe ons owerpriesters en owerstes Hom oorgelewer het vir die doodstraf en Hom gekruisig het.

21 En ons het gehoop dat dit Hy was wat Israel sou verlos; maar nou is dit vandag, met dit alles, die derde dag vandat dit plaasgevind het.

22 Maar sommige vroue uit ons, nadat hulle vroeg by die graf was, het ons ook ontstel;

23 en toe hulle sy liggaam nie kry nie, het hulle gekom en gesê dat hulle ook 'n gesig gesien het van engele wat sê dat Hy lewe.

24 En sommige van die wat saam met ons was, het na die graf gegaan en dit net so gevind soos die vroue ook gesê het; maar Hom het hulle nie gesien nie.

25 En Hy sê vir hulle: o Onverstandiges, met harte wat traag is om te glo alles wat die profete gespreek het!

26 Moes die Christus nie hierdie dinge ly en in sy heerlikheid ingaan nie?

27 En Hy het begin van Moses en al die profete af en vir hulle uitgelê in al die Skrifte die dinge wat op Hom betrekking het.

28 Daarop kom hulle naby die dorp waar hulle na toe gaan, en Hy het gemaak of Hy verder wou gaan;

29 maar hulle het by Hom aangedring en gesê: Bly by ons, want dit is amper aand en die dag het gedaal; en Hy het ingegaan om by hulle te bly.

30 En toe Hy met hulle aan tafel was, neem Hy die brood en dank; en Hy breek dit en gee dit aan hulle.

31 Toe gaan hulle oë oop en hulle herken Hom, en Hy het uit hulle gesig verdwyn.

32 En hulle sê vir mekaar: Was ons hart nie brandende in ons toe Hy met ons op die pad gepraat en vir ons die Skrifte uitgelê het nie?

33 Daarop staan hulle op in dieselfde uur en gaan na Jerusalem terug en kry die elf en die wat saam met hulle bymekaar was,

34 wat sê: Die Here het waarlik opgestaan en het aan Simon verskyn.

35 Toe vertel hulle wat op die pad gebeur het en hoe Hy aan hulle bekend geword het by die breking van die brood.

Verskyning van Jesus aan die apostels.

(Joh. 20: 19, ens.)

36 EN terwyl hulle hieroor spreek, staan Jesus self onder hulle en sê vir hulle: Vrede vir julle!

37 Toe het hulle verskrik en baie bang geword en gemeen dat hulle 'n gees sien.

38 En Hy sê vir hulle: Waarom is julle ontsteld en waarom kom daar twyfel in julle harte op?

39 Kyk na my hande en my voete, want dit is Ek self. Voel aan My en kyk; want 'n gees het nie vlees en bene soos julle sien dat Ek het nie.

40 En terwyl Hy dit sê, wys Hy hulle sy hande en sy voete.

41 En toe hulle van blydskap nog nie kon glo nie en hulle verwonder, sê Hy vir hulle: Het julle hier iets om te eet?

42 Daarop gee hulle Hom 'n stuk gebraaide vis en 'n stuk heuningkoek.

43 En Hy het dit geneem en voor hulle oë geëet.

44 En Hy sê vir hulle: Dit is die woorde wat Ek met julle gespreek het toe Ek nog by julle was, dat alles wat oor My geskrywe is in die Wet van Moses en die Profete en die Psalms, vervul moet word.

45 Toe open Hy hulle verstand om die Skrifte te verstaan.

46 En Hy sê vir hulle: So is dit geskrywe, en so moes die Christus ly en op die derde dag uit die dode opstaan;

47 en bekering en vergewing van sondes in sy Naam verkondig word aan al die nasies, van Jerusalem af en verder.

48 En julle is getuie van hierdie dinge.

49 En kyk, Ek stuur die belofte van my Vader op julle. Maar julle moet in die stad Jerusalem bly totdat julle toegerus is met krag uit die hoogte.

Die hemelvaart.

(Hand. 1: 9—11.)

50 EN Hy het hulle uitgelei tot by Betanië. En Hy het sy hande opgehef en hulle geseën.

51 En terwyl Hy hulle seën, het Hy van hulle geskei en is in die hemel opgeneem.

52 En hulle het Hom aanbid en na Jerusalem teruggegaan met groot blydskap.

53 En hulle was gedurig in die tempel en het God geprys en gedank. Amen.

DIE HEILIGE EVANGELIE VOLGENS

JOHANNES

Die vleeswording van die Woord.

1 IN die begin was die Woord, en die Woord was by God, en die Woord was God.

2 Hy was in die begin by God.

3 Alle dinge het deur Hom ontstaan, en sonder Hom het nie een ding ontstaan wat ontstaan het nie.

4 In Hom was lewe, en die lewe was die lig van die mense.

5 En die lig skyn in die duisternis, en die duisternis het dit nie oorweldig nie.

6 Daar was 'n man van God gestuur, wie se naam Johannes was.

7 Hy het tot 'n getuienis gekom om van die lig te getuig, sodat almal deur hom kon glo.

8 Hy was nie die lig nie, maar hy moes van die lig getuig.
9 Die waaragtige lig wat elke mens verlig, was aan kom in die wêreld.
10 Hy was in die wêreld, en die wêreld het deur Hom ontstaan, en die wêreld het Hom nie geken nie.
11 Hy het na sy eiendom gekom, en sy eie mense het Hom nie aangeneem nie.
12 Maar almal wat Hom aangeneem het, aan hulle het Hy mag gegee om kinders van God te word, aan hulle wat in sy Naam glo;
13 wat nie uit die bloed of uit die wil van die vlees of uit die wil van 'n man nie, maar uit God gebore is.
14 En die Woord het vlees geword en het onder ons gewoon—en ons het sy heerlikheid aanskou, 'n heerlikheid soos van die Eniggeborene wat van die Vader kom—vol van genade en waarheid.

Getuienis van Johannes die Doper.

(Matt. 3: 1—12, en die ooreenk. pl.)

15 JOHANNES getuig van Hom en roep en sê: Dit was Hy van wie ek gesê het: Hy wat ná my kom, is my voor, want Hy was eerder as ek.
16 En uit sy volheid het ons almal ontvang, ja genade op genade.
17 Want die wet is deur Moses gegee; die genade en die waarheid het deur Jesus Christus gekom.
18 Niemand het ooit God gesien nie; die eniggebore Seun wat in die boesem van die Vader is, Dié het *Hom* verklaar.
19 En dit is die getuienis van Johannes toe die Jode uit Jerusalem priesters en Leviete gestuur het om hom te vra: Wie is u?
20 En hy het erken en nie ontken nie, maar het erken: Ek is nie die Christus nie.
21 Toe vra hulle hom: Wat dan? Is u Elía? En hy sê: Ek is nie. Is u die profeet? En hy antwoord: Nee.
22 Toe sê hulle vir hom: Wie is u?—dat ons antwoord kan gee aan die wat ons gestuur het. Wat sê u van uself?
23 Hy sê: Ek is die stem van een wat roep in die woestyn: Maak die pad van die Here reguit! soos Jesaja, die profeet, gesê het.
24 En die wat gestuur was, was uit die Fariseërs.
25 En hulle vra hom en sê vir hom: Waarom doop u dan as u nie die Christus of Elía of die profeet is nie?
26 Johannes antwoord hulle en sê: Ek doop met water, maar onder julle staan Hy vir wie julle nie ken nie—
27 dit is Hy wat ná my kom, wat my voor is, wie se skoenriem ek nie waardig is om los te maak nie.
28 Dit het gebeur in Betábara, oorkant die Jordaan, waar Johannes besig was om te doop.
29 Die volgende dag sien Johannes Jesus na hom toe kom, en hy sê: Dáár is die Lam van God wat die sonde van die wêreld wegneem!
30 Dit is Hy van wie ek gesê het: Ná my kom 'n man wat my voor is, omdat Hy eerder was as ek.
31 En ek het Hom nie geken nie; maar dat Hy aan Israel openbaar sou word, daarom het ek gekom en met water gedoop.
32 En Johannes het getuig en gesê: Ek het die Gees sien neerdaal soos 'n duif uit die hemel, en Hy het op Hom gebly.
33 En ek het Hom nie geken nie; maar Hy wat my gestuur het om met water te doop, Hy het vir my gesê: Op wie jy die Gees sien neerdaal en op Hom bly, dit is Hy wat doop met die Heilige Gees.
34 En ek het gesien en getuig dat Hy die Seun van God is.

Die eerste disiepels van Jesus.

35 DIE volgende dag het Johannes weer daar gestaan en twee van sy disiepels;
36 en toe hy Jesus aankyk terwyl Hy daar loop, sê hy: Dáár is die Lam van God!
37 En twee van sy disiepels het hom dit hoor sê en Jesus gevolg.
38 En toe Jesus Hom omdraai en hulle sien volg, sê Hy vir hulle:
39 Wat soek julle? En hulle antwoord Hom: Rabbi—dit wil sê, as dit vertaal word, Meester—waar is U tuis?
40 Hy sê vir hulle: Kom kyk. Hulle het gekom en gesien waar Hy tuis was en dié dag by Hom gebly. En dit was omtrent vieruur.
41 Andréas, die broer van Simon Petrus, was een van die twee wat dit van Johannes gehoor en Hom gevolg het.
42 Hy het eers sy eie broer Simon gekry en vir hom gesê: Ons het die Messias

gevind—dit is, as dit vertaal word, die Christus.
43 En hy het hom na Jesus gelei. Toe kyk Jesus hom aan en sê: Jy is Simon, die seun van Jona; jy sal genoem word Sefas, wat vertaal word Petrus.
44 Die volgende dag wou Jesus na Galiléa vertrek; en Hy het Filippus gekry en vir hom gesê: Volg My.
45 En Filippus was van Betsáida, uit die stad van Andréas en Petrus.
46 Filippus het Natánael gekry en vir hom gesê: Ons het Hom gevind van wie Moses in die wet en ook die profete geskrywe het: Jesus, die seun van Josef van Násaret.
47 En Natánael sê vir hom: Kan daar uit Násaret iets goeds wees? Filippus antwoord hom: Kom kyk.
48 Daarop sien Jesus Natánael na Hom toe kom en sê van hom: Hier is waarlik 'n Israeliet in wie daar geen bedrog is nie.
49 Natánael sê vir Hom: Waarvandaan ken U my? Jesus antwoord en sê vir hom: Voordat Filippus jou geroep het toe jy onder die vyeboom was, het Ek jou gesien.
50 Natánael antwoord en sê vir Hom: Rabbi, U is die Seun van God, U is die Koning van Israel!
51 Jesus antwoord en sê vir hom: Glo jy, omdat Ek vir jou gesê het: Ek het jou onder die vyeboom gesien? Jy sal groter dinge sien as dit.
52 En Hy sê vir hom: Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, van nou af sal julle die hemel geopend sien en die engele van God opklim en neerdaal op die Seun van die mens.

Jesus verander water in wyn op die bruilof in Kana.

2 EN op die derde dag was daar 'n bruilof op Kana in Galiléa, en die moeder van Jesus was daar.
2 En Jesus was ook genooi, en sy disiepels, na die bruilof.
3 En toe daar wyn kort kom, sê die moeder van Jesus vir Hom: Hulle het geen wyn nie.
4 Jesus sê vir haar: Vrou, wat het Ek met u te doen? My uur het nog nie gekom nie.
5 Sy moeder sê vir die dienaars: Net wat Hy vir julle sê, moet julle doen.
6 En daar het volgens die reinigings*gebruike* van die Jode ses klipwaterkanne gestaan wat elkeen twee of drie ankers hou.
7 Jesus sê vir hulle: Maak die waterkanne vol water. En hulle het hul tot bo toe volgemaak.
8 En Hy sê vir hulle: Skep nou uit en bring dit vir die hoofdienaar. En hulle het dit gebring.
9 En toe die hoofdienaar die water proe wat wyn geword het—en hy het nie geweet waarvandaan dit was nie, maar die dienaars wat die water geskep het, het geweet—roep die hoofdienaar die bruidegom
10 en sê vir hom: Elke mens sit eers die goeie wyn op en, wanneer hulle goed gedrink het, dan die slegste; maar jy het die goeie wyn tot nou toe bewaar.
11 Hierdie eerste een van sy tekens het Jesus op Kana in Galiléa gedoen; en Hy het sy heerlikheid geopenbaar, en sy disiepels het in Hom geglo.
12 Daarna het Hy na Kapérnaüm afgegaan, Hy en sy moeder en sy broers en sy disiepels, en hulle het daar nie baie dae gebly nie.

Jesus reinig die tempel.

(Matt. 21: 12, ens., en die ooreenk. pl.)

13 EN die pasga van die Jode was naby, en Jesus het opgegaan na Jerusalem.
14 En Hy het in die tempel gevind die wat beeste en skape en duiwe verkoop en die geldwisselaars wat daar sit.
15 En Hy het 'n sweep van toutjies gemaak en almal uit die tempel uitgedrywe, ook die skape en die beeste, en die kleingeld van die wisselaars het Hy uitgegooi en hulle tafels omgekeer.
16 En vir die duiweverkopers het Hy gesê: Neem daardie dinge hier weg; moenie die huis van my Vader 'n handelshuis maak nie.
17 En sy disiepels het onthou dat daar geskrywe is: Die ywer vir u huis het my verteer.
18 Toe antwoord die Jode en sê vir Hom: Watter teken wys U vir ons, dat U hierdie dinge doen?
19 Jesus antwoord en sê vir hulle: Breek hierdie tempel af, en in drie dae sal Ek dit oprig.
20 En die Jode sê: Ses en veertig jaar

lank is aan hierdie tempel gebou, en U,
sal U dit in drie dae oprig?
21 Maar Hy het oor die tempel van sy
liggaam gespreek.
22 En toe Hy opgestaan het uit die dode,
het sy disiepels onthou dat Hy dit vir
hulle gesê het; en hulle het die Skrif
geglo en die woord wat Jesus gespreek
het.
23 En toe Hy in Jerusalem was op die
pasga gedurende die fees, het baie in sy
Naam geglo, omdat hulle die tekens ge-
sien het wat Hy doen.
24 Maar Jesus self het Hom aan hulle
nie toevertrou nie, omdat Hy almal geken
het
25 en omdat Hy nie nodig gehad het
dat iemand van die mens sou getuig nie;
want Hy self het geweet wat in die mens
is.

Jesus onderrig Nikodémus aangaande die wedergeboorte.

3 EN daar was ’n man uit die Fariseërs
met die naam van Nikodémus, ’n
owerste van die Jode.
2 Hy het in die nag na Jesus gekom en
vir Hom gesê: Rabbi, ons weet dat U ’n
leraar is wat van God gekom het, want
niemand kan hierdie tekens doen wat U
doen as God nie met Hom is nie.
3 Jesus antwoord en sê vir hom: Voor-
waar, voorwaar Ek sê vir jou, as iemand
nie weer gebore word nie, kan hy die
koninkryk van God nie sien nie.
4 Nikodémus sê vir Hom: Hoe kan ’n
mens as hy oud is, gebore word? Hy kan
tog nie ’n twede keer in die skoot van
sy moeder ingaan en gebore word nie?
5 Jesus antwoord: Voorwaar, voorwaar
Ek sê vir jou, as iemand nie gebore word
uit water en Gees nie, kan hy in die ko-
ninkryk van God nie ingaan nie.
6 Wat uit die vlees gebore is, is vlees;
en wat uit die Gees gebore is, is gees.
7 Moenie jou verwonder dat Ek vir jou
gesê het, julle moet weer gebore word
nie.
8 Die wind waai waar hy wil, en jy hoor
sy geluid, maar jy weet nie waarvandaan
hy kom en waarnatoe hy gaan nie. So is
elkeen wat uit die Gees gebore is.
9 Nikodémus antwoord en sê vir hom:
Hoe kan hierdie dinge gebeur?
10 Jesus antwoord en sê vir hom: Jy
is ’n leraar van Israel en jy weet hierdie
dinge nie?
11 Voorwaar, voorwaar Ek sê vir jou,
ons spreek wat ons weet en ons gee ge-
tuienis van wat ons gesien het, en julle
neem ons getuienis nie aan nie.
12 As Ek julle van die aardse dinge
vertel en julle nie glo nie, hoe sal julle glo
as Ek julle van die hemelse vertel?
13 En niemand het opgevaar in die he-
mel nie, behalwe Hy wat uit die hemel
neergedaal het, *naamlik* die Seun van die
mens wat in die hemel is.
14 En soos Moses die slang in die woes-
tyn verhoog het, so moet die Seun van
die mens verhoog word,
15 sodat elkeen wat in Hom glo, nie
verlore mag gaan nie, maar die ewige
lewe kan hê.
16 Want so lief het God die wêreld ge-
had, dat Hy sy eniggebore Seun gegee
het, sodat elkeen wat in Hom glo, nie
verlore mag gaan nie, maar die ewige
lewe kan hê.
17 Want God het sy Seun in die wêreld
gestuur nie om die wêreld te oordeel nie,
maar dat die wêreld deur Hom gered kan
word.
18 Hy wat in Hom glo, word nie ge-
oordeel nie; maar hy wat nie glo nie, is
alreeds geoordeel, omdat hy nie geglo
het in die Naam van die eniggebore Seun
van God nie.
19 En dit is die oordeel, dat die lig in die
wêreld gekom het, en die mense het die
duisternis liewer gehad as die lig; want
hulle werke was boos.
20 Want elkeen wat kwaad doen, haat
die lig en kom nie na die lig nie, dat sy
werke nie bestraf kan word nie.
21 Maar hy wat die waarheid doen,
kom na die lig, sodat sy werke openbaar
kan word, dat hulle in God gedoen is.

Nog ’n getuienis van Johannes die Doper.

22 HIERNA het Jesus en sy disiepels na
die land van Judéa gegaan, en Hy het
daar met hulle vertoef en gedoop.
23 En Johannes was ook besig om te
doop in Enon naby Salim, omdat daar
baie water was. En die mense het daar
gekom en is gedoop.
24 Want Johannes was nog nie in die
gevangenis gewerp nie.
25 Daar het toe van die kant van die
disiepels van Johannes ’n redenasie ont-
staan met die Jode oor die reiniging.
26 En hulle het na Johannes gekom en
vir hom gesê: Rabbi, Hy wat saam met

u oorkant die Jordaan was, van wie u
getuig het, kyk, Hy doop, en almal gaan
na Hom toe.
27 Johannes antwoord en sê: ’n Mens
kan niks aanneem as dit hom nie uit die
hemel gegee is nie.
28 Julle is self my getuie dat ek gesê
het: Ek is nie die Christus nie; maar
dat ek voor Hom uit gestuur is.
29 Die een wat die bruid het, is die
bruidegom; maar die vriend van die
bruidegom wat na hom staan en luister,
verbly hom baie oor die stem van die
bruidegom. So is dan hierdie blydskap
van my volkome.
30 Hy moet meer word, maar ek
minder.
31 Hy wat van bo kom, is bo almal;
hy wat uit die aarde is, is uit die aarde
en praat uit die aarde. Hy wat uit die
hemel kom, is bo almal.
32 En wat Hy gesien en gehoor het,
dit getuig Hy; en niemand neem sy
getuienis aan nie.
33 Wie sy getuienis aangeneem het, het
sy seël daarop gesit dat God waar is.
34 Want Hy wat God gestuur het,
spreek die woorde van God; want God
gee *Hom* die Gees nie met mate nie.
35 Die Vader het die Seun lief en het
alles in sy hand gegee.
36 Hy wat in die Seun glo, het die
ewige lewe; maar hy wat die Seun on-
gehoorsaam is, sal die lewe nie sien nie,
maar die toorn van God bly op hom.

Die Samaritaanse vrou.

4 TOE die Here dan verneem dat die
Fariseërs gehoor het dat Jesus meer
disiepels maak en doop as Johannes—
2 alhoewel Jesus self nie gedoop het nie,
maar sy disiepels—
3 het Hy Judéa verlaat en weer na
Galiléa gegaan.
4 En Hy moes deur Samaría gaan.
5 Hy kom toe by ’n stad van Samaría
wat Sigar genoem word, naby die stuk
grond wat Jakob aan sy seun Josef gegee
het.
6 En die fontein van Jakob was daar.
Jesus het toe, omdat Hy moeg was van
die reis, somar by die fontein gaan sit.
Dit was omtrent twaalfuur.
7 Daar kom ’n vrou uit Samaría om
water te skep. Jesus sê vir haar: Gee
vir my water om te drink—
8 want sy disiepels het na die stad ge-
gaan om voedsel te koop.
9 En die Samaritaanse vrou sê vir Hom:
Hoe is dit dat U wat ’n Jood is, van my
vra om te drink terwyl ek ’n Samari-
taanse vrou is? Want die Jode hou geen
gemeenskap met die Samaritane nie.
10 Jesus antwoord en sê vir haar: As
jy die gawe van God geken het en wis
wie Hy is wat vir jou sê: Gee vir My
water om te drink, sou jy Hom gevra het
en Hy sou vir jou lewende water gegee
het.
11 Die vrou sê vir Hom: Here, U het
nie eens ’n skepding nie, en die put is diep;
waarvandaan kry U dan die lewende
water?
12 U is tog nie groter as ons vader
Jakob nie wat vir ons die put gegee het
en self daaruit gedrink het en sy seuns
en sy vee?
13 Jesus antwoord en sê vir haar: Elkeen
wat van hierdie water drink, sal weer
dors kry;
14 maar elkeen wat drink van die water
wat Ek hom sal gee, sal in ewigheid nooit
dors kry nie, maar die water wat Ek hom
sal gee, sal in hom word ’n fontein van
water wat opspring tot in die ewige lewe.
15 Die vrou sê vir Hom: Here, gee
my daardie water, sodat ek nie dors kry
en hier hoef te kom skep nie.
16 Jesus sê vir haar: Gaan roep jou man
en kom hier.
17 Die vrou antwoord en sê: Ek het nie
’n man nie. Jesus sê vir haar: Jy het
reg gesê: Ek het nie ’n man nie;
18 want jy het vyf mans gehad; en die
een wat jy nou het, is nie jou man nie.
Dit het jy met waarheid gesê.
19 Die vrou sê vir Hom: Here, ek sien
dat U ’n profeet is.
20 Ons vaders het op hierdie berg aan-
bid, en julle sê dat die plek waar ons be-
hoort te aanbid, in Jerusalem is.
21 Jesus sê vir haar: Vrou, glo My
daar kom ’n uur wanneer julle nie op
hierdie berg en ook nie in Jerusalem die
Vader sal aanbid nie.
22 Julle aanbid wat julle nie weet nie;
ons aanbid wat ons weet, want die salig-
heid is uit die Jode.
23 Maar daar kom ’n uur, en dit is nou,
wanneer die ware aanbidders die Vader
in gees en waarheid sal aanbid; want
die Vader soek ook sulke mense wat
Hom aanbid.

24 God is Gees; en die wat Hom aan-
bid, moet in gees en waarheid aanbid.
25 Die vrou sê vir Hom: Ek weet dat
die Messías kom—Hy wat Christus ge-
noem word. Wanneer Hy kom, sal Hy
ons alles verkondig.
26 Jesus sê vir haar: Dit is Ek wat met
jou spreek!
27 En op dié oomblik het sy disiepels
gekom en hulle verwonder dat Hy met
'n vrou in gesprek was. Tog het nie-
mand gesê: Wat verlang U nie? of:
Waarom spreek U met haar nie?
28 Die vrou het toe haar waterkan laat
staan en na die stad gegaan en vir die
mense gesê:
29 Kom kyk 'n man wat my vertel het
alles wat ek gedoen het. Is Hy nie
miskien die Christus nie?
30 Hulle het toe uit die stad gegaan en
na Hom gekom.

Die oes en die arbeiders.

31 EN intussen het sy disiepels Hom
dringend gevra en gesê: Rabbi, eet.
32 Maar Hy sê vir hulle: Ek het voed-
sel om te eet waar julle nie van weet nie.
33 Die disiepels sê toe vir mekaar: Het
iemand dan vir Hom ete gebring?
34 Jesus sê vir hulle: My voedsel is om
die wil te doen van Hom wat My ge-
stuur het en sy werk te volbring.
35 Sê julle nie: Dit is nog vier maande,
dan kom die oes nie? Kyk, Ek sê vir
julle, slaan julle oë op en aanskou die
lande dat hulle al wit is vir die oes.
36 En hy wat maai, ontvang loon en
vergader vrug vir die ewige lewe, sodat
die saaier en die maaier saam bly kan
wees.
37 Want hierin is die woord waar: Dit
is een wat saai, en 'n ander een wat
maai.
38 Ek het julle gestuur om te maai
waar julle nie aan gewerk het nie. Ander
het gewerk, en julle het in hulle arbeid
ingegaan.
39 En baie van die Samaritane uit
daardie stad het in Hom geglo oor die
woord van die vrou wat getuig het:
Hy het my alles vertel wat ek gedoen
het.
40 Toe die Samaritane dan by Hom
kom, vra hulle Hom dringend om by
hulle te bly; en Hy het daar twee dae
gebly.
41 En baie meer het op grond van sy
woord geglo
42 en vir die vrou gesê: Ons glo nie
meer op grond van wat jy gesê het nie,
want ons het self gehoor en ons weet
dat Hy waarlik die Christus, die Verlos-
ser van die wêreld, is.

Genesing van die seun van die koninklike beampte.

43 EN ná die twee dae het Hy daarvan-
daan weggegaan en na Galiléa vertrek.
44 Want Jesus self het getuig dat 'n
profeet in sy eie vaderland nie eer het nie.
45 Toe Hy dan in Galiléa kom, het die
Galiléërs Hom ontvang, omdat hulle alles
gesien het wat Hy in Jerusalem op die
fees gedoen het; want hulle het ook na
die fees gegaan.
46 Jesus het dan weer gekom op Kana
in Galiléa waar Hy die water wyn ge-
maak het. En daar was 'n sekere konink-
like beampte wie se seun in Kapérnaüm
siek was.
47 Toe hy hoor dat Jesus uit Judéa in
Galiléa gekom het, gaan hy na Hom
en vra Hom om af te kom en sy seun
gesond te maak, want hy het op sterwe
gelê.
48 Jesus sê toe vir hom: As julle nie
tekens en wonders sien nie, sal julle
nooit glo nie.
49 Die koninklike beampte sê vir Hom:
Here, kom af voordat my kind sterwe.
50 Jesus antwoord hom: Gaan, jou seun
lewe! En die man het die woord geglo
wat Jesus vir hom gesê het, en hy het
gegaan.
51 En alreeds terwyl hy op pad was
huis toe, kom sy slawe hom tegemoet en
bring die berig en sê: U kind lewe!
52 Hy verneem toe van hulle die uur
waarop hy beter geword het. En hulle
sê vir hom: Gister om eenuur het die
koors hom verlaat.
53 Die vader merk toe dat dit op daar-
die uur was waarop Jesus vir hom gesê
het: Jou kind lewe! En hy het self geglo
en sy hele huis.
54 Hierdie twede teken weer het Jesus
gedoen toe Hy uit Judéa in Galiléa ge-
kom het.

Genesing van die siek man in Betésda.

5 HIERNA was daar 'n fees van die
Jode, en Jesus het opgegaan na
Jerusalem.

2 En daar is in Jerusalem by die Skaap-
poort 'n bad met vyf pilaargange wat
in Hebreeus Betésda genoem word.
3 Daarin het 'n groot menigte van siekes
gelê: blindes en kreupeles en lammes
wat vir die roering van die water gewag
het.
4 Want 'n engel het op bepaalde tye
neergedaal in die bad en die water geroer.
Die een wat dan die eerste ingaan ná die
roering van die water, het gesond geword,
aan watter siekte hy ook al gely het.
5 En 'n sekere man was daar wat agt
en dertig jaar aan sy siekte gely het.
6 Toe Jesus hom sien lê terwyl Hy wis
dat hy al 'n lang tyd siek was, sê Hy vir
hom: Wil jy gesond word?
7 Die sieke antwoord Hom: Here, ek
het niemand om my in die bad te sit as
die water geroer word nie; en onderwyl
ek kom, gaan 'n ander een voor my in.
8 Jesus sê vir hom: Staan op, neem jou
bed op en loop.
9 En dadelik het die man gesond geword
en sy bed opgeneem en geloop. En daar-
die dag was dit sabbat.
10 Die Jode sê toe vir hom wat genees
was: Dit is sabbat; dit is jou nie ge-
oorloof om jou bed te dra nie.
11 Hy antwoord hulle: Hy wat my ge-
sond gemaak het, Hy het vir my gesê:
Neem jou bed op en loop.
12 Toe vra hulle hom: Wie is die man
wat vir jou gesê het: Neem jou bed op
en loop?
13 Maar hy wat gesond geword het,
wis nie wie dit was nie; want Jesus het
Hom verwyder, omdat daar 'n skare was
op die plek.
14 Daarna het Jesus hom in die tempel
gekry en vir hom gesê: Kyk, jy het ge-
sond geword; moenie meer sondig nie,
sodat daar nie iets ergers met jou gebeur
nie.
15 Die man het gegaan en aan die Jode
vertel dat dit Jesus was wat hom gesond
gemaak het.

Jesus verklaar dat Hy die Seun van God is, een met die Vader.

16 EN hieroor het die Jode Jesus vervolg
en probeer om Hom dood te maak, omdat
Hy dit op die sabbat gedoen het.
17 En Jesus het hulle geantwoord:
My Vader werk tot nou toe, en Ek
werk ook.
18 Hieroor het die Jode toe nog meer
probeer om Hom dood te maak, omdat
Hy nie alleen die sabbat gebreek het nie,
maar ook God sy eie Vader genoem het
en Hom aan God gelyk gemaak het.
19 Jesus het toe geantwoord en vir hulle
gesê: Voorwaar, voorwaar Ek sê vir
julle, die Seun kan niks uit Homself doen
tensy Hy die Vader dit sien doen nie.
Want alles wat Hý doen, dit doen die
Seun ook net so.
20 Want die Vader het die Seun lief en
toon Hom alles wat Hy self doen. En
groter werke as hierdie sal Hy Hom toon,
sodat julle verwonderd kan wees.
21 Want soos die Vader die dode op-
wek en lewendig maak, so maak ook die
Seun lewendig wie Hy wil.
22 Want die Vader oordeel ook niemand
nie, maar het die hele oordeel aan die
Seun gegee,
23 sodat almal die Seun mag eer net
soos hulle die Vader eer. Wie die Seun
nie eer nie, eer nie die Vader wat Hom
gestuur het nie.
24 Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle,
wie my woord hoor en Hom glo wat My
gestuur het, het die ewige lewe en kom
nie in die oordeel nie, maar het oorgegaan
uit die dood in die lewe.
25 Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle,
daar kom 'n uur, en dit is nou, wanneer
die dode die stem van die Seun van God sal
hoor; en die wat dit gehoor het, sal lewe.
26 Want soos die Vader lewe het in
Homself, so het Hy aan die Seun ook ge-
gee om lewe in Homself te hê.
27 En Hy het Hom mag gegee om ook
te oordeel, omdat Hy die Seun van die
mens is.
28 Moenie julle hieroor verwonder nie.
Want daar kom 'n uur wanneer almal
wat in die grafte is, sy stem sal hoor
29 en sal uitgaan—die wat goed gedoen
het, tot die opstanding van die lewe, en
die wat kwaad gedoen het, tot die op-
standing van die veroordeling.
30 Ek kan uit Myself niks doen nie.
Soos Ek hoor, oordeel Ek; en my oor-
deel is regverdig, omdat Ek nie my wil
soek nie, maar die wil van die Vader wat
My gestuur het.
31 As Ek van Myself getuig, is my ge-
tuienis nie waar nie.
32 Daar is 'n ander Een wat van My
getuig, en Ek weet dat die getuienis wat
Hy van My getuig, waar is.

33 Julle het na Johannes gestuur, en hy het vir die waarheid getuig.

34 Maar Ek neem die getuienis van 'n mens nie aan nie; maar Ek sê dit, dat julle kan gered word.

35 Hy was die lamp wat brand en skyn, en julle was gewillig om jul vir 'n tyd in sy lig te verbly.

36 Maar Ek het 'n groter getuienis as dié van Johannes, want die werke wat die Vader My gegee het om te volbring, die werke self wat Ek doen, getuig van My dat die Vader My gestuur het.

37 En die Vader wat My gestuur het, Hy het van My getuig. Julle het nog nooit sy stem gehoor of sy gedaante gesien nie.

38 En julle het nie sy woord as iets blywends in julle nie, omdat julle Hom wat Hy gestuur het, nie glo nie.

39 Julle ondersoek die Skrifte, omdat julle meen dat julle daarin die ewige lewe het; en dit is dié wat van My getuig.

40 En julle wil nie na My kom om die lewe te hê nie.

41 Eer neem Ek van die mense nie aan nie.

42 Maar Ek ken julle, dat julle die liefde van God in julle nie het nie.

43 Ek het gekom in die Naam van my Vader, en julle neem My nie aan nie. As 'n ander een in sy eie naam kom, hóm sal julle aanneem.

44 Hoe kan julle glo wat van mekaar eer aanneem, en die eer wat van die enige God kom, nie soek nie?

45 Moenie dink dat Ek julle sal beskuldig by die Vader nie. Daar is een wat julle beskuldig—Moses op wie julle gehoop het.

46 Maar as julle Moses geglo het, sou julle My glo, want hy het van My geskrywe.

47 En as julle sy geskrifte nie glo nie, hoe sal julle my woorde glo?

Die vermeerdering van die brode.

(Matt. 14: 15—21, en die ooreenk. pl.)

6 DAARNA het Jesus na die oorkant van die meer van Galiléa, dit is, van Tibérias, gegaan;

2 en 'n groot menigte het Hom gevolg, omdat hulle sy tekens gesien het wat Hy aan die siekes doen.

3 En Jesus het op die berg geklim en daar met sy disiepels gaan sit.

4 En die pasga, die fees van die Jode, was naby.

5 Toe Jesus dan sy oë opslaan en sien dat 'n groot menigte na Hom kom, sê Hy vir Filippus: Waarvandaan sal ons brood koop, sodat hierdie mense kan eet?

6 Maar Hy het dit gesê om hom op die proef te stel, want Hy het self geweet wat Hy sou doen.

7 Filippus antwoord Hom: Brood vir twee honderd pennings sal nie genoeg wees vir hulle, sodat elkeen van hulle 'n stukkie kan kry nie.

8 Een van sy disiepels, Andréas, Simon Petrus se broer, sê vir Hom:

9 Hier is 'n seuntjie wat vyf garsbrode en twee vissies het, maar wat is dit vir so baie mense?

10 En Jesus sê: Laat die mense gaan sit. En daar was baie gras op die plek. Die manne het toe gaan sit, omtrent vyf duisend in getal.

11 En Jesus het die brode geneem, en nadat Hy gedank het, deel Hy dit uit aan die disiepels en die disiepels aan die wat daar sit; so ook van die vissies—soveel as hulle wou hê.

12 En nadat hulle versadig was, sê Hy vir sy disiepels: Maak die stukke bymekaar wat oorgeskiet het, sodat niks verlore gaan nie.

13 Hulle maak toe bymekaar en het twaalf mandjies gevul met stukke van die vyf garsbrode wat oorgeskiet het by die wat geëet het.

14 Toe die mense dan die teken sien wat Jesus gedoen het, sê hulle: Hy is waarlik die profeet wat in die wêreld sou kom.

15 En toe Jesus merk dat hulle wou kom en Hom met geweld neem om Hom koning te maak, het Hy weer weggegaan na die berg, Hy alleen.

Jesus loop op die meer.

(Matt. 14: 22—34, en die ooreenk. pl.)

16 EN toe dit aand was, het sy disiepels afgegaan na die meer.

17 En nadat hulle in die skuit geklim het, het hulle oor die meer gevaar, na Kapérnaüm; en dit was al donker, en Jesus het nie by hulle gekom nie.

18 En die meer was onstuimig, omdat 'n sterk wind gewaai het.

19 En toe hulle omtrent drie of vier myl geroei het, sien hulle Jesus op die meer

loop en naby die skuit kom; en hulle het bang geword.

20 Maar Hy sê vir hulle: Dit is Ek, moenie skrik nie.

21 Toe was hulle gewillig om Hom in die skuit te neem, en dadelik het die skuit by die land aangekom waar hulle na toe gaan.

Jesus die brood van die lewe vir die gelowiges.

22 DIE volgende dag sien die skare wat oorkant die meer gestaan het, dat daar geen ander skuit was nie, behalwe daardie een waarin sy disiepels gegaan het; en dat Jesus nie saam met sy disiepels in die skuit gegaan het nie, maar dat sy disiepels alleen weggevaar het.

23 Maar ander skuite het van Tibérias aangekom naby die plek waar hulle die brood geëet het, nadat die Here gedank het.

24 Toe die skare dan sien dat Jesus nie daar was nie en sy disiepels ook nie, het hulle self ook in die skuite geklim en na Kapérnaüm gegaan om Jesus te soek.

25 En toe hulle Hom oorkant die meer kry, sê hulle vir Hom: Rabbi, wanneer het U hier gekom?

26 Jesus antwoord hulle en sê: Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, julle soek My nie omdat julle tekens gesien het nie, maar omdat julle van die brode geëet en versadig geword het.

27 Moenie werk vir die spyse wat vergaan nie, maar vir die spyse wat bly tot in die ewige lewe, wat die Seun van die mens julle sal gee; want Hom het God, die Vader, verseël.

28 Toe sê hulle vir Hom: Wat moet ons doen om die werke van God te volbring?

29 Jesus antwoord en sê vir hulle: Dit is die werk van God, dat julle in Hom glo wat Hy gestuur het.

30 En hulle sê vir Hom: Watter teken doen U dan, sodat ons kan sien en U glo? Wat werk U?

31 Ons vaders het die manna in die woestyn geëet, soos geskrywe is: Hy het brood uit die hemel aan hulle gegee om te eet.

32 En Jesus sê vir hulle: Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, dit is nie Moses wat die brood uit die hemel aan julle gegee het nie, maar my Vader gee julle die ware brood uit die hemel.

33 Want die brood van God is Hy wat uit die hemel neerdaal en aan die wêreld die lewe gee.

34 Toe sê hulle vir Hom: Here, gee ons altyd hierdie brood.

35 En Jesus sê vir hulle: Ek is die brood van die lewe; wie na My toe kom, sal nooit honger kry nie; en wie in My glo, sal nooit dors kry nie.

36 Maar Ek het vir julle gesê dat julle My gesien het en tog glo julle nie.

37 Al wat die Vader My gee, sal na My toe kom; en Ek sal hom wat na My toe kom, nooit uitwerp nie.

38 Want Ek het uit die hemel neergedaal, nie om my wil te doen nie, maar die wil van Hom wat My gestuur het.

39 En dit is die wil van die Vader wat My gestuur het, dat al wat Hy My gegee het, Ek daarvan nie sal verloor nie, maar dit opwek in die laaste dag.

40 En dit is die wil van Hom wat My gestuur het, dat elkeen wat die Seun aanskou en in Hom glo, die ewige lewe mag hê; en Ek sal hom opwek in die laaste dag.

41 Toe murmureer die Jode oor Hom, omdat Hy gesê het: Ek is die brood wat uit die hemel neergedaal het.

42 En hulle sê: Is Hy nie Jesus, die seun van Josef, wie se vader en moeder ons ken nie? Hoe sê Hy dan: Ek het uit die hemel neergedaal?

43 En Jesus antwoord en sê vir hulle: Moenie onder mekaar murmureer nie.

44 Niemand kan na My toe kom as die Vader wat My gestuur het, hom nie trek nie; en Ek sal hom opwek in die laaste dag.

45 Dit is geskrywe in die Profete: En hulle sal almal deur God geleer wees. Elkeen dan wat dit van die Vader gehoor en geleer het, kom na My toe.

46 Nie dat iemand die Vader gesien het nie, behalwe Hy wat van God kom; Hy het die Vader gesien.

47 Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, wie in My glo, het die ewige lewe.

48 Ek is die brood van die lewe.

49 Julle vaders het die manna in die woestyn geëet en het gesterwe.

50 Dit is die brood wat uit die hemel neerdaal, sodat iemand daarvan kan eet en nie sterwe nie.

51 Ek is die lewende brood wat uit die hemel neergedaal het. As iemand van hierdie brood eet, sal hy lewe tot in ewigheid. En die brood wat Ek sal gee,

is my vlees wat Ek vir die lewe van die
wêreld sal gee.
52 Die Jode stry toe met mekaar en sê:
Hoe kan Hy vir ons sy vlees gee om te
eet?
53 En Jesus sê vir hulle: Voorwaar,
voorwaar Ek sê vir julle, as julle nie die
vlees van die Seun van die mens eet en
sy bloed drink nie, het julle geen lewe in
julleself nie.
54 Hy wat my vlees eet en my bloed
drink, het die ewige lewe, en Ek sal hom
opwek in die laaste dag.
55 Want my vlees is waarlik spys, en
my bloed is waarlik drank.
56 Wie my vlees eet en my bloed drink,
bly in My, en Ek in hom.
57 Soos die lewende Vader My gestuur
het, en Ek deur die Vader lewe, so sal hy
wat My eet, ook deur My lewe.
58 Dit is die brood wat uit die hemel
neergedaal het—nie soos julle vaders die
manna geëet en gesterwe het nie; wie
hierdie brood eet, sal tot in ewigheid
lewe.
59 Hierdie dinge het Hy gesê in die
sinagoge toe Hy in Kapérnaüm onderrig
gegee het.

Baie van Jesus se disiepels verlaat Hom. Belydenis van Petrus.

60 EN baie van sy disiepels het gesê
toe hulle dit hoor: Hierdie woord is hard,
wie kan daarna luister?
61 En Jesus het in Homself geweet dat
sy disiepels hieroor murmureer, en Hy sê
vir hulle: Is dit julle tot 'n aanstoot?
62 Hoe dan as julle die Seun van die
mens sien opvaar waar Hy tevore was?
63 Dit is die Gees wat lewendig maak,
die vlees is van geen nut nie; die woorde
wat Ek vir julle sê, is gees en is lewe.
64 Maar daar is sommige van julle wat
nie glo nie. Want Jesus het van die begin
af geweet wie hulle was wat nie glo nie,
en wie hy was wat Hom sou verraai.
65 En Hy sê: Om hierdie rede het Ek
vir julle gesê, dat niemand na My toe kan
kom as dit hom nie deur my Vader gegee
is nie.
66 Hieroor het baie van sy disiepels
teruggegaan en nie meer saam met Hom
gewandel nie.
67 Toe sê Jesus vir die twaalf: Wil julle
nie ook weggaan nie?
68 En Simon Petrus antwoord Hom:
Here, na wie toe sal ons gaan? U het
die woorde van die ewige lewe.
69 En ons het geglo en erken dat U die
Christus is, die Seun van die lewende
God.
70 Jesus antwoord hulle: Het Ek nie
julle twaalf uitverkies nie? En een van
julle is 'n duiwel!
71 En Hy het bedoel Judas Iskáriot,
die seun van Simon; want hy sou Hom
verraai—hy wat een van die twaalf was.

Ongeloof van Jesus se broers.

7 EN daarna het Jesus in Galiléa
rondgegaan, want Hy wou nie in
Judéa rondgaan nie, omdat die Jode
probeer het om Hom dood te maak.
2 En die fees van die Jode, die huttefees,
was naby.
3 Sy broers het toe vir Hom gesê: Ver-
trek hiervandaan en gaan na Judéa, sodat
u disiepels ook u werke kan sien wat
U doen.
4 Want niemand doen iets in die geheim
en soek tegelykertyd om in iedereen se
mond te wees nie. As U hierdie dinge
doen, vertoon Uself aan die wêreld.
5 Want ook sy broers het nie in Hom
geglo nie.
6 Toe sê Jesus vir hulle: My tyd is nog
nie daar nie. Maar julle tyd is altyd
daar.
7 Die wêreld kan julle nie haat nie;
maar My haat hy, omdat Ek van hom
getuig dat sy werke boos is.
8 Gaan julle op na hierdie fees. Ek gaan
nog nie op na hierdie fees nie, omdat my
tyd nog nie daar is nie.
9 En toe Hy dit vir hulle gesê het, het
Hy in Galiléa gebly.

Jesus leer in die tempel op die huttefees. Die Jode is oor Hom verdeeld. Hulle probeer om Hom gevange te neem.

10 MAAR nadat sy broers opgegaan
het, toe het Hy ook opgegaan na die
fees, nie openlik nie, maar in die geheim.
11 En die Jode het Hom op die fees
gesoek en gesê: Waar is Hy?
12 En daar is baie oor Hom gemompel
onder die skare. Sommige het gesê:
Hy is goed. Ander weer het gesê: Nee,
maar Hy mislei die skare.
13 Tog het niemand openlik oor Hom
gepraat nie uit vrees vir die Jode.

14 En toe dit al in die middel van die
fees was, het Jesus opgegaan na die
tempel en geleer.
15 En die Jode het hulle verwonder en
gesê: Hoe kom Hy aan die geleerdheid
terwyl Hy geen onderwys ontvang het
nie?
16 Jesus antwoord hulle en sê: My leer
is nie myne nie, maar van Hom wat My
gestuur het.
17 As iemand gewillig is om sy wil te
doen, sal hy omtrent die leer weet of dit
uit God is, en of Ek uit Myself spreek.
18 Hy wat uit homself spreek, soek sy
eie eer; maar Hy wat die eer soek van
Hom wat Hom gestuur het, Hy is
waaragtig en daar is geen ongeregtig-
heid in Hom nie.
19 Het Moses nie vir julle die wet gegee
nie? En niemand van julle hou die wet
nie. Waarom wil julle My doodmaak?
20 Die skare antwoord en sê: U is van
die duiwel besete; wie wil U doodmaak?
21 Jesus antwoord en sê vir hulle: Een
werk het Ek gedoen, en julle verwonder
julle almal.
22 Daarom het Moses julle die be-
snydenis gegee—nie dat dit van Moses
is nie, maar van die vaders—en op die
sabbat besny julle 'n mens.
23 As 'n mens die besnydenis op die
sabbat ontvang, sodat die wet van Moses
nie verbreek mag word nie, is julle kwaad
vir My, omdat Ek 'n mens op die sabbat
heeltemal gesond gemaak het?
24 Moenie oordeel volgens wat julle
sien nie, maar oordeel 'n regverdige
oordeel.
25 Daarop sê sommige van die inwoners
van Jerusalem: Is dit nie Hy wat hulle
soek om dood te maak nie?
26 En kyk, Hy spreek openlik en hulle
sê vir Hom niks nie! Sou die owerstes
dan waarlik weet dat Hy werklik die
Christus is?
27 En hierdie man—ons weet waarvan-
daan Hy is. Maar die Christus, wanneer
Hy kom, weet niemand waar Hy
vandaan is nie.
28 Jesus roep toe uit terwyl Hy in die
tempel leer, en sê: Julle ken My en julle
weet ook waar Ek vandaan is; tog het
Ek nie uit Myself gekom nie; maar Hy
wat My gestuur het, is waaragtig, vir
wie julle nie ken nie.
29 Maar Ek ken Hom, omdat Ek van
Hom kom en Hy My gestuur het.
30 Toe probeer hulle om Hom gevange
te neem, en niemand het die hand aan
Hom geslaan nie, omdat sy uur nog nie
gekom het nie.
31 Maar baie van die skare het in Hom
geglo en gesê: Wanneer die Christus
kom, sal Hy meer tekens doen as wat
hierdie man gedoen het?
32 Die Fariseërs het gehoor dat die
skare dit van Hom mompel, en die
Fariseërs en die owerpriesters het die-
naars gestuur om Hom gevange te neem.
33 Toe sê Jesus vir hulle: Nog 'n klein
tydjie is Ek by julle, en Ek gaan na Hom
wat My gestuur het.
34 Julle sal My soek en nie kry nie; en
waar Ek is, kan julle nie kom nie.
35 En die Jode sê onder mekaar: Waar
wil Hy heengaan, dat ons Hom nie sal
kry nie? Hy wil tog nie na die ver-
strooides onder die Grieke gaan en die
Grieke leer nie?
36 Wat beteken hierdie woord wat Hy
gesê het: Julle sal My soek en nie kry
nie; en waar Ek is, kan julle nie kom nie?
37 En op die laaste dag, die groot dag
van die fees, het Jesus gestaan en uit-
geroep en gesê: As iemand dors het,
laat hom na My toe kom en drink!
38 Hy wat in My glo, soos die Skrif
sê, strome van lewende water sal uit sy
binneste vloei.
39 En dit het Hy gesê van die Gees
wat dié sou ontvang wat in Hom glo;
want die Heilige Gees was daar nog nie,
omdat Jesus nog nie verheerlik was nie.
40 Baie van die skare het gesê toe hulle
die woord hoor: Hy is waarlik die profeet.
41 Ander het gesê: Hy is die Christus.
En ander het gesê: Kom die Christus
dan uit Galiléa?
42 Het die Skrif nie gesê dat die Christus
uit die geslag van Dawid kom en uit
Betlehem, die dorp waar Dawid was nie?
43 Daar het toe deur Hom verdeeldheid
onder die skare gekom.
44 En sommige van hulle wou Hom
gevange neem, maar niemand het die
hand aan Hom geslaan nie.
45 Die dienaars kom toe by die ower-
priesters en die Fariseërs, en dié sê vir
hulle: Waarom het julle Hom nie gebring
nie?
46 Die dienaars antwoord: Nooit het
'n mens so gespreek soos hierdie man nie.
47 En die Fariseërs antwoord hulle:
Julle is tog nie ook mislei nie?

48 Het iemand uit die owerstes in Hom
geglo, of uit die Fariseërs?
49 Maar hierdie skare wat die wet nie
ken nie, is vervloek!
50 Nikodémus—hy wat in die nag na
Hom gegaan het, wat een van hulle
was—sê vir hulle:
51 Oordeel ons wet die mens sonder om
hom eers te hoor en te weet wat hy doen?
52 Hulle antwoord en sê vir hom: Jy is
tog nie ook uit Galiléa nie? Ondersoek
en sien dat daar geen profeet uit Galiléa
opgestaan het nie.
53 En elkeen het huis toe gegaan.

Die oorspelige vrou.

8 MAAR Jesus het na die Olyfberg
gegaan.
2 En vroeg in die môre het Hy weer in
die tempel gegaan, en al die mense het
na Hom gekom, en Hy het gaan sit en
hulle geleer.
3 En die skrifgeleerdes en die Fariseërs
het 'n vrou wat in egbreuk gevang was,
na Hom gebring.
4 En toe hulle haar tussen hulle in laat
staan het, sê hulle vir Hom: Meester,
hierdie vrou is op 'n daad van egbreuk
gevang;
5 en Moses het ons in die wet bevel
gegee om sulke vroue te stenig; maar U,
wat sê U?
6 En dit het hulle gesê om Hom te
versoek, sodat hulle iets kon hê om Hom
te beskuldig; maar Jesus het neergebuk
en met die vinger op die grond geskrywe.
7 Maar toe hulle aanhou om Hom te
vra, het Hy Hom opgerig en vir hulle
gesê: Laat dié een van julle wat sonder
sonde is, die eerste 'n klip op haar
gooi.
8 En weer het Hy neergebuk en op die
grond geskrywe.
9 En toe hulle dit hoor, het hulle, deur
hul gewete bestraf, een vir een uitgegaan,
van die oudste af tot die laaste toe; en
Jesus het alleen agtergebly, en die vrou
wat daar tussen hulle in gestaan het.
10 En toe Jesus Hom oprig en niemand
sien behalwe die vrou nie, sê Hy vir
haar: Vrou, waar is daardie beskuldigers
van jou? Het niemand jou veroordeel nie?
11 En sy antwoord: Niemand nie, Here.
En Jesus sê vir haar: Ek veroordeel jou
ook nie. Gaan heen en sondig nie meer
nie.

Gesprek van Jesus oor sy goddelike sending.

12 EN Jesus het weer met hulle gespreek
en gesê: Ek is die lig van die wêreld;
wie My volg, sal sekerlik nie in die
duisternis wandel nie, maar sal die lig
van die lewe hê.
13 Toe sê die Fariseërs vir Hom: U
getuig van Uself; u getuienis is nie
waar nie.
14 Jesus antwoord en sê vir hulle: Al
getuig Ek ook van Myself, my getuienis
is waar, omdat Ek weet waar Ek van-
daan gekom het en waarheen Ek gaan.
Maar julle weet nie waar Ek vandaan
kom en waarheen Ek gaan nie.
15 Julle oordeel volgens die vlees. Ek
oordeel niemand nie.
16 En al oordeel Ek, my oordeel is
waar; omdat Ek nie alleen is nie, maar
Ek en die Vader wat My gestuur het.
17 En dit is ook in julle wet geskrywe
dat die getuienis van twee mense waar is.
18 Dit is Ek wat van Myself getuig;
en die Vader wat My gestuur het, getuig
van My.
19 Hulle sê toe vir Hom: Waar is u
Vader? Jesus antwoord: Julle ken My
nie en ook nie my Vader nie; as julle
My geken het, sou julle ook my Vader
geken het.
20 Hierdie woorde het Jesus gespreek
by die skatkis terwyl Hy in die tempel
geleer het. En niemand het Hom gevange
geneem nie, omdat sy uur nog nie gekom
het nie.
21 En Jesus het weer vir hulle gesê:
Ek gaan weg, en julle sal My soek en
in julle sonde sterwe. Waar Ek gaan,
kan julle nie kom nie.
22 Toe sê die Jode: Hy sal Homself
tog nie om die lewe bring nie, omdat Hy
sê: Waar Ek gaan, kan julle nie kom
nie?
23 En Hy sê vir hulle: Julle is van
benede, Ek is van bo; julle is uit hierdie
wêreld, Ek is nie uit hierdie wêreld nie.
24 Ek het dan vir julle gesê dat julle in
jul sondes sal sterwe; want as julle nie
glo dat dit Ek is nie, sal julle in jul
sondes sterwe.
25 Toe sê hulle vir Hom: Wie is U dan?
En Jesus sê vir hulle: Juis dit wat Ek
vir julle sê.
26 Ek het baie dinge om van julle te sê
en te oordeel; maar Hy wat My gestuur

het, is waaragtig; en Ek, wat Ek van
Hom gehoor het, dit sê Ek vir die
wêreld.
27 Hulle het nie verstaan dat Hy met
hulle van die Vader gespreek het nie.
28 En Jesus sê vir hulle: Wanneer julle
die Seun van die mens verhoog het, dan
sal julle weet dat dit Ek is; en uit
Myself doen Ek niks nie; maar net wat
my Vader My geleer het, dit spreek Ek.
29 En Hy wat My gestuur het, is met
My; die Vader het My nie alleen gelaat
nie, omdat Ek altyd doen wat Hom
welgevallig is.
30 Terwyl Hy hierdie dinge spreek, het
baie in Hom geglo.
31 En Jesus sê vir die Jode wat in Hom
geglo het: As julle in my woord bly, is
julle waarlik my disiepels.
32 En julle sal die waarheid ken, en die
waarheid sal julle vrymaak.
33 Hulle antwoord Hom: Ons is uit die
geslag van Abraham en het nog nooit
vir iemand slawediens verrig nie; hoe sê
U dan: Julle sal vry word?
34 Jesus antwoord hulle: Voorwaar,
voorwaar Ek sê vir julle dat elkeen wat
die sonde doen, 'n slaaf is van die sonde.
35 En die slaaf bly nie vir altyd in die
huis nie; die seun bly vir altyd.
36 As die Seun julle dan vrygemaak
het, sal julle waarlik vry wees.
37 Ek weet dat julle uit die geslag van
Abraham is; maar julle probeer om My
dood te maak, omdat my woord geen
ingang in julle vind nie.
38 Ek spreek oor wat Ek by my Vader
gesien het, en julle doen ook wat julle
by jul vader gesien het.
39 Hulle antwoord en sê vir Hom: Ons
vader is Abraham. Jesus sê vir hulle:
As julle die kinders van Abraham was,
sou julle die werke van Abraham doen;
40 maar nou probeer julle om My dood
te maak, iemand wat vir julle die waar-
heid gesê het wat Ek van God gehoor
het. Dit het Abraham nie gedoen nie.
41 Julle doen die werke van jul vader.
Toe sê hulle vir Hom: Ons is nie uit
ontug gebore nie; ons het een Vader,
naamlik God.
42 En Jesus sê vir hulle: As God julle
Vader was, sou julle My liefhê, want
Ek het uit God uitgegaan en gekom;
want Ek het ook nie uit Myself gekom
nie, maar Hy het My gestuur.
43 Waarom ken julle my spraak nie?
Omdat julle na my woord nie kan luister
nie.
44 Julle het die duiwel as vader, en die
begeertes van julle vader wil julle doen.
Hy was 'n mensemoordenaar van die
begin af en staan nie in die waarheid nie,
omdat daar in hom geen waarheid is nie.
Wanneer hy leuentaal praat, praat hy
uit sy eie, omdat hy 'n leuenaar is en die
vader daarvan.
45 Maar omdat Ek die waarheid spreek,
glo julle My nie.
46 Wie van julle oortuig My van sonde?
En as Ek die waarheid spreek, waarom
glo julle My nie?
47 Die wat uit God is, luister na die
woorde van God. Daarom luister julle
nie, omdat julle nie uit God is nie.
48 Die Jode antwoord toe en sê vir Hom:
Sê ons nie met reg dat U 'n Samaritaan
is en van die duiwel besete is nie?
49 Jesus antwoord: Ek is nie van die
duiwel besete nie; maar Ek eer my
Vader, en julle doen My oneer aan.
50 En Ek soek nie my eer nie; daar is
Een wat dit soek en wat oordeel.
51 Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle,
as iemand my woord bewaar, sal hy die
dood in der ewigheid nie sien nie.
52 Toe sê die Jode vir Hom: Nou weet
ons dat U van die duiwel besete is.
Abraham het gesterwe en die profete,
en U sê: As iemand my woord bewaar,
sal hy die dood in der ewigheid nie
smaak nie.
53 Is U dan groter as ons vader Abraham
wat gesterf het? En die profete het
gesterwe. Vir wie gee U Uself uit?
54 Jesus antwoord: As Ek Myself
verheerlik, is my heerlikheid niks nie.
Dit is my Vader wat My verheerlik, van
wie julle sê dat Hy julle God is.
55 En julle ken Hom nie, maar Ek ken
Hom; en as Ek sê dat Ek Hom nie ken
nie, sal Ek soos julle 'n leuenaar wees.
Maar Ek ken Hom en bewaar sy woord.
56 Abraham, julle vader, het hom ver-
heug dat hy my dag sou sien; en hy het
dit gesien en het hom verbly.
57 Toe sê die Jode vir Hom: U is nog
nie vyftig jaar oud nie, en het U Abraham
gesien?
58 Jesus sê vir hulle: Voorwaar, voor-
waar Ek sê vir julle, voordat Abraham
was, is Ek.
59 Hulle het toe klippe opgetel om Hom
te stenig; maar Jesus het stilletjies uit

die tempel gegaan terwyl Hy tussen hulle
deurloop; en so het Hy vertrek.

Genesing van die man wat blind gebore was.

9 EN toe Hy verbygaan, sien Hy 'n
man wat blind was van sy geboorte
af.
2 En sy disiepels vra Hom en sê: Rabbi,
wie het gesondig, hierdie man of sy ouers,
dat hy blind gebore is?
3 Jesus antwoord: Hy het nie gesondig
nie, en sy ouers ook nie; maar die werke
van God moet in hom openbaar word.
4 Ek moet die werke doen van Hom
wat My gestuur het, solank as dit dag is;
die nag kom wanneer niemand kan werk
nie.
5 Solank as Ek in die wêreld is, is Ek
die lig van die wêreld.
6 En toe Hy dit gesê het, spuug Hy op
die grond en maak klei van die spuug en
smeer die klei aan die oë van die blinde
man
7 en sê vir hom: Gaan was jou in die
bad van Silóam, wat vertaal word: Uit-
gestuur. En hy het gegaan en hom gewas;
en toe hy kom, sien hy.
8 Die bure dan en die wat hom vroeër
gesien het dat hy blind was, sê toe: Is
hy nie die een wat sit en bedel het nie?
9 Ander sê: Dit is hy. Ander weer: Hy
lyk na hom. Hy antwoord: Dit is ek.
10 Hulle sê toe vir hom: Hoe is jou oë
geopen?
11 Hy antwoord en sê: Die man wat
Jesus genoem word, het klei gemaak en
op my oë gesmeer en vir my gesê: Gaan
na die bad van Silóam en was jou. En
ek het gegaan en my gewas en ek kon
sien.
12 En hulle sê vir hom: Waar is Hy?
Hy antwoord: Ek weet nie.
13 Hulle bring hom na die Fariseërs—
die man wat vroeër blind was.
14 En dit was sabbat toe Jesus die klei
gemaak en sy oë geopen het.
15 Die Fariseërs vra hom toe weer hoe
hy sy gesig gekry het. En hy antwoord
hulle: Hy het klei op my oë gesit, en ek
het my gewas en ek kon sien.
16 En sommige van die Fariseërs sê:
Hierdie man kom nie van God nie, omdat
Hy die sabbat nie hou nie. Ander sê:
Hoe kan 'n sondige mens sulke tekens
doen? En daar was verdeeldheid onder
hulle.
17 Weer sê hulle vir die blinde man:
Jy, wat sê jy van Hom, omdat Hy jou
oë geopen het? En hy antwoord: Hy is
'n profeet.
18 En die Jode het dit nie van hom ge-
glo dat hy blind was en sy gesig gekry
het nie, totdat hulle die ouers geroep het
van hom wat sy gesig gekry het.
19 En hulle vra hul en sê: Is dit julle
seun van wie julle sê dat hy blind gebore
is? Hoe sien hy dan nou?
20 Sy ouers antwoord hulle en sê: Ons
weet dat hy ons seun is en dat hy blind
gebore is;
21 maar hoe hy nou sien, weet ons nie;
of wie sy oë geopen het, weet ons nie.
Hy is self oud genoeg, vra hom; hy sal
vir homself praat.
22 Dit het sy ouers gesê, omdat hulle
bang was vir die Jode; want die Jode het al
ooreengekom dat as iemand Hom as die
Christus bely, hy uit die sinagoge sou
geban word.
23 Daarom het sy ouers gesê: Hy is oud
genoeg, vra hom.
24 Hulle roep toe vir die twede maal die
man wat blind was, en sê vir hom: Gee
aan God die eer—ons weet dat hierdie
man 'n sondaar is.
25 En hy antwoord en sê: Of Hy 'n
sondaar is, weet ek nie. Een ding weet
ek: dat ek blind was en nou sien.
26 En hulle sê weer vir hom: Wat het
Hy vir jou gedoen? Hoe het Hy jou oë
geopen?
27 Hy antwoord hulle: Ek het dit al vir
julle gesê, en julle het nie geluister nie.
Waarom wil julle dit weer hoor? Julle
wil tog nie ook sy disiepels word nie?
28 Hulle skel hom toe uit en sê: Jy is
'n disiepel van daardie man, maar ons is
disiepels van Moses.
29 Ons weet dat God met Moses gespreek
het; maar wat Hom betref, ons weet nie
waar Hy vandaan is nie.
30 Die man antwoord en sê vir hulle:
Hierin is tog iets wonderliks dat julle nie
weet waar Hy vandaan is nie, en Hy het
my oë geopen!
31 En ons weet dat God sondaars nie
verhoor nie; maar as iemand godvresend
is en sy wil doen, dié verhoor Hy.
32 Van ouds af is dit nie gehoor dat
iemand die oë van 'n blindgebore mens
geopen het nie.
33 As Hy nie van God was nie, sou Hy
niks kan doen nie.

34 Hulle antwoord en sê vir hom: Jy is
heeltemal in sondes gebore en leer jy
ons? En hulle het hom uitgeban.
35 Jesus het gehoor dat hulle hom uit-
geban het; en toe Hy hom kry, sê Hy
vir hom: Glo jy in die Seun van God?
36 Hy antwoord en sê: Wie is Hy,
Here, dat ek in Hom kan glo?
37 En Jesus sê vir hom: Jy het Hom
gesien; en Hy wat met jou spreek, dit is
Hy.
38 Toe sê hy: Ek glo, Here! En hy
het Hom aanbid.
39 En Jesus sê: Tot 'n oordeel het Ek
in hierdie wêreld gekom, sodat die wat
nie sien nie, mag sien, en die wat sien,
blind mag word.
40 En dié van die Fariseërs wat by Hom
was, het dit gehoor en vir Hom gesê: Is
ons dan ook blind?
41 Jesus antwoord hulle: As julle blind
was, sou julle geen sonde hê nie; maar
nou sê julle: Ons sien! Daarom bly julle
sonde.

Die gelykenis van die goeie Herder.

10 VOORWAAR, voorwaar Ek sê
vir julle, wie nie deur die deur
ingaan in die skaapstal nie, maar van 'n
ander kant af inklim, hy is 'n dief en 'n
rower.
2 Maar hy wat deur die deur ingaan, is
'n herder van die skape.
3 Vir hom maak die deurwagter oop, en
die skape luister na sy stem; en hy roep
sy eie skape op hulle naam en lei hulle
uit.
4 En wanneer hy sy eie skape uitgebring
het, loop hy voor hulle uit; en die skape
volg hom, omdat hulle sy stem ken.
5 Hulle sal 'n vreemde nooit volg nie,
maar van hom wegvlug, omdat hulle die
stem van die vreemdes nie ken nie.
6 Hierdie gelykenis het Jesus vir hulle
vertel; maar hulle het nie verstaan wat
dit was wat Hy aan hulle gesê het nie.
7 Jesus het dan weer vir hulle gesê:
Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, Ek
is die deur van die skape.
8 Almal wat voor My gekom het, is
diewe en rowers; maar die skape het nie
na hulle geluister nie.
9 Ek is die deur; as iemand deur My
ingaan, sal hy gered word, en hy sal in-
gaan en uitgaan en weiding vind.
10 Die dief kom net om te steel en te
slag en te verwoes. Ek het gekom, dat
hulle lewe en oorvloed kan hê.
11 Ek is die goeie Herder. Die goeie
herder lê sy lewe af vir die skape.
12 Maar die huurling en hy wat nie 'n
herder is nie, van wie die skape nie die
eiendom is nie, sien die wolf kom en laat
die skape staan en vlug, en die wolf vang
hulle en jaag die skape uitmekaar.
13 En die huurling vlug, omdat hy 'n
huurling is en niks vir die skape omgee nie.
14 Ek is die goeie Herder en Ek ken
my eie en word deur my eie geken.
15 Net soos die Vader My ken, ken Ek
ook die Vader; en Ek lê my lewe af vir
die skape.
16 Ek het nog ander skape wat nie aan
hierdie stal behoort nie. Ek moet hulle
ook lei, en hulle sal na my stem luister,
en dit sal wees een kudde, een Herder.
17 Daarom het die Vader My lief, om-
dat Ek my lewe aflê om dit weer te
neem.
18 Niemand neem dit van My af nie,
maar Ek lê dit af uit Myself. Ek het mag
om dit af te lê en Ek het mag om dit
weer te neem. Hierdie gebod het Ek van
my Vader ontvang.
19 Daar het toe weer verdeeldheid on-
der die Jode gekom oor hierdie woorde.
20 En baie van hulle het gesê: Hy is
van die duiwel besete en is kranksinnig.
Wat luister julle na Hom?
21 Ander het gesê: Hierdie woorde is nie
van 'n besetene nie; 'n duiwel kan tog nie
die oë van blindes open nie.

Op die fees van die tempelwyding verklaar Jesus op 'n vraag van die Jode dat Hy die Messías, die Seun van God, is. Hulle wil Hom stenig. Hy gaan oor die Jordaan.

22 EN dit was die fees van die tempel-
wyding in Jerusalem, en dit was winter.
23 En Jesus het in die tempel gewandel
in die pilaargang van Salomo.
24 En die Jode het Hom omring en vir
Hom gesê: Hoelank hou U ons in onse-
kerheid? As U die Christus is, sê dit vir
ons ronduit.
25 Jesus antwoord hulle: Ek het dit vir
julle gesê, en julle glo nie. Die werke wat
Ek doen in die Naam van my Vader, dié
getuig van My.
26 Maar julle glo nie, want julle is nie
van my skape nie, soos Ek vir julle gesê
het.

27 My skape luister na my stem, en Ek ken hulle, en hulle volg My.

28 En Ek gee hulle die ewige lewe, en hulle sal nooit verlore gaan tot in ewigheid nie, en niemand sal hulle uit my hand ruk nie.

29 My Vader wat hulle aan My gegee het, is groter as almal; en niemand kan hulle uit die hand van my Vader ruk nie.

30 Ek en die Vader is een.

31 Die Jode het toe weer klippe opgetel om Hom te stenig.

32 Jesus antwoord hulle: Baie goeie werke het Ek julle getoon van my Vader. Vir watter een van dié werke stenig julle My?

33 Die Jode antwoord Hom en sê: Dit is nie oor 'n goeie werk dat ons U stenig nie, maar oor godslastering, en omdat U wat 'n mens is, Uself God maak.

34 Jesus antwoord hulle: Is daar nie in julle wet geskrywe: Ek het gesê, julle is gode nie?

35 As dit húlle gode noem tot wie die woord van God gekom het, en die Skrif nie gebreek kan word nie,

36 sê julle vir Hom wat die Vader geheilig en in die wêreld gestuur het: U spreek godslasterlik, omdat Ek gesê het: Ek is die Seun van God?

37 As Ek nie die werke van my Vader doen nie, moet julle My nie glo nie;

38 maar as Ek dit doen, al glo julle My nie, glo die werke, dat julle kan erken en glo dat die Vader in My is, en Ek in Hom.

39 Toe het hulle weer probeer om Hom gevange te neem, en Hy het uit hulle hand ontkom.

40 En Hy het weer oor die Jordaan gegaan na die plek waar Johannes eers gedoop het; en Hy het daar gebly.

41 En baie het na Hom gekom en gesê: Johannes het wel geen teken gedoen nie, maar alles wat Johannes van Hom gesê het, was waar.

42 En baie het daar in Hom geglo.

Die opwekking van Lasarus.

11 EN daar was 'n man siek, Lasarus van Betánië, die dorp van Maria en haar suster Martha.

2 En dit was Maria wat die Here gesalf het met salf en sy voete afgedroog het met haar hare, wie se broer, Lasarus, siek was.

3 Die susters het toe na Hom gestuur en gesê: Here, hy vir wie U liefhet, is siek.

4 En toe Jesus dit hoor, sê Hy: Hierdie siekte is nie tot die dood toe nie, maar tot die heerlikheid van God, sodat die Seun van God daardeur verheerlik kan word.

5 En Jesus het Martha en haar suster en Lasarus liefgehad.

6 En toe Hy hoor dat hy siek is, het Hy in die plek waar Hy was, twee dae gebly.

7 Eers daarna sê Hy vir die disiepels: Laat ons weer na Judéa gaan.

8 Die disiepels sê vir Hom: Rabbi, die Jode het onlangs probeer om U te stenig, en gaan U weer daarnatoe?

9 Jesus antwoord: Is daar nie twaalf ure in die dag nie? As iemand in die dag wandel, stamp hy hom nie, omdat hy die lig van hierdie wêreld sien.

10 Maar as iemand in die nag wandel, stamp hy hom, omdat die lig nie in hom is nie.

11 Dit het Hy gespreek; en daarna sê Hy vir hulle: Lasarus, ons vriend, slaap; maar Ek gaan om hom wakker te maak.

12 Sy disiepels sê toe: Here, as hy slaap, sal hy gesond word.

13 Maar Jesus het gespreek van sy dood, terwyl hulle gedink het dat Hy van die rus van die slaap spreek.

14 En toe sê Jesus vir hulle ronduit: Lasarus is dood.

15 En Ek is bly om julle ontwil dat Ek nie daar was nie, sodat julle kan glo. Maar laat ons na hom toe gaan.

16 En Thomas wat Dídimus genoem word, sê vir sy mededisiepels: Laat ons ook gaan om saam met Hom te sterwe.

17 Toe Jesus dan gekom het, vind Hy dat hy al vier dae in die graf was.

18 En Betánië was naby Jerusalem, omtrent twee myl daarvandaan.

19 En baie van die Jode het al by Martha en Maria gekom om hulle oor hul broer te troos.

20 En toe Martha hoor dat Jesus kom, het sy Hom tegemoet gegaan. Maar Maria het in die huis bly sit.

21 En Martha sê vir Jesus: Here, as U hier gewees het, sou my broer nie gesterwe het nie.

22 Maar selfs nou weet ek dat alles wat U van God vra, God U sal gee.

23 Jesus sê vir haar: Jou broer sal opstaan.

24 Martha sê vir Hom: Ek weet dat hy sal opstaan in die opstanding in die laaste dag.

25 Jesus sê vir haar: Ek is die opstanding en die lewe; wie in My glo, sal lewe al het hy ook gesterwe.

26 En elkeen wat lewe en in My glo, sal nooit sterwe tot in ewigheid nie. Glo jy dit?

27 Sy sê vir Hom: Ja, Here, ek glo dat U die Christus is, die Seun van God, wat in die wêreld sou kom.

28 En nadat sy dit gesê het, gaan sy en roep Maria, haar suster, stilletjies en sê: Die Meester is hier en Hy roep jou.

29 Sy het, toe sy dit hoor, vinnig opgestaan en na Hom gegaan.

30 En Jesus het nog nie in die dorp gekom nie, maar was op die plek waar Martha Hom tegemoet gegaan het.

31 En toe die Jode wat by haar in die huis was en haar getroos het, sien dat Maria vinnig opstaan en uitgaan, het hulle haar gevolg en gesê: Sy gaan na die graf om daar te ween.

32 En toe Maria kom waar Jesus was en Hom sien, val sy aan sy voete neer en sê vir Hom: Here, as U hier gewees het, sou my broer nie gesterwe het nie.

33 Toe Jesus haar dan sien ween en die Jode wat saam met haar gekom het, ook ween, het Hy geweldig bewoë geword in sy gees en Hom ontstel

34 en gesê: Waar het julle hom neergelê? Hulle sê vir Hom: Here, kom kyk.

35 Jesus het geween.

36 Die Jode sê toe: Kyk, hoe lief Hy hom gehad het!

37 En sommige van hulle sê: Kon Hy wat die oë van die blinde man geopen het, nie maak dat hierdie man ook nie gesterwe het nie?

38 En Jesus het weer in Homself geweldig bewoë geword en by die graf gekom. En dit was 'n spelonk, en 'n steen het daarteen gelê.

39 Jesus sê: Neem die steen weg. Martha, die suster van die oorledene, sê vir Hom: Here, hy ruik al, want hy is al vier dae dood.

40 Jesus sê vir haar: Het Ek nie vir jou gesê, as jy glo, sal jy die heerlikheid van God sien nie?

41 Hulle neem toe die steen weg waar die oorledene lê. En Jesus het sy oë opgeslaan en gesê: Vader, Ek dank U dat U My verhoor het;

42 en Ek het geweet dat U My altyd verhoor, maar terwille van die skare wat rondom staan, het Ek dit gesê, sodat hulle kan glo dat U My gestuur het.

43 En nadat Hy dit gesê het, het Hy met 'n groot stem geroep: Lasarus, kom uit!

44 En die oorledene het uitgekom, aan hande en voete met grafdoeke gebind, en sy gesig was toegedraai met 'n doek. Jesus sê vir hulle: Maak hom los en laat hom gaan.

45 En baie van die Jode wat na Maria gekom het en aanskouers was van wat Jesus gedoen het, het in Hom geglo.

Die Fariseërs hou raad om Jesus om te bring.

46 MAAR sommige van hulle het na die Fariseërs gegaan en hulle vertel wat Jesus gedoen het.

47 En die owerpriesters en die Fariseërs het die Raad bymekaargeroep en gesê: Wat sal ons doen? Want hierdie man doen baie tekens.

48 As ons Hom so laat begaan, sal almal in Hom glo; en die Romeine sal kom en ons land en ons nasie albei afneem.

49 En een van hulle, Kájafas, wat daardie jaar hoëpriester was, sê vir hulle: Julle weet niks nie

50 en dink nie daaraan dat dit voordelig is vir ons dat een man vir die volk sterwe en nie die hele nasie omkom nie.

51 En dit het hy nie uit homself gesê nie; maar omdat hy daardie jaar hoëpriester was, het hy geprofeteer dat Jesus vir die volk sou sterwe.

52 En nie alleen vir die volk nie, maar ook om die kinders van God wat verstrooi was, tot 'n eenheid saam te voeg.

53 Van dié dag af het hulle toe saam beraadslaag om Hom dood te maak.

54 Daarom het Jesus nie meer in die openbaar onder die Jode gewandel nie, maar daarvandaan weggegaan na die streek naby die woestyn, na 'n stad met die naam van Efraim. En daar het Hy vertoef met sy disiepels.

55 En die pasga van die Jode was naby; en baie het uit daardie streek na Jerusalem opgegaan voor die pasga om hulle te reinig.

56 En hulle het Jesus gesoek; en terwyl hulle in die tempel staan, sê hulle vir mekaar: Wat dink julle, sal Hy nie na die fees kom nie?
57 En die owerpriesters en die Fariseërs het ook 'n bevel gegee dat as iemand wis waar Hy was, hy dit moes bekend maak, sodat hulle Hom gevange kon neem.

Maria salf die voete van Jesus.

(Matt. 26: 6, ens., en die ooreenk. pl.)

12 EN Jesus het ses dae voor die pasga na Betánië gekom waar Lasarus was, wat dood gewees het en wat Hy uit die dode opgewek het.
2 Hulle het toe vir Hom daar 'n maaltyd gegee, en Martha het bedien; en Lasarus was een van die wat saam met Hom aan tafel was.
3 En Maria het 'n pond egte, baie kosbare nardussalf geneem en die voete van Jesus gesalf en sy voete afgedroog met haar hare. En die huis het vol geword met die reuk van die salf.
4 Toe sê een van sy disiepels, Judas Iskáriot, die seun van Simon, wat Hom sou verraai:
5 Waarom is hierdie salf nie verkoop vir drie honderd pennings en *die geld* vir die armes gegee nie?
6 En dit het hy gesê, nie omdat hy oor die armes besorg was nie, maar omdat hy 'n dief was en die beurs gehad het en van die bydraes geneem het.
7 Toe sê Jesus: Laat haar staan; sy het dit bewaar vir die dag van my begrafnis.
8 Want die armes het julle altyd by julle, maar My het julle nie altyd nie.
9 En toe 'n groot menigte uit die Jode verneem dat Hy daar is, het hulle gekom, nie alleen terwille van Jesus nie, maar ook om Lasarus te sien wat Hy uit die dode opgewek het.
10 En die owerpriesters het besluit om Lasarus ook dood te maak,
11 omdat baie van die Jode deur hom weggegaan en in Jesus geglo het.

Intog van Jesus in Jerusalem.

(Matt. 21: 1, en die ooreenk. pl.)

12 DIE volgende dag het 'n groot menigte van feesgangers, toe hulle hoor dat Jesus na Jerusalem kom,
13 palmtakke geneem en uitgegaan om Hom te ontmoet en geroep: Hosanna! Geseënd is Hy wat kom in die Naam van die Here, die Koning van Israel.
14 En Jesus het 'n jong esel gevind en daarop gaan sit, soos geskrywe is:
15 Moenie vrees nie, dogter van Sion! Kyk, jou Koning kom en Hy sit op die vul van 'n esel.
16 Dit het sy disiepels eers egter nie verstaan nie; maar nadat Jesus verheerlik is, toe het dit hulle bygeval dat hierdie dinge van Hom geskrywe is en dat hulle dit aan Hom gedoen het.
17 En die skare wat by Hom was toe Hy Lasarus uit die graf geroep en hom uit die dode opgewek het, het *daarvan* getuig.
18 Daarom het die skare Hom ook tegemoet gegaan, omdat hulle gehoor het dat Hy hierdie teken gedoen het.
19 En die Fariseërs het vir mekaar gesê: Sien julle dat julle niks vorder nie? Kyk, die hele wêreld gaan agter Hom aan.

Sommige Grieke wil Jesus sien. Hy spreek van sy verhoging. 'n Stem uit die hemel. Jesus die lig van die wêreld.

20 EN daar was sommige Grieke onder die wat opgekom het om op die fees te aanbid—
21 hulle het na Filippus gegaan wat van Betsáida in Galiléa was, en hom gevra en gesê: Meneer, ons wil Jesus graag sien.
22 Filippus kom en sê dit vir Andréas, en Andréas en Filippus vertel dit weer aan Jesus.
23 Maar Jesus antwoord hulle en sê: Die uur het gekom dat die Seun van die mens verheerlik moet word.
24 Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, as die koringkorrel nie in die grond val en sterwe nie, bly dit alleen; maar as dit sterf, dra dit veel vrug.
25 Wie sy lewe lief het, sal dit verloor; maar wie sy lewe haat in hierdie wêreld, sal dit bewaar vir die ewige lewe.
26 As iemand My dien, laat hom My volg; en waar Ek is, daar sal my dienaar ook wees; en as iemand My dien, sal die Vader hom eer.
27 Nou is my siel ontsteld, en wat sal Ek sê? Vader, red My uit hierdie uur! Maar hierom het Ek in hierdie uur gekom.

28 Vader, verheerlik u Naam! Daar het toe 'n stem uit die hemel gekom: Ek hét dit verheerlik en Ek sal dit weer verheerlik.
29 En die skare wat daar staan en dit hoor, het gesê dat daar 'n donderslag gewees het. Ander het gesê: 'n Engel het met Hom gespreek.
30 Jesus antwoord en sê: Hierdie stem het nie om My ontwil gekom nie, maar om julle ontwil.
31 Nou is dit die oordeel van hierdie wêreld, nou sal die owerste van hierdie wêreld buitentoe gedryf word.
32 En Ek, as Ek van die aarde verhoog word, sal almal na My toe trek.
33 En dit het Hy gesê om aan te dui hoedanige dood Hy sou sterwe.
34 Die skare antwoord Hom: Ons het uit die wet gehoor dat die Christus tot in ewigheid bly; en hoe sê U dat die Seun van die mens moet verhoog word? Wie is hierdie Seun van die mens?
35 En Jesus sê vir hulle: Nog 'n klein tydjie is die lig by julle. Wandel solank as julle die lig het, sodat die duisternis julle nie oorval nie. En wie in die duisternis wandel, weet nie waar hy gaan nie.
36 Solank as julle die lig het, glo in die lig, sodat julle kinders van die lig kan wees. Dit het Jesus gespreek en Hy het weggegaan en Hom vir hulle verberg.
37 En alhoewel Hy so baie tekens voor hulle gedoen het, het hulle nie in Hom geglo nie;
38 sodat die woord van die profeet Jesaja vervul sou word wat hy gesê het: Here, wie het ons prediking geglo, en aan wie is die arm van die Here geopenbaar?
39 Daarom kon hulle nie glo nie, omdat Jesaja óók gesê het:
40 Hy het hulle oë verblind en hulle hart verhard, sodat hulle nie met die oë sou sien en met die hart verstaan en hulle bekeer en Ek hulle genees nie.
41 Dit het Jesaja gesê toe hy sy heerlikheid gesien en van Hom gespreek het.
42 Maar tog het selfs baie van die owerstes in Hom geglo. Maar terwille van die Fariseërs het hulle dit nie bely nie, om nie uit die sinagoge geban te word nie.
43 Want hulle het die eer van die mense meer liefgehad as die eer van God.
44 En Jesus het uitgeroep en gesê: Wie in My glo, glo nie in My nie, maar in Hom wat my gestuur het.
45 En wie My aanskou, aanskou Hom wat My gestuur het.
46 Ek het as 'n lig in die wêreld gekom, sodat elkeen wat in My glo, nie in die duisternis bly nie.
47 En as iemand na my woorde luister en nie glo nie, Ek oordeel hom nie; want Ek het nie gekom om die wêreld te oordeel nie, maar om die wêreld te red.
48 Wie My verwerp en my woorde nie aanneem nie, het een wat hom oordeel; die woord wat Ek gespreek het, dit sal hom oordeel in die laaste dag.
49 Want Ek het nie uit Myself gespreek nie; maar die Vader wat My gestuur het, Hy het My 'n gebod gegee wat Ek moet sê en wat Ek moet spreek.
50 En Ek weet dat sy gebod die ewige lewe is. Wat Ek dan spreek—net soos die Vader vir My gesê het, so spreek Ek.

Jesus was die voete van sy disiepels.

13 EN voor die fees van die pasga het Jesus, omdat Hy wis dat sy uur gekom het dat Hy uit hierdie wêreld sou oorgaan na die Vader, en omdat Hy sy eie mense in die wêreld liefgehad het, hulle liefgehad tot die einde toe.
2 En gedurende die maaltyd—die duiwel het dit al in die hart van Judas Iskáriot, die seun van Simon, ingegee om Hom te verraai—
3 het Jesus, omdat Hy wis dat die Vader alles in sy hande gegee het en dat Hy van God uitgegaan het en na God heengaan,
4 van die maaltyd opgestaan en sy boklere uitgetrek en 'n doek geneem en dit om Hom vasgemaak.
5 Daarna het Hy water in 'n bak gegooi en het begin om die voete van die disiepels te was en af te droog met die doek wat Hy omgehad het.
6 Hy kom toe by Simon Petrus en dié sê vir Hom: Here, gaan U my die voete was?
7 Jesus antwoord en sê vir hom: Wat Ek doen, begryp jy nou nie, maar jy sal dit hierna verstaan.
8 Petrus sê vir Hom: U sal my voete in der ewigheid nie was nie! Jesus antwoord hom: As Ek jou nie was nie, het jy geen deel met My nie.
9 Simon Petrus sê vir Hom: Here, nie net my voete nie, maar ook die hande en die hoof.

10 Jesus sê vir hom: Hy wat klaar gewas is, het niks anders nodig as om die voete te was nie, maar is heeltemal rein; en julle is rein, maar nie almal nie.
11 Want Hy het geweet wie sy verraaier was. Daarom het Hy gesê: Julle is nie almal rein nie.
12 Toe Hy dan hulle voete gewas en sy bo-klere geneem het, gaan Hy weer aan tafel en sê vir hulle: Verstaan julle wat Ek aan julle gedoen het?
13 Julle noem My Meester en Here, en julle is reg; want Ek is dit.
14 As Ek dan, die Here en die Meester, julle voete gewas het, is julle ook verplig om mekaar se voete te was.
15 Want Ek het julle 'n voorbeeld gegee om, net soos Ek aan julle gedoen het, ook so te doen.
16 Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, 'n slaaf is nie groter as sy heer nie, en 'n gesant is ook nie groter as die een wat hom gestuur het nie.
17 As julle hierdie dinge weet, salig is julle as julle dit doen.
18 Ek spreek nie van julle almal nie—Ek weet wie Ek uitverkies het—maar dat die Skrif kan vervul word: Hy wat saam met My brood eet, het sy hakskeen teen My opgelig.
19 Van nou af sê Ek dit vir julle voordat dit gebeur, sodat wanneer dit gebeur, julle kan glo dat dit Ek is.
20 Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, wie iemand ontvang wat Ek stuur, ontvang My; en wie My ontvang, ontvang Hom wat My gestuur het.

Jesus voorspel dat Judas Hom sal verraai.

(Matt. 26: 21, ens.; Mark. 14: 18, ens.)

21 TOE Jesus dit gesê het, het Hy in sy gees ontsteld geword en getuig en gesê: Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, een van julle sal My verraai.
22 En die disiepels het na mekaar begin kyk, in twyfel omtrent die een van wie Hy dit sê.
23 En een van sy disiepels, die een vir wie Jesus liefgehad het, het aan tafel teen die bors van Jesus gelê.
24 Simon Petrus knik toe vir hom dat hy moet vra wie dit kon wees van wie Hy spreek.
25 En hy val op die bors van Jesus en sê vir Hom: Here, wie is dit?
26 Jesus antwoord: Dit is die een vir wie Ek die stukkie sal aangee as Ek dit ingedoop het. En toe Hy die stukkie ingedoop het, gee Hy dit aan Judas Iskáriot, die seun van Simon.
27 En nadat *hy* die stukkie *geneem het*, het die Satan in hom ingevaar. En Jesus sê vir hom: Wat jy doen, doen dit haastig.
28 Maar waarom Hy dit vir hom gesê het, het niemand van die wat aan tafel was, verstaan nie.
29 Want sommige het gedink, terwyl Judas die beurs had, dat Jesus vir hom sê: Koop wat ons nodig het vir die fees; of dat hy iets aan die armes moes gee.
30 Toe hy dan die stukkie geneem het, gaan hy dadelik uit. En dit was nag.

Laaste onderwys van Jesus aan sy disiepels. Waarom Hy weggaan. Belofte van die Trooster.

31 EN toe hy buite was, sê Jesus: Nou is die Seun van die mens verheerlik, en God is in Hom verheerlik.
32 As God in Hom verheerlik is, sal God Hom ook in Homself verheerlik en Hy sal Hom dadelik verheerlik.
33 My kinders, nog 'n klein tydjie is Ek by julle. Julle sal My soek, en soos Ek vir die Jode gesê het: Waar Ek heengaan, kan julle nie kom nie—so sê Ek nou ook vir julle.
34 'n Nuwe gebod gee Ek vir julle, dat julle mekaar moet liefhê; soos Ek julle liefgehad het, moet julle ook mekaar liefhê.
35 Hieraan sal almal weet dat julle my disiepels is, as julle liefde onder mekaar het.
36 Simon Petrus sê vir Hom: Here, waar gaan U heen? Jesus antwoord hom: Waar Ek heengaan, kan jy My nou nie volg nie, maar later sal jy My volg.
37 Petrus sê vir Hom: Here, waarom kan ek U nie nou volg nie? Ek sal my lewe vir U gee.
38 Jesus antwoord hom: Sal jy jou lewe vir My gee? Voorwaar, voorwaar Ek sê vir jou, die haan sal sekerlik nie kraai totdat jy My driemaal verloën het nie.

14 LAAT julle hart nie ontsteld word nie; glo in God, glo ook in My.
2 In die huis van my Vader is daar baie wonings; as dit nie so was nie, sou Ek dit vir julle gesê het. Ek gaan om vir julle plek te berei.

3 En as Ek gegaan en vir julle plek berei het, kom Ek weer en sal julle na My toe neem, sodat julle ook kan wees waar Ek is.
4 En waar Ek heengaan, weet julle en die weg ken julle.
5 Thomas sê vir Hom: Here, ons weet nie waar U gaan nie, en hoe kan ons die weg ken?
6 Jesus sê vir hom: Ek is die weg en die waarheid en die lewe; niemand kom na die Vader behalwe deur My nie.
7 As julle My geken het, sou julle my Vader ook geken het, en van nou af ken julle Hom en het julle Hom gesien.
8 Filippus sê vir Hom: Here, toon ons die Vader, en dit is vir ons genoeg.
9 Jesus sê vir hom: Ek is so lankal by julle, en het jy My nie geken nie, Filippus? Hy wat My gesien het, het die Vader gesien. En hoe sê jy: Toon ons die Vader?
10 Glo jy nie dat Ek in die Vader is, en die Vader in My is nie? Die woorde wat Ek met julle spreek, spreek Ek nie van Myself nie; maar die Vader wat in My bly, Hy doen die werke.
11 Glo My dat Ek in die Vader is, en die Vader in My; of anders, glo My terwille van die werke self.
12 Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, wie in My glo—die werke wat Ek doen, sal hy ook doen; en hy sal groter werke doen as dit, omdat Ek na my Vader gaan.
13 En wat julle ook al in my Naam mag vra, dit sal Ek doen, sodat die Vader in die Seun verheerlik kan word.
14 As julle iets in my Naam vra, sal Ek dit doen.
15 As julle My liefhet, bewaar my gebooie.
16 En Ek sal die Vader bid, en Hy sal julle 'n ander Trooster gee om by julle te bly tot in ewigheid—
17 die Gees van die waarheid wat die wêreld nie kan ontvang nie, omdat dit Hom nie sien en Hom nie ken nie; maar julle ken Hom, omdat Hy by julle bly en in julle sal wees.
18 Ek sal julle nie as wese agterlaat nie; Ek kom *weer* na julle toe.
19 Nog 'n klein tydjie, en die wêreld sien My nie meer nie; maar julle sien My, omdat Ek lewe en julle sal lewe.
20 In dié dag sal julle weet dat Ek in my Vader is, en julle in My, en Ek in julle.
21 Wie my gebooie het en dié bewaar, hy is dit wat My liefhet; en wie My liefhet, hóm sal my Vader liefhê, en Ek sal hom liefhê en My aan hom openbaar.
22 Judas, nie die Iskáriot nie, sê vir Hom: Here, hoe is dit dat U aan ons U sal openbaar en nie aan die wêreld nie?
23 Jesus antwoord en sê vir hom: As iemand My liefhet, sal hy my woord bewaar, en my Vader sal hom liefhê, en Ons sal na hom kom en by hom woning maak.
24 Hy wat My nie liefhet nie, bewaar my woorde nie; en die woord wat julle hoor, is nie myne nie, maar die Vader syne wat My gestuur het.
25 Dit het Ek met julle gespreek terwyl Ek by julle bly;
26 maar die Trooster, die Heilige Gees wat die Vader in my Naam sal stuur, Hy sal julle alles leer en sal julle herinner aan alles wat Ek vir julle gesê het.
27 Vrede laat Ek julle na, my vrede gee Ek julle; nie soos die wêreld gee, gee Ek vir julle nie. Laat julle hart nie ontsteld word en bang wees nie.
28 Julle het gehoor dat Ek vir julle gesê het: Ek gaan weg en Ek kom *weer* na julle toe. As julle My liefgehad het, sou julle bly wees dat Ek gesê het: Ek gaan na my Vader, omdat my Vader groter is as Ek.
29 En nou het Ek dit vir julle gesê voordat dit gebeur, sodat julle kan glo wanneer dit gebeur.
30 Ek sal nie veel meer met julle spreek nie; want die owerste van hierdie wêreld kom en het aan My niks nie.
31 Maar, dat die wêreld kan weet dat Ek die Vader liefhet en doen net soos die Vader My beveel het—staan op, laat ons hiervandaan weggaan.

Laaste onderwys aan die disiepels (vervolg). Innige vereniging van Jesus en sy disiepels.

15 EK is die ware wynstok, en my Vader is die landbouer.
2 Elke loot wat in My nie vrug dra nie, neem Hy weg; en elke loot wat vrug dra, dié maak Hy skoon, sodat dit meer vrug kan dra.
3 Julle is alreeds rein deur die woord wat Ek tot julle gespreek het.

4 Bly in My, en Ek in julle. Net soos
die loot geen vrug kan dra van homself
as dit nie in die wynstok bly nie, so julle
ook nie as julle in My nie bly nie.
5 Ek is die wynstok, julle die lote. Wie
in My bly, en Ek in hom, hy dra baie
vrug; want sonder My kan julle niks
doen nie.
6 As iemand in My nie bly nie, word hy
uitgewerp soos die loot en verdroog, en
hulle maak dit bymekaar en gooi dit in
die vuur, en dit verbrand.
7 As julle in My bly en my woorde in
julle, sal julle vra net wat julle wil hê, en
julle sal dit kry.
8 Hierin is my Vader verheerlik, dat
julle veel vrug dra; en julle sal my disiepels
wees.
9 Soos die Vader My liefgehad het, het Ek
julle ook liefgehad. Bly in hierdie liefde
van My.
10 As julle my gebooie bewaar, sal julle
in my liefde bly, net soos Ek die gebooie
van my Vader bewaar en in sy liefde
bly.
11 Dit het Ek vir julle gesê, dat my
blydskap in julle kan bly en julle blydskap
volkome kan word.
12 Dit is my gebod, dat julle mekaar
moet liefhê net soos Ek julle liefgehad
het.
13 Groter liefde het niemand as dit nie,
dat iemand sy lewe vir sy vriende gee.
14 Julle is my vriende as julle alles doen
wat Ek julle beveel.
15 Ek noem julle nie meer diensknegte
nie, omdat die dienskneg nie weet wat
sy heer doen nie. Maar Ek het julle
vriende genoem, omdat Ek alles wat Ek
van my Vader gehoor het, aan julle be-
kend gemaak het.
16 Julle het My nie uitverkies nie, maar
Ek het julle uitverkies en julle aangestel
om vrug te gaan dra en dat julle vrug
kan bly, sodat wat julle ook al die Vader
mag vra in my Naam, Hy dit vir julle
kan gee.
17 Dit gebied Ek julle, dat julle mekaar
moet liefhê.
18 As die wêreld julle haat, moet julle
weet dat hy My voor julle gehaat het.
19 As julle van die wêreld was, sou die
wêreld sy eiendom liefhê. Maar omdat
julle nie van die wêreld is nie, maar Ek
julle uit die wêreld uitverkies het, daarom
haat die wêreld julle.
20 Onthou die woord wat Ek vir julle
gesê het: 'n Dienskneg is nie groter as
sy heer nie. As hulle My vervolg het,
sal hulle julle ook vervolg. As hulle my
woord bewaar het, sal hulle julle woord
ook bewaar.
21 Maar al hierdie dinge sal hulle aan
julle doen om my Naam ontwil, omdat
hulle Hom nie ken wat My gestuur het
nie.
22 As Ek nie gekom en met hulle ge-
spreek het nie, sou hulle geen sonde hê
nie; maar nou het hulle geen verskoning
vir hulle sonde nie.
23 Wie My haat, haat ook my Vader.
24 As Ek nie die werke onder hulle ge-
doen het wat niemand anders gedoen het
nie, sou hulle geen sonde hê nie. Maar
nou het hulle dit gesien, en tog het hulle
My sowel as my Vader gehaat.
25 Maar die woord wat in hulle wet
geskrywe is, moet vervul word: Hulle
het My sonder oorsaak gehaat.
26 Maar as die Trooster gekom het
wat Ek vir julle van die Vader sal stuur,
die Gees van die waarheid wat van die
Vader uitgaan, sal Hy van My getuig.
27 En julle getuig ook, omdat julle van
die begin af met My is.

Laaste onderwys aan die disiepels (slot). Van die Trooster en van Jesus se wederkoms.

16 HIERDIE dinge het Ek vir julle
gesê, dat julle nie mag struikel
nie.
2 Hulle sal julle uit die sinagoges ban.
Ja, daar kom 'n uur dat elkeen wat vir
julle doodmaak, sal dink dat hy 'n diens
bewys aan God.
3 En dit sal hulle aan julle doen, omdat
hulle die Vader nie ken nie en My ook nie.
4 Maar hierdie dinge het Ek vir julle
gesê, sodat wanneer die uur kom, julle
kan onthou dat Ek dit vir julle gesê het.
Maar Ek het dit vir julle van die begin af
nie gesê nie, omdat Ek saam met julle
was.
5 En nou gaan Ek na Hom wat My
gestuur het; en niemand van julle vra My:
Waar gaan U heen nie?
6 Maar omdat Ek dit vir julle gesê het,
het droefheid julle hart vervul.
7 Maar Ek sê julle die waarheid: Dit is
vir julle voordelig dat Ek weggaan; want
as Ek nie weggaan nie, sal die Trooster
nie na julle kom nie; maar as Ek weg-
gaan, sal Ek Hom na julle stuur;

8 en as Hy kom, sal Hy die wêreld
oortuig van sonde en van geregtigheid
en van oordeel:
9 van sonde, omdat hulle in My nie glo
nie;
10 en van geregtigheid, omdat Ek na
my Vader gaan en julle My nie meer sal
sien nie;
11 en van oordeel, omdat die owerste
van hierdie wêreld geoordeel is.
12 Nog baie dinge het Ek om vir julle
te sê, maar julle kan dit nou nie dra nie.
13 Maar wanneer Hy gekom het, die
Gees van die waarheid, Hy sal julle in die
hele waarheid lei; want Hy sal nie uit
Homself spreek nie, maar alles wat Hy
hoor, sal Hy spreek, en die toekomstige
dinge aan julle verkondig.
14 Hy sal My verheerlik, omdat Hy dit
sal neem uit wat aan My behoort, en aan
julle verkondig.
15 Alles wat die Vader het, is myne;
daarom het Ek gesê dat Hy dit sal neem
uit wat aan My behoort, en aan julle ver-
kondig.
16 'n Klein tydjie, en julle sal My nie
sien nie; en weer 'n klein tydjie, en julle
sal My sien, omdat Ek na die Vader gaan.
17 *Sommige* van sy disiepels het toe vir
mekaar gevra: Wat is dit wat Hy vir ons
sê: 'n Klein tydjie, en julle sien My nie;
en weer 'n klein tydjie, en julle sal My
sien; en: Ek gaan na die Vader?
18 Hulle het dan gevra: Wat is dit wat
Hy sê: 'n Klein tydjie? Ons weet nie
wat Hy sê nie.
19 En Jesus het gemerk dat hulle Hom
wou vra, en Hy sê vir hulle: Ondervra
julle mekaar daaroor dat Ek gesê het: 'n
Klein tydjie, en julle sal My nie sien nie;
en weer 'n klein tydjie, en julle sal My
sien?
20 Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle,
julle sal ween en rou bedryf, maar die
wêreld sal bly wees. En julle sal bedroef
wees, maar julle droefheid sal in blydskap
verander.
21 'n Vrou het droefheid wanneer sy baar,
omdat haar uur gekom het; maar wan-
neer die kindjie gebore is, dink sy nie
meer aan haar benoudheid nie, van blyd-
skap dat 'n mens in die wêreld gebore
is.
22 Julle het dan ook nou droefheid, maar
Ek sal julle weer sien; en julle hart sal
bly word, en niemand neem julle blydskap
van julle weg nie.
23 En in daardie dag sal julle My niks
vra nie. Voorwaar, voorwaar Ek sê vir
julle, alles wat julle die Vader sal vra in
my Naam, sal Hy julle gee.
24 Tot nou toe het julle niks in my Naam
gevra nie. Bid en julle sal ontvang, so-
dat julle blydskap volkome kan wees.
25 Hierdie dinge het Ek deur gely-
kenisse vir julle gesê, maar daar kom 'n
uur wanneer Ek nie meer deur gelykenisse
met julle sal spreek nie, maar openlik aan
julle van die Vader sal verkondig.
26 In daardie dag sal julle in my Naam
bid; en Ek sê nie vir julle dat Ek die
Vader aangaande julle sal vra nie;
27 want die Vader self het julle lief,
omdat julle My liefgehad en geglo het
dat Ek van God uitgegaan het.
28 Ek het van die Vader uitgegaan en
in die wêreld gekom. Weer verlaat Ek
die wêreld en gaan na my Vader.
29 Sy disiepels sê vir Hom: Kyk, nou
spreek U ronduit en gebruik geen gely-
kenis nie.
30 Nou weet ons dat U alles weet en nie
nodig het dat iemand U iets vra nie.
Daarom glo ons dat U van God uitge-
gaan het.
31 Jesus antwoord hulle: Glo julle nou?
32 Kyk, die uur kom en het nou gekom
dat julle uitmekaar sal gejaag word,
elkeen na sy eie toe, en My alleen sal laat
staan; tog is Ek nie alleen nie, omdat
die Vader met My is.
33 Dit het Ek vir julle gesê, dat julle in
My vrede kan hê. In die wêreld sal julle
verdrukking hê; maar hou goeie moed,
Ek het die wêreld oorwin.

Die gebed van Jesus vir sy disiepels.

17 DIT het Jesus gespreek, en Hy
het sy oë na die hemel opgehef en
gesê: Vader, die uur het gekom; ver-
heerlik u Seun, sodat u Seun U ook kan
verheerlik—
2 soos U Hom mag oor alle vlees gegee
het, sodat Hy aan almal wat U Hom gegee
het, die ewige lewe kan gee.
3 En dit is die ewige lewe, dat hulle U
ken, die enige waaragtige God, en Jesus
Christus wat U gestuur het.
4 Ek het U verheerlik op die aarde. Die
werk wat U My gegee het om te doen,
het Ek volbring.
5 En nou, Vader, verheerlik My by U self

met die heerlikheid wat Ek by U gehad
het voordat die wêreld daar was.
6 Ek het u Naam geopenbaar aan die
mense wat U My uit die wêreld gegee
het. Hulle het aan U behoort, en U het
hulle aan My gegee, en hulle het u woord
bewaar.
7 Nou weet hulle dat alles wat U My
gegee het, van U kom.
8 Want die woorde wat U My gegee het,
het Ek aan hulle gegee; en hulle het dit
ontvang en waarlik erken dat Ek van U
uitgegaan het, en hulle het geglo dat U
My gestuur het.
9 Ek bid vir hulle; Ek bid nie vir die
wêreld nie, maar vir die wat U My
gegee het, omdat hulle aan U behoort.
10 En alles wat myne is, is uwe; en wat
uwe is, is myne; en Ek is in hulle ver-
heerlik.
11 En Ek is nie meer in die wêreld nie,
maar hulle is in die wêreld; en Ek kom
na U toe. Heilige Vader, bewaar in u
Naam die wat U My gegee het, sodat
hulle een kan wees net soos Ons.
12 Toe Ek saam met hulle in die wêreld
was, het Ek hulle in u Naam bewaar.
Oor die wat U My gegee het, het Ek ge-
waak; en nie een van hulle het ver-
lore gegaan nie, behalwe die seun van
die verderf, sodat die Skrif sou vervul
word.
13 Maar nou kom Ek na U toe; en Ek
spreek hierdie dinge in die wêreld, sodat
hulle my blydskap volkome in hulle kan hê.
14 Ek het hulle u woord gegee, en
die wêreld het hulle gehaat, omdat hulle
nie van die wêreld is nie, net soos Ek nie
van die wêreld is nie.
15 Ek bid nie dat U hulle uit die wêreld
moet wegneem nie, maar dat U hulle
van die Bose bewaar.
16 Hulle is nie van die wêreld nie, net
soos Ek nie van die wêreld is nie.
17 Heilig hulle in u waarheid; u woord
is die waarheid.
18 Soos U My gestuur het in die wêreld,
het Ek ook hulle in die wêreld gestuur.
19 En Ek heilig Myself vir hulle, sodat
hulle ook in waarheid geheilig kan wees.
20 Maar Ek bid nie vir hulle alleen nie,
maar ook vir die wat deur hulle woord
in My sal glo—
21 dat almal een mag wees net soos U,
Vader, in My en Ek in U; dat hulle ook
in Ons een mag wees, sodat die wêreld
kan glo dat U My gestuur het.
22 En Ek het hulle die heerlikheid
gegee wat U My gegee het, sodat hulle
een kan wees, net soos Ons een is.
23 Ek in hulle en U in My, sodat hulle
volkome een kan wees; en dat die wêreld
kan weet dat U my gestuur het en hulle
liefgehad het, net soos U My liefgehad
het.
24 Vader, Ek wil dat waar Ek is, hulle
wat U My gegee het, ook saam met My
sal wees, sodat hulle my heerlikheid kan
aanskou wat U My gegee het, omdat U
My liefgehad het voor die grondlegging
van die wêreld.
25 Regverdige Vader, al het die wêreld
U nie geken nie, tog het Ek U geken,
en hulle hier het erken dat U My gestuur
het.
26 En Ek het u Naam aan hulle bekend
gemaak en sal dit bekend maak, sodat
die liefde waarmee U My liefgehad het,
in hulle kan wees, en Ek in hulle.

Jesus word gevange geneem.

(Matt. 26: 36, 47—56, en die ooreenk. pl.)

18 NADAT Jesus dit gesê het, het
Hy met sy disiepels oor die spruit
Kedron gegaan waar daar ’n tuin was,
waarin Hy self gegaan het en sy disiepels.
2 En Judas, sy verraaier, het ook die
plek geken, omdat Jesus daar dikwels
met sy disiepels saamgekom het.
3 En Judas het die afdeling soldate en
die dienaars van die owerpriesters en die
Fariseërs geneem en daar gekom met
fakkels en lampe en wapens.
4 En omdat Jesus alles geweet het wat
oor Hom sou kom, het Hy uit *die tuin*
gegaan en vir hulle gesê: Wie soek julle?
5 Hulle antwoord Hom: Jesus, die
Nasaréner. Jesus sê vir hulle: Dit is Ek.
En ook Judas, sy verraaier, het by hulle
gestaan.
6 Toe Hy dan vir hulle sê: Dit is Ek,
gaan hulle agteruit en val op die grond.
7 Hy vra hulle toe weer: Wie soek
julle? En hulle sê: Jesus, die Nasaréner.
8 Jesus antwoord: Ek het vir julle gesê
dat dit Ek is. As julle My dan soek, laat
hierdie manne weggaan—
9 sodat die woord vervul sou word wat
Hy gespreek het: Uit die wat U My ge-
gee het, het Ek niemand verloor nie.
10 En Simon Petrus wat ’n swaard ge-
had het, het dit uitgetrek en die slaaf van
die hoëpriester geslaan en sy regteroor

afgekap. En die naam van die slaaf was
Malchus.
11 Toe sê Jesus vir Petrus: Steek jou
swaard in die skede. Die beker wat die
Vader My gegee het, sal Ek dit dan nie
drink nie?

Jesus voor die Joodse Raad. Petrus verloën Hom.

(Matt. 26: 57—75, en die ooreenk. pl.)

12 EN die afdeling en die offisier en die
dienaars van die Jode het Jesus gevange
geneem en Hom geboei;
13 en hulle het Hom weggelei, eers na
Annas; want hy was die skoonvader
van Kájafas wat daardie jaar hoëpriester
was.
14 En dit was Kájafas wat vir die Jode
die raad gegee het dat dit voordelig is
dat een man vir die volk sterwe.
15 En Simon Petrus en ’n ander disie-
pel het Jesus gevolg; en daardie disiepel
was met die hoëpriester bekend en het
saam met Jesus ingegaan in die binne-
plaas van die hoëpriester.
16 Maar Petrus het buitekant by die
deur bly staan. En die ander disiepel wat
bekend was met die hoëpriester, het uit-
gegaan en met die deurwagster gepraat
en Petrus ingebring.
17 Toe sê die diensmeisie, die deurwag-
ster, vir Petrus: Is jy tog ook nie een
van die disiepels van hierdie man nie?
Hy sê: Ek is nie.
18 En die slawe en die dienaars het by
’n koolvuur gestaan wat hulle gemaak
het—want dit was koud—en hulle warm
gemaak. En Petrus het by hulle gestaan
en hom warm gemaak.
19 Die hoëpriester ondervra Jesus toe
oor sy disiepels en oor sy leer.
20 Jesus antwoord hom: Ek het ronduit
met die wêreld gespreek; Ek het altyd
in die sinagoge geleer en in die tempel
waar die Jode van alle kante bymekaar-
kom; en in die geheim het Ek niks ge-
spreek nie.
21 Wat ondervra u My? Ondervra hulle
wat gehoor het wat Ek met hulle gespreek
het; hulle weet tog wat Ek gesê het.
22 En toe Hy dit sê, het een van die
dienaars wat daar staan, Jesus in die
gesig geslaan en gesê: Antwoord U die
hoëpriester so?
23 Jesus antwoord hom: As Ek verkeerd
gespreek het, getuig van die verkeerd-
heid; maar as *Ek* reg *gespreek het*, waar-
om slaan jy My?
24 En Annas het Hom geboeid na Ká-
jafas, die hoëpriester, gestuur.
25 En Simon Petrus het hom staan en
warm maak. En hulle sê vir hom: Is jy
tog ook nie een van sy disiepels nie? Toe
ontken hy dit en sê: Ek is nie.
26 Een van die hoëpriester se slawe wat
familie was van die man wat Petrus die
oor van afgekap het, sê: Het ek jou nie
in die tuin by Hom gesien nie?
27 En Petrus het dit weer ontken; en
dadelik het die haan gekraai.

Jesus voor Pilatus.

(Matt. 27: 1, 2, 11—31, en die ooreenk. pl.)

28 TOE neem hulle Jesus van Kájafas
na die goewerneur se paleis. En dit
was vroeg in die môre; en hulle het self
nie in die goewerneur se paleis ingegaan
nie, dat hulle hul nie sou verontreinig nie,
maar dat hulle die pasga kon eet.
29 En Pilatus het na hulle uitgekom en
gesê: Watter beskuldiging bring julle
teen hierdie man in?
30 Hulle antwoord en sê vir hom: As
Hy geen kwaaddoener was nie, sou ons
Hom nie aan u oorgelewer het nie.
31 En Pilatus sê vir hulle: Neem julle
Hom en oordeel Hom volgens julle wet.
En die Jode sê vir hom: Dit is ons nie
geoorloof om iemand dood te maak nie—
32 sodat die woord van Jesus sou ver-
vul word wat Hy gesê het om aan te dui
hoedanige dood Hy sou sterwe.
33 Pilatus gaan toe weer in die goewer-
neur se paleis in en roep Jesus en sê vir
Hom: Is U die Koning van die Jode?
34 Jesus antwoord hom: Sê u dit uit
uself, of het ander dit u van My gesê?
35 Pilatus antwoord: Is ek dan ’n Jood?
U volk en die owerpriesters het U aan
my oorgelewer. Wat het U gedoen?
36 Jesus antwoord: My koninkryk is
nie van hierdie wêreld nie; as my konink-
ryk van hierdie wêreld was, sou my
dienaars geveg het, dat Ek nie aan die
Jode oorgelewer sou word nie. Maar
nou is my koninkryk nie van hier nie.
37 Pilatus sê toe vir Hom: U is dan
tog ’n koning? Jesus antwoord: U sê
dat Ek ’n koning is. Hiervoor is Ek ge-
bore en hiervoor het Ek in die wêreld
gekom, om vir die waarheid te getuig.
Elkeen wat uit die waarheid is, luister
na my stem.

38 Pilatus sê vir Hom: Wat is waarheid? En toe hy dit gesê het, gaan hy weer uit na die Jode en sê vir hulle: Ek vind geen skuld in Hom nie.
39 Maar julle het 'n gewoonte dat ek vir julle op die pasga iemand moet loslaat; wil julle dan hê dat ek vir julle die Koning van die Jode moet loslaat?
40 Toe skreeu hulle almal weer en sê: Nie Hom nie, maar Barábbas. En Barábbas was 'n rower.

19 TOE neem Pilatus dan Jesus en laat Hom gésel.
2 En die soldate het 'n kroon van dorings gevleg en dit op sy hoof gesit, en 'n purperkleed om Hom gewerp
3 en gesê: Wees gegroet, Koning van die Jode! En hulle het Hom in die gesig geslaan.
4 Pilatus gaan toe weer uit buitentoe en sê vir hulle: Kyk, ek bring Hom vir julle buitentoe, sodat julle kan weet dat ek in Hom geen skuld vind nie.
5 En Jesus het uitgekom buitentoe en die doringkroon en die purperkleed gedra. En *Pilatus* sê vir hulle: Daar is die mens!
6 En toe die owerpriesters en die dienaars Hom sien, skreeu hulle en sê: Kruisig, kruisig *Hom*! Pilatus sê vir hulle: Neem julle Hom en kruisig Hom, want ek vind geen skuld in Hom nie.
7 Die Jode antwoord hom: Ons het 'n wet en volgens ons wet moet Hy sterf, omdat Hy Homself die Seun van God gemaak het.
8 En toe Pilatus hierdie woord hoor, het hy nog meer bevrees geword
9 en weer in die goewerneur se paleis ingegaan en vir Jesus gesê: Waar is U vandaan? Maar Jesus het hom geen antwoord gegee nie.
10 En Pilatus sê vir Hom: Praat U nie met my nie? Weet U nie dat ek mag het om U te kruisig en mag het om U los te laat nie?
11 Jesus antwoord: U sou geen mag teen My hê as dit u nie van bo gegee was nie. Daarom het hy wat My aan u oorlewer, groter sonde.
12 Hierop het Pilatus probeer om Hom los te laat, maar die Jode het geskreeu en gesê: As u Hom loslaat, is u nie die keiser se vriend nie. Elkeen wat homself koning maak, kom in verset teen die keiser.
13 En toe Pilatus hierdie woord hoor, het hy Jesus buitentoe gebring en gaan sit op die regterstoel in die plek wat Plaveisel genoem word, en in Hebreeus Gábbata.
14 En dit was die voorbereiding vir die pasga en omtrent twaalfuur. Toe sê hy vir die Jode: Daar is julle Koning!
15 Maar hulle skreeu: Neem weg, neem weg, kruisig Hom! Pilatus sê vir hulle: Moet ek julle Koning kruisig? Die owerpriesters antwoord: Ons het geen koning behalwe die keiser nie.
16 En toe gee hy Hom aan hulle oor om gekruisig te word. En hulle het Jesus geneem en *Hom* weggelei.

Die kruisiging.

(Matt. 27: 32—56, en die ooreenk. pl.)

17 EN Hy het sy kruis gedra en uitgegaan na die sogenoemde Hoofskedelplek, in Hebreeus Gólgota,
18 waar hulle Hom gekruisig het en saam met Hom twee ander, een aan elke kant, en Jesus in die middel.
19 En Pilatus het ook 'n opskrif geskrywe en dit op die kruis gesit; en daar was geskrywe: JESUS, DIE NASARÉNER, DIE KONING VAN DIE JODE.
20 En hierdie opskrif het baie van die Jode gelees, omdat die plek waar Jesus gekruisig is, naby die stad was; en dit was geskrywe in Hebreeus en Grieks en Latyn.
21 En die owerpriesters van die Jode het vir Pilatus gesê: Moenie skrywe: Die Koning van die Jode nie; maar dat Hy gesê het: Ek is die Koning van die Jode.
22 Pilatus het geantwoord: Wat ek geskrywe het, het ek geskrywe.
23 En toe die soldate Jesus gekruisig het, neem hulle sy klere en maak vier dele, vir elke soldaat 'n deel, en die onderkleed; maar die onderkleed was sonder naat, van bo af in een stuk gewewe.
24 En hulle het vir mekaar gesê: Laat ons dit nie skeur nie, maar laat ons daaroor die lot werp, wie syne dit sal wees—sodat die Skrif sou vervul word wat sê: Hulle het my klere onder mekaar verdeel en oor my gewaad het hulle die lot gewerp. Dit het die soldate dan gedoen.
25 En by die kruis van Jesus het gestaan sy moeder en sy moeder se suster, Maria, die vrou van Klopas, en Maria Magdaléna.

26 En toe Jesus sy moeder en die disiepel wat Hy liefgehad het, by haar sien staan, sê Hy vir sy moeder: Vrou, daar is u seun!
27 Daarop sê Hy vir die disiepel: Daar is jou moeder! En van daardie uur af het die disiepel haar in sy huis geneem.
28 Hierna, omdat Hy geweet het dat alles al volbring was—sodat die Skrif sou vervul word—het Jesus gesê: Ek het dors!
29 En daar het 'n kan vol asyn gestaan; en hulle het 'n spons vol asyn gemaak en op 'n hisopstingel gesit en aan sy mond gebring.
30 En toe Jesus die asyn geneem het, sê Hy: Dit is volbring! En Hy het sy hoof gebuig en die gees oorgegee *aan God*.
31 En dat die liggame nie op die sabbat aan die kruis sou bly nie, aangesien dit die voorbereiding was—want die dag van daardie sabbat was groot—het die Jode Pilatus gevra dat hulle bene gebreek en hulle weggeneem moes word.
32 Die soldate het toe gekom en die bene van die eerste een gebreek en van die ander een wat saam met Hom gekruisig was;
33 maar toe hulle by Jesus kom en sien dat Hy al dood was, het hulle sy bene nie gebreek nie.
34 Maar een van die soldate het met 'n spies in sy sy gesteek, en dadelik het daar bloed en water uitgekom.
35 En hy wat dit gesien het, het dit getuig, en sy getuienis is waaragtig; en hy weet dat hy die waarheid spreek, sodat julle kan glo.
36 Want hierdie dinge het gebeur, dat die Skrif vervul sou word: Geen been van Hom sal gebreek word nie.
37 En weer sê 'n ander Skrif: Hulle sal sien in wie hulle gesteek het.

Die begrafnis van Jesus.

(Matt. 27: 57, ens., en die ooreenk. pl.)

38 EN ná hierdie dinge het Josef van Arimathéa, wat 'n disiepel van Jesus was, maar in die geheim uit vrees vir die Jode, Pilatus gevra of hy die liggaam van Jesus mag wegneem. En Pilatus het dit toegelaat. Hy het toe gegaan en die liggaam van Jesus weggeneem.
39 En Nikodémus, wat die eerste maal in die nag na Jesus gegaan het, het ook gekom met 'n mengsel van mirre en alewee van omtrent honderd pond gewig.
40 En hulle het die liggaam van Jesus geneem en dit in doeke toegedraai saam met die speserye, soos die gewoonte van die Jode is om te begrawe.
41 En daar was op die plek waar Hy gekruisig is, 'n tuin, en in die tuin 'n nuwe graf waar nog nooit iemand in neergelê was nie.
42 Daar het hulle Jesus toe neergelê weens die voorbereiding van die Jode, omdat die graf naby was.

Die opstanding.

(Matt. 28: 1—10, en die ooreenk. pl.)

20 EN op die eerste *dag* van die week kom Maria Magdaléna vroeg, terwyl dit nog donker was, by die graf en sien dat die steen van die graf weggeneem was.
2 Sy hardloop toe en kom by Simon Petrus en by die ander disiepel vir wie Jesus liefgehad het, en sê vir hulle: Hulle het die Here uit die graf weggeneem, en ons weet nie waar hulle Hom neergelê het nie.
3 Toe gaan Petrus en die ander disiepel uit en kom by die graf.
4 En die twee het saam gehardloop, en die ander disiepel het vooruit gehardloop, vinniger as Petrus, en eerste by die graf gekom.
5 En terwyl hy neerbuk sien hy die doeke lê; maar hy het nie ingegaan nie.
6 Toe kom Simon Petrus agter hom aan en gaan in die graf en sien die doeke lê;
7 en die doek wat op sy hoof was, *sien hy* nie by die doeke lê nie, maar opgerol op een plek apart.
8 Daarop het ook die ander disiepel wat eerste by die graf gekom het, ingegaan, en hy het gesien en geglo.
9 Want hulle het nog nie die Skrif verstaan dat Hy uit die dode moes opstaan nie.
10 En die disiepels het weer huis toe gegaan.

Jesus verskyn aan Maria Magdaléna.

11 MAAR Maria het buitekant by die graf gestaan en ween; en terwyl sy ween, buk sy na die graf toe

12 en sien twee engele daar sit met wit
klere aan, een by die hoof en een by die
voete waar die liggaam van Jesus gelê
het.
13 En hulle sê vir haar: Vrou, waarom
ween jy? Sy sê vir hulle: Omdat hulle
my Here weggeneem het, en ek weet
nie waar hulle Hom neergelê het nie.
14 En nadat sy dit gesê het, draai sy
haar om agtertoe en sien Jesus staan, en
sy wis nie dat dit Jesus was nie.
15 Jesus sê vir haar: Vrou, waarom
ween jy? Wie soek jy? Sy het gedink
dat dit die tuinier was en sê vir hom:
Meneer, as u Hom weggedra het, sê vir
my waar u Hom neergelê het, en ek sal
Hom wegneem.
16 Jesus sê vir haar: Maria! Sy draai
haar om en sê vir Hom: Rabboeni! dit
beteken: Meester.
17 Jesus sê vir haar: Moenie My aan-
raak nie, want Ek het nog nie opgevaar
na my Vader nie; maar gaan na my
broers en sê vir hulle: Ek vaar op na my
Vader en julle Vader, en my God en julle
God.
18 Maria Magdaléna het vir die disiepels
gaan vertel dat sy die Here gesien het
en dat Hy dit vir haar gesê het.

Jesus verskyn aan die elf. Ongelowigheid van Thomas.

(Luk. 24: 33—43, en die ooreenk. pl.)

19 EN toe dit aand was op daardie
eerste dag van die week, en die deure
waar die disiepels vergader het uit vrees
vir die Jode gesluit was, het Jesus gekom
en onder hulle gestaan en vir hulle gesê:
Vrede vir julle!
20 En nadat Hy dit gesê het, wys Hy vir
hulle sy hande en sy sy. En die disiepels
was bly toe hulle die Here sien.
21 Jesus sê toe weer vir hulle: Vrede
vir julle! Soos die Vader My gestuur
het, stuur Ek julle ook.
22 En nadat Hy dit gesê het, blaas Hy *op
hulle* en sê vir hulle: Ontvang die Heilige
Gees.
23 As julle die mense hulle sondes ver-
gewe, dan word dit hulle vergewe; as
julle die mense hulle sondes hou, dan is
dit gehou.
24 En Thomas wat genoem word Dídi-
mus, een van die twaalf, was nie saam
met hulle toe Jesus gekom het nie.
25 Die ander disiepels sê toe vir hom:
Ons het die Here gesien! Maar hy het
vir hulle gesê: As ek nie in sy hande die
merk van die spykers sien en my vinger
steek in die merk van die spykers en my
hand in sy sy steek nie, sal ek nooit glo
nie.
26 En agt dae daarna was sy disiepels
weer binne, en Thomas saam met hulle.
En Jesus het gekom terwyl die deure
gesluit was en het onder hulle gestaan
en gesê: Vrede vir julle!
27 Daarna sê Hy vir Thomas: Bring jou
vinger hier, en kyk na my hande; en
bring jou hand en steek dit in my sy; en
moenie ongelowig wees nie, maar gelo-
wig.
28 En Thomas antwoord en sê vir Hom:
My Here en my God!
29 Jesus sê vir hom: Omdat jy My
gesien het, Thomas, het jy geglo; salig
is die wat nie gesien het nie en tog geglo
het.
30 Nog baie ander tekens het Jesus
voor sy disiepels gedoen wat in hierdie
boek nie beskrywe is nie;
31 maar hierdie is beskrywe, dat julle
kan glo dat Jesus die Christus is, die
Seun van God; en dat julle deur te glo
die lewe kan hê in sy Naam.

Verskyning van Jesus by die meer van Tibérias.

21 NÁ hierdie dinge het Jesus weer
aan sy disiepels verskyn by die
meer van Tibérias, en Hy het só verskyn:
2 Daar was bymekaar Simon Petrus en
Thomas, wat Dídimus genoem word, en
Natánael van Kana in Galiléa en die
seuns van Sebedéüs en twee ander van
sy disiepels.
3 Simon Petrus sê vir hulle: Ek gaan
vis vang. Hulle sê vir hom: Ons gaan
ook saam met jou. En hulle het uitge-
gaan en dadelik in die skuit geklim, en
in daardie nag het hulle niks gevang
nie.
4 En toe dit al dag geword het, staan
Jesus op die strand; maar die disiepels
het nie geweet dat dit Jesus was nie.
5 En Jesus sê vir hulle: My kinders,
het julle nie 'n stukkie om te eet nie?
Hulle antwoord Hom: Nee.
6 En Hy sê vir hulle: Gooi die net aan
die regterkant van die skuit, en julle sal
kry. Hulle het toe gegooi en deur die

menigte van visse was hulle nie meer in
staat om dit te trek nie.
7 Daarop sê die disiepel—die een vir wie
Jesus liefgehad het—vir Petrus: Dit is
die Here! En toe Simon Petrus hoor dat
dit die Here is, gord hy sy bo-kleed om—
want hy was nakend—en werp homself
in die meer.
8 Maar die ander disiepels het met die
skuitjie gekom en die net met die visse
gesleep; want hulle was nie ver van die
land nie, maar omtrent twee honderd el.
9 En toe hulle geland het, sien hulle 'n
koolvuur en vis daarop lê, en brood.
10 Jesus sê vir hulle: Bring van die
visse wat julle nou gevang het.
11 Simon Petrus het in die skuit geklim
en die net op die land getrek, vol groot
visse, honderd drie en vyftig in getal; en
alhoewel daar so baie was, het die net
nie geskeur nie.
12 Jesus sê vir hulle: Kom eet! En nie-
mand van die disiepels het gewaag om
Hom te vra: Wie is U nie? omdat hulle
wis dat dit die Here was.
13 En Jesus het gekom en die brood
geneem en dit aan hulle gegee, en so ook
die vis.
14 Dit was al die derde keer dat Jesus
aan sy disiepels verskyn het nadat Hy
opgestaan het uit die dode.
15 Toe hulle dan klaar was met die
môre-ete, vra Jesus vir Simon Petrus:
Simon, seun van Jona, het jy My liewer
as hulle hier? Hy antwoord Hom: Ja,
Here, U weet dat ek U liefhet. Hy sê vir
hom: Laat my lammers wei.
16 Hy vra weer vir hom die twede maal:
Simon, seun van Jona, het jy My lief?
Hy antwoord Hom: Ja, Here, U weet dat
ek U liefhet. Hy sê vir hom: Pas my
skape op.
17 Hy vra hom die derde maal: Simon,
seun van Jona, het jy My lief? Petrus
het bedroef geword, omdat Hy hom
die derde maal vra: Het jy My lief? En
hy antwoord Hom: Here, U weet alles,
U weet dat ek U liefhet. Jesus sê vir
hom: Laat my skape wei.
18 Voorwaar, voorwaar Ek sê vir jou,
toe jy jonger was, het jy jouself gegord
en rondgegaan waar jy wou; maar wan-
neer jy oud geword het, sal jy jou hande
uitsteek, en 'n ander een sal jou gord en
bring waar jy nie wil wees nie.
19 En dit het Hy gesê om aan te dui
deur hoedanige dood hy God sou verheer-
lik; en toe Hy dit gespreek het, sê Hy
vir hom: Volg My.
20 En Petrus het hom omgedraai en die
disiepel sien volg vir wie Jesus liefgehad
het, die een wat by die maaltyd op sy
bors geval en gesê het: Here, wie is u
verraaier?
21 Toe Petrus hom sien, sê hy vir Jesus:
Here, maar wat van hom?
22 Jesus sê vir hom: As Ek wil hê dat
hy bly totdat Ek kom, wat gaan dit jou
aan? Volg jy My.
23 Hierdie woord het toe onder die
broeders uitgegaan dat daardie disiepel
nie sou sterwe nie; en Jesus het nie vir
hom gesê dat hy nie sou sterwe nie,
maar: As Ek wil hê dat hy bly totdat
Ek kom, wat gaan dit jou aan?
24 Dit is daardie disiepel wat van
hierdie dinge getuig en hierdie dinge
geskrywe het, en ons weet dat sy ge-
tuienis waar is.
25 En daar is nog baie ander dinge wat
Jesus alles gedoen het; maar as hulle
een vir een beskrywe word, sou die
wêreld self, dink ek, die geskrewe boeke
nie bevat nie. Amen.

DIE HANDELINGE

VAN DIE HEILIGE APOSTELS DEUR LUKAS BESKRYWE

Inleiding. Hemelvaart van Jesus.

(Matt. 28: 19, 20; Mark. 16: 15, ens.; Luk. 24: 51, ens.)

1 DIE eerste verhaal, Theófilus, het
ek opgestel oor alles wat Jesus begin
het om te doen en te leer
2 tot op die dag dat Hy opgeneem is,
nadat Hy aan die apostels wat Hy uit-
verkies het deur die Heilige Gees bevele
gegee het;
3 aan wie Hy ook, ná sy lyde, Hom le-
wendig vertoon het deur baie kentekens,
terwyl Hy gedurende veertig dae aan

hulle verskyn het en oor die dinge van
die koninkryk van God gespreek het.
4 En toe Hy nog met hulle saam was,
het Hy hulle bevel gegee om nie van
Jerusalem weg te gaan nie, maar om te
wag op die belofte van die Vader wat
julle, *het Hy gesê,* van My gehoor het.
5 Want Johannes het wel met water
gedoop, maar julle sal met die Heilige
Gees gedoop word nie lank ná hierdie dae
nie.
6 Die wat bymekaar gekom het, vra
Hom toe en sê: Here, gaan U in hierdie
tyd die koninkryk vir Israel weer
oprig?
7 En Hy antwoord hulle: Dit kom julle
nie toe om die tye of geleenthede te weet
wat die Vader deur sy eie mag bepaal
het nie;
8 maar julle sal krag ontvang wanneer
die Heilige Gees oor julle kom, en julle
sal my getuie wees in Jerusalem sowel
as in die hele Judéa en Samaría en tot
aan die uiterste van die aarde.
9 En nadat Hy dit gesê het, is Hy op-
geneem terwyl hulle dit sien; en 'n wolk
het Hom voor hulle oë weggeneem.
10 En toe hulle nog stip na die hemel
kyk terwyl Hy weggaan, staan daar
twee manne in wit klere by hulle,
11 wat sê: Galilése manne, waarom
staan julle en kyk na die hemel? Hierdie
Jesus wat van julle opgeneem is in die
hemel, sal net so kom soos julle Hom na
die hemel sien wegvaar het.
12 Daarop draai hulle om na Jerusalem
van die berg af wat genoem word Olyf-
berg, wat naby Jerusalem is, 'n sabbats-
reis ver.
13 En toe hulle daar gekom het, gaan
hulle na die bo-vertrek waar hulle ge-
woond was om te vertoef, naamlik: Pe-
trus en Jakobus en Johannes en Andréas,
Filippus en Thomas, Bartholoméüs en
Matthéüs, Jakobus, die seun van Alféüs,
en Simon, die Yweraar, en Judas, die
seun van Jakobus.
14 Hulle almal het eendragtig volhard
in gebed en smeking, saam met *'n aantal*
vroue en Maria, die moeder van Jesus, en
met sy broers.

Matthías as apostel gekies in die plek van Judas.

15 EN in dié dae het Petrus onder die
dissipels opgestaan en gesê (die skare van
persone daar bymekaar was omtrent
honderd en twintig):
16 Broeders, hierdie Skrif moes vervul
word wat die Heilige Gees voorspel het
deur die mond van Dawid aangaande
Judas wat die leier was van die wat
Jesus gevange geneem het;
17 want hy is saam met ons getal ge-
reken en het die lot van hierdie bediening
verkry.
18 Hy het dan 'n stuk grond gekoop
met die loon van ongeregtigheid en het
vooroor geval en oopgebars, en al sy
ingewande is uitgestort;
19 en dit het bekend geword aan al die
inwoners van Jerusalem, sodat daardie
stuk grond in hulle eie taal Akeldáma
genoem is, dit is Bloedgrond.
20 Want daar staan geskrywe in die
boek van die Psalms: Laat sy woonplek
woes word, en laat daar geen inwoner in
wees nie! En: Laat 'n ander een sy op-
sienersamp neem.
21 Van die manne dan wat saam met
ons omgegaan het al die tyd waarin die
Here Jesus by ons in- en uitgegaan het,
22 van die doop van Johannes af tot op
die dag dat Hy van ons opgeneem is—
van hulle moet daar een saam met ons
getuie word van sy opstanding.
23 En hulle het twee voorgestel: Josef
wat genoem is Bársabas, met die bynaam
van Justus, en Matthías.
24 En hulle het gebid en gesê: U, Here,
wat die harte van almal ken, wys uit
hierdie twee die een aan wat U uitverkies
het
25 om die lot van hierdie bediening en
apostelskap te verkry, waarvan Judas
afgewyk het om heen te gaan na sy eie
plek.
26 Toe werp hulle die lot, en die lot het
op Matthías geval; en hy is gekies om
saam met die elf apostels te wees.

Die uitstorting van die Heilige Gees.

2 EN toe die dag van die pinksterfees
aangebreek het, was hulle almal een-
dragtig bymekaar.
2 En daar kom skielik uit die hemel 'n
geluid soos van 'n geweldige rukwind, en
dit het die hele huis gevul waar hulle ge-
sit het.
3 Toe is deur hulle tonge gesien soos
van vuur, wat hulleself verdeel en op elk-
een van hulle gaan sit.
4 En hulle is almal vervul met die Hei-

lige Gees en het begin spreek in ander
tale, soos die Gees aan hulle gegee het
om uit te spreek.
5 En daar het in Jerusalem Jode gewoon,
godsdienstige manne, uit elke nasie wat
onder die hemel is.
6 En toe hierdie geluid kom, het die
menigte saamgestroom en was in die
war, want elkeen hoor hoe hulle in sy eie
taal spreek;
7 en hulle was almal verbaas en ver-
wonderd en sê vir mekaar: Is almal wat
daar spreek dan nie Galiléërs nie?
8 En hoe hoor ons *hulle*, elkeen in ons
eie taal waarin ons gebore is?
9 Parthers en Meders en Elamiete en
die inwoners van Mesopotámië, Judéa
en Kappadócië, Pontus en Asië,
10 Frigië en Pamfílië, Egipte en die
streke van Líbië by Ciréne, en Romeine
wat hier woon, Jode en Jodegenote,
11 Kretense en Arabiere—ons hoor hulle
in ons eie taal oor die groot dade van God
spreek.
12 En hulle was almal verbaas en rade-
loos en sê die een vir die ander: Wat kan
dit tog wees?
13 Maar ander het gespot en gesê: Hulle
is vol soetwyn.

Toespraak van Petrus op die pinksterdag.

14 MAAR Petrus het opgestaan met
die elf en sy stem verhef en hulle toege-
spreek: Joodse manne en almal wat in
Jerusalem woon, dit moet julle weet, en
luister na my woorde;
15 hierdie mense is tog nie dronk soos
julle dink nie, want dit is *nog maar* nege
uur in die môre.
16 Maar dit is wat deur die profeet Joël
gespreek is:
17 En in die laaste dae, sê God, sal Ek
van my Gees uitstort op alle vlees, en
julle seuns en julle dogters sal profeteer,
en julle jongelinge sal gesigte sien, en
julle ou mense sal drome droom.
18 En ook op my diensknegte en diens-
maagde sal Ek in dié dae van my Gees
uitstort, en hulle sal profeteer.
19 En Ek sal wonders gee bo in die he-
mel en tekens onder op die aarde, bloed
en vuur en rookdamp.
20 Die son sal verander in duisternis
en die maan in bloed voordat die grote en
deurlugtige dag van die Here kom.
21 En elkeen wat die Naam van die
Here aanroep, sal gered word.
22 Israeliete, luister na hierdie woorde!
Jesus, die Nasaréner, 'n man deur God
vir julle aangewys met kragte en won-
ders en tekens wat God deur Hom onder
julle gedoen het, soos julle ook self
weet—
23 Hom wat deur die bepaalde raad en
voorkennis van God oorgelewer is, het
julle deur die hande van goddelose manne
geneem en gekruisig en omgebring;
24 Hom het God opgewek, nadat Hy die
smarte van die dood ontbind het, omdat
dit onmoontlik was dat Hy daardeur vas-
gehou sou word.
25 Want Dawid sê van Hom: Ek het
die Here altyddeur voor My gesien, want
Hy is aan my regterhand, dat Ek nie sou
wankel nie.
26 Daarom is my hart bly en my tong
juig, ja, ook sal my vlees nog rus in
hoop.
27 Want U sal my siel aan die doderyk
nie oorlaat of u Heilige oorgee om ver-
derwing te sien nie.
28 U het My die weë van die lewe be-
kend gemaak, U sal My vervul met
vreugde by u aangesig.
29 Broeders, ek kan vryuit met julle
spreek oor die aartsvader Dawid dat hy
gesterf het en ook begrawe is, en sy graf
is onder ons tot vandag toe.
30 Omdat hy dan 'n profeet was, en ge-
weet het dat God vir hom met 'n eed
gesweer het dat hy uit die vrug van sy
lende, wat die vlees betref, die Christus
sou verwek om op sy troon te sit,
31 het hy, omdat hy dit vooruit gesien
het, gespreek van die opstanding van
Christus, dat sy siel nie in die doderyk
verlaat is en sy vlees ook nie verderwing
gesien het nie.
32 Hierdie Jesus het God opgewek,
waarvan ons almal getuie is.
33 Nadat Hy dan deur die regterhand
van God verhoog is en van die Vader die
belofte van die Heilige Gees ontvang het,
het Hy dit uitgestort wat julle nou sien
en hoor.
34 Want Dawid het nie in die hemele
opgevaar nie, maar hy self sê: Die Here het
vir my Here gesê: Sit aan my regterhand
35 totdat Ek u vyande gemaak het 'n
voetbank van u voete.
36 Laat dan die hele huis van Israel
sekerlik weet dat God Hom Here en
Christus gemaak het, hierdie Jesus wat
julle gekruisig het.

Die eerste bekeerdes.

37 TOE hulle dit hoor, is hulle diep in
die hart getref en het vir Petrus en die
ander apostels gesê: Wat moet ons doen,
broeders?
38 En Petrus sê vir hulle: Bekeer julle,
en laat elkeen van julle gedoop word in
die Naam van Jesus Christus tot ver-
gewing van sondes, en julle sal die gawe
van die Heilige Gees ontvang.
39 Want die belofte is vir julle en vir
julle kinders en vir almal wat daar ver is,
die wat die Here onse God na Hom toe
sal roep.
40 En met baie ander woorde het hy
hulle besweer en vermaan en gesê: Laat
julle red uit hierdie verkeerde geslag.
41 Die wat toe sy woord met blydskap
aangeneem het, is gedoop; en daar is op
dié dag omtrent drie duisend siele toege-
bring.
42 En hulle het volhard in die leer van die
apostels en in die gemeenskap en in die
breking van die brood en in die gebede.
43 En vrees het op elkeen gekom, en
baie wonders en tekens het deur die
apostels plaasgevind.
44 En almal wat gelowig geword het,
was bymekaar en het alles gemeenskaplik
besit.
45 En hulle eiendomme en besittings
het hulle verkoop en die *opbrings* onder
almal verdeel, volgens wat elkeen nodig
gehad het.
46 En dag vir dag het hulle eendragtig
volhard in die tempel en van huis tot huis
brood gebreek en hulle voedsel met blyd-
skap en eenvoudigheid van hart geniet,
47 terwyl hulle God geprys het en in
guns was by die hele volk. En die Here
het daagliks by die gemeente gevoeg die
wat gered is.

Die genesing van die kreupel-gebore man.
Toespraak van Petrus in die tempel.

3 EN Petrus en Johannes het saam na
die tempel opgegaan op die uur van
die gebed, om drie-uur.
2 Toe word daar 'n man aangedra wat
van sy geboorte af kreupel was; hulle
het hom elke dag neergesit by die tempel-
poort wat die Skone genoem word, om
'n aalmoes te vra van die wat in die
tempel ingaan.
3 Toe hy sien dat Petrus en Johannes
die tempel wou binnegaan, vra hy of hy
'n aalmoes kon ontvang.
4 En Petrus saam met Johannes het
hom stip aangekyk en gesê: Kyk na ons.
5 En hy het sy oë op hulle gehou in die
verwagting dat hy iets van hulle sou ont-
vang.
6 Maar Petrus sê: Silwer en goud het
ek nie; maar wat ek het, dit gee ek vir
jou: In die Naam van Jesus Christus, die
Nasaréner, staan op en wandel!
7 Toe gryp hy hom by sy regterhand en
rig hom op, en onmiddellik het sy voete
en enkels sterk geword.
8 En hy het opgespring en gestaan en
rondgeloop en saam met hulle in die
tempel ingegaan terwyl hy loop en spring
en God prys.
9 En die hele volk het gesien hoe hy
wandel en God prys.
10 En hulle het hom herken, dat dit hy
was wat vir 'n aalmoes gesit het by die
Skone Poort van die tempel, en was vol
verwondering en verbasing oor wat met
hom gebeur het.
11 En toe die kreupel man wat genees
was, aan Petrus en Johannes vashou, het
die hele volk uitermate verbaas na hulle
gehardloop in die pilaargang wat
Salomo s'n genoem word.
12 En toe Petrus dit sien, sê hy vir die
volk: Israeliete, waarom is julle hieroor
verwonderd, of waarom kyk julle ons so
aan asof ons deur ons eie krag of gods-
vrug bewerk het dat hy wandel?
13 Die God van Abraham en Isak en
Jakob, die God van ons vaders, het sy
Kind Jesus verheerlik, Hom wat julle
oorgelewer en voor Pilatus verloën het
toe hy besluit het om Hom los te laat.
14 En julle het die Heilige en Regverdige
verloën en gevra dat 'n moordenaar aan
julle sou geskenk word,
15 en die Leidsman tot die lewe het julle
doodgemaak. God het Hom uit die dode
opgewek, waarvan ons getuie is.
16 En deur die geloof in sy Naam het sy
Naam hierdie man wat julle sien en ken,
sterk gemaak, en die geloof wat deur
Hom is, het hom hierdie volkome gesond-
heid gegee in die teenwoordigheid van
julle almal.
17 En nou, broeders, ek weet dat julle
dit in onwetendheid gedoen het, net soos
julle owerstes;
18 maar God het op dié manier vervul
wat Hy tevore verkondig het deur die
mond van al sy profete, dat die Christus
sou ly.

19 Kom dan tot inkeer en bekeer julle,
sodat julle sondes uitgewis kan word en
tye van verkwikking van die aangesig
van die Here mag kom,
20 en Hy Hom mag stuur wat vooraf
aan julle verkondig is, naamlik Jesus
Christus,
21 Hom wat die Hemel moet ontvang
tot op die tye van die wederoprigting van
alle dinge waarvan God van ouds af ge-
spreek het deur die mond van al sy heilige
profete.
22 Want Moses het vir die vaders gesê:
Die Here julle God sal vir julle 'n profeet
verwek uit julle broers net soos ek is; na
Hom moet julle luister volgens alles wat
Hy met julle sal spreek.
23 En elke siel wat nie na dié profeet
luister nie, sal uit die volk uitgeroei word.
24 En ook al die profete van Samuel af
en wat verder gevolg het, almal wat ge-
spreek het, het ook hierdie dae aange-
kondig.
25 En julle is kinders van die profete en
van die verbond wat God gemaak het
met ons vaders toe Hy vir Abraham gesê
het: En in jou saad sal al die geslagte
van die aarde geseën word.
26 God het, nadat Hy sy Kind Jesus
opgewek het, Hom eers vir julle gestuur
om julle te seën deur elkeen te bekeer van
sy booshede.

Petrus en Johannes voor die Joodse Raad.

4 EN terwyl hulle besig was om met
die volk te spreek, het die priesters
en die hoofman van die tempel en die
Sadduseërs op hulle afgekom,
2 baie ontevrede dat hulle die volk leer
en in Jesus die opstanding uit die dode
verkondig.
3 En hulle het die hande aan hulle ge-
slaan en hulle in die gevangenis gesit tot
die volgende môre toe, want dit was al
aand.
4 En baie van die wat die woord gehoor
het, het geglo; en die getal van die manne
het omtrent vyf duisend geword.
5 Die volgende dag kom toe hulle ower-
stes en ouderlinge en skrifgeleerdes in
Jerusalem bymekaar,
6 ook Annas, die hoëpriester, en Kájafas
en Johannes en Alexander en almal wat
van die hoëpriesterlike famielie was;
7 en toe hulle hul voorgebring het, vra
hulle: Deur watter mag en deur watter
naam het julle dit gedoen?
8 Daarop sê Petrus, vervuld met die
Heilige Gees, vir hulle: Owerstes van
die volk en ouderlinge van Israel,
9 as ons vandag ondervra word oor 'n
weldaad aan 'n siek man waardeur hy
gesond geword het,
10 laat dit bekend wees aan julle almal
en aan die hele volk van Israel dat deur
die Naam van Jesus Christus die Nasaré-
ner wat julle gekruisig het, maar wat
God uit die dode opgewek het, *dat* deur
Hom hierdie man gesond voor julle staan.
11 Hy is die steen wat deur julle, die
bouers, verag is, wat 'n hoeksteen ge-
word het.
12 En die verlossing is in niemand
anders nie, want daar is ook geen ander
naam onder die hemel wat onder die
mense gegee is, waardeur ons gered
moet word nie.
13 En toe hulle die vrymoedigheid van
Petrus en Johannes sien en verstaan dat
hulle ongeleerde en eenvoudige manne
was, was hulle verwonderd en het hulle
as metgeselle van Jesus herken.
14 En omdat hulle die man wat gesond
gemaak was, by hulle sien staan, kon
hulle niks daarteen sê nie.
15 Hulle het hul toe gelas om buitekant
die Raad te gaan en met mekaar geraad-
pleeg
16 en gesê: Wat moet ons met hierdie
manne doen? Want dat daar 'n kenlike
teken deur hulle plaasgevind het, is dui-
delik vir al die inwoners van Jerusalem;
ons kan dit nie ontken nie.
17 Maar dat dit nie nog meer onder die
volk versprei mag word nie, laat ons
hulle dreig om nie meer in hierdie Naam
met enige mens te spreek nie.
18 En hulle het hul geroep en hulle
bevel gegee om in die geheel nie in die
Naam van Jesus te spreek of te leer nie.
19 Toe antwoord Petrus en Johannes
en sê vir hulle: Of dit reg is voor God
om julle meer gehoorsaam te wees as
God, moet julle self beslis;
20 want vir ons is dit onmoontlik om nie
te spreek oor wat ons gesien en gehoor
het nie.
21 En nadat hulle nog dreigemente by-
gevoeg het, aangesien hulle geen rede
kon vind om hul te straf nie, het hulle
terwille van die volk hul losgelaat, want
almal het God verheerlik oor wat gebeur
het.
22 Want die man aan wie hierdie teken

van genesing plaasgevind het, was meer
as veertig jaar oud.
23 En nadat hulle losgelaat was, het
hulle na hul eie mense gegaan en alles
vertel wat die owerpriesters en die ouder-
linge gesê het.
24 En toe hulle dit hoor, het hulle een-
dragtig die stem tot God verhef en gesê:
Here, U is die God wat die hemel en die
aarde en die see en alles wat daarin is,
gemaak het,
25 wat deur die mond van u kneg
Dawid gesê het: Waarom het die nasies
gewoed en die volke nietige dinge bedink?
26 Die konings van die aarde het saam-
gestaan en die owerstes het saam ver-
gader teen die Here en teen sy Gesalfde.
27 Want waarlik, Herodes en Pontius
Pilatus het saam met heidene en die volk
van Israel vergader teen u heilige Kind
Jesus wat U gesalf het,
28 om alles te doen wat u hand en u raad
vooruit bepaal het om plaas te vind.
29 En nou, Here, let op hulle dreigemente
en gee aan u diensknegte om met alle
vrymoedigheid u woord te spreek
30 deurdat U u hand uitstrek tot gene-
sing, en tekens en wonders deur die Naam
van u heilige Kind Jesus plaasvind.
31 En toe hulle gebid het, is die plek
geskud waar hulle saam was, en hulle is
almal vervul met die Heilige Gees en het
die woord van God met vrymoedigheid
gespreek.

Vrywillige gemeenskap van goedere by die eerste Christene. Ananías en Saffíra.

32 EN die menigte van die wat gelowig
geword het, was een van hart en siel, en
nie een het gesê dat iets van sy besittings
sy eie was nie, maar hulle het alles in
gemeenskap gehad.
33 En met grote krag het die apostels
getuienis gegee van die opstanding van
die Here Jesus, en grote genade was oor
hulle almal.
34 Want niemand onder hulle was be-
hoeftig nie; want almal wat besitters van
gronde of huise was, het dit verkoop en
die prys van wat verkoop is, gebring en
by die voete van die apostels neergelê.
35 En aan elkeen is uitgedeel volgens
wat hy nodig gehad het.
36 En Joses wie se bynaam onder die
apostels Bárnabas was—wat as dit ver-
taal word, beteken seun van vertroos-
ting—'n Leviet, van geboorte uit Ciprus,
37 het 'n stuk grond gehad en dit ver-
koop en die geld gebring en by die voete
van die apostels neergelê.

5 MAAR 'n sekere man met die naam
van Ananías het saam met sy vrou
Saffíra 'n eiendom verkoop,
2 en ook met die medewete van sy vrou
van die prys agtergehou en 'n sekere
deel gebring en by die voete van die
apostels neergelê.
3 Toe sê Petrus: Ananías, waarom het
die Satan jou hart vervul om vir die
Heilige Gees te lieg en van die prys van
die grond agter te hou?
4 As dit nie verkoop was nie, het dit
nie joue gebly nie? En toe dit verkoop
was, was dit nie in jou mag nie? Waar-
om is dit dat jy hierdie saak in jou hart
voorgeneem het? Jy het nie vir mense
gelieg nie, maar vir God.
5 En toe Ananías hierdie woorde hoor,
het hy neergeval en gesterwe; en daar
was 'n groot vrees oor almal wat dit ge-
hoor het.
6 Daarna staan die jongmanne op en draai
hom toe en dra hom uit en begrawe hom.
7 En ná verloop van omtrent drie uur
kom sy vrou in sonder om te weet wat
voorgeval het.
8 En Petrus het haar aangespreek: Sê
vir my of julle die grond vir soveel ver-
koop het? En sy sê: Ja, vir soveel.
9 En Petrus sê vir haar: Waarom het
julle ooreengekom om die Gees van die
Here te versoek? Kyk, die voete van die
wat jou man begrawe het, is by die deur,
en hulle sal jou uitdra.
10 Toe val sy onmiddellik by sy voete
neer en het gesterwe. En die jongmanne
het ingekom en haar dood gevind en
haar uitgedra en by haar man begrawe.
11 En 'n groot vrees was oor die hele
gemeente en oor almal wat dit gehoor
het.
12 En deur die hande van die apostels
het daar baie tekens en wonders onder
die volk plaasgevind; en hulle was almal
eendragtig saam in die pilaargang van
Salomo.
13 En daar was niemand van die ander
wat dit gewaag het om hom by hulle te
voeg nie, maar die volk het hulle baie
geëer.
14 En daar is meer en meer gelowiges
in die Here bygevoeg, menigtes van
manne sowel as vroue,

15 sodat hulle die siekes op die strate
uitgedra en op bedde en draagbare gelê
het, met die bedoeling dat, as Petrus
kom, al was dit net sy skaduwee op ie-
mand van hulle kon val.
16 En die menigte van die stede in die
omtrek het ook in Jerusalem bymekaar-
gekom en siekes gebring en mense wat
deur onreine geeste gekwel was; en hulle
is almal genees.

Die apostels word uit die gevangenis verlos en weer deur die Raad ondervra.

17 EN die hoëpriester het opgestaan
en almal wat met hom was—dit is die
party van die Sadduseërs—en hulle was
met afguns vervul,
18 en hulle het die hande aan die apos-
tels geslaan en hulle in die openbare ge-
vangenis gesit.
19 Maar 'n engel van die Here het in die
nag die deure van die gevangenis oopge-
maak en hulle uitgelei en gesê:
20 Gaan heen, staan en vertel in die
tempel aan die volk al die woorde van
hierdie lewe.
21 En hulle het geluister en vroeg in die
môre in die tempel gegaan en begin om te
leer. Maar die hoëpriester en die wat
met hom was, het gekom en die Raad
en al die oudstes van die kinders van
Israel bymekaargeroep; en hulle het na
die gevangenis gestuur om hulle te laat
haal.
22 Maar toe die dienaars daar kom, het
hulle hul nie in die gevangenis gekry nie;
en hulle het omgedraai en berig gebring
en gesê:
23 Die gevangenis het ons in alle seker-
heid toegesluit gevind, en die wagters het
buite gestaan voor die deure; maar toe ons
oopmaak, kry ons niemand daarbinne nie.
24 En toe die hoëpriester en die hoofman
van die tempel en die owerpriesters hier-
die woorde hoor, was hulle daarmee ver-
leë wat nou hiervan sou word.
25 En daar kom een en bring hulle be-
rig en sê: Kyk, die manne wat julle in die
gevangenis gesit het, staan in die tempel
en leer die volk.
26 Daarop gaan die hoofman met die
dienaars en bring hulle, maar nie met
geweld nie, uit vrees vir die volk dat hulle
gestenig kon word.
27 Hulle het hul dan gebring en voor die
Raad gestel; en die hoëpriester het hulle
gevra en gesê:
28 Het ons julle nie uitdruklik verbied
om in dié Naam te leer nie? En kyk,
julle het Jerusalem met julle leer vervul;
en julle wil die bloed van hierdie Man op
ons bring.
29 En Petrus en die apostels antwoord
en sê: Ons moet God meer gehoorsaam
wees as die mense.
30 Die God van ons vaders het Jesus
opgewek, wat julle omgebring het deur
Hom aan 'n kruishout te hang.
31 Hom het God as 'n Leidsman en
Verlosser deur sy regterhand verhoog om
aan Israel bekering en vergifnis van son-
des te skenk.
32 En ons is sy getuie van hierdie dinge,
en ook die Heilige Gees wat God gegee
het aan die wat Hom gehoorsaam is.
33 Toe hulle dit hoor, was hulle woedend
en wou hulle doodmaak.
34 Maar 'n Fariseër met die naam van
Gamáliël, 'n leraar van die wet wat by
die hele volk hoog in aansien was, het in
die Raad opgestaan en bevel gegee dat
hulle die apostels 'n bietjie buitentoe moes
bring.
35 Toe sê hy vir hulle: Israeliete, pas
op wat julle gaan doen met hierdie
manne;
36 want nie lank gelede het Theudas op-
gestaan en gesê dat hy iets besonders
was. By hom het 'n aantal mense—om-
trent vier honderd—aangesluit. Hy is
doodgemaak, en almal wat na hom ge-
luister het, is uitmekaargejaag en het tot
niet geword.
37 Ná hom het Judas, die Galileër,
opgestaan, in die dae van die inskrywing,
en 'n aansienlike getal mense afvallig
gemaak agter hom aan. Hy het ook om-
gekom, en almal wat na hom geluister
het, is verstrooi.
38 En nou sê ek vir julle, bly af van hier-
die manne en laat hulle staan; want as
hierdie voorneme of hierdie werk uit
mense is, sal dit vernietig word;
39 maar as dit uit God is, kan julle dit nie
vernietig nie, dat dit nie miskien gevind
word dat julle selfs teen God stry nie.
40 En hulle het na hom geluister. En
nadat hulle die apostels ingeroep het, het
hulle hul laat slaan en hulle bevel gegee
om nie in die Naam van Jesus te spreek
nie en hulle laat gaan.
41 Hulle het toe van die Raad af wegge-
gaan, bly dat hulle waardig geag was
om vir sy Naam oneer te ly.

42 En hulle het nie opgehou nie om elke
dag in die tempel en van huis tot huis te
leer en die evangelie te verkondig dat
Jesus die Christus is.

Kiesing van die sewe diakens.

6 EN in dié dae toe die disiepels vermeer-
der het, het daar 'n murmurering ont-
staan van die Grieks-sprekende Jode teen
die Hebreërs, omdat hulle weduwees oor
die hoof gesien is in die daaglikse ver-
sorging.
2 En die twaalf het die menigte van die
disiepels bymekaargeroep en gesê: Dit
is nie reg dat ons die woord van God na-
laat om die tafels te bedien nie.
3 Kyk dan uit, broeders, na sewe manne
uit julle van goeie getuienis, vol van die
Heilige Gees en wysheid, wat ons oor
hierdie nodige saak kan aanstel;
4 maar ons sal volhard in die gebed en
die bediening van die woord.
5 En die woord het byval gevind by die
hele menigte; en hulle het gekies: Stéfa-
nus, 'n man vol van geloof en van die
Heilige Gees, en Filippus en Próchorus
en Nikánor en Timon en Pármenas en
Nikoláus, 'n Jodegenoot uit Antiochië,
6 wat hulle voor die apostels gestel het;
en hulle het gebid en hulle die hande op-
gelê.
7 En die woord van God het toegeneem,
en die getal van die disiepels het in Jeru-
salem baie vermeerder, en 'n groot me-
nigte van priesters het gehoorsaam ge-
word aan die geloof.

Stéfanus die eerste martelaar vir Christus.

8 EN Stéfanus, vol geloof en krag, het
groot wonders en tekens onder die volk
gedoen.
9 En daar het opgestaan sommige van
die sinagoge wat genoem word *die sina-
goge* van die Libertyne, en van die Ci-
renéërs en Alexandryne, en van die mense
van Cilícië en Asië, en het met Stéfanus
geredetwis.
10 Maar hulle kon die wysheid en die
gees waarmee hy gespreek het, nie weer-
staan nie.
11 Toe het hulle manne opgestook om
te sê: Ons het hom lasterlike dinge hoor
praat teen Moses en God.
12 En hulle het die volk en die ouder-
linge en die skrifgeleerdes in beweging
gebring en op hom afgekom en hom ge-
gryp en voor die Raad gebring.
13 En hulle het valse getuie laat optree
om te sê: Dié man hou nie op om laster-
like dinge te praat teen hierdie heilige
plek en die wet nie.
14 Want ons het hom hoor sê: Hierdie
Jesus, die Nasaréner, sal hierdie plek af-
breek en die sedes wat Moses aan ons
oorgelewer het, verander.
15 En terwyl almal wat in die Raad sit,
hul oë stip op hom hou, sien hulle dat sy
gesig was soos die gesig van 'n engel.

7 TOE sê die hoëpriester: Is hierdie
dinge dan so?
2 En hy sê: Broeders en vaders, luister!
Die God van die heerlikheid het verskyn
aan ons vader Abraham toe hy in Meso-
potámië was, voordat hy in Haran ge-
woon het,
3 en vir hom gesê: Trek uit jou land en
uit jou familie, en kom na die land wat
Ek jou sal wys.
4 Toe het hy getrek uit die land van die
Galdéërs en in Haran gaan woon; en ná
die dood van sy vader het Hy hom daar-
vandaan laat verhuis na hierdie land
waarin julle nou woon.
5 En Hy het hom geen erfdeel
daarin gegee nie, selfs nie 'n voetbreed
grond nie, maar Hy het belowe om dit vir
hom en sy nageslag ná hom as eien-
dom te gee toe hy nog geen kind gehad
het nie.
6 En God het vir hom dít gesê, dat sy
nageslag bywoners in 'n vreemde land
sal wees en die mense hulle tot slawe sal
maak en mishandel, vier honderd jaar
lank.
7 En die nasie aan wie hulle diensbaar
sal wees, sal Ek oordeel, het God gesê;
en daarna sal hulle uittrek en My in hier-
die plek dien.
8 En Hy het hom die verbond van die
besnydenis gegee, en so het hy die vader
van Isak geword en hom op die agste
dag besny; en Isak het die vader van
Jakob geword, en Jakob van die twaalf
aartsvaders.
9 En die aartsvaders was jaloers op
Josef en het hom verkoop na Egipte toe;
maar God was met hom
10 en het hom uit al sy verdrukkinge
verlos en hom guns en wysheid geskenk
voor Farao, die koning van Egipte; en
dié het hom goewerneur gemaak oor
Egipte en oor sy hele huis.
11 En 'n hongersnood en groot benoud-

heid het oor die hele land van Egipte en
Kanaän gekom, en ons vaders kon geen
voedsel kry nie.
12 En toe Jakob hoor dat daar koring
in Egipte was, het hy ons vaders die
eerste keer uitgestuur.
13 En die twede keer is Josef deur sy
broers herken, en die afkoms van Josef
het aan Farao bekend geword.
14 Toe het Josef gestuur en sy vader
Jakob laat roep en sy hele familie, vyf
en sewentig siele.
15 En Jakob het afgegaan na Egipte
en daar gesterwe, hy en ons vaders.
16 En hulle is oorgebring na Sigem en
weggelê in die graf wat Abraham ge-
koop het vir 'n som geld van die seuns
van Hemor, *die vader* van Sigem.
17 En namate die tyd van die belofte
wat God aan Abraham met 'n eed beloof
het, naderkom, het die volk toegeneem
en vermeerder in Egipte,
18 totdat daar 'n ander koning opge-
staan het aan wie Josef nie bekend was nie.
19 Hy het listig met ons geslag te werk
gegaan en ons vaders mishandel deur
hulle te verplig om hul kindertjies weg
te gooi, sodat hulle nie in die lewe kon
behou word nie.
20 In dié tyd is Moses gebore, en hy
was wonderlik mooi. Drie maande lank
is hy versorg in die huis van sy vader;
21 en toe hy weggegooi is, het Farao
se dogter hom opgeneem en hom as haar
seun grootgemaak.
22 En Moses is opgelei in al die wysheid
van die Egiptenaars en was magtig in
woorde en dade.
23 En nadat hy die ouderdom van veer-
tig jaar bereik het, kom dit in sy hart op
om sy broers, die kinders van Israel, te
besoek;
24 en toe hy sien dat aan een onreg gedoen
word, het hy hom verdedig en die man
wat mishandel was, gewreek deur die
Egiptenaar te verslaan.
25 En hy het gedink dat sy broers sou
verstaan dat God hulle redding deur sý
hand sal gee; maar hulle het dit nie ver-
staan nie.
26 En die volgende dag is hy deur hulle
gesien terwyl hulle aan veg was, en hy het
by hulle aangedring om vrede te maak
en gesê: Manne, julle is broers; waar-
om doen julle mekaar onreg aan?
27 Maar hy wat sy naaste onreg aan-
gedoen het, het hom afgestoot en gesê:
Wie het jou as 'n owerste en regter oor
ons aangestel?
28 Jy wil my tog nie doodmaak soos jy
gister die Egiptenaar doodgemaak het
nie?
29 En Moses het op hierdie woord gevlug
en 'n bywoner geword in die land Mídian
waar hy die vader van twee seuns geword
het.
30 En toe veertig jare verby was, het 'n
engel van die Here aan hom verskyn in
die woestyn van die berg Sinai in die
vuurvlam van 'n doringbos.
31 En Moses het dit gesien en hom oor
die gesig verwonder; en toe hy daarheen
gaan om dit te besien, het die stem van
die Here tot hom gekom:
32 Ek is die God van jou vaders, die
God van Abraham en die God van Isak
en die God van Jakob. En Moses het
begin om te bewe en nie gewaag om dit te
bekyk nie.
33 Toe sê die Here vir hom: Trek die
skoene van jou voete af, want die plek
waar jy op staan, is heilige grond.
34 Ek het duidelik gesien die mishande-
ling van my volk wat in Egipte is, en
hulle gesug gehoor en neergedaal om
hulle te verlos. En nou, kom hier, Ek
wil jou na Egipte stuur.
35 Hierdie Moses wat hulle verloën het
deur te sê: Wie het jou aangestel as 'n
owerste en regter?—hom het God as
owerste en verlosser gestuur deur die
Engel wat aan hom verskyn het in die
doringbos.
36 Hy het hulle uitgelei en wonders en
tekens in die land van Egipte en in die
Rooi See en in die woestyn gedoen, veer-
tig jaar lank.
37 Dít is die Moses wat vir die kinders
van Israel gesê het: Die Here julle God
sal vir julle 'n profeet verwek uit julle
broers net soos ek is: na Hom moet julle
luister.
38 Dit is hy wat in die vergadering in
die woestyn was saam met die Engel
wat met hom op die berg Sinai gespreek
het, en saam met ons vaders; hy het die
lewende woorde ontvang om aan ons te
gee.
39 Na hom wou ons vaders nie luister
nie, maar het hom verstoot en met hulle
harte na Egipte teruggekeer
40 toe hulle vir Aäron gesê het: Maak
vir ons gode wat voor ons uit sal trek;
want hierdie Moses wat ons uit Egipte-

land uitgelei het, ons weet nie wat van hom geword het nie.
41 En hulle het 'n kalf gemaak in daardie dae en 'n offer gebring aan die afgodsbeeld en hulle verbly in die werke van hulle hande.
42 Maar God het Hom afgewend en hulle oorgegee om die leër van die hemel te dien, soos geskrywe is in die Boek van die Profete: Julle het tog nie aan My slagoffers en offers gebring gedurende veertig jaar in die woestyn nie, o huis van Israel?
43 Ja, julle het die tent van Molog opgeneem en die ster van julle god Remfan, die beelde wat julle gemaak het om hulle te aanbid. En Ek sal julle anderkant Babilon wegvoer.
44 Die tent van die Getuienis was onder ons vaders in die woestyn, soos Hy wat met Moses gespreek het, *hom* bevel gegee het om dit te maak volgens die afbeelding wat hy gesien het.
45 En ons vaders het dit oorgeneem en met Josua ingebring in die besitting van die nasies wat God voor ons vaders uitgedryf het, tot op die dae van Dawid
46 wat genade gevind het voor God en gevra het om 'n woonplek vir die God van Jakob te kry.
47 En Salomo het 'n huis vir Hom gebou.
48 Maar die Allerhoogste woon nie in tempels wat met hande gemaak is nie, soos die profeet sê:
49 Die hemel is my troon en die aarde die voetbank van my voete. Watter soort huis sal julle vir My bou, sê die Here, of hoedanig is die plek van my rus?
50 Het my hand nie al hierdie dinge gemaak nie?
51 Julle hardnekkiges en onbesnedenes van hart en ore, julle weerstaan altyd die Heilige Gees; net soos julle vaders, so ook julle.
52 Watter een van die profete het julle vaders nie vervolg nie? Ja, hulle het dié doodgemaak wat vooraf die koms verkondig het van die Regverdige, van wie julle nou verraaiers en moordenaars geword het;
53 julle wat die wet deur die beskikkinge van engele ontvang het en tog nie onderhou het nie!
54 En toe hulle dit hoor, was hulle woedend in hul harte en het op hul tande teen hom gekners.
55 Maar hy was vol van die Heilige Gees en het die oë gehou na die hemel en die heerlikheid van God gesien en Jesus wat staan aan die regterhand van God;
56 en hy het gesê: Daar sien ek die hemele geopend en die Seun van die mens aan die regterhand van God staan.
57 Maar hulle het met 'n groot stem geskreeu en hulle ore toegestop en soos een man op hom aangestorm.
58 En hulle het hom buitekant die stad uitgewerp en hom gestenig; en die getuie het hulle klere neergelê by die voete van 'n jongman met die naam van Saulus.
59 En hulle het Stéfanus gestenig terwyl hy *die Here* aanroep en sê: Here Jesus, ontvang my gees!
60 En hy het op sy knieë neergeval en met 'n groot stem uitgeroep: Here, reken hulle hierdie sonde nie toe nie! En met dié woorde het hy ontslaap.

Die evangelie in Samaría.
Simon die towenaar.

8 EN Saulus het ook sy vermoording goedgekeur. En daar het in dié tyd 'n groot vervolging ontstaan teen die gemeente in Jerusalem, en almal is verstrooi oor die streke van Judéa en Samaría, behalwe die apostels.
2 En godvresende manne het Stéfanus begrawe en 'n groot rou oor hom bedrywe.
3 Maar Saulus het die gemeente verwoes en in die huise gegaan en manne en vroue uitgesleep en in die gevangenis oorgelewer.
4 En dié wat verstrooi was, het die land deurgegaan en die woord van die evangelie verkondig.
5 En Filippus het afgekom in 'n stad van Samaría en Christus vir hulle gepreek.
6 En die skare het eendragtig ag gegee op die woorde van Filippus toe hulle hoor en sien die tekens wat hy doen.
7 Want uit baie van die wat onreine geeste gehad het, het die *geeste* uitgegaan terwyl hulle met 'n groot stem skreeu; en baie wat lam en kreupel was, het gesond geword.
8 En daar was groot blydskap in daardie stad.
9 En 'n sekere man met die naam van Simon het tevore in die stad met towery omgegaan en die bevolking van Samaría verbyster deur te sê dat hy iets besonders was.
10 En almal, klein en groot, het hom

aangehang en gesê: Hy is die groot krag van God.
11 En hulle het hom aangehang, omdat hy hulle vir 'n geruime tyd deur *sy* towerye verbyster het.
12 Maar toe hulle Filippus geglo het, wat die evangelie aangaande die koninkryk van God en die Naam van Jesus Christus verkondig het, is hulle gedoop, manne sowel as vroue.
13 En Simon het ook self gelowig geword, en nadat hy gedoop is, gedurig by Filippus gebly; en hy was verbaas toe hy die tekens en groot kragte sien gebeur.
14 En toe die apostels in Jerusalem hoor dat Samaría die woord van God aangeneem het, het hulle Petrus en Johannes na hulle gestuur.
15 Húlle het afgekom en vir hulle gebid, dat hulle die Heilige Gees mag ontvang,
16 want Hy het toe nog op niemand van hulle geval nie, maar hulle was net gedoop in die Naam van die Here Jesus.
17 Hulle het hul toe die hande opgelê, en hulle het die Heilige Gees ontvang.
18 En nadat Simon gesien het dat deur die handoplegging van die apostels die Heilige Gees gegee is, het hy hulle geld aangebied
19 en gesê: Gee my ook hierdie mag, sodat elkeen wat ek die hande oplê, die Heilige Gees kan ontvang.
20 Maar Petrus sê vir hom: Mag jou geld saam met jou vergaan, omdat jy gedink het om die gawe van God deur geld te verkry.
21 Jy het geen deel of lot in hierdie saak nie, want jou hart is nie reg voor God nie.
22 Bekeer jou dan van hierdie boosheid van jou, en bid God of die gedagte van jou hart jou miskien vergewe mag word.
23 Want ek sien dat jy in 'n gal van bitterheid en bande van ongeregtigheid is.
24 Maar Simon het geantwoord en gesê: Bid julle tot die Here vir my, sodat niks van wat julle gesê het, oor my mag kom nie.
25 Nadat hulle dan kragtig getuig en die woord van die Here gespreek het, het hulle na Jerusalem teruggegaan en die evangelie verkondig in baie dorpe van die Samaritane.

Filippus en die kamerling van Ethiópië.

26 EN 'n engel van die Here het met Filippus gespreek en gesê: Staan op en gaan na die suide op die pad wat afloop van Jerusalem na Gasa. Dit is 'n eensame pad.
27 Toe staan hy op en gaan. En daar was 'n man van Ethiópië, 'n hofdienaar, 'n staatsamptenaar van Kandacé, die koningin van die Ethiópiërs, wat oor al haar skatte was en na Jerusalem gekom het om te aanbid.
28 En hy was op die terugreis en het op sy wa gesit en die profeet Jesaja gelees.
29 Toe sê die Gees vir Filippus: Gaan daarnatoe en bly by daardie wa.
30 En Filippus het daarnatoe gehardloop en hom die profeet Jesaja hoor lees; en hy sê: Verstaan jy wel wat jy lees?
31 En hy antwoord: Hoe kan ek dit tog as niemand my die weg wys nie? Toe vra hy Filippus om op te klim en by hom te kom sit.
32 En die gedeelte van die Skrif wat hy besig was om te lees, was dit: Soos 'n skaap is Hy gelei om geslag te word, en soos 'n lam wat stom is voor die een wat hom skeer, so maak Hy sy mond nie oop nie.
33 In sy vernedering is sy oordeel weggeneem, en wie sal sy geslag beskrywe? Want sy lewe word van die aarde weggeneem.
34 En die hofdienaar antwoord en sê vir Filippus: Ek bid jou, van wie sê die profeet dit, van homself of van iemand anders?
35 En Filippus het sy mond geopen en van hierdie Skrif af begin en die evangelie van Jesus aan hom verkondig.
36 En terwyl hulle voortreis op die pad, kom hulle by water; en die hofdienaar sê vir hom: Daar is water; wat verhinder my om gedoop te word?
37 Toe sê Filippus: As jy glo met jou hele hart, is dit geoorloof. En hy antwoord en sê: Ek glo dat Jesus Christus die Seun van God is.
38 En hy het beveel dat die wa moes stilhou; en hulle het altwee afgeklim in die water, Filippus en die hofdienaar; en hy het hom gedoop.
39 En toe hulle uit die water opklim, het die Gees van die Here Filippus skielik weggevoer, en die hofdienaar het hom nie meer gesien nie, want hy het sy weg met blydskap gereis.
40 Maar Filippus is in Asdod gevind. En hy het die land deurgegaan en die evangelie verkondig in al die stede, totdat hy in Cesaréa gekom het.

Bekering van Saulus op die pad na Damaskus.

(Hand. 22: 1—16; 26: 9—18.)

9 MAAR Saulus, wat nog dreiging en
moord geblaas het teen die disiepels
van die Here, het na die hoëpriester ge-
gaan
2 en van hom briewe gevra aan die
sinagoges in Damaskus, sodat as hy
mense wat van dié weg was, sou kry,
manne sowel as vroue, hy hulle geboeid
na Jerusalem kon bring.
3 En toe hy op sy reis naby Damaskus
kom, omstraal hom skielik 'n lig van die
hemel af;
4 en hy val op die grond en hoor 'n stem
vir hom sê: Saul, Saul, waarom vervolg
jy My?
5 En hy sê: Wie is U, Here? En die
Here antwoord: Ek is Jesus wat jy ver-
volg. Dit is hard vir jou om teen die
prikkels te skop.
6 En terwyl hy bewe en verbaas was,
sê hy: Here, wat wil U hê, moet ek
doen? En die Here antwoord hom: Staan
op en gaan na die stad, en dit sal jou
gesê word wat jy moet doen.
7 En die manne wat saam met hom op
pad was, het sprakeloos gestaan terwyl
hulle wel die stem hoor, maar niemand
sien nie.
8 Toe staan Saulus van die grond af op,
en alhoewel sy oë oop was, het hy nie-
mand gesien nie; en hulle het hom aan die
hand gelei en in Damaskus ingebring.
9 En drie dae lank het hy niks gesien
nie, en niks geëet of gedrink nie.
10 En daar was 'n disiepel in Damaskus
met die naam van Ananías; en die Here
het vir hom in 'n gesig gesê: Ananías!
En hy antwoord: Hier is ek, Here.
11 Toe sê die Here vir hom: Staan op
en gaan na die straat wat genoem word
Reguit*straat*, en vra in die huis van Judas
na 'n man met die naam van Saulus van
Tarsus, want kyk, hy bid;
12 en hy het in 'n gesig 'n man met die
naam van Ananías sien inkom en hom die
hande oplê, sodat hy weer kon sien.
13 Maar Ananías antwoord: Here, ek
het van baie mense aangaande hierdie
man gehoor hoeveel kwaad hy u heiliges
in Jerusalem aangedoen het;
14 en hy het hier volmag van die ower-
priesters om almal te boei wat u Naam
aanroep.
15 Maar die Here sê vir hom: Gaan,
want hy is vir my 'n uitverkore werktuig
om my Naam te dra voor nasies en ko-
nings en die kinders van Israel.
16 Want Ek sal hom toon hoeveel hy
vir my Naam moet ly.
17 En Ananías het gegaan en in die
huis gekom en hom die hande opgelê en
gesê: Saul, broeder, die Here het my
gestuur, *naamlik* Jesus wat aan jou ver-
skyn het op die pad waarmee jy gekom
het, sodat jy weer kan sien en met die
Heilige Gees vervul word.
18 En dadelik het daar iets soos skille
van sy oë afgeval, en hy kon onmiddellik
weer sien; en hy het opgestaan en is ge-
doop.
19 En nadat hy voedsel gebruik het,
het hy weer sterk geword. En Saulus
was 'n paar dae saam met die disiepels
in Damaskus.

Saulus word vervolg.

20 TOE begin hy om Christus in die
sinagoges te verkondig, dat Hy die Seun
van God is.
21 En almal wat hom gehoor het, was
verbaas en het gesê: Is hy nie die man
wat in Jerusalem uitgeroei het die wat
hierdie Naam aanroep, en hier gekom het
met die doel om hulle geboeid na die
owerpriesters te bring nie?
22 Maar Saulus het almeer krag ontvang
en die Jode wat in Damaskus woon in
die war gebring deur te bewys dat Hy,
Jesus, die Christus is.
23 En ná geruime tyd het die Jode be-
raadslaag om hom uit die weg te ruim.
24 En hulle plan het aan Saulus bekend
geword. En hulle het die poorte dag en
nag bewaak, dat hulle hom kon ombring;
25 maar die disiepels het hom geneem
en in die nag deur die muur neergelaat
deur hom in 'n mandjie te laat afsak.
26 En toe Saulus in Jerusalem aankom,
het hy probeer om by die disiepels aan te
sluit; maar almal was vir hom bang, om-
dat hulle nie geglo het dat hy 'n disiepel
was nie.
27 Maar Bárnabas het hom geneem en
na die apostels gebring en hulle ver-
tel hoe hy op die pad die Here gesien het
en dat Hy met hom gespreek het, en hoe
hy in Damaskus vrymoediglik in die
Naam van Jesus gespreek het.
28 En hy het saam met hulle in- en uit-
gegaan in Jerusalem

29 en vrymoediglik gespreek in die
Naam van die Here Jesus, en ook met
die Grieks-sprekende Jode gepraat en
geredetwis, maar hulle het probeer om
hom dood te maak.
30 En toe die broeders dit agterkom, het
hulle hom na Cesaréa afgebring en hom
na Tarsus weggestuur.
31 En die gemeentes deur die hele Judéa
en Galiléa en Samaría het vrede gehad;
en terwyl hulle opgebou is en gewandel
het in die vrees van die Here en die ver-
troosting van die Heilige Gees, het hulle
vermeerder.

Genesing van Enéas. Opwekking van Tabíta.

32 EN onderwyl Petrus orals rondgaan,
het hy ook gekom by die heiliges wat in
Lidda woon;
33 en hy het daar 'n man gevind met die
naam van Enéas, wat al agt jaar bedlê-
end en verlamd was.
34 En Petrus sê vir hom: Enéas, Jesus
Christus maak jou gesond; staan op en
maak jou bed op! En hy het dadelik
opgestaan.
35 En al die inwoners van Lidda en
Saron het hom gesien en hulle tot die
Here bekeer.
36 En in Joppe was daar 'n seker disie-
pelin met die naam van Tabíta, wat, as
dit vertaal word, beteken Dorkas. Sy
was oorvloedig in goeie werke en aal-
moese wat sy gedoen het.
37 En in dié dae het sy siek geword en
gesterwe, en hulle het haar gewas en in
'n bo-vertrek neergelê.
38 En omdat Lidda naby Joppe was en
die disiepels gehoor het dat Petrus daar
was, stuur hulle twee manne na hom
wat hom moes smeek dat hy sonder uit-
stel na hulle moet oorkom.
39 En Petrus het opgestaan en saam
met hulle gegaan. En toe hy daar kom,
bring hulle hom in die bo-vertrek; en al
die weduwees kom by hom staan en ween
en wys hom die onder- en bo-klere wat
Dorkas alles gemaak het toe sy nog by
hulle was.
40 En Petrus het almal buitentoe ge-
stuur en neergekniel en gebid. En hy
het hom na die liggaam gedraai en gesê:
Tabíta, staan op! En sy het haar oë
oopgemaak; en toe sy Petrus sien, het
sy regop gesit.
41 En hy gee haar sy hand en laat haar
opstaan. Daarop roep hy die heiliges en die
weduwees en stel haar lewendig voor
hulle.
42 En dit het bekend geword in die hele
Joppe, en baie het in die Here geglo.
43 En hy het 'n geruime tyd in Joppe
gebly by 'n sekere Simon, 'n leerlooier.

Die kaptein Kornelius.

10 EN daar was in Cesaréa 'n man
met die naam van Kornelius, 'n
kaptein van die sogenoemde Italiaanse
leërafdeling.
2 Hy met sy hele huis was vroom en
godvresend en het baie aalmoese aan die
volk gegee en was altyddeur in die gebed
tot God.
3 Hy het duidelik in 'n gesig omtrent
drie-uur in die namiddag 'n engel van
God na hom sien inkom en vir hom sê:
Kornelius!
4 En hy het die oë op hom gehou en vol
vrees gesê: Wat is dit, Heer? Toe ant-
woord hy hom: Jou gebede en jou aal-
moese het opgekom as 'n gedagtenis voor
God.
5 Stuur dan nou manne na Joppe, en laat
Simon haal wat ook Petrus genoem word.
6 Hy is tuis by 'n sekere Simon, 'n leer-
looier, wie se huis by die see is. Hy sal
jou sê wat jy moet doen.
7 En toe die engel wat met Kornelius
gespreek het, weg was, roep hy twee
van sy huisbediendes en 'n vroom soldaat
van die wat altyd by hom was,
8 en vertel hulle alles en stuur hulle na
Joppe.
9 En die volgende dag, terwyl hulle op
pad was en naby die stad kom, het Pe-
trus, omtrent twaalfuur, op die dak geklim
om te bid;
10 en hy het baie honger gekry en wou
eet; en terwyl hulle besig was om klaar
te maak, het daar 'n verrukking van sinne
oor hom gekom:
11 hy sien die hemel geopend en 'n voor-
werp soos 'n groot laken na hom afdaal,
wat aan die vier hoeke vasgebind is en
op die aarde neergelaat word.
12 Daarin was al die viervoetige diere
van die aarde en die wilde en kruipende
diere en die voëls van die hemel.
13 Toe kom 'n stem na hom: Staan op,
Petrus, slag en eet!
14 En Petrus sê: Nooit nie, Here, want
ek het nooit iets onheiligs of onreins ge-
ëet nie.

15 En weer het die stem vir die twede
keer na hom gekom: Wat God rein ge-
maak het, mag jy nie onheilig ag nie.
16 En dit het driemaal gebeur, en die
voorwerp is weer in die hemel opgeneem.
17 En terwyl Petrus by homself daaroor
verleë was wat die gesig tog kon beteken
wat hy gesien het, staan die manne wat
deur Kornelius gestuur was, daar by die
poort en verneem na die huis van Simon.
18 En hulle roep en vra of Simon, wat
ook Petrus genoem word, daar tuis is.
19 En terwyl Petrus nadink oor die ge-
sig, sê die Gees vir hom: Daar is drie
manne wat jou soek.
20 Staan dan op, klim af en gaan saam
met hulle sonder om te twyfel, want Ek
het hulle gestuur.
21 En Petrus het afgeklim na die manne
wat deur Kornelius na hom gestuur was,
en gesê: Kyk, dit is ek wat julle soek.
Wat is die rede waarom julle hier is?
22 En hulle sê: Kornelius, ’n kaptein,
’n regverdige en godvresende man, wat
’n goeie naam het by die hele Joodse na-
sie, het ’n goddelike openbaring ontvang
deur ’n heilige engel, om u te laat haal
na sy huis om te hoor wat u sal sê.
23 En hy het hulle binnegenooi en ge-
herberg. En die volgende dag het Petrus
saam met hulle afgereis, en enkele van
die broeders uit Joppe het met hom saam-
gegaan.
24 Die dag daarop het hulle in Cesaréa
aangekom. En Kornelius was hulle te
wagte, en hy het alreeds sy familie en
besondere vriende bymekaargeroep.
25 Toe Petrus dan binnekom, het Kor-
nelius hom tegemoet gegaan en aan sy
voete neergeval en hom hulde bewys.
26 Maar Petrus het hom opgerig en
gesê: Staan op, ek is self ook maar ’n mens.
27 En onderwyl hy met hom spreek,
gaan hy binne en vind baie wat byme-
kaargekom het;
28 en hy sê vir hulle: Julle weet dat dit
ongeoorloof is vir ’n Joodse man om met
iemand van ’n ander volk omgang te hê
of hom te besoek; maar God het my ge-
toon dat ek geen mens onheilig of onrein
mag noem nie.
29 Daarom het ek, toe ek gehaal is, son-
der om teë te spreek gekom. Ek vra dan
om watter rede julle my laat haal het.
30 En Kornelius sê: Vier dae gelede
was ek besig om te vas tot op hierdie
uur, en om drie-uur het ek gebid in my huis,
31 en meteens staan daar ’n man voor
my in ’n blink kleed en sê: Kornelius,
jou gebed is verhoor en jou aalmoese is
voor God in herinnering gebring.
32 Stuur dan na Joppe en laat Simon
haal wat ook Petrus genoem word. Hy
vertoef in die huis van Simon, ’n leerlooi-
er, by die see; as hy kom, sal hy met jou
spreek.
33 Ek het toe op die daad na u gestuur,
en u het goed gedoen om te kom. Ons is
dan nou almal voor die aangesig van God
aanwesig om alles te hoor wat deur God
aan u opgedra is.
34 En Petrus het sy mond oopgemaak
en gesê: Ek sien waarlik dat God geen
aannemer van die persoon is nie,
35 maar dat in elke nasie die een wat
Hom vrees en geregtigheid doen, Hom
welgevallig is.
36 Dit is die woord wat Hy gestuur het
aan die kinders van Israel toe Hy die
evangelie van vrede verkondig het deur
Jesus Christus—Hy is die Here van almal.
37 Julle weet van die saak wat deur die
hele Judéa gebeur het en van Galiléa af
begin het, ná die doop wat Johannes ge-
preek het,
38 met betrekking tot Jesus van Nása-
ret, hoe God Hom gesalf het met die
Heilige Gees en met krag. Hy het die
land deurgegaan, goed gedoen en almal
genees wat onder die mag van die duiwel
was, omdat God met Hom was.
39 En ons is getuie van alles wat Hy ge-
doen het in die Joodse land en in Jerusa-
lem. En hulle het Hom omgebring deur
Hom aan ’n kruishout op te hang.
40 Hom het God opgewek op die derde
dag en beskik dat Hy sou verskyn
41 nie aan die hele volk nie, maar aan
getuie wat deur God vantevore verkies
was, aan ons wat met Hom saam geëet
en gedrink het nadat Hy uit die dode op-
gestaan het.
42 En Hy het aan ons bevel gegee om
vir die volk te preek en met krag te be-
tuig dat dit Hy is wat deur God bestem
is as Regter van lewende en dode.
43 Aangaande Hom getuig al die profete
dat elkeen wat in Hom glo, vergifnis
van sondes deur sy Naam ontvang.
44 En toe Petrus nog besig was om
hierdie woorde te spreek, het die Heilige
Gees op almal geval wat die woord ge-
hoor het.
45 En die gelowiges uit die besnydenis,

almal wat saam met Petrus gekom het,
was verbaas dat die gawe van die
Heilige Gees ook op die heidene uitge-
stort is.
46 Want hulle het gehoor hoe hulle in tale
spreek en God groot maak. Toe begin
Petrus om te sê:
47 Daar is tog niemand wat die water
kan weer, dat hierdie mense, wat net soos
ons die Heilige Gees ontvang het, gedoop
word nie?
48 En hy het beveel dat hulle gedoop
moet word in die Naam van die Here.
Toe het hulle hom gevra om nog ’n paar
dae te bly.

Petrus verantwoord hom voor die gemeente waarom hy Kornelius gedoop het.

11 EN die apostels en die broeders
wat in Judéa was, het gehoor dat
die heidene ook die woord van God aan-
geneem het.
2 En toe Petrus opgaan na Jerusalem,
het die wat uit die besnydenis is, met hom
getwis
3 en gesê: By onbesnede manne het jy
in die huis gegaan en saam met hulle
geëet.
4 En Petrus het begin en vir hulle die
loop van die saak uiteengesit en gesê:
5 Ek was in die stad Joppe in die gebed,
en in ’n verrukking van sinne het ek ’n
gesig gesien: ’n voorwerp het uit die he-
mel neergedaal soos ’n groot laken wat
aan die vier hoeke uit die hemel neerge-
laat word, en dit het tot by my gekom.
6 En toe ek die oë daarop hou en dit
waarneem, sien ek die viervoetige diere
van die aarde en die wilde en die
kruipende diere en die voëls van die
hemel.
7 En ek hoor ’n stem vir my sê: Staan
op, Petrus, slag en eet!
8 Maar ek antwoord: Nooit nie, Here,
want niks onheiligs of onreins het ooit in
my mond ingegaan nie.
9 En die stem het die twede keer my
uit die hemel geantwoord: Wat God rein
gemaak het, mag jy nie onheilig ag nie.
10 En dit het driemaal gebeur en alles
is weer opgetrek in die hemel.
11 En dadelik staan daar drie manne voor
die huis waar ek in was, wat na my van
Cesaréa gestuur was.
12 En die Gees het vir my gesê dat ek
saam met hulle moet gaan sonder om te
twyfel. En saam met my het ook hierdie
ses broeders gegaan, en ons het ingegaan
in die huis van die man.
13 En hy het ons vertel hoe hy die engel
in sy huis sien staan het en vir hom sê:
Stuur manne na Joppe en laat Simon haal
wat ook Petrus genoem word;
14 hy sal woorde tot jou spreek waar-
deur jy en jou hele huis sal gered word.
15 En toe ek begin om te spreek, het die
Heilige Gees op hulle geval soos op ons
ook in die begin.
16 En ek het die woord van die Here
onthou, hoe hy gesê het: Johannes het
met water gedoop, maar julle sal met die
Heilige Gees gedoop word.
17 As God dan dieselfde gawe aan hulle
gegee het net soos aan ons wat in die
Here Jesus Christus geglo het, wie was
ek dan, dat ek God kon verhinder?
18 En toe hulle dit hoor, het hulle ge-
swyg en God verheerlik en gesê: So het
God dan ook aan die heidene die bekering
tot die lewe geskenk.

Die evangelie word aan die heidene in Antiochië gepreek.

19 DIE wat dan verstrooi was deur die
verdrukking wat oor Stéfanus ontstaan
het, het die land deurgegaan tot by
Fenícië en Ciprus en Antiochië sonder
om aan iemand die woord te verkondig,
behalwe aan die Jode alleen.
20 En daar was sommige van hulle,
Cipriese en Cirenése manne wat in An-
tiochië gekom het en met die Grieks-
sprekende Jode gepraat en die evangelie
van die Here Jesus verkondig het.
21 En die hand van die Here was met
hulle, en ’n groot getal het gelowig ge-
word en hulle tot die Here bekeer.
22 En die berig hiervan het die gemeente
ter ore gekom wat in Jerusalem was, en
hulle het Bárnabas afgestuur om die land
deur te gaan tot by Antiochië.
23 Toe hy daar kom en die genade van
God sien, was hy bly en het almal ver-
maan om met hartlike voorneme by die
Here te bly;
24 want hy was ’n goeie man en vol van
die Heilige Gees en geloof; en ’n aansien-
like skare is aan die Here toegebring.
25 Toe vertrek Bárnabas na Tarsus om
Saulus te soek, en toe hy hom kry, het
hy hom na Antiochië gebring.
26 En hulle het ’n hele jaar lank saam
vergader in die gemeente en aan ’n aan-
sienlike skare onderwys gegee; en die

disiepels is vir die eerste maal in Antiochië Christene genoem.

27 En in dié dae het daar profete van Jerusalem afgekom na Antiochië.

28 En een van hulle met die naam van Agabus het opgestaan en deur die Heilige Gees te kenne gegee dat daar 'n groot hongersnood sou kom oor die hele wêreld, wat ook plaasgevind het onder keiser Klaudius.

29 En die disiepels het besluit dat iedereen van hulle na sy vermoë *iets* sou stuur tot versorging van die broeders wat in Judéa woon.

30 En dit het hulle ook gedoen, en dit deur Bárnabas en Saulus na die ouderlinge gestuur.

Herodes vervolg die gemeente, maak Jakobus dood, sit Petrus in die gevangenis. Petrus word uit die gevangenis verlos. Dood van Herodes.

12 EN omtrent daardie tyd het koning Herodes sy hande geslaan aan sommige uit die gemeente om hulle kwaad aan te doen.

2 En hy het Jakobus, die broer van Johannes, met die swaard omgebring.

3 En toe hy sien dat dit die Jode welgevallig was, het hy verder ook Petrus in hegtenis geneem. En dit was die dae van die ongesuurde brode.

4 Toe hy hom dan gegryp het, het hy hom in die gevangenis gesit en oorgegee aan vier wagte, elkeen van vier soldate, om hom te bewaak, met die bedoeling om hom ná die paasfees voor die volk te bring.

5 So is Petrus dan in die gevangenis bewaak; maar daar het 'n vurige gebed tot God deur die gemeente vir hom opgegaan.

6 En toe Herodes hom wou voorbring, het Petrus in daardie nag tussen twee soldate geslaap, met twee kettings geboei, en wagte het voor die deur die gevangenis bewaak.

7 En meteens staan daar 'n engel van die Here by hom en 'n lig skyn in die gevangenis. Toe slaan hy Petrus op die sy, maak hom wakker en sê: Staan gou op! En die boeie het van sy hande afgeval.

8 En die engel sê vir hom: Gord jou en trek jou skoene aan! En hy het dit gedoen. Verder sê hy vir hom: Gooi jou bo-kleed om en volg my!

9 En hy het uitgegaan en hom gevolg; en hy wis nie dat wat deur die engel plaasgevind het, werklikheid was nie, maar hy het gemeen dat hy 'n gesig sien.

10 En toe hulle by die eerste en die twede wag verbygegaan het, kom hulle by die ysterpoort wat na die stad lei, en dit het vanself vir hulle oopgegaan. En hulle het buite gekom en een straat vergegaan; en dadelik het die engel hom verlaat.

11 Toe kom Petrus tot homself en sê: Nou weet ek waarlik dat die Here sy engel gestuur en my gered het uit die hand van Herodes en al die verwagtinge van die Joodse volk.

12 En nadat dit vir hom duidelik geword het, kom hy by die huis van Maria, die moeder van Johannes wat ook Markus genoem word, waar baie in die gebed bymekaar was.

13 En toe Petrus aan die deur van die poort klop, het 'n diensmeisie met die naam van Rhodé gegaan om te hoor *wie daar was.*

14 En sy het die stem van Petrus herken en van blydskap die poort nie oopgemaak nie, maar na binne gehardloop en vertel dat Petrus voor die poort staan.

15 Maar hulle sê vir haar: Jy is van jou verstand af. Maar sy het volgehou dat dit so is. Daarop sê hulle: Dit is sy engel.

16 En Petrus het aangehou met klop; en toe hulle oopmaak, sien hulle hom en was verbaas.

17 Maar hy het vir hulle met die hand gewink om stil te bly en aan hulle vertel hoe die Here hom uit die gevangenis uitgelei het. En hy sê: Vertel dit aan Jakobus en die broeders. En hy het uitgegaan en na 'n ander plek vertrek.

18 En toe dit dag word, was daar geen kleine opskudding onder die soldate nie oor wat van Petrus geword het.

19 Daarop het Herodes hom gesoek en nie gekry nie, en die wagte onder verhoor geneem en bevel gegee dat hulle tereggestel moet word. En hy het van Judéa weggegaan na Cesaréa en daar gebly.

20 En Herodes was verbitterd teen die Tiriërs en Sidóniërs. En hulle het eenparig na hom gekom, en nadat hulle Blastus, die koning se hofdienaar, omgepraat het, vrede gevra, omdat hulle land onderhoud uit die koning syne gekry het.

21 En op 'n bepaalde dag het Herodes 'n koninklike kleed aangetrek en op die troon gaan sit en hulle toegespreek.

22 Daarop het die volk hom toegeroep:

'n Stem van 'n god en nie van 'n mens nie!

23 En onmiddellik het 'n engel van die Here hom getref, omdat hy die eer nie aan God gegee het nie; en hy is deur wurms verteer en het gesterwe.

24 Maar die woord van God het gegroei en toegeneem.

25 En Bárnabas en Saulus het van Jerusalem teruggekom, nadat hulle hul diens vervul het, en Johannes saamgeneem wat ook Markus genoem word.

Bárnabas en Paulus word deur die gemeente van Antiochië na die heidene gestuur. Hulle prediking op Ciprus. Élimas die towenaar.

13 EN daar was in die plaaslike gemeente in Antiochië sekere profete en leraars, naamlik Bárnabas en Simeon wat Niger genoem word, en Lúcius, die Cirenéër, en Manáen, wat saam met Herodes die viervors grootgeword het, en Saulus.

2 En terwyl hulle besig was om die Here te dien en te vas, het die Heilige Gees gesê: Sonder nou Bárnabas en Saulus vir My af vir die werk waarvoor Ek hulle geroep het.

3 En toe hulle gevas en gebid het en hulle die hande opgelê het, laat hulle hul gaan.

4 So het hulle dan, deur die Heilige Gees uitgestuur, afgegaan na Seleúcië en daarvandaan weggevaar na Ciprus.

5 En toe hulle in Sálamis kom, het hulle die woord van God in die sinagoges van die Jode verkondig; en hulle het ook Johannes as helper gehad.

6 En hulle het die eiland deurgegaan tot by Pafos en 'n towenaar gevind, 'n valse profeet, 'n Jood met die naam van Bar-Jesus.

7 Hy was by die goewerneur Sérgius Paulus, 'n verstandige man. Dié het Bárnabas en Saulus laat roep en versoek om die woord van God te hoor.

8 Maar Élimas die towenaar, want so word sy naam vertaal, het hulle teëgestaan en probeer om die goewerneur van die geloof afkerig te maak.

9 Maar Saulus, dit is Paulus, vervuld met die Heilige Gees, het die oë op hom gehou en gesê:

10 Kind van die duiwel, vol van alle bedrog en alle listigheid, vyand van alle geregtigheid, sal jy nie ophou om die reguit weë van die Here te verdraai nie?

11 En nou, kyk, die hand van die Here is op jou, en jy sal blind wees en die son 'n tyd lank nie sien nie. En onmiddellik het daar donkerheid en duisternis op hom geval, en hy het rondgegaan en gesoek na mense wat hom by die hand kon lei.

12 Toe die goewerneur dan sien wat daar gebeur het, was hy verslae oor die leer van die Here en het geglo.

Rede van Paulus in die sinagoge van Antiochië in Pisídië. Teëstand van die Jode.

13 EN Paulus en sy metgeselle het afgevaar van Pafos en by Perge in Pamfílië gekom. En Johannes het hulle verlaat en na Jerusalem teruggekeer.

14 Maar hulle het van Perge af verder gegaan en op Antiochië in Pisídië aangekom, en hulle het in die sinagoge gegaan op die sabbatdag en gaan sit.

15 En ná die lesing van die wet en die profete het die hoofde van die sinagoge na hulle gestuur en gesê: Broeders, as julle 'n woord van opwekking vir die volk het, spreek dan!

16 Toe staan Paulus op, wink met die hand en sê: Israeliete en julle wat God vrees, luister!

17 Die God van hierdie volk Israel het ons vaders uitverkies en die volk verhoog toe hulle bywoners in Egipteland was, en met 'n hoë arm hulle daaruit gelei.

18 En vir 'n tyd van omtrent veertig jaar het Hy hulle verdra in die woestyn.

19 En sewe nasies het Hy in die land Kanaän uitgeroei en hulle land deur die lot aan hulle uitgedeel.

20 En daarna vir omtrent vier honderd en vyftig jaar het Hy rigters gegee tot op Samuel, die profeet.

21 En van toe af het hulle 'n koning begeer, en God het aan hulle gegee Saul, die seun van Kis, 'n man uit die stam van Benjamin, veertig jaar lank.

22 En nadat Hy hom afgesit het, het Hy Dawid vir hulle verhef as koning, van wie Hy ook gesê en getuig het: Ek het Dawid, die seun van Isai, gevind, 'n man na my hart, wat al my welbehae sal doen.

23 Uit die nageslag van hierdie man het God vir Israel, volgens die belofte, Jesus as Verlosser verwek,

24 nadat Johannes voor sy koms eers die doop van bekering aan die hele volk van Israel verkondig het.

25 En toe Johannes aan die end van sy
loopbaan gekom het, het hy gesê: Wie
dink julle, is ek? Ek is dit nie; maar
kyk, Hy kom ná my wie se skoen ek
nie werd is om van sy voete los te maak
nie.
26 Broeders, kinders van die geslag van
Abraham, en die onder julle wat God
vrees, vir julle is die woord van hierdie
verlossing gestuur.
27 Want die inwoners van Jerusalem
en hulle owerstes het Hom nie geken
nie, en deur Hom te veroordeel het hulle
die woorde van die profete vervul, wat
elke sabbat gelees word.
28 En al het hulle niks gevind wat die
dood verdien nie, tog het hulle van
Pilatus gevra dat Hy moet omgebring
word.
29 En toe hulle alles volbring het wat
oor Hom geskrywe is, het hulle Hom
van die kruishout afgehaal en in 'n graf
neergelê.
30 Maar God het Hom uit die dode
opgewek.
31 En gedurende baie dae het Hy ver-
skyn aan die wat saam met Hom opge-
gaan het van Galiléa na Jerusalem, en
hulle is sy getuie by die volk.
32 En ons bring julle die goeie tyding
van die belofte wat aan die vaders gedoen
is, dat God dit aan ons, hulle kinders,
vervul het deur Jesus op te wek,
33 soos daar ook in die twede Psalm
geskrywe is: U is my Seun, vandag
het Ek U gegenereer.
34 En dat Hy Hom opgewek het uit die
dode, sodat Hy nie meer tot verderwing
sou terugkeer nie, het Hy so gesê:
Ek sal aan julle gee die heilige weldade
van Dawid wat betroubaar is.
35 Daarom sê Hy ook op 'n ander *plek*:
U sal u Heilige nie oorgee om verder-
wing te sien nie.
36 Want Dawid het ontslaap, nadat hy
sy eie geslag volgens die raad van God
gedien het, en is by sy vaders weggelê en
het verderwing gesien,
37 maar Hy wat deur God opgewek is,
het geen verderwing gesien nie.
38 Laat dit dan aan julle bekend wees,
broeders, dat deur Hom vergifnis van
sondes aan julle verkondig word,
39 en dat elkeen wat glo, deur Hom ge-
regverdig word van alles waarvan julle
deur die wet van Moses nie geregverdig
kon word nie.

40 Pas dan op dat daar nie oor julle
kom wat deur die Profete gesê is nie:
41 Kyk dan, julle veragters, en wees
verwonderd en verdwyn! Want Ek gaan
iets in julle dae doen, iets wat julle seker-
lik nie sal glo as iemand julle dit vertel nie.
42 En toe die Jode uit die sinagoge
gaan, het die heidene versoek dat op die
volgende sabbat daardie woorde tot hulle
gespreek sal word.
43 En toe die sinagoge uit was, het baie
van die Jode en die godsdienstige Jode-
genote Paulus en Bárnabas gevolg. Dié
het hulle toegespreek en hulle probeer be-
weeg om in die genade van God te bly.
44 En op die volgende sabbat het byna
die hele stad bymekaargekom om die
woord van God te hoor.
45 Maar toe die Jode die skare sien, is
hulle met nydigheid vervul en het met
lasterlike woorde weerspreek wat deur
Paulus gesê is.
46 Maar Paulus en Bárnabas het vrymoedig
gespreek en gesê: Dit was noodsaaklik
dat die woord van God aan julle eers
moet verkondig word. Aangesien julle
dit egter verwerp en julleself die ewige
lewe nie werd ag nie—kyk, ons wend
ons tot die heidene.
47 Want so het die Here aan ons bevel
gegee: Ek het U 'n lig van die nasies
gemaak, sodat U 'n verlossing sal wees
tot aan die einde van die aarde.
48 En toe die heidene dit hoor, was
hulle bly; en hulle het die woord van die
Here geprys; en daar het gelowig ge-
word almal wat verordineer was tot die
ewige lewe.
49 En die woord van die Here is deur
die hele land versprei.
50 Maar die Jode het die godsdienstige
en aansienlike vroue en die vernaamste
mense van die stad opgehits en teen
Paulus en Bárnabas 'n vervolging in die
lewe geroep en hulle buite hul gebied
verdryf.
51 Toe het hulle die stof van hul voete
teen hulle afgeskud en na Ikónium gegaan.
52 En die disiepels is vervul met blyd-
skap en met die Heilige Gees.

Die evangelie word verkondig in Ikónium, Listre en Derbe. Seën en vervolging. Terugkeer na Antiochië.

14 EN op dieselfde wyse het hulle in
Ikónium in die sinagoge van die
Jode ingegaan en so gespreek dat 'n

groot menigte van Jode sowel as Grieke
gelowig geword het.
2 Maar die ongelowige Jode het die
siele van die heidene teen die broeders
opgehits en verbitter.
3 Hulle het toe 'n geruime tyd daar deur-
gebring en vrymoedigheid gespreek in die
Here wat aan die woord van sy genade
getuienis gegee het deur te beskik dat
tekens en wonders deur hulle hande
plaasvind.
4 En die menigte van die stad was ver-
deeld, en sommige het met die Jode en
ander met die apostels saamgegaan.
5 Maar toe daar 'n beweging onder die
heidene en ook onder die Jode, saam met
hulle owerstes, ontstaan het om hulle te
mishandel en te stenig,
6 het hulle dit gewaar geword en gevlug
na die stede van Likaónië, Listre en
Derbe, en die omtrek.
7 En daar het hulle die evangelie ver-
kondig.
8 En in Listre het daar 'n man gesit
wat magteloos was aan sy voete, kreupel
van sy geboorte af, en hy het nooit geloop
nie.
9 Hy het geluister terwyl Paulus spreek;
en *Paulus* het die oë op hom gehou; en
toe hy sien dat hy geloof het om gered
te word,
10 met 'n groot stem gesê: Staan regop
op jou voete! En hy het opgespring en
begin rondloop.
11 En toe die skare sien wat Paulus ge-
doen het, verhef hulle hul stem en sê in
Likaónies: Die gode het soos mense
geword en neergedaal na ons toe.
12 En hulle het Bárnabas Júpiter ge-
noem, en Paulus Mercurius, omdat hy die
woordvoerder was.
13 En die priester van Júpiter wie *se*
tempel voor hulle stad was, het stiere en
kranse na die poorte gebring en wou
saam met die skare offer.
14 Maar toe die apostels Bárnabas en
Paulus dit hoor, het hulle hul klere ge-
skeur en onder die skare ingespring en
geroep
15 en gesê: Manne, waarom doen julle
hierdie dinge? Ons is net sulke mense
soos julle, en ons verkondig die evangelie
dat julle jul moet bekeer van hierdie nie-
tige dinge tot die lewende God wat die
hemel en die aarde en die see en alles
wat daarin is, gemaak het.
16 Hy het in die tye wat verby is, toe-

gelaat dat al die nasies in hulle eie weë
sou wandel,
17 al het Hy Homself nie onbetuig ge-
laat nie, deur goed te doen, van die hemel
vir ons reën en vrugbare tye te gee, *en* ons
harte met voedsel en vrolikheid te vervul.
18 Selfs met hierdie woorde het hulle met
moeite die skare verhinder om aan hulle
te offer.
19 Maar daar het Jode van Antiochië en
Ikónium aangekom, en hulle het, nadat
hulle die skare omgepraat het, Paulus
gestenig en hom buitekant die stad ge-
sleep, met die gedagte dat hy dood was.
20 Maar toe die disiepels hom omring,
het hy opgestaan en in die stad gekom
en die volgende dag saam met Bárnabas
na Derbe vertrek.
21 En nadat hulle aan daardie stad die
evangelie verkondig en 'n aantal disiepels
gemaak het, het hulle teruggegaan na
Listre en Ikónium en Antiochië,
22 terwyl hulle die siele van die disiepels
versterk en hulle vermaan om in die geloof
te bly *deur te sê*: Ons moet deur baie
verdrukkinge in die koninkryk van God
ingaan.
23 En hulle het in elke gemeente vir
hulle deur opsteking van hande ouder-
linge laat kies, en hulle, ná gebed en vas,
aan die Here opgedra in wie hulle geglo
het.
24 Toe gaan hulle deur Pisídië en kom
in Pamfílië;
25 en nadat hulle die woord in Perge
verkondig het, gaan hulle af na Attálië.
26 En daarvandaan het hulle weggevaar
na Antiochië waar hulle aan die genade
van God opgedra was vir die werk wat
hulle volbring het.
27 En toe hulle daar kom en die ge-
meente saamgeroep het, het hulle verslag
gegee van al die dinge wat God deur
hulle gedoen het, en dat Hy 'n deur van
geloof vir die heidene geopen het.
28 En hulle het daar by die disiepels 'n
geruime tyd deurgebring.

Vraag oor die onderhouding van die besnydenis en die wet van Moses. Vergadering in Jerusalem en besluit daaromtrent.

15 EN sekere persone wat van Judéa
afgekom het, het die broeders ge-
leer: As julle nie besny word volgens
die gebruik van Moses nie, kan julle nie
gered word nie.

2 Toe daar nou 'n groot twis en woordewisseling van die kant van Paulus en Bárnabas teen hulle ontstaan, het hulle besluit dat Paulus en Bárnabas en nog 'n paar ander van hulle sou opgaan na die apostels en ouderlinge in Jerusalem in verband met hierdie vraagstuk.

3 En hulle is deur die gemeente uitgelei en het Fenícië en Samaría deurgegaan en vertel van die bekering van die heidene, en aan al die broeders groot blydskap verskaf.

4 En in Jerusalem aangekom, is hulle ontvang deur die gemeente en die apostels en die ouderlinge; en hulle het verslag gegee van al die dinge wat God deur hulle gedoen het.

5 Maar sommige gelowiges uit die party van die Fariseërs het opgestaan en gesê: Dit is noodsaaklik dat hulle besny word en bevel ontvang om die wet van Moses te onderhou.

6 En die apostels en die ouderlinge het vergader om hierdie saak te ondersoek.

7 En toe daar 'n groot woordewisseling plaasvind, het Petrus opgestaan en vir hulle gesê: Broeders, julle weet dat God lank gelede onder ons verkies het dat die heidene deur my mond die woord van die evangelie sal hoor en gelowig word.

8 En God wat die harte ken, het vir hulle getuienis gegee deur aan hulle die Heilige Gees te skenk net soos aan ons.

9 En Hy het geen onderskeid tussen ons en hulle gemaak nie, aangesien Hy hulle harte gereinig het deur die geloof.

10 Nou dan, waarom versoek julle God, om op die nek van die dissipels 'n juk te lê wat ons vaders en ook ons nie in staat was om te dra nie?

11 Maar ons glo dat ons deur die genade van die Here Jesus Christus gered word op dieselfde manier as hulle ook.

12 En die hele menigte het geswyg en na Bárnabas en Paulus geluister, terwyl hulle van al die tekens en wonders vertel wat God deur hulle onder die heidene gedoen het.

13 En nadat hulle geswyg het, antwoord Jakobus en sê: Broeders, luister na my!

14 Símeon het vertel hoe God eers uitgesien het om 'n volk uit die heidene vir sy Naam aan te neem.

15 En hiermee stem die woorde van die profete ooreen, soos geskrywe is:

16 Daarna sal Ek terugkom en die vervalle hut van Dawid weer oprig, en wat daarvan verwoes is, sal Ek weer oprig en dit herstel,

17 sodat die oorblyfsel die Here kan soek, en al die nasies oor wie my Naam uitgeroep is, spreek die Here wat al hierdie dinge doen.

18 Aan God is al sy werke van ewigheid af bekend.

19 Daarom oordeel ek dat ons die wat hulle tot God bekeer uit die heidene, nie moet bemoeilik nie,

20 maar aan hulle skrywe, dat hulle hul moet onthou van die dinge wat deur die afgode besoedel is, en van hoerery en van wat verwurg is en van bloed.

21 Want van die ou tyd af het Moses in elke stad die wat hom verkondig terwyl hy elke sabbat in die sinagoges gelees word.

22 Toe het die apostels en die ouderlinge saam met die hele gemeente besluit om manne uit hulle te kies en na Antiochíë te stuur saam met Paulus en Bárnabas, *naamlik* Judas met die bynaam van Bársabas, en Silas, manne wat voorgangers onder die broeders was.

23 En hulle het deur bemiddeling van hulle dit geskrywe: Die apostels en die ouderlinge en die broeders aan die broeders uit die heidene in Antiochíë en Sírië en Cilícië: Groete!

24 Aangesien ons gehoor het dat sommige wat van ons uitgegaan het, aan wie ons geen opdrag gegee het nie, julle met woorde ontstel en julle gemoedere verontrus deur te sê dat julle besny moet word en die wet moet onderhou,

25 het ons eenparig besluit om manne te kies en na julle te stuur saam met ons geliefde Bárnabas en Paulus—

26 manne wat hulle lewe oorgegee het vir die Naam van onse Here Jesus Christus.

27 Ons het dan Judas en Silas afgevaardig om ook mondeling dieselfde berig te bring.

28 Want die Heilige Gees en ons het besluit om verder geen las op julle te lê nie as hierdie noodsaaklike dinge:

29 dat julle jul onthou van afgodsoffers en van bloed en van wat verwurg is en van hoerery. As julle hiervan julle onthou, sal dit julle goed gaan. Vaarwel!

30 So is hulle dan weggestuur en het in Antiochíë gekom, en hulle het die menigte bymekaargeroep en die brief afgelewer.

31 En toe hulle dit gelees het, was hulle bly oor die bemoediging.

32 En Judas en Silas, wat self ook profete was, het die broeders met baie woorde bemoedig en versterk.

33 En nadat hulle 'n tyd *daar* deurgebring het, het die broeders hulle met vrede na die apostels laat gaan.

34 Maar Silas het besluit om daar te bly.

Paulus en Bárnabas skei van mekaar.

35 EN Paulus en Bárnabas het in Antiochíë gebly en saam met nog baie ander onderrig gegee en die blye boodskap van die woord van die Here verkondig.

36 En 'n paar dae daarna het Paulus vir Bárnabas gesê: Laat ons teruggaan en ons broeders besoek in al die stede waarin ons die woord van die Here verkondig het, om te sien hoe dit met hulle gaan.

37 En Bárnabas wou Johannes wat Markus genoem word, saamneem.

38 Maar Paulus het dit nie reg geag om hóm saam te neem wat van Pamfílië hulle verlaat het en nie saam met hulle na die werk gegaan het nie.

39 Daar het toe 'n verbittering ontstaan, sodat hulle van mekaar geskei het; en Bárnabas het Markus saamgeneem en na Ciprus uitgeseil.

Twede sendingsreis van Paulus saam met Silas en Timótheüs.

40 MAAR Paulus het Silas gekies en afgereis nadat hy deur die broeders aan die genade van God opgedra was.

41 En hy het Sírië en Cilícië deurgegaan en die gemeentes versterk.

16 EN hy het op Derbe en Listre aangekom; en daar was 'n dissiepel met die naam van Timótheüs, seun van 'n gelowige Joodse vrou, maar van 'n Griekse vader.

2 Hy het goeie getuienis gehad van die broeders in Listre en Ikónium.

3 Paulus wou hê dat hy saam met hom op reis sou gaan, en hy het hom geneem en besny terwille van die Jode wat in daardie streke was; want hulle het almal geweet dat sy vader 'n Griek was.

4 En op hulle reis deur die stede, het hulle die verordeninge wat deur die apostels en die ouderlinge in Jerusalem vasgestel was, aan hulle oorgegee om te onderhou.

5 En die gemeentes is versterk in die geloof en het elke dag vermeerder in getal.

6 En hulle het die land van Frígië en Galásië deurgegaan, omdat die Heilige Gees hulle verhinder het om in Asië die woord te verkondig.

7 En toe hulle by Mísië kom, het hulle probeer om na Bithínië te gaan, maar die Gees het hulle dit nie toegelaat nie.

8 So het hulle dan Mísië verbygegaan en na Troas afgekom.

Die gesig in Troas. Paulus seil na Macedónië en preek in Filíppi. Lídia die purperverkoopster. Die sipier van Filíppi.

9 EN Paulus het 'n gesig in die nag gesien—daar staan 'n Macedóniër wat hom smeek en sê: Kom oor na Macedónië en help ons!

10 En toe hy die gesig gesien het, het ons dadelik probeer om na Macedónië te gaan, omdat ons versekerd was dat die Here ons geroep het om die evangelie aan hulle te verkondig.

11 Ons het dan afgevaar van Troas en reguit koers gehou na Samothráce, en die volgende dag na Neápolis,

12 en daarvandaan na Filíppi wat die eerste stad is van daardie deel van Macedónië, 'n kolonie. En ons het in hierdie stad 'n paar dae deurgebring.

13 En op die sabbatdag het ons uitgegaan buitekant die stad langs 'n rivier waar die gebruiklike bidplek was, en ons het gaan sit en met die vroue gespreek wat *daar* bymekaargekom het.

14 En 'n vrou met die naam van Lídia, 'n purperverkoopster van die stad Thiatíre, 'n godsdienstige vrou, het geluister; haar hart het die Here geopen om ag te gee op wat deur Paulus gesê is.

15 En toe sy en haar huis gedoop was, het sy by ons aangedring en gesê: As u oordeel dat ek in die Here glo, kom dan in my huis en bly *daar*. En sy het ons gedwing.

16 En terwyl ons op pad was na die bidplek, kom 'n slavin met 'n waarsêende gees ons teë, wat vir haar here groot wins ingebring het deur *haar* waarsêery.

17 Sy het Paulus en ons gevolg en geskreeu en gesê: Hierdie manne is dienaars van God, die Allerhoogste, wat aan ons die weg van verlossing verkondig.

18 En dit het sy baie dae lank gedoen;
maar baie ontevrede daaroor het Paulus
hom omgedraai en vir die gees gesê:
Ek beveel jou in die Naam van Jesus
Christus om uit haar uit te gaan. En hy
het op dieselfde oomblik uitgegaan.
19 En toe haar here sien dat die hoop
van hulle wins weg was, het hulle Paulus
en Silas gegryp en hulle na die mark
gesleep voor die owerheid
20 en hulle voor die regters gebring en
gesê: Hierdie manne bring ons stad in
opskudding, omdat hulle Jode is,
21 en verkondig sedes wat ons nie
geoorloof is om aan te neem of na te
volg nie, omdat ons Romeine is.
22 En die skare het saam teen hulle
opgestaan, en die regters het hulle klere
laat afskeur en bevel gegee om hulle
met stokke te slaan.
23 En toe hulle hul baie slae gegee het,
het hulle hul in die gevangenis gewerp
en die sipier bevel gegee om hulle sorg-
vuldig te bewaak.
24 Hy het toe, omdat hy so 'n bevel
gekry het, hulle in die binneste gevan-
genis gewerp en hulle voete in die blok
vasgemaak.
25 En omtrent middernag het Paulus
en Silas gebid en lofliedere tot eer van
God gesing; en die gevangene het na
hulle geluister.
26 En skielik kom daar 'n groot aard-
bewing, sodat die fondamente van die
gevangenis geskud het. En onmiddellik
gaan al die deure oop en die boeie van
almal het losgeraak.
27 En die sipier het wakker geword;
en toe hy sien dat die deure van die
gevangenis oop was, het hy 'n swaard
getrek en wou homself om die lewe
bring, in die mening dat die gevangene
ontvlug het.
28 Maar Paulus het met 'n groot stem
geroep en gesê: Moenie jouself kwaad
aandoen nie, want ons is almal
hier.
29 En toe hy lig gevra het, spring hy
na binne en val bewende voor Paulus
en Silas neer.
30 En hy het hulle na buite gebring en
gesê: Menere, wat moet ek doen om
gered te word?
31 Toe sê hulle: Glo in die Here Jesus
Christus, en jy sal gered word, jy en jou
huis.
32 En hulle het aan hom die woord van
die Here verkondig en aan almal wat
in sy huis was.
33 En in dieselfde uur van die nag het
hy hulle by hom geneem en hulle wonde
gewas, en hy is onmiddellik gedoop.
34 Toe bring hy hulle in sy huis en sit
hulle 'n maaltyd voor; en hy was bly
met sy hele huis dat hy tot geloof in
God gekom het.
35 En toe dit dag word, stuur die regters
die geregsdienaars en sê: Laat daardie
manne los.
36 En die sipier het hierdie woorde aan
Paulus oorgebring: Die regters het laat
weet dat julle moet losgelaat word;
gaan dan nou uit en reis in vrede!
37 Maar Paulus sê vir hulle: Hulle het
ons in die openbaar onveroordeeld ge-
slaan, ons wat Romeinse burgers is, en
ons in die gevangenis gewerp, en wil
hulle ons nou in die geheim uitwerp?
Volstrek nie! Laat hulle self kom en
ons uitlei.
38 En die geregsdienaars het hierdie
woorde aan die regters oorgebring, en
dié het bang geword toe hulle hoor dat
hulle Romeine was.
39 Daarop het hulle gekom en hulle
gesmeek en hulle uitgelei met die versoek
om uit die stad te vertrek.
40 En nadat hulle die gevangenis verlaat
het, het hulle na die huis van Lídia
gegaan; en toe hulle die broeders sien,
het hulle hul bemoedig en weggegaan.

Paulus in Thessaloníka en Beréa.

17 TOE het hulle deur Amfípolis en
Apollónië gereis en in Thessa-
loníka gekom, waar 'n sinagoge van die
Jode was.
2 En volgens sy gewoonte het Paulus
ingegaan na hulle en drie sabbatte lank
met hulle gespreek uit die Skrifte
3 en dit uitgelê en aangetoon dat die
Christus moes ly en uit die dode opstaan,
en *gesê*: Hierdie Jesus wat ek aan julle
verkondig, is die Christus.
4 En sommige van hulle is oortuig en
het hulle by Paulus en Silas aangesluit,
ook 'n groot menigte van die godsdien-
stige Grieke en 'n groot aantal van die
aansienlikste vroue.
5 Maar die ongelowige Jode was
afgunstig en het slegte manne van die
leeglopers saamgeneem en die stad in
opskudding gebring deur 'n volksoploop

te bewerk. En hulle het die huis van
Jason aangeval en probeer om hulle
voor die volk te bring.
6 Maar toe hulle hul nie kry nie, het
hulle Jason en 'n paar broeders na die
stadsowerhede gesleep en geskreeu: Die
mense wat die wêreld in opstand bring,
hulle het hier ook gekom,
7 en Jason het hulle ontvang. En hulle
almal handel teen die bevele van die
keiser en sê dat daar 'n ander koning is,
naamlik Jesus.
8 En hulle het die skare in opskudding
gebring en ook die stadsowerhede wat
dit gehoor het.
9 Maar toe hulle van Jason en die
ander genoegsame waarborg ontvang
het, het hulle hul losgelaat.
10 Daarop het die broeders dadelik in
die nag Paulus en Silas na Beréa
weggestuur. En toe hulle daar kom,
het hulle na die sinagoge van die Jode
gegaan.
11 En hierdie mense was edeler as dié
in Thessaloníka; hulle het die woord
met alle welwillendheid ontvang en elke
dag die Skrifte ondersoek of hierdie
dinge so was.
12 Baie van hulle het dan ook gelowig
geword, en van die aansienlike Grieke
'n groot aantal, vroue en manne.
13 Maar toe die Jode van Thessaloníka
verneem dat die woord van God ook in
Beréa deur Paulus verkondig was, het
hulle gekom en die skare ook daar
opgesweep.
14 Die broeders stuur toe dadelik Paulus
weg om in die rigting van die see te
gaan, maar Silas en Timótheüs het daar
gebly.

Paulus in Athéne. Sy rede op die Areópagus.

15 EN die wat Paulus begelei het, het
hom tot by Athéne gebring, en nadat hulle
opdrag gekry het vir Silas en Timótheüs
om so gou moontlik na hom te kom, het
hulle vertrek.
16 En terwyl Paulus vir hulle in Athéne
wag, het sy gees in hom opstandig
geword toe hy sien dat die stad vol
afgodsbeelde was.
17 Hy het toe in die sinagoge met die
Jode gespreek en met die godsdienstige
mense, en elke dag op die mark met die
wat hom teëkom.
18 En sommige van die Epikuréïese en
die Stoïese wysgere het met hom gestry,
en sommige het gesê: Wat sou hierdie
praatjiesmaker tog wil sê? Ander weer:
Dit lyk of hy 'n verkondiger is van
vreemde gode—omdat hy aan hulle die
evangelie van Jesus en die opstanding
verkondig het.
19 En hulle het hom geneem en op die
Areópagus gebring en gesê: Kan ons
verneem wat hierdie nuwe leer is wat
deur u verkondig word?
20 Want u bring sekere vreemde dinge
in ons ore. Ons wil dan weet wat dit
tog kan wees.
21 Nou het al die Atheners en die
uitlanders wat by hulle woon, vir niks
anders tyd gehad as om iets nuuts te sê
en te hoor nie.
22 Paulus gaan toe in die middel van
die Areópagus staan en sê: Atheners,
ek sien dat julle in elke opsig baie
godsdienstig is.
23 Want terwyl ek rondgegaan en julle
heiligdomme aanskou het, het ek ook 'n
altaar gekry waarop geskrywe is: Aan
die onbekende God. Hom dan wat julle
vereer sonder om Hom te ken, verkondig
ek aan julle.
24 Die God wat die wêreld gemaak het
en alles wat daarin is, Hy wat Here van
hemel en aarde is, woon nie in tempels
met hande gemaak nie.
25 Ook word Hy nie deur mensehande
gedien asof Hy aan iets behoefte het nie,
omdat Hy self aan almal lewe en asem
en alles gee.
26 En Hy het uit een bloed al die nasies
van die mensdom gemaak om oor die
hele aarde te woon, terwyl Hy vooraf
bepaalde tye en die grense van hulle
woonplek vasgestel het,
27 sodat hulle die Here mag soek, of
hulle Hom miskien kan aanraak en vind,
al is Hy nie ver van elkeen van ons nie;
28 want in Hom lewe ons, beweeg ons
en is ons, soos sekere van julle digters
ook gesê het: Want ons is ook sy ge-
slag.
29 As ons dan die geslag van God is,
moet ons nie dink dat die godheid aan
goud of silwer of steen, die beeldwerk
van menslike kuns en uitvinding, gelyk
is nie.
30 God het dan die tye van onkunde
oorgesien en verkondig nou aan al die
mense orals dat hulle hul moet bekeer,
31 omdat Hy 'n dag bepaal het waarop

Hy die wêreld in geregtigheid sal oordeel
deur 'n Man wat Hy aangestel het, en
Hy het *hiervan* aan almal sekerheid gegee
deur Hom uit die dode op te wek.
32 Maar toe hulle van die opstanding
van die dode hoor, het sommige begin
spot, en ander het gesê: Ons sal u weer
hieromtrent hoor.
33 En so het Paulus van hulle wegge-
gaan.
34 Maar sommige manne het by hom
aangesluit en gelowig geword, onder wie
ook Dionísius die Areopagiet was, en 'n
vrou met die naam van Dámaris en ander
saam met hulle.

Paulus in Korinthe, daarna in Éfese. Sy terugkeer na Jerusalem.

18 EN daarna het Paulus uit Athéne
vertrek en in Korinthe gekom.
2 En hy het 'n Jood gevind met die
naam van Áquila, afkomstig uit Pontus,
wat onlangs met sy vrou Priscílla van
Italië gekom het, omdat Klaudius beveel
het dat al die Jode uit Rome moes vertrek.
Na hulle toe het hy gegaan;
3 en omdat hy van dieselfde ambag was,
het hy by hulle gebly en gewerk, want
hulle was tentmakers van ambag.
4 En hy het elke sabbat in die sinagoge
gespreek en Jode sowel as Grieke oor-
tuig.
5 En toe Silas en Timótheüs van
Macedónië afgekom het, was Paulus
ywerig besig om aan die Jode kragtig te
betuig dat Jesus die Christus is.
6 Maar toe hulle aanhou teëstand bied
en godslasterlike dinge bly spreek, het
hy sy klere uitgeskud en vir hulle gesê:
Julle bloed is op julle hoof. Ek is rein.
Van nou af sal ek na die heidene gaan.
7 En hy het daarvandaan weggegaan
en in die huis gekom van iemand met die
naam van Justus wat 'n godsdienstige
man was, wie se huis naasaan die sina-
goge gestaan het.
8 En Krispus, die hoof van die sinagoge,
het met sy hele huis in die Here geglo;
en baie van die Korinthiërs ook, toe hulle
hom hoor, het gelowig geword en is ge-
doop.
9 En die Here het deur 'n gesig in die
nag vir Paulus gesê: Moenie vrees nie,
maar spreek en swyg nie;
10 want Ek is met jou, en niemand sal
die hand aan jou slaan om jou kwaad
aan te doen nie, want Ek het baie mense
in hierdie stad.
11 En hy het *daar* gebly 'n jaar en ses
maande lank en die woord van God onder
hulle geleer.
12 En toe Gállio goewerneur van Acháje
was, het die Jode eenparig teen Paulus
opgestaan en hom voor die regterstoel
gebring
13 en gesê: Hierdie man haal die mense
oor om God te vereer in stryd met die
wet.
14 En toe Paulus sy mond wou oopmaak,
sê Gállio vir die Jode: As daar nou enige
onreg of kwaadwillige skelmstuk was,
dan sou ek rede hê om julle te verdra, o
Jode;
15 maar as dit 'n kwessie is oor 'n woord
en oor name en oor 'n wet wat vir julle
geld, moet julle toesien, want daaroor
wil ek geen regter wees nie.
16 En hy het hulle van die regterstoel
af weggedrywe.
17 En al die Grieke het Sósthenes, die
hoof van die sinagoge, gegryp en hom
voor die regterstoel geslaan; en Gállio het
hom aan niks van hierdie dinge gesteur
nie.
18 En nadat Paulus nog verskeie dae
daar gebly het, het hy van die broeders
afskeid geneem en na Sírië uitgeseil, en
saam met hom Priscílla en Áquila. En in
Kenchreë het hy sy hoof geskeer, want
hy het 'n gelofte gedoen.
19 En hy het in Éfese aangekom en
hulle daar laat bly, maar self in die
sinagoge gegaan en met die Jode ge-
spreek.
20 En toe hulle versoek dat hy 'n langer
tyd by hulle moes bly, het hy nie toege-
stem nie,
21 maar van hulle afskeid geneem en
gesê: Ek moet sekerlik die komende fees
in Jerusalem vier, maar ek sal weer na
julle terugkom as God wil; en hy het van
Éfese afgevaar.
22 En toe hy in Cesaréa gekom het en op-
gegaan en die gemeente gegroet het, het
hy afgereis na Antiochíë.
23 En nadat hy 'n tyd lank vertoef het,
het hy vertrek en agtereenvolgens die
land van Galásië en Frígië deurgereis
en al die disiepels versterk.

Apollos in Éfese en Korinthe.

24 EN 'n sekere Jood met die naam van
Apollos wat in Alexandríë gebore was,

'n welsprekende man, het in Éfese aan-
gekom; en hy was magtig in die Skrifte.
25 Hy het onderrig ontvang in die weg
van die Here; en vurig van gees, het hy
gespreek en die dinge aangaande die
Here noukeurig geleer, alhoewel hy net
van die doop van Johannes geweet het.
26 En hy het vrymoediglik in die sina-
goge begin spreek; maar nadat Áquila
en Priscílla hom gehoor het, het hulle hom
geneem en hom noukeuriger die weg van
God uitgelê.
27 En toe hy wou deurgaan na Acháje,
het die broeders hom aangemoedig en
aan die disiepels geskrywe om hom
te ontvang. Daar aangekom, was hy
deur die genade die gelowiges tot veel
nut;
28 want hy het die Jode kragtig in die
openbaar weerlê en deur die Skrifte bewys
dat Jesus die Christus is.

Derde sendingsreis van Paulus. Die evangelie word in Éfese gepreek. Demétrius veroorsaak 'n oproer.

19 EN terwyl Apollos in Korinthe
was, het Paulus die boonste
landstreke deurgereis en in Éfese ge-
kom; en daar het hy sommige disiepels
gevind
2 en hulle gevra: Het julle die Heilige
Gees ontvang toe julle gelowig geword
het? En hulle antwoord hom: Ons het
nie eens gehoor dat daar 'n Heilige Gees
is nie.
3 En hy vra hulle: Met watter doop is
julle dan gedoop? En hulle antwoord:
Met die doop van Johannes.
4 Daarop sê Paulus: Johannes het met die
doop van bekering gedoop en vir die volk
gesê dat hulle moes glo in die Een wat
ná hom kom, dit is in Christus Jesus.
5 En toe hulle dit hoor, is hulle gedoop
in die Naam van die Here Jesus.
6 En Paulus het hulle die hande opgelê,
en die Heilige Gees het op hulle gekom,
en hulle het met tale gespreek en ge-
profeteer.
7 En altesaam was hulle omtrent twaalf
manne.
8 En hy het in die sinagoge ingegaan
en vrymoediglik drie maande lank deur
samesprekinge met hulle geredeneer en
hulle probeer oortuig van die dinge wat
die koninkryk van God aangaan.
9 Maar toe sommige hulle verhard en
ongelowig was en voor die menigte van
die Weg aanhou kwaadpraat, het hy van
hulle weggegaan en die disiepels apart
geneem en elke dag samesprekinge gehou
in die skool van 'n sekere Tiránnus.
10 En dit het twee jaar lank geduur,
sodat al die inwoners van Asië die woord
van die Here Jesus gehoor het, Jode so-
wel as Grieke.
11 En God het buitengewone kragte
deur die hande van Paulus gedoen,
12 sodat selfs wanneer doeke of voor-
skote wat aan sy lyf was, op die siekes
gelê is, die siektes van hulle gewyk en
die bose geeste van hulle uitgegaan het.
13 En sommige van die rondtrekkende
Jode, duiwelbesweerders, het dit gewaag
om die Naam van die Here Jesus te noem
oor die wat bose geeste gehad het, en te
sê: Ons besweer julle by Jesus wat Pau-
lus verkondig!
14 Dit was sekere sewe seuns van Ske-
va, 'n Joodse owerpriester, wat dit ge-
doen het.
15 Maar die bose gees het geantwoord
en gesê: Jesus ken ek, en van Paulus
weet ek, maar julle, wie is julle?
16 Toe spring die man in wie die bose
gees was, op hulle en oormeester en oor-
weldig hulle, sodat hulle nakend en ge-
wond uit daardie huis gevlug het.
17 En dit het bekend geword aan al die
Jode en Grieke wat in Éfese woon, en
vrees het op hulle almal geval, en die Naam
van die Here Jesus is groot gemaak.
18 En baie van die wat gelowig geword
het, het belydenis kom doen en hulle dade
bekend gemaak;
19 en baie van die wat met towery om-
gegaan het, het die boeke bymekaarge-
bring en voor almal verbrand; en hulle
het die waarde daarvan bereken en gevind
dat dit vyftig duisend silwerstukke was.
20 So het die woord van die Here met
krag gegroei en sterk geword.
21 En toe hierdie dinge verby was, het
Paulus hom voorgeneem om deur Mace-
dónië en Acháje te gaan en na Jerusalem
te reis. Hy het gesê: Nadat ek daar
gewees het, moet ek Rome ook sien.
22 Daarop stuur hy twee van sy helpers,
Timótheüs en Erástus, na Macedónië,
terwyl hy self nog 'n tyd lank in Asië
gebly het.
23 En omtrent hierdie tyd het daar 'n
groot opskudding ontstaan met betrek-
king tot die Weg.

24 Want iemand met die naam van Demétrius, 'n silwersmid, maker van silwertempeltjies van Diana, het 'n aansienlike verdienste aan die ambagsmanne verskaf.

25 En toe hy hulle en die werkers in daardie soort bedrywe bymekaargeroep het, sê hy: Manne, julle weet dat ons welvaart uit hierdie verdienste is,

26 en julle sien en hoor dat nie alleen in Efese nie, maar byna in die hele Asië, hierdie Paulus 'n aansienlike skare oorgehaal en afvallig gemaak het deur te sê dat dit nie gode is wat met hande gemaak word nie.

27 Nou is daar nie alleen gevaar dat hierdie vak van ons in veragting kom nie, maar ook dat die tempel van die groot godin Diana as niks gereken word, en dat haar majesteit wat die hele Asië, ja die wêreld, vereer, ook tot niet sal gaan.

28 En toe hulle dit hoor, is hulle met woede vervul en het geskreeu en gesê: Groot is die Diana van die Efésiërs!

29 Daarop raak die hele stad heeltemal in verwarring, en hulle storm as een man na die skouburg en sleep Gajus en Aristárchus saam, Macedóniërs wat reisgenote van Paulus was.

30 En toe Paulus onder die volk wou ingaan, het die disiepels hom dit nie toegelaat nie.

31 En sommige van die publieke amptenare wat sy vriende was, het ook na hom gestuur en hom gesmeek dat hy hom nie in die skouburg moet begeef nie.

32 Hulle het dan aangehou skreeu, sommige dit en ander dat; want die vergadering was in die war, en die meeste het nie geweet waarvoor hulle bymekaargekom het nie.

33 En hulle het Alexander vorentoe laat kom uit die skare, omdat die Jode hom vorentoe gestoot het; en Alexander het met die hand gewink en hom by die volk verdedig.

34 Maar toe hulle verstaan dat hy 'n Jood was, gaan daar een geroep van almal op terwyl hulle omtrent twee uur lank skreeu: Groot is die Diana van die Efésiërs!

35 Maar die stadsklerk het die skare tot bedaring gebring en gesê: Efésiërs, watter mens is daar tog wat nie weet dat die stad van die Efésiërs die tempelbewaarder is van die groot godin Diana en van die *beeld* wat uit die hemel geval het nie?

36 Terwyl dit dan nie weerspreek kan word nie, behoort julle rustig te wees en niks onbedags te doen nie.

37 Want julle het hierdie manne gebring wat geen tempelrowers is nie en ook nie julle godin laster nie.

38 As Demétrius en sy ambagsmanne dan 'n saak teen iemand het, die hofsittings word gehou, en daar is regters: laat hulle mekaar aanklaag.

39 Maar as julle nog iets anders verlang, dit sal in die wettige vergadering beslis word.

40 Want ons loop gevaar om oor die oproer van vandag aangeklaag te word, aangesien daar geen grond is waarop ons sal kan rekenskap gee van hierdie oploop nie. En met hierdie woorde het hy die vergadering ontbind.

Paulus besoek opnuut Macedónië en Griekeland en gaan dan na Klein-Asië.

20 EN nadat die oproer verby was, het Paulus die disiepels na hom geroep en gegroet en vertrek om na Macedónië te reis.

2 En hy het daardie streke deurgegaan, en nadat hy hulle met baie woorde bemoedig het, in Griekeland gekom.

3 En *daar* het hy drie maande gebly; maar toe daar 'n komplot deur die Jode teen hom gesmee word, terwyl hy juis na Sírië sou afvaar, het hy besluit om deur Macedónië terug te gaan.

4 En tot in Asië het hom vergesel Sópater van Beréa en van die Thessalonícense, Aristárchus en Secúndus, en Gajus van Derbe en Timótheüs, en uit Asië Tíchikus en Trófimus.

5 Hulle het vooruitgegaan en vir ons in Troas gewag.

6 Maar ons het ná die dae van die ongesuurde brode van Filíppi uitgeseil en binne vyf dae by hulle in Troas gekom, waar ons sewe dae deurgebring het.

7 En op die eerste dag van die week, toe die disiepels vergader het om brood te breek, het Paulus hulle toegespreek, omdat hy die volgende dag sou vertrek, en hy het sy rede gerek tot middernag toe.

8 En daar was baie lampe in die bo-vertrek waar hulle vergader het.

9 En 'n jongman met die naam van Eútichus het in die venster gesit en weggesink in 'n diepe slaap; en toe Paulus

nog lank spreek, is hy oorweldig deur die slaap en het van die derde verdieping afgeval en is dood opgetel.

10 Toe gaan Paulus ondertoe en val op hom en slaan sy arms om hom en sê: Moenie rumoer maak nie, want sy lewe is in hom.

11 En hy het boontoe gegaan en brood gebreek en geëet; en nadat hy nog 'n geruime tyd gespreek het tot dagbreek toe, het hy vertrek.

12 En hulle het die seun lewendig huis toe weggebring en was uitermate getroos.

13 Maar ons het al vooruit op die skip gegaan en afgevaar na Assus waar ons van plan was om Paulus aan boord te neem; want so het hy dit bestel, omdat hy self te voet wou gaan.

14 Toe hy ons dan in Assus ontmoet, het ons hom aan boord geneem en by Mitiléne gekom.

15 En daarvandaan het ons weggevaar en die volgende dag teenoor Chios gekom, en die ander dag na Samos oorgevaar en in Trogíllion oorgebly, en die dag daarop by Miléte gekom.

16 Want Paulus het besluit om by Éfese verby te vaar, sodat hy nie in Asië tyd sou verloor nie; want hy het hom gehaas om, as dit vir hom moontlik was, op die pinksterdag in Jerusalem te wees.

Paulus spreek die ouderlinge van Éfese toe.

17 EN van Miléte het hy gestuur na Éfese en die ouderlinge van die gemeente laat roep.

18 En toe hulle by hom kom, sê hy vir hulle: Julle weet hoe ek van die eerste dag af dat ek in Asië aangekom het, die hele tyd by julle gewees het

19 en die Here gedien het met alle nederigheid en baie trane en beproewinge wat oor my gekom het deur die komplotte van die Jode;

20 hoe ek niks agtergehou het van wat nuttig is nie om dit aan julle te verkondig en julle te onderrig in die openbaar en in julle huise,

21 terwyl ek kragtig by die Jode sowel as die Grieke aangedring het op die bekering tot God en die geloof in onse Here Jesus Christus.

22 En kyk, ek gaan nou gebind deur die Gees na Jerusalem; en watter dinge my daar sal oorkom, weet ek nie,

23 behalwe dat die Heilige Gees in elke stad kragtig getuig en sê dat boeie en verdrukkinge my wag.

24 Maar ek bekommer my glad nie en ek ag ook my lewe vir myself nie dierbaar nie, sodat ek met blydskap my loopbaan kan volbring en die bediening wat ek van die Here Jesus ontvang het, om kragtig te getuig vir die evangelie van die genade van God.

25 En nou weet ek dat julle almal onder wie ek rondgegaan en die koninkryk van God verkondig het, my gesig nie meer sal sien nie.

26 Daarom getuig ek vir julle op hierdie dag dat ek rein is van die bloed van almal.

27 Want ek het nie nagelaat om aan julle die hele raad van God te verkondig nie.

28 Gee dan ag op julleself en op die hele kudde waaroor die Heilige Gees julle as opsieners aangestel het om as herders die gemeente van God te versorg, wat Hy deur sy eie bloed verkry het.

29 Want ek weet dit, dat ná my vertrek wrede wolwe onder julle sal inkom en die kudde nie sal spaar nie.

30 Ja, uit julle self sal daar manne opstaan wat verkeerde dinge praat om die disiepels weg te trek agter hulle aan.

31 Daarom moet julle waak en onthou dat ek drie jaar lank nag en dag nie opgehou het om elkeen met trane te vermaan nie.

32 En nou, broeders, dra ek julle op aan God en aan die woord van sy genade, wat magtig is om *julle* op te bou en julle 'n erfdeel te gee onder al die geheiligdes.

33 Niemand se silwer of goud of klere het ek begeer nie;

34 maar julle weet self dat hierdie hande gedien het vir die behoeftes van my en die wat by my was.

35 Ek het julle in alles getoon dat *ons* deur so te arbei die swakkes moet help en die woorde van die Here Jesus moet onthou, dat Hy gesê het: Dit is saliger om te gee as om te ontvang.

36 En ná hierdie woorde het hy neergekniel en met hulle almal saam gebid.

37 En daar het 'n groot geween ontstaan van almal, en hulle het Paulus om die hals geval en hom gesoen,

38 veral bedroef oor die woord wat hy gesê het, dat hulle sy gesig nie meer sou sien nie. En hulle het hom na die skip begelei.

Paulus terug in Jerusalem. Hy word in die tempel gevang.

21 EN nadat ons van hulle ons losge-
skeur het, het ons afgevaar en
reguit koers gehou en by Kōs aangekom,
en die volgende dag by Rhodus en daar-
vandaan by Pátara.
2 En ons het 'n skip gevind wat juis na
Fenícië sou oorseil, en daarop gegaan
en afgevaar.
3 En toe ons Ciprus in gesig kry en
dit aan die linkerhand laat lê, het ons na
Sírië gevaar en by Tirus aangekom,
want daar sou die skip sy vrag aflaai.
4 En nadat ons die disiepels gekry het,
het ons daar sewe dae gebly; en hulle
het vir Paulus deur die Gees gesê om
nie op te gaan na Jerusalem nie.
5 Maar toe ons die dae uitgebly het,
het ons vertrek en op reis gegaan, terwyl
almal, met vroue en kinders, ons tot
buitekant die stad begelei; en ons het op
die strand neergekniel en gebid.
6 En nadat ons mekaar gegroet het, het
ons aan boord gegaan, en hulle het terug-
gegaan huis toe.
7 Maar ons het die seereis van Tirus af
voltooi en by Ptolemáis gekom; en ons
het die broeders gegroet en een dag by
hulle gebly.
8 En die volgende dag het ons, die
geselskap van Paulus, vertrek en in
Cesaréa aangekom; en ons het ons in-
trek geneem in die huis van Filippus, die
evangelis, wat een van die sewe *diakens*
was, en by hom gebly.
9 En hy het vier ongetroude dogters
gehad wat die profetiese gawe besit
het.
10 En onderwyl ons baie dae daar oorbly,
het 'n sekere profeet met die naam van
Ágabus van Judéa afgekom.
11 En toe hy by ons kom, neem hy die
gordel van Paulus en bind sy eie hande
en voete en sê: Dit spreek die Heilige
Gees: So sal die Jode die man wie se
gordel dit is in Jerusalem bind en in die
hande van heidene oorlewer.
12 En toe ons dit hoor, het ons saam
met die broeders van die plek hom ge-
smeek om nie op te gaan na Jerusalem
nie.
13 Maar Paulus het geantwoord: Wat
doen julle dat julle ween en my hart week
maak? Want ek is bereid nie alleen om
gebind te word nie, maar ook om te
sterwe in Jerusalem vir die Naam van
die Here Jesus.
14 Toe hy dan nie oor te haal was nie,
was ons tevrede en het gesê: Laat die
wil van die Here geskied!
15 En ná hierdie dae het ons vir die reis
klaargemaak en na Jerusalem opgegaan.
16 En sommige van die disiepels van
Cesaréa het ook saam met ons gegaan
en ons by 'n sekere Mnason van Ciprus
gebring, 'n ou disiepel, by wie ons sou
tuis gaan.
17 En toe ons in Jerusalem aankom,
het die broeders ons met blydskap ont-
vang.
18 En op die volgende dag het Paulus
saam met ons na Jakobus se huis gegaan,
en al die ouderlinge was daar teenwoordig.
19 En nadat hy hulle gegroet het, vertel
hy van stuk tot stuk wat God onder die
heidene deur sy diens gedoen het.
20 En toe hulle dit hoor, het hulle die
Here verheerlik en vir hom gesê: U sien,
broeder, hoeveel duisende van Jode daar
is wat gelowig geword het, en almal is
yweraars vir die wet.
21 En hulle is aangaande u vertel
dat u al die Jode onder die heidene leer
om van Moses afvallig te word deur te
sê dat hulle die kinders nie moet besny nie
en ook nie volgens die sedes moet wan-
del nie.
22 Wat is daar dan te doen? Dit is
dringend nodig dat die menigte byme-
kaarkom, want hulle sal hoor dat u gekom
het.
23 Doen dan dit wat ons vir u sê. Ons
het vier manne wat 'n gelofte gedoen
het;
24 neem hulle en heilig u saam met
hulle en betaal die koste vir hulle, sodat
hulle hul hoofde kan skeer en almal kan
weet dat daar niks is in wat van u vertel
word nie, maar dat u self ook wandel as
een wat die wet onderhou.
25 Wat egter die gelowiges uit die
heidene betref, het ons geskrywe en
besluit dat hulle niks van dié aard moet
onderhou nie, maar net hulle moet onthou
van afgodsoffers en bloed en van wat ver-
wurg is en van hoerery.
26 Toe het Paulus die manne geneem
en op die volgende dag hom saam met
hulle geheilig en in die tempel gegaan
om bekend te maak dat die dae van die
heiliging verby is, wanneer die offer vir
elkeen van hulle gebring moes word.

27 Maar toe die sewe dae byna verby
was, het die Jode van Asië hom in die
tempel gesien en die hele skare oproerig
gemaak en die hande aan hom geslaan
28 en geskreeu: Israeliete, help! Dít is
die man wat orals aan almal dinge leer
teen die volk en die wet en hierdie plek.
Hy het ook nog Grieke in die tempel
gebring en hierdie heilige plek ontheilig.
29 Want hulle het vantevore Trófimus,
die Efésiër, in die stad by hom gesien
en gedink dat Paulus hom in die tempel
gebring het.
30 Toe kom die hele stad in beweging,
en daar was 'n oploop van die volk; en
hulle het Paulus gegryp en hom buite-
kant die tempel gesleep; en dadelik is
die deure gesluit.
31 En terwyl hulle probeer om hom dood
te maak, het 'n berig die hoofoffisier van
die leërafdeling bereik dat die hele Jeru-
salem in oproer was.
32 En hy het meteens soldate en kap-
teins geneem en afgehardloop na hulle;
en toe hulle die hoofoffisier en die soldate
sien, het hulle opgehou om Paulus te
slaan.
33 Daarop kom die hoofoffisier nader en
neem hom gevange en gee bevel dat hy
met twee kettings geboei moet word; en
hy het gevra wie hy was en wat hy ge-
doen het.
34 En onder die skare het sommige dit
en sommige iets anders geskreeu. En
omdat hy weens die rumoer geen seker-
heid kon kry nie, het hy bevel gegee dat
hy na die kamp moet gebring word.
35 En toe hy op die trappe kom, moes
hy deur die soldate gedra word weens die
geweld van die skare.
36 Want die menigte van die volk het
gevolg en geskreeu: Weg met hom!
37 En net toe hy in die kamp gebring
sou word, vra Paulus vir die hoofoffisier:
Is dit my geoorloof om iets vir u te sê?
En hy sê vir hom: Ken jy Grieks?
38 Is jy dan nie die Egiptenaar wat 'n
tyd gelede oproer gemaak het en die vier
duisend rowers na die woestyn uitgelei
het nie?
39 En Paulus antwoord: Ek is 'n Joodse
man van Tarsus, 'n burger van geen onver-
maarde stad van Cilícië nie; ek versoek
u laat my toe om die volk toe te spreek.
40 En toe hy dit toegelaat het, gaan
Paulus op die trappe staan en wink met
die hand vir die volk. En nadat daar 'n
groot stilte gekom het, het hy hulle in
die Hebreeuse taal toegespreek en gesê:

Paulus lewer sy verdediging voor die volk.

22 BROEDERS en vaders, luister
na my verdediging wat ek nou
voor julle doen!
2 En toe hulle hoor dat hy hulle in die
Hebreeuse taal toespreek, was hulle nog
stiller. En hy sê:
3 Ek is 'n Joodse man, gebore in Tarsus
in Cilícië, maar opgevoed in hierdie stad
aan die voete van Gamáliël, streng oor-
eenkomstig die voorvaderlike onderrig,
'n yweraar vir God soos julle almal van-
dag is.
4 Hierdie Weg het ek vervolg tot die
dood toe en manne en ook vroue geboei
en in gevangenisse oorgegee,
5 soos ook die hoëpriester en die hele
raad van ouderlinge my getuie is. Van
hulle het ek ook briewe ontvang en na
die broeders in Damaskus gegaan om ook
die wat daar was, geboeid na Jerusalem
te bring, sodat hulle gestraf kon word.
6 Maar terwyl ek op reis was en naby
Damaskus kom, het daar skielik uit die
hemel 'n groot lig op die middag my om-
straal,
7 en ek het op die grond geval en 'n
stem vir my hoor sê: Saul, Saul, waarom
vervolg jy My?
8 En ek het geantwoord: Wie is U,
Here? En Hy het vir my gesê: Ek
is Jesus die Nasaréner wat jy vervolg.
9 En die wat saam met my was, het
wel die lig gesien en bang geword, maar
die stem van Hom wat met my gespreek
het, nie gehoor nie.
10 En ek het gesê: Wat moet ek doen,
Here? En die Here het vir my gesê:
Staan op en gaan na Damaskus, en
daar sal jou vertel word alles wat jou op-
gedra is om te doen.
11 Toe ek dan weens die glans van
daardie lig nie kon sien nie, is ek deur
my metgeselle by die hand gelei en het in
Damaskus gekom.
12 En 'n sekere Ananías, 'n vroom man
volgens die wet, wat 'n goeie naam
gehad het by al die Jode wat daar
woon,
13 het na my gekom en by my gaan
staan en vir my gesê: Saul, broeder, word

siende! En op dieselfde oomblik het ek hom aangekyk.

14 En hy het gesê: Die God van ons vaders het jou voorbeskik om sy wil te ken en die Regverdige te sien en die stem uit sy mond te hoor;

15 want jy sal vir Hom by al die mense 'n getuie wees van wat jy gesien en gehoor het.

16 En nou, waarom versuim jy? Staan op, laat jou doop en jou sondes afwas, nadat jy die Naam van die Here aangeroep het.

17 En toe ek in Jerusalem teruggekom het en besig was om in die tempel te bid, het ek in 'n verrukking van sinne gekom

18 en Hom gesien toe Hy vir my sê: Maak gou en gaan haastig uit Jerusalem uit, want hulle sal jou getuienis aangaande My nie aanneem nie.

19 En ek het gesê: Here, hulle weet self dat ek besig was om die wat in U glo, in die gevangenis te werp en in al die sinagoges te slaan;

20 en toe die bloed van Stéfanus, u getuie, vergiet is, het ek ook self daarby gestaan en sy vermoording goedgekeur en die klere opgepas van die wat hom doodgemaak het.

21 En Hy het vir my gesê: Gaan heen, want Ek sal jou ver wegstuur na die heidene.

22 Tot by hierdie woord het hulle na hom geluister; toe verhef hulle hul stem en sê: Weg van die aarde met so 'n mens, want hy behoort nie te lewe nie!

23 En terwyl hulle so skreeu en hulle klere afgooi en stof in die lug werp,

24 het die hoofoffisier bevel gegee dat hy in die kamp geneem moet word, en gesê dat hulle hom met géselslae moet ondersoek, sodat hy kon weet om watter rede hulle so teen hom uitroep.

25 En terwyl hulle hom met die rieme uitrek, sê Paulus vir die kaptein wat *daar* staan: Is dit u geoorloof om 'n Romeinse burger, en dit onveroordeeld, te gésel?

26 Toe die kaptein dit hoor, gaan hy dit aan die hoofoffisier vertel en sê: Pas op wat u gaan doen, want hierdie man is 'n Romein.

27 En die hoofoffisier het gekom en hom gevra: Sê vir my of jy 'n Romein is? En hy antwoord: Ja.

28 Toe sê die hoofoffisier: Ek het hierdie burgerreg vir 'n groot som gekry! En Paulus sê vir hom: Maar ek is dit gebore.

29 Daarop het die wat hom sou ondersoek, hom dadelik laat staan; en die hoofoffisier het ook gevrees, omdat hy *nou* wis dat hy 'n Romein was en hy hom geboei het.

Paulus voor die Joodse raad.

30 EN die volgende dag wou hy met sekerheid weet om watter rede hy deur die Jode beskuldig was; en hy het hom van sy boeie losgemaak en bevel gegee dat die owerpriesters en hulle hele Raad moes vergader; en hy het Paulus afgebring en voor hulle laat staan.

23 EN Paulus het die oë op die Raad gehou en gesê: Broeders, ek het met 'n volkome goeie gewete voor God gewandel tot op hierdie dag.

2 Maar die hoëpriester Ananías het bevel gegee aan die wat by hom staan, om hom op die mond te slaan.

3 Toe sê Paulus vir hom: God sal u slaan, gewitte muur! U sit tog om my volgens die wet te oordeel, en beveel u in stryd met die wet dat ek geslaan moet word?

4 En die wat daarby staan, sê: Skel jy die hoëpriester van God uit?

5 Daarop sê Paulus: Ek het nie geweet, broeders, dat hy hoëpriester is nie, want daar staan geskrywe: 'n Owerste van jou volk mag jy nie verwens nie.

6 En omdat Paulus wis dat die een deel uit Sadduseërs en die ander uit Fariseërs bestaan, het hy in die Raad uitgeroep: Broeders, ek is 'n Fariseër, die seun van 'n Fariseër. Oor die hoop en die opstanding van die dode staan ek voor die gereg.

7 En toe hy dit sê, het daar twis ontstaan tussen die Fariseërs en die Sadduseërs, en die menigte is verdeel.

8 Want die Sadduseërs sê dat daar geen opstanding is nie, ook geen engel of gees nie; maar die Fariseërs bely albei.

9 Toe was daar 'n groot geroep, en die skrifgeleerdes van die party van die Fariseërs het opgestaan en heftig gestry en gesê: Ons vind geen kwaad in hierdie man nie; en as 'n gees met hom gespreek het, of 'n engel, laat ons nie teen God stry nie.

10 En toe daar 'n groot twis ontstaan het en die hoofoffisier gevrees het dat Paulus deur hulle verskeur sou word, het hy die soldate bevel gegee om te gaan en hom met geweld weg te neem onder hulle uit en in die kamp te bring.

11 En in die volgende nag het die Here by hom gestaan en gesê: Hou goeie moed, Paulus, want soos jy aangaande My in Jerusalem kragtig getuig het, so moet jy in Rome ook getuig.

Samespanning van die Jode teen Paulus. Hy word na Cesaréa gestuur.

12 EN toe dit nag word, het sommige van die Jode 'n samespanning gemaak en hulleself vervloek deur te sê dat hulle nie sou eet of drink totdat hulle Paulus doodgemaak het nie.

13 En daar was meer as veertig wat hierdie sameswering gemaak het.

14 Hulle het na die owerpriesters en die ouderlinge gegaan en gesê: Ons het ons met vervloeking verwens om niks te gebruik totdat ons Paulus doodgemaak het nie.

15 Laat dan nou, saam met die Raad, aan die hoofoffisier weet om hom môre af te bring na u toe, asof u oor sy saak noukeuriger ondersoek wil doen. En ons is gereed om hom uit die weg te ruim voordat hy by u kom.

16 Maar die seun van Paulus se suster het van die hinderlaag gehoor, en hy het gekom en in die kamp gegaan en dit aan Paulus vertel.

17 En Paulus het een van die kapteins na hom geroep en gesê: Bring hierdie jongman by die hoofoffisier, want hy het iets om aan hom te vertel.

18 Daarop neem hy hom saam en bring hom by die hoofoffisier en sê: Die gevangene, Paulus, het my na hom geroep en versoek om hierdie jongman na u te bring, omdat hy iets het om aan u te sê.

19 Daarop vat die hoofoffisier hom by die hand en gaan eenkant toe en vra: Wat het jy om aan my te vertel?

20 En hy sê: Die Jode het ooreengekom om u te versoek om Paulus môre af te bring na die Raad asof hulle iets noukeurigers omtrent hom wil verneem.

21 Laat u dan nie deur hulle oorhaal nie, want meer as veertig man van hulle lê hom voor wat hulleself vervloek het om nie te eet of te drink totdat hulle hom omgebring het nie. En nou is hulle gereed en wag op u toestemming.

22 En die hoofoffisier het die jongman laat gaan en hom bevel gegee: Vertel niemand dat jy dit aan my bekend gemaak het nie.

23 En hy het twee van die kapteins na hom geroep en gesê: Hou twee honderd soldate klaar om na Cesaréa te gaan, en sewentig ruiters en twee honderd liggewapende manne, vanaand om nege-uur.

24 En sorg vir pakdiere, dat hulle Paulus daarop kan sit en veilig na Felix, die goewerneur, oorbring.

25 En hy het 'n brief geskrywe met ongeveer hierdie inhoud:

26 Klaudius Lísias aan die hoogedele goewerneur Felix: Groete!

27 Toe hierdie man wat deur die Jode gevang is, op die punt gestaan het om deur hulle omgebring te word, het ek met my soldate bygekom en hom gered, omdat ek verneem het dat hy 'n Romein is.

28 Maar omdat ek te wete wou kom wat die oorsaak was waarom hulle hom beskuldig, het ek hom na hulle Raad afgebring

29 en uitgevind dat hy beskuldig word oor twisvrae van hulle wet, maar dat hy nie aangeklaag word van iets wat die dood of boeie verdien nie.

30 En omdat aan my meegedeel is dat daar deur die Jode 'n komplot sou gesmee word teen die man, het ek hom meteens na u gestuur en ook sy beskuldigers gelas om wat hulle teen hom het, voor u te sê. Vaarwel!

31 En die soldate het Paulus geneem soos hulle beveel is, en hom in die nag na Antipatris gebring.

32 En die volgende dag het hulle die ruiters met hom laat verder gaan en self na die kamp teruggekeer.

33 En dié het in Cesaréa gekom en die brief aan die goewerneur afgegee en ook Paulus voor hom gestel.

34 En die goewerneur het *die brief* gelees en gevra uit watter provinsie hy was; en toe hy verneem dat hy uit Cilícië was,

35 sê hy: Ek sal jou in verhoor neem wanneer jou beskuldigers ook aangekom het. Toe gee hy bevel dat hy bewaak moet word in die paleis van Herodes.

Paulus voor die regterstoel van die goewerneur Felix.

24 EN vyf dae daarna het die hoëpriester Ananías met die ouder-

linge en 'n sekere advokaat Tertúllus
afgekom en Paulus by die goewerneur
aangeklaag.
2 En toe hy opgeroep is, begin Tertúllus
hom beskuldig en sê:
3 Dat 'n groot vrede deur u, hoogedele
Felix, ons te beurt val, en dat daar her-
vorminge deur u voorsorg in elke opsig
en orals vir hierdie nasie tot stand kom,
neem ons met alle dankbaarheid aan.
4 Maar om u nie te lank op te hou nie,
versoek ek u om ons in u vriendelikheid
kortliks aan te hoor.
5 Want ons het gevind dat hierdie man
'n pes is en 'n verwekker van oproer
onder al die Jode in die wêreld en 'n voor-
man van die sekte van die Nasaréners,
6 wat selfs probeer het om die tempel te
ontheilig. Ons het hom gevange geneem
en wou hom volgens ons wet oordeel;
7 maar Lísias, die hoofoffisier, het ge-
kom en *hom* met groot geweld uit ons
hande weggeneem
8 en bevel gegee dat sy beskuldigers
voor u moet kom. Van hom sal u self, ná
ondersoek, kennis kan kry van al hierdie
dinge waar ons hom van beskuldig.
9 En die Jode het ook saamgestem en gesê
dat dit so was.
10 En nadat die goewerneur vir hom
gewink het om te praat, begin Paulus
om te sê: Omdat ek weet dat u oor hier-
die volk al baie jare lank regter is, ver-
dedig ek my saak met goeie moed,
11 aangesien u te wete kan kom dat dit
nie meer as twaalf dae is vandat ek op-
gegaan het om in Jerusalem te aanbid
nie.
12 En hulle het my nie in die tempel ge-
kry besig om met iemand te praat of 'n
opstand van die volk te verwek nie, en
ook nie in die sinagoges of in die stad
nie.
13 En hulle kan ook die dinge waarvan
hulle my nou beskuldig, nie bewys nie.
14 Maar dit erken ek voor u dat ek
volgens die Weg wat hulle sekte noem,
so die God van my vaders dien, terwyl
ek alles glo wat in die wet en in die profete
geskrywe is;
15 en 'n hoop op God het, wat hulle self
ook verwag, dat daar 'n opstanding sal
wees van die dode, regverdiges sowel as
onregverdiges.
16 Daarom oefen ek my ook om altyd
voor God en die mense 'n rein gewete te
hê.
17 Maar ná baie jare het ek gekom om
aan my volk aalmoese te gee, en offers.
18 En terwyl ek hiermee besig was, het
sekere Jode uit Asië my in die tempel
gekry nadat ek geheilig was, nie met 'n
skare of met 'n opskudding nie.
19 Hulle behoort hier voor u te wees om
beskuldiging in te bring as hulle iets
teen my het.
20 Of laat hierdie manne self sê of hulle
enige onreg in my gevind het toe ek voor
die Raad gestaan het,
21 behalwe oor hierdie een woord wat
ek uitgeroep het terwyl ek onder hulle
gestaan het, naamlik: Oor die opstanding
van die dode staan ek vandag by u voor
die gereg!
22 Toe Felix dit hoor, het hy hulle *saak*
uitgestel, omdat hy noukeurig genoeg
met die dinge van die Weg bekend was;
en hy sê: Wanneer Lísias, die hoof-
offisier, afkom, sal ek julle saak ten volle
ondersoek.
23 En hy het die kaptein beveel om
Paulus te bewaak en dat hy verligting
moes hê, en dat hy niemand van sy eie
mense moes verhinder om hom te bedien
of te besoek nie.
24 En 'n paar dae daarna kom Felix
saam met Drusílla, sy vrou, wat 'n Jodin
was, en het Paulus laat haal en hom
aangehoor oor die geloof in Christus.
25 Maar toe hy spreek oor geregtigheid
en selfbeheersing en die toekomstige
oordeel, het Felix baie bang geword en
geantwoord: Gaan vir hierdie keer heen,
en as ek geleentheid vind, sal ek jou laat
roep.
26 En tegelykertyd het hy ook gehoop
dat deur Paulus aan hom geld sou gegee
word om hom los te laat. Daarom het
hy hom ook dikwels laat haal en met hom
gesprekke gehad.
27 Maar twee jaar het verbygegaan en
toe kry Felix Porcius Festus as opvolger;
en omdat Felix aan die Jode 'n guns wou
bewys, het hy Paulus as gevangene
agtergelaat.

Paulus verskyn voor Festus en beroep hom op die keiser.

25 FESTUS het dan in die provinsie
gekom en ná drie dae van Cesaréa
opgegaan na Jerusalem.
2 En die hoëpriester en die vernaamste
van die Jode het Paulus by hom aange-
klaag

3 en hom gesmeek en gevra as 'n guns
teen *Paulus*, dat hy hom moet laat haal
na Jerusalem; terwyl hulle *intussen* 'n
hinderlaag voorberei het om hom op die
weg om te bring.
4 Maar Festus het geantwoord dat
Paulus in Cesaréa bewaak word en dat
hy self spoedig daarheen sou reis.
5 Laat dan dié onder julle, sê hy, wat
bevoegd is, saam gaan, en as daar iets
verkeerds in hierdie man is, hom be-
skuldig.
6 En nadat hy nie meer as tien dae
onder hulle deurgebring het nie, het hy
na Cesaréa afgegaan en die volgende
dag op die regterstoel gaan sit en bevel
gegee dat Paulus voorgebring moet word.
7 En toe hy verskyn, het die Jode wat
van Jerusalem afgekom het, rondom *hom*
gestaan en baie en sware beskuldiginge
teen Paulus ingebring wat hulle nie kon
bewys nie,
8 terwyl hy tot sy verdediging gesê
het: Ek het niks teen die wet van die
Jode of teen die tempel of teen die keiser
gesondig nie.
9 Maar omdat Festus aan die Jode 'n
guns wou bewys, het hy geantwoord
en vir Paulus gesê: Wil jy na Jerusalem
opgaan en daar voor my oor hierdie
dinge teregstaan?
10 Toe sê Paulus: Ek staan voor die
regterstoel van die keiser waar ek
geoordeel moet word. Aan die Jode het
ek geen onreg gedoen nie soos u ook
baie goed weet.
11 Want as ek onreg gedoen het of iets
wat die dood verdien, weier ek nie om
te sterwe nie. Maar as daar niks is in
die dinge waarvan hulle my beskuldig
nie, dan kan niemand my aan hulle
bywyse van guns oorlewer nie. Ek be-
roep my op die keiser!
12 Toe antwoord Festus nadat hy met
die Raad gespreek het: Op die keiser
het jy jou beroep—na die keiser sal jy
gaan!

Paulus voor Agrippa.

13 EN ná verloop van enkele dae het
koning Agríppa en Berníce in Cesaréa
aangekom om Festus te begroet.
14 En toe hulle daar verskeie dae deur-
gebring het, het Festus die saak van
Paulus aan die koning voorgelê en gesê:
Hier is 'n man deur Felix as gevangene
agtergelaat,
15 teen wie die owerpriesters en die
ouderlinge van die Jode toe ek in Jeru-
salem was, 'n klagte ingedien en vonnis
teen hom gevra het.
16 En ek het hulle geantwoord dat dit
nie by die Romeine gewoonte is om
enige mens bywyse van guns aan die
dood prys te gee nie voordat die beskul-
digde die beskuldigers voor hom gehad
het en geleentheid tot verdediging in
verband met die beskuldiging gekry het
nie.
17 Toe hulle dan hier bymekaargekom
het, het ek sonder enige uitstel die
volgende dag op die regterstoel gaan sit
en bevel gegee om die man voor te bring.
18 Teen hom het die beskuldigers
opgetree en geen beskuldiging ingebring
van dinge soos ek verwag het nie,
19 maar hulle het met hom sekere
twisvrae oor hulle eie godsdiens gehad
en oor 'n sekere Jesus wat dood is van
wie Paulus verklaar het dat Hy lewe.
20 En omdat ek met die ondersoek
hiervan verleë was, het ek gevra of hy
na Jerusalem wou gaan en daar oor
hierdie dinge teregstaan;
21 maar toe Paulus hom beroep het om
in bewaring te bly vir die beslissing van
die keiser, het ek bevel gegee dat hy in
bewaring moes bly totdat ek hom na die
keiser kan stuur.
22 En Agríppa sê vir Festus: Ek sou
self ook graag die man wil hoor. Toe
sê hy: Môre sal u hom hoor.
23 Op die volgende dag het Agríppa en
Berníce toe met prag en praal gekom
en die gehoorsaal binnegetree saam met
die hoofoffisiere en die aansienlikste
manne van die stad; en op bevel van
Festus is Paulus voorgebring.
24 Toe sê Festus: Koning Agríppa en
manne wat almal hier saam met ons is,
u sien hierdie man oor wie die hele menigte
van die Jode my aangespreek het in
Jerusalem, en ook hier, en uitgeroep het
dat hy nie langer behoort te lewe nie.
25 Maar omdat ek gevind het dat hy
niks gedoen het wat die dood verdien
nie, en hy self ook hom op die keiser
beroep het, het ek besluit om hom te stuur.
26 Maar ek kan niks sekers oor hom
aan die vors skrywe nie; daarom het ek
hom voor u gebring en veral voor u,
koning Agríppa, sodat ek ná die onder-
soek iets kan skrywe.
27 Want dit lyk vir my onredelik om

'n gevangene te stuur en nie die beskul-
diginge teen hom aan te dui nie.

26 EN Agríppa sê vir Paulus: Dit
is jou vergun om vir jouself te
spreek. Toe steek Paulus sy hand uit
en verdedig homself:
2 Ek ag my gelukkig, koning Agríppa,
dat ek my voor u vandag gaan verdedig
in verband met alles waarvan ek deur
die Jode beskuldig word,
3 veral omdat u bekend is met al die
sedes en vraagstukke onder die Jode.
Daarom versoek ek u om my geduldig
aan te hoor.
4 My lewe dan van my jeug af wat van
die begin af deurgebring is onder my
nasie in Jerusalem, ken al die Jode,
5 omdat hulle my van dié tyd af geken
het as hulle dit wil getuig, hoe ek volgens
die strengste party van ons godsdiens as
Fariseër geleef het.
6 En nou staan ek tereg oor die hoop
op die belofte wat aan die vaders deur
God gedoen is,
7 waartoe ons twaalf stamme wat God
aanhoudend dag en nag dien, hoop om
te kom; oor hierdie hoop, koning Agríppa,
word ek deur die Jode beskuldig.
8 Wat? Word dit by u as ongelooflik
beskou dat God die dode opwek?
9 Wat my betref, ek het gemeen dat
ek baie vyandige dinge teen die Naam
van Jesus die Nasaréner moes doen.
10 Dit het ek ook gedoen in Jerusalem;
en ek het baie van die heiliges in
gevangenisse opgesluit, nadat ek van
die owerpriesters volmag gekry het; en
so dikwels as hulle omgebring is, het ek
my toestemming gegee.
11 En in al die sinagoges het ek hulle
dikwels gestraf en gedwing om te laster;
en ek het uitermate teen hulle gewoed
en hulle vervolg selfs tot in die buitelandse
stede.
12 Toe ek dan daarvoor op reis was na
Damaskus, met volmag en opdrag van
die owerpriesters,
13 het ek, o koning, in die middel van
die dag op die pad 'n lig uit die hemel
gesien, sterker as die glans van die son,
wat my en my reisgenote omstraal het.
14 En toe ons almal op die grond val,
hoor ek 'n stem met my spreek en in die
Hebreeuse taal sê: Saul, Saul, waarom
vervolg jy My? Dit is hard vir jou om
teen die prikkels te skop.
15 Toe sê ek: Wie is U, Here? En Hy
sê: Ek is Jesus wat jy vervolg.
16 Maar rig jou op en staan op jou
voete, want hiervoor het Ek aan jou
verskyn om jou te bestem tot 'n dienaar
en getuie van die dinge wat jy gesien
het en van die dinge waarin ek nog aan
jou sal verskyn,
17 omdat Ek jou verlos uit die volk en
die heidene na wie ek jou nou stuur,
18 om hulle oë te open, dat hulle van
die duisternis hulle tot die lig kan bekeer
en van die mag van die Satan tot God,
sodat hulle deur die geloof in My vergifnis
van sondes kan ontvang en 'n erfdeel
onder die geheiligdes.
19 Daarom, koning Agríppa, was ek aan
die hemelse gesig nie ongehoorsaam nie,
20 maar ek het eers aan die mense in
Damaskus en in Jerusalem en in die
hele land van Judéa en aan die heidene
verkondig dat hulle tot inkeer moet kom
en hulle tot God bekeer deur werke te
doen wat by die bekering pas.
21 Om hierdie rede het die Jode my in
die tempel gevang en my probeer ombring.
22 Maar omdat ek hulp van God gekry
het, staan ek tot vandag toe en getuig
aan klein en groot, en spreek niks buiten
wat die profete en ook Moses gesê het,
gaan gebeur nie:
23 dat die Christus moes ly en die eerste
wees uit die opstanding van die dode,
en 'n lig aan die volk en die nasies sou
verkondig.
24 Maar terwyl hy hom so verdedig, sê
Festus met 'n groot stem: Jy is krank-
sinnig, Paulus; die groot geleerdheid
bring jou tot kranksinnigheid.
25 Maar hy sê: Ek is nie kranksinnig
nie, hoogedele Festus, maar ek spreek
woorde van waarheid en gesonde ver-
stand.
26 Want die koning met wie ek ook
vrymoediglik spreek, weet van hierdie
dinge; want ek glo nie dat aan hom iets
van hierdie dinge onbekend is nie, want
dit het nie in 'n hoek gebeur nie.
27 Glo u die profete, koning Agríppa?
Ek weet dat u glo.
28 En Agríppa sê vir Paulus: Jy be-
weeg my amper om 'n Christen te word.
29 En Paulus sê: Ek sou wel God wil
bid dat sowel amper as heeltemal nie
alleen u nie, maar ook almal wat my van-
dag aanhoor, so mag word soos ek is,
buiten hierdie boeie.

30 En nadat Paulus dit gesê het, staan die
koning op en die goewerneur en Berníce
en die wat saam met hulle gesit het.
31 En toe hulle weggaan, praat hulle
met mekaar en sê: Hierdie man doen
niks wat die dood of die boeie verdien nie.
32 En Agríppa sê vir Festus: Hierdie
man kon losgelaat gewees het as hy hom
nie op die keiser beroep het nie.

Paulus word na Rome gestuur. Die skipbreuk.

27 EN toe dit besluit was dat ons
moes wegvaar na Italië, het hulle
Paulus en sommige ander gevangene
oorgegee aan 'n kaptein van die keiser-
like leërafdeling met die naam van
Július.
2 En nadat ons in 'n skip van Adramít-
tium gegaan het met die doel om by
die aanlegplekke in Asië aan te gaan,
het ons afgevaar, en Aristárchus van
Macedónië, 'n man van Thessaloníka,
was saam met ons.
3 En die volgende dag het ons by Sidon
aangekom. En Július het Paulus mens-
liewend behandel en hom toegelaat om
vriende te besoek en versorging te ont-
vang.
4 En daarvandaan het ons afgevaar en
onderkant Ciprus verbygeseil, omdat die
winde teen *ons* was.
5 Ons het daarop die see langs Cilícië
en Pamfílië deurgevaar en by Mira in
Licië aangekom.
6 En daar het die kaptein 'n skip van
Alexandrië gekry wat na Italië vaar, en
ons daarop laat oorklim.
7 En verskeie dae het ons langsaam
gevaar en met moeite teenoor Knidus
gekom; en omdat die wind ons nie toe-
gelaat het nie, onderkant Kreta gevaar
teenoor Salmóne.
8 En toe ons met moeite verbygeseil
het, kom ons by 'n plek wat genoem word
Mooi Hawens, in die nabyheid waarvan
die stad Laséa is.
9 En omdat 'n geruime tyd verloop het
en die skeepvaart al gevaarlik geword
het en die vastyd ook al verby was,
het Paulus hulle gewaarsku
10 en gesê: Manne, ek sien dat die reis
met ramp en groot skade verbonde sal
wees nie alleen vir die vrag en die skip
nie maar ook vir ons lewens.
11 Maar die kaptein het meer geloof
geslaan aan die stuurman en die eienaar
van die skip as aan die woorde van
Paulus;
12 en omdat die hawe nie geskik was
om *daar* te oorwinter nie, het die meerder-
heid aangeraai om ook daarvandaan af
te vaar en indien moontlik Fenix te bereik
om te oorwinter—'n hawe in Kreta wat
ooplê na die suidweste en na die noord-
weste.
13 En toe die suidewind saggies waai,
het hulle gedink dat hulle hul voorneme
kon uitvoer en die ankers gelig en langs
Kreta verbygevaar.
14 Maar nie lank daarna nie het 'n
stormwind wat Euroklídon genoem word,
daarvandaan neergeslaan.
15 En toe die skip meegesleep is en nie
teen die wind op kon seil nie, het ons
dit opgegee en weggedrywe.
16 En toe ons onderkant 'n eilandjie
kom wat Klauda genoem word, kon
ons met moeite die sleepbootjie baas raak.
17 En nadat hulle dit opgetrek het, het
hulle gebruik gemaak van hulpmiddels
om die skip onderom te gord; en omdat
hulle bang was om op die Sirtis te lande
te kom, het hulle die seile neergehaal;
en so het hulle dan weggedrywe.
18 En terwyl ons geweldig deur die
storm geteister word, het hulle op die
volgende dag van die vrag uitgegooi;
19 en op die derde dag het ons met ons eie
hande die skeepsgereedskap uitgegooi.
20 En omdat die son en ook die sterre
baie dae lank nie geskyn het nie, en 'n
hewige storm ons gedruk het, is einde-
lik alle hoop om gered te word ons ont-
neem.
21 En nadat hulle lank sonder ete was,
het Paulus onder hulle opgestaan en
gesê: Manne, julle moes na my geluister
en nie van Kreta afgevaar het nie en so
hierdie ramp en skade julle bespaar het.
22 Maar nou vermaan ek julle om moed
te hou, want daar sal hoegenaamd geen
verlies van lewe onder julle wees nie,
maar alleen van die skip.
23 Want daar het in hierdie nag by my
gestaan 'n engel van die God aan wie ek
behoort, wat ek ook dien.
24 En hy het gesê: Moenie vrees nie,
Paulus; jy moet voor die keiser staan,
en kyk, God het aan jou geskenk almal
wat saam met jou vaar.
25 Daarom, hou moed, manne; want
ek glo God dat dit so sal wees soos aan
my gesê is.

26 Maar ons moet op 'n sekere eiland
strand.
27 En toe die veertiende nag kom, terwyl
ons nog in die Adriatiese See ronddrywe,
het die matrose omtrent middernag ver-
moed dat hulle naby land kom.
28 Daarop gooi hulle die dieplood uit en
kry twintig vaam; en nadat hulle 'n bie-
tjie verder gegaan het, gooi hulle die diep-
lood uit en kry vyftien vaam.
29 En omdat hulle bang was dat hulle
miskien op rotsagtige plekke kon strand,
het hulle van die agterskip vier ankers
uitgegooi en gewens dat dit dag word.
30 Maar die matrose het probeer om uit
die skip te vlug en die sleepbootjie in die
see laat sak onder die voorwendsel dat
hulle ankers van die voorskip af wou uit-
gooi.
31 Toe sê Paulus vir die kaptein en die
soldate: As hierdie *manne* nie in die skip
bly nie, kan julle nie gered word nie.
32 Daarop het die soldate die toue van
die sleepbootjie afgekap en hom laat
afval.
33 En teen die tyd dat dit dag sou word,
het Paulus almal aangemoedig om voed-
sel te gebruik en gesê: Dit is vandag die
veertiende dag dat julle in verwagting
bly sonder om te eet.
34 Daarom raai ek julle aan om voedsel
te neem, want dit dien tot julle behoud;
want van niemand onder julle sal 'n haar
van sy hoof af val nie.
35 Toe hy dit gesê het, neem hy brood,
dank God in die teenwoordigheid van
almal, breek dit en begin om te eet.
36 En hulle het almal moed gevat en
self ook voedsel geneem.
37 En ons was in die skip altesaam
twee honderd ses en sewentig siele.
38 En nadat hulle met voedsel versadig
was, het hulle die skip ligter gemaak
deur die koring in die see te gooi.
39 En toe dit dag word, het hulle die
land nie herken nie; maar hulle het 'n
inham met 'n strand bemerk, waarop
hulle van plan was om die skip te laat
loop as hulle kon.
40 En hulle het die ankers afgekap en
in die see laat lê en tegelykertyd die
roertoue losgemaak. En hulle het die
voorseil teen die wind opgetrek en op
die strand aangestuur.
41 En hulle het op 'n plek verval met
die see aan weerskante en die skip laat
strand; en die voorskip het vasgeraak
en onbeweeglik bly sit, maar die agter-
skip is deur die geweld van die branders
uitmekaar geslaan.
42 Nou was dit die plan van die soldate
om die gevangene dood te maak, sodat
niemand kon uitswem en ontsnap nie.
43 Maar die kaptein wou Paulus red en
het hulle verhinder in hulle voorneme en
bevel gegee dat die wat kon swem, eerste
in die see moes spring om aan land te
kom,
44 en die ander, sommige op planke en
sommige op stukke van die skip. En so
het almal behoue aan land gekom.

Paulus op die eiland Melíte.

28 EN eers toe ons gered was, het
ons te wete gekom dat die eiland
Melíte genoem word.
2 En die inboorlinge het ons buitenge-
wone mensliewendheid bewys, want hulle
het 'n groot vuur aangesteek en ons almal
ontvang weens die reën wat gedreig het,
en weens die koue.
3 En Paulus het 'n klomp droë hout
bymekaargemaak en op die vuur gesit,
en 'n adder het deur die hitte uitgekom
en aan sy hand vasgebyt.
4 En toe die inboorlinge die dier aan sy
hand sien hang, sê hulle vir mekaar:
Hierdie man is beslis 'n moordenaar vir
wie die goddelike wraak nie laat lewe
nie al is hy uit die see gered.
5 Maar hy het die dier afgeskud in die
vuur en geen kwaad gely nie.
6 En hulle het verwag dat hy sou opswel
of skielik dood neerval; maar toe hulle
lank gewag en gesien het dat niks be-
sonders met hom gebeur nie, het hulle
van gedagte verander en gesê dat hy 'n
god was.
7 Nou het die hoof van die eiland wie se
naam Públius was, in die omgewing van
daardie plek 'n stuk grond gehad, en hy
het ons ontvang en drie dae lank vrien-
delik geherberg.
8 En die vader van Públius was in bed,
siek aan koors en buikloop. En Paulus
het ingegaan na hom toe, en nadat hy
gebid het, hom die hande opgelê en hom
gesond gemaak.
9 En hierna het ook die ander wat
siektes gehad het in die eiland, na hom
gekom en is genees.
10 En hulle het ons ook baie eerbewyse
betoon, en toe ons sou afvaar, ons van
die nodige voorsien.

*Paulus kom in Rome aan en bly twee jaar
as gevangene in sy eie woning.*

11 EN ná drie maande het ons afgevaar
in 'n skip van Alexandrië, met die skeeps-
merk Kastor en Pollux, wat op die eiland
oorwinter het.
12 En ons het by Sirakúse gekom en
daar drie dae gebly.
13 Daarvandaan het ons omgeseil en
by Régium aangekom; en een dag later
het die suidewind opgekom, en op die
twede het ons Putéoli bereik,
14 waar ons broeders gevind het wat
ons gevra het om sewe dae by hulle te
bly; en so het ons na Rome gegaan.
15 En daarvandaan het die broeders
wat van ons lotgevalle gehoor het, ons
tegemoet gekom tot by die Áppius-mark
en die Drie Herberge; en toe Paulus
hulle sien, het hy God gedank en moed
gevat.
16 En nadat ons in Rome gekom het, het
die kaptein die gevangene oorgelewer aan
die bevelhebber van die leër. Maar aan
Paulus is dit vergun om op sy eie te woon
met die soldaat wat hom moes oppas.
17 En ná drie dae het Paulus die ver-
naamste Jode saamgeroep en, nadat hulle
vergader het, vir hulle gesê: Broeders,
alhoewel ek niks gedoen het teen die
volk of die voorvaderlike sedes nie, is ek
uit Jerusalem as gevangene oorgelewer
in die hande van die Romeine.
18 Hulle het my ondersoek en wou my
loslaat, omdat daar in my niks was wat
die dood verdien nie.
19 Maar toe die Jode daarteen opkom,
was ek verplig om my op die keiser te
beroep, nie asof ek iets het om my volk
van te beskuldig nie.
20 Om hierdie rede dan het ek versoek
om u te sien en toe te spreek, want dit
is oor die hoop van Israel dat ek met
hierdie ketting geboei is.
21 En hulle het vir hom gesê: Ons het
geen briewe oor u van Judéa ontvang nie;
ook het niemand van die broeders hier
aangekom en iets slegs van u berig of
gepraat nie.
22 Maar ons verlang om van u te hoor
wat u dink; want wat hierdie sekte
betref is dit ons bekend dat dit orals
weerspreek word.
23 En hulle het vir hom 'n dag bepaal,
en baie het na hom in sy verblyfplek
gekom. En in 'n kragtige getuienis het
hy vir hulle die koninkryk van God uit-
gelê; en van die môre vroeg tot die aand
toe het hy uit die wet van Moses en uit
die Profete hulle probeer oortuig aan-
gaande Jesus.
24 En sommige het geglo wat gesê is,
maar ander het ongelowig gebly.
25 En toe hulle onder mekaar onenig
was, het hulle uiteengegaan nadat Paulus
hierdie woord gesê het, naamlik: Tereg
het die Heilige Gees deur Jesaja, die
profeet, tot ons vaders gespreek
26 en gesê: Gaan na hierdie volk en sê:
Met die gehoor sal julle hoor en glad nie
verstaan nie, en julle sal kyk en kyk, en
glad nie sien nie.
27 Want die hart van hierdie volk het
stomp geword, en met die ore het hulle
beswaarlik gehoor, en hulle oë het hulle
toegesluit, sodat hulle nie miskien met
die oë sou sien en met die ore hoor en
met die hart verstaan en hulle bekeer en
Ek hulle genees nie.
28 Laat dit dan aan julle bekend wees
dat die heil van God aan die heidene
gestuur is, en hulle sal luister.
29 En toe hy dit gesê het, het die Jode,
onder groot woordestryd met mekaar,
weggegaan.
30 En Paulus het twee volle jare in sy
eie gehuurde huis gebly en almal ontvang
wat na hom gekom het,
31 terwyl hy die koninkryk van God
gepreek en onderrig gegee het aan-
gaande die Here Jesus Christus, met volle
vrymoedigheid sonder enige verhinde-
ring.

DIE BRIEF VAN DIE APOSTEL PAULUS

AAN DIE

ROMEINE

Opskrif en seëngroet.

1 PAULUS, 'n dienskneg van Jesus
Christus, 'n geroepe apostel, afge-
sonder vir die evangelie van God—
2 wat Hy tevore beloof het deur sy
profete in die heilige Skrifte,
3 aangaande sy seun wat gebore is na
die vlees uit die geslag van Dawid
4 en na die Gees van heiligheid met krag
verklaar is as die Seun van God deur die
opstanding van die dode, Jesus Christus,
onse Here,
5 deur wie ons genade en die apostel-
skap ontvang het om geloofsgehoorsaam-
heid te verkry onder al die heidene ter-
wille van sy Naam,
6 onder wie julle ook is, geroepenes van
Jesus Christus—
7 aan al die geliefdes van God, geroepe
heiliges wat in Rome is: Genade vir
julle en vrede van God onse Vader en die
Here Jesus Christus!

Die geloof van die Romeine; Paulus se vurige verlange om hulle te sien.

8 IN die eerste plek dank ek my God
deur Jesus Christus oor julle almal dat
julle geloof verkondig word in die hele
wêreld.
9 Want God wat ek in my gees dien in
die evangelie van sy Seun, is my getuie
hoe ek onophoudelik aan julle dink
10 en altyd in my gebede smeek of ek
tog nou eindelik 'n goeie geleentheid sal
kry deur die wil van God om na julle
te kom;
11 want ek verlang om julle te sien, om
julle een of ander geestelike genadegawe
mee te deel, sodat julle kan versterk word;
12 dit is, dat ek saam bemoedig kan
word onder julle deur die gemeen-
skaplike geloof van julle en van my.
13 Maar broeders, ek wil julle nie daar-
van onkundig laat dat ek my dikwels
voorgeneem het om na julle te kom nie—
en ek is tot nog toe verhinder—sodat ek
ook onder julle een of ander vrug kan
insamel net soos onder die ander heidene.
14 Teenoor Grieke sowel as nie-Grieke,
teenoor wyse en onverstandiges is ek 'n
skuldenaar.
15 Vandaar die verlange van my kant
om ook aan julle wat in Rome is, die
evangelie te verkondig.

Die regverdigmaking deur die geloof.

16 WANT ek skaam my nie oor die
evangelie van Christus nie, want dit is 'n
krag van God tot saligheid vir elkeen
wat glo, eerste vir die Jood en ook vir
die Griek.
17 Want die geregtigheid van God word
daarin geopenbaar uit geloof tot geloof,
soos geskrywe is: Maar die regverdige
sal uit die geloof lewe.

Afgodery en verdorwenheid van die heidene.

18 WANT die toorn van God word van
die hemel af geopenbaar oor al die god-
deloosheid en ongeregtigheid van die
mense wat in ongeregtigheid die waar-
heid onderdruk,
19 omdat wat van God geken kan
word, in hulle openbaar is; want God
het dit aan hulle geopenbaar.
20 Want sy onsigbare dinge kan van
die skepping van die wêreld af in sy
werke verstaan en duidelik gesien word,
naamlik sy ewige krag en goddelikheid,
sodat hulle sonder verontskuldiging kan
wees;
21 omdat hulle, alhoewel hulle God ge-
ken het, Hom nie as God verheerlik of
gedank het nie; maar hulle het dwaas
geword in hul oorlegginge en hul onver-
standige hart is verduister.

22 Terwyl hulle voorgee dat hulle wys
is, het hulle dwaas geword
23 en die heerlikheid van die onvergank-
like God verander in die gelykvormigheid
van die beeld van 'n verganklike mens
en van voëls en viervoetige en kruipende
diere.
24 Daarom het God hulle ook in die be-
geerlikhede van hulle harte oorgegee aan
onreinheid, om hulle liggame onder me-
kaar te onteer—
25 hulle wat die waarheid van God ver-
ruil het vir die leuen en die skepsel vereer
en gedien het bo die Skepper wat geprys
moet word in der ewigheid. Amen.
26 Daarom het God hulle oorgegee aan
skandelike hartstogte, want hulle vroue
het die natuurlike verkeer verander in dié
wat teen die natuur is;
27 en net so het ook die manne die
natuurlike verkeer met die vrou laat vaar
en in hulle wellus teenoor mekaar ont-
brand: manne het met manne skandelik-
heid bedrywe en in hulleself die noodwen-
dige vergelding van hulle dwaling ont-
vang.
28 En omdat hulle dit nie die moeite
werd geag het om God in erkentnis te
hou nie, het God hulle oorgegee aan 'n
slegte gesindheid, om te doen wat nie be-
taam nie:
29 hulle is vervul met allerhande onge-
regtigheid, hoerery, boosheid, hebsug,
ondeug; vol nydigheid, moord, twis,
bedrog, kwaadaardigheid;
30 nuusdraers, kwaadsprekers, haters
van God, geweldenaars, trotsaards,
grootpraters, uitvinders van slegte
dinge, ongehoorsaam aan die ouers;
31 onverstandig, ontrou, sonder natuur-
like liefde, onversoenlik, onbarmhartig,
32 mense wat—al ken hulle die veror-
dening van God goed, dat die wat sulke
dinge doen die dood verdien—dié dinge
nie alleen self doen nie, maar ook hulle
goedkeuring skenk aan die wat dit doen.

Onboetvaardigheid van die Jode. Geregtigheid van God.

2 DAAROM is jy, o mens wat oor-
deel, wie jy ook mag wees, sonder
verontskuldiging; want terwyl jy 'n
ander oordeel, veroordeel jy jouself;
want jy wat oordeel, doen dieselfde
dinge.
2 En ons weet dat die oordeel van God
na waarheid is oor die wat sulke dinge
doen.
3 En meen jy, o mens wat hulle oor-
deel wat sulke dinge doen, en self dit
doen, dat jy die oordeel van God sal ont-
vlug?
4 Of verag jy die rykdom van sy goe-
dertierenheid en verdraagsaamheid en
lankmoedigheid, omdat jy nie besef dat
die goedertierenheid van God jou tot be-
kering wil lei nie?
5 Maar ooreenkomstig jou verhardheid
en onbekeerlike hart vergader jy vir jou
toorn as 'n skat in die dag van die toorn
en die openbaring van die regverdige
oordeel van God
6 wat elkeen sal vergeld na sy werke:
7 aan die wat deur volharding in goeie
werke heerlikheid, eer en onverganklik-
heid soek—die ewige lewe;
8 maar aan die wat eiesinnig en aan
die waarheid ongehoorsaam, maar aan
die ongeregtigheid gehoorsaam is—grim-
migheid en toorn;
9 verdrukking en benoudheid oor die
siel van elke mens wat kwaad doen, oor
die Jood eerste en ook oor die Griek;
10 maar heerlikheid en eer en vrede vir
elkeen wat goed doen, vir die Jode eerste
en ook vir die Grieke.
11 Want daar is geen aanneming van
die persoon by God nie.
12 Want almal wat sonder wet geson-
dig het, sal ook sonder wet verlore gaan;
en almal wat onder die wet gesondig het,
sal deur die wet geoordeel word;
13 omdat nie die hoorders van die wet
by God regverdig is nie, maar die daders
van die wet sal geregverdig word.
14 Want wanneer die heidene wat geen
wet het nie, van nature die dinge van die
wet doen, is hulle vir hulleself 'n wet, al
het hulle geen wet nie;
15 omdat hulle toon dat die werk van
die wet in hulle harte geskrywe staan,
terwyl hulle gewete saam getuienis gee
en die gedagtes mekaar onderling beskul-
dig of ook verontskuldig,
16 in die dag wanneer God die verborge
dinge van die mense deur Jesus Christus
sal oordeel volgens my evangelie.

Die Jode het geen verontskuldiging nie. Die ware besnydenis.

17 KYK, jy dra die naam van Jood en
steun op die wet en beroem jou op God,
18 en jy ken sy wil en toets die dinge

wat wesenlik is, omdat jy uit die wet onderrig word,

19 en jy is oortuig dat jy 'n leidsman is van blindes, 'n lig vir die wat in duisternis is,

20 'n opvoeder van onverstandiges, 'n leermeester van onervarenes, omdat jy die beliggaming van die kennis en die waarheid in die wet het—

21 jy dan wat 'n ander leer, leer jy jouself nie? Jy wat preek dat 'n mens nie mag steel nie, steel jy?

22 Jy wat sê dat 'n mens nie owerspel mag doen nie, doen jy owerspel? Jy wat 'n afsku van die afgode het, pleeg jy tempelroof?

23 Jy wat jou op die wet beroem, onteer jy God deur die oortreding van die wet?

24 Want, soos geskrywe is, die Naam van God word om julle ontwil onder die heidene gelaster.

25 Want die besnydenis is wel nuttig as jy die wet doen; maar as jy 'n oortreder van die wet is, het jou besnydenis onbesnedenheid geword.

26 As die onbesnedene dan die verordeninge van die wet onderhou, sal sy onbesnedenheid dan nie as besnydenis gereken word nie?

27 En sal hy wat van nature onbesnede is en die wet volbring, jou nie oordeel wat ondanks letter en besnydenis 'n oortreder van die wet is nie?

28 Want nie hý is 'n Jood wat dit in die openbaar is nie, en nie dít is besnydenis wat dit in die openbaar in die vlees is nie;

29 maar hy is 'n Jood wat dit in die verborge is, en besnydenis is dié van die hart, in die gees, nie na die letter nie. Sy lof is nie uit mense nie, maar uit God.

Voorreg van die Jood. Die geregtigheid van God.

3 WAT is dan die voordeel van die Jood? Of wat is die nut van die besnydenis?

2 Veel, in alle opsigte: ten eerste tog seker dat aan hulle die woorde van God toevertrou is.

3 Want wat maak dit as sommige ontrou geword het? Sal hulle ontrou miskien die getrouheid van God vernietig?

4 Dit tog nie! Maar God moet waaragtig wees en elke mens leuenagtig, soos geskrywe is: Sodat U geregverdig kan word in u woorde en oorwin as U gerig hou.

5 Maar as ons ongeregtigheid die geregtigheid van God bewys, wat sal ons sê? Is God wat die toorn oor ons bring dan nie onregverdig nie? Ek spreek menslikerwys.

6 Dit tog nie! Want hoe sal God anders die wêreld oordeel?

7 Maar as die waarheid van God deur my leuen oorvloediger geword het tot sy heerlikheid, waarom word ek dan nog as sondaar geoordeel?

8 En moet ons nie liewer sê nie, soos ons belaster word en soos sommige beweer dat ons sê: Laat ons kwaad doen, sodat die goeie daaruit kan voortkom? Hulle veroordeling is regverdig.

Al die mense is onder die mag van die sonde.

9 WAT dan? Het ons iets voor *bo ander?* Hoegenaamd nie! Want ons het vantevore al Jode sowel as Grieke beskuldig dat hulle almal onder die sonde is,

10 soos geskrywe is: Daar is niemand regverdig nie, selfs nie een nie.

11 Daar is niemand wat verstandig is nie, daar is niemand wat God soek nie.

12 Hulle het almal afgewyk, saam het hulle ontaard. Daar is niemand wat goed doen nie, daar is selfs nie een nie.

13 Hulle keel is 'n oop graf, met hul tonge pleeg hulle bedrog, die gif van adders is onder hulle lippe.

14 Hulle mond is vol vervloeking en bitterheid.

15 Haastig is hulle voete om bloed te vergiet.

16 Verwoesting en ellende is in hulle paaie,

17 en die weg van vrede ken hulle nie.

18 Daar is geen vrees van God voor hulle oë nie.

19 Nou weet ons dat alles wat die wet sê, hy dit sê vir die wat onder die wet is, sodat elke mond toegestop en die hele wêreld voor God doemwaardig kan wees;

20 aangesien uit die werke van die wet geen vlees voor Hom geregverdig sal word nie, want deur die wet is die kennis van sonde.

Regverdigmaking deur die geloof in Jesus Christus.

21 MAAR nou is die geregtigheid van God geopenbaar sonder die wet, terwyl die wet en die profete daarvan getuig,

22 die geregtigheid naamlik van God deur die geloof in Jesus Christus vir almal en oor almal wat glo, want daar is geen onderskeid nie;

23 want almal het gesondig en dit ontbreek hulle aan die heerlikheid van God,

24 en hulle word deur sy genade verniet geregverdig deur die verlossing wat in Christus Jesus is.

25 God het Hom voorgestel in sy bloed as 'n versoening deur die geloof, om sy geregtigheid te bewys deurdat Hy die sondes ongestraf laat bly het wat vantevore gedoen is onder die verdraagsaamheid van God—

26 om sy geregtigheid te toon in die teenwoordige tyd, sodat Hy self regverdig kan wees en kan regverdig maak wie uit die geloof in Jesus is.

27 Waar is dan die roem? Dit is uitgesluit. Deur watter wet? Van die werke? Nee, maar deur die wet van die geloof.

28 Ons neem dus aan dat die mens geregverdig word deur die geloof sonder die werke van die wet.

29 Of behoort God net aan die Jode, en nie ook aan die heidene nie? Ja, ook aan die heidene,

30 aangesien dit inderdaad een God is wat die besnedenes sal regverdig uit die geloof en die onbesnedenes deur die geloof.

31 Maak ons dan die wet tot niet deur die geloof? Dit tog nie! Inteendeel, ons bevestig die wet.

Abraham is geregverdig deur die geloof.

4 WAT sal ons dan sê, het Abraham, ons vader na die vlees, verkry?

2 Want as Abraham uit die werke geregverdig is, het hy iets om op te roem, maar nie teenoor God nie.

3 Want wat sê die Skrif? Abraham het in God geglo, en dit is hom tot geregtigheid gereken.

4 Maar aan hom wat werk, word die loon nie na guns toegereken nie, maar na skuld;

5 aan hom egter wat nie werk nie, maar glo in Hom wat die goddelose regverdig, word sy geloof tot geregtigheid gereken.

6 Soos Dawid ook die mens saligspreek aan wie God geregtigheid toereken sonder werke:

7 Welgeluksalig is hulle wie se ongeregtighede vergewe en wie se sondes bedek is.

8 Welgeluksalig is die man aan wie die Here die sonde nie toereken nie.

9 Hierdie saligspreking dan, sien dit op die besnedenes of ook op die onbesnedenes? Want ons sê: Aan Abraham is die geloof tot geregtigheid gereken.

10 Hoe is dit dan toegereken—toe hy besnede of onbesnede was? Nie as besnedene nie, maar as onbesnedene.

11 En hy het die teken van die besnydenis ontvang as 'n seël van die geregtigheid van die geloof toe hy nog nie besny was nie; dat hy die vader kan wees van almal wat glo terwyl hulle onbesnede is, sodat ook aan hulle die geregtigheid kan toegereken word;

12 en ook 'n vader van die besnydenis vir die wat nie alleen uit die besnydenis is nie, maar ook wandel in die voetstappe van die geloof van ons vader Abraham toe hy onbesnede was.

13 Want die belofte dat hy erfgenaam van die wêreld sou wees, het Abraham of sy nageslag nie deur 'n wet gekry nie, maar deur die geregtigheid van die geloof.

14 Want as hulle wat uit die wet is, erfgename is, dan het die geloof waardeloos geword en die belofte tot niet geraak.

15 Want die wet werk toorn; maar waar geen wet is nie, daar is ook geen oortreding nie.

16 Daarom is dit uit die geloof, sodat dit volgens genade kan wees en die belofte kan vasstaan vir die hele nageslag; nie alleen vir die wat uit die wet is nie, maar ook vir die wat uit die geloof van Abraham is, die vader van ons almal—

17 soos geskrywe is: Ek het jou 'n vader van baie nasies gemaak—voor die aangesig van God in wie hy geglo het, wat die dode lewendig maak en die dinge wat nie bestaan nie, roep asof hulle bestaan.

18 Hy het teen hoop op hoop geglo dat hy vader sal word van baie volke volgens wat gesê is: So sal jou nageslag wees.

19 En sonder om te verswak in die geloof het hy, al was hy omtrent honderd jaar oud, nie gelet op sy eie liggaam wat alreeds verstorwe was en op die verstorwe

toestand van die moederskoot van Sara
nie.
20 En hy het aan die belofte van God
nie deur ongeloof getwyfel nie, maar hy
is versterk deur die geloof en het aan God
die eer gegee
21 en was ten volle oortuig dat Hy ook
die mag het om te doen wat Hy beloof
het.
22 Daarom is dit hom ook tot geregtig-
heid gereken.
23 Maar dit is nie alleen om sy ontwil
geskrywe dat dit hom toegereken is nie,
24 maar ook om ons ontwil aan wie dit
toegereken sal word—ons wat glo in
Hom wat Jesus, onse Here, uit die dode
opgewek het,
25 wat oorgelewer is terwille van ons
misdade en opgewek is terwille van ons
regverdigmaking.

Versoening met God en vrede deur die geloof.

5 OMDAT ons dan uit die geloof gereg-
verdig is, het ons vrede by God deur
onse Here Jesus Christus;
2 deur wie ons ook die toegang verkry
het deur die geloof tot hierdie genade
waarin ons staan; en ons roem in die
hoop op die heerlikheid van God.
3 En nie alleen dit nie, maar ons roem
ook in die verdrukkinge, omdat ons weet
dat die verdrukking lydsaamheid werk,
4 en die lydsaamheid beproefdheid en
die beproefdheid hoop;
5 en die hoop beskaam nie, omdat die
liefde van God in ons harte uitgestort is
deur die Heilige Gees wat aan ons gegee
is.
6 Want toe ons nog swak was, het
Christus op die regte tyd vir die godde-
lose gesterwe.
7 Want nouliks sal iemand vir 'n regver-
dige sterwe—vir 'n goeie mens sal iemand
miskien nog die moed hê om te sterwe—
8 maar God bewys sy liefde tot ons
daarin dat Christus vir ons gesterf het
toe ons nog sondaars was.
9 Veelmeer dan sal ons, nou dat ons
geregverdig is in sy bloed, deur Hom
gered word van die toorn.
10 Want as ons, terwyl ons nog vyande
was, met God versoen is deur die dood
van sy Seun, veelmeer sal ons deur sy
lewe gered word nou dat ons versoen is.
11 En nie alleen dit nie, maar ons roem
ook in God deur onse Here Jesus Christus
deur wie ons nou die versoening verkry
het.

Deur een mens het die sonde in die wêreld gekom; deur een mens ook die geregtigheid en die lewe.

12 DAAROM, soos deur een mens die
sonde in die wêreld ingekom het en deur
die sonde die dood, en so die dood tot
alle mense deurgedring het, omdat almal
gesondig het—
13 want al voor die wet was daar sonde
in die wêreld; maar sonde word nie toe-
gereken as daar geen wet is nie.
14 Tog het die dood geheers van Adam af
tot op Moses, ook oor hulle wat nie geson-
dig het in die gelykheid van die oortreding
van Adam nie—wat 'n voorbeeld is van
Hom wat sou kom.
15 Maar dit is met die misdaad nie soos
met die genadegawe nie; want as deur
die misdaad van die één baie gesterf het,
veelmeer het die genade van God en die
gawe deur die genade van die één mens,
Jesus Christus, vir baie oorvloedig ge-
word.
16 En nie soos deur één wat gesondig
het, is die gawe nie; want die oordeel
was uit één tot veroordeling, maar die
genadegawe is uit baie misdade tot vry-
spraak.
17 Want as ten gevolge van die misdaad
van die één die dood geheers het deur die
één, veelmeer sal hulle wat die oorvloed
van die genade en van die gawe van die
geregtigheid ontvang, in die lewe heers
deur die Eén, Jesus Christus.
18 Daarom dan, net soos dit deur een
misdaad vir alle mense tot veroordeling
gekom het, so ook is dit deur een vry-
spraak vir alle mense tot regverdigma-
king van die lewe.
19 Want soos deur die ongehoorsaam-
heid van die één mens baie tot sondaars
gestel is, so sal ook deur die gehoorsaam-
heid van die Eén baie tot regverdiges ge-
stel word.
20 Maar die wet het daar bygekom,
sodat die misdaad meer sou word; en
waar die sonde meer geword het, het die
genade nog meer oorvloedig geword;
21 sodat, soos die sonde geheers het in
die dood, so ook die genade kan heers
deur die geregtigheid tot die ewige lewe
deur Jesus Christus, onse Here.

Die genade is geen vrybrief vir die sonde nie, maar verlos ons van die heerskappy daarvan.

6 WAT sal ons dan sê? Sal ons in die
sonde bly, dat die genade meer kan
word?
2 Dit tog nie! Ons wat die sonde
afgesterf het, hoe kan ons nog daarin
lewe?
3 Of weet julle nie dat ons almal wat in
Christus Jesus gedoop is, in sy dood ge-
doop is nie?
4 Ons is dus met Hom begrawe deur
die doop in die dood, sodat net soos
Christus uit die dode opgewek is deur die
heerlikheid van die Vader, ons ook so in
'n nuwe lewe kan wandel.
5 Want as ons met Hom saamgegroei
het deur die gelykvormigheid aan sy dood,
sal ons dit tog ook wees deur dié aan sy
opstanding;
6 aangesien ons dit weet dat ons oue
mens saam gekruisig is, sodat die lig-
gaam van die sonde tot niet gemaak
kan word en ons nie meer die sonde
dien nie.
7 Want hy wat gesterf het, is geregver-
dig van die sonde.
8 As ons dan saam met Christus gesterf
het, glo ons dat ons ook saam met Hom
sal lewe,
9 omdat ons weet dat Christus, nadat
Hy opgewek is uit die dode, nie meer
sterf nie. Die dood heers oor Hom nie
meer nie.
10 Want die dood wat Hy gesterf het,
het Hy vir die sonde eens vir altyd ge-
sterwe; maar die lewe wat hy leef, leef
Hy vir God.
11 So moet julle ook reken dat julle wel
vir die sonde dood is, maar lewendig is
vir God in Christus Jesus, onse Here.
12 Laat die sonde dan in julle sterflike
liggaam nie heers om in sy begeerlikhede
daaraan gehoorsaam te wees nie.
13 En moenie julle lede stel tot beskik-
king van die sonde as werktuie van on-
geregtigheid nie, maar stel julleself tot
beskikking van God as mense wat uit
die dode lewendig geword het, en julle
lede as werktuie van geregtigheid in die
diens van God.
14 Want die sonde sal oor julle nie heers
nie; want julle is nie onder die wet nie,
maar onder die genade.
15 Wat dan? Sal ons sonde doen, omdat
ons nie onder die wet is nie maar onder
die genade? Dit tog nie!
16 Weet julle nie dat aan wie julle jul-
self as knegte tot beskikking stel om
hom gehoorsaam te wees, julle knegte
is van hom aan wie julle gehoorsaam
is nie—òf van die sonde tot die dood,
òf van die gehoorsaamheid tot gereg-
tigheid?
17 Maar ons dank God dat julle knegte
van die sonde was, maar van harte ge-
hoorsaam geword het aan die voorbeeld
van die leer wat aan julle oorgelewer is,
18 en, vrygemaak van die sonde, het
julle diensbaar geword aan die geregtig-
heid.
19 Ek spreek menslikerwys terwille
van die swakheid van julle vlees; want
net soos julle jul lede diensbaar gestel
het aan die onreinheid en wetteloosheid
om wetteloos te wees, so moet julle nou
jul lede diensbaar stel aan die geregtig-
heid tot heiligmaking.
20 Want toe julle diensknegte was van
die sonde, was julle vry van die gereg-
tigheid.
21 Watter vrug dan het julle toe gehad
van die dinge waaroor julle jul nou skaam?
Want die uiteinde daarvan is die dood.
22 Maar nou dat julle vrygemaak is van
die sonde en diensbaar geword het aan
God, het julle jul vrug tot heiligmaking
en uiteindelik die ewige lewe.
23 Want die loon van die sonde is die
dood, maar die genadegawe van God is
die ewige lewe in Christus Jesus, onse
Here.

Vrygemaak van die wet, dien ons God in 'n nuwe gees. Die wet het ons geleer om die sonde te ken. Die stryd van die vlees teen die Gees.

7 OF weet julle nie, broeders—want
ek spreek met mense wat die wet
ken—dat die wet oor die mens heers
solank as hy lewe nie?
2 Want die getroude vrou is deur die
wet aan die lewende man gebonde; maar
as die man sterwe, is sy losgemaak van
die wet van die man.
3 Daarom dan, as sy 'n ander man s'n
word terwyl haar man lewe, sal sy 'n eg-
breekster genoem word; maar as die
man sterwe, is sy vry van die wet, sodat
sy nie 'n egbreekster is as sy 'n ander
man s'n word nie.

4 So, my broeders, is julle dan ook dood ten opsigte van die wet deur die liggaam van Christus, om aan 'n ander te behoort, aan Hom wat uit die dode opgewek is, sodat ons tot eer van God vrugte kan dra.

5 Want toe ons in die vlees was, het die sondige hartstogte wat deur die wet kom, in ons lede gewerk om vir die dood vrugte te dra.

6 Maar nou is ons losgemaak van die wet waardeur ons vasgehou was, aangesien ons dit afgesterf het, sodat ons dien in die nuwigheid van die gees en nie in die oudheid van die letter nie.

7 Wat sal ons dan sê? Is die wet sonde? Dit tog nie! Inteendeel, ek sou die sonde nie anders as deur die wet geken het nie; want ek sou ook die begeerlikheid nie geken het nie as die wet nie gesê het: Jy mag nie begeer nie.

8 Maar die sonde het aanleiding gevind deur die gebod en in my allerhande begeerlikheid gewerk; want sonder die wet is die sonde dood.

9 En sonder die wet het ek vroeër gelewe, maar toe die gebod kom, het die sonde weer opgelewe en ek het gesterwe.

10 En die gebod wat die lewe moes wees, dié het vir my geblyk die dood te wees.

11 Want die sonde het aanleiding gevind deur die gebod en my verlei en daardeur doodgemaak.

12 Dus is die wet heilig en die gebod is heilig en regverdig en goed.

13 Het die goeie dan vir my die dood geword? Dit tog nie! Maar wel die sonde, dat dit kon blyk sonde te wees, omdat dit deur die goeie vir my die dood bewerk, sodat die sonde deur die gebod uitermate sondig kon word.

14 Want ons weet dat die wet geestelik is, maar ek is vleeslik, verkoop onder die sonde.

15 Want wat ek doen, weet ek nie; want wat ek wil, dit doen ek nie, maar wat ek haat, dit doen ek.

16 En as ek doen wat ek nie wil nie, dan stem ek die wet toe dat dit goed is.

17 Maar nou is dit nie meer ek wat dit doen nie, maar die sonde wat in my woon.

18 Want ek weet dat in my, dit wil sê in my vlees, niks goeds woon nie; want om te wil is by my aanwesig, maar om goed te doen, dit vind ek nie.

19 Want die goeie wat ek wil, doen ek nie, maar die kwaad wat ek nie wil nie, dit doen ek.

20 Maar as ek doen wat ek nie wil nie, dan doen ek dit nie meer nie, maar die sonde wat in my woon.

21 Ek vind dus hierdie wet—as ek die goeie wil doen, dat die kwaad by my aanwesig is.

22 Want ek verlustig my in die wet van God na die innerlike mens.

23 Maar ek sien 'n ander wet in my lede wat stryd voer teen die wet van my gemoed en my gevange neem onder die wet van die sonde wat in my lede is.

24 Ek, ellendige mens! Wie sal my verlos van die liggaam van hierdie dood?

25 Ek dank God deur Jesus Christus, onse Here!

26 So dien ek self dan wel met die gemoed die wet van God, maar met die vlees die wet van die sonde.

Die nuwe lewe onder die genade. Die Gees van heiligheid en aanneming as kinders.

8 DAAR is dan nou geen veroordeling vir die wat in Christus Jesus is nie, vir die wat nie na die vlees wandel nie, maar na die Gees.

2 Want die wet van die Gees van die lewe in Christus Jesus het my vrygemaak van die wet van die sonde en die dood.

3 Want God het, wat vir die wet onmoontlik was omdat dit kragteloos was deur die vlees, deur sy eie Seun te stuur in die gelykheid van die sondige vlees en dit terwille van die sonde, die sonde veroordeel in die vlees,

4 sodat die reg van die wet kon vervul word in ons wat nie na die vlees wandel nie, maar na die Gees.

5 Want die wat vleeslik is, bedink vleeslike dinge, maar die wat geestelik is, geestelike dinge.

6 Want wat die vlees bedink, is die dood, maar wat die Gees bedink, is lewe en vrede,

7 omdat wat die vlees bedink, vyandskap teen God is; want dit onderwerp hom nie aan die wet van God nie, want dit kan ook nie.

8 En die wat in die vlees is, kan God nie behaag nie;

9 maar julle is nie in die vlees nie, maar in die Gees, as naamlik die Gees van God in julle woon. Maar as iemand die

Gees van Christus nie het nie, die behoort nie aan Hom nie.

10 Maar as Christus in julle is, dan is die liggaam dood vanweë die sonde, maar die gees is lewe vanweë die geregtigheid.

11 En as die Gees van Hom wat Jesus uit die dode opgewek het, in julle woon, dan sal Hy wat Christus uit die dode opgewek het, ook julle sterflike liggame lewendig maak deur sy Gees wat in julle woon.

12 Daarom dan, broeders, is ons skuldenaars, nie aan die vlees om na die vlees te lewe nie—

13 want as julle na die vlees lewe, sal julle sterwe; maar as julle deur die Gees die werke van die liggaam doodmaak, sal julle lewe.

14 Want almal wat deur die Gees van God gelei word, hulle is kinders van God.

15 Want julle het nie ontvang 'n gees van slawerny om weer te vrees nie, maar julle het ontvang die Gees van aanneming tot kinders, deur wie ons roep: Abba, Vader!

16 Die Gees self getuig saam met ons gees dat ons kinders van God is;

17 en as ons kinders is, dan ook erfgename, erfgename van God en mede-erfgename van Christus, as ons naamlik saam met Hom ly, sodat ons ook saam met Hom verheerlik kan word.

Die eerstelinge van die Gees.

18 WANT ek reken dat die lyding van die teenwoordige tyd nie opweeg teen die heerlikheid wat aan ons geopenbaar sal word nie.

19 Want die skepping wag met reikhalsende verlange op die openbaarmaking van die kinders van God.

20 Want die skepping is aan die nietigheid onderworpe, nie gewillig nie, maar deur hom wat dit onderwerp het—

21 in die hoop dat ook die skepping self sal vrygemaak word van die slawerny van die verganklikheid tot die vryheid van die heerlikheid van die kinders van God.

22 Want ons weet dat die hele skepping tesame sug en tesame in barensnood is tot nou toe.

23 En nie alleen dit nie, maar ons self ook wat die eerstelinge van die Gees het, ons sug ook in onsself in afwagting van die aanneming tot kinders, *naamlik* die verlossing van ons liggaam.

24 Want ons is gered in hoop; maar die hoop wat gesien word, is geen hoop nie; want wat iemand sien, waarom hoop hy dit nog?

25 Maar as ons hoop wat ons nie sien nie, dan wag ons daarop met geduld.

26 En net so kom ook die Gees ons swakhede te hulp, want ons weet nie reg wat ons moet bid nie, maar die Gees self tree vir ons in met onuitspreeklike sugtinge.

27 En Hy wat die harte deursoek, weet wat die bedoeling van die Gees is, omdat Hy ooreenkomstig die wil van God vir die heiliges intree.

28 En ons weet dat vir hulle wat God liefhet, alles ten goede meewerk, vir hulle wat na sy voorneme geroep is.

29 Want die wat Hy vantevore geken het, dié het Hy ook vantevore verordineer om gelykvormig te wees aan die beeld van sy Seun, sodat Hy die eersgeborene kan wees onder baie broeders;

30 en die wat Hy vantevore verordineer het, dié het Hy ook geroep; en die wat Hy geroep het, dié het Hy ook geregverdig; en die wat Hy geregverdig het, dié het Hy ook verheerlik.

Oorwinningslied: God vír ons—wie sal teen ons wees?

31 WAT sal ons dan van hierdie dinge sê? As God vír ons is, wie kan teen ons wees?

32 Hy wat selfs sy eie Seun nie gespaar het nie, maar Hom vir ons almal oorgegee het, hoe sal Hy ook nie saam met Hom ons alles genadiglik skenk nie?

33 Wie sal beskuldiging inbring teen die uitverkorenes van God? God is dit wat regverdig maak.

34 Wie is dit wat veroordeel? Christus is dit wat gesterf het, ja meer nog, wat ook opgewek is, wat ook aan die regterhand van God is, wat ook vir ons intree.

35 Wie sal ons skei van die liefde van Christus? Verdrukking of benoudheid of vervolging of honger of naaktheid of gevaar of swaard?

36 Soos geskrywe is: Om U ontwil word ons die hele dag doodgemaak, ons is gereken as slagskape.

37 Maar in al hierdie dinge is ons meer as oorwinnaars deur Hom wat ons liefgehad het.

38 Want ek is versekerd dat geen dood
of lewe of engele of owerhede of magte
of teenwoordige of toekomende dinge
39 of hoogte of diepte of enige ander
skepsel ons sal kan skei van die liefde
van God wat daar in Christus Jesus,
onse Here, is nie.

Droefheid van Paulus oor die ongeloof van Israel.

9 EK spreek die waarheid in Christus,
ek lieg nie: my gewete getuig saam
met my in die Heilige Gees,
2 dat dit vir my 'n groot droefheid is
en 'n onophoudelike smart vir my hart.
3 Want ek sou self kon wens om
terwille van my broers, my stamgenote
na die vlees, 'n vervloeking te wees, wég
van Christus af.
4 Hulle is Israeliete aan wie die aanne-
ming tot kinders behoort en die heerlik-
heid en die verbonde en die wetgewing en
die erediens en die beloftes;
5 aan wie die vaders behoort en uit wie
die Christus is na die vlees—Hy wat bo
alles is, God wat lofwaardig is in
ewigheid! Amen.

Volstrekte vrymag van die genade van God.

6 MAAR *ek sê dit* nie asof die woord
van God verval het nie; want hulle is
nie almal Israel wat uit Israel is nie.
7 Ook nie omdat hulle Abraham se
nageslag is, is hulle almal kinders nie;
maar: In Isak sal jou nageslag genoem
word.
8 Dit wil sê, nie hulle is kinders van
God wat die kinders van die vlees is nie,
maar die kinders van die belofte word
gereken as die nageslag.
9 Want dit is die woord van die belofte:
Omtrent hierdie tyd sal Ek kom, en Sara
sal 'n seun hê.
10 En nie alleen dit nie, maar ook
Rebekka was swanger uit een, *naamlik*
Isak, ons vader.
11 Want toe die kinders nog nie gebore
was en nog geen goed of kwaad gedoen
het nie—dat die voorneme van God
volgens die verkiesing kon bly staan,
nie uit die werke nie, maar uit Hom wat
roep—
12 is vir haar gesê: Die oudste sal die
jongste dien.
13 Soos geskrywe is: Jakob het Ek
liefgehad en Esau het Ek gehaat.
14 Wat sal ons dan sê? Is daar miskien
ongeregtigheid by God? Dit tog nie!
15 Want vir Moses sê Hy: Ek sal
barmhartig wees oor wie Ek barmhartig
wil wees en My ontferm oor wie Ek My
wil ontferm.
16 So hang dit dan nie af van die een
wat wil of van die een wat loop nie,
maar van God wat barmhartig is.
17 Want die Skrif sê vir Farao: Juis
hiervoor het Ek jou laat optree, dat Ek
in jou my krag kan toon en dat my Naam
verkondig kan word op die hele aarde.
18 So is Hy dan barmhartig oor wie
Hy wil en Hy verhard wie Hy wil.
19 Jy sal dan vir my sê: Waarom
verwyt Hy dan nog, want wie het sy
wil weerstaan?
20 Maar tog, o mens, wie is jy wat
teen God antwoord? Die maaksel kan
tog nie vir die maker sê: Waarom het
u my so gemaak nie?
21 Of het die pottebakker nie mag oor
die klei, om uit dieselfde klomp die een
voorwerp te maak tot eer en die ander
tot oneer nie?
22 En as God, al wil Hy sy toorn
bewys en sy mag bekend maak, tog
met groot lankmoedigheid die voorwerpe
van toorn wat vir die verderf toeberei
is, verdra het,
23 juis om bekend te maak die rykdom
van sy heerlikheid oor die voorwerpe
van barmhartigheid wat Hy voorberei
het tot heerlikheid,
24 ons naamlik wat Hy geroep het,
nie alleen uit die Jode nie, maar ook uit
die heidene?
25 Soos Hy ook in Hoséa sê: Ek sal
die wat nie my volk is nie, my volk
noem; en haar wat nie bemin is nie,
beminde;
26 en in die plek waar aan hulle gesê
is: Julle is nie my volk nie!—daar sal
hulle genoem word kinders van die
lewende God.
27 En Jesaja roep oor Israel uit: Al is
die getal van die kinders van Israel soos
die sand van die see, *net* die oorblyfsel
sal gered word;
28 want Hy volbring 'n saak en verkort
dit in geregtigheid, omdat die Here 'n
saak wat verkort is, op die aarde sal
doen.
29 En soos Jesaja vantevore gesê het:

As die Here van die leërskare vir ons
nie 'n nageslag oorgelaat het nie, soos
Sodom sou ons geword het en aan
Gomorra gelyk gewees het.
30 Wat sal ons dan sê? Dat die heidene
wat die geregtigheid nie nagejaag het
nie, die geregtigheid verkry het, naamlik
die geregtigheid wat uit die geloof is;
31 terwyl Israel wat die wet van die ge-
regtigheid nagejaag het, die wet van
die geregtigheid nie bereik het nie.
32 Waarom? Omdat dit nie uit die geloof
was nie, maar net asof dit uit die werke
van die wet was; want hulle het hul ge-
stamp teen die steen van aanstoot.
33 Soos geskrywe is: Kyk, Ek lê in Sion
'n steen van aanstoot en 'n rots van
struikeling; en elkeen wat in Hom glo,
sal nie beskaam word nie.

Die Jode het die geregtigheid van God verwerp.

10 BROEDERS, die verlange van
my hart en die gebed wat ek tot
God vir Israel doen, is vir *hulle* redding.
2 Want ek getuig van hulle dat hulle 'n
ywer vir God het, maar sonder kennis.
3 Want omdat hulle die geregtigheid
van God nie ken nie en hulle eie gereg-
tigheid probeer oprig, het hulle hul aan
die geregtigheid van God nie onderwerp
nie.
4 Want Christus is die einde van die
wet tot geregtigheid vir elkeen wat glo.
5 Want Moses beskrywe die geregtig-
heid wat uit die wet is: Die mens wat
hierdie dinge doen, sal daardeur lewe.
6 Maar die geregtigheid wat uit die ge-
loof is, sê dit: Moenie in jou hart sê nie:
Wie sal in die hemel opvaar, naamlik om
Christus af te bring;
7 of: Wie sal in die afgrond neerdaal,
naamlik om Christus uit die dode op te
bring?
8 Maar wat sê dit? Naby jou is die
woord, in jou mond en in jou hart. Dit
is die woord van die geloof wat ons ver-
kondig:
9 As jy met jou mond die Here Jesus
bely en met jou hart glo dat God Hom
uit die dode opgewek het, sal jy gered
word;
10 want met die hart glo ons tot gereg-
tigheid en met die mond bely ons tot
verlossing.
11 Want die Skrif sê: Elkeen wat in
Hom glo, sal nie beskaam word nie.
12 Want daar is geen onderskeid tussen
Jood en Griek nie; dieselfde Here tog is
Here van almal en is ryk oor almal wat
Hom aanroep.
13 Want: Elkeen wat die Naam van
die Here aanroep, sal gered word.
14 Hoe kan hulle Hom dan aanroep, in
wie hulle nie geglo het nie? En hoe kan
hulle in Hom glo van wie hulle nie ge-
hoor het nie? En hoe kan hulle hoor
sonder een wat preek?
15 En hoe kan hulle preek as hulle nie
gestuur word nie? Soos geskrywe is:
Hoe lieflik is die voete van die wat die
evangelie van vrede verkondig, van die
wat die evangelie van die goeie verkon-
dig!
16 Maar hulle was nie almal gehoorsaam
aan die evangelie nie; want Jesaja sê:
Here, wie het ons prediking geglo?
17 Die geloof is dus uit die gehoor en
die gehoor is deur die woord van God.
18 Maar ek sê: Het hulle miskien nie
gehoor nie? Ja seker! Oor die hele aarde
het hulle stem uitgegaan en tot by die
eindes van die wêreld hulle woorde.
19 Maar ek vra: Het Israel dit miskien
nie verstaan nie? Ten eerste sê Moses:
Ek sal julle jaloers maak op dié wat geen
volk is nie en Ek sal julle toorn opwek
teen 'n onverstandige volk.
20 En Jesaja durf selfs sê: Ek het My
laat vind deur die wat My nie gesoek
het nie; Ek het verskyn aan die wat na
My nie gevra het nie.
21 Maar van Israel sê Hy: Die hele
dag het Ek my hande uitgebrei na 'n
ongehoorsame en teësprekende volk.

Die toekoms van Israel.

11 EK vra dan: Het God miskien
sy volk verstoot? Dit tog nie!
Want ek is ook 'n Israeliet uit die nage-
slag van Abraham, van die stam van
Benjamin.
2 God het sy volk wat Hy vantevore
geken het, nie verstoot nie. Of weet julle
nie wat die Skrif in die gedeelte oor Elía
sê nie?—hoe hy by God optree teen Israel
en sê:
3 Here, hulle het u profete doodgemaak
en u altare het hulle afgebreek en ek het
alleen oorgebly, en hulle soek my lewe!
4 Maar wat sê die Godspraak vir hom?
Ek het vir Myself sewe duisend manne
laat oorbly wat die knie voor Baäl nie
gebuig het nie.

38 Want ek is versekerd dat geen dood
of lewe of engele of owerhede of magte
of teenwoordige of toekomende dinge
39 of hoogte of diepte of enige ander
skepsel ons sal kan skei van die liefde
van God wat daar in Christus Jesus,
onse Here, is nie.

Droefheid van Paulus oor die ongeloof van Israel.

9 EK spreek die waarheid in Christus,
ek lieg nie: my gewete getuig saam
met my in die Heilige Gees,
2 dat dit vir my 'n groot droefheid is
en 'n onophoudelike smart vir my hart.
3 Want ek sou self kon wens om
terwille van my broers, my stamgenote
na die vlees, 'n vervloeking te wees, wég
van Christus af.
4 Hulle is Israeliete aan wie die aanne-
ming tot kinders behoort en die heerlik-
heid en die verbonde en die wetgewing en
die erediens en die beloftes;
5 aan wie die vaders behoort en uit wie
die Christus is na die vlees—Hy wat bo
alles is, God wat lofwaardig is in
ewigheid! Amen.

Volstrekte vrymag van die genade van God.

6 MAAR *ek sê dit* nie asof die woord
van God verval het nie; want hulle is
nie almal Israel wat uit Israel is nie.
7 Ook nie omdat hulle Abraham se
nageslag is, is hulle almal kinders nie;
maar: In Isak sal jou nageslag genoem
word.
8 Dit wil sê, nie hulle is kinders van
God wat die kinders van die vlees is nie,
maar die kinders van die belofte word
gereken as die nageslag.
9 Want dit is die woord van die belofte:
Omtrent hierdie tyd sal Ek kom, en Sara
sal 'n seun hê.
10 En nie alleen dit nie, maar ook
Rebekka was swanger uit een, *naamlik*
Isak, ons vader.
11 Want toe die kinders nog nie gebore
was en nog geen goed of kwaad gedoen
het nie—dat die voorneme van God
volgens die verkiesing kon bly staan,
nie uit die werke nie, maar uit Hom wat
roep—
12 is vir haar gesê: Die oudste sal die
jongste dien.
13 Soos geskrywe is: Jakob het Ek
liefgehad en Esau het Ek gehaat.
14 Wat sal ons dan sê? Is daar miskien
ongeregtigheid by God? Dit tog nie!
15 Want vir Moses sê Hy: Ek sal
barmhartig wees oor wie Ek barmhartig
wil wees en My ontferm oor wie Ek My
wil ontferm.
16 So hang dit dan nie af van die een
wat wil of van die een wat loop nie,
maar van God wat barmhartig is.
17 Want die Skrif sê vir Farao: Juis
hiervoor het Ek jou laat optree, dat Ek
in jou my krag kan toon en dat my Naam
verkondig kan word op die hele aarde.
18 So is Hy dan barmhartig oor wie
Hy wil en Hy verhard wie Hy wil.
19 Jy sal dan vir my sê: Waarom
verwyt Hy dan nog, want wie het sy
wil weerstaan?
20 Maar tog, o mens, wie is jy wat
teen God antwoord? Die maaksel kan
tog nie vir die maker sê: Waarom het
u my so gemaak nie?
21 Of het die pottebakker nie mag oor
die klei, om uit dieselfde klomp die een
voorwerp te maak tot eer en die ander
tot oneer nie?
22 En as God, al wil Hy sy toorn
bewys en sy mag bekend maak, tog
met groot lankmoedigheid die voorwerpe
van toorn wat vir die verderf toeberei
is, verdra het,
23 juis om bekend te maak die rykdom
van sy heerlikheid oor die voorwerpe
van barmhartigheid wat Hy voorberei
het tot heerlikheid,
24 ons naamlik wat Hy geroep het,
nie alleen uit die Jode nie, maar ook uit
die heidene?
25 Soos Hy ook in Hoséa sê: Ek sal
die wat nie my volk is nie, my volk
noem; en haar wat nie bemin is nie,
beminde;
26 en in die plek waar aan hulle gesê
is: Julle is nie my volk nie!—daar sal
hulle genoem word kinders van die
lewende God.
27 En Jesaja roep oor Israel uit: Al is
die getal van die kinders van Israel soos
die sand van die see, *net* die oorblyfsel
sal gered word;
28 want Hy volbring 'n saak en verkort
dit in geregtigheid, omdat die Here 'n
saak wat verkort is, op die aarde sal
doen.
29 En soos Jesaja vantevore gesê het:

As die Here van die leërskare vir ons
nie 'n nageslag oorgelaat het nie, soos
Sodom sou ons geword het en aan
Gomorra gelyk gewees het.
30 Wat sal ons dan sê? Dat die heidene
wat die geregtigheid nie nagejaag het
nie, die geregtigheid verkry het, naamlik
die geregtigheid wat uit die geloof is;
31 terwyl Israel wat die wet van die ge-
regtigheid nagejaag het, die wet van
die geregtigheid nie bereik het nie.
32 Waarom? Omdat dit nie uit die geloof
was nie, maar net asof dit uit die werke
van die wet was; want hulle het hul ge-
stamp teen die steen van aanstoot.
33 Soos geskrywe is: Kyk, Ek lê in Sion
'n steen van aanstoot en 'n rots van
struikeling; en elkeen wat in Hom glo,
sal nie beskaam word nie.

Die Jode het die geregtigheid van God verwerp.

10 BROEDERS, die verlange van
my hart en die gebed wat ek tot
God vir Israel doen, is vir *hulle* redding.
2 Want ek getuig van hulle dat hulle 'n
ywer vir God het, maar sonder kennis.
3 Want omdat hulle die geregtigheid
van God nie ken nie en hulle eie gereg-
tigheid probeer oprig, het hulle hul aan
die geregtigheid van God nie onderwerp
nie.
4 Want Christus is die einde van die
wet tot geregtigheid vir elkeen wat glo.
5 Want Moses beskrywe die geregtig-
heid wat uit die wet is: Die mens wat
hierdie dinge doen, sal daardeur lewe.
6 Maar die geregtigheid wat uit die ge-
loof is, sê dit: Moenie in jou hart sê nie:
Wie sal in die hemel opvaar, naamlik om
Christus af te bring;
7 of: Wie sal in die afgrond neerdaal,
naamlik om Christus uit die dode op te
bring?
8 Maar wat sê dit? Naby jou is die
woord, in jou mond en in jou hart. Dit
is die woord van die geloof wat ons ver-
kondig:
9 As jy met jou mond die Here Jesus
bely en met jou hart glo dat God Hom
uit die dode opgewek het, sal jy gered
word;
10 want met die hart glo ons tot gereg-
tigheid en met die mond bely ons tot
verlossing.
11 Want die Skrif sê: Elkeen wat in
Hom glo, sal nie beskaam word nie.
12 Want daar is geen onderskeid tussen
Jood en Griek nie; dieselfde Here tog is
Here van almal en is ryk oor almal wat
Hom aanroep.
13 Want: Elkeen wat die Naam van
die Here aanroep, sal gered word.
14 Hoe kan hulle Hom dan aanroep, in
wie hulle nie geglo het nie? En hoe kan
hulle in Hom glo van wie hulle nie ge-
hoor het nie? En hoe kan hulle hoor
sonder een wat preek?
15 En hoe kan hulle preek as hulle nie
gestuur word nie? Soos geskrywe is:
Hoe lieflik is die voete van die wat die
evangelie van vrede verkondig, van die
wat die evangelie van die goeie verkon-
dig!
16 Maar hulle was nie almal gehoorsaam
aan die evangelie nie; want Jesaja sê:
Here, wie het ons prediking geglo?
17 Die geloof is dus uit die gehoor en
die gehoor is deur die woord van God.
18 Maar ek sê: Het hulle miskien nie
gehoor nie? Ja seker! Oor die hele aarde
het hulle stem uitgegaan en tot by die
eindes van die wêreld hulle woorde.
19 Maar ek vra: Het Israel dit miskien
nie verstaan nie? Ten eerste sê Moses:
Ek sal julle jaloers maak op dié wat geen
volk is nie en Ek sal julle toorn opwek
teen 'n onverstandige volk.
20 En Jesaja durf selfs sê: Ek het My
laat vind deur die wat My nie gesoek
het nie; Ek het verskyn aan die wat na
My nie gevra het nie.
21 Maar van Israel sê Hy: Die hele
dag het Ek my hande uitgebrei na 'n
ongehoorsame en teësprekende volk.

Die toekoms van Israel.

11 EK vra dan: Het God miskien
sy volk verstoot? Dit tog nie!
Want ek is ook 'n Israeliet uit die nage-
slag van Abraham, van die stam van
Benjamin.
2 God het sy volk wat Hy vantevore
geken het, nie verstoot nie. Of weet julle
nie wat die Skrif in die gedeelte oor Elía
sê nie?—hoe hy by God optree teen Israel
en sê:
3 Here, hulle het u profete doodgemaak
en u altare het hulle afgebreek en ek het
alleen oorgebly, en hulle soek my lewe!
4 Maar wat sê die Godspraak vir hom?
Ek het vir Myself sewe duisend manne
laat oorbly wat die knie voor Baäl nie
gebuig het nie.

5 Net so is daar dan ook in die teenwoordige tyd 'n oorblyfsel ooreenkomstig die verkiesing van die genade.
6 En as dit deur genade is, dan is dit nie meer uit die werke nie; anders is die genade geen genade meer nie. En as dit uit die werke is, dan is dit nie meer genade nie; anders is die werk geen werk meer nie.
7 Wat dan? Wat Israel soek, dit het hy nie verkry nie; maar die uitverkorenes het dit verkry en die ander is verhard.
8 Soos geskrywe is: God het hulle gegee 'n gees van diepe slaap, oë om nie te sien nie en ore om nie te hoor nie, tot vandag toe.
9 En Dawid sê: Laat hulle tafel vir hul wees 'n vangnet en 'n strik en 'n struikelblok en 'n vergelding.
10 Laat hulle oë duister word om nie te sien nie, en buig hulle rug vir altyd krom.
11 Ek vra dan: Het hulle miskien gestruikel om te val? Dit tog nie! Maar deur hulle val het die verlossing die deel van die heidene geword om hulle jaloers te maak.
12 En as hulle val die rykdom van die wêreld is en hulle vermindering die rykdom van die heidene, hoeveel te meer sal hulle volheid dit wees!
13 Want vir julle heidene sê ek: Vir sover as ek 'n apostel van die heidene is, verheerlik ek my bediening—
14 as ek tog maar net my eie volk jaloers kan maak en sommige uit hulle kan red!
15 Want as hulle verwerping die versoening van die wêreld is, wat sal hulle aanneming anders wees as lewe uit die dode?
16 En as die eerstelinge heilig is, dan die deeg ook; en as die wortel heilig is, dan die takke ook.
17 En as sommige van die takke afgebreek is, en jy wat 'n wilde olyfboom was, onder hulle ingeënt is en deel gekry het aan die wortel en die vettigheid van die olyfboom,
18 moet dan nie teen die takke roem nie; en as jy roem—dit is nie jy wat die wortel dra nie, maar die wortel jou.
19 Jy sal dan sê: Die takke is afgebreek, sodat ek ingeënt kan word.
20 Goed! Deur ongeloof is hulle afgebreek, maar jy staan deur die geloof. Moenie hoogmoedig wees nie, maar vrees.
21 Want as God die natuurlike takke nie gespaar het nie, sal Hy miskien jou ook nie spaar nie.
22 Let dan op die goedertierenheid en die gestrengheid van God: gestrengheid oor die wat geval het, maar goedertierenheid oor jou as jy in die goedertierenheid bly; anders sal jy ook afgekap word.
23 Maar ook hulle sal, as hulle nie in die ongeloof bly nie, ingeënt word; want God is magtig om hulle weer in te ent.
24 Want as jy afgekap is van die olyfboom wat van nature wild was en teen die natuur kan ingeënt word op die mak olyfboom, hoeveel te meer kan hulle dan wat dit van nature is, op hul eie olyfboom ingeënt word?
25 Want ek wil nie hê, broeders, dat julle hierdie verborgenheid nie moet weet nie, sodat julle nie eiewys mag wees nie: dat die verharding vir 'n deel oor Israel gekom het totdat die volheid van die heidene ingegaan het;
26 en so sal die hele Israel gered word, soos geskrywe is: Die Verlosser sal uit Sion kom en sal die goddelooshede van Jakob afwend;
27 en dit is van my kant die verbond met hulle as Ek hulle sondes wegneem.
28 Wat die evangelie betref, is hulle wel vyande terwille van julle; maar wat die uitverkiesing betref, beminde terwille van die vaders.
29 Want die genadegawes en die roeping van God is onberoulik.
30 Want soos julle ook vroeër aan God ongehoorsaam was, maar nou barmhartigheid ontvang het deur hulle ongehoorsaamheid,
31 so het hulle ook nou ongehoorsaam geword deur die barmhartigheid aan julle, sodat hulle ook barmhartigheid kan ontvang.
32 Want God het hulle almal in die ongehoorsaamheid ingesluit om almal barmhartig te kan wees.

Lofsang.

33 O DIEPTE van die rykdom en wysheid en kennis van God! Hoe ondeurgrondelik is sy oordele en onnaspeurlik sy weë!
34 Want wie het die gedagte van die Here geken, of wie was sy raadsman gewees?
35 Of wie het eers iets aan Hom gegee, dat dit hom vergeld moet word?
36 Want uit Hom en deur Hom en tot Hom is alle dinge. Syne is die heerlikheid in der ewigheid. Amen.

Toewyding aan God. Ootmoed en getrouheid in die gebruik van sy gawes.

12 EK vermaan julle dan, broeders, deur die ontferminge van God, dat julle jul liggame stel as 'n lewendige, heilige en aan God welgevallige offer; dit is julle redelike godsdiens.
2 En word nie aan hierdie wêreld gelykvormig nie, maar word verander deur die vernuwing van julle gemoed, sodat julle kan beproef wat die goeie en welgevallige en volmaakte wil van God is.
3 Want deur die genade wat aan my gegee is, sê ek vir elkeen wat onder julle is, dat hy nie van homself meer moet dink as wat 'n mens behoort te dink nie; maar dat hy daaraan moet dink om besadig te wees na die maat van geloof soos God dit aan elkeen toebedeel het.
4 Want soos ons in een liggaam baie lede het en die lede nie almal dieselfde werking het nie,
5 so is ons almal saam een liggaam in Christus en elkeen apart lede van mekaar.
6 En ons besit genadegawes wat verskil volgens die genade wat aan ons gegee is:
7 is dit profesie, na die maat van die geloof; of bediening, in die werk van bediening; of wie leer, in die lering;
8 of wie vermaan, in die vermaning; wie uitdeel, in opregtheid; wie 'n voorganger is, met ywer; wie barmhartigheid bewys, met blymoedigheid.

Liefde, vurigheid, nederigheid, weldadigheid.

9 LAAT die liefde ongeveins wees; verafsku wat sleg is; hang die goeie aan;
10 wees hartlik teenoor mekaar met broederlike liefde; die een moet die ander voorgaan in eerbetoning;
11 wees nie traag in die ywer nie; wees vurig van gees; dien die Here;
12 verbly julle in die hoop; wees geduldig in die verdrukking; volhard in die gebed.
13 Maak voorsiening in die behoeftes van die heiliges; streef na gasvryheid;
14 seën die wat julle vervolg, seën en moenie vervloek nie;
15 wees bly met die wat bly is, en ween met die wat ween;
16 wees eensgesind onder mekaar; moenie na hoë dinge streef nie, maar voeg julle by die nederige; moenie eiewys wees nie;
17 vergeld niemand kwaad vir kwaad nie; bedink wat goed is voor alle mense;
18 as dit moontlik is, sover as dit van julle afhang, leef in vrede met alle mense.
19 Moenie julle wreek nie, geliefdes, maar gee plek vir die toorn; want daar is geskrywe: Aan My kom die wraak toe, Ek sal vergeld, spreek die Here.
20 As jou vyand dan honger het, gee hom iets om te eet; as hy dors het, gee hom iets om te drink, want sodoende sal jy op sy hoof vurige kole ophoop.
21 Laat jou nie deur die kwaad oorwin nie, maar oorwin die kwaad deur die goeie.

Onderwerping aan die owerheid.

13 LAAT elke mens hom onderwerp aan die magte wat oor hom gestel is, want daar is geen mag behalwe van God nie, en die wat daar is, is deur God ingestel,
2 sodat hy wat hom teen die mag versit die instelling van God weerstaan; en die wat dit weerstaan, sal hulle oordeel ontvang.
3 Want die owerhede is geen voorwerp van vrees vir die goeie dade nie, maar vir die slegte. Maar wil jy nie die mag vrees nie, doen wat goed is, en jy sal lof van hom ontvang;
4 want hy is 'n dienaar van God jou ten goede. Maar as jy kwaad doen, vrees dan; want hy dra die swaard nie verniet nie, want hy is 'n dienaar van God, 'n wreker om die een wat kwaad doen te straf.
5 Daarom is dit noodsaaklik om jou te onderwerp, nie alleen terwille van die straf nie, maar terwille van die gewete.
6 Want daarom betaal julle ook belastings; want hulle is dienaars van God wat juis hiermee voortdurend besig is.
7 Betaal dan aan almal wat aan hulle verskuldig is: belasting aan die wat belasting, tol aan die wat tol, vrees aan die wat vrees, eer aan die wat eer toekom.

Liefde vir die naaste, waaksaamheid,
reinheid.

8 WEES aan niemand iets skuldig nie,
behalwe om mekaar lief te hê; want hy
wat 'n ander liefhet, het die wet vervul.
9 Want dit: Jy mag nie egbreek nie,
jy mag nie doodslaan nie, jy mag nie
steel nie, jy mag geen valse getuienis gee
nie, jy mag nie begeer nie, en watter
ander gebod ook al, word in hierdie woord
saamgevat: Jy moet jou naaste liefhê
soos jouself.
10 Die liefde doen die naaste geen
kwaad nie; daarom is die liefde die
vervulling van die wet.
11 En dit te meer, omdat ons die tyds-
omstandighede ken, dat die uur vir ons
alreeds daar is om uit die slaap wakker
te word; want die verlossing is nou
nader by ons as toe ons gelowig geword
het.
12 Die nag het ver gevorder en dit is
amper dag. Laat ons dan aflê die werke
van die duisternis en die wapens van die
lig aangord.
13 Laat ons welvoeglik wandel soos in
die dag, nie in brassery en dronkenskap,
nie in ontug en ongebondenheid, nie in
twis en nydigheid nie.
14 Maar beklee julle met die Here Jesus
Christus, en maak geen voorsorg vir die
vlees om sy begeerlikhede te bevredig
nie.

Verdraagsaamheid teenoor die wat swak
is in die geloof.

14 EN neem hom aan wat swak is
in die geloof, nie om oor sy gevoe-
lens te oordeel nie.
2 Die een glo dat 'n mens alles mag eet,
maar hy wat swak is, eet groente.
3 Hy wat eet, moet hom wat nie eet,
nie verag nie; en hy wat nie eet nie, moet
hom wat eet, nie oordeel nie, want God
het hom aangeneem.
4 Wie is jy wat die huiskneg van 'n
ander oordeel? Hy staan of val met be-
trekking tot sy eie heer; maar hy sal
staande bly, want God is magtig om hom
staande te hou.
5 Die een ag die een dag bo die ander,
die ander ag al die dae gelyk. Laat elk-
een in sy eie gemoed ten volle oortuig
wees.
6 Hy wat die dag waarneem, neem dit
waar tot eer van die Here; en hy wat die
dag nie waarneem nie, neem dit nie waar
nie tot eer van die Here; en wie eet, eet
tot eer van die Here, want hy dank God;
en wie nie eet nie, eet nie tot eer van die
Here, en hy dank God.
7 Want niemand van ons leef vir hom-
self nie en niemand sterf vir homself
nie.
8 Want as ons lewe, leef ons tot eer van
die Here; en as ons sterwe, sterf ons tot
eer van die Here; of ons dan lewe en of
ons sterwe, ons behoort aan die Here.
9 Want hiervoor het Christus ook ge-
sterwe en opgestaan en weer lewendig
geword, om oor dode sowel as lewende
te heers.
10 Maar jy, waarom oordeel jy jou
broeder? Of jy ook, waarom verag jy
jou broeder? Want ons sal almal voor
die regterstoel van Christus gestel word.
11 Want daar is geskrywe: So waar-
agtig as Ek lewe, sê die Here, voor My
sal elke knie buig, en elke tong sal God
bely.
12 So sal elkeen van ons dan vir hom-
self aan God rekenskap gee.

Vryheid en liefde.

13 LAAT ons dan mekaar nie meer
oordeel nie, maar besluit dit liewers om
nie vir die broeder 'n hindernis of strui-
kelblok in die weg te lê nie.
14 Ek weet en is oortuig in die Here
Jesus dat niks op sigself onrein is nie,
maar hy wat reken dat iets onrein is,
vir hom is dit onrein.
15 Maar as jou broeder deur voedsel ge-
grief word, dan wandel jy nie meer
volgens die liefde nie. Moenie deur jou
voedsel hom te gronde rig vir wie
Christus gesterf het nie.
16 Laat dan van die goeie wat aan julle
behoort, nie kwaad gespreek word nie.
17 Want die koninkryk van God is nie
spys en drank nie, maar geregtigheid en
vrede en blydskap in die Heilige Gees.
18 Want hy wat Christus hierin dien,
is aan God welgevallig en geag by die
mense.
19 Laat ons dan najaag wat tot vrede
en onderlinge stigting dien.
20 Moenie terwille van voedsel die werk
van God afbreek nie. Alles is wel rein,
maar dit is verkeerd vir 'n mens om te
eet as dit hom hinder.
21 Dit is goed om geen vleis te eet of
wyn te drink of iets *te doen* waaroor jou
broeder aanstoot neem of struikel, of waar-
in hy swak is nie.
22 Het jy geloof? Hou dit vir jouself
voor die aangesig van God. Gelukkig
is hy wat homself nie oordeel in wat hy
vir geoorloof ag nie.
23 Maar hy wat twyfel as hy eet, is
veroordeel, omdat dit nie uit die geloof is
nie; en alles wat nie uit die geloof is nie,
is sonde.

Christus 'n voorbeeld van selfverloëning
en hulpbetoon.

15 EN op ons wat sterk is, rus die
verpligting om die swakhede te
dra van die wat nie sterk is nie, en nie
onsself te behaag nie.
2 Want elkeen van ons moet die naaste
behaag met die oog op wat goed is tot
stigting.
3 Want ook Christus het Homself nie
behaag nie, maar soos geskrywe is: Die
smaadhede van die wat U smaad, het op
My geval.
4 Want alles wat vantevore geskrywe
is, is vir ons lering vantevore geskrywe,
sodat ons deur geduld en bemoediging
van die Skrifte hoop kan hê.
5 En mag die God van lydsaamheid en
bemoediging aan julle gee om eensgesind
te wees onder mekaar ooreenkomstig
die wil van Christus Jesus,
6 sodat julle die God en Vader van onse
Here Jesus Christus eendragtiglik uit een
mond kan verheerlik!
7 Neem daarom mekaar aan, soos
Christus ons ook aangeneem het, tot
heerlikheid van God.
8 En ek sê dat Jesus Christus 'n die-
naar geword het van die besnydenis ter-
wille van die waaragtigheid van God,
om die beloftes aan die vaders te bevestig;
9 en dat die heidene terwille van sy
barmhartigheid God kan verheerlik, soos
geskrywe is: Daarom sal ek U loof
onder die nasies en tot eer van u Naam
psalmsing.
10 En ook sê Hy: Verbly julle, o nasies,
saam met sy volk;
11 en ook: Loof die Here, alle nasies;
en prys Hom, alle volke.
12 En Jesaja sê ook: Die wortel van
Isai sal daar wees en Hy wat opstaan
om oor die nasies te heers, op Hom sal
die nasies hoop.
13 En mag die God van die hoop julle
vervul met alle blydskap en vrede deur
die geloof, dat julle oorvloedig kan wees
in die hoop deur die krag van die Heilige
Gees!

Apostelskap en planne van Paulus.

14 MAAR ek self ook, my broeders, is
oortuig aangaande julle dat julle self ook
vol van goedheid is, vervuld met alle
kennis, in staat om ook mekaar te ver-
maan.
15 Maar ek het ten dele taamlik gewaag
om aan julle te skrywe, broeders, as een
wat julle herinner, kragtens die genade
wat my deur God gegee is
16 om 'n dienaar van Jesus Christus
onder die heidene te wees, 'n dienaar van
die evangelie van God, sodat die offer
van die heidene welgevallig kan wees,
geheilig deur die Heilige Gees.
17 Ek het dan rede om te roem in
Christus Jesus, in die dinge aangaande
God.
18 Want ek sal nie waag om iets te sê
van dinge wat Christus nie deur my ge-
werk het nie—om die heidene tot gehoor-
saamheid te bring, met woord en daad,
19 deur die krag van tekens en wonders,
deur die krag van die Gees van God,
sodat ek die evangelieverkondiging van
Christus volbring het van Jerusalem af
en rondom tot by Illírikum;
20 maar só, dat ek my eer daarin gestel
het om die evangelie te verkondig, nie
waar Christus alreeds bekend was nie—
om nie op die fondament van 'n ander te
bou nie—
21 maar soos geskrywe is: Hulle aan
wie niks van Hom vertel is nie, sal dit
sien; en hulle wat nie gehoor het nie, sal
dit verstaan.
22 Daarom is ek ook elke keer verhinder
om na julle te kom.
23 Maar nou dat ek geen plek meer het
in hierdie streke nie en al baie jare die
begeerte het om na julle te kom,
24 sal ek na julle kom wanneer ek na
Spanje reis; want ek hoop om op my
deurreis julle te sien en deur julle daarheen
voortgehelp te word, as ek eers 'n tyd lank
van julle geniet het.
25 Maar nou reis ek na Jerusalem in
diens van die heiliges.
26 Want Macedónië en Achája het
goedgevind om iets by te dra vir die
armes onder die heiliges in Jerusalem.
27 Hulle het dit goedgevind, sê ek, en
hulle is ook hul skuldenaars; want as

die heidene deel gekry het aan hulle gees-
telike voorregte, is hulle ook verskuldig
om hulle met stoflike goedere te dien.
28 As ek dit volbring het en vir hulle
hierdie vrug veilig oorgebring het, sal ek
by julle langs na Spanje afreis.
29 En ek weet dat as ek na julle kom,
ek met die volle seën van die evangelie
van Christus sal kom.
30 Maar ek vermaan julle, broeders, by
onse Here Jesus Christus en by die liefde
van die Gees, om saam met my te stry
in die gebede vir my by God,
31 dat ek verlos mag word van die
ongehoorsame mense in Judéa en dat my
diensbetoning vir Jerusalem aanneemlik
mag wees vir die heiliges,
32 sodat ek met blydskap deur die wil
van God by julle kan kom en saam met
julle my kan verkwik.
33 En die God van vrede sy met julle
almal! Amen.

Aanbevelings, groete, wense.

16 EK beveel by julle aan ons suster,
Fébé, wat 'n dienares is van die
gemeente in Kenchreë,
2 dat julle haar ontvang in die Here,
soos dit die heiliges betaam, en haar
bystaan in elke saak waarin sy julle
nodig mag hê. Want sy was vir baie
'n beskermster en ook vir my.
3 Groet Priscílla en Áquila, my mede-
werkers in Christus Jesus,
4 wat vir my hulle lewe gewaag het;
nie ek alleen dank hulle nie, maar ook al
die gemeentes van die heidene.
5 *Groet* ook die gemeente by hulle aan
huis. Groet Epénetus, my geliefde, wat
die eersteling van Achája is vir Christus.
6 Groet Maria wat baie vir ons gearbei
het.
7 Groet Androníkus en Júnias, my stam-
genote en my medegevangene, wat in
aansien is onder die apostels en reeds
voor my in Christus gewees het.
8 Groet Ámplias, my geliefde in die
Here.
9 Groet Urbánus, ons medewerker in
Christus, en Stáchis, my geliefde.
10 Groet Apélles, die beproefde in
Christus. Groet hulle wat van die huis
van Aristobúlus is.
11 Groet Heródion, my stamgenoot.
Groet hulle wat van die huis van Nar-
císsus is, wat in die Here is.
12 Groet Triféna en Trifósa, vroue wat
in die Here arbei. Groet Pérsis, die ge-
liefde vrou, wat baie in die Here gearbei
het.
13 Groet Rufus, die uitverkorene in die
Here, en sy moeder wat vir my 'n moeder
was.
14 Groet Asínkritus, Flegon, Hermas,
Pátrobas, Hermes en die broeders wat
saam met hulle is.
15 Groet Filólogus en Julia, Néreus en
sy suster en Olímpas en al die heiliges
wat saam met hulle is.
16 Groet mekaar met 'n heilige kus.
Die gemeentes van Christus groet
julle.
17 En ek vermaan julle, broeders, hou
hulle in die oog wat tweedrag en aanstoot
veroorsaak teen die leer wat julle geleer
het, en vermy hulle.
18 Want sulke mense dien nie onse Here
Jesus nie, maar hulle eie buik; en hulle
verlei deur hul vriendelike en mooi woorde
die harte van die eenvoudiges.
19 Want julle gehoorsaamheid het alge-
meen bekend geword. Daarom verbly ek
my oor julle, en ek wens dat julle wys mag
wees teenoor wat goed is, maar eenvou-
dig teenoor wat sleg is.
20 En die God van vrede sal die Satan
spoedig onder julle voete verbrysel. Mag
die genade van onse Here Jesus Christus
met julle wees! Amen.
21 Timótheüs, my medewerker, groet
julle, en Lucius en Jason en Sosípater,
my stamgenote.
22 Ek, Tértius, wat die brief geskryf
het, groet julle in die Here.
23 Gajus, my gasheer, en die hele ge-
meente groet julle. Erástus, die penning-
meester van die stad, en die broeder
Quartus groet julle.
24 Die genade van die Here Jesus
Christus sy met julle almal! Amen.
25 Aan Hom dan wat magtig is om julle
te versterk volgens my evangelie en die
prediking van Jesus Christus, ooreenkom-
stig die openbaring van die verborgenheid
wat eeuelank verswyg is,
26 maar nou geopenbaar is en deur die
profetiese Skrifte bekend gemaak is onder
al die heidene, volgens die bevel van die
ewige God, tot gehoorsaamheid van die
geloof,
27 aan die alleen wyse God, aan Hom
die heerlikheid deur Jesus Christus tot
in ewigheid! Amen.

DIE EERSTE BRIEF VAN DIE APOSTEL PAULUS AAN DIE

KORINTHIËRS

Opskrif, seëngroet en danksegginge.

1 PAULUS, 'n geroepe apostel van
Jesus Christus deur die wil van God
en die broeder Sósthenes,
2 aan die gemeente van God wat in
Korinthe is, aan die geheiligdes in
Christus Jesus, die geroepe heiliges,
saam met almal wat die Naam van onse
Here Jesus Christus in elke plek aanroep,
hulle sowel as onse *Here*:
3 Genade vir julle en vrede van God onse
Vader en die Here Jesus Christus!
4 Ek dank my God altyd oor julle vir
die genade van God wat aan julle in
Christus Jesus gegee is,
5 dat julle in alle opsigte in Hom ryk
gemaak is, in elke woord en alle kennis;
6 soos die getuienis aangaande Christus
bevestig is onder julle,
7 sodat julle in geen enkele genadegawe
agterstaan nie, terwyl julle wag op die
openbaring van onse Here Jesus Christus
8 wat julle ook sal bevestig tot die einde
toe om in die dag van onse Here Jesus
Christus onberispelik te wees.
9 God is getrou, deur wie julle geroep
is tot die gemeenskap met sy Seun Jesus
Christus, onse Here.

Die onenighede in die gemeente van Korinthe.

10 MAAR ek vermaan julle, broeders,
in die Naam van onse Here Jesus Christus,
om almal eenstemmig te wees, en dat
daar onder julle geen skeuringe moet
wees nie; maar dat julle verenig moet
wees in dieselfde gesindheid en in die-
selfde mening.
11 Want dit is aan my bekend gemaak
van julle, my broeders, deur die huisge-
note van Chloë dat daar twiste onder
julle is.
12 Ek bedoel dit, dat elkeen van julle
sê: Ek behoort aan Paulus, en ek aan
Apollos, en ek aan Séfas, en ek aan
Christus.
13 Is Christus verdeel? Is Paulus mis-
kien vir julle gekruisig? Of is julle in die
naam van Paulus gedoop?
14 Ek dank God dat ek niemand van
julle gedoop het nie, behalwe Krispus en
Gajus,
15 sodat niemand kan sê dat ek in my
naam gedoop het nie.
16 Ek het ook nog die huisgesin van
Stéfanus gedoop. Verder weet ek nie of
ek iemand anders gedoop het nie.

Die wysheid van God en die wysheid van die wêreld.

17 WANT Christus het my nie gestuur
om te doop nie, maar om die evangelie
te verkondig, nie met wysheid van woorde
nie, sodat die kruis van Christus nie very-
del mag word nie.
18 Want die woord van die kruis is wel
dwaasheid vir die wat verlore gaan,
maar vir ons wat gered word, is dit die
krag van God;
19 want daar is geskrywe: Ek sal die
wysheid van die wyse mense vernietig
en die verstand van die verstandige mense
tot niet maak.
20 Waar bly die wyse? Waar bly die
skrifgeleerde? Waar die redetwister van
hierdie eeu? Het God nie die wysheid
van hierdie wêreld dwaas gemaak nie?
21 Want aangesien in die wysheid van
God die wêreld deur die wysheid God
nie geken het nie, het dit God behaag om
deur die dwaasheid van die prediking die
wat glo, te red;
22 want die Jode vra 'n teken en die
Grieke soek wysheid,
23 maar ons verkondig Christus wat
gekruisig is: 'n struikelblok vir die Jode
en dwaasheid vir die Grieke;
24 maar vir die wat geroep is, Jode so-
wel as Grieke: Christus, die krag van
God en die wysheid van God.
25 Want wat dwaas is by God, is wyser
as die mense; en wat swak is by God, is
sterker as die mense.

26 Want let op julle roeping, broeders: julle is nie baie wyse na die vlees nie, nie baie magtiges, nie baie edeles nie;

27 maar wat dwaas is by die wêreld, het God uitverkies om die wyse te beskaam; en wat swak is by die wêreld, het God uitverkies om wat sterk is te beskaam;

28 en wat onedel is by die wêreld en wat verag is, het God uitverkies, en wat niks is nie, om wat iets is tot niet te maak,

29 sodat geen vlees voor Hom kan roem nie.

30 Maar deur Hom is julle in Christus Jesus wat vir ons geword het wysheid uit God en geregtigheid en heiligmaking en verlossing.

31 Daarom, soos geskrywe is: Die wat roem, moet in die Here roem.

Die aard van Paulus se prediking in Korinthe.

2 EN toe ek by julle gekom het, broeders, het ek nie aan julle die getuienis van God kom verkondig met voortreflikheid van woorde of van wysheid nie,

2 want ek het my voorgeneem om niks onder julle te weet nie behalwe Jesus Christus, en Hom as gekruisigde.

3 Ek was ook by julle in swakheid en in vrees en in veel bewing;

4 en my rede en my prediking was nie in oorredende woorde van menslike wysheid nie, maar in die betoning van gees en krag,

5 sodat julle geloof nie in wysheid van mense sou bestaan nie, maar in die krag van God.

6 Tog spreek ons wysheid onder die volwassenes; maar 'n wysheid nie van hierdie wêreld nie, of van hierdie wêreld se heersers wat vergaan nie.

7 Maar ons spreek die wysheid van God *wat bestaan* in verborgenheid wat bedek was en wat God van ewigheid af voorbeskik het tot ons heerlikheid,

8 wat niemand van die heersers van hierdie wêreld geken het nie—want as hulle dit geken het, sou hulle die Here van die heerlikheid nie gekruisig het nie—

9 maar soos geskrywe is: Wat die oog nie gesien en die oor nie gehoor en in die hart van 'n mens nie opgekom het nie, wat God berei het vir die wat Hom liefhet.

10 Maar God het dit aan ons deur sy Gees geopenbaar, want die Gees ondersoek alle dinge, ook die dieptes van God.

11 Want wie van die mense weet wat in 'n mens is, behalwe die gees van die mens wat in hom is? So weet ook niemand wat in God is nie, behalwe die Gees van God.

12 Ons het ewenwel nie die gees van die wêreld ontvang nie, maar die Gees wat uit God is, sodat ons kan weet wat God ons uit genade geskenk het.

13 Daarvan spreek ons ook, nie met woorde wat die menslike wysheid leer nie, maar met dié wat die Heilige Gees leer, sodat ons geestelike dinge met geestelike vergelyk.

14 Maar die natuurlike mens neem die dinge van die Gees van God nie aan nie. Want dit is vir hom dwaasheid, en hy kan dit nie verstaan nie, omdat dit geestelik beoordeel word.

15 Maar die geestelike mens beoordeel wel alle dinge; self egter word hy deur niemand beoordeel nie.

16 Want wie het die sin van die Here geken, dat hy Hom sou kan onderrig? Maar ons het die sin van Christus.

Die vleeslike gesindheid 'n oorsaak van verdeeldheid.

3 EN ek, broeders, kon met julle nie spreek soos met geestelike mense nie, maar soos met vleeslike, soos met klein kinders in Christus.

2 Ek het julle met melk gevoed, nie met vaste spyse nie, want julle was nog nie daartoe in staat nie, en julle is nou nog nie daartoe in staat nie,

3 omdat julle nog vleeslik is; want aangesien daar onder julle jaloersheid en twis en tweedrag is, is julle nie vleeslik nie en wandel julle nie na die mens nie?

4 Want as die een sê: Ek behoort aan Paulus; en die ander: Ek aan Apollos—is julle nie vleeslik nie?

5 Wie is Paulus dan, en wie Apollos anders as dienaars deur wie julle gelowig geword het? En dit soos die Here aan elkeen gegee het.

6 Ek het geplant, Apollos het natgemaak, maar die Here het laat groei.

7 So is dan hy wat plant of hy wat natmaak, niks nie, maar God wat laat groei.

8 Maar hy wat plant en hy wat natmaak is een, en elkeen sal sy eie loon volgens sy eie arbeid ontvang.

Die gelowiges 'n gebou van God; Christus die fondament van die gebou.

9 WANT ons is medewerkers van God; die saailand van God, die gebou van God is julle.

10 Volgens die genade van God wat my gegee is, het ek soos 'n bekwame boumeester die fondament gelê, en 'n ander bou daarop; maar elkeen moet oppas hoe hy daarop bou.

11 Want niemand kan 'n ander fondament lê as wat daar gelê is nie: dit is Jesus Christus.

12 En as iemand op dié fondament bou goud, silwer, kosbare stene, hout, hooi, stoppels—

13 elkeen se werk sal aan die lig kom, want die dag sal dit aanwys, omdat dit deur vuur openbaar gemaak word; en elkeen se werk, hoedanig dit is, sal die vuur op die proef stel.

14 As iemand se werk bly staan wat hy daarop gebou het, sal hy loon ontvang;

15 as iemand se werk verbrand word, sal hy skade ly; alhoewel hy self sal gered word, maar asof deur vuur heen.

16 Weet julle nie dat julle 'n tempel van God is en die Gees van God in julle woon nie?

17 As iemand die tempel van God skend, sal God hom skend; want die tempel van God is heilig, en dit is julle.

18 Laat niemand homself mislei nie: as iemand meen dat hy wys is onder julle in hierdie wêreld, laat hom dwaas word, sodat hy wys kan word;

19 want die wysheid van hierdie wêreld is dwaasheid by God; want daar is geskrywe: Hy wat die wyse mense in hulle listigheid vang;

20 en verder: Die Here ken die gedagtes van die wyse mense dat dit nietig is.

21 Laat niemand dan op mense roem nie, want alles behoort aan julle;

22 of dit Paulus is, of Apollos of Séfas of die wêreld of lewe of dood of teenwoordige of toekomstige dinge—alles behoort aan julle;

23 maar julle behoort aan Christus, en Christus aan God.

Die dienaars van Christus en die bedienaars van die verborgenhede van God.

4 SO moet ons dan beskou word as dienaars van Christus en bedienaars van die verborgenhede van God.

2 En verder word van die bedienaars vereis dat hulle getrou moet bevind word.

3 Maar vir my beteken dit baie min of ek deur julle of deur 'n menslike regbank beoordeel word; ja ek beoordeel myself nie eens nie,

4 want ek is my van geen ding bewus nie. Daardeur is ek egter nie geregverdig nie; maar Hy wat my beoordeel, is die Here.

5 Daarom moet julle nie voor die tyd oordeel voordat die Here kom nie, wat die verborge dinge van die duisternis in die lig sal bring en die bedoelinge van die harte openbaar sal maak; en dan sal elkeen lof van God ontvang.

Die hoogmoed van die Korinthiërs: nederigheid en gesag van die Apostels.

6 HIERDIE dinge, broeders, het ek op myself en Apollos toegepas om julle ontwil, dat julle aan ons kan leer om nie te dink bo wat geskrywe is nie, sodat julle nie die een terwille van die ander sou opgeblase wees teen 'n derde nie.

7 Want wie trek jou voor? En wat het jy wat jy nie ontvang het nie? En as jy dit dan ontvang het, waarom roem jy asof jy dit nie ontvang het nie?

8 Alreeds is julle versadig, alreeds het julle ryk geword, sonder ons het julle geheers. Het julle tog maar geheers, sodat ons saam met julle kon heers!

9 Want dit lyk vir my dat God ons apostels die laaste tentoongestel het as tot die dood veroordeel; want ons het 'n skouspel geword vir die wêreld, vir die engele sowel as vir die mense.

10 Ons is dwaas terwille van Christus, maar julle is verstandig in Christus. Ons is swak, maar julle sterk. Julle is in aansien, maar ons in oneer.

11 Tot op hierdie uur ly ons honger en dors, is ons nakend en word geslaan, en swerwe ons rond,

12 en swoeg ons deur met ons eie hande te werk. Word ons uitgeskel, ons seën; word ons vervolg, ons verdra dit;

13 word ons belaster, ons troos; soos uitvaagsels van die wêreld het ons geword, die afskraapsel van almal tot nou toe.

14 Ek skrywe hierdie dinge nie om julle te beskaam nie, maar ek vermaan julle as my geliefde kinders.

15 Want al sou julle tien duisend tug-

meesters in Christus hê, dan het julle tog nie baie vaders nie; want in Christus Jesus het ek julle vader geword deur die evangelie.

16 Ek vermaan julle dan, word my navolgers.

17 Daarom het ek Timótheüs, wat my geliefde en getroue seun is in die Here, na julle gestuur. Hy sal julle herinner aan my handelwyse in Christus, soos ek orals in elke gemeente leer.

18 Maar sommige het opgeblase geword, asof ek nie na julle sou kom nie;

19 tog sal ek gou na julle kom, as die Here wil, en dan sal ek te wete kom, nie die woorde van die wat opgeblase is nie, maar hulle krag;

20 want die koninkryk van God bestaan nie in woorde nie, maar in krag.

21 Wat wil julle hê? Moet ek met die roede na julle kom of met liefde en in die gees van sagmoedigheid?

Die sedeloosheid van die Korinthiese gemeente; bestraffinge en vermaninge.

5 'n MENS hoor werklik van hoerery onder julle, en hoerery van so 'n aard as wat selfs onder die heidene nie bekend is nie: dat iemand die vrou van sy vader het.

2 En tog is julle opgeblase in plaas dat julle liewer getreur het, sodat hy wat hierdie daad gedoen het, kan verwyder word onder julle uit.

3 Want wat my betref, het ek, hoewel liggaamlik afwesig maar in die gees teenwoordig, alreeds besluit asof ek teenwoordig was om hom wat so iets gedoen het,

4 in die Naam van onse Here Jesus Christus, as julle vergader het en my gees saam met die krag van onse Here Jesus Christus—

5 om so iemand aan die Satan oor te lewer tot verderf van die vlees, sodat die gees kan gered word in die dag van die Here Jesus.

6 Julle roem is nie mooi nie. Weet julle nie dat 'n bietjie suurdeeg die hele deeg suur maak nie?

7 Suiwer dan die ou suurdeeg uit, sodat julle 'n nuwe deeg kan wees—soos julle inderdaad ongesuurd is—want ook ons paaslam is vir ons geslag, naamlik Christus.

8 Laat ons dan feesvier, nie met die ou suurdeeg of met die suurdeeg van ondeug en boosheid nie, maar met die ongesuurde brode van reinheid en waarheid.

9 Ek het julle in my brief geskrywe om julle nie met hoereerders te vermeng nie—

10 dit wil sê, nie die hoereerders van hierdie wêreld of die gierigaards of rowers of afgodedienaars in die geheel nie, want dan sou julle uit die wêreld moet uitgaan—

11 maar nou skryf ek aan julle om julle nie te vermeng met iemand wat, al staan hy as 'n broeder bekend, 'n hoereerder is, of 'n gierigaard of 'n afgodedienaar of 'n kwaadspreker of 'n dronkaard of 'n rower nie; met so iemand moet julle selfs nie saam eet nie.

12 Want waarom sou ek ook oordeel die wat buite is? Oordeel julle nie die wat binne is nie?

13 Maar die wat buite is, oordeel God. Verwyder tog dié slegte mens onder julle uit.

Berisping oor geskille tussen broeders.

6 DURF iemand van julle wat 'n saak het teen 'n ander, gaan reg soek voor die onregverdiges en nie voor die heiliges nie?

2 Weet julle nie dat die heiliges die wêreld sal oordeel nie? En as die wêreld deur julle geoordeel word, is julle onbevoeg vir die geringste regsake?

3 Weet julle nie dat ons engele sal oordeel nie—laat staan nog die alledaagse dinge?

4 As julle dan alledaagse regsake het, moet julle dié persone daaroor laat sit wat in in die gemeente die minste geag word.

5 Ek sê dit tot julle beskaming. Is daar dan nie eens een wyse onder julle, wat sal kan uitspraak gee tussen sy broeders nie?

6 Maar gaan die een broeder met die ander na die regbank, en dit voor ongelowiges?

7 Dan is dit al werklik 'n gebrek onder julle, dat julle regsake met mekaar het. Waarom ly julle nie liewer onreg nie? Waarom laat julle jul nie liewer berowe nie?

8 Maar julle doen onreg en pleeg roof, en dit aan broeders.

9 Of weet julle nie dat die onregverdiges

die koninkryk van God nie sal beërwe nie?

10 Moenie dwaal nie! Geen hoereerders of afgodedienaars of egbrekers of wellustelinge of sodomiete of diewe of gierigaards of dronkaards of kwaadsprekers of rowers sal die koninkryk van God beërwe nie.

11 En dit was sommige van julle; maar julle het jul laat afwas, maar julle is geheilig, maar julle is geregverdig in die Naam van die Here Jesus en deur die Gees van onse God.

Ons liggame is die lede van Christus.

12 ALLES is my geoorloof, maar nie alles is nuttig nie; alles is my geoorloof, maar ek sal my nie deur iets laat oorheers nie.

13 Die voedsel is vir die maag, en die maag is vir die voedsel, maar God sal die een sowel as die ander tot niet maak. En die liggaam is nie vir hoerery nie, maar vir die Here; en die Here vir die liggaam.

14 En God het ook die Here opgewek en sal ons opwek deur sy krag.

15 Weet julle nie dat julle liggame lede van Christus is nie? Sal ek dan die lede van Christus neem en dit lede van 'n hoer maak? Dit tog nie!

16 Of weet julle nie dat hy wat 'n hoer aanhang, met haar een liggaam is nie? Want die twee, sê Hy, sal een vlees wees.

17 Maar wie die Here aanhang, is een gees met Hom.

18 Vlug vir die hoerery. Enige sonde wat 'n mens doen, is buiten die liggaam; maar wie hoerery bedryf, sondig teen sy eie liggaam.

19 Of weet julle nie dat julle liggaam 'n tempel is van die Heilige Gees wat in julle is, wat julle van God het, en dat julle nie aan julself behoort nie?

20 Want julle is duur gekoop. Verheerlik God dan in julle liggaam en in julle gees wat aan God behoort.

Antwoord op die vrae van die Korinthiërs oor die huwelik.

7 MET betrekking tot die dinge waaroor julle aan my geskrywe het—dit is goed vir 'n man om 'n vrou nie aan te raak nie.

2 Maar vanweë die hoererye, moet elke man sy eie vrou hê, en elke vrou moet haar eie man hê.

3 Die man moet aan die vrou die verskuldigde welwillendheid gee, en net so ook die vrou aan die man.

4 Die vrou het nie mag oor haar eie liggaam nie, maar die man; en net so ook het die man nie mag oor sy eie liggaam nie, maar die vrou.

5 Onttrek julle nie aan mekaar nie, behalwe met wedersydse ooreenstemming vir 'n tyd lank om julle aan vas en gebed te kan wy; en kom weer by mekaar, sodat die Satan julle nie in versoeking bring deur julle gebrek aan selfbeheersing nie.

6 Maar dit sê ek bywyse van toelating, nie bywyse van gebod nie.

7 Want ek wens dat alle mense soos ek was; maar elkeen het sy eie genadegawe van God, die een so en die ander weer anders.

8 Maar vir die ongetroudes en die weduwees sê ek, dit is vir hulle goed as hulle bly soos ek;

9 maar as hulle hul nie kan beheers nie, laat hulle trou; want dit is beter om te trou as om van begeerte te brand.

10 En aan die getroudes beveel ek—nie ek nie, maar die Here—dat die vrou nie van die man moet skei nie—

11 en as sy tog van hom skei, moet sy ongetroud bly, of haar met haar man versoen—en dat die man sy vrou nie moet verstoot nie.

12 Maar vir die ander sê ek, nie die Here nie, as enige broeder 'n ongelowige vrou het en sy dit goedvind om met hom saam te lewe, moet hy haar nie verstoot nie;

13 en as 'n vrou 'n ongelowige man het, en hy dit goedvind om met haar saam te lewe, moet sy hom nie verstoot nie.

14 Want die ongelowige man is geheilig deur die vrou, en die ongelowige vrou is geheilig deur die man; want anders sou julle kinders onrein wees, maar nou is hulle heilig.

15 Maar as die ongelowige wil skei, laat hom skei. In sulke gevalle is die broeder of suster nie gebonde nie. Maar God het ons tot vrede geroep.

16 Want hoe weet jy, vrou, of jy die man sal red; of hoe weet jy, man, of jy die vrou sal red?

17 Maar elkeen moet wandel net soos God dit hom toebedeel het, soos die Here elkeen geroep het. En so bepaal ek in al die gemeentes.

18 Is iemand as 'n besnedene geroep—hy moet die besnydenis nie laat verander nie; is iemand as onbesnedene geroep—hy moet hom nie laat besny nie.
19 Die besnydenis is niks en die onbesnedenheid is niks, maar die onderhouding van die gebooie van God.
20 Laat elkeen in die roeping bly waarin hy geroep is.
21 Is jy as slaaf geroep, laat dit jou nie kwel nie; maar as jy ook kan vry word, maak daar liewers gebruik van.
22 Want die slaaf wat in die Here geroep is, is 'n vrygemaakte van die Here; so is ook hy wat as vryman geroep is, 'n slaaf van Christus.
23 Julle is duur gekoop; moenie slawe van mense word nie.
24 Laat elkeen, broeders, in die staat waarin hy geroep is, daarin bly by God.
25 In verband met die jongedogters het ek geen bevel van die Here nie, maar ek gee my mening as iemand wat deur die barmhartigheid van die Here betroubaar is.
26 Ek meen dat dit goed is vanweë die aanstaande nood—dat dit goed is vir 'n mens om so te bly.
27 Is jy aan 'n vrou verbonde, moenie losmaking soek nie; is jy los van 'n vrou, moenie 'n vrou soek nie.
28 Maar as jy tog trou, sondig jy nie; en as 'n jongedogter trou, sondig sy nie. Maar sulke mense sal verdrukking hê vir die vlees, en ek wil julle spaar.
29 Maar dit sê ek, broeders, die tyd is kort; van nou af moet ook die wat vroue het, wees asof hulle nie het nie;
30 en die wat ween, asof hulle nie ween nie; en die wat bly is, asof hulle nie bly is nie; en die wat koop, asof hulle nie besit nie;
31 en die wat hierdie wêreld gebruik, asof hulle dit nie tenvolle gebruik nie; want die gedaante van hierdie wêreld gaan verby.
32 En ek wil hê dat julle onbesorg moet wees. Die ongetroude is besorg oor die dinge van die Here, hoe hy die Here sal behaag,
33 maar die getroude is besorg oor die dinge van die wêreld, hoe hy die vrou sal behaag.
34 Daar is *ook* onderskeid tussen 'n vrou en 'n jongedogter; die ongetroude is besorg oor die dinge van die Here om heilig te wees na die liggaam sowel as die gees, maar die getroude is besorg oor die dinge van die wêreld hoe sy die man sal behaag.
35 Ek sê dit tot julle eie voordeel, nie om julle van jul vryheid te beroof nie, maar met die oog op 'n welvoeglike en onafgebroke toewyding aan die Here.
36 Maar as iemand meen dat hy onwelvoeglik met sy maagdelike dogter handel as sy oor die jeugdige leeftyd is, en dit so moet wees, laat hom doen wat hy wil. Hy sondig nie. Laat hulle trou.
37 Maar hy wat in sy hart vasstaan en nie onder dwang verkeer nie, maar mag het oor sy eie wil en dit in sy eie hart besluit het om sy dogter te bewaar, hy doen goed.
38 Daarom, ook hy wat in die huwelik uitgee, doen goed; maar hy wat in die huwelik nie uitgee nie, doen beter.
39 'n Vrou is deur die wet gebind solank as haar man lewe; maar as die man ontslaap het, is sy vry om te trou met wie sy wil, maar net in die Here.
40 Sy is egter gelukkiger as sy so bly, volgens my gevoele. En ek meen dat ek ook die Gees van God het.

Antwoord op die vrae van die Korinthiërs oor vleis wat aan die afgode geoffer is.

8 EN met betrekking tot die offervleis van die afgode weet ons dat ons almal kennis het. Die kennis maak opgeblase, maar die liefde stig.
2 As iemand meen dat hy enige kennis het, weet hy nog niks soos 'n mens behoort te weet nie.
3 Maar as iemand God liefhet, dié word deur Hom geken.
4 Wat dan betref die eet van die offervleis van die afgode, weet ons dat 'n afgod niks in die wêreld is nie, en dat daar geen ander God is nie, behalwe Een.
5 Want al is daar ook sogenaamde gode, of dit in die hemel en of dit op die aarde is—soos daar baie gode en baie here is—
6 tog is daar vir ons maar een God, die Vader uit wie alles is, en ons tot Hom, en een Here Jesus Christus deur wie alles is, en ons deur Hom.
7 Die kennis is egter nie in almal nie; maar sommige, nog altyd bewus van die afgod, eet dit as 'n afgodsoffer en hulle gewete wat swak is, word besoedel.
8 Maar die voedsel bring ons nie nader by God nie; want as ons eet, het ons geen oorvloed nie, en as ons nie eet nie, ly ons geen gebrek nie.
9 Maar pas op dat hierdie vryheid van julle nie miskien 'n struikelblok word vir die wat swak is nie.
10 Want as iemand jou wat kennis het, aan tafel sien in 'n afgodstempel, sal sy gewete, as hy 'n swak man is, nie aangemoedig word om van die offervleis van die afgode te eet nie?
11 En moet die swakke broeder vir wie Christus gesterf het, verlore gaan deur jou kennis?
12 Maar deur so teen die broeders te sondig en hulle gewete wat swak is, seer te maak, sondig julle teen Christus.
13 Daarom, as voedsel my broeder laat struikel, sal ek in der ewigheid geen vleis eet nie, om my broeder nie te laat struikel nie.

Vryheid en regte van die apostel.

9 IS ek nie 'n apostel nie? Is ek nie vry nie? Het ek nie Jesus Christus, onse Here, gesien nie? Is julle nie my werk in die Here nie?
2 As ek vir ander geen apostel is nie, is ek dit tog seker vir julle, want julle is die seël op my apostelskap in die Here.
3 My verantwoording aan die wat my beskuldig, is dit:
4 Het ons dan geen vryheid om te eet en te drink nie?
5 Het ons dan geen reg om 'n suster as vrou met ons rond te neem net soos die ander apostels en die broers van die Here en Séfas nie?
6 Of het net ek en Barnabas geen reg om die handearbeid na te laat nie?
7 Wie dien ooit as soldaat op eie koste? Wie plant 'n wingerd en eet nie van sy vrug nie? Of wie pas 'n kudde op en geniet nie van die melk van die kudde nie?
8 Sê ek dit miskien menslikerwyse, of sê die wet dit nie ook nie?
9 Want in die wet van Moses is geskrywe: 'n Os wat dors, mag jy nie muilband nie. Is dit miskien oor die osse dat God Hom bekommer?
10 Of spreek hy inderdaad om ons ontwil? Ja, want om ons ontwil is dit geskrywe, omdat hy wat ploeg, op hoop moet ploeg; en hy wat dors, op hoop om wat hy hoop deelagtig te word.
11 As ons vir julle die geestelike gesaai het, is dit 'n groot saak as ons julle stoflike goed maai?
12 As ander deel het aan die reg op julle *diens*, het ons nie nog meer nie? Ons het ewenwel nie gebruik gemaak van hierdie reg nie, maar ons verdra alles om geen hindernis vir die evangelie van Christus te veroorsaak nie.
13 Weet julle nie dat die wat met die heilige dinge werk, uit die heiligdom eet nie; en dat die wat by die altaar besig is, met die altaar deel nie?
14 So het die Here ook vir die wat die evangelie verkondig, bepaal dat hulle van die evangelie moet lewe.

Belangeloosheid en toewyding van die apostel; die Christelike wedloper.

15 MAAR ék het van geeneen van hierdie dinge gebruik gemaak nie. En ek skryf dit nie met die bedoeling dat dit so met my moet wees nie, want dit sou vir my beter wees om te sterwe as dat iemand my roem sou verydel.
16 Want as ek die evangelie verkondig, is dit vir my geen roem nie; want die dwang is my opgelê, en wee my as ek die evangelie nie verkondig nie!
17 Want as ek dit vrywillig doen, het ek loon; maar as ek dit onwillig doen, is 'n rentmeesterskap aan my toevertrou.
18 Watter loon het ek dan? Dat as ek die evangelie verkondig, ek die evangelie van Christus kosteloos bring, om nie van my reg in die evangelie ten volle gebruik te maak nie.
19 Want alhoewel ek van almal vry was, het ek my aan almal diensbaar gemaak om soveel moontlik te win.
20 Ek het vir die Jode soos 'n Jood geword om die Jode te win; vir die wat onder die wet is, soos een wat onder die wet is, om die wat onder die wet is, te win.
21 Vir die wat sonder die wet is, soos een sonder wet—al is ek nie sonder die wet van God nie, maar onder die wet van Christus—om die wat sonder die wet is, te win;
22 vir die swakkes het ek soos 'n swakke geword om die swakkes te win; vir almal het ek alles geword om in alle geval sommige te red.
23 En ek doen dit terwille van die evangelie, dat ek 'n deelgenoot daarvan kan word.
24 Weet julle nie dat die wat op die

baan hardloop, wel almal hardloop, maar dat een die prys ontvang nie? Hardloop só dat julle dit sekerlik kan behaal.
25 En elkeen wat aan 'n wedstryd deelneem, onthou hom in alles—húlle nogal om 'n verwelklike krans te ontvang, maar ons 'n onverwelklike.
26 Ek hardloop dan soos een wat nie onseker is nie; ek slaan met die vuis soos een wat nie in die lug slaan nie.
27 Maar ek kasty my liggaam en maak dit diensbaar, dat ek nie miskien, terwyl ek vir ander gepreek het, self verwerplik mag wees nie.

Laat ons God nie versoek soos Israel gedoen het nie.

10 WANT ek wil nie hê, broeders, dat julle nie sou weet dat ons vaders almal onder die wolk was nie en almal deur die see deurgegaan het,
2 en almal in Moses gedoop is in die wolk en in die see,
3 en almal dieselfde geestelike spyse geëet het,
4 en almal dieselfde geestelike drank gedrink het, want hulle het gedrink uit 'n geestelike rots wat gevolg het, en die rots was Christus.
5 Maar God het in die meeste van hulle geen welgevalle gehad nie, want hulle is neergeslaan in die woestyn.
6 En hierdie dinge was voorbeelde vir ons, dat ons nie begerig moet wees na slegte dinge soos hulle begerig was nie.
7 En wees ook nie afgodedienaars soos sommige van hulle was nie, soos geskrywe is: Die volk het gaan sit om te eet en te drink en het opgestaan om te speel.
8 En laat ons nie hoereer soos sommige van hulle gehoereer het nie, en daar het op een dag drie en twintig duisend geval.
9 En laat ons Christus nie versoek soos ook sommige van hulle versoek het nie, en deur die slange omgekom het.
10 En moenie murmureer soos ook sommige van hulle gemurmureer het nie, en deur die verderwer omgekom het.
11 Maar al hierdie dinge het hulle oorgekom as voorbeelde, en is opgeskrywe as 'n waarskuwing aan ons op wie die eindes van die eeue gekom het.
12 Daarom, wie meen dat hy staan, moet oppas dat hy nie val nie.
13 Geen versoeking het julle aangegryp behalwe 'n menslike nie; maar God is getrou, wat nie sal toelaat dat julle bo julle kragte versoek word nie; maar Hy sal saam met die versoeking ook die uitkoms gee, sodat julle dit sal kan verdra.

Die afgodery, gemeenskap met duiwels.

14 DAAROM, my geliefdes, vlug vir die afgodediens.
15 Ek spreek soos met verstandige mense; oordeel self wat ek sê:
16 Die beker van danksegging wat ons met danksegging seën, is dit nie die gemeenskap met die bloed van Christus nie? Die brood wat ons breek, is dit nie die gemeenskap met die liggaam van Christus nie?
17 Omdat dit een brood is, is ons almal een liggaam, want ons het almal deel aan die een brood.
18 Let op Israel na die vlees: het die wat die offers eet, nie gemeenskap met die altaar nie?
19 Wat sê ek dan? Dat 'n afgod iets is, of dat 'n afgodsoffer iets is?
20 Nee, maar dat die heidene wat dit offer, aan duiwels offer en nie aan God nie. En ek wil nie hê dat julle met die duiwels gemeenskap moet hou nie.
21 Julle kan nie die beker van die Here drink en ook die beker van die duiwels nie. Julle kan nie deel hê aan die tafel van die Here en ook aan die tafel van die duiwels nie.
22 Of wil ons die ywer van die Here opwek? Is ons miskien sterker as Hy?

Die Christelike vryheid; die liefde.

23 ALLES is my geoorloof, maar nie alles is nuttig nie; alles is my geoorloof, maar nie alles stig nie.
24 Laat niemand sy eie voordeel soek nie, maar elkeen die voordeel van 'n ander.
25 Eet alles wat in die slaghuis verkoop word sonder om navraag te doen, terwille van die gewete.
26 Want die aarde behoort aan die Here en die volheid daarvan.
27 En as een van die ongelowiges julle nooi en julle is gewillig om te gaan, eet dan alles wat julle voorgesit word sonder om navraag te doen, terwille van die gewete.
28 Maar as iemand aan julle sê: Dit is afgodsoffer—moet dit dan nie eet nie, terwille van hom wat dit te kenne gegee het, en terwille van die gewete—want

die aarde behoort aan die Here en die volheid daarvan—
29 ek bedoel die gewete, nie van jouself nie, maar van die ander een; want waarom word my vryheid geoordeel deur 'n ander se gewete?
30 En as ek iets met danksegging geniet, waarom word ek belaster oor iets waarvoor ek dank?
31 Of julle dan eet of drink of enigiets doen, doen alles tot verheerliking van God.
32 Wees geen oorsaak van struikeling vir Jode of Grieke of vir die gemeente van God nie;
33 net soos ek almal in alles behaag en nie my eie voordeel soek nie, maar dié van baie, sodat hulle gered kan word.

11 WEES my navolgers, soos ek dit ook van Christus is.

Oor die gedrag van die vrou in die gemeente.

2 EN ek prys julle, broeders, dat julle in alles aan my dink en aan die leringe vashou soos ek dit aan julle oorgelewer het.
3 Maar ek wil hê dat julle moet weet dat Christus die hoof is van elke man, en die man die hoof van die vrou, en God die hoof van Christus.
4 Elke man wat bid of profeteer met iets op sy hoof, doen sy hoof oneer aan;
5 maar elke vrou wat bid of profeteer met ongesluierde hoof, doen haar hoof oneer aan; want dit is een en dieselfde asof haar hoof geskeer is.
6 Want as 'n vrou nie gesluierd is nie, laat sy dan ook haar hare afsny; maar as dit vir 'n vrou lelik is om haar hare af te sny of te skeer, laat haar 'n sluier dra.
7 Want 'n man moet die hoof nie omsluier nie, omdat hy die beeld en heerlikheid van God is; maar die vrou is die heerlikheid van die man.
8 Want die man is nie uit die vrou nie, maar die vrou uit die man.
9 Want die man is ook nie terwille van die vrou geskape nie, maar die vrou terwille van die man.
10 Daarom moet die vrou 'n *aanwysing van* gesag op die hoof hê terwille van die engele.
11 En tog, in die Here is die man nie sonder die vrou nie, en die vrou ook nie sonder die man nie.
12 Want soos die vrou uit die man is, so is ook die man deur middel van die vrou; maar alles is uit God.
13 Oordeel self: Is dit betaamlik dat 'n vrou ongesluierd tot God bid?
14 Of leer ook die natuur self julle nie dat as 'n man lang hare dra, dit vir hom 'n oneer is nie;
15 maar as 'n vrou lang hare dra, dit vir haar 'n eer is, omdat die lang hare vir haar gegee is as 'n bedekking?
16 Maar as iemand meen om twisgierig te wees, ons het nie so'n gewoonte nie, en ook die gemeentes van God nie.

Ongereeldhede by die liefdemaal; hoe die heilige nagmaal moet gevier word.

17 MAAR terwyl ek dit beveel, kan ek dit nie prys nie dat julle saamkom nie ten goede nie maar ten kwade.
18 Want in die eerste plek hoor ek as julle saamkom in die gemeente dat daar skeuringe onder julle is, en gedeeltelik glo ek dit.
19 Want daar moet ook partyskappe onder julle wees, sodat die beproefdes onder julle openbaar kan word.
20 As julle dus saamkom, dan wil dit nie sê dat julle die nagmaal van die Here eet nie.
21 Want as julle eet, gebruik elkeen sy eie ete; en die een het honger en die andereen is dronk.
22 Het julle dan geen huise om in te eet en te drink nie? Of verag julle die gemeente van God, en maak julle dié beskaamd wat nie het nie? Wat sal ek vir julle sê? Sal ek julle prys? Hierin prys ek *julle* nie.
23 Want ek het van die Here ontvang wat ek ook aan julle oorgelewer het, dat die Here Jesus in die nag waarin Hy verraai is, brood geneem het;
24 en nadat Hy gedank het, het Hy dit gebreek en gesê: Neem, eet; dit is my liggaam wat vir julle gebreek word; doen dit tot my gedagtenis.
25 Net so ook die beker ná die ete, met die woorde: Hierdie beker is die nuwe testament in my bloed; doen dit, so dikwels as julle daaruit drink, tot my gedagtenis.
26 Want so dikwels as julle hierdie brood eet en hierdie beker drink, verkondig julle die dood van die Here totdat Hy kom.
27 Wie dan op onwaardige wyse hierdie brood eet of die beker van die Here drink,

sal skuldig wees aan die liggaam en bloed
van die Here.
28 Maar die mens moet homself beproef
en só van die brood eet en uit die beker
drink.
29 Want wie op onwaardige wyse eet
en drink, eet en drink 'n oordeel oor
homself terwyl hy die liggaam van die
Here nie onderskei nie.
30 Daarom is daar onder julle baie
swakkes en sieklikes, en 'n aantal het
ontslaap.
31 Want as ons onsself beoordeel het,
sou ons nie geoordeel word nie.
32 Maar as ons geoordeel word, word
ons deur die Here getugtig, sodat ons nie
saam met die wêreld veroordeel mag
word nie.
33 Daarom, my broeders, as julle byme-
kaarkom om te eet, wag vir mekaar;
34 en as iemand honger het, laat hom
by die huis eet, sodat julle nie tot 'n
oordeel bymekaarkom nie. Die ander
sake sal ek reël wanneer ek kom.

Oor die verskeidenheid van geestelike gawes.

12 EN wat die geestelike gawes
betref, broeders, wil ek nie hê
dat julle onkundig moet wees nie.
2 Julle weet dat julle heidene was, weg-
gevoer na die stomme afgode net soos
julle ook al gelei is.
3 Daarom maak ek julle bekend dat
niemand wat in die Gees van God spreek,
Jesus 'n vervloeking noem nie; en niemand
kan sê dat Jesus die Here is nie, be-
halwe deur die Heilige Gees.
4 Daar is egter verskeidenheid van ge-
nadegawes, maar dit is dieselfde Gees;
5 en daar is verskeidenheid van bedie-
ninge, en tog is dit dieselfde Here;
6 en daar is verskeidenheid van werkinge,
en tog is dit dieselfde God wat alles in
almal werk.
7 Maar aan elkeen word die openbaring
van die Gees gegee met die oog op wat
nuttig is.
8 Want aan die een word deur die Gees
'n woord van wysheid gegee, en aan die
ander 'n woord van kennis vanweë die-
selfde Gees;
9 aan 'n ander weer geloof deur dieselfde
Gees, en aan 'n ander genadegawes van
gesondmaking deur dieselfde Gees;
10 aan 'n ander werkinge van kragte,
aan 'n ander profesie, aan 'n ander onder-
skeiding van die geeste, aan 'n ander
allerhande tale, aan 'n ander uitleg van
tale.
11 Maar al hierdie dinge werk een en
dieselfde Gees wat aan elkeen afsonderlik
uitdeel soos Hy wil.

Die eenheid van die liggaam nieteenstaande die verskeidenheid van lede.

12 WANT net soos die liggaam een is
en baie lede het, en al die lede van die een
liggaam, al is hulle baie, een liggaam
is—so ook Christus.
13 Want ons is almal ook deur een Gees
gedoop tot een liggaam—of ons Jode of
Grieke is, slawe of vrymanne; en ons is
almal met een Gees deurdronge.
14 Want ook die liggaam is nie een lid
nie, maar baie.
15 As die voet sou sê: Omdat ek nie
die hand is nie, behoort ek nie aan die
liggaam nie—behoort hy daarom nie aan
die liggaam nie?
16 En as die oor sou sê: Omdat ek nie
die oog is nie, behoort ek nie aan die lig-
gaam nie—behoort hy daarom nie aan die
liggaam nie?
17 As die hele liggaam oog was, waar
sou die gehoor wees? As dit geheel-en-al
gehoor was, waar sou die reuk wees?
18 Maar nou het God elkeen van die lede
in die liggaam gestel soos Hy gewil het.
19 As almal een lid was, waar sou die
liggaam wees?
20 Maar nou is daar wel baie lede, maar
net een liggaam.
21 En die oog kan nie vir die hand sê:
Ek het jou nie nodig nie; of ook die hoof
vir die voete: Ek het julle nie nodig nie.
22 Maar veel eerder is dié lede van die
liggaam noodsaaklik wat die swakste
lyk;
23 en dié lede van die liggaam wat vir
ons minder eerbaar lyk, beklee ons met
oorvloediger eer, en so het ons onsierlike
lede oorvloediger sierlikheid,
24 terwyl ons sierlike lede dit nie nodig
het nie; maar God het die liggaam saam-
gestel en aan die misdeelde lid oor-
vloediger eer gegee,
25 sodat daar geen verdeeldheid in die
liggaam mag wees nie, maar dat die lede
gelyke sorg vir mekaar mag dra.
26 En as een lid ly, ly al die lede saam;
en as een lid geëer word, is al die lede
saam bly.

27 Maar julle is die liggaam van Christus
en lede afsonderlik.
28 En God het sommige in die gemeente
gestel: in die eerste plek apostels, ten
tweede profete, ten derde leraars, daarna
kragte, daarna genadegawes van gesond-
making, helpers, regeringe, allerhande
tale.
29 Almal is tog nie apostels nie, almal
is tog nie profete nie, almal is tog nie
leraars nie, almal is tog nie kragte nie?
30 Het almal genadegawes van gesond-
making, spreek almal in tale, kan almal
dit uitlê?
31 Maar beywer julle met die oog op die
beste gawes; en ek wys julle 'n nog uit-
nemender weg.

Die uitnemendheid van die liefde.

13 AL sou ek die tale van mense en
engele spreek, en die liefde nie hê
nie, dan het ek 'n klinkende metaal ge-
word of 'n luidende simbaal.
2 En al sou ek die *gawe van* profesie hê
en al die geheimenisse weet en al die
kennis, en al sou ek al die geloof hê, so-
dat ek berge kon versit en die liefde nie
hê nie, dan sou ek niks wees nie.
3 En al sou ek al my goed uitdeel, en al
sou ek my liggaam oorgee om verbrand
te word en die liefde nie hê nie, dan sou
dit my niks baat nie.
4 Die liefde is lankmoedig en vriendelik;
die liefde is nie jaloers nie; die liefde praat
nie groot nie, is nie opgeblase nie,
5 handel nie onwelvoeglik nie, soek nie
sy eie belang nie, word nie verbitterd nie,
reken die kwaad nie toe nie,
6 is nie bly oor die ongeregtigheid nie,
maar is bly met die waarheid.
7 Dit bedek alles, glo alles, hoop alles,
verdra alles.
8 Die liefde vergaan nooit nie; maar
profesieë—hulle sal tot niet gaan; of tale
—hulle sal ophou; of kennis—dit sal tot
niet gaan.
9 Want ons ken ten dele en ons profeteer
ten dele.
10 Maar as die volmaakte gekom het,
dan sal wat ten dele is, tot niet gaan.
11 Toe ek 'n kind was, het ek gepraat
soos 'n kind, gedink soos 'n kind, gerede-
neer soos 'n kind; maar nou dat ek 'n
man is, het ek klaar met die dinge van 'n
kind.
12 Want nou sien ons deur 'n spieël in
'n raaisel, maar eendag van aangesig tot
aangesig. Nou ken ek ten dele, maar
eendag sal ek ten volle ken, net soos ek
ten volle geken is.
13 En nou bly geloof, hoop, liefde—
hierdie drie; maar die grootste hiervan is
die liefde.

Die uitnemendheid van die gawe van profesie bo dié van die tale.

14 JAAG die liefde na, maar beywer
julle met die oog op die geestelike
gawes, en veral om te profeteer.
2 Want hy wat in 'n taal spreek, spreek
nie met mense nie, maar met God; want
niemand verstaan dit nie, maar deur die
Gees spreek hy verborgenhede.
3 Maar hy wat profeteer, spreek vir die
mense *woorde van* stigting en troos en
bemoediging.
4 Hy wat in 'n taal spreek, stig homself;
maar hy wat profeteer, stig die gemeente.
5 Ek wens dat julle almal in tale spreek,
maar nog liewer dat julle profeteer. Want
hy wat profeteer, is groter as hy wat in
tale spreek, of hy moet dit uitlê, sodat die
gemeente stigting kan ontvang.
6 Maar nou, broeders, as ek na julle
kom en in tale spreek, tot watter nut
sal ek vir julle wees as ek nie met julle
spreek òf deur 'n openbaring, òf deur
kennis, òf deur profesie, òf deur lering
nie?
7 Net soos met lewenlose dinge wat 'n
klank gee, 'n fluit of 'n siter, as hulle nie
'n onderskeid in toon laat hoor nie, hoe
sal 'n mens weet wat op die fluit of siter
gespeel word?
8 Want as die basuin ook 'n onduidelike
klank gee, wie sal klaarmaak vir die
oorlog?
9 Net so julle ook, as julle met die tong
geen verstaanbare woord uitbring nie,
hoe sal 'n mens weet wat gespreek word?
Want julle sal wees soos mense wat in
die wind praat.
10 Daar is wie weet hoeveel soorte tale
in die wêreld, en geeneen daarvan is
sonder klank nie.
11 As ek dan die betekenis van die klank
nie ken nie, sal ek vir die spreker 'n
vreemdeling wees, en die spreker sal vir
my 'n vreemdeling wees.
12 So moet julle ook, terwyl julle streef
na geestelike gawes, probeer om uit te
munt tot stigting van die gemeente.

13 Daarom moet hy wat in 'n taal spreek,
bid dat hy dit kan uitlê.
14 Want as ek in 'n taal bid, dan bid my
gees, maar my verstand is onvrugbaar.
15 Hoe staan die saak dan? Ek sal
met die gees bid, maar ek sal ook met
die verstand bid. Ek sal met die gees
psalmsing, maar ek sal ook met die ver-
stand psalmsing.
16 Anders, as jy met die gees dank, hoe
sal hy wat die plek van 'n onkundige in-
neem, amen sê op jou danksegging,
aangesien hy nie weet wat jy sê nie?
17 Want jy dank wel goed, maar die
ander een word nie gestig nie.
18 Ek dank my God dat ek meer in tale
spreek as julle almal;
19 maar in die gemeente wil ek liewer
vyf woorde met my verstand spreek om
ook ander te onderrig, as tien duisend
woorde in 'n taal.
20 Broeders, moenie kinders wees in
die verstand nie, maar wees kinders in
die boosheid en wees volwassenes in die
verstand.
21 In die wet is geskrywe: Ek sal deur
mense van ander tale en deur ander lippe
tot hierdie volk spreek, en ook so sal
hulle na My nie luister nie, sê die Here.
22 Die tale is dus 'n teken nie vir die
gelowiges nie, maar vir die ongelowiges;
die profesie egter is dit nie vir die onge-
lowiges nie, maar vir die gelowiges.
23 As die hele gemeente dan saam ver-
gader het en hulle sou almal in tale spreek
en daar onkundiges of ongelowiges binne-
kom, sal hulle nie sê dat julle kranksinnig
is nie?
24 Maar as almal profeteer en daar 'n
ongelowige of 'n onkundige binnekom,
dan word hy deur almal oortuig, deur
almal beoordeel;
25 en so kom die geheime van sy hart
aan die lig. En so sal hy op sy aangesig
val, God aanbid en verkondig dat God
werklik onder julle is.

Die noodsaaklikheid van orde in die godsdiensoefeninge van die gemeente.

26 HOE staan die saak dan, broeders?
Wanneer julle bymekaarkom, dan het
elkeen van julle 'n psalm of 'n lering of
'n taal of 'n openbaring of 'n uitlegging—
laat alles tot stigting geskied.
27 En as iemand in 'n taal spreek, laat
dit dan wees twee tegelyk of hoogstens
drie, en by beurte; en laat een dit uitlê.
28 Maar as hy nie 'n uitlêer is nie, laat
hy in die gemeente swyg, en laat hy met
homself en met God spreek.
29 Laat twee of drie profete spreek en
die ander dit beoordeel.
30 Maar as daar iets geopenbaar is aan
'n ander wat daar sit, laat die eerste
swyg.
31 Want julle kan almal een vir een
profeteer, sodat almal kan leer en almal
bemoedig word.
32 En die geeste van die profete is aan
die profete onderworpe;
33 want God is nie 'n *God* van wanorde
nie, maar van vrede, soos in al die ge-
meentes van die heiliges.
34 Julle vroue moet in die gemeentes
swyg; want dit is hulle nie toegelaat om
te spreek nie, maar om onderdanig te
wees, soos die wet ook sê.
35 Maar as hulle iets wil leer, laat hulle
tuis hul eie mans vra, want dit is lelik
vir vroue om in die gemeente te spreek.
36 Of het die woord van God van julle
uitgegaan, of het dit tot julle alleen ge-
kom?
37 As iemand meen dat hy 'n profeet of
'n geestelike mens is, moet hy erken dat
wat ek aan julle skrywe, bevele van die
Here is.
38 Maar as iemand onkundig is, laat
hom onkundig bly.
39 Daarom, broeders, beywer julle om
te profeteer en moenie verhinder dat daar
in tale gespreek word nie.
40 Laat alles welvoeglik en ordelik toe-
gaan.

Die opstanding.

15 BROEDERS, ek maak julle die
evangelie bekend wat ek aan julle
verkondig het, wat julle ook aangeneem
het, waarin julle ook staan,
2 waardeur julle ook gered word as julle
daaraan vashou op die wyse waarop ek
dit aan julle verkondig het, of julle moet
tevergeefs geglo het.
3 Want in die eerste plek het ek aan
julle oorgelewer wat ek ook ontvang
het, dat Christus vir ons sondes gesterf
het volgens die Skrifte;
4 en dat Hy begrawe is, en dat Hy op
die derde dag opgewek is volgens die
Skrifte;
5 en dat Hy aan Séfas verskyn het;
daarna aan die twaalf.
6 Daarna het Hy verskyn aan oor die

vyf honderd broeders tegelyk, waarvan
die meeste nou nog lewe, maar sommige
al ontslaap het.
7 Daarna het Hy verskyn aan Jakobus;
daarna aan al die apostels;
8 en laaste van almal het Hy verskyn
ook aan my as die ontydig geborene.
9 Want ek is die geringste van die
apostels, wat nie werd is om 'n apostel
genoem te word nie, omdat ek die ge-
meente van God vervolg het.
10 Maar deur die genade van God is ek
wat ek is, en sy genade aan my was nie
tevergeefs nie; maar ek het oorvloediger
gearbei as hulle almal; nogtans nie ek
nie, maar die genade van God wat met
my is.
11 Of dit nou ek of hulle is, so preek
ons en so het julle geglo.
12 As dit dan gepreek word dat
Christus uit die dode opgewek is, hoe sê
sommige onder julle dat daar geen op-
standing van die dode is nie?
13 As daar geen opstanding van die
dode is nie, dan is Christus ook nie
opgewek nie.
14 En as Christus nie opgewek is nie,
dan is ons prediking vergeefs en vergeefs
ook julle geloof;
15 en dan word ons valse getuie van
God bevind, omdat ons teen God getuig
het dat Hy Christus opgewek het, wat
Hy nie opgewek het nie, tenminste as
die dode nie opgewek word nie.
16 Want as die dode nie opgewek word
nie, dan is Christus ook nie opgewek nie;
17 en as Christus nie opgewek is nie,
dan is julle geloof nutteloos, dan is julle
nog in julle sondes;
18 dan is ook die wat in Christus ont-
slaap het, verlore.
19 As ons net vir hierdie lewe op Chris-
tus hoop, dan is ons die ellendigste van
alle mense.
20 Maar nou, Christus is opgewek uit
die dode; Hy het die eersteling geword
van die wat ontslaap het.
21 Want aangesien die dood deur 'n
mens is, is die opstanding van die dode
ook deur 'n mens.
22 Want soos hulle almal in Adam
sterwe, so sal hulle ook almal in Christus
lewendig gemaak word;
23 maar elkeen in sy eie orde: as eers-
teling Christus, daarna die wat aan
Christus behoort by sy koms.
24 Daarna kom die einde wanneer Hy
die koninkryk aan God die Vader oorgee,
as Hy alle heerskappy en alle gesag en
mag vernietig het.
25 Want Hy moet as koning heers tot-
dat Hy al sy vyande onder sy voete ge-
stel het.
26 Die laaste vyand wat vernietig word,
is die dood.
27 Want Hy het alles aan sy voete
onderwerp, maar wanneer Hy sê dat
alles onderwerp is, is dit duidelik dat Hy
uitgesonder is wat alles aan Hom onder-
werp het.
28 En wanneer alles aan Hom onderwerp
is, dan sal ook die Seun self Hom onder-
werp aan die Een wat alles aan Hom
onderwerp het, sodat God kan wees alles
in almal.
29 Anders, wat sal hulle doen wat hulle
vir die dode laat doop, as die dode ge-
heel-en-al nie opgewek word nie? Waar-
om laat hulle hul nog vir die dode doop?
30 Waarom is ons ook elke uur in ge-
vaar?
31 Ek sterwe dag vir dag, broeders,
sowaar as ek op julle roem in Christus
Jesus, onse Here.
32 As ek in Éfese op menslike wyse met
wilde diere geveg het, watter voordeel
was dit vir my? As die dode nie opgewek
word nie, laat ons dan eet en drink, want
môre sterf ons!
33 Moenie dwaal nie; slegte gesprekke
bederwe goeie sedes.
34 Wees nugter op die regte manier, en
sondig nie; want sommige het geen
kennis van God nie. Ek sê dit tot julle
beskaming.
35 Maar iemand sal sê: Hoe word die
dode opgewek, en met hoedanig 'n lig-
gaam kom hulle?
36 Dwase mens! Wat jy saai, word nie
lewendig as dit nie gesterf het nie.
37 En wat jy saai—jy saai nie die lig-
gaam wat sal word nie, maar 'n blote
korrel, byvoorbeeld van koring of van
iets anders.
38 Maar God gee dit 'n liggaam soos
Hy gewil het, en aan elkeen van die
saadkorrels sy eie liggaam.
39 Alle vlees is nie dieselfde vlees nie,
maar die vlees van mense is anders as
die vlees van vee, en dié van visse anders
as dié van voëls.
40 En daar is hemelse liggame en aardse
liggame; maar die heerlikheid van die
hemelse is anders as die van die aardse.